

Edebiyat Defteri

ismail karaosmanoğlu **-Yazıları-**

Oluşturulma Tarihi:
17 Ağustos 2022 arşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

İSMAİL KARAOSMANOĞLU İLE SÖYLEŞİ

[[italik] kalın]ROPÖRTAJ/İSMAİL KARAOSMANOĞLU

SORU: Toplumların değiştiğini düşünüyor musunuz ?

1-Toplumlar sürekli değişiyor. Değişen teknoloji ile beraber çok hızlı değişimler oluyor. İletişim araçları ve görsel medya toplumu sürati değişime zorluyor, gerek toplumumuzda, gerekse dünya milletlerinde korkunç değişimler yaşanıyor.

Bu değişimler geleneklerin yozlaşması, günlük hayatın hızlanması, sanal dünyanın insanı kuşatması, yiyeceklerin bozulması, insan ilişkilerinin başkalaşması olarak zikredilebilir

SORU : Bu değişikliği nasıl yorumluyorsunuz?

2-Bu değişim hem olumlu, hem olumsuz yönler barındırıyor. İyilik ve kötülüğün yarışması bu değişimle birlikte hızlanıyor. İyilik ve kötülük son sürat çarpışıyor.

SORU: İnsanların değiştiğini kabul ediyor musunuz?

3-İnsanların beklentileri de bu değişime paralel olarak tüm toplumlarda değişime uğruyor. Sanal dünyanın etkisiyle insanlar daha fazla hedonist, hazcı oluyor. Her şeyi zevk almaya yönelik yorumluyor. Zevk almadığı şeyi terk ediyor, hatta düşman oluyor.

SORU: Geçim sıkıntısı eskiye oranla ne durumda?

4- Geçim sıkıntısı insan isteklerinin artmasıyla birlikte arttı. Kanaatkârlık ortadan kalkınca, doyumsuzluk baş gösterdi. Her isteği hemen karşılanan nesiller tatminsiz insanlar haline geldi.

SORU: Toplumsal değişikliğin önüne geçilebilir mi?

5-Bu toplumsal değişikliğin önüne geçilemez. Ancak bu değişim iyiye, güzele doğru yönlendirilebilir.

SORU: Mahalle yaşantısında değişiklikler oldu mu?

6-Mahallemizde komşuluk ilişkileri azaldı veya tümden yok oldu. Özellikle apartman ve site yaşantısı büyük rol oynadı bunda. Sanal âlem de tuz biber ekti.

SORU: Akrabalık bağları öncesi ve sonrası açısından değerlendirir misiniz?

7-Akrabalık bağları gevşedi, sıla-i rahim azaldı. Akraba ziyaretleri en aza indi. Medya ve sanal dünya gerçek dünyanın yerini aldı. Akrabalar birbirini arayıp sormaktan vazgeçti , yardımlaşmaktan uzaklaştı.

SORU: Gelenek ve göreneklerin sürdüğünü düşünüyor musunuz, bu alanda nasıl bir değişim yaşandı?

8-Gelenek ve görenekler asgari düzeyde, yok olmaya yüz tuttu. Yerini yeni adetler almaya başladı. Beş çayları, doğum günleri kutlamaları, anneler günü babalar günü kadınlar günü gibi yeni gelenekler oluşmaya başladı.

Düğünler modernleşti. Ölü evinde yemek verilmeye başlandı.

SORU: Aile büyükleri eskisi gibi ziyaret ediliyor mu?

9-Aile büyükleri unutulmaya, bayramlar tatil yerlerinde kutlanmaya, yaşlılar huzur evlerine bırakılmaya başlandı.

[/italik]

-BÜROKRASI VE EĞİTİM

-BÜROKRASI VE EĞİTİM

Bürokrasi kraldır demiştik bir yazımızda. İşte aynı bürokrasi krallığını Milli Eğitim'de de göstermekte. Yıllardır eğitimi kendi çıkarları için heba eden katil bürokrasidir. Bu bürokrasi kendi menfaati için değil anne babasını vatanını bile satar durma gelmiştir.

Bu kral bürokrasi aslında her sorunun baş müsebbibidir. Kendi menfaatinden başka bir şey düşünmez. Her türlü araç ve gereci bu menfaat yolunda kullanır. Hatta tüm amaç, gaye ve hedefleri bu uğurda harcamaktan çekinmez. İnanç değerleri yoktur bu bürokrasinin. Allahsızdır yani. Tek Tanrısı vardır, o da para ve makamdır.

Yıllardır tüm devlet yönetimi gibi eğitimi de felç etmiştir. Hiçbir eğitim plan ve programı yoktur. Eğitim üzerine düşünmez. Hep entrika peşindedir. Siyasetçileri parmağında oynatır. Bütün eğitim reformlarını kadük hale getirir. Hepsini kendi çıkarı için kullanır. Her şeyden rant elde eder.

İşte 60 yıllık hayatımın 54 yılını geçirdiğim eğitim hayatında hep bu korkunç planlara muhatap oldum. İlk 24 yılını öğrencilik, son 30 yılını öğretmenlikle geçirdim bu sürenin. Özellikle öğretmenlik dönemimde müşahade ettiklerimiz bu menfur bürokrasinin ihanet derecesine varan entrikalarıydı.

Her beş yılda bir getirilen eğitim sistemleri hiçbir alt yapısı, denmesi ve uzmanlaşmış uygulayıcıları olmadığı için başarısızlıkla sonuçlandı ve kaldırıldı. Eğitimin içinden gelmeyen, gelse de eğitim üzerine düşünmeyen torpilli kişilerden oluşan bu uygulayıcıları eğitimi yazboz tahtasına dönüştürmüşler, her defasında onu biraz daha yozlaştırmışlardır.

Yıllardır yaptıkları bundan ibarettir. Eğitim sistemi öneremedikleri zaman var olan sistemde sık sık değişiklikler yapmakta, iyiyi, güzeli, doğruyu aramaktan çok, siyasilere yaranmak ve başka amaçlar güdülmekte, bu yüzden de eğitimde dişe dokunur bir iyileşme ve düzelme görülmemektedir.

Geçen yıl sınav tekrarları, bu yıl kaldırılmış, bu doğru karar yeni bir yanlışla negatife dönüştürülmüştür. Dönem sonu yapılan kurtarma yazılıları derslerin 1 ay önce kesilmesine yol açmış, zaten ortak yazılıların 15. Ay gibi bir zaman engellediği eğitim bütütün ortadan kaldırılmıştır. 3, 3,5 ay gibi bir zaman süren dönem eğitimleri böylece totalde 1,5 aya düşürülmektedir. Bu bir buçuk ay eğitimden ne fayda umulacaktır. 12. Sınıfların da kendilerini tamamen üniversite ve test sistemine adadıkları düşünülürse eğitimin ne kadar dar bir süreye indirildiği anlaşılacaktır.

Bu bürokrasinin beli kırılmaz, meydanda sorumsuzca at oynatmasına izin verilirse ve bu süreç devam edecekse vay halimize. Öncelikle bu düşmanın faaliyetlerine son verilmeli, eğitim akademisyenlere havale edilmeli, eğitim fakültelerinde yetiştirilecek uzmanlara tevdi edilmelidir. Bu akademisyenler ordusu müesseselere kavuşturulmalı eğitim akademisi çevresinde eğitim teorisyenleri oluşturulmalıdır.

GERÇEK DİN EĞİTİMİ VE SAPIK ÖRGÜTLENMELER

GERÇEK DİN EĞİTİMİ VE SAPIK ÖRGÜTLENMELER

Fetö ve benzeri yapılanmaların ana kaynağı din istismarı. Gerçek din eğitiminin eksikliği bu tür yapılanmaların kaynağını oluşturuyor. Dini alandaki cahillik, din istismarcılarının işini kolaylaştırıyor. Okullarda verilen din eğitiminin yetersiz ve kısır oluşu bu alanda at oynatan kötü niyetli kişi ve gruplara fırsat ve imkân tanıyor.

Anaokullarından başlaması gereken din eğitiminin uygulamalı olmaması, eğitimin havada kalmasına sebep oluyor, öğrenilenlerin zamanla unutulmasına yol açıyor. Doyurucu bir din eğitimi ve dini yaşayış verilmeyen nesiller maksatlı kişilerce kolayca avlanıyor.

O halde ne yapılması gerek. Öncelikle din eğitiminin yeniden ele alınması, baştanbaşa yenilerek uygulamalı olarak işlenmesi, yeni nesillere doğru din öğretilerek, onların ahlaki eğitimlerinin tamamlanması, herhangi bir kandırılmaya meyil etmeyecek şekilde gerçek din bilgileriyle donanmış nesiller yetiştirilmelidir.

Gerek doğru akide, gerekse doğru ibadet öğretisi uygulamalı yapılmalı, batıda olduğu gibi Cuma günleri bizatihi camilerde ibadet eğitimi yapılmalıdır.

Diyanet İşleri Başkanlığı ile milli Eğitim bakanlığı işbirliği yaparak bu alanda planlı, düzenli, bilinçli çalışmalar yapılmalıdır.

Ayrıca Tevhidi-i Tedrisat kanunu kaldırılmalı, eğitimin çeşitlendirilmesi sağlanmalıdır. İmam- Hatip Okulları yanında ilahiyat Liseleri açılmalıdır. İmam-Hatip Okulları ihtisas meslek liselerine dönüştürülerek Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlanmalıdır. Ayrıca düz liselerdeki din eğitimi dersleri nitelikli hale getirilmelidir.

Bunun yanında Föte benzeri yapılanmaların önüne geçmek için Tekke ve zaviyelerin lağvedilmesi hakkındaki kanun kaldırılmalı, tarikatlar legal hale getirilerek diyanete bağlanmalı, sapık tarikat yapılanmaları engellenmelidir.

Kuran-ı Kerim kursları örgün eğitime dâhil edilmeli, ders sayısı çeşitlendirilerek orta öğrenim statüsüne konulmalıdır. Medrese eğitimi legal hale getirilerek, sisteme dâhil edilmeli, DİB'e bağlanmalıdır.

Her mahalleye okuma sevgisi aşıl原因an, çocukların hayal gücünü zenginleştiren, dini eğitim sağlayan kitaplarla zengin kütüphane kurulmalıdır. Camilerin bir bölümü kütüphane için uygun hale getirilmelidir.

Nakib 'ül-eşraflık müessesesi yeniden canlandırılmalı, dini ilimlerde mütehasıs Seyitlerin toplum içinde örnek, eğitici rolleri ihya edilmelidir.

AHLAKİ NESİLLERİN YETİŞTİRİLMESİ

AHLAKİ NESİLLERİN EĞİTİMİ

Ahlaki nesiller için eğitim nasıl olmalı. Eğitimin okullara bırakılmayacak kadar önemli olduğunu düşünürsek, hayatın her alanında eğitim anlayışıyla hareket etmek gerektiğini bilmeli ve ona göre hareket etmeliyiz.

Eğitim öncelikle anne karnında başlar. Annenin yediği, içtiğinin helalliğine dikkat etmesi, hamilelikte manevi bir hayat sürmesi anne karnındaki çocuk için çok önemli. Ayrıca hamilelikte ceninle ilgilenme, onun eğitimine o demlerde başlamak gerektiğini efendimizin ifadelerinden anlıyoruz.

Annenin eğilimlerinin karnındaki çocuğa yansıtacağı bilimsel bir gerçek artık. O halde anne her dönemde olduğu gibi bu dönemde de davranışlarına, günlük hayatındaki eğilimlerine dikkat etmeli, yaptığı her eylemin çocukta bir yankısı olacağını hesap etmelidir. Doğum esnasında ve doğumdan sonraki tüm edimlerin çocuğun sonraki hayatında yönelimlerini hesaba katmamız gerekecek.

Ailenin tüm yaşantısı çocuğun dünyayı anlaması ve değerlendirmesinde ölçü olacaktır ki bunun şuuruyla varılarak hareket edilmesi gerekir. Eğer iyi bir evlat sahibi olmak istiyorsak öncelikle kendimiz iyi olmayı seçmek zorundayız. Buna şaka yollu veya durumu kurtarmak için söylediğimiz yalanlar dâhildir. Çocuğu yalancı yapan bizim bu masum yalanlarımızdır. Büyüklerinin masum gördüğü yalanların farkına varan çocuk, yalanın gerekli olduğuna, hayatın bir parçası olduğuna inanacak, bütün yanlışların ve kötülüklerin anası olan yalanı hayatın mihrak noktasına yerleştirecektir.

Yaşadığımız çevrenin çocuk üzerindeki etkisinin de büyük olacağını bilmeli ve ilişkide bulunacağımız akraba, komşu ve dostlarımızı iyi seçmeliyiz. Çevreden gelecek yanlış örnekleri fark etmeli, kötü örnek olacak bu davranışlara müdahale temeliyiz.

Okul çağına gelen çocuğun okulunu, sınıfını seçmede titiz davranmalı, kötü davranışlara yön verecek arkadaş grubu ve çevre edinmesine izin vermemeliyiz. Okuldan dönen çocukla ilgilenerek, onun etkilenişimlerini kontrol etmeli, gerekirse yanlış edimlere açık olan okulu değiştirmeliyiz.

Sokağın önemini de göz ardı etmeyerek, arkadaşlarını kontrol etmeli, yanlış kişilerle dostluk kurmasını önlemeliyiz. Çocuğun günlük hayattaki edimlerini ona fark ettirmeden kontrol etmeli, yanlış bir yönelim görünce gecikmeden müdahale etmeliyiz.

Aile içinde kitap okumaya, ibadete önem vermeli, hayatın anlamının kulluk çerçevesinde olduğunu yaşayarak hissettirmeliyiz. Evimizin konumunu bu çerçevede oluşturmalı, duvardaki çerçeveden başlayarak her şeyin bir anlamı olduğunu bilerek hareket etmeliyiz.

Evimize getirdiğimiz gazeteden başlayarak her eşyanın çocuk üzerinde bir etkisi olacağını düşünmeli, ona göre hareket etmeliyiz. Ev içindeki giyimimizle örnek olmalı, söylemlerimizle onlara örnek olmalıyız.

ERZURUM ÜNİVERSİTESİ VE SESSİZ DEVRİM

ERZURUM ÜNİVERSİTESİ VE SESSİZ DEVRİM

Bu ülkede son asırda iki devrim yapıldı. Bir yıkıcı, tahrip edici, Türk'ü ruh kökünden koparıcı devrim; diğeri bu devrime karşı sessiz ve derinden bir dip dalgası gibi gelen İmam Hatip Okullarının meydana getirdiği devrim. Birinci devrim dış güçler tarafından planlanmış ve büyük bir senaryoyla kurgulanan devrimdir. Ülkemizde en büyük yıkım ve tahribatı gerçekleştirmiştir. Bu tahribat gerek inanç, gerekse onun yansıması ahlak alanında yapılmış, toplum cebri bir hareket ve dayatmayla dönüştürülmüş, metamorfoza uğratılmış, tahribat ve yıkımın en büyüğüne uğratılmıştır.

Şimdi içimizde teist, ateist, LGBT, gibi birey ve topluluklar ortaya çıkıyorsa bu yıkıcı devrimin sonucudur. Ensest ilişkilere varan tefessühün nedeni bu ahlaki yozlaşmanın eseridir. Bugün yalan, riyakârlık, dolandırıcılık, sahtekârlık alıp başını gitmişse bu maddecileşmenin sonucudur.

Ancak bu devrimin tahribatını Said-i Nursi, Necip Fazıl Kısakürek vb. önderlerin işaretleriyle oluşan halk bilinci İmam hatip okulları hareketini oluşturmuş, bu dip dalgası Erzurum üniversitesiyle akademik hayata kanat açmış, kısa zamanda devlet kademelerine doğru yol almıştır.

İşte Erzurum Üniversitesi bir anlamda Said'i Nursi'nin Medrese't-uz Zehra'sını oluşturmuş, gerek Necip Fazıl'ın Büyük Doğu'su, gerekse Sezai Karakoç'un Diriliş hareketi, Nurettin Topçu'nun Hareket dergisi çevresindeki oluşumlar derin bir dip dalga oluşturmuş, İmam hatip Okullarıyla mekân bulmuştur.

İşte bu sessiz devrimin billurlaştığı mekândır Erzurum Üniversitesi. Devlet yürüyüşün adıdır, büyük Doğu'nun doğuş mekânıdır, Diriliş'in başladığı ortamdır. İşte şimdi bu dirilişin ilk işaretlerini görüyoruz. Birbirlerine olan bağlılıklarıyla, oluşturdukları birliğin gücüyle, misyonlarının verdiği enerjiyle yepyeni bir kalkışın, bas'ül_bad'el mevtin, dirilişin ortamının oluştuğunu görüyor, bu dirilişin verdiği hazla coşku içinde geleceğe umutla bakıyoruz. Benim İmam hatipli olarak bir teşehhüt miktarı bulunduğum bu ortamdan şöyle veya böyle kopamadığımı söylersem yalan söylemiş olmam. Kim olursa olsun bu dalgadan etkilenmeyen kimse yoktur.

Bu dip dalgasının akademik ortamını oluşturan Erzurum Üniversitesi bu ülkenin talihli bir yanıdır. Bu ülkenin küllerinden doğuşunu müjdeleyen kadrolar buradan devlete yürümektedirler. Kutlu bir yürüyüş başlamıştır. Bu yürüyüş inşallah hedefine varacaktır. Siyasi alanda gerek Menderes, gerek Erbakan, gerek Özal ve Erdoğan hareketleri bu devrimin su üstündeki dalgalarıdır. Bu dalgalar kalıcı eserler bırakacak, büyük ve sessiz devrim hedefine ulaşacaktır inşallah.

Şuurlu kadroların devlete yürümesi, onu ele geçirmesi, gelecek nesilleri ahlaki bir eğitim sürecinde oluşturması bu devrimin başarılı olduğunu gösterecektir. Bu sessiz hareketin durum muhasebesi yaptığı toplantıların ne kadar zaruri olduğu bir gerçektir. Bu vesileyle iyi dileklerimi iletir, katılan herkesi bu büyük yürüyüş adına kutlarım.

ALGI YÖNETİMLERİ

ALGI YÖNETİMLERİ

Bu ülke zor bir tünelden geçiyor. Düşman gizli, açık saldırılarını sürdürüyor. Seçim öncesi döviz spekülasyonları, seçim sonrası temel ihtiyaç maddelerinde sürdürülüyor. Bunlara ilaveten seçim öncesi hayvanlara yapılan insanlık dışı işkenceler, seçim sonrası küçük çocuklara yapılan tecavüz ve katliamlar üzerinden yapılması düşünülen algı yönetimleri gözden kaçıyor.

Bunlardan başka seçim üzerinde şaibeler yoluyla başarısız halkı sokaklara dökme çabası pek fark edilmedi. Ancak o hain mihraklar planlarından vaz geçecek değil. Her an yeni tuzaklarla karşı karşıya kalabiliriz. Sema Maraşlının değindiği din adamları üzerinde oynana oyunlar hiç de masum değil. Yarın başka tuzaklar kurulmayacağından, toplumun bu tür oyunlarla maniple edilmeyeceğinden emin miyiz?

Ayrıca etrafımızda dönen düşman oyunlarının gizliden görünüre çıkması hiç de hayra alamet değil. ABD'nin İsrail ve Güney Kıbrıs ile askeri tatbikat yapması açık bir gözdağı değil de nedir?

Bütün bunlar neden oluyor. Dün bize yapılmıyordu da şimdi mi yapılıyor? Hayır, her zaman yapılıyordu ama şimdi sadece sıklaştı. Adnan Menderes'e yapılanlar, Özal'a yapılanlar, Erbakan'a yapılanlar henüz hafızalardan silinmedi. Adnan Menderes'e karşı diktatör benzetmeleri, Özal ailesi ilgili hırsızlık suçlamaları, Erbakan'ı kadayıfın altını kızartma algılarıyla sıkıştırmadılar mı? Bütün bunlar nedendi? Dış güçler istediklerini alamadıkları zaman hep bu türlü oyunlara başvurmadılar mı? Onların içerdeki ajanları, satılık vicdanlar, paralı kalömşerler hep onların emriyle her türlü faaliyeti icra etmekten sakınmadılar mı?

İçerde bunca hain varken dış güçler neler yapmaz ki? Adnan Menderes'i iktidardan etmek için yapılan algı yönetimleri, yalan ve iftiralar ne çabuk unutuldu. Sarayburnu'ndan atılan üniversite talebeleri şayiası toplumda nasıl bir vicdan yarası açtı da ihtilal ortamı hazırlandı? Aynı Abdülhamit'e de yapılmamış mıydı? Çuvallara sokulup denize atılan medrese öğrencileri şayiası Hareket Ordusunun oluşturulma gerekçesi değil miydi?

CAMİ MERKEZLİ EĞİTİM

CAMİ MERKEZLİ EĞİTİM

Peygamber Efendimiz sav.in mescidinde ondan başka Sahabilerin de eğitim verdiği biliniyor. Ubade b. Sabit, Ebu Ubeyde b. Cerrah, Ebban b. Said ve Musab B. Umeyr Kuran-ı Kerim öğretiyor, Said B. As ise hat talim ediyordu. Esir Kureyşlilerin okuma yazma öğretimi karşılığında serbest kaldıkları malum.

İslam aleminde küttab, cami, medrese, bilgin evleri ve saraylar öğretim merkezleriydi. Küttablar bir nevi sibyan mektebiydi. Filip K. Hitti 'ya göre küttab programları Kur'an-ı Kerim etrafında şekilleniyordu. Yazı öğrenimi için ayetler tercih ediliyordu. Kur'an-ı Kerim öğrenimiyle birlikte arap dili grameri, Peygamber kıssaları, Hadis-i Şerifler öğreniliyordu. Daha sonra eğitim Camilerde devam ediyordu.

Camiler eğitim yeri olmak dışında mahkeme, karargah ve elçi kabul yerleriydi. Efendimizim mescidi namaz kılınacak bölüm, 'ehl-i suffa'nın eğitim aldığı bölüm ve ilk muallim olan efendimizin lojmanı durumunda 'hane-i saadet'ten ibaretti. Efendimizin öğrencileri yatılı ve gündüzlü olmak üzere iki çeşitti. Eğitim hiçbir zaman ibadetten kopuk değil, aksine iç içeydi. İşte ahlaklı nesiller ve toplumun yetişmesinin en önemli noktası buydu. Onun içindir ki daha sonraki zamanlarda da sibyan mektepleri ve medreseler hep ibadet yerleri olan cami ve mescitlerle iç içe yapılmıştı. Eğitim sibyan mektebinde Kuran-ı Kerim öğretiminden başlayarak, arap dili, edebiyatı, fıkıh, hadis, kelam ve tefsir ile sürüyor ve daha sonra ihtisaslaşıyor, Dar'ul kurrallar, Dar'ul hadisler tesis oluyordu, ayrıca cedel ilmi denilen kelam öğretiliyor, ilmi müzakere, muhasebe, münakaşa ve münazaalarla pekiştirilerek hayata katılıyordu. Dini ilimler yanında dünyevi ilimler de veriliyor, isteyenler dallarında uzmanlaşıyorlardı. Dar'ut-Tıbbat tabipler yetiştiriyor, tercüme faaliyetlerine ağırlık verilerek Yunan felsefesi ve ilmi birikiminden istifade ediliyor, hatta bu felsefe etkisiyle İslam aleminde Meşşailer gibi ekoller oluşuyordu.

Camilerin yanında kütüphaneler, kitap sergi ve dükkanları, katipler yer alıyor, istenen kitaba anında ulaşıl sağlanıyordu. Ayrıca okuma evi anlamına gelen kıraathaneler namaz vaktinden önce camiye gelenlerin, iki vakit arasını geçirmek isteyenlerin siyer, Hamzaname ve Battal Gazi gibi menkıbelerin topluca dinlendiği yerler olmuş, halkın eğitiminde büyük yer tutmuşlardır.

İşte bütün bunlar gösteriyor ki toplumun eğitim ve terbiyesi ibadetten ayrı düşünülmemiş, fertlerin düalizme düşmeden ilim ile ibadeti birlikte yürütmeleri sağlanmış, ahlak ve maneviyat medeniyetinin yükselişe geçmesine ortam oluşturulmuştur.

İslam dünyasında hayat ibadete göre tanzim edilmiş, fertlerin Allah rızasını arayan bireyler olması sağlanmıştır ki ilmin yeri asla ibadetten ayrı tutulmamıştır.

Cami merkezli hayat tüm sorunların ortaya çıkmadan halledilmesini sağlamış, huzurlu bireylerin meydana getirdiği İslam toplumu böyle şekillenmiştir. Gerek bilginin gelişmesi, gerekse cihat ruhu ile şekillenen askeri güç dini ve ahlaki bir ortamda beraberce oluşturulmuştur.

Tekkelerin de yer aldığı külliyelerde tam anlamıyla tatmin olmuş bir cemiyet inşa edilmiştir.

Dar-ül Elhan'ların hayat verdiği musiki tekkelerde manevi hayatın bir parçası haline getirilmiş, bilgi yanında aşk ile yaşanan bir ibadet hayatı, top yekun bir cemiyet var edilmiştir.

Efendimizin zamanında Medine'de Kuba Mescidinden başka irili ufaklı 10 mescidin olduğu, bu mescitlerde ibadet yanında eğitim de verildiğini düşünürsek Efendimizin eğitime, sahabenin birlikte ibadetine ne kadar önem verdiğini, Medine'nin tüm mahallelerine nüfuz ettiğini anlıyoruz.

Ayrıca sahabe evlerinde yapılan eğitimleri de unutmamalı, bu evlerin aynı zamanda ibadet ve irşat mekanı olarak kullanıldığını biliyoruz.

İslam toplumu ilk günlerinden itibaren yakın zamanlara kadar ilim ve eğitim, irşat ve zikir, tedavi ve yardım mekanlarının tek merkezde bir külliye anlayış ve yapılanmasıyla sürdüğünü anlıyoruz.

Toplumumuzu ahlakileştirmek için yeniden aynı ortam ve şartların adım adım inşa ve inkişafına mecburuz. Başka türlü medeniyet dirilişimiz mümkün olamayacaktır. Cami merkezli toplum inşa etmeden hiçbir şeyi başaramayız.

Ayrıca bilgiyi İslamileştirmeden ahlaki nesiller yetiştirmek imkânsızdır.

KURBAN

KURBAN

Allah'a yaklaşmaktır kurban. Ama biz bu yaklaşmayı ne kadar gerçekleştirebiliyoruz. Kendimizi siyasetten, ekonomiden, malayaniden, gıybetten ne kadar kurtarabiliyoruz. Günümüzün çoğu neyle geçiyor. Kur'an'la ne kadar vakit geçirebiliyoruz.

şu üç günlük dünyada ebedi hayatın ne kadar hazırlanabiliyoruz. O sonsuz hayata karşılık bu sınırlı hayatı ne kadar sorumsuzca harcıyoruz. Günahlara dalmakta ne kadar hırslı davranabiliyoruz. Bu dünyanın dertlerini büyütüyor, büyütüyor dağ kadar yapıyor, altından kalkılamaz hale getiriyoruz. Bu yüzden strese giriyoruz. Bu stres hayatımızı kaplıyor, intihara kadar varan sona kadar gidebiliyor.

Önemsiz şeyleri önemli hale getiriyor, önemlileri önemsizleştiriyoruz. Sebepsiz yere düşmanlıklar besliyor, haset ve kin yüzünden birbirimizi ortadan kaldırmaya kadar gidebiliyoruz. Bütün bunlar bizim ebedi saadetimizi gölgeliyor, ortadan kaldırıyor, ebedi felakete döndürüyor.

Yalan o denli hayatımızı işgal ediyor ki doğrularla karışıyor, giderek kendimize yalan söylüyor ve bu yalanlara inanmaya başlıyoruz. Bu yalan dünya gerçek dünyanın üzerini örtüyor, git gide hakikatten kopmaya başlıyoruz. Gecelerimiz gafletle, gündüzlerimiz isyanla geçiyor. Gerek haram nazar, gerek müstehcen konuşmalar bütün ibadetlerimiz alıp götürüyor, gafletle yaptığımız ibadetlerin bir faydasını göremiyoruz.

Esnafığımızda hiç hayır yok. Mal satmak için yalan söylüyor, hile yapıyoruz. Pazarda malın çürüğünü gizleyerek fark ettirmeden satmayı marifet sayıyoruz. Bu kazançtan hayır umuyor, sonra çoluk çocuğumuzun itaatli olmasını istiyoruz. Biz isyan ettiğimiz halde onlardan taat ve ibadet ehli olmasını bekliyoruz.

Kendimizi her fırsatta övmekten vaz geçmiyor, bunu yapamazsak çoluk çocuğumuzu övüyor, başkalarının çoluk çocuğunu eleştirerek onları küçük düşürüyor, düşmanlıkların tohumunu ekiyoruz.

Başkalarının ayıplarını ortaya döküyor, aynı fiilleri icra etmekten geri durmuyoruz. Hep gözümüzü başkalarının yanlışlarını görmeye ayarlamışız, kendi yanlışlarımızı görmezlikten geliyor, belki de onları meziyet sanıyoruz.

Bütün bu fiillere sahipken Allah'a yakın olabileceğimizi sanıyor, her birimiz kendimizi Allah'ın dostu sanıyoruz.

Bayramlar geliyor geçiyor, bir adım ileri gitmeden hep yerimizde sayıyor, belki de geri sarıyoruz.

Bu kısır döngü sürüp dururken ölüm gelip çatacak, belki de haberimiz olmayacak. Belki de bu yüzden ölümden korkuyor, onu hayatımızdan çıkarıyoruz.

TARİHSELÇİLİK BAĞLAMINDA KUR'AN-I KERİM 1

TARİHSELÇİLİK BAĞLAMINDA KUR'AN-I KERİM 1

İslam'ı tahrif etmek, onu diğer muharref dinler gibi değiştirmek, tagayyür etmek, ilahi olanı beşerileştirmek, bu son dini de putperestleştirerek tarihin karanlık sayfalarına atmak isteyen bir şeytani akım günümüzde aktif halde. Kendisine alim sıfatı yakıştıran Prof. etiketi ekleyerek meydana çıkan, iletişim araçlarını kullanarak kitlelere ulaşmaya çalışan bazı ahmak ya da maksatlı kişiler tarafından beslenen bu akım saf İslam inancını tehdit etmektedir. Dinin hassas alanında oldukça cüretkarane dolaşmakta, meydanı boş buldukları için rahatça at oynatmaktadırlar. Fetö'nun açtığı yoldan ilerleyerek kendilerine tabi kıldıkları zavallıları etkileyerek söylemlerini yaygınlaştırmaya çalışmaktadırlar.

Bu söylemler tekrar ede ede kitleleri etkilemekte, özellikle genç kesimde saf dini inançlara karşı bir kuşku, bir tereddüt uyandırmakta ve onların içten içe faaliyet gösteren misyonerlerin oyunlarına kurban olmalarına sebep olmakta, hatta deizme giderek ateizme kaymalarına neden olmaktadır.

Bu tür söylemler özellikle İmam Hatip neslinde büyük tahribatlar yapmakta, onların namazsız, ibadetsiz Protestan İslamlığı yaşamalarına neden olmaktadır. Özellikle İlahiyatlarda neşv-ü nema bulan bu fikirler geleceğimizi tehdit etmekte, ehl-i sünnet inancının yozlaşmasına zemin hazırlamaktadır.

İslam'ın içerisinden İslam akidesine vurulan bu darbe İslam'ı değil ama günümüz Müslümanını etkisi altına almakta, Protestan bir İslam'ın yayılmasına neden olmaktadır.

Camilerde yayılan sandalyede ibadet bu Protestanlığın bir görüntüsüdür. Bir de buna kısa pantolonla ibadet eklenmeye başlamıştır ki setr-i avret farzını ortadan kaldırmaya yönelik bu uygulama tahribatın şu anki uç noktasını oluşturmaktadır.

Daha nereye kadar varacağı belli olmayan bu akımı önleyici tedbirler alınmakta oldukça geç kalınmakta, geciken tedbirler işlevsiz hale gelmektedir. Bunu sandalyede namaz olayında açıkça müşahede etmekteyiz. Camilerin içi iyice sandalye dolduktan sonra açıklama yapan diyanetin etkili olmadığı açıkça görülmektedir.

Her geçen gün saf İslam inancına yapılan saldırılar karşılıksız kalmakta, asıl etken olması gereken Diyanet suskun kalmakta, ya da kısık sesle yapılan açıklama etkili olamamaktadır.

Meydanı boş bulan 5. Kol hareketi Sünni itikadı bozmak için elinden geleni yapmakta, ülkemiz üzerinde planladıkları büyük oyunu yürürlüğe koymaktadır.

Diyanet teşkilatının acizliği dini korumadaki beceriksizliği geleceğimizi tehdit etmekte, nesillerin yozlaşmasına sebep olmakta, gerek tesettür, gerekse İslami yaşam alanında yozlaşmalar yaşanmaktadır.

Misyoner faaliyetlerinin arttığı, apartman kiliselerin hüday-i nabit gibi çoğaldığını görmezden gelen diyanet acaba ne plan yapmakta, ne gibi önlemler almayı düşünmektedir.

TARİHSELÇİLİK VE KURAN MÜSLÜMANLIĞI 2

TARİHSELÇİLİK VE KURAN MÜSLÜMANLIĞI 2

Yaşlı amca bu hadisi dışlayan bir hocayı dinleye dinleye itikadını değiştirmiş, falan hoca diyor 'Her şey Kur'an'da var, bu halk Hadis'ten anlamaz şeklinde özetliyor itikadını. Görünüşte masum bir söylem itikadımızı berhava eden içeriğe sahip.

Yıllar önce İmam-Hatip Lisesinde bir kız öğrencim 'Ben Kur'an meali yazıyorum' demişti bana. 'Kur'an'ı rahatça anlayabiliyorum ve ondan hüküm çıkarabiliyorum'. Bunu söyleyen kişi Arapça'dan hemen hiçbir şey bilmeyen, yalnızca sözlük yardımıyla çeviri yapmaya çalışan bir zavallıydı. Kur'an Nesli diye bir dergi çıkaran gruba dâhildi ve bu tip çalışmalarını o dergide yayınlıyorlardı.

Sünnetsiz Kur'an çalışmaları yeni nesil İmam-Hatip öğrencilerini buraya kadar getirmiş, hepsini müçtehit (!) yapmıştı. İşte kendisini İslami İlimler Fakültesi'nden tanıdığım bir zavallı Profesör Kur'an-ı Kerim'de geçen siyah ipliğin beyaz iplikten ayrıldığı zamana kadar yiyip içmeyi öne çıkarmış, tabiiilerinden biri Ramazan ayında Süleymaniye camiinin bahçesinde masa kudurmuş, sabah namazından çıkan cemaate baka baka sahurunu sürdürmüştü.

Bu zavallı güruh kuru akıl ve az bir Arapçaları, zayıf din bilgileriyle geleneksel İslam'a karşı çıkmaya azmetmiş, ümmetin bütün birikimini yok saymış mezhepleri ve tarikatları inkâr etmiş, Mevlana'yı dinden çıkmışlıkla itham etmiştir. Bu denli cehalet bataklığında yuvarlanan bu zavallı kurduğu vakıf etrafında düşüncelerini yaymakta, cehalet ve hezeyanla dolu kitaplarını basarak, ümmeti Muhammedi hidayete çağırma adına saptırmaya çalışmaktadır.

Önce edille-i şeriyeyi inkârla başladıkları yıkım hareketine her geçen gün hız kazandırmışlar, Vehhabilerin yoluna saparak bütün mezhep ve tarikatları inkâr yoluna gitmişlerdir. Bu hezeyanlarını videolarla yayma yoluna gitmişler, şerlerini yayararak İslam'ı tağyir etme çalışmalarına hız vermişlerdir.

Bizzat kendi itirafıyla yabancılardan bir grubun kendisini ziyaret ederek büyük mali yardım teklif ettiğini ; TV kurma, gazete çıkarma gibi medyatik faaliyet yapmalarını önerdiklerini bir ortak tanıdığımız yoluyla öğreniyoruz. Bu da gösteriyor ki onun çalışmaları tamamen İslam'ı yozlaştırma çerçevesindedir ve yolu İslam düşmanlarının çok arzuladıkları yoldur.

Bu ve bu gibi kişi ve grupların yaptıkları İslam'ı tahrip çabasından başka bir şey değildir. Fetö, Metö, Adnan Oktar, Mehmet Okuyan, M. Ruhi Fiğlalı, Mustafa Öztürk, Bayraktar Bayraklı, Abdülaziz Bayındır, Yaşar Nuri Öztürk ve benzeri güruh son asır İslam tahripçileridir. Fazlurrahman, Abduh, Afgani ve İbn-i Teymiyye ekolünün bir devamı niteliğindedirler.

Bunların tahripleri o kadar ileri gitmektedir ki artık herkese göre İslam anlayışı gelişmekte, namazlar üç vakte indirilmekte, giderek namaz ortadan kaldırılarak zikre indirgenmekte, namazsız, oruçsuz bir İslam anlayışı yerleştirilmektedir. Camilere konulan sandalyelerle Protestanlık yaygınlaştırılmaktadır.

DÜNYA VE ZULÜM

DÜNYA VE ZULÜM

Müslüman dünya inim inim iniyor. Sisi hiç sebepsiz Müslüman katlediyor. Suudi Yemen’de sivilleri bombalıyor, İran kâh Erbil’de sivil halkı bombalıyor, kâh Suriye’de katliam yapıyor. Esed yıllardır kendi tebaasını katletme peşinde. Çin Doğu Türkistan’da katliam yapıyor, Amerika Afganistan’da. Myanmar’da katliamın bin türlü var. Rusya ve Amerika petrol için Suriye’de cinayetler işliyor. Dün Bosna Hersek’te katliam vardı bugün Kudüs’te cinayetler dur durak bilmiyor. İran- Irak savaşı milyonlara varan ölümlere neden oldu. Amerika önce İran’la savaşarak kıyıma uğrattığı Irak’a girerek cinayetlerine cinayet katmakta devam etti.

Lübnan’a yaşanan katliamlar unutuldu bile. Çeçenistan zulmü sanki yaşanmadı. Afrika’da yaşanan soykırımlar hatırlanmıyor bile. Amerika’nın ve Avrupa’nın sebepsiz cinayetleri tarih sayfalarında kaldı. Kızılderililerin soykırımı uğratılması hiçbir zaman gündeme gelmedi bile.

Osmanlı tarih sahnesinden çekileli beri dünya bir türlü durulmuyor. Tarihte kalan Moğol istilaları benzeri istilalar günümüzde daha korkunç bir şekilde yaşanıyor. Bu istilaların müsebbibi Yeni Roma’dır. Bu Yeni Roma eskisinden bin beter zalimdir ve bu günlerde zulmün bin bir türlüünü işlemekte, bir an ara vermeksizin sürdürmektedir. Dünyayı zulmü altında inim inim ineten Yeni Roma bu zulmüne son vermeye hiç de niyetli değil. Elverir ki önce Müslümanlar sonra diğer dünya milletleri uyanınsın ve bu zulme başkaldırsınlar. Bölünmüş, parçalanmış İslam dünyasının hali hazırda böyle bir birleşmeye niyetleri yok. Özellikle İslam devletlerinin ihanet başındaki liderler böyle bir birleşmeye en büyük engel.

Gerek terör, gerekse finansal saldırılarla sürdürülen bir sömürü düzeninin gereği zulümler katlanarak sürüyor. Dünya bir zulüm yeri. Bu zulüm ebediyete kadar sürmeyecek aslında. Eninde sonunda bir yerde bitecek bu zulüm, ama ne zaman.

Dünya bu zulmü daha fazla kaldıramaz, kaldırmayacak. Mazlumların ahı daha fazla yerde kalamaz kalmayacak. Elbet bir gün bu zulüm son bulacak. Bunca katliamlar ilelebet sürmeyecek elbette. Elbette bir gün bu zulüm sona erecek. Ancak bu zulmün sona ermesi için bazı şartlar var muhakkak. Öncelikle Müslümanların bu parçalı yaşantısının son bulması, hepsinin bir ideal peşinde birleşmesi gerek. Dünya zevk ve menfaatlerinden sıyrılıp ümmet için yaşayan birer birey haline gelmeleri gerek.

Allah için yaşayan, mal ve mülklerini onun yolunda bağışlamaya, onun için savaşmaya hazır hale gelmeleri gerek. Her birimiz kendimizi kontrol ederek, gün gün ilerleyerek birlik şuuruna ulaşmalı, sahabe ruhuna malik olan erler haline gelerek tek bir güç haline gelmelidir. O zaman Allah’ın yardımı yetişerek bu katliam ve zulümlerin son bulması umut edilebilir.

MÜSLÜMANCA YAŞAMAK.

MÜSLÜMANCA YAŞAMAK.

Müslümanca yaşamak ne kadar zor. Aslında hem kolay hem zor. Benim halam seccadeyle bütünleşmişti. Seccadesinden kalkmazdı adeta. Ev işlerinden kalan zamanda hep onun üstündeydi. Ne dedikodusu vardı, ne yalanı, ne laf taşımaya vakti vardı, ne malayanisi.

Kimseyi kıskanmaz, kimse hakkında kötü söylemezdi. Kendisine çok eziyet eden kaynana ve kaynatasının kötülüklerini anmazdı. Hiç olmamış gibi davranırdı. Hep içine atmıştı kendisine yapılanları. Kocasının dırdırına da katlanırdı. Onun bu yüce ahlakı babasından geçmeydi. Dedem ondan daha ileriydi. Hep halimiz ne olacak derdi. Ne yapacağız derdi. Hep hüznüydü. Hep ahireti düşünürdü. Bu dünyada yaşamıyordu sanki.

Biz ne yapıyoruz; en ufak bir fırsatta dedikoduya başlıyoruz, ölüsünü, dirisini, her birisini beriye alıyor, başlıyoruz çekiştirmeye. İki dedikodunun belini kırmak adını veriyoruz sohbetlerimize. Muhabbetlerden dedikodu eksik olmuyor. Bu arda çok laf yalansız olmaz, çok para haramsız kavlince

Araya yalan sıkıştırıyor, bunu sohbetin gereği sayıyor, araya çekiştirdiğimiz kişinin yapmadığı şeyleri yaptı gibi göstererek iftiralar atıyoruz. Laf taşımak ta çabası. Böylece bin türlü fitnelere sebep oluyor ama farkında olmuyoruz.

Müslümanca yaşamak bu değil. Beş vakit namaz kılmak yetmiyor demek ki. Namaz dışındaki hayatımızı da İslamileştirmek gerekiyor. Bu nasıl olacak. Halamın seccadede geçen hayatı zikir ve fikirle süslenmişti. Konuşmayı sevmeyen mizacını da babasından almıştı. Bizse konuşma şehvetiyle doluyuz. Önce bu hastalıktan kurtulmanın yollarını aramalı, bütün günahların baş müsebbibinin bu çok konuşmak, malayani olduğunu anlamalıyız.

Konuşma orucu tutmak. Gemuhluoğlu rahmetli bunu kendine prensip edinmişti. Efendimiz 'kişinin Müslümanlığı malayaniyi terk etmesindedir' diyerek günah kapısını kapatmayı salık vermişti. Günümüz insanını malayaniden kurtarmanın en güzel yolu okumaya teşvik etmektir sanırım. Okuyan insan dedikoduya, malayaniye, laf taşımaya vakit ve ortam bulamayacaktır. Okuyan, okuduğu üzerinde düşünen insan konuşurken okuduklarıyla ilgili konuşacaktır. Okuyan insan sanal alemin zararlı yanlarından da korunabilecek, böylece kendisine günahlara karşı bir zırh edinecektir.

İslam'ın il emrinin oku olduğu düşünülürse bunun ne kadar elzem olduğu anlaşılacaktır. Bireysel okuma yetmez, okuma eylemi topluma yayılmalıdır. İşte işin en zor tarafı da budur. Bunun bir sosyal sorumluluk projesi olarak ele alınması şarttır. Okuma evlerinin, kütüphanelerin yaygınlaştırılması, okumanın teşvik edilmesi kolay bir iş değildir elbette. Kolay olsaydı bugüne kadar başarılırdı.

Geçmişte kiraathanelere konulan kitaplıkların ve orada olması mecbur tutulan kitapların akıbetinin ne olduğunu bilmiyoruz. Elbette hepsi talibi olmadığı için tarih oldu. Okey oynamanın rehaveti varken günümüz kahvehanelerinde kitap okutmak dayatmacı eğilimin bir sonucuydu ki başarısızlıkla sonuçlandı. Kütüphanelerimizde kitap okuyanların sayısı bir elin beş parmağı kadar. Ödev yapma dışında kütüphanelere uğrayan pek fazla insan bulunmuyor.

Ancak o kadar da ümitsiz olmamak gerek. Özellikle öğrenci kesimi içinde belli gruplar var ki bunlar kitapları ellerinden düşürmüyor. Bize düşen bunların sayısını artırmak olmalı değil mi?

Bu da yetmez camileri okuma evlerine dönüştürmeliyiz. Bu nasıl olacak? Bizim cami imamı her gün öğle namazı sonrası Kur'an-ı Kerim'den bir sayfa okuyor ardından meali açarak anlamını okuyor. Kentin merkezi camiinde ikinci namazından sonra imam efendi iki hadis okuyarak anlamını veriyor ve izahlarını yapıyor. Bunlar iyi örnekler. Bu örnekler artırılarak yaygınlaştırılmalı, üniversite yıllarımda Erzurum'da görüp cesaret ederek giremediğim siyer okuma yerleri yapılmalı, sözlü kültürün kapısı bu mekanlarda açılmalıdır. Hazreti Ali'nin cenkleri, Hazreti Hamza'nın kahramanlıklarının da biraz abartılarak anlatıldığı kitapların okunduğu bu mekânların modernleri belediyeler tarafından tesis edilmelidir. Mesnevi okumalarının yapıldığı mesnevi evi benim meskûn olduğum ilde var. Bu bütün illere yayılmalıdır.

BİR MİLLET UYANIYOR

BİR MİLLET UYANIYOR

Yıllardır uyutulan, morfinlenen, bastırılan, korkutulan, horlanan bir millet, bunca entrikaya, bunca dalavereye rağmen uyanmaya başladı.

200 yıldır bütün güçleriyle saldıran iç ve dış düşmanlarına rağmen boynuna geçirilen boyunduruğu koparmaya başladı. Giydirilen ölü gömleğini yırtmaya başladı. Diri diri gömdüler; o kefenini yırtıp mezarını tırnaklarıyla kazıyarak oradan başını çıkartmaya başladı.

Şimdi ellerinden gelen tüm imkanları kullanarak son bir çabayla mezarından başını çıkararak kalkmaya çalışan bu millete saldırarak onu tarihin mezarlığına gömmek ve yok etmek istiyorlar, ama başaramıyorlar, başaramayacaklar. Bediüzzaman'ın deyişiyle 'İstikbal'de en yüksek seda İslam'ın sedası olacaktır'. Evet, yine Kur'anî bir ifadeyle diyoruz ki 'Kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır'.

Evet, tam 2 asırdır bütün şer güçler birleşti ve cephelede mağlup edemedikleri İslam dünyasını içten içe çürütme yoluna gittiler. Oryantalizmin planlı faaliyetleri sonucu İslam ülkelerinde beşinci kol faaliyetleri yaparak kendilerine yandaş edindiler.

Gerek medya, gerek intelijansiya aracıyla zehirlerini zerk ettiler. Bazen sanat, bazen eğlence, bazen de sapık ideolojiler vasıtasıyla güçlerini artırdılar. Bünyeye mikrop gibi girdiler, kanser gibi yerleştiler ve bünyeyi sardılar. Milliyetçilik fikirleriyle İslam ümmetini parçaladılar, bölük pörçük ettiler. Fırkalara ayırdılar. Küçük küçük parçalara ayırdılar. Suni devletçikler meydana getirdiler. İçlerinde seçtikleri hainler vasıtasıyla yaptılar bunu. Ve sonra bu parçaları emirlerindeki diktatörler eliyle ezim ezim ezdiler.

İşte şimdi bu ezilmiş millet, yakılıp yıkılmış İslam milleti küllerinden doğuyor, kendine geliyor silkiniyor ve üzerindeki ölü toprağını silkeliyor. Etrafta duyulan bu canhıraş feryatlar yarasa çığlıklarıdır. Yüzyıllardır bastırdıkları hakikatin sesini. Dirilişinin fark edilmemesini istiyorlar, yırtınıyorlar, feryat ediyorlar.

İşte bir diriliş başlamıştır. Her şeye rağmen, bütün bastırmalara rağmen, bütün engellemelere rağmen büyük diriliş başlamıştır. Görünen o ki büyük bir dev zorla uyutulduğu son uykusundan uyanmaktadır. Her türlü uyuşturma ve uyutma çabalarına rağmen uyanıyor ve silkinip kendine geliyor.

Şimdi bu uyanışın ilk işaretleri verilmiştir. Ancak düşman boş durmamaktadır. Yeni silahlar üretmekte saldırmaya başlamıştır bile. Bin bir türlü yalan ve dolanla, bin bir türlü hile ve entrikalarla donanmış olarak saldırmakta düşman. Kah basit bir olayı bahane temekte, kah yeni söylemler üreterek karşımıza çıkmakta, yeni oyunlar icat ederek saldırmaktadır.

İslam milleti uyanmıştır artık. Kendisine yapılan suikastların farkına varmıştır. Yüzyıllık yanlış sonlandırmaya kararlıdır. Artık yenilmeyecek, aldatılmayacaktır. Artık oyuna gelmeyecektir. Düşmanın oyunlarını sezmiştir. Düşmanın entrika ve hilesini çözmüştür.

Bu uyanışı kimse durduramayacaktır. Gün diriliş günüdür. Diriliş başlamıştır artık. Biz de diyelim şairin diliyle: Devrim irinle kanla/Evrim günlük sularla/Bizse diriliş eriyiz/Bengisu bengisu kayna ve çağla'

Ahmet KEMAL

İSRAİL NE YAPMAK İSTİYOR

İSRAİL NE YAPMAK İSTİYOR

Aslında malum. Tevrat'ta geçen Arz-ı Mevud'a ulaşmak. Büyük İsrail devletini kurmak. Bütün dünyayı asil Yahudi milletinin kölesi kılmak. Global dünya devletinin temelini sağlamlaştırmak.

İşte bütün planlar bunu üzerinedir ve adım adım bu hedefe doğru ilerlemektedir. Bu Siyonistler için Meğola ideadır. Dünyayı gizli bir güç olarak eline geçirmiştir zaten. Gerek finansman, gerek üretim, gerekse ticaret, gerek siyaset, gerek entrika yoluyla bu gücü eline geçirmiştir. Bun u yapmak için her yolu mubah ve zaruri görmüştür.

Buhtunnasır'ın Babil'i yakıp yıkmasından sonra dünyanın her yerine yayılmış, yerleştiği yerde gizlenmiş, parayı, ekonomi, siyaseti ve basını ele geçirmiştir. Bu arada dini inançları da ihmal etmemiş, gerek edebiyat, gerek felsefeyi, gerekse ilmi çalışmaları bu amaçla kullanmıştır. Sinema dahi, tüm sanatları elde etmiş, onları da kullanmaktan çekinmemiştir.

Özellikle dini alanda büyük tahribatlar yapmaktan geri durmamış, gerek Hristiyanlığı, gerekse İslamiyeti tahrif çabalarına hiç ara vermemiştir. Önce İncil'i tahrif etmiş, sonra yeni yeni mezhepler kurdurarak her birini birbirinden ayrı bir din haline getirerek savaştırmıştır. Ortodoks, Katolik, Protestan mezheplerinden sonra Yahudi ırkının amaçlarını kutsayan Evangelist mezheple en büyük desteğini kazanmıştır.

İslam'ın daha ilk dönemlerinde münafık Abdullah bin Sebe vasıtasıyla ashab içine fitne saçmış, Hz Osman'ın ölümünü hazırlamış, Hz. Ali'ye karşı isyan başlatarak Cemel Vakası ve Siffin savaşına sebep olmuştur. Hakem meselesini ortaya atarak Hariciliğin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Hz. Hüseyin'in Kербela 'da ölümünü hazırlamış, onu bahane ederek Şia mezheplerinin oluşmasını sağlamıştır.

Daha sonraki asırlarda çeşitli fitne hareketlerine yol açmış, İslam dünyasını sürekli iç ce dış karışıklıklarla meşgul etmiştir. Haşhaşilik hareketiyle Selçuklu devletinin yıkılmasını sağlamış, onu model alan Tapınakçılar'la Müslümanlar büyük zararlar vermiştir. İslam devletlerini birbiriyle savaştırmış, Müslümanların birliğini bozmak ve güçlerini zaafa uğratmak için elinden geleni yapmıştır.

Son zamanlarda Türkiye merkezli Fetö, Irak'ta Kesinazi tarikatı. Pakistan'da İsmailiye hareketi ve diğer bin bir şer yuvasıyla İslam'ı bölme, zaafa uğratma, tahrif etme çabalarından geri durmamıştır.

Sosyalizm, Marksizm, Leninizm, Stalinizm, Komünizm, Maoizm, Liberalizm, Kapitalizm gibi tüm sistemleri insanlığın önüne sürmüş, dünyayı bölerek yönetmeyi seçmiş, silah fabrikalarını elinde bulundurarak çıkardığı savaşlardan karlı çıkmasını bilmiştir.

Bütün bunlar Nil'den Fırat'a arz-ı Mevud'da büyük İsrail Devletinin kurulması içindir. Ve adım adım bu hedefe yaklaşmaktadır. Mescid-i Aksa'yı yıkarak yerine Heykel adını verdikleri Süleyman Mabedini yapmak istedikleri açıktır artık. Filistin'i yok ederek, Suriye, Ürdün, Lübnan, Irak, Mısır, Hicaz toprakları, Sina yarımadası, Türkiye'nin büyük bir kısmı ve hatta İran'a kadar ulaşacak bir İsrail Devletini kurma yolunda hiçbir engel tanımayacaktır.

Ta ki İslam âlemi birleşip İsrail'de toplanan Siyonist Yahudileri yok edene kadar. Bu zamana kadar İsrail hiç durmayacak, zulümlerine zulüm katacaktır. Dilerim bu birleşme çok uzun sürmez, Müslümanlar zulümlerden zulüm beğenmez.

CAMI GÖREVLİLERİ GÖREV VE SORUMLULUKLARI

Dün millet kıraathanesindeydim. Kitap okumaya. Çabalıyordum diyorum mekân hiç de okumaya elverişli değildi. Çabalıyordum; çünkü atari oynayan çocukların gürültüsü, satranç oynayanların sesleri. Bir de benim gibi okumaya gelmiş emeklinin diyalog çabası beni okumaktan alıkoyuyordu.

Emekli beyefendi sözü cami görevlilerinin yüksek maaş almasına getirdi. Asgari ücretli maaşıyla kıyaslaması hoşuma gitmedi ama ona bir şeyler anlatmak istedimse de onun amacı yalnızlığını gidermek olduğu için bu mümkün olmadı, o konuyu başka noktalara getirdi. Diyalogu benim yönlendirmemi engelledi. Ben de bir TV programında gördüğüm örnek din görevlisinin yaptıklarından ilham alarak bu yazıyı yazmaya karar verdim. Aslında bu konu dünden beri kafamı meşgul ediyordu.

Öğlen namazına giderken ıslanmıştım. Cami görevlileri ıslanan cemaati fark ederek her öğle namazından sonra okudukları Kuran-ı Kerim ve meali çalışmasını terk etmiş, öğrencileriyle ders yapmaya gitmişlerdi. Evet, yaz dönemiydi ve bu dersleri maaş dışı ücret karşılığı yapıyorlardı.

Şöyle düşündüm adam haklı mıydı? Hayır: O bir algının etkisindeydi. Papazların mali durumlarını, kiliselerin korkunç malvarlıklarını bilse dudağı uçuklardı herhalde. Ben bunu ona anlatamadım. Dahası aslında cami görevlilerinin fonksiyonlarının yalnızca namaz kılmak olmadığını bilseydi bunları söylemezdi. Ama bugün cami görevlilerinin görev ve sorumluluklarını ne kadar yaptıkları tartışılır. Bence cami görevlileri yalnız namazda görevli değiller. Eskiden yaptıkları cenaze imamlığı da değil kast ettiğim. Cami görevlileri dinin görevlisidir, asıl adları da budur, ben sırf o arkadaşın etkisinde kalarak böyle söyledim. Dinin görevlilerinin görev ve sorumlulukları o kadar fazladır ki eğer bu sorumlulukları taşırlarsa onların aldıkları maaş azdır bile. Onlar doğmamış çocuktan, okul öncesi ve öğretim çağındaki çocuklara, gençlere, yetişkinlere karşı, kısaca toplumun bütününe fertlerin her birine karşı sorumlulukları var.

Onların görevi peygamberin göreviyle aynı, dindar ve ahlaki nesillerin yetişmesinde, sağlam yuvaların kurulmasında, dinin toplumun her ferdinde ve cemiyet hayatında yaşanmasında sorumlulukları var. Camiye çocuk oyun alanı kuran din görevlisinden, toplum içerisinde kanaat önderliği yapan görevliye kadar niceleri örnek din görevlisi tipidir ve aldıkları maaş sorumluluklarına nispetle pek az kalır.

Cemaati camiye çekmek, onlarla ilgilenmek, hastasını fakirini gözetmek, sağlıklı bir aile ve toplum yaşantısına yardımcı olmak onun görevi. Toplumsal problemleri çözmek, çevre problemlerine çözüm getirmek onun görevi. Mahallenin sorunlarına muhtarla birlikte çözüm aramak onun işi.

Ama dam sende, bana ne, bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın gibi vurdumduymaz tavırlarla, yalnızca ezan okumak ve namaz kıldırma görevini yerine getirmekten başka bir şey yapmayan din görevlilerinin sorumluluklarını ne kadar yerine getirdiği tartışılabilir. Çocukları camiden ve namazdan nefret ettiren, cami cemaatini bir an önce savıp kendi zevk ve sefasıyla meşgul olan din görevlisi tipi artık geçmişte bırakılmalıdır. Din görevlileri kendilerini iyi örneklerle bakarak yeniden yapılandırmalı, tüm günün cemaatine adanmalı, onların dini eğitimine çaba sarf etmelidir. Gerekirse bu sorumlulukları üstlenen görevlilere – bir sendikanın talebi göz önüne alınırsa 8, 5 mesaisi dışında fazla mesai ücreti takdir edilmelidir. Ancak bu sorumlulukları almayanlar için bu görevden başka alanlara kaydırılarak fertlerin ve toplumun dini anlamda kaybedilmesine göz yumulmamalıdır.

Hemen şunu da söyleyelim peygamberi bir meslek icra edenlerin onu örnek alarak ücret taleplerinin olmamasını beklemek hiç de reel bir bakış değildir. Hele hele onların maaşlarına göz diken maksatlı görüşlerin algı olduğu unutulmamalıdır. Şimdilik bu kadar. Gerekirse bu konuya önemine binaen ilerde devam edilecektir

BURUK BAYRAM

BURUK BAYRAM

Son yıllarda yaşadığımız bayramlar hep biraz buruk geçmekte. Her bayram Müslümanlar bir felaketle karşı karşıya kalmakta, bayramı sevinçle geçirmek yerine acı içinde geçirmektedir.

Geçen bayramda güneydoğudaki PKK teröristlerinin yaşattı katliam, ondan önceki sene İsrailin Filistinlilere uyguladığı vahşet, ondan önceki yıllar hala hatırası belleğimizde taze olan ABD'nin Irak'ta uyguladığı insanlık dışı bombalamalar. İsrail ve ABD'nin özellikle Ramazan ayına rast getirdiği zulümler hala vicdanlarımızı kanatmakta, onlara karşı elimizden bir şey gelmemesi içimizde derin bir yara olarak kanayıp durmaktadır.

Geçmişte Bosna'da Çeçenistan'da, Myanmar'da, Türkistan'da işlenen cinayetlerin dumanı hala tütmeğe. Dün bizzat ehl-i küfür tarafından işlenen cinayetler bugün Müslümanı Müslümana kırdırtmak şeklinde olmakta, bu işte baş fail yine haçlı zihniyeti olarak arzı endam etmektedir. Küfür tek millettir gerçeği apaçık ortaya çıkmakta, Müslüman her gün küffarın bir oyunu altında ezilmekte.

İşte her bayram böyle bir cinayetin teşhir vakti haline gelmekte İslam dünyası yasa boğulmaktadır. Osmanlı asırlarında pek rastlamadığımız bu hal İslam hilafetinin ayaklar altına alındığı günden beri hüküm ferma olmaktadır. O yüce hilafetin koruyucu kanatları altında bir iki olay dışında- sakin ve huzur içinde yaşıyordu İslam alemi. Hilafetin koruyucu kanatları bir müşfik anne gibi Müslümanları kucaklıyor, küffarın oyunu ve entrikasından muhafaza ediyordu.

O halde İslam dünyası yeniden eski günlerine dönmek için Hilafeti bir şekilde canlandırmalı, tasfiye edilen Osmanlı yeniden ihya edilmelidir. Yeni Osmanlı ruhu diyebileceğimiz bu ruh bu topraklarda canlılığını muhafaza etmekte, gün ışığına çıkarılacağı zamanı beklemektedir. Bu ruhun vatanı Türkiye'dir. Bu ruhun uyanışı İslam insanının dirilişi ile mümkündür.

Bu diriliş hareketi bir siyasi menfaate kurban edilmemeli, ancak siyasetin tüm imkanlarının da kullanılmasından imtina edilmemelidir. Bayramlarımız ancak böyle bayram olur. Ancak bu diriliş sayesinde ehl-i küfrün tuzaklarından kurtulabilir Müslümanın Müslümanı öldürdüğü bu büyük fitneden kurtulabiliriz.

Bu hilafet süper güçlerden birinin veya bir kaçının emrinde kukla bir hilafet olmamalıdır. Paralel yapının ABD ve AB emrinde kuracağı bir hilafet Müslümanlara ancak ve ancak kan ve göz yazı getirmekten, var olan zulmü artırmaktan başka bir şeye hizmet etmez.

Bu yeni Osmanlı diyebileceğimiz hareket B.O.P.'un öncülüğünde kukla bir güç olmamalı, tamamen yerli ve milli bir şahlanış hareketi olmalıdır. Bu yerli ve milli hareket özünü İslam'dan alan bir kalkınış ve diriliş hareketi olmalıdır. Bayramlar ancak böyle gerçek bayram olabilir. Bayramları ancak bu şekilde gerçek sevinç ve haz içinde idrak edebiliriz.

Bayramınız bayram ola, bayramınız kutlu ola

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

MEVLANA VE ÇAĞIMIZ

MEVLANA VE ÇAĞIMIZ

Bugün ağımız en çok ona muhtaç. İslam'ın bu denli yozlaştırıldığı bir çağda hakikatin duru ve saf eşmesi olan Mevlana'ya muhtacız. Bu küfür karanlığına batmış ağda İslam'ın aydınlığını fark edebilmek için onun kılavuzluğuna ihtiyaımız var.

Bahaeddin Veledin, şems-i Tebrizlerin, Burhaneddin Muhakkik Tirmizilerin en büyük eseri bu büyük insan ruh hastalıklarından bunalan insanlığın doktoru olmaya hak etmiştir.

Harzemşah'a Sultanı Celaleddin Harzemşah'ın fitneciler yüzünden rahatsız olduğu bu Manevi iklimler sultanı Sultan'ul- Ulemayı 'bir beldede iki sultan olmaz' diyerek kentin anahtarlarını ona sunması zerine Merve'den ayrılmaya karar veren büyük insan kıymetinin bilinmediğini, kendisinden rahatsız bulunduğunu hissettiği yerde durmak istememiş, Anadolu'ya göç etmiştir.

Bu gş Anadolu'nun Mslmanlaştırılmasında en büyük etkenlerden biri olmuştur. İslam'ın uzak Asya'dan küçük Asya'ya gelmesi, orada güçlü temel kurarak yerleşmesi, oradan dünyayı aydınlatması, ortaçağın kapanıpyeniağın açılması bu hakikat önderlerinin büyük gayretleriyle olmuştur. Yunus Emrelerin, sarı Saltukların, Mevlanaların, Hacı Bayramların, Hacı Bektaş-ı Velilerin aydınlattığı büyük dünyadır bu. Mevlana Muhammed Celaleddin 'in Mesnevi-Manevisi, Divan-ı Kebir'i, Mecalis-i Seba'sıyla önce İslam alemini, sonra tüm dünyayı asırlarca aydınlatacak, örnek yaşantısı ve kişiliğiyle insanlığa yaşama sevinç ve aşkı aşılayacaktır.

şems-i Tebriz'inin onunla karşılaşması ve onu imtihan etmesiyle büyük buluşma başlamış, babası Burhaneddin Veledin hamurunu yoğurduğu Büyük Veli KayseriliSeyyid Burhaneddin Muhakkik Tirmizi'nin pişirdiği büyük insan şems ile kanatlanmış, mavera denizinde aşkla yol almış, o büyük peygamberin mesajını ötelere taşımıştır.

'Men bende-i Kur'anem eğer can darem' 'Ben bu can bedende durdukça Kur'an'ın kölesiyim' diyen Büyük Veli onu Peygamberiyle karşı karşıya getirmeye çalışacak eblehlere karşı kim ger ki naklest biğayri min " benden bundan başka bir söz, ona aykırı bir kelam naklederse "bizarem ez-u vezan suhan- i bizarım" rahatsızım o sözden de onu nakleden de' diyerek kerametini göstermiş, yüzyıllar öncesinden ona gerekli cevabı vermiştir.

Haktan aldığını hakka vermiştir bu gönül adamı. Halkla sıkı bir irtibata geçmiş, dünyayla ötelerin bağlarını kuvvetlendirmiştir. Bugün materyalizmin körelttiği inançları yenilemeye onun diriltici soluğu gerek. Bunun için ona muhtacız. Onun için onu baş tacı ediyoruz ve temekte de devam edeceğiz.

Ahmet Kemal

OKUMAK ÜSTÜNE

OKUMAK ÜSTÜNE

Okuma eylemlerin en soylusu... İnananlara ibadet kadar zevkli gelebilecek bir edim. Bu edim ne yazık ki bizim toplumumuzda pek yadsınıyor.

Sorunun bam teline parmak basalım. Neden okumuyoruz. Hal göçebe bir toplum muyuz ki okumaya vakit ve ortam bulamayalım. Oysa medenileşeli yıllar oldu. İslamiyet'le birlikte bir konar göçerlikten kurtulup yerleşik medeni bir toplum olmadık mı?

Medenileşirken okumayı öğrenemedik mi? Hayır hayır. Biz yerleşik medeniyete İslam ile geçmedik mi? Evet öyleyse İslam'ın ilk emri oku'yu görmezden mi geldik. Peki, içi tıka basa kitapla dolu kütüphaneler neyin eseri. Kahve içmeyi çok sevdiğimiz halde kahvehane kültürünü edinmek için Tanzimat'ı beklemedi mi? Hem de o kahvehaneleri kiraathane okuma evi olarak açmadık mı? Bir yandan kahvelerimizi höpürdetir bir kısmımız çaylarını içer bir kısmımız nargilelerini fokurdattırken kitap okumadık mı? Bir elimizde mesneviler bir elimizde Muhammedî'yer karşılıklı irfan sofralarında demlenmedi mi? Hele o siyer okumaları hazreti ali maktel kitapları serüvenleri. Karşılıklı irticali şiir okumaları nereye gitti. Kiraathanelerin yerini kahvehaneler aldı onların yerini okey masalarının doldurduğu sigara dumanlarının tilki çıkarttığı mekânlar dahası kumarhaneler almadı mı? Onların da yerini bir yandan lüks otellerdeki eğlence merkezleri avm'lerdeki yiyip içme mekânları yarı açık kız erkek buluşma yerleri sosyal statü artırma mekânları sayılmadı mı? Bütün bu mekânlarda kültürün ksi bile yok şimdi. Hatta kiraathanede bir kenara meraklısı için bırakılan gazeteler de görülmez oldu oralarda.

İşte bütün bunlar toplumumuzun nerelerden nerelere geldiğini göstermiyor mu? Peki, bu değişimin olası nedeni ne olabilir hiç düşündük mü?

Önce Osmanlının son dönemi balkan cihan harbi ve istiklal harbi ardından yaşanan fakirlik sefaleti hatırlayalım. Fakirlik ve sefaletle birlikte yaşanan devrimlerin halkı bir gecede cahilleştirdiğini de buna ekleyelim. Üstüne üstlük jandarma vasıtasıyla derdest edilen toplum irfan önderlerinin darağaçlarında sallandırılmasının nasıl kötü sonuçlar hazırladığını bir düşünelim isterseniz.

Dahası İnönü devrinin din ve dindarlar üzerindeki baskısını o baskının dine ve dini eserlerin yazım basın yayım ve okunmasına olumsuz etkisini hatırlayalım. Ve o andan sonra gelen Risale-i Nur kumalarının basılması risalelerin toplatılması mensuplarının tutuklanmasını da unutmayalım. Ve dahası da var. Yine o günlerden bugünlere gelen kitap toplatılmaları düşünce suçları kitap yasaklamaları aramalarda suç unsuru olarak kitapların müsaderesi toplum şuuraltında okumaya yönelik korkuların tavan yapmasına neden olmamış mıdır acaba?

Aha ne olsun. Artık böyle bir toplumda kim kitap okuyabilir kim cesaret edebilir buna. İsterse okusun karşısında bulur asker ve polisi ve ellerine kelepçeyi. Sonra doğru kodese.

27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat tecrübelerinin baskıcı rejimlerinin silip süpürdüğü toplum hafızasının okumaya mecali mi kalır? Bunlardan başka soruna ne hacet. Şimdi anlaşıldı mı neden okumadığımız. Diğer bir yazımızda diğer sebeplere gelebileceğiz.

Ahmet Kemal

EĞİTİMDE ÖĞRETMEN FAKTÖRÜ

EĞİTİMDE ÖĞRETMEN FAKTÖRÜ

Eğitim zorlu süreçtir. Öğretmen bu süreçte en etkili eleman. Ancak bu etki olumlu da olabiliyor, olumsuz da. Tüm imkanlara rağmen eğer öğretmen unsuru eksikse, yani mesleğinde donanım yoksunluğu yaşıyorsa eğitim aksayacaktır.

Bu süreç zorlu bir süreçtir evet. Öğretmen mesleğinde yeterli, araştırma ve öğrenmeye açık, okuma alışkanlığı olan bir tip ise ne ala. Aksi halde durum vahimdir. Eğitimin bu en önemli elemanı eğitim için bir engeldir. Tek başına bütün yapılan masraflara, sağlanan bütün imkanlara rağmen eğitim amacına ulaşamayacak, tam aksine yanlış ve aksi istikamete gidecek, yapılmak istenen her şey akamete uğrayacaktır.

Yıllardır ülkemizde öğretmen yetiştirmek bir problem olmuş, siyasiler yüzünden yetersiz öğretmenler eğitim ordusuna katılmıştır. Bu öğretmenlerin yetiştirdiği nesiller de yetersiz eğitilmiş, adeta eğitmekten beter edilmiş, hiç eğitilmemiş nazaran daha kötü bir yere varılmış, olumsuz bir sonuç elde edilmiştir. Bu yanlış eğitim bütün umutları boşa çıkarmış, nesillerin kaybına yol açmış, anarşi ve teröre eleman yetiştirilmiştir.

1980 darbesinin yapıldığı ortamı hatırlarsak bunun 1970 kurslarda yapılan hızlandırılmış eğitimin bu dönem anarşi ve terör olaylarındaki etkisi daha iyi anlaşılabilir olur. 1 ay, 1,5 ay gibi kısa zamanda yetiştirilen öğretmen kitlesi eğitime en büyük darbeyi vurmuş, o dönem gençliğini bu öğretmenler yetiştirmiş, bilgisizlik içinde yetişen bu nesil Molotof kokteyl yapmasını öğrenmiş, liselerde siyasi örgütlenmelere gitmiş, provokasyonların elinde oyuncak haline gelmiştir. Kimi öldürülmüş, kimi yaralanmış ve sakat kalmış, kimi ise hapishanelerde çürümüş, işkenceler altında can vermiştir.

1990'larda ise dönemin hükümetleri bir türlü dolduramadığı eğitim kadrolarını, başka meslek mensuplarıyla doldurmuş, onların yetiştirdiği nesiller de 28 Şubat post-modern darbesine malzeme ve eleman yapılmışlardır. Bu her darbeden uygun birkaç yıl önce eğitimde yapılan bu yozlaştırmaların darbelere uygun zemin hazırlamada eleman sağlama ve malzeme elde etme operasyonları olduğu artık anlaşılabilir. Demek ki eğitimde öğretmen unsur ve asıl onun eğitilmesi baş meseledir. Ne yazık ki bu konu siyasiler elinde oyuncak edilmiş, bir takım kötü niyetli kontrgerilla faaliyetlerinin oyuncağı durumuna düşürülmüştür.

Ülkenin geleceğini önemseyen iktidarlar için en önemli hususu nasıl eğitimse, eğitimin de en hayati, en can alıcı unsurun öğretmendir. Bu meselenin bam teli de öğretmenin yetiştirilmesidir. Bu yüzden eğitim akademilerinin organizasyonu, eğitim fakültelerinden sonra en az iki yıllık eğitim uzmanlığı eğitimi yapılmalı ve bu uzmanlık yüksek lisans olarak uygulanmalıdır.

Ayrıca eğitim ordusunda doktora öğrencilerine yer verilmeli, bunların bir yandan uzman öğretmen olarak görev yapması sağlanmalı, diğer yandan eğitimlerine devam ederek alanlarında doktora yapmaları sağlanmalıdır. Bu doktora sahibi eğitimciler Başöğretmenlik payesiyle zümre başkanlığı yapmalı, akademik kariyerlerine devam etmeleri sağlanarak, en yüksek noktaya ulaşmaları sağlanmalıdır.

Bu yolla eğitimin kalitesi sürekli artırılmalı, bu alanda bir yarış başlatılmalıdır. Ayrıca bu şekilde orta öğretimle yüksek öğretimin bağlantısı süreklilik kazanarak, eğitime bir devinim kazandırılmalıdır.

Ahmet Kemal

Eğitim Üzerine Yazılar EĞİTİMDE İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ

§

Eğitim Üzerine Yazılar

EĞİTİMDE İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ

Eğitimde özgürlük olmazsa olmazdandır. Bu inanma ve inandığı gibi giyinme olduğu kadar inancının gereklerini yerine getirebilme özgürlüğüdür. Bu özgürlük eğitimin başta gelen zaruretlerindedir. Bu zaruret bu güne kadar anlaşılammış, anlayanlarca da zamanı değil diye sürekli ötelenmiş, bu günlere gelinmiştir.

Bugün şu açık bir hakikat olarak ortaya çıkmıştır ki dini özgürlüklere engellenirse gençlik uyuşturucunun esiri olacaktır. Bu da yetmeyecek din özgürlüğü engellenirse uyuşturucu yanında çeşitli ahlaksızlıkların yayılmasına yol açacak, daha da ileriye giderek ateizm yayılacaktır. Aslında dini özgürlükleri kısıtlamanın gizli amacı da gençliği dinden uzaklaştırmak, inanç ve düşünce yoksulu haline getirerek kötü emellerine alet etmektedir. Eyyamcı, gezici, eylemci, terör örgütlerinin eleman devşirme haline gelmiştir, X, Z ve Y Kuşağı nesiller böyle oluşmuştur.

Yakın zamana kadar inançlı aileler çocuklarını sırf dinden soğutulur endişesiyle eğitimden uzak tutmuştur. Bu yüzden de inançlı kesim hep yönetilen olmuş, bir türlü yöneten mevkiine yükselmemiştir. İnanç yönünden zayıf olan yönetici tabakası ise sürekli inançlı halkı aşağılamış, itelemiş, tahkir etmiş, küçük düşürmüştür.

Bu zulüm yıllarca böyle devam etmiş devletin en yüksek makamları Satanistlerce doldurulmuş, inançlı kesimler en doğal haklarından mahrum edilmişlerdir. Camiler önünde takkeler toplatılmış, takanlar mahkemelere sürüklenmiş, mevlitler basılmış, Risale-i Nur toplantıları irticai faaliyet olarak basılmış, katılanlar derdest edilerek hapishanelere tıklılmıştır.

Bu gün okullarda mescit açılması, başörtü takma özgürlüğünün getirilmesine karşı çıkanlar dün bu tür faaliyetleri destekliyor, yapılan zulümlere ses çıkarmıyordu. Okullarda din dersi okutulmasına karşı çıkıyor, gençliğin dinsiz yetişmesi için ellerinden geleni artlarına koymuyorlar.

Dini özgürlüklerin bunca zaman yok sayılması, uzun yıllar formalite din dersi ile nesillerin uyutulması bugün Bonzaici kuşakların yetişmesine neden olmuştur. İnançları yok sayılan millet inancına sahip çıkmış, İmam Hatip Okullarının kurulmasına canı başıyla çalışmış ve çocuklarını orada okutarak mücadelesini böyle sürdürmüştür.

Bugün bu okullardan yetişen örnek nesiller oradan üniversite kapılarını aşındırmış, İlahiyat dışında branşlara yönelerek ülkenin etkin makamlarına yükselmişlerdir. Aynı nesil davasına memleket davası

olarak bakmış, kendi şahsi meselelerini ardına atarak ülkesi ve milleti için kalıcı eserler vermeye ant içmiştir. Bu gün toplumun her kesimine diğer özgürlükler kadar din, inanç ve inancını yaşama özgürlüğü de verilmesi için olağanüstü çaba ve gayret gösteren yine aynı kesim olmuştur. Sırada batıdaki gibi dinin uygulamalı eğitimi vardır. Cuma namazına gidebilme özgürlüğü de bunlar içeresindedir.

Ve eğer dinsiz, ahlaksız, idealsiz, eyyamcı, goygoycu, materyalist, uyuşturucu nesiller yetiştirmek istemiyorsak dini özgürlüklerin sonuna kadar yerleştirmek zorundayız. Bu varoluşumuzun ve ulusumuzun bekası için şarttır.

,

Ahmet Kemal

EĞİTİM YAZBOZ TAHTASI

EĞİTİM YAZBOZ TAHTASI

Eğitimi yazboz tahtası haline getiren zihniyet hala değişmedi. Bürokrasinin yönetimdeki krallığı eğitimde de sürmekte. Bizim bürokrasimiz yanlışlarını düzeltmez, doğruları aramak gibi bir derde düşmez. Onun varsa yoksa kişisel menfaatleri önemlidir. Her zaman krallığını sürdürmek için bir yol bulur. Eğitimi bugünkü hale getiren ve hala bir yazboz tahtası olarak kullanan zihniyet bu bürokratik hegemonik kesimdir.

Bu hegemonya Batıyla içli dışlıdır. Milletın menfaatleri yerine kendi menfaatlerini düşündüğü için batının azatsız kölesidir. Çünkü kişisel çıkarını orada bulmuştur.

Her iktidar değiştiğinde o elinde dosyalarla gelir, yeni bakanın kafasını karıştırıcı, onu pohpohlar, eğitimde devrim yapacaklarını söyler. Bu şerefin zat-ı alilerine ait olduğunu söyler. Her yeni Bakan'a olduğu gibi bu Bakan da kendilerinden geçirirler.

Sonra gelsin yeni değişimler, gelsin yeni karıştırmalar. Hiçbir ön araştırma ve uygulaması olmayan projeler, programlar, bazıların zengin ededursun bazıların popüler olan öğrenciye olur. Kayıp nesiller birbirini takip eder. Anarşi okullarda yuvalanır, terör bu eğitim sisteminden beslenir. Fitne ve karışıklıklara alet olacak gençlik işte böyle hazır hale getirilir.

Gezi kalkışması da bu eğitim sisteminden beslenmiştir, Bonzaicilere de bu sistem yol açar.Okulda ibadet etme imkânı bulamayan nesiller, Fast-foodla yerinde duramaz hale getirilir, kızılı erkekli öğretimde karşı cins ilgisi kısa teklelerle alabildiğine tahrik edilir, bir de buna dindışı, seküler müfredatı ekledin mi al sana her türlü şerre hazır hale getirilmiş kurşun askerler ordusu. Bir de buna her geçen gün değişen ve yazboz tahtası haline getirilen eğitim sistemini ekledin mi al sana patlamaya hazır hale getirilmiş bombalar.

Yıllar önce bir akil adamdan dinlemiştim Ankara'da. Bu işleri bilen, eğitim üzerine kafa yoran bu adam bana şöyle söyledi: ' Beş yılda bir Avrupa'dan yüksek ücretli uzmanlar gelir, her geldiklerinde yeni bir proje, program ve sistemle gelirler, eğitimi Arapsaçına dönüdürlər, yüksek ücretlerini, her türlü harcırahlarını milyon dolarla ifade edilen istihkaklarını alır giderler. Eski sistem daha tam değerlendirilmeden, aksayan yanları belirlenmeden toptan rafa kaldırılır, yeni önerdikleri sistem hiçbir ön araştırma ve deneme yapılmadan, amaç ve hedefler belirlenmeden yürürlüğe konulan bu sistemde bir sürü aksaklıklarla yürütülmeye çalışılır, sonunda onun da miadı dolmuş denilir, olmadı sil baştan beş yıl geçmiştir uzmanlar gelmiştir, yen, sistem getirmişlerdir. Hadi sil baştan. Eğitim yazboz tahtası öğrenciler kobay. Öğretmenler zavallı robotlar. Onlara bir şey danışılmaz, saha araştırması yapılmaz, hiç bir değerlendirme ve tartışma yapılmaz hurra.

Bunu duyunca şaşırılmışım. Bunun basit bir getirim elde etme yolu olduğunu kimse söylemesin bana. Bu doğrudan doğruya bir oryantalizm sorunuymuş ve tamamen maksatlıydı.Oryantalizm en nemli, en hayati noktaya müdahale ediyor, en korkunç darbeyi eğitimden vuruyordu. Ben bu anlatı sayesinde oryantalizmin çirkin suratını bir kere daha görmüştür.

Ne diyorlardı: Bir ülkeyi yıkmak, bir milleti tarihten silmek istiyorsanız o ülkenin eğitim sistemini ele geçirerek tahrip edin o ülkeyi tahrip etmiş olursunuz ve o milletin yok oluşuna neden olursunuz kolayca.

İşte yapılan buydu. Bu gün karşımıza çıkan eyyamcı, goygoycu, Bonzaici, çocuğunu, anne ve babasını katleden nesiller böyle yetiştirildi. Öğrenci arkadaşını bıçaklayan, öğretmenini öldüren, eşcinsel ilişkilere giren öğrenci nesli bu sistemle elde edildi. Uyuşturucu tacirlerinin elinde esir, inançsız ve idealsiz kuşaklar bu sistemin ürünü. Para, şan, şöhret peşinde koşmaktan, zevk ve eğlenceden başka amacı olmayan nesiller böyle yetişti. İyi bir gelir, iyi bir araba, iyi bir ev, yazları tatil, Avrupa seyahatleri, içki, kumar ve uyuşturucu partilerinden başka bir ereği olmayan nesiller böyle türedi.

Gelin bu sistemi yeniden ele alalım radikal tedbirlerle revize edelim. Ahlak ve maneviyata dayalı eğitim verecek, inançlı nesiller yetiştirmenin çarelerini arayalım. Müfredat başta olmak üzere sistemi baştan ayağa dönüştürmenin yollarını arayalım.

Yoksa işimiz çok zor olacak gittikçe zorlaşacak her şey. Geri dönülmez bir yola girmeden, felaket çanları çalmadan bu işin hayati önemini kavrayalım.

Ahmet Kemal

BUROKRASI VE EĞİTİM

BUROKRASI VE EĞİTİM

Bürokrasi kraldır demiştik bir yazımızda. İşte aynı bürokrasi krallığını Milli Eğitim'de de göstermekte. Yıllardır eğitimi kendi çıkarları için heba eden katil bürokrasidir. Bu bürokrasi kendi menfaati için değil anne babasını vatanını bile satar durma gelmiştir.

Bu kral bürokrasi aslında her sorunun baş müsebbibidir. Kendi menfaatinden başka bir şey düşünmez. Her türlü araç ve gereci bu menfaat yolunda kullanır. Hatta tüm amaç, gaye ve hedefleri bu uğurda harcamaktan çekinmez. İnanç değerleri yoktur bu bürokrasinin. Allahsızdır yani. Tek Tanrısı vardır, o da para ve makamdır.

Yıllardır tüm devlet yönetimi gibi eğitimi de felç etmiştir. Hiçbir eğitim plan ve programı yoktur. Eğitim üzerine düşünmez. Hep entrika peşindedir. Siyasetçileri parmağında oynatır. Bütün eğitim reformlarını kadük hale getirir. Hepsini kendi çıkarı için kullanır. Her şeyden rant elde eder.

İşte 60 yıllık hayatımın 54 yılını geçirdiğim eğitim hayatında hep bu korkunç planlara muhatap oldum. İlk 24 yılını öğrencilik, son 30 yılını öğretmenlikle geçirdim bu sürenin. Özellikle öğretmenlik dönemimde müşahade ettiklerim bu menfur bürokrasinin ihanet derecesine varan entrikalarıydı.

Her beş yılda bir getirilen eğitim sistemleri hiçbir alt yapısı, denmesi ve uzmanlaşmış uygulayıcıları olmadığı için başarısızlıkla sonuçlandı ve kaldırıldı. Eğitimin içinden gelmeyen, gelse de eğitim üzerine düşünmeyen torpilli kişilerden oluşan bu uygulayıcıları eğitimi yazboz tahtasına dönüştürmüşler, her defasında onu biraz daha yozlaştırmışlardır.

Yıllardır yaptıkları bundan ibarettir. Eğitim sistemi öneremedikleri zaman var olan sistemde sık sık değişiklikler yapmakta, iyiyi, güzeli, doğruyu aramaktan çok, siyasilere yaranmak ve başka amaçlar güdülmekte, bu yüzden de eğitimde dişe dokunur bir iyileşme ve düzelme görülmemektedir.

Geçen yıl sınav tekrarları, bu yıl kaldırılmış, bu doğru karar yeni bir yanlışla negatife dönüştürülmüştür. Dönem sonu yapılan kurtarma yazılıları derslerin 1 ay önce kesilmesine yol açmış, zaten ortak yazılıların 15. Ay gibi bir zaman engellediği eğitim büsbütün ortadan kaldırılmıştır. 3, 3,5 ay gibi bir zaman süren dönem eğitimleri böylece totalde 1,5 aya düşürülmektedir. Bu bir buçuk ay eğitimden ne fayda umulacaktır. 12. Sınıfların da kendilerini tamamen üniversite ve test sistemine adadıkları düşünülürse eğitimin ne kadar dar bir süreye indirildiği anlaşılacaktır.

Bu bürokrasinin beli kırılmaz, meydanda sorumsuzca at oynatmasına izin verilirse ve bu süreç devam ederse vay halimize. Öncelikle bu düşmanın faaliyetlerine son verilmeli, eğitim akademisyenlere havale edilmeli, eğitim fakültelerinde yetiştirilecek uzmanlara tevdi edilmelidir. Bu akademisyenler ordusu müesseselere kavuşturulmalı eğitim akademisi çevresinde eğitim teorisyenleri oluşturulmalıdır.

Ahmet KEMAL

EĞİTİMİN ASIL MACERASI

EĞİTİMİN ASIL MECRASI

Eğitimin asıl mecrasına akıtılmasının zamanı çoktan geldi de geçmekte bile. Yüzyıllardır bir türlü asıl mecrasına akıtılmayan eğitimden iyi bir sonuç almak mümkün değil. Bu mecrası değişen eğitim asıl mecrasına döndürülmeden yeni bir düzen kurmak, yeni ve ahlaki nesil yetiştirmek mümkün değil.

Bu mecrada dinle eğitimin ayrılığın son vermekle olabilir ancak. Eğitimde laikliği uygulayalı beri ahlaklı, vatansever nesiller yetiştirmek hayal. İlk öğretici Allah.' Rabbim beni terbiye etti ve ne güzel terbiye etti.' diyen Efendimiz ikinci büyük eğitici. Bu eğitim dini öğretiden hiçbir zaman ayrılmadı. 'Dinsiz ilim kör ilimsiz din topladı' diyen anlayış bu gün nedense unutuldu.

Bu dindar eğitimin mekanı cami ve medreseler, tekke ve zaviyeler, dergahlar ve ribatları. Ama gün geldi eğitim mabetlerden dışlandı. Ne olduysa ondan sonra oldu. O günden sonra eğitim ruhunu kaybetti, maneviyatını kaybeden eğitim kurdu, salt ezberle dayalı öğretime dönüştü.

Bu ruhsuz eğitim git gide insanlık değerlerine yabancılaştı. Eğitim kadroları ahlaklı bireyler olmaktan çıktı. Sigara, içki ve kumar müptelası kadrolar kendileri gibi bir nesil yetiştirdi. Dahası inancını kaybeden eğitim ordusu inançlara savaş açtı.

Şimdi yapılması gereken bu yanlışların sil baştan ortadan kalkması, öncelikle eğitim ordusunun inançlı, ahlaklı ve manevi değerlere bağlı kimselerden oluşmasıdır. Eğitim kurumlarının ortasına halka açık mabetlerin yapılacağı güne kadar eğitimde bir arpa boyu yol alınması mümkün değildir.

Ayrıca mabetlerin de bir büyük eğitim ocağına dönüşeceği güne kadar eğitimin toplumu kucaklaması imkansızdır. O halde yeni eğitim kurumlarını buna göre dizayn etmeli, yeni eğitim kampüslerini, ki bunlara -Cumhurbaşkanımızın ifade ettiği gibi- külliyesi inşa etmeli, bu külliyelerin her birinde İslam din mekteplerinin bulunması, ayrıca bu külliyelerin, ilk, orta, lise ve üniversite ölçeğinde türleri inşa edilmelidir.

Halkla eğitim camiasının barışması, halkın değerleriyle eğitimin değerlerinin örtüşmesi sağlanmalıdır. Böylece milli değerlerde süreklilik sağlanmalı, aydın halk ayrılığın son verilmelidir.

Ahmet Kemal

MUTLU BİREY HUZURLU TOPLUM İÇİN DEĞERLER EĞİTİMİ

MUTLU BİREY HUZURLU TOPLUM İÇİN DEĞERLER EĞİTİMİ

Kadınlar evde barut gibi. Hiç memnun olmuyor. Her şey mükemmel olsun, her isteği karşılansın istiyorlar. Hep başkalarına özeniyorlar. Dünya işinde hep kendinden üstün olanlara bakıyor. Hiç şükretmiyorlar. İki de bir kendini övüyorlar. Ben şöyleyim ben böyleyim diyorlar.

Kadınlar mutsuz. İşte tam da bu yüzden. Televizyonlar lüks hayatı pompalıyorlar. Yalancı bir dünya. Artistlerin yaşamları ilgilerini çekiyor. Konfor merakı, eşyanın birinin borcunu bitirmeden ikiciyi elde etme savaşı, israf yarışı, lüks merakı, hayatlarımızı alt üst etmiş durumda.

Ailede iletişim kalmamış. Her kes kendi bildiğini okuyor. Diziler gelmiş oturmuş gündelik yaşantımızın ortasına. Reklam arası namaz kılıyor. Reklam arası kahve yapıyor ancak evin hanımı veya kızı. Öğlene kadar yatıyorlar bıraksan akşamı bulur.

Daha ne sayayım. Evin tüm giderleri ev reisinin üstünde. Çalışmayan kadın tam bir sefa peşinde. Koca nerden bulur nerden kazanır umurunda değil, kredi kartları patlamış patlamamış ona göre ne? Evin eşşeği düşünsün. Ne işi var çalışsın kazansın onun bitmek tükenmek bilmeyen isteklerini karşılansın. Bir de Allah'ın günü surat assın, bir buna karşılık kocasından sevgi sözcükleri işitmeyi beklesin.

İşte bir koca gün böyle geçiyor bazen haftalar bazen aylar bazen de yıllar. Hayatımız böyle büyük bir savaşa dönüşüyor. Ailede huzur yok oluyor, ne hayatımızdan ne ibadetlerimizden bir zevk alabiliyoruz. Bu zevk almama hali stres yapıyor. İşte o zaman mutsuz bir insan tipi ortaya çıkıyor. Ve erkek pek tabii ki mutluluğu dışarda aramaya çalışıyor. Bulabiliyor mu? Hayır! Bulduğunu zannediyor, bir müddet oyalanıyor. Yuvalar yıkılıyor, yeni yuvalar kuruluyor, aynı yanlışlar orada da tekrarlanıyor, aynı sonuçlara ulaşıyor. Bazen de eski yuva yeniden kurulmaya çalışılıyor, eski eş kıymetli oluyor. Ama yine o mutluluk bulunamıyor.

Peki, nerede yanlış yapıyoruz. Mutluluğu arama yanlış mı bu? Hayatımızı anlamlandırmada yanlış veriler mi elde ediyoruz. Yanlış teoremlerle mi yola çıkıyoruz yoksa? Anne baba çocuğu evliliğe hazırlarken yanlış mı kodluyor. 'seni göreceğim ben hanımına da öyle mi davranacaksın' diyerek tahrik edilen, daha başta yanlış dizayn edilen bir kuşak mıyız biz. Dahası aile içi tartışmalarla büyüyen çocuk kendine böyle bir hayat edinmekte pek zorlanmıyor. Ayrıca bu alanda iyi bir örnekte görme şansına sahip olamayan birey mutlu hayat tablosunu ya hayallerde ya da rüyasında görmek zorunda kalıyor. Ve sonuçta ailede mutsuz, toplumda mutsuz bir millet haline geliyoruz.

Peki, bu tabloyu gördükten sonra ne yapabiliriz. Bence bu iş devlete düşmekte evlenecek çocukları aile eğitimine almalı hatta hatta okullarda iyi bir birey iyi bir çocuk iyi bir aile ferdi olmanın öğretildiği Değerler eğitimi dersleri verilmeli, batıda olduğu gibi dinden kopuk değil dini değerlere dayalı olarak örnek insanların hayatı model alınmalı bu değerlerin yaygınlaşmasına, öğrencilerin bu değerlerle donanımlı yetişmesine çalışılmalıdır. Sadece aile içinde değil toplum içinde sağlıklı ve huzurlu yaşama modeli sunmak mutlu ve huzurlu bir toplum olmanın birinci şartı olsa gerektir.13.07-13

Ahmet Kemal

EĞİTİM SORUNU

EĞİTİM SORUNU

Eğitim büyük bir sorun. Yıllardır bu sorun tartışılır durur. Ama bir yol bulunamaz. Çıkış yok. Sanki bir ormandayız çıkış yolunu bulamıyoruz. Çünkü kılavuzumuz yok. Eğitim üzerine kafa yoran uzmanlarımız yok. Yahut var da kimse kaale almıyor. Veya bürokrasi her şeyi ben biliyorum diyor burnundan kıl aldırıyor. Hükümet edenlerin bu konuda bir projesi yok.

Neden bir çıkış yolu arayan yok. Neden aramıyoruz. Bunun nedenleri üzerinde duracağız. Bir eğitimci olarak yıllardır düşündüğüm bu mevzuda birçok yazı yazdım. Hepsini eski evraklarda kaldı. Şimdi gün yüzüne çıkmayı bekliyor. Ama ben 25 yılın tecrübesini şimdi ortaya dökerek, kamuoyunun dikkatine sunmak istiyorum.

Öncelikle neden bu sorunu kavrayamadığımız, neden hal çaresi bulamadığımız anlatmak isterim. Eğitim meselemiz aslında oryantalizmin bize armağanı. Doğuyu geri bırakmak isteyen bu sistematik çalışma önce doğuda saat gibi işleyen eğitim sistemini çökertti.

Doğu eğitim sistemi dine dayalı ve uygulamaya yönelikti. Örneğini Ashabı-ı Suffa'dan alan bir eğitim modeliydi bu. İbadethaneyi içine alan bir eğitim kurumu. Mabedin içinde veya ona bitişik. Yatılı ve gündüzlü biçimini de içinde barındırıyordu. Hocaları peygamberdi. Baş hoca ve ileri gelen ashabın önderleri öğrenci-hocalardı. Hatta okuma yazma öğretmenleri gayr-i Müslim esirler bile olmuştu.

Günaşırı öğrenciler, part-time öğrenciler, serbest öğrenciler hepsi hepsi oradaydı. İslam yayıldıkça yeni medreselere ihtiyaç oldu. Cami ve mescitler yanında müstakil medreseler cami ve mescitlerim etrafını sardı. Nizam'ül Mülk medreseleri, Herat, Buhara, Taşkent medreseleri bir bir sökün etti. En son Osmanlı medreseleri en büyük halkayı teşkil etti.

Dini ve dünyevi ilimlerin bir arada okutulduğu bu medreseler Dar'ul kurrallar, Dar'ul hadisler, Dar ul Elhanlar branşlaşmış medreseleri oluşturdu. Medreselerde mantık ilimleri yanında, matematik, fen bilimleri de okutuluyor, yazılan eserler büyük ihسانlarla karşılanıyor, edebiyat baş tacı ediliyor, dünyanın neresinde bir alim olsa getiriliyor, İslam ülkelerinde tüm bilim adamları el üstünde tutuluyordu.

Bu hale nasıl geldik. Önce medreseler tefessüh etti, dahası cami ve mescitler ilim meclislerinden münazara meclislerinden soyutlandı. Sonra medreselerden akli fenni ilimler kaldırıldı. Sonra medreselerde beşik ulemalığı icat edilerek bilim yok sayıldı.

Doğunun geri kalışı batının yükseliş bu meselede saklı. Haçlı seferleri ile doğuyu tanıyan batı kütüphaneleri yaktı bazılarını da ülkesine götürdü. Önce onları çevirdiler sonra sahip çıktılar projeleri kopya ettiler, Rönesans ve reformları o bilgiler ışığında yaptılar, ama biz ne yaptık hep geri gittik, hep hazır reçetelere kandık. hep maksatlı dezenformasyonlarla oyalandık. Hiçbir ciddi araştırma yapmadık, sorunun temelini inmedik sürekli, sistem değişikliğine gittik. Acele aldık çabuk bıraktık. Ve bu günlere geldik.

Yok, kredili sistem yok ders geçme yok ortalama tutturma, yok bakalorya sistemi. Bir de sbs, ygs sınav sistemi test sınavlarına yarlı öğrenciyi dershane okul ikileminde çarpmıha gerdi o yetmedi etüt merkezleri o yetmedi matematik okulları yetmedi yaz kursları kamplar öğrenciler tam bir yarış atına döndü. Gençler hayatlarını yaşayamadılar. Düşünmek yerine kendilerini şıklarla ifade etme, kolay tahriklere kapılma, kitap okuma yerine face, tweetle hayatını sürdürme kolaycılığına kapıldı. Şimdi de AVM'lerde ömür tüketen sinema ve cafe köşelerinde pinekleyen marka tutkunu, az çalışan çok kazanma peşinde koşan kültürsüz dahası popüler kültürlü zavallılar sürüsü yetiştirdik. Şimdi ne yapacağız. Bu kuyudan nasıl çıkacağız. İşte büyük sorun da burada. Alfabe değişikliğiyle büyük kültürden koparılan nesiller kitaplardan uzaklaştırıldı kahve köşelerinde oyunlara mahkûm edildi. Şimdi okullarda bilgi küpü haline getirilmek istenen nesiller kopyadan başka çıkış yolu bulamamakta üniversiteye girmeyi ve üniversiteyi bitirince işe girmeyi dershanelerin test öğretimiyle

Başarmaya çalışmakta bu uğurda dev iştahlı dershane canavarını doyurmaya güç yetirememektedir.

Şimdi ne yapmalı. Elimizde hazır reçete yok. Hasta ortada hastalık biliniyor ama tedavi için hazır bir ilaç bulamıyoruz. Ne ileri bir ülkenin sistemini kopyalamak akılcı olur, birçok örneği senteze kavuşturmak. O halde ne yapılmalı. Bence bu konuda uzun ve derin araştırmalara ve bu araştırmaları yapacak uzman akademisyenlere ihtiyacımız var. Eğitim fakültelerinin ileri ülkelerinin eğitim sistemlerini ve ayrıca kendi eğitim tarihimizi incelemeleri ne bu alanda doktora tezleri yapmaları, ayrıca eğitim fakülteleri yapacakları araştırmalarla yeni eğitim sistemleri ortaya koymaları bu teorilerini pratiğe dökebilecekleri deneme liselerine, deneme ortaokulların deneme ilköğretimlerin hatta deneme anaokulu ve meslek liselerine ihtiyaçları olacak. Bu deneme okullarında denenerek ortaya konacak sistemin gönüllü aileler ve öğrencilerle fakültenin teorik ve pratik desteğiyle değişik sistemler somut olarak ortaya konulmalı isteyen liseler bu deneme okullarından örneklemeye yine aynı akademik kurumdan destek alarak uygulaması sağlanmalıdır. Böylece ortaya çıkacak değişik eğitim sistemlerinin birbirini destekleyerek mükemmele en yakın eğitim sistemine ulaşılması sağlanacaktır.

Ahmet Kemal

MÜSLÜMANLAR VE İLİM

İslam, Cehalet ve Toplumun Eğitilmesi

İlk yazımızdaki sorunları halletmenin, toplumu top yekûn eğitime alan en önemli mekân olan Cami'yi ele alacağız. İslam'da eğitim de toplumun tüm edimlerinde olduğu gibi Cami'yi merkeze almaktadır. Bu Peygamberimiz (s.a.s.)'in başlattığı eylemdir ve ilk örnek uygulamayı en esaslı şekilde O'nun hayatında görüyoruz.

Peygamber mescidinde en önemli faaliyetlerinden biri ve başlıcası eğitimidir. İlk emri 'Oku' olan bu din Peygamberini Cebrail (As.) rehberliğinde eğitmiştir. Peygamber (a.s..) da Ashab-ı Kiram (r.a.) ı eğitmiş, her birini daha büyük toplulukları eğitecek büyük eğitimciler olarak yetiştirmiştir. Bu eğitimin mekânı Mescid-i Nebevidir.

İslam Tarihi boyunca İslam'ın eğitim merkezi hep mescidler olmuş, müstakil medreseler açılabilir mescidler bu fonksiyonunu sürdürmeye devam etmiştir. Ayrıca bu medreseler de merkezine mescitleri almış eğitimin olmazsa olmazı haline getirmişlerdir.

Buradan da anlaşılıyor ki İslam'da ilim ibadetten ayrılmayan onun omurgasını oluşturan bir olgudur. Çünkü İslam'da her şey Allah'ın rızasını kazanmak içindir. Çünkü ilimsiz ibadet olmaz ibadetsiz ilim bir fayda sağlamaz. İşte İslam'da mescitle medreseyi buluşturan ana öğretisi budur. Çünkü İslam'da bir saat tefekkür bin saat nafile ibadetten hayırlı sayılmıştır.

Müslüman toplumlarda ilmin özel bir mekânı yoktur aslında. İlim her yer ve zamanda sürdürülmektedir. Öğrenmede kişi ayrımı da yapılmamakta herkesten her an bir şeyler öğrenme çabasındaki fertler birbirlerini eğitmede rol almaktadır. Bu eğitim seferberliği İslam'ın ilme verdiği değeridir. İslam eğitimi 'beşikten mezara bir süreç' olarak kabul etmektedir.

Gerek Emeviler, gerek Abbasiler, gerekse Osmanlılar eğitimi bu zaviyeden ele almış, eğitimi bir ibadet olarak görmüştür. Ümeyye Camii ve diğer ünlü Camilerdeki ilmi tartışmaların ilim alemindeki önemini düşünürsek ibadet mekanlarıyla iç içe olduğu gerçeği ortadadır.

İşte eğitimi ladinilikten kurtarmak, eğitimi geniş halk kesimlerine mal etmek, gençliğin ahlak ve maneviyattan yoksun yetişmekten korumak için yapılması gereken en önemli işidir. Bu aciliyet kazanmaktadır. Şer güçlerin her türlü araç gereçle saldırdığı din, ahlak ve maneviyatımız ancak bu şekilde kurtarılabilir.

Ayrıca önceleri kıraathane: okuma evi olarak kurulan kahvehanelerin aslına irca edilmesine ihtiyaç aşikârdır.

Kahvehanelerde şiir ve sanat sohbetlerinin yapıldığını hatırlarsak Osmanlı medeniyetinin gelişim odaklarının ne denli çok yönlü ve çok merkezli olduğunu biraz olsun anlayabiliriz.

Camiyle mektebin barıştığı bir eğitim ve ibadet anlayışı ülkeyi baştanbaşa yeniden imar edecektir, ahlaklı bir neslin yetişmesine ortam hazırlayacaktır.

Ahmet Kemal

KIZLI ERKEKLI EĞİTİM

KIZLI ERKEKLI EĞİTİM

İşte yeni bir söylem ve yeni bir kargaşa. Herkes bir şey söylüyor. Kimse düşünmüyor, araştırmıyor, okumuyor, istatistiklere başvurmuyor, sorunları ele almıyor, olaya sorunlar ve çözümleri açısından bakmıyor. Kimse sorun çözmeye çalışmıyor, sorunları ele almıyor, çözümleri konuşmuyor.

Bu nereden çıktı. Sorun neydi? Neden böyle bir noktaya vardı. Aya da neden böyle bir çözüm düşünülüyor? Buraya nasıl varıldı? Bütün bunlar bilinmiyor, ortaya konulmuyor, araştırılmıyor, tartışılmıyor? Hemen saldırılar başlıyor, toplumsal linç başlatılıyor. Urun söyletmen zihniyeti devreye giriyor.

Bu gün gelinen noktada sorunları bir ele alalım. Bugün nereye geldik? Haberlere bir bakalım: Üniversite öğrencisi bir genç kız doğurduğu gayri meşru çocuğu öldürmüş, kafasını dolabında saklamış. Düşünün hele bir. Başımızı kollarımızın arasın alarak bu genç kıızı bu noktaya kadar getiren trendi görelim. Acaba bu olayda o genç kıızın kıızı erkekli eğitimin ortam oluşturduğunu inkar edebilir miyiz? Bu gün okullarda kıızı erkekli hayatın boyutlarının nereye vardığını, kıızı öğrencilerin kııyafetlerinin erkek öğrenciler üzerindeki etkisini araştıran ön yargısız araştırma var mı? Bu araştırmalar ne kadar öne çıkarılıyor, inceleniyor, tartışılıyor, sonuçlara varılıyor?

Ayrıca bu kıızı erkekli eğitimin öğrenci eğitim ve öğretimi, öğrenci başarısı üzerine araştırmalar ne durumda? Üniversiteler ne yapıyor? Araştırma üniversitenin işi değil mi? Araştırma görevlilerinin işi ne? Araştırma yapılıyorsa bunlar toplumla paylaşılıyor mu? Paylaşıyorsa etkisi ne oluyor, paylaşılmıyorsa neden?

Bütün bunlar yapılmadan bir siyasinin ortaya attığı herhangi bir cümlemin karşısında kııyafetler kopararak, yeni bir bunalım üretmenin masum bir tarafı olabilir mi? Şimdi biz meseleyi kamuoyuna kotarılan haberlerden yola çıkarak irdelemeye çalışalım: özellikle erkek öğrencilerin ders motivasyonlarının karşı cins ilgisi yüzünden bozulduğunu söylemek çok yanlış olmaz. Bir eğitimci kimliğimle söylüyorum eğitimde en büyük handikap budur, bu halledilmedikçe eğitimden verim almak zor olacaktır. Hele kıızı öğrencilerin ilgi çekmek için etek boylarını yok denecek kadar kısaltmaları karşısında erkek öğrencilerin çaresizliğini söylemek pek yanlış olmaz sanırım.

Şimdi biz bu ortamda eğitimin bu yönü üzerine durmak lazım: kıızı öğrencilerin niye daha başarılı olduğu, erkek öğrencilerin başarısız olduğu düşünülürse olayın vahameti daha iyi anlaşılır.

Ayrıca medya organlarına kadar yansıyan üniversitede erkek arkadaşlarının cinsel istismarına uğrayan kıızı öğrencilerin telekız olarak çalıştıklarını öğrenmek yeterince fikir verir. Lise ve üniversitede kıızı erkek ilişkisi yüzünden bir birini öldüren, intihar eden binlerce öğrenciyi unutmamak gerek. Genç yaşta hayatına kıyan ya da cinayete kurban giden bunca insanı düşünürsek olayın hangi boyutlarda olduğunu kolayca anlayabiliriz.

Lise yıllarında erkek arkadaşları tarafından iğfal edilen bunca kıızı öğrencinin karşılaştığı sorunları, hayatlarındaki olumsuz değişimleri ve yaşadıkları psikolojik sorunları bir düşünelim. Ayrıca bu ikili öğretimin eğitim öğretime olumsuz yansımalarını bir düşünelim. Bir de daha düne kadar ayrı eğitim yapan kıızı ve erkek liselerini ve onların eğitimdeki mümtaz yerini bir hatırlayalım. Kararın ne kadar isabetli olduğunu anlamakta zorlanmayacağız sanırım.

Ahmet Kemal

YABANCI DİL EĞİTİMİ ÜZERİNE

YABANCI DİL EĞİTİMİ ÜZERİNE

1

Bu ülkede bilmem kaç yıldır yabancı dil eğitimi yapılıyor. Daha doğrusu yapılamıyor. Önceleri yalnızca İngilizce yapılan eğitim sonraları Almanca ve Fransızca da eklenerek çeşitlendirildi. Üniversitelerde yabancı dil öğretmenleri yetiştirildi. Önceleri yabancı diller bölümlerinde (filoloji: dilbilim) yetiştirilen filologlar işsiz kalmasınlar diye yabancı dil öğretmeni oldular.

Fakültede yoğun olarak öğrendikleri yabancı dili sırf bakanlık emretti diye Mr. ve Misis. Brown'lı ağır metinleri sökmeye ve öğrencilere söktürmeye çalıştılar. Bir çok kelime öğrettiler, bir sürü dilbilgisi kuralı öğrettiler, yok tens' miş, yok zamirlermiş, yok Past ve Present fiillermiş öğretip durdular ama yabancı dili bir türlü öğretilmedi. Çünkü böyle bir amaçları yoktu. Onlar mevzuat ne emrettiyse onu yapıyorlardı. Sevdirmiyorlar, nefret ettiriyorlardı. Sırf not almak için dil öğrenen öğrenciler notlarını aldıktan sonra geriye dönüp, ket vuruyorlar, bütün öğrendiklerini unutuyorlardı.

Sınıf geçmekten başka hiçbir işe yaramıyordu bu yabancı dil mereti. Öğrenci en ağır metinleri çözüyor ama herhangi bir hikaye okumuyordu. Çünkü önünde buna ait bir materyal yoktu. Herhangi bir yabancı metin yazamıyordu. Yabancı biriyle mektuplaşacak kadar cümle kuramıyordu. İlk mektup zar sözlükten seçilen kelimelerle gramer yardımıyla yazılıyordu. Ama bu mektup bir şey anlatmıyordu.

Bunu bizzat başımdan geçtiği için yazıyorum. Lise yıllarında bir arkadaşım vasıtasıyla bulduğum Pakistanlı mektup adresindeki kişiye yazdığım ilk mektubu yukarıda anlattığım şekilde yazmıştım. Kendime çok fazla güvenemediğimden olacak o zamanki İngilizce öğretmenime götürmüştüm. Öğretmenim söylemek istediğimi anlamış kendi İngilizcesiyle bana yazıp vermiş, ben de yabancı olduğum bu mektubu postalamıştım. Mektup cevaplanmıştı. Ben onu sözlük yardımıyla zar zor çözebildim., ama bir daha cevap yazmadım, yazamadım. Yazmak içimden gelmedi. Çünkü yazacağım mektup yine sözlükten seçilen kelimelerin bize öğretilen gramer kurallarıyla yazımı olacak, yine kendime güvenemeyecek, öğretmenime gösterecek; o da yazdığım kelimelerin manasını ve maksadımı anlayacak, kendi İngilizcesiyle kaleme alacak, bana da onu postalamak düşecekti. Ben de bir daha aynı yolu takip etmektense yazışmayı terk edecek, yazışma arkadaşım resmini gönderdiği, ordu alfabesini yazıp bana öğretmeye başladığı halde onu yüzüstü bırakmıştım.

O beni arkadaşımın mektup arkadaşına sorduruyor, mektuplaşmaya niye devam etmediğimi sorguluyordu. Arkadaşım durumu bana sorduğunda ne cevap verdiğimi şimdi anımsamıyorum. Anımsadığım bir şey varsa o da daha fazla ezilmemek için bu işi asla sürdürmeme kararlılığımı. İşte bu hazin yabancı dil eylemim daha başlamadan bitmiş, hayal kırıklığıyla sonuçlanmıştı.

Gelelim daha sonraki yabancı dil maceramıza. Üniversite yıllarında az boz öğretilmeye çalışılan yabancı dil basit bir gösteriye dönüşüyor bize bir şey kazandırmayan boş bir çabaya dönüşüyordu. Okutmanlar tarafından sırf maaşı hak ettiğini göstermek için yapılan eğitim zaman kaybından başka bir şey değildi. O fakülteyi bitirmeden ayrıldığımda lisede başarılı bir öğrenciyken öğrendiğim yabancı dili bile unutmuştum. İkinci fakültede yabancı diller fakültesinde gördüğümüz derste okutmanın öğrenci merkezli eğitiminin baş aktörüydüm. O da bana bir şey vermedi. Sermayeden yiyor yeni bir şey elde edemiyordum. Sonra fakültede kalmak için çaba sarf etmeye yeni yeni İngilizce kitaplar okumaya başladım. Ünlü İngilizce eğitim serilerine baş vurdum. Kernel, follow Me ve şimdi adını hatırlayamadığım bir sürü eser.

Neyse uzatmayalım. Öğretmen olduk akademisyen olmadık. İki fakülte ve arada geçen boş yıllar akademisyenliğime engel olmuştu. Öğretmenlik bekliyordum. Ücretli ders teklifi aldım. Yabancı dil öğretmenliğiydi. Kabul ettim. Yarım dönem sürdürdüm. Atandığım Türkçe öğretmenliğime ilaveten yabancı dil derslerine girdim. Öğrenciler branş dışı olduğum için Türkçe. Konuşmama teklifi yaptılar kabul ettim. Geçiş süresi tanıdım. Konuşmak için 50 ye yakın kalıp verdim isyan ettiler geri dönmek istediler. Ben hiç Türkçe konuşmamaya kararlıyım. Ama yapamadılar.

İşte benim yabancı dil maceram.

Lise yıllarımda Bağdat'ta eğitim almış Arapça öğretmenimiz yabancı dilin liseden sonra 6 ayda yoğun bir eğitimle halledildiğini, öğrencilerin, okuduklarını anlayabildiğini, konuşup yazabildiklerini hatta bilimsel alanda literatürü takip edebildiklerini ve ömür boyu unutmadıklarını anlatmıştı da hayran kalmış, bizdeki uzun yıllar öğretilmeyen yabancı dil için hayıflanmıştık.

Daha sonra yabancı dille eğitim yapılan liseler kuruldu. Önce Anadolu liseleri, sonra fen liseleri yoğun hazırlık sınıflarında yabancı dil öğreniyor, sonra o dille eğitim alıyorlardı. Hatta askeri liseler bile bu dille eğitim yapıyor, bu duruma itirazlar ayyuka çıkıyor, batı kafalı nesiller yetiştiği, Türklüğünü inkar edecek bir kuşağın gelişinden bahsediliyordu. Bu nesil yabancı dil biliyor ama kendi dilini unutuyordu. Bu eğitim sistemi devam ederse İngiliz emperyalizminin kendine entegre ettiği bir ülke olacaktık. Bu kültür emperyalizmi nesilleri yok edecek, Müslüman türkü sahneden silecekti.

Bu yanlıştan kısa sürede dönüldü ama bir türlü ifrat ve tefrit arası bir yol bulunamadı. Yapılması gereken ne onu başka bir yazıda ele alacağız artık.

MÜSLÜMANLARIN TRAJEDİSİ

MÜSLÜMANLARIN TRAJEDİSİ

Bu trajedi yüzyılların trajedisidir. Bu trajedi gerçeği bilmenin, hakikate adanmanın trajedisidir. Bu trajedi şeytanla insanın, nefisle ruhun savaşının trajedisidir. Bu Adem'le Havva'nın yeryüzüne gönderilişinin trajedisidir. Bu trajedi acılarla doludur, kan ve gözyaşlarıyla doludur, ıstıraplarla yoğrulmuştur, Ayrılıklarla, çilelerle sarmaş dolaş olmuştur bu tragedyaya. Adem'le Havva'nın Cennetten çıkarılışı, dünya sahrasına çirilçiplak gönderilişi, avret yerlerini yapraklarla sarmaları, büyük yalnızlık çölüne sürüklenmeleri, ayrılıktan şerha şerha yanması yüreklerinin hep hepsi bu tragedyanın bir parçası. Sonrası da var bu tragedyanın. Asırlar sürecektir bu macera. Kardeş katilleriyle dolacak bu dünya. Soykırımlara görülecek bu macerada. İblisleşecek Ademoğulları kaplayacak yeryüzünü. İblisin bazı oğulları Adem tarafına geçecek buna karşın. Allah inancı yok olacak, ateşe suya puta tapınılacak Allah yerine, Firavunlaşacak bazıları Nemrutlaşacak, Şeddatlaşacak. Kendi nefisine tapacak insanlık. O da yetmeyecek, paraya, pula, şan ve şöhrete tapacak, makam ve mevkie kul olacak. Peygamberler gönderecek Allah zaman zaman sapıtan kavimlere. İnananları olacak, inanmayanları da. İnananları bazen o kadar ileri gidecek ki onları ilahlaştıracak, inanmayanlar ise onlara karşı geldikleri yetmezmiş gibi suikastlarda bulunacak, hatta öldürecekler. Bu yüzden belalara uğrayacaklar, doğal afetlere ve felaketlere duçar olacaklar. Bu da yetmeyecek hakkı batıla karıştıracaklar, doğru yolları sapıttıracaklar ve kendilerini en doğru yolda bilecekler ve takdim edecekler, bununla da yetinmeyerek gerçekte hakikat adamı olan kitlelere savaş açacaklar, onları öldürecekler, aşağılayacaklar, işkencelere tabi tutacaklar, bu uğurda düşmanlarıyla işbirliğine gidecekler. Bu yolda baba oğul karşı karşıya gelecek, savaşacak, birbirlerinin hayatlarına kastedecekler. Bu amaçla en olmaz işlere kalkışacaklar, kafirleri dost edinecekler, öz kardeşlerini satacaklar. İsa'nın havarilerinden biri gibi peygamberlerini satmaya karar verecekler. Yahut peygamber kocalarına ihanet ederek onu düşmanlarına ihbar edecekler. Onların ocaklarını yıkacaklar, onları yurtlarından edecekler. Onların masum çocuklarına kıyacaklar, kadınlarına tecavüz edecekler., Hakkı tutup kaldırmak yerine hakkı batılla değişecekler, amaca varmak için her yolu mubah görmekte sınır tanımayacaklar, hatta amaçlarından sapmak pahasına. Güce tapınacaklar. Güç adına hakkı zayi edecekler. Hakkı batıla teslim edecekler, feda edeceklerdir. İşte şimdi tam da o zamanda, öyle bir trajediyi yaşıyoruz. Bu trajedi korkunçtur. Müslümanlar için tam bir fitnedir. Siffin savaşını Ashab bunun için yaşamıştır. Kardeşkanı bunun için dökülmüştür. Binlerce ocak bu yüzden söndürülmüştür. Hepsi Kıyamete dek gelecek Müslümanlara ibret ve nasihat olsun diye. Timur'un Yıldırım Bayezid ile savaşı da budur, şehzade savaşları da budur. Bunun adı fitnedir. Ve fitne katilden daha şiddetlidir.

YABANCI DİL EĞİTİMİ ÜZERİNE 2

YABANCI DİL EĞİTİMİ ÜZERİNE 2

Bu konuda 2. yazım bu. Yıllardır kanayan yara olan dil eğitimindeki yanlışları kısaca anlattık. Şimdi çözüm önerilerine bakalım. Hastalığı teşhis ettik. Dili öğretmiyoruz yahut bu metotla dil öğrenilemiyor.

Hatta komplo teorisine göre ülkemizde dil öğretimi, hatta -başka bir deyişle öğretilmemesi- bunca masraf, uğraş ve uzmana rağmen bu alanda bir arpa boyu gidilememesi oryantalizmin bir oyunudur. Aslında ben de bu görüşteyim ve komplo teorisine inananlardanım. Doğu'da Hindistan'da Batı'da Cezayir'de, Ortadoğu'da Arap ülkelerinde başarılı dil eğitimi Batı'yla Doğu arasında geçiş köprüsü olan Türkiye'de niçin başarılmıyor. Oysa Osmanlı döneminde ilk yabancı dil eğitimi Galatasaray Lisesinde yapılmış, orada eğitilen gençler Fransız edebiyatını dilimize aktaracak kadar üstün bir başarı göstermişlerdi.

Ama gel gör ki aynı başarı diğer okullarda gösterilemedi. Aksine dil öğretilemeyen bir bilim haline geldi. Nesiller aşağılık kompleksine uğratıldı. Batı hayranlığı bu şekilde en nazik yerinden kaşınarak pompalandı. Kuşaklar harlandı ama batı hayranı oldular. Batı dilini öğrenemediler ama hayranlıkta yarıştılar. Kendi milletlerini aşağıladılar.

İşte tarihin en büyük milletlerinden biri olan Müslüman Türk Milletini bir daha doğrulamamak üzere aşağılamak için kullanılan argümanlardan biri ve belki de başlıcası oldu yabancı dil eğitimi. Oryantalist zihniyet içi ve dış ajanları vasıtasıyla bu argümanı iyi kullandılar.

Şimdi biz ne yapmalıyız. Asıl soru bu? Bu oyunu fark edenler olarak yabancı dil meselesini nasıl halletmeliyiz. Öncelikle bir uzmanlar kurulu oluşturmalı, hatta onlardan önce bir şura toplamalı, bu şurada konu enine boyuna tartışılmalı, yabancı ülkelerde yapılan yabancı dil eğitim sistemleri araştırılmalı, elde edilen veriler uzmanlar kurulunda derlenip toparlanmalı ve bize en uygun sistemlerden bir kaç seçilmeli, yöreye ve öğrenci gruplarına göre ayrı bir eğitim programı uygulanmalıdır.

Benim aklıma ilk gelen sistem liseler başlarken bir yıl hazırlık sınıfında İngilizce okunması – ki bu geçmişte uygulanmıştı- ancak öğrenci motivasyonu ve materyal eksikliği, ayrıca dil eğitimindeki devamlılık zorunluluğu gibi sebeplerle istenilen verimlilik sağlanamadı ve sürdürülemedi. Öncelikle okullarda yabancı dil eğitim programları gramer öncelikli olmak yerine konuşma ağırlıklı, diyaloga dayandırılmalı, böylelikle sürdürülürle bilirliliği sağlanmalıdır. Ayrıca öğrencinin öğrenme seviyesine uygun sınıf okuma kitaplıkları oluşturulmalı, öncelikle hikayelerden başlanarak romanlara geçilmeli, romanlar sırasıyla diğer literatüre açılacak denli yoğun okunabilmelidir.

Ancak bu eğitim için öğretmenlerin hizmet içi eğitimleri artırılmalı eğitim sisteminin uygulayıcıları olan yabancı dil öğretmenlerinin kendine güvenleri artırılmalıdır. Günlük konuşma, kolaydan zora yabancı dilde hikâye ve romanların okunabilmesi için gramer merkezli eğitimden vazgeçilmeli, gramer konuşmayı ve okumayı destekleyici plana atılmalıdır. Nasıl ki anadili öğrenen çocuk öncelikle hayatın içinden konuşulanları dinleyerek yetişiyorsa dil derslerinde hiç Türkçe konuşulmadan öğrenilen dille eğitime geçilmelidir. Öğrenciye konuşma kalıpları ezberletilmeli, komutlar, uyarılan o dille yapılmalıdır. Dil basmakalıp dilbilgisi kurallarıyla değil yaşayarak öğrenilmeli, hayatın içine katılmalıdır. Ayrıca öğrenciler bu dilde gerek yurt içi gerekse yurt dışından mektup arkadaşları edinmeye özendirilerek mektuplaşmaya özel önem verilmeli, bu dilde şarkılar ve türküler dinletilmeli z, hatta ezberletilmeli, öğrenci seviyesine uygun müzik öğrenime dahil edilmelidir. O da yetmez bu dilde gazeteler dergiler takip edilmeli sınıflara temin edilmelidir. Gerekirse yabancı dilde şiirler okutulmalı ezberletilmelidir. Ayrıca bu dille yazılmış tiyatrolar oynatılmalı öğrencilerin bu dille iç içe olması sağlanmalıdır. Başarılı öğrenciler yabancı ülkelere gönderilmeli, yaz tatillerinde o ülkelerde kalmaları sağlanmalıdır.

Ahmet Kemal

YABANCI DİL EĞİTİMİ ÜZERİNE 3

YABANCI DİL ÜZERİNE

3

Yabancı dil deyince batı dillerini anlayan anlayış artık tedavülden kalkmalıdır. Doğu dilleri de en az batı dilleri kadar gereklidir. Yeni eğilim doğu dilleridir ve başta Arapça olmak üzere Farsça ve uzak doğu dilleri batı dillerinden daha fazla gereklidir.

Türkiye'nin batıya olan bağımlılıktan kurtulması doğuya açılmasıyla mümkündür. Batı 150 yıldır bizi aldatmakta ve sömürmektedir. Bu sömürünün sürmemesi için gerekenlerin başında zorunlu dil derslerinin batı seçeneği yanında doğu seçeneğinin de olmasıdır. Batı bizim dostumuz değildir. Amerika bizim dostumuz değildir. Zaten ülkelerin dostları yok menfaat birlikleri vardır.

Müslümanlar kardeşler ve dil birliği içinde olduğumuz Türk devletleri yayılma alanımızdır. Araplar ve Hintliler tarih birliğinde olduğumuz aynı dine inanan kardeşlerimizdir. Osmanlı coğrafyası bizim tarihi hinterlandımızdır. Öncelikle onların dillerini öğrenmek, sonra Çin, Japon, Kore, Malezya ve Endonezya gibi ülkelerle yakın ilişkiler ekonomik ve sosyal ve kültürel birliktelikler kurmak için onların dillerini öğrenmek zorundayız.

O halde zorunlu batı dili İngilizce seçmeli yabancı dil Almanca, Fransızca ikileminden çıkmak, zorunlu seçmeli dil bir doğu veya batı dili, seçmeli yabancı dil yine doğu veya batı dillerinden biri olmalıdır. Milli eğitimin müfredatını bir an evvel bu doğrultuda değiştirmesi elzem ve hayatidir.

Batı biz dil, edebiyat ve kültür istilasıyla kolonileştirdi ve müstemleke haline getirdi. Beyinlerimiz uyustu, köleleştik, gönüllü köleler haline getirildik yıllarca kendi yöneticilerimiz vasıtasıyla. Her şeyin en iyi ve güzelinin, doğru ve gerçek olanının batıda olduğu koskoca bir yalandı. Artık yalancının mumu söndü. Gelin hakikat ışığının yakalım ve onun gösterdiği yolda aydınlanalım. Bunun için ilk gereken şey bu yabancı dil boyunduruğundan kurtulmaktır. Gelin dünyanın en büyük ekonomilerinin dillerini öğrenelim, gelin dünyanın en eski medeniyetlerini kuran dilleri öğrenelim. Çin- Asya medeniyetini, Hint -Avrupa medeniyetini, Yunancayı ve Yunan medeniyetini, Latince, İtalyancayı ve-Latin medeniyetini. Batı Medeniyeti bu medeniyetler yanında bir aldanıştır sadece.

Yenidünya doğuda neşet edecektir. Uzak-doğu Asya medeniyetinin dirilişi başlamış, İslam medeniyetinin yeniden dirilişi yaklaşmıştır. Gelin bu yeni gelen büyük uyanışa kapılarımızı, kalplerimizi, beyinlerimizi ve kulaklarımızı açalım. Gelin bu yeni elçileri anlayalım. Bunun için yapmamız gereken ilk şey onların dillerini öğrenmek, onları tanımaktır. Milli eğitim gemimiz rotasını batı yerine doğuya yöneltmelidir. Batı doğru gidişimiz hüsrarla sonuçlanmıştır. Kaptan kılavuz gemisini doğuya yöneltmelidir. İskele alabanda, haydi yelkenler fora. Yoksa kılavuz kaptan uyuyor mu?

Ahmet Kemal

EĞİTİMDE NİTELİKLİ ÖĞRETMEN SORUNU

EĞİTİMDE NİTELİKLİ ÖĞRETMEN SORUNU

Eğitim öncelikle öğretmenden başlar. Ne mekan, ne zaman, ne de teknik değildir öğretimde başat olan. Öğretimde ve eğitimde öncelik öğretmenindir. İlk muallim Allah'tır. O ilim sıfatının hakiki sahibi olmakla birlikte ilmi öğretene de odur eğiten de. 'Beni Rabbim terbiye etti, ne de güzel terbiye etti.'

İşte öğretmenin en mümeyyiz vasfı eğitmektir ve eğitim olmazsa olmaz bir zorunluluktur. Gençliği yoğuran, ülkenin geleceğini teminat altına alan eğitim hareketidir. Devlet eğer bu alanda iyi çalışma yapmaz, yapamazsa, ülkenin geleceği için iyi ve güzel şeyler söylemek mümkün olmaz. Aksine bu alanda yapılacak yanlışlık ülkenin istikbaline vurulan en büyük darbedir.

İşte şimdi biz bu alanın en büyük etmenini irdeleyeceğiz. Kendimde bir eğitimci olduğum için rahatlıkla söyleyebilirim ki eğitimde bir iyi sonuç varsa bu öğretmenindir. Kötü bir sonuç alınıyorsa yine en baş sorumlu öğretmendir.

O halde ne yapmalı. Bir fakülteyi bazen kopya ile bazen zar zor bitirerek KPSS' de iyi bir puan almayan ama öğretmen ihtiyacı yüzünden düşük bilgi ve beceriyle eğitime koyulan bir öğretmen kadrosundan ne beklenebilir. Dahası amacı yalnızca para kazanmak olan, hiçbir ideal taşımayan, dahası ahlaken toplum katmanlarının en alt tabakasında yer alan bir öğretmen grubundan – büyük çoğunluğu tenzih ederim- ne beklenebilir?

SIRF bir kadroya atanabilmek, yine kendisi gibi öğretmen biriyle evlenerek son model araba çekmek, lokantalarda yemek yiyerek, eğlenerek yaşamak, arada hükümeti lanetleyerek vakit geçirmek, milli olan ne varsa aleyhinde propaganda yapmak, hiçbir dini inanca tam bağlanmadan, neye inandığını bilmeden yaşamak, dinsiz denmemesi için 'benim de annem beş vakit kıları, ben de Kuran'ın çevirisini okuyorum, benim kalbim temiz diyerek ve cennete en önce kendisinin gideceğini varsayarak, kendisini örnek insan olarak lanse ederek geçinip giden bir insan tipi.

Gayri meşru yaşamından edindiği çocuğu aç bırakarak ailesine giden, artistler gibi giyinen bir zavallı tip. Savunmasında biberonunu yanına koydum diyecek kadar akıl izan yoksunu. Bir diğeri ise öğrencilerine tecavüz eden, karısını döven, tehdit eden, not tehdidiyle süfli arzularını tatmin eden tip ve tipler. Sırf para kazanmak için derse giren, ücretli ders vermek için en zor sorularla öğrenciyi başarısız kılan, öğretmediği konulardan soru sormayı marifet sayan, öğretmek için değil öğretmemek için her şeyi yapan, idareye yaltakçılık yaptığı için her alanda kayırılan, övülen, ödüllendirilen ve başarılı sayılan öğretmen.

Bu kadroyla mı iyi bir nesil yetiştireceğiz. Peygamber en iyi öğretmen ve eğitimi. Rabbinin kendisini terbiye ettiği, Cebrail'in ona okumayı öğrettiği gibi, örnek ahlak ve şahsiyetiyle altın nesli yetiştirdi. Ve bu nesil İslam öğretisini üstün ahlak ve aldığı eğitimle dünyaya yaydı.

O halde biz önce öğretmeni ele almalı ve onu en iyi bir şekilde yetiştirmeli değil miyiz? Dahası öğretmen seçiminde yalnızca KPSS gibi test sorularıyla değil, ahlaki bir tavır göstermemeli miyiz?

Bu da yetmez, bir zamanlar planlanan öğretmen akademisini yeniden yeni bir anlayışla ele alarak öğretmen adaylarını orada iyi bir uygulamalı eğitime tabi tutmalı değil miyiz?

Bunlar yapılması gereken en acil işlerdir ve bu işlerde geç kalınmıştır. Yeni nesillerin gezici, twitçi, y kuşağı, z kuşağı gibi olumsuz olmaması için yeni yepyeni bir altın nesil oluşturmak için buna mecburuz. Yoksa milli manevi değerler önem veren bir iktidar bu gidişle kendi sonuna hazırlar, en geç 10, 20 sene sonra kendi mezarını kazan bir kuşağa cesedini teslim eder sade cesedini değil ruhunu da bitpazarında beş kuruşa sattırır da alanı bulunmaz.

Ahmet Kemal

BAKANLIK VE EĞİTİM

BAKANLIK VE EĞİTİM

Ne demiş eski bir Milli Eğitim Bakanı: 'Şu okullar olmasaydı ne güzel yönetirdim ben bu bakanlığı'. Evet, biz de diyelim ki bu söze karşılık: 'Ah şu bakanlık olmasaydı ne güzel eğitim yapardık biz eğitimciler'.

İşi gücü eğitimi karıştırmak olan bir bakanlık var karşımızda. İşin mutfağına yabancı, her şeyi bildiğini zanneden bu zavallı bürokratlar eğitimi yazboz tahtasına döndürmekten başka bir şey yapmıyorlar. İşleri güçleri ayakları yerden kesik projeler üretmek. Hiçbir ön araştırması olmayan, uygulayıcısına sorulmadan kotarılan, afaki projeler birlerinin nemalanmasından başka bir şeye yaramıyor. Ya da çokbilmiş birkaç uzmanın, kendini eğitim düşünürü sanan akademisyenin tatmininden başka bir işe yaramıyor.

Yarım yüzyıllık eğitim maceramız binlerce yanlışla dolu. Her bakan atandığında yenilenen sistem eskisinden beter hale geliyor. Bu gün öğretim açısından tam bir sistematik işkence yuvalarına dönmüş durumda okullar. Her şeyin not almak için olduğu bu okullar değil eğitimi öğretimi de dışlamış durumda. Varsa yoksa not. Öğrenilenin niçin öğrenildiği belli değil. Hayattan ve inançtan kopuk bir eğitim. Pratiği olmayan bir sürü teorik bilgi. Hepsi daha fazla not almak için.

Sonuçta not araç olmaktan çıkmış, amaç haline dönüşmüş durumda. O halde not almak için bütün yollar mubah. Burada kopya devreye giriyor. İlkokuldan beri kopya çekmenin bin türlüünü öğreniyor öğrenci. Ve her sınav öğrenci ile öğretmen arasında bir meydan muharebesine dönüşüyor. Kopyada uzmanlaşan öğrenci kesimi dersten kopuyor, ders işlememek, hatta işletmemek için elinden gelen gayreti gösteriyor. Dersi kaynatma, derste ders dışı işlerle meşgul olma maharet haline dönüşüyor.

Bir de bakanlığın ortalama ile geçirme yönetmelikleri devreye giriyor. İşe tuz biber ekliyor. Bu da yetmezmiş gibi ortak sınavlar geliyor gündeme. Sınavlar sınavları takip ediyor. Dersler askıya alınıyor. Yetmiyor ortalama yüzde ellinin altına düştüyse sınav tekrarı giriyor devreye. İşte tüm bunlar ders motivasyonunu sıfıra indiriyor. Ders çalışan enayi oluyor. Zaten o da sadece ezberliyor ve unutuyor.

Okulda şekilcilik o kadar ileri gidiyor ki öz unutuluyor. Bürokrasi yönü var bir de işin. O da her şeyin göstermelik hale gelmesine sebep oluyor, formalite eğitimin önüne geçiyor. Bu durumda öğrenci okula gününü gün etmeye geliyor. Fastfood yemek, tuvaletlerde sigara içmek moda haline geliyor.

Kız arkadaş edinmek, kız erkek ilişkisini ileri götürmek öğrenciliğin önüne geçiyor. İnternette her türlü zararlı sitelerde vakit geçirmek moda oluyor, derslerde cep telefonlarından mesajlaşmak, oyun oynamak, internette sörf yapmak birincil iş ve eğlence haline dönüşüyor.

İşte eğitim ve işte milyonlarca masrafla sürdürülen öğretim. Açık eğitimde bile bundan daha fazla eğitim yapılıyor. Daha iyi netice alınıyor. Oradaki öğrenci iş buluyor, okuyor, meslek sahibi oluyor, hayata atılıyor, sorumluluk alıyor. Bilinçli hareket ediyor. Kimlik ve kişilik sahibi oluyor. Hayatın içinde kalarak kazanıyor bunu. Tersinden okullar tecrit ettiği öğrencileri bu yeteneklerden de mahrum ediyor.

Ahmet Kemal

İSLAM VE BİLİM

İSLAM VE BİLİM

Bilim İslam'da en önemli konu. İslam'ın ilk emri 'oku'. Buna rağmen Müslümanların ilimle bağı günümüzde pek öyle sıkı fıkı görünmüyor. Oysa Peygamber Efendimiz (sav) mescidini medreseye çevirmişti. Hele Ashab-ı Suffe denilen yüce kişiler ilimle meşgul olmaktan fakir düşmüşlerdi.

İlim yolunda fakr-u zarurete düşmüş olan bu topluluk İslam'ın yayılmasını, kökleşmesini, sağlam temeller üzerine kurulmasını sağlamıştı. Bu medresede ne ilimler öğrenilmiş, ne sağlam tefekkür tesisi edilmişti. Bu kutlu medresede yetişen yüzlerce insan bir ışık olup dünyayı aydınlatmıştır.

Bu medresenin müderrisi Hz. Peygamber (sav) idi. Ve her anları ilimle dolup taşıyor, ilimle din at başı beraber yürüyordu. Onlar bilmedikleri bir öğretiyi uygulamıyorlar aksine güneş gibi gördükleri, apaydınlık bildikleri, ilmek ilmek ördükleri dini yaşıyor onu hayat haline getiriyorlardı.

Oysa bu gün Müslüman inandığı dinin gereklerini bilmeden uygulamaya çabılıyor, bilmediği için tam anlamıyla uygulayamıyor. Yarım yamalak öğrenilen din yarım yamalak yaşıyor ve gelecek nesillere aktarılamıyor. Oysa binlerce tefsiri bulunan Kur'an anlaşılacak için raflarda bekliyor. Dini en iyi anlatan Hadis kitapları unutulmuş, dinin ahkâmını öğreten Fıkıh kitapları terkedilmiş. Hele dinin en iyi örneği Peygamber hayatı olan siyer kitapları unutulmuş. Üstüm ahlak sahibi zatların hayatını anlatan menakıp nameler okuyucusunu bekliyor.

Bu gün İslam adına nesillerin bildiği fazla bir şey yok. Gençlere niçin, neye ve nasıl inanacakları anlatılmıyor. Yıllarca kuru bir din dersi hiçbir yaraya merhem olmamıştı. Şimdi öğretilmek istenen derslerin de inkar fırtınası karşısında pek bir şey ifade edeceği sanılsın.

Oysa salt Kuran dersleriyle İslam'ın anlaşılacağı aşıkardır. Ayrıca inkarcı felsefenin yaptığı tahribatı yok etmek için gerekli Kalam derslerinden yoksun bir dini eğitimin anlamsızlığı ortadadır.

Bütün bunlarla beraber uygulaması olmayan, ahlaki öğretilerle desteklenmeyen, tasavvuf aşkını kazanmamış bir din içi boş ceviz kabuğunu yemeye çalışmaktan ibaret olacaktır. Dünyevileşmiş bir toplumun sırf ahireti de garantilemek için şekilci din anlayışı gençlere ruh ve mana aşılmaktan uzak kalacaktır. İçi boşaltılmış din anlayışı kalpleri doyurmayıp, dimağları aç bırakınca yeni nesiller için tek yol içki, uyuşturucu ve kumarla tatmin olmak olacaktır. Dinin yerine konmak istenen sanat ve spor yeterli olmayacak, seks ve uyuşturucu yanında kumar devreye girecektir.

O halde tek çare kalıyor geriye Dini dinin gösterdiği yoldan öğrenmek ve yaşamak. Yunus Emrelerin, Hacı Bayram-ı Velilerin, Hacı Bektaş Velilerin, Şahı Nakşibendilerin, Abdülhalik Gücdüvanilerin, Bayezid i-Bestamilerin, Azizi Mahmut Hüdailerin yolundan gitmekten başka çaremiz yok. Bu yol da bilmek, inanmak ve uygulamaktan başkası değil. Kuru bilgi de yeterli değil bu işe sevgi mayasını da çalmak şart. Yıllar önce derslerine katıldığım Hamdullah Hocanın bilim yoluyla Müslüman olanların sayısı çok az. Tasavvuf yoluyla İslam'a girenleri ise sayısız deyişini hiç unutamadım.

Yazını başında bilginin öneminden bahsetmiştim şimdi ise sevgiyle bitiriyorum. Burada bir çelişki yok. Bilgi binanın yapı taşları sevgi ise o taşları birleştirecek harçtır. Bunlardan birinin eksikliği binanın yapılmasını imkansız kılacaktır.

Ahmet Kemal

EĞİTİMDE SEVGİ AYARI

EĞİTİMDE SEVGİ AYARI

Öğrenci okulu sevmiyor. Eğitim bakanlığı okulları sevdirmek için ne yapıyor acaba? Çirkin mimari mi sevdirecek okulları. Beton yığını yeşile yer vermeyen, her biri bir kışla misali soğuk, hapisane gibi sıkıcı. Öğrenci sayısı arttıkça yapılaşma artmış, oyun ve dinlenme alanları yok denecek kadar azalmıştır.

Öğretmen notla tehdit eder. Sınıfa hakim olmayı bilmez. Dersi ve kendisini sevdirmez, sevdiremez, tek çıkış yolu azarlama, disiplin ve tehdit. Anaokulunda sevgiyle kaynaşan yavru, ilk okulda bu sevgiyi kaybetmekte, orta okulda hırçınlaşmakta, lisede çeteleşmekte, üniversitede toplum düşmanı olmakta, bitirince de ailesinin başına bela işsiz bir fert olarak problem üretmektedir.

Milli eğitim bakanlığı acaba bu analizleri yapıp çare üretmekte midir? Üretiyorsa biz bir eğitimci olarak neden farkına varamıyoruz. Yani yapılan okullar mimari olarak biraz değişiklik arz etse de yeşil alan olarak iç açıcı bir noktaya gelen atılımlara rast gelinmemektedir.

İkinci olarak eğitim kadrosunun motivasyonları konusu üzerinde duruluyor mu? Neden milli eğitim akademisi okullarda ders yönetimine odaklanan alt yapıyı sağlayamıyor. Böyle bir akademi, ya da akademik çalışma var mı? Sınıflar niye sevilen bir ortama dönüşmüyor? Aksine hiçbir tasarım ruhu taşımayan, hapisane koşullarına dönüştürülmüş bu sınıflarda öğrencinin nasıl mutlu olmasını sağlayabilirsiniz.

Her şey yasak zihniyetiyle askeri komutlarla sınıfa alınan öğrencilerin bu bitmeyen askerlikten nasıl hoşnut olacağını düşünebiliyorsunuz? Neden eğitim bakanlığı bu konuda bir araştırma ve dönüştürmeye gitmiyor. Yüzyıllık sorunları bitiremediğinden mi bu konulara eğilemiyor acaba?

Öğretmenler hala sıkıcı öğretmen odalarında streslerini artıradursun, idareciler kendilerini lüks odalar yapmakta, 3, 5 senede bir onları değiştirmekte, velilerden zoraki topladıkları paraları keyfe-ma-yeşa harcamaktalar ve bu harcama konusunda kimseye hesap vermemektedirler. Bir kısmının bunları hesaplarına gererek zengin olduğu bir kısmınsa bu birken paraları bankaya yatırarak ucuz kredi olarak kullanıp ilmeler açtığı şayiaları ayyuka çıkmaktadır.

Okul koridorları ve lavaboların sevimsizliği, kantinlerin berbat dizaynı öğrencinin okuldan nefret etmese için yeter da artar bile. Teneffüslerde bile öğretmen azarından kurtulamayan öğrenci daha ne yapsın. Öğle aralarında bile dışarı bırakılmayan öğrenci tam bir hapisaneden yaşadığını sanmakta, hele bir de yurttan kalıyorsa kendini Ebu Güreyb zindanlarında işkence gören Iraklı konumunda görmektedir.

Bir de kent içinde gürültünün ayyuka çıktığı yerlerde kalmış okulların öğretmen ve öğrencinin sinir sistemine yaptığı tahribatı hesap edersek durumun vahametini kavramış oluruz.

Okumaya ve dinlenmeye, ders dinlemeye ve anlamaya bu adar ters bir ortamdaki okullaşma bugün öğrencinin okulları tam bir işkence yeri halinde görmesini sağlamıştır. Üstüne bir de kılık kıyafet mecburiyetinin baskısı hala sürdürülmekte, kütüphaneleri kilitleyen, öğrenciye hiç mi hiç güvenmeyen eğitim yönetimi eğitimi tam anlamıyla iflas noktasına getirmiştir.

Yöneticilerimizin bu konularda düşünme zamanı gelmiştir.

Ahmet Kemal

KUR'AN KURSLARI VE EĞİTİMDE ŞİDDET

KUR'AN KURSLARI VE EĞİTİMDE ŞİDDET

Kur'an Kursları'nda eğitim ne yazık ki hala medreselerin bozulduğu, beşik ulemalarının çoğaldığı yıllardan kalma, hiçbir pedagojik dayanağı olmayan, salt kaba kuvvete dayalı sistemde devam etmektedir. Özellikle yatılı kurslarda en sık başvurulan yöntem olarak hala bu ilkel metot sürmekte, Kutsal Kitab'ımızın öğretilmesi için gönderdiğimiz çocuklara Kur'an öğreten bu müesseseler evlatlarımızı Kutsal Kitap'tan soğutmaktadırlar.

Öğretmenliğe ilk başladığım yıllarda okullarda dayak hüküm ferma idi. Hele bizim öğrenciliğimizde hocalarımızın tek bildiği yöntem buydu. Hala hayattadır bu Hocalarımız. Dayaktan başka terbiye metodu bilmeyen zavallı eğitimciler, kendilerini hiçbir zaman sorgulamıyorlar, başka bir yöntem arama zahmetine katlanmıyorlardı.

İlkokul birinci sınıftaydım; öğretmenimiz Bedia Çelik öğrencisini çok severdi. Ben onunla okumayı sevdim. Eğitim benim için güzel bir dünya oldu. Ona minnettarım. 2. sınıfta başka bir öğretmen girdi dersimize. Adı Mehmet Tombuloğlu idi. Otoriter kişiliğinin bir parçası dayaktı. Şiir ezberletirdi bize. Okuyamayınca ellerimizi o kuvvetli sopayla kızartırdı. Olanca gücüyle nazik ellerimize vurur; bunu eğiticilik addederdi. Ben her gün ezberimi yapar, tahtaya kalkınca dayak korkusuyla şaşırır ve dayağı yerdim. Bu öğretmenimi hiçbir zaman hayırla yad etmedim. O Samsun'a tayin olunca pek sevindim. İlk öğretmenim İstanbul'a tayin olmuş, buna ben pek üzül müştüm. Son iki yıl Salih Kulaç isimli oldukça demokrat bir öğretmenimiz oldu. Kişiliğimin gelişiminde onun katkısı çoktur eminim. Arkadaşlarımın kiracısıydı. Rahmetli olmuş. Onu hep hayırla yad ederim.

Orta okul ve liseyi bir İHL. de okudum. Dayak hükümferma idi. 'Sopa cennetten çıkma' derlerdi öğretmenler. Dayakçı bir Müdür'ü vardı. Odasında döverdi. Müdür yardımcıları hakeza. Sınıf içinde dayak atan öğretmenler en popüler öğretmenlerdi kendilerine göre. Eğitimin tek genel geçer aracı dayak yahut not tehdidi idi. Öğretmen sınıfa hakim olmak için not defterini çıkarır baskın sözlü yapardı. Zor sorularla öğrenciye sıfır vermek marifetti.

Ben de bu dayaklardan nasibimi aldım. Ailemde hep uslu çocuktum. Bu yüzden dayak yemedim. Babam en küçük ile en büyüğümüzü döverdi. Beni annem korur, zayıf olduğum için savunur, onun tabiriyle kayışları kendi yerd. Babam bel kemeriyle döverdi. İlk okulu bitirdikten sonra laftan etkilendiğimi gören babam biz iki ortancaya dayak atmadı. Yıllar geçti, öğretmen olduk. Sınıflara derse girmeye başladım; dayaktan nefret ediyor, öğrencilerimi seviyordum. Mezun olduğum okulda derslere girmeye başladım. Öğrenciler başıma üşüştü. Sevgimi belli ediyor, sınıflara hakim olamıyordum.

Ankara Elmadağ'da bir okula atandım. Orada da dayak hazretleri hükümferma idi. Öğretmenler sopa ile derse girerlerdi,' soran olursa tahtada yazılanları gösteriyoruz öğrenciye diye söyleriz' derlerdi. Ama kimse buna inanmazdı. Ben yine zor durumda kaldım. Sınıflarım gürültü içindeydi. Derslerimde öğretmen yok diye içeriye girerdi idareci ve öğretmenler. Sonra basit bir yöntem buldum. Ben de kaba kuvvete başvurdum. İtiraf ediyorum. Yaramaz öğrenciyi çağırıyor, suratına hafif darbelerle şamar vuruyor, öğrenciyi sever gibi tokatlıyordum. 10 bilemedin yirmi hafif vuruşla vuruyor, öğrencinin suratı kıpkırmızı oluyor, yerine geçen öğrenci bir daha şımarılmıyor, uslu uslu oturuyordu.

Sordum 'niye artık şımarılmıyorsunuz, ben sizi dövmüyorum ki seviyorum biliyorsunuz; bu vurduğum sevgi tokadı'. Olsun Hocam diyorlardı biliyoruz, ama suratımız çok yanıyor'.

Yöntemi bulmuştum. Sonra Liseye atandım. Orada buna da gerek kalmamıştı. Laftan anlıyorlardı. Onları seviyordum. Onlara baba şefkatiyle yaklaşıyordum. Beni hiç mahcup etmediler. Evlendim baba oldum. Çocuklarımı hiç dövmeydim. Şımarıldılar. Kaba etlerini hafif darbelerle kızarttım. Bu onlara yetti. Kızım için buna da gerek duymadım hiç. O hep laftan anladı. Anneleri terlik attı, benim haberim olmadı. Onunla bu yüzden çok tartıştık. O annesinden böyle görmüştü.

Öğretmenliğimin 10. Yıllarında dayak yasaklandı, şimdi kimse dövmüyor. Disipline veriyor. Kaba kuvvete nadiren başvuruluyor, ama maalesef Kur'an kurslarında buna devam ediliyor. Çocuklar Kur'an'dan soğutuluyor. Namazdan soğutuluyor, dinden uzaklaştırılıyor. Bence Millî eğitim bakanlığının yaptığını Diyanet işleri başkanlığının da yapması gerek acilen. Bu gün Millî Eğitim bakanlığı şikayet hattı anında olaya müdahale ediyor, Diyanet'in de aynı yapılanmaya gitmesi şart. Kur'an öğreticilerinin kendilerini rehabilite etmesi için bu gerekli.

Millî Eğitimin dayakçı hocaları bile soruşturma korkusuyla kendilerine çeki düzen verdiler. Eğitim bu yüzden aksamadı, daha da ileriye gitti bence. En azından öğrenci kişilik sahibi oldu. Sözden anlar oldu. Her ne kadar bir çok yerde sözlü mobbing devam ediyorsa bile iyi bir aşamaya gelindi Millî Eğitim'de. Ama Kur'an Kursları için aynı şeyi söylemek mümkün değil ne yazık ki. Ben kendi çocuğumun başına gelenlerden biliyorum.

Bu konuda acil önlem alınmalı ki, nesiller Kuran bilen ama okumayı sevmeyen nesiller yetişmektedir. Bu dine de Kur'an'a da ihanettir.

ÇOCUK EĞİTİMİ VE AHLAKİ YOZLAŞMA

ÇOCUK EĞİTİMİ VE AHLAKİ YOZLAŞMA

Toplumun ahlaki değerlerinin gir gide aşındığını artık sağır sultan bile duydu. Ama bunun sebepleri üzerinde düşünen yok. Vaizlerimiz bas bas bağıyor ama sosyologlarımız boş boş oturuyor. Bu sorun ayyuka çıkmadan toplumumuzun her kesimini tehdit eder hale gelmeden buna bir çare bulunması gerek.

Bir yandan sigara, içki alışkanlığı diğer yandan esrar eroin ve diğer uyuşturucu kullanma alışkanlıklarının toplumun her tabakasına yayılma eğilim giderek artıyor, geleceğimizi tehdit eder hale geliyor, hatta gençliğimizin bir bölümünü tamamen etkisi altına alıyor, tehlikenin boyutları artıyor, geri dönülemez noktaya geliyor. Bunun yanında kumar alışkanlıkları devlet eliyle teşvik ediliyor, Milli Piyango, Spor Toto, Spor Loto ve İddia gibi oyunların yaygınlaşması, Altılı Ganyan gibi oyunların bir yaşama biçimi haline gelmesi toplumun ne noktaya geldiğinin açık göstergesidir. Ayrıca toplumda yaşanan boşanma olaylarının artması, evlenme sayısının azalması, nikâhsız birlikteliklerinin çoğalması, zinanın yaygınlaşması gelinen noktanın vahametini göstermektedir.

İşte tüm bu veriler bize tehlike çanlarının bizim için çaldığını göstermektedir. Ancak hala bu sorunların üzerinde yeterince durulmadığı, nedenleri üzerinde ciddi araştırmalar yapılmadığı görülmektedir.

Bu ve bunun gibi bir çok ciddi meselelerde gösterilen umarsızlığımız sürdürülmekte ve bu konuda cahilce bir ısrar edilmektedir. Geleceği ve gençliğiyle bu kadar ilgisiz başka bir millet tasavvur edilebilir mi?

Evet, biz şimdi karanlığa küfretmek yerine bir ışık yakalım ve sorunun nedenlerine inerek çareler arayalım. Öncelikle bu sorunların nedenini sorgulayalım. İlk eğitimi ailede alan gençlik sonra çevrede sonra okulda yetişiyor. O halde sorunun nedenlerini buralarda aramalıyız.

Öncelikle aileyi sorgulayacağız burada. Dini değerleri zayıf bir ailenin çocuğu da aynı zihniyette, hatta daha ileri bir durumda olacağı aşikârdır. Evde bütün gün para pul konuşulur, zevk ve eğlenceden dem vurulur, bu gün nereye gideceğiz, yemeği hangi restoranda yiyeceğiz, hangi sinemada fil seyredeceğiz. Biralarımızı soğuk mu sıcak mı alacağız, hangi içkili lokantada balık yiyeceğiz. Hangi bara gideceğiz, hangi kulüpte vakit geçireceğiz, hangi kafede oturacağız derken çocuk hayatın bu gibi tamamen zevk ve eğlenceye dayalı olduğunu anlayan çocuk onu bir az daha ileri götürecektir. Ne demişler 'Rüzgâr eken, fırtına biçer.'

Dahası da var. Çocuk büyütülerek onu seven büyükler ona öyle kötü telkinlerde de büyütür ki şaka da olsa söylenen bu sözler çocuğun zihin dünyasında gerçek olarak algılanır ve çocuk böyle bir hayata kurgulanır.

'EŞKİYA OĞLUM, ASLAN OĞLUM. BENİM OĞLUM HER KESİ DÖVECEK. BENİM OĞLUM ALİ KIRAN BAŞ KESEN OLACAK' gibi sözler çocuğun gelecekte nasıl bir insan olacağını belirliyor. Benim oğlum bütün kızları peşine takacak, benim oğlum içkiyi küple içecek gibi laflar da cabası.

Dahası şimdi aklıma gelmeyen binlerce söz hep negatif telkinler çocuğun düşünce dünyasının şekillendirilmesinde büyük rol oynayacaktır. Ailede yapılan sohbetler, dedikodular, olumsuz örnek olacak olaylar yine çocukların geleceğini belirleyecek en önemli etken olacaktır.

Ayrıca çocuğa alınan oyuncaklar, çocukların arkadaşlarıyla oynadığı oyunlar yahut tüm günü TV başında geçen çocuklar orada aldıkları telkinle hayatlarını kurgulayacaklardır. Gerek izlenen film ve dizilerde, gerekse reklamlarda ortaya konulan hayat tarzları çocuk dünyasını kurmakta en önemli etkenlerden biri ve belki de başlıdasın olacaktır. Şimdilik bu kadar. Devamı başka bir yazıda ele alınacaktır.

Ahmet Kemal

ORTADOĞU'DAKİ BÜYÜK RESMİ GÖRMEK

ORTADOĞU'DAKİ BÜYÜK RESMİ GÖRMEK

Ortadoğu kaynıyor. Müslüman Müslümanla savaşıyor. Müslüman Müslümana bomba yağıdırıyor gökten. Bu mübarek Ramazan günü iftarını kanla sahurunu gözyaşıyla yapıyor Müslüman. İslam dünyası kan ağlıyor. ABD eski Dışişleri bakanı Yahudi Kissinger söylemişti daha dün gibi aklımda; 'Bundan sonra Müslümanları kendi aralarında savaştıracamız'. Evet, bu projenin temelleri o gün atıldı. Adım adım uygulamaya konuldu. Önce Irak İran'la savaştırıldı. Sonra Irak Kuveyt'e saldırtıldı. Sonra Baba Bush Irak'ı vurdu, Kuveyt'i işgal etti. Oğul Bush tuttu Saddam'ı devirdi. Bu kez de Irak'ı işgal etti. İşgal etmekle kalmadı içten içe karıştırdı. Önce Sünnileri siyaset dışı bıraktı, ülkeyi İran işbirlikçisi Maliki'ye emanet etti. Maliki yanlı politikalarla ülkeyi iyice ayrıştırdı. Bir yandan da CIA ajanları vasıtasıyla bombalar patlattı. Sünni camilerini bombalamaları Şiiilerin, Şii mahallerindeki patlamalarının sorumluluğunu Sünnilerin üzerine yıktı. Arap baharıyla devirdiği diktatörlerin yerine demokrasi inşa edilemeyince tüm Arap ülkelerinde bir karışıklık başladı. Suriye mezhep ve etnik savaş çerçevesinde bölünmeye başladı, aynı bölünme şimdi Irak'a sıçradı. Bu savaş ve bölünmelerin diğer İslam ülkelerine de sıçraması an meselesi. Suudi Arabistan, Ürdün ve Lübnan topun ağzında. Kürt bağımsızlık hareketleri bağımsızlıklarını kazanmakta, küçük Kürt devletçikleri ilerde birleşmek hayalleri kurmakta, İran ve Türkiye'deki parçalarının bağımsızlığı ve bu büyük Kürt devletine katılması için fırsat kollamaktadır. Birinci dünya savaşından sonra bölünen Ortadoğu tam da bu günlerin karmaşasını hazırladı. Kürtleri dört ayrı ülkenin topraklarına paylaştıran emperyalistler bundan büyük menfaatler elde ettiler. Şimdi yeni bir plan var. Bu planda İsrail'in yeri ve konumu önem arz ediyor. Büyük İsrail hedefine adım adım yaklaşıyor. Bunun için çevrede güçsüz küçük devletçikler isteniyor. Bütün bunlar için karışıklıklar çıkarılıyor, taşeron El-Kaide örgütü destekleniyor, ayrıca bölünerek güçlendiriliyor. İslam davası güden el kaide İsrail'e karşı savaşıyor, Müslümanları katlediyor. Fırsattan istifade Siyonist Yahudiler de Filistin'de katliam yapıyor. Olan hep Müslüman'a oluyor. ABD nin politikalarıyla İran'ın politikaları –her nedense – tıpatıp örtüşüyor. Sünni ve Şii savaşı için İran baş aktör rolüne soyunuyor. Bu arada Türkiye için de hiç iyi şeyler düşünülüyor. Silahlar susun diyerek siyasete sevk edilen Türkiye Kürtleri en ufak bir fırsatta bağımsızlık için fırsat kolluyor. Şimdilerde özerkliği dilendiren Kürt politikacılar Türkiye'nin sırtından önce palazlanmayı sonra ileriki bir hedef olarak bağımsızlığı hayal ediyor. Büyük Ortadoğu projesi dedikleri, küçük parçalara ayrılmış, sürekli problemlerle dolu, sürekli çatışan bir İslam dünyasıdır. Bu karışık coğrafyada yeraltı kaynaklarının zenginliğini düşünürsek ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılır. Afganistan ve Pakistan'ı istikrarsızlaştıran batı şimdi, Orta Doğu'yu kaynayan bir kazan haline getirmiş bulunmaktadır. Büyük Ortadoğu projesi aslında Büyük İsrail projesidir. Ve bu proje batının doğuyu –uzak doğu ve Ortadoğu- daha iyi sömürebilmesi için köprü taşıdır. Bu sömürü için daha çok Müslüman kanı akıtılacaktır. ABD ve Avrupa'nın sömürge politikalarına set çekecek bir Osmanlı doğuncaya kadar bu sürecektir. Dünya Osmanlıya muhtaçtır. Türk İslam alemi bu kanlı savaşın önüne geçmek için birleşmek zorundadır.

Ahmet Kemal

SIYONİZMİN BÜYÜK HAYALI

SIYONİZMİN BÜYÜK HAYALI

BÜYÜK İsrail devleti ve DÜNYA hakimiyeti hayali Siyonizm'in bin yıllık planları içerisinde. Bunun için Siyon protokolleri hazırlanmış, bu protokollere harfiyen uyulmuştur. Dünya bu protokoller çerçevesinde dizayn edilmiş, Siyonizm'in dünya hakimiyeti gerçekleştirilme yoluna gidilmiştir.

Fransız ihtilalinde önce hazırlandığı sanılan protokoller b Fransız ihtilalinden Rus ihtilaline kadar birçok rejim değişikliği hareketlerinde etken olmuştur. Osmanlı istihbaratı tarafından ele geçirilen ve bu Siyon protokollerini ifşa eden kitap bu konularda büyük ipuçları sağlamakta, günümüze gelindiğinde bu hususların büyük bir gayretle uygulandığı ve bu alanlarda büyük başarılar kaydedildiği görülmektedir. Siyon 'un Eğitimli Yaşlılarının Protokolleri, başka bir ifadeyle Siyon 'un Bilge Adamlarının Protokolleri adıyla meşhur olan bu protokollere göre yapılması gerekenler şunlardır.

1- Genç kuşaklar ahlaka aykırı telkinlerle bozulmalıdır.

2- Aile hayatı yıkılmalıdır.

3- Toplumlar ayak takımı kişiler tarafından yönetilmelidir.

4- Sanat müstehcenlik olarak lanse edilmelidir.

5- Kutsala olan saygı yok edilmelidir. Toplumun önderlerinin saygınlığı yalan ve iftiralarla yıkılmalıdır. (Bu sıra Mevlana'ya olan saldırıların arttığı, peygamberimize yönelik hakaretlerin ifade özgürlüğü sayıldığı hatırlanırsa konu daha iyi anlaşılır.)

6- Sınırsız lüks ve moda çılgınlığı teşvik edilmelidir.

7- Kitleler oyun ve eğlenceyle meşgul edilmeli, düşünceden men edilmelidir.

8- Aşırı uç fikirler yaygınlaştırılmalı, kargaşa ve karışıklıklar yaratılmalı, sınıflar arası çatışmalar pompalanmalıdır.

9- Aristokrat sınıf vergilerle bunaltılmalı, başka bir şey düşünmeleri engellenmelidir.

10- İş güvenliği bozulmalı, grev ve lokavtlar yaygınlaştırılmalıdır.

11- Yüksek sınıfların manevi güç ve otoritesi kırılmalıdır.

12- Sapık nazariyelerle halk oyalanmalı, kafalar karıştırılmalıdır.

13- Eğitim sistemleri bozulmalı, gençlik ahlaksızlığı ve inançsızlığın çukuruna yuvarlanmalıdır.

14- Uluslararası problemler çoğaltılmalı, savaşımlara varan ihtilaflar ihdas edilmelidir.

15- Ekonomiler tahrip edilmeli, iktisadi krizler, spekülasyonlar yapılarak enflasyonlar yükseltilmeli, altın ve para üzerinde oyunlar oynanarak devletler zayıflatılmalı yönetimler sarsılmalıdır.

16- Hükümetler yıktırılıp kendi emellerimize uygun hükümetler kurdurulmalıdır.

17- Yöneticilerle halkın arası açılmalı, bize bağlı halkına düşman yönetimler işbaşına getirilmelidir.

18- Dünya ekonomisi ele geçirilerek paranın etkin gücü her yerde devreye sokulacaktır.

19- Planlarımızı başarıyla uygulamak için Yahudi olmayanlardan oluşan gönüllü kişilerin çeşitli şekilde örgütlenerek Siyonizm'e hizmet etmeleri sağlanacaktır.

20- Halkların menfaatine çalışacak yöneticiler karalanarak çeşitli yöntemlerle alaşağı edilecek. Ya öldürülecek ya da öldürülmekten beter edilerek halk nazarında itibarsızlaştırılacaktır.

21- Bütün din ve inançlara savaş açılacak, Yahudilikten başka dinler tahrif edilecektir.

22- Kitleler açlığa mahkum edilecek yaşam savaşı vermekten başka bir şey düşünemeyeceklerdir.

23- Medya ele geçirilecek bizim menfaatlerimiz doğrultusunda yayın yapmaları sağlanacaktır.

24- Mason locaları kurulacak, onların alt birimi olan Rotary ve Lions kulüpleri vasıtasıyla yüksek zekalı gençler eğitim çağında ele geçirilerek bizim amaçlarımıza uygun kullanılmaları sağlanacaktır.

Bütün bu maddeler adım adım uygulanmış ve hala uygulanmaktadır.

Ahmet KEMAL

GİZLİ ELLER DEVREDE

GİZLİ ELLER DEVREDE

Gizli ve derin yapılar her zaman faaliyet içerisinde. Bu yapılar küresel sermayeyi yönetmekte ve sermayenin menfaatine olacak her şeyi önceden planlamaktadır. Küresel sermaye sömürsüne engel olacak tüm yönetim ve yönelişleri bertaraf etmek için teyakkuz halindedir.

Dünya üzerinde sermayeye tahakküm eden ailelerin çoğu Yahudi kökenlidir ve hepsi Siyonizm idealine gönül ermiştir. Siyonizm'in amacı ise Büyük Yahudi Devletini kurmaktır. Bu devletin sınırları Arz-ı Mevud'la belirlenmiştir. Arz-ı Mevud'un sınırları ise Nil'den Fırat'a kadar uzanmaktadır. Dünyanın en bereketli topraklarına göz dikmiştir Yahudi. Küresel sermaye Büyük İsrail Devleti için tüm hazırlıklarını yapmıştır.

Bu gün bu topraklarda büyük bir hareketlilik yaşanmakta, kargaşa ve kargaşa hüküm sürmektedir. İşid terör örgütü bu toprakları işgal etmek için katliamlar yapmakta, koalisyon güçleri bu örgütü bombalamaktadır. Bir yandan İşid ile savaş bahanesiyle PKK silahlandırılmakta, diğer yandan bölgenin istikrar adası istikrarsızlaştırılmak için elden gelen yapılmaktadır. Suriye'de dengeler sarsılmamakta, gerek özgür Suriye ordusu, gerek Esed güçleri aynı dengede tutularak kaosun sürmesi sağlanmaktadır.

Bu topraklar artık küresel sermayenin oyun alanıdır. Siyonizm dünya devletini kurmak azmindedir. Aslında bu dünya devletinin iz düşümü olan gizli dünya devleti kurulmuştur ve dünya çapında icra faaliyetine bütün gücüyle devam etmektedir.

Bu gizli dünya devleti tüm argümanlarını kullanmaktadır. Tüm gizli ve açık servisler bu strateji çerçevesinde ortaklaşa çalışmaktadır. Son olayları da bu çerçevede düşünmeli, bu olayların Kürtlerin isyan provası olduğunu dillendiren PKK'ya bakılırsa asıl kalkışma arkadadır. Devlet güçleri bu durumu göz önüne alarak önlemler almalıdır.

İsrail'le bozulan ilişkiler, Mısır, Suriye ve Irak'tan sonra İran'la da karşı karşıya getirilmek istenen ülkemiz için hiç iyi rüyalar görülmemektedir. BM'ye tek başına kafa tutan Cumhurbaşkanı, İsrail'in Filistin'e ve Sisi'nin Mısır'da kendi halkına yaptığı zulme sesiz kalmamış, bu edimleriyle küresel sermayenin hışmını üzerine çekmiştir.

Bütün bunlar olmasa bile yeni Türkiye'nin Milli ekonomiye ulaşması, küresel sermayeye muhtaç halden çıkması, savaş sanayiine el atması, oyun kuran güç haline gelmeye çalışması, büyük projeler peşinde olması, Arap sermayesinin merkezi haline gelmesi Gizli dünya devletinin düşmanı haline gelmesi için yeterli neden oluşturmuştur.

Bütün bunların hiç biri olmasa bile ülkemizin topraklarının önemli bir kısmının Arz-ı Mevut sınırları içerisinde olması bu düşmanlık için yeter sebeptir. Batıda yükselen İslam-o-fobinin de nedeni budur. NATO'nun düşman konseptinin kırmızıdan yeşile dönmesinin de nedeni budur. Batının İslam ile sürdürdüğü gizli savaş açığa çıkmaktadır. Batı yani Yeni Roma'nın batısı ve Doğu yani Yeni Roma'nın doğusu bu büyük İsrail Devleti'nin büyük ortaklarıdır.

Bu büyük komplonun, büyük Deccalist yapılanmanın neler yapacağı pek kestirilemez. Yapılması gereken bütün ihtimalleri düşünerek önlemlerini ona göre almaktadır. Yönetici erkin işi zordur. Ancak bu kutsaldır ve İslam'ın son kalesini müdafaa vazifesidir. Vatan yahut Silistre mücadelesidir bu. Var olma ve yok olma savaşıdır bu.

Ahmet Kemal

TERÖR VE TÜRKİYE

TERÖR VE TÜRKİYE

Terör 40 yıldır gündemimizde. Hep irticadan sonraki tehdit olarak ele alındı. Oysa o birinci tehditti, ama bazılarında böyle gizlenerek büyütüldü. Amaç zaten buydu. Türkiye'nin bir Osmanlı bakiyesi olarak hiçbir zaman güçlenmemesi, dünya sahnesinde oyun kurucu olmaması için bir araçtı. Bu araç devletin iç dinamikleri ve dış destekle oluşturuldu. Yeni Roma'nın 20. Yüzyıl hâkimiyetinde toplu durum buydu. Yeni Roma çeşitli kurum var kuruluşlarıyla dünya hâkimiyetini ilan ediyor, aykırı seslere izin vermiyordu. Gerek Birleşmiş Milletler, gerek NATO bu amaçlara hizmet için kurulmuştu. Vitrinde barış sergileniyor, ama asıl amaç savaşların Yeni Roma'nın amaçlarına uygun sürdürülmesiydi.

Yalnız NATO değil, Varşova Paktı da CENTO da bu amaçlara hizmet edecekti. Bunlarla da yetinilmedi uluslararası camiada istedikleri gibi at oynatabilmek için Gladyoları kurdular. O da yetmedi taşeron terör örgütlerini kullandılar ve kullanmaya devam ediyorlar.

Gladyolar renklendi çeşitlendi. Ergenekon işlevsiz hale gelince dini kuruluş ve cemaatlere el alttılar. Onları ele geçirdiler. İstedikleri gibi örgütlediler ve devlete sızdılar. Onlar vasıtasıyla yönetimleri tehdit ettiler. Gereğinde yıktılar. Milli ve bağımsız dini oluşumları alaşağı etmek için kullandılar.

Bütün bunların temelinde Kabalizmin öğütlediği Yahudi dünya hakimiyeti vardı. Bu hakimiyet için mezhepler ve tarikatlar kuruldu. Bu tarikat ve mezhepler hep bu amaç için kurgulandı. Basın ele geçirildi. Beşinci güç olarak devreye konuldu. Ordular ele geçirildi. Aydınlar satın alındı. Siyasetçiler satın alındı. Lions ve Rotary kulüpleri bu satın alma ve köleleştirilmede kullanıldı.

Terör örgütleri de bu meyanda iyi bir araçtı. Pis bir aletti. Bu alet her devirde kullanılmaya elverişliydi, kullanıldı ve kullanılmaya devam edecek. PKK, DAİŞ, BOKO- HARAM daha adı konulmadık tüm örgütler. KIZIL TUĞAYLAR, IRA, ETA, TAMİL GERİLLALARI vb. her bir kullanıldı. Konjonktür gereği işi bitenler tasfiye edildi. İşlevini sürdürenler hala ayakta. Zaman zaman zayıflatılsalar da, zaman zaman güçlendiriliyor ve vazifelerine kaldıkları yerden devam ediyorlar.

PKK da bunlardan biridir ve işlevini sürdürdüğü sürece yaşatılacaktır. DHAKPC, MLKP vb. örgütler de bu kategoridedir ve Türkiye'nin gereği gibi elde tutulması ve sömürülmesi için elverişli alet ve araç olarak vazife başındadırlar.

12 Eylül öncesi Ülkü Ocakları bu amaçla kullanıldı. Dev-Genç'le kutuplaştırılarak savaştırıldı. Şimdi ise diğer örgütler daha kullanışlı olduğu için onlardan vazgeçildi. Ayrıca 12 Eylül sonrası PKK ile denge amaçlı kurulan Hizbullah tasfiye edilerek PKK devlet karşısında tek rakip durumuna getirildi. Kamu düzenini sarsacak güce kavuşturuldu. Böylece köşeye sıkıştırılan siyaset erki küresel güçler tarafından boyun eğmeye zorlanmakta.

Türkiye oyun kurucu olmaya yeltenince sahneye sürüldü terör örgütü. Gezi kalkışması tutmayınca yeni oyun onunla kurulmaya çalışılıyor. Geçmişte kukla diktatörlerle sürdürülen oyun demokrasilerde seçimle işbaşına gelmiş hükümet medya vasıtasıyla diktatör ilan edilerek iç karışıklıklar çıkarılmaya çalışılmakta bu yolla halkın hür iradesi alt edilmek, milli ve bağımsız yönetimler yıkılıp yerine Yeni Roma'ya bağlı, halkına düşman yönetimler ika edilmek istenmektedir. Bununla da yetinilmeyip şimdi İslam dünyasındaki devletler parçalanmak istenmekte, böylelikle Büyük İsrail Devleti için yayılma alan ı hazırlanmaktadır. Nil'den Fırat'a Büyük İsrail devleti için Yeniş Roma kendini adanmış görünmekte, bu uğurda her yöntem denenmektedir.

Önce Irak, sonra Suriye ve şimdi sırada Türkiye var. Türkiye parçalanırsa sıra diğer İslam devletlerine gelecek. Suudi Arabistan, Mısır ve İran. Evet İran da bu oyunda hariç tutulmayacak belki İsrail'in partneri olarak muhafaza edilecektir. Afganistan zaten karışık, Pakistan için de planlar yapılmış durumda.

Ahmet KEMAL

FRAVUNİST -TOTALİTER YÖNETİCİ TİPİ

BeğenAntolojiYorumlarPaylaşTwee
FRAVUNİST -TOTALİTER YÖNETİCİ TİPİ

Yüzyıllar süren totaliter yönetim alışkanlıklarımız iki de bir nüks etmekte kararlı. Halkın ne yiyeceği, nasıl yiyeceği, ne giyeceği, nasıl giyeceği, ne zaman yatacağı, ne zaman kalkacağı, nasıl oturacağı, nasıl kalkacağı, nerede oturacağı nerede ayakta duracağı, daha ileri giderek hangi oyunları oynayacağı, hangi eğlence türlerini seçmesi gerektiğine hep yönetici karar vermek ister.

Ona göre her doğruyu o bilmektedir. Halk cahildir, aptaldır, kendisi zeki, hatta ileri zekalı yani dahi olduğu için her şeyi o bilmektedir. Hazır şimdi elinde yetki varken doğru bildiklerini kendi köleleri kabul ettiği halka uygulatmalıdır. Hatta o emir vermeli, onun her emrini uygulamakla görevli kapı kulları zorla uygulatmalıdır.

Halka tepeden bakan bu zihniyet değişmemekte direniyor. Değişime karşı çıkan yapı zaten ruhunda mevcut onun. Değişim diye bir şey tanımıyor, değişime uygun bir yapıda değil. Elverir ki toplumsal dinamikler onu gelip tasfiye etsin. Yapılması gereken budur.

Bu yapı ne halkı tanır, ne kendini. Halkın hizmetçisi olduğunu hiçbir zaman hatırlamaz. Kendini halkın tanrısı sanır. Bir türlü bu Firavunist yapısını tartışmaz. Firavun makamından inmek ona ölüm gelir. Ona göre herkes onun istediği gibi yaşamak zorundadır.

İşte bunun içindir ki bu tip yöneticiler her zaman büyük bir yenilgiye uğramışlardır. Bu yeniliği onları tarihin tasfiye etmesi ve görevleri bittikten sonra hiç yaşamamış gibi unutulup gitmeleridir. Halka hizmeti hakka hizmet bilmeyen, yalnızca kendi rahatlarını düşünen ve yalnızca kendi egolarına hizmet eden yöneticilerdir bunlar.

Bunların egoları öylesine devasa, öylesine büyüktür ki, egolarının önünde hiçbir şeyi görmezler, her şeyi her zaman yapabileceklerini sanırlar. Güç ve kuvvetlerinin yetmeyeceği hiçbir şeyi hayal bile etmek istemezler. İşte bu yüzden ki akıllarına gelen her şeyi yapabileceklerini sanırlar.

Bunlar halk için var olduklarını düşünmezler, halkın onlar için var olduğunu zannederler. Hatta daha ileri giderek halkı kendilerinin yarattığını düşünürler. Bu yüzden de emirlerine karşı en ufak bir kayıtsızlığı- başkaldırıyı bile değil- büyük bir şiddetle cezalandırırlar. Esad, Saddam, Hitler, Mussoluni, Marcos, Mao gibi. Kitleleri topluca öldürmekten kaçınmazlar. Soykırıma varan katliamlara karar veririler hiç gözlerini kırpmadan.

Bunlar bir yerde devlet başkanıdır, bazen bir vali_ Haccac-ı Zalim_ bazen de sıradan bir demokraside her hangi bir yerin yöneticisi durumundadırlar. Bunlar 'Bu ülkeye komünizm gelecekse biz getiririz 'diyenlerdir. (Ankara Valisi Nevzat Doğan)

Bir gün bir yerde asansör yasağı koyarlar, bir gün bir yerde asansör mecburiyeti getirirler. Bir yerlerde inançlara sınır koyarlar; tesettür yasağı getirirler. O da yetmez falanca inançları ve o inancın gereği olan ibadetleri yasaklarlar.(ÇİN-Doğu Türkistandaki yeni uygulamalar) geçmişte bizde de örnekleri bol olan uygulamalardır bunlar. Birileri biz zorla Batılaştırmaya çalışmıştır, kısmen de buna muvaffak olmuşlardır ama ne yazık ki öykündüğümüz o batılılar biz d batılı yani medeni saymamakta direnmişler, sırf Müslüman olduğumuz için de insan bile olamayacağımıza karar vermişlerdir.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 1.1.2015 21:11:00 Şiiri Değerlendir

BU ÜLKENİN KADERİ Mİ BU

BU ÜLKENİN KADERİ Mİ BU

Bu ülke yüzyıllardır aynı kaderi yaşıyor. Osmanlı saadet asırlarından sonra belini doğrultamadı bir türlü bu ülkenin insanları. Batı dünyası Rönesans ve reform hareketlerinden sonra sanayi devrimini yapmış, ağır sanayi hammaddeye ihtiyaç duymuş, bu ihtiyaç yeraltı kaynaklarının zengin olduğu doğu ülkelerine yönelme ve onları sömürme planları yapagelmiştir.

Bu sömürgeci zihniyet ülkeleri kategorize etti. İleri ülkeler ve geri kalmış ülkeler. Geri kalmış ülkeler ileri ülkelerin yayılma ve sömürme alanı. İleri ülkeler üretmeleri için hammadde kaynaklarına ihtiyaç duydular. Ayrıca ürettiklerini satmak için bu ülkeleri pazar durumuna getirdiler.

Bu durum geri kalmış ülkelerin hiçbir zaman kendi haline bırakılmamasına, sürekli bu ileri ülkeler tarafından kontrol altında tutulmasına yol açtı. İşte bu durum da bu ülkelerde hayatın hiçbir zaman normale dönmemesinin baş nedeni oldu.

İleri ülkeler geri kalmış ülkelerin her şeyine karıştılar gizli açık. O ülkelerin siyasetine müdahale ettiler, kendi menfaatlerin uygun yönetimler için her türlü çalışmayı yaptılar. Gerek basın gerek, siyasal örgütler ve gerekse illegal yapılanma yollarının hepsini denediler. Nereden zafer kazanabileceklerini hesap ettilerse orya ağırlık verdiler. Bazen tüm yolları birden denediler. Bazen birine ve bir kaçına ağırlık verdiler. Geri kalmış ülkeleri kaybetmemek için tüm yolları dendiler. Bazen bu ülkelere ilerlemiş birkaç ülkenin rekabet alanı haline geldi.

Bu rekabet ve sömürü bu ülkelerdeki acının kaynağını oluşturdu. Bu acı yüzyıldır sürüyor ve sürmekte devam edecek gibi görünüyor. İşte batının bu korkunç zulmü asırlardır devam ediyor ve bu zulüm daha uzun yıllar devam edecek gibi görünüyor.

Yeni Roma adını verdiğimiz bu ilerlemiş devletler Osmanlının yokluğunu fırsat bilerek bu korkunç zulmü sürdürmekte ısrarlı. Her şeyini sömürmeye ayarlamış bu Yeni Roma'nın bu yönteminden vazgeçmesi mümkün değil. Yaşama biçimin çok tüketmeye ayarlamıştı Yeni Roma. Bu aşırı tüketim için daha çok kaynağa, daha çok ticarete ve daha çok ranta ihtiyacı var. Bunların hepsi, için en karlı alan da geri kalmış ülkelerdir kuşkusuz.

Geri kalmış ülkelerde her türlü kirliliği oynadılar ve oynamakta devam ediyorlar. Kontrgerilla faaliyetleri, beşinci kol çalışmaları, medya faaliyetleri ile kamuoyunu manüple etme çalışmaları Yeni Roma'nın geri kalmış ülkeleri elde tutma için yaptıkları faaliyetlerin bir kısmı. Bunlardan başka militarist güçleri elde etme, legal ve illegal güçler bu faaliyetlerin argümanlarını oluşturuyor.

Seçimler, ihtilaller ve değişik yollarla yönetime getirilen yandaşları vasıtasıyla sömürülen sürdürme peşindedirler. Gerek krallıklar, gerekse devrim veya demokratik seçimlerle oluşturulan yandaş yönetimlerle sürdürdüler bu güne dek sömürülerini. İşlerine en elverişli kişileri seçtiler, desteklediler, işbaşına getirdiler ve karşılığını onlardan fazlasıyla aldılar.

Şah Rıza, Sedat, Mübarek, Sisi, Vehhabi ayaklanmasıyla yönetime getirilen Suudi Krallar, Pakistan'da bitmek tükenmek bilmeyen yönetim buhranları, Afganistan'da önce desteklenen Taliban ve El Kaide örgütlerinin yarattığı karışıklık ortamından istifade eden sömürü güçleridir. Türkiye'de de süregelen devrim hareketleri, PKK ve Paralel yapılanmalar bu sömürünün pis kuklalarıdır.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 10.6.2015 10:32:00

KADIN VE ERKEK

KADIN VE ERKEK

Kadın evde dur durak bilmeden problem çıkarmakta. Çocukları evdeyken başka, yokken başka tavırlar sergilemekte. Bu birbirine zıt iki davranış ve karakteri bir kişilikte nasıl barındırabilmekte kocası buna şaşırmakta. Onun bu yanardöner hali kocasını iyice aptallaştırmakta ne yapacağını karısına her iki durumda da nasıl davranacağını bilememektedir.

Erkek işinde gücünde, kadın ondan ev işlerine katkı beklemekte, ev kadını olduğu halde feminizmde tavan yapmakta, çalışan kadınlar gibi ev işlerini bölüşmeye çalışmaktadır. Yorgun kocayı daha da yoracak teklifler getirmekte, kendini çalışan kadınlardan daha mağdur göstermektedir.

Kocasını bu konuyu gündeme getirmek istese: 'Aklın neredeydi çalışan kadın alsaydın, ben erkek olsaydım çalışan kadın alırdım.' diye kocasıyla alay etmekte, alay ettiğini belli de etmemekte hiç bozuntuya vermemektedir.

Bütün gün televizyon karşısında yemek programları ve bir sürü dizi izler, sağlık programlarına özenir, feminist fikirlerini geliştirir. Kocasını gelince ona bilemediği dille eziyet eder. Kocasını geldikten sonra evde tv hakimiyeti savaşı verir onunla.

İş cinselliğe gelince her akşam bir hastalık uydurur. Hastalıklar nöbette beklemekte, her akşam birini gündeme getirmekte, öyle sahici bir rol yapmaktadır ki kocası bile inanmak zorunda kalır. Hoş inanmasa ne yapacak. Emeline zorla ulaşamaz ya. Sonra erkeğin dışarda arayışları başlar.

Kadın günün birinde kızına gider. Birkaç akşam kalır. Koca evde yalnızdır. Telefonla hatırlarını sorar. Kocasına onu özleyip özlemediğini sorar. Koca kafasını dinlemiştir. Kocasını cevap veremez. İsrar edince gerçekleri söyler adam gayrı ihtiyari. Sonra kadın evine döner. Kocasını öpmek ister. Ağzı kokmaktadır.

Kadın güzelleşmeyi bilmekte, kocasını hiçbir yönden mutlu edememektedir. Hiç farkında değildir. Çünkü o hayata hep feminist pencereden bakmaktadır. Çocuğunu da kendisi gibi yetiştirmiştir. Boynuz kulağı geçer. O da tam bir erkek düşmanıdır. Erkeği değil kendini mutlu etme, bencil hesapların peşinde koşmaktadır. Kendi mutluluğunun kocasının mutluluğundan geçtiğini bilmemektedir.

Ahmet Kemal

AİLE PLANLAMASI

AİLE PLANLAMASI

Yıllar yılı bu ülkede aile planlaması adı altında oryantalizmin planları uygulandı. Amaç İslam ülkelerini yozlaştırmak ve nüfus eksilmesine tabi tutmaktı. Bu ülkede Sabataist hakimiyetinde ülke nüfusunun eksilmesi, dünyada Müslüman hakimiyet ve nüfus ekseriyetinin azaltılması, böylece İslamiyet'in dünya birinciliğinden ikinciliğine düşürülmesi hedeflenmiştir.

Yıllar yılı bu ülkede masonik faaliyetler bu ülke insanının aleyhine faaliyetler yapmakta, faaliyetlerinin ilkinde ise Müslüman nüfusunun azaltılmasını koymuştur. Bu alanda en önemli aktörlerden biri de Koç grubu olmuş, bu grubun faaliyetlerinin de bu ülke insanının hedeflerine ne kadar uyduğu tartışılır olmuştur.

Aile planlamasının ne derece artıları olduğu, daha ileri giderek ülke için ne kadar gerekli olduğu bu ülkenin insanının şuuraltına kazıtılmış, sözüm ona dindar aileler bile bu badireden kurtulamamış, bu gün ülke nüfusu giderek artış oranında büyük düşmeler yaşamaya başlamıştır. Bu gidişle ülke nüfusu artış oranında büyük azalma başlamıştır. Devlet eliyle yürütülen bu politika bugün devletin varlığını tehdit eder hale gelmiştir. Bu gün devletin en yüksek makamı üç çocuk yetmez beş çocuk diyerek bu yıkımı durdurmayı bir görev bilmiş, devletin bekası için atılması gereken en hayati adımı atmaya başlamıştır.

Bu büyük tarihi yanlış artık anlaşılmalı, oryantalizmin hain planları bozulmaya başlamıştır. Bu planlar İslam dünyasının Batı Hristiyan dünyası karşısında galibiyetine son verme, top yekûn bu dünyayı yıkmaya, yok etme planlarıdır.

Dünya çapında geçen yüzyıl uygulana nüfus planlaması politikalarını iflas ettiği anlaşılmalı, batı devletleri bu gün bu politikaları yüz de yüz değişerek aksi istikamete direksiyon çevirmişlerdir. Bugün büyük devletlerin en büyük sorunu haline gelen aile planlamasının büyük bir yanlış olduğu kabul edilmiştir.

Türkiye'de bu yanlış kurban edilmiş, gele gele uçurumun kenarına gelinmiştir. Şimdi bu uçurumun kenarında ölüm kalım zilleri çalmaya başlamıştır. Bu tehlike çanları çoktan çalmaya başlamıştır. Bu çanlar bizim için çalmaktadır. Bütün dünyanın ortak sorunu haline gelmiştir artık nüfus planlaması. Bütün dünya bu büyük faciayı henüz anlamıştır.

Dünya Siyonizm'in hain planları bütün dünyayı büyük bir komplo ile karşı karşıya getirmiştir. Bu komplo henüz anlaşılmalı, ancak birçok ülkede olay büyük boyutlara ulaşmıştır. Ab ülkeleri kriz haline gelen bu olayı geri kalmış ülkelerden insan ithaliyle aşmaya çalışmakta, bu da beraberinde büyük sorunlar getirmiştir.

Bu sorun bizi de sarsmış, sorunlar boyu aşmadan önlemler almak zaruri hale gelmiştir. Devletin en yüksek makamının her türlü riski göze alarak son vermeye çalıştığı bu yanlış gidiş kolay kolay düzletilemeyecek derekededir. Halk kitlelerinin şuuraltına yerleştirilmiş bu vakıanın kolay kolay düzeltilmesi mümkün görünmemektedir. Umarız kitleler bu yanlış yoldan dönmeye ikna edilir de iş işten geçmeden bu faciadan, bu büyük inkırazdan kurtuluş mümkün olur.

Ahmet Kemal

ESKİ TÜRKİYE

ESKİ TÜRKİYE

Sınava gidiyorum bu kadar uzak yeri yazdığımı hatırlamıyorum. Seçimler oldu. Bir parti tek başına çoğunluk sağlayamıyor. Koalisyon zorunlu. Yeni nesil koalisyonu bilmiyor. Google'a soruyorlar bilmem kaç kişi. Bu nesil fakirlik ve yoksulluğun ne olduğunu bilmiyor. Kriz ne demek bilmiyor. Yunanistan'ın bu günkü kuşağı gibiler. Onlar da refah içinde yaşıyorlardı. Birden bu sahte cennet bitti. Bizdeki gelişmeye göz dikti batık Avrupa. Kendi hazinelerini müsrif mirasyedi gibi yediler. Şimdi bizim tasarruflarımıza göz diktiler. İçimizdeki hainlerin gönüllü köleliğiyle yapıyorlar bunu.

Bakalım ne olacak şimdi. 2002'de yaşadığımız olayı tekrar yaşayacağız galiba. Özal'ın doldurduğu hazineyi bu hainler bir çırpıda iç ve dış işbirlikçilerine yedirmişlerdi de devlet gemisi batmaya yatmıştı. Erdoğan'ın kaptan köşküne geçmesiyle kurtulan gemi tekrar batılmaya, doldurulan hazineler talan edilmeye başlanacak anlaşılır.

Bu gün iş beğenmeyenler yarın çalışacak iş bulamayacaklar. İşyerleri batacak ve kapanacak birer birer, işçiler çıkarılacak, işsizlik tepe yapacak. Evine ekmek götürmeyenler intihar edecek. Bir yanda yıkılan yuvalar artacak. Dolar artacak, borçlar artacak. Yakıt pahalılaşacak. Her şey pahalılaşacak. Devlet memuruna verecek para bulmak için Dünya Bankasından yüksek faizle borç isteyecek. Ellerimizdeki akıllı telefonları kaybetmeye başlayacağız. Vergiler faizlere gidecek. Mutlu azınlık üretim yerine faize yönelecek. 3. Boğaz köprüsü hayal olacak. Köprülerde saatlerce kuyruk bekleyeceğiz. Yeni kuşakların darlık yılları baş gösterecek. Hırsızlık artacak, kapkaç yeniden yaygınlaşacak. Kaçakçılık yaygınlaşacak.

Devlet dairelerinde rüşvet yeniden başlayacak. Okullarda öğrencilere kasıtlı zayıf vermeler, zayıf alan öğrencileri başka okullardaki branşdaşlarına yönlendirmeler başlayacak. Doktorlar bıçak parası almaya başlayacak yeniden. Hakimler rüşvete isteyecekler davaları kazandırdıklarından.

Nüfuz ticareti yeniden başlayacak. Torpil, rüşvet adam kayırma yeniden gündeme gelecek. İşte eski Türkiye. Geri gelecek olan Türkiye bu. Beğenmediğiniz yeni Türkiye'nin alternatifi. Terör yeniden alevlendirilecek. Ülkeyi bölmenin planları yeniden yürürlüğe konulacak.

Yurt dışı çıkışlar yeniden sınırlandırılacak. Döviz yokluğu baş gösterecek. İnşaatlar duracak. Ev kiralari yeniden maaşların yarısına varacak. Asker bu puslu ortamda kendine vazife çıkaracak. Siyasete müdahale edecek. Emekli generaller servetlerini artıracak. Halk fakirleşecek. Özgürlükler kısıtlanacak. Dini eğitim yeniden tırpanlanacak. Okullardaki mescitler kapanacak. Türban yasakları başlayacak.

Ahmet Kemal

Y Günlükleri 23.04.13

Y Günlükleri 23.04.13

23.04.13 Salı

Bu gün 23 Nisan. Eskisi gibi öğrenciler sırf büyüklerin keyfi için işkence çekmeyecek.

Neydi o günler. İlkokul yıllarımda kent merkezine 5, 6 km uzaklıktaki okulumdan yayan yapıldak uygun adım marş diyerek yürürdük. Sonra o tören alanında önce törenin başlamasını saatlerce bekler, tören başlayınca da ayakta saatlerce kıpırdamadan durmak zorundaydık. İzleyenlerin keyfi yüzlerinden okunurken bizim çektiğimiz eziyete diyecek yoktu. Bir de o koskoca yolun yine kuralcı öğretmenlerin azarını işterek uygun adım dönüşü yok mu? Asıl işkence o saatler süren yorgunluk üzerine tuz biber oluyordu. İçimden binlerce beddua okuyordum.

Hem adına çocuk bayramı diyorlar, hem de çocuklara işkencelerden işkence beğendiriyorlardı. Bir de sıcak günlerin yakışı var ya. Hele beni o güneşin bir çarpması ban o günleri zindan ediyor. Beni kürek mahkûmundan daha beter hale getiriyordu.

Bir de ortaokul yıllarında bu işkenceye 19 Mayıs eklendi. Hele o 19 Mayısın aylar öncesinden eğitimleri başlardı ki sorma gitsin. İşkence seansları. Hiç unutmam kentin o zamanki en büyük stadında gösteri yapıyorduk. Stat hınca hınç doluydu. Önce erkek öğrenciler olan bizi gösterimizi yapıyorduk. Gösterimizi canla başla yaptığımızı düşünerek alkış bekliyorduk ama gel gör ki alkış yerine yuhalanıyorduk. Seyirci provalardan hatırladığı kız öğrencileri seyretmek için heyecanlanıyor sahayı fazla işgal ettiğimiz düşünülerek yuhalanıyorduk. Gösterimiz bitmiş stattan dışarı çıkarılmıştık. Ve stat alabildiğine dolu olduğu için içeri alınmamıştık. Kendimi çok kötü kullanılmış hissetmiş ve bu kalabalığa, ayrıca buna sebep olanlara kinlenmişim.

Oh çok şükür demek ki artık bu rezillik ve ayrıca genç kuşaklara yapılan işkence ve aşağılanma bitmişti. İlk defa bu gün bu kadar sevinçle doldu içim. Şimdi artık çocuklar belediyenin fuar alanında akrobasi, keloğlan masalları ve yabancı ülkelerden gelen öğrencilerin folklorik gösterisi, ayrıca çeşitli etkinliklerle kutlanıyordu. Hepsi eğlendiriciydi hepsi bireysel tercihe dayalıydı. Toyota Plaza önünden geçerken gördüğümüz manzara da bayram havasına tam uygun bir durumdu. Çocuklar için şişme oyun yerleri çocukların bu gününü anlamlı kılmaya ve onları bayramın ruhuna uygun hale getirmeye yetiyordu.

İşte Cumhuriyet dindarlar eliyle daha bir sevimli hale getiriliyor. 80 yıldır bu ülke Kendilerine Atatürkçü diyenleri baskısı ve insanlık dışı zorba dayatmacı yöntem ve mantıkla yönetilerek kitleler rejime düşman haline getirildi ama şimdiyse onların rejim düşmanı diye nitelediği kadrolar eliyle Cumhuriyet kitlelere sevimli hale getiriliyor devlet millet kucaklaşması sağlanıyordu.

ABD bir zenci eliyle yönetilerek zenci beyaz barışı sağlanıyor. Türkiye de yıllardır savaştığı ulusuyla barışıyordu. Bu ne mutlu bir olaydı. Ne demişti İnönü hitap ettiği o zamanın yönetici erki sayılan bir topluluğa: 'kimse duymasın ama bu millet sizin düşmanınızdır'. İşte bu düşmanlık bitiyordu. Bu ülkede Kürtler düşmandı, dindarlar düşmandı, cemaatler, tarikatlar devleti yıkmaya azmetmiş oluşumlardı. Milliyetçiler düşmandı tabutluklarda çürütülmüşlerdi, komünistler düşmandı kovuşturulmalıydılar Nazım de Necip Fazıl da yok edilmesi gereken rejim düşmanlarıydılar. Bertaraf edilmeliydiler.

Ahmet Kemal

/HER ÖLÜM BİR DİRİLİŞ KAPISIDIR/

/HER ÖLÜM BİR DİRİLİŞ KAPISIDIR/

Ölüm bize ne yakın bize ne yakın ölüm ölümsüzlüğü tattık bize ne yapsın ölüm
Diyordu şair yıllar önce yazdığı bir şiirinde.yıllar önce biz de bir ölüm yazısına girmiştik bu şiirle.Nerden bilecektik
şairi de bu dizelerle uğurlayacağımızı...
Erdem Beyazıt göçmüştü.Huzuru rahmana kavuşmuştu.Daha niceleriyle beraber. Cahit Zarifoğlu Alaaddin
Özdenören, Akif İnan, Cemil Meriç.Üstad Necip Fazıl'ın ardından birer birer sökün eden diriliş erleri.İslam akıncıları...
ümmeti muhammaedin söz ve kelimeleri birer birer ahret yolculuğuna çıkıyorlar.Fethi Gemuhluoğlu'nu da
unutmamak gerek burada.
Haydi gidelim dedi ağabeyim cenazeye.uğurlayalım sebep ey şairini.Gittik.aman yarabbi kimsede en ufak bir üzüntü
eseri yok. Ne Ali Nar ne Rasim Özdenören, ne Osman Tunç.Osman beyle orada karşılaştık ilk kez..bir öğrencim
tanıştırdı.Kimler yoktu ki cenazede.Cumhurbaşkanı başbakan bakanlar..
Beşir Atalay yıllar önce Erzurum üniversitesindeydik..Edebiyat evloeri vardı biz böyle derdik.Çoğunlukla Seazi
Karakoçtan yazılar okunurdu.Risalei Nur tavsiye edilir. Necip Fazıl'dan Üstad diye bahsedilirdi.Nazif Gürdoğan
Atalay'la birlikte ağabeylik yapardı bu evlerde.
Yıl 1975 ler...
Sonra Ankara yılları Cahit Zarifoğlu ve Rasim Özdenöreni ziyaret akaba kitabevinde.Akif İnan'la sakaryada
karşılaştık..Sendika başkanlığı yılları ...Memur sen.Kıllıoğlu ile tanışma.Sakaryada bir kitabevi.Kardeşimin hocası o
yıllar killioğlu...Selahhaddin Şimşek Beyaz Lekeyi kurdu o yıllar.İlk giden o darı bekaya...
Ve Hasan Nail Canat büyü dağıtım günleri.Osman Kısakürekle tanışma..
Sezai Karakoç 'la tanışma yılları 74-78 arası...Nuri Pakdille çağrı kitabevinde görüşme...
Erdem Beyazıt benim tarafımdan gaib biri...Onu yalnızca eserlerinden tanıyorum.Hafızam ona ait hiçbir kayıt
taşıyor.Sebeb Ey in ilk iki baskısını alıyorum..
Cemil Meriç bize kitap imzalıyor.Gözleri görmüyor Mihmandarı Durali Yazar.soruyor.Nereden bu arkadaş
Türkoloji..Şöyle yazıyor."yeni nesil sizin eseriniz olacak yani aydınlık ve güzel...ifade şiirsel.başka bir vecizeyi de
hatırlatsa da güzel.mestoluyorum.

İşte ilk kez daha ölüm tanıştırıyor bizi.Miyasoğlu'yla tokalaşıyorum.O üzüntü içinde hiç tanışıklık vermiyor.Ben de
hatırlatmıyorum.Oysa o benim ihl 'den hocam.

Düşünüyorum neden kimse bir hüznü taşıyor...Oysa biz hüznü çocuklarız derdik kendi kendimize..Muştulanmış
bir cennet izi görüyorum bunların yüzünde...Allah için yaşanmış bir ömür ve Allaha iltica.

Ahmet Kemal

NEFSİN PUTLAŞTIRILMASI VE HAKİKAT ARAYIŞI

NEFSİN PUTLAŞTIRILMASI VE HAKİKAT ARAYIŞI

Adem'le İblis'in ezeli düşmanlığı ebediyete kadar uzanacaktır. Bu düşmanlıkta en büyük engel İblis'in en büyük yardımcısının içerden olmasıdır. Aslında insanın en büyük düşmanı da kendisidir İblis değil. İnsanın İblise kadar daha çok düşmanı var. Başta kendisi dedik. Sonra kötü arkadaş. Sonra kadın. Ve en son da evlad-u iyal.

Cennette yasak meyveyi yedi Adem ile Havva. Allah'ın yasakladığı meyveyi yemekte en büyük amil yine Adem'in nefsi oldu, ondan sonra eşi, en son olarak ayartıcı şeytan yani İblis. Demek ki insanın en büyük düşmanı içinde. Böyle yaratıldı insan. Dünyaya geliş sırrımız burada saklı. Ahsen-i takvim: Yaratılmışların en mükemmeli olma bu imtihanın sonucu. Nefsiyle hesaplaşma, onu yenme imtihanı. En zor imtihan da bu.

Savaştan dönen ashabına 'küçük savaşta büyük savaşa gidiyoruz' demiş ve hemen açıklamıştı. Nefisle yapılan savaş en büyük savaştır. Yavuz Sultan Selim zafer dönüşü ordusunu Üsküdar'da bekletir, gurura kapılmamak, nefsin oyununa gelmemek için gece olunca karşıya geçirdi. Üsküdar o zaman تنها bir bölge idi henüz yerleşim bölgesi olmamıştı.

Peygamber ashabi fakir Salebe bu oyuna düştü. Peygamber efendimiz as dan dan Allah'ın kendisini fakirlikten kurtarması için dua etmesini istemiş, zengin olunca da fakir sahabelere yardım toplayanları ' Bu sizin yaptığınız düpedüz haraççılıktır.' Diyerek boş çevirdi.

İşte nefis bir inanmış yoldan çevirmişti.

Musa as ın ashabından Samiri de altın ve gümüşlerden buzağı yaparak halka bu Sizin Allah'ınızdır. Musa onu burada kaybetti de armaya gitti ama ben buldum. Haydi, buna tapının' demiş, kendisine uyanları sapıtmıştır.

Altın ve gümüşün ayartıcılığı, insanoğlunun put yapma eğilimi hep o iç düşmanın oyunlarından. Kabilin ateşe tapıcılığı başlatmasından beri insanoğlu kendi iç dünyasında Allahlık davasına kalkışan nefse ayna olmuştur. Bu yüzdendir ki insanoğlu her zaman puta tapmaya meyyal olmuştur. Bu eğilim çok kere önderlerini putlaştırmaya götürmüş onu. İlk putların Nuh as kavminin ileri gelen salih kişilerin putu olduğunu hatırlarsak buradaki oyunun mahiyetini kavrarız.

Hakikat arayışının çileli yolculuğunda en büyük saptırıcını nefis olduğunu düşünürsek işimizin ne kadar zorlu olduğunu anlarız. Üstelik şairin dediği gibi 'batıl hermişe batıl olur amma müşkül budur ki suret-i haktan zuhur eder.' İşte dün önder bildiğimiz kişilerin bugün karşımıza put diye çıkması işin asıl zor tarafıdır.

Bu zorluk doğru yolu gösterme amacıyla yola çıkanların asıl yol kesici duruma gelmeleridir. Nefsin ve önder nefislerin putlaştırılması budur. Hakikat arayışının ne çetin, ne engebeli ve tehlikelerle dolu bir yol olduğunu anlayabiliriz artık.

Ahmet Kemal

SIYONİZM, YAHUDİLER VE DÜNYA

SIYONİZM, YAHUDİLER VE DÜNYA

VE ona dedi: Adın nedir? Ve dedi Yakup. Ve dedi: sana artık Yakup değil, ancak İsrail denilecek, çünkü Allah'la insanlarla savaşmış yendin.' (Tekvin 28-30) (İsrail Allah'la uğraşan, savaşan anlamlarına gelmektedir.) Allah'la savaşan bu millet varoluşundan beri insanlarla da savaşmış, onlara zarar verme, yok etme yahut onları sömürme, ezme, fitne ve fesat çıkarma, birbirine kırdırma gibi faaliyetler içinde olmuşlardır. 'Herkes kardeşine karşı, herkes herkese karşı, herkes komşusuna karşı, şehir şehir, ülke ülkeye karşı cenk edeceklerdir.' (İşaya-Bab:19/2)

İşte bu öğretisi de gösteriyor ki Yahudilerin tarihi hep zulmün, fitnenin, karışıklıkların tarihidir.

Yahudiler M.Ö. 586 yılında Babil'de çıkardıkları karışıklıklar yüzünden Babil kralı Buhtunnasr tarafından katledildiler, Filistin'deki devletleri işgal edildi, birçoğu kaçarak saklandılar, dünyanın çeşitli ülkelerine giderek orada gizlenmiş olarak hayatlarını idame ettirdiler. Bir kısmı da esir edildiler Irak'ta o zamanki adıyla Babilonya'ya götürüldüler. Burada esaret hayatı yaşadılar daha sonra İran'ın Babil hakimiyetine son vermesiyle Filistin'e döndüler.

Filistin'de Buhtunnasr'ın yıktığı Süleyman Mabedini tekrar yaptılar. İskender'in doğu seferinde n sonra tekrar esir edildiler ve onun kendi adına yaptırdığı Mısır'daki İskenderiye kentine götürüldüler. Zamanla orada Makabi isyanını gerçekleştirip devlet kurdular. Ancak bu devleti yıkan Roma kralı tarafından esir edildiler. Dindar Yahudiler serbest bırakıldı. Köle olarak çalıştırıldılar.

Ancak sürekli isyan çıkardıkları için Romalı kumandan Titus tarafından kılıçtan geçirildiler. Mabedleri yıkıldı. Çoğu dünya esir pazarlarına gönderilerek satıldı.

Süleyman mabedinin Babil'iler ve Romalılar tarafından ayrı ayrı yıkılmaları hep aynı ayın aynı gününe denk gelmiştir. Bu yüzden Yahudiler bu günü Büyük yas Günü ilan etmişlerdir.

'O zaman Rab Yahova bütün milletleri önünüzden kovacak. Ve sizler büyük, kuvvetli milletlerin topraklarını alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak' (Tesniye 11-23)

İşte Yahudiler koskoca Osmanlı devletini yıkmışlar, parçalamışlar ve Filistin'de bir devlet kurmak, kendilerine va'd edilen topraklar olarak adlandırdıkları Nil'den Fırat'a Büyük İsrail Devletini kurmak için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır.

'Milletlerin sütünü, kralların memelerini emeceksiniz. (İşaya 60-16)

Bu gün gerek ABD gerek Avrupa devletleri ve gerekse Arap devletlerinin yöneticileri emirlerinde köle gibi kullanan, bu devletlerin kaynaklarını sonuna kadar sömüren Yahudilerdir. Amerikalıların bütün zenginlikleri İsrail'e akmakta, Almanya yıllardır onlara tazminat ödemektedir. Arap ülkelerinin liderleri ülkelerinin kaynaklarını Yahudilerin sahibi oldukları SİLAH SANAYİİNE YATIRMAKTADIR.

BÜTÜN BUNLAR SIYONİST YAHUDİLERİN MUHARREF TEVRATI ADIM ADIM UYGULADIKLARINI GÖSTERİYOR.

Ve dünya bu bozuk kitabın öğretileri doğrultusunda sömürülüyor, eziliyor, acı içinde kıvranıyor.

Ahmet Kemal

SIYONİZM, FİLİSTİN VE MÜSLÜMANLAR

SIYONİZM, FİLİSTİN VE MÜSLÜMANLAR

Yahudi lanetli kavim kendilerini Allah'ın sevgilisi ilan ettiğinden beri her türlü gayr-i meşru, gayr-i ahlaki hareketi kendine meşru saydı. Üstün insan kavramını icat etti, seçkin kavim saplantısına kapıldı, aşağıların aşağısına düştü. Kendilerine en çok peygamber gönderilmesini bir ayrıcalık saydı. Aslında bu onun sapkınlığının sonucuydu. Allah merhamet edip hak yola davet ediyordu. Ama o ne yapıyordu, peygamberleri katlediyor, hidayet çağrılarını şiddetle reddediyordu.

Her türlü azgınlığı yapmakta tereddüt etmiyordu bu kavim. Hile, sahtekarlık, aldatma onlardaydı. Kitaplarını tahrif ettiler. İşlerine geldiği gibi yeniden yazdılar. Gittikleri yeri karıştırdılar. Devlet kurdular ama devletleri daimi olmadı. Sürgün yaşadılar. Kendilerini Firavun zulmünden kurtaran Musa'ya etmediklerini bırakmadılar. Sözlerinde durmadılar. Puta tapmaya, önderlerini ve din adamlarını ilahlaştırmaya devam ettiler.

Arz-ı Mevud'u va'd eden Musa'ya isyan ettiler. Yıllarca zulüm gördüler ama islah olmadılar. Fırsat buldukça zulüm ettiler. Güçlüye itaat ettiler, zayıfa boyun eğdiler. Elleri fırsat geçince onu kötüye kullanmaktan kaçınmadılar. Amaçlarına ulaşmak için her türlü yasak fiili meşru saydılar.

Siyonizm'i kuran Theodore Hertz dünyanın her tarafına yayılmış bu lanetli kavimi, eski yurtlarında toplamak, Firavun zulmünden kurtulup döndükleri ataları İshak ve Yakup as'ın vatanına yeniden sahip olmak, orada Büyük İsrail Devleti kurmak emellerine düşürdü. Önce Osmanlı devletine Sabataist yöntemlerle sızdılar, sonra onu parçaladılar. Abdülhamit'ten devlet borçlarını ödeme karşılığı alamadıkları Filistin topraklarını daha az bir baha ile İttihat Terakki çetelerinden aldılar.

Birinci Dünya Savaşını çıkararak Osmanlı devletini yıktılar. Diledikleri gibi parçaladılar. Ve Filistin'e yerleşerek orada küçük bir devlet kurdular. Aradan geçen kısa bir zaman sonra devletlerini Filistin Devletinin aleyhine büyüttüler. Filistin devletini de yıktılar. Filistinlilerin kaderini kukla bir örgüte mahkum ettiler.

Bugün Filistinliler dünyanın her tarafında göçmen durumuna düşmüş vaziyette, Yahudiler ise onların asli vatanlarını bin bir zulümle ele geçirmekte. Bu topraklar her geçen gün kan ve gözyaşıyla boyanmakta. 2000 yıllık bir imparatorluk hayaliyle yaşıyor şimdi Yahudiler. Filistinliler yerlerinden yurtlarından olmakta. Flaşalar Siyonizm marifetiyle yer ye özendirilerek, yer yer zorla yurtlarından göç ettirilerek buraya taşınmaktadır.

Nil'den Fırat'a Büyük İsrail Devleti hayaliyle sarhoş olmuş Yahudiler çocuklarla beraber analarını da öldürmeye azmetmiş durumda. Yahudi çocuklarını öldüren Firavun rolüne soyunmuştur bu gün Siyonizm. Hitler soykırımına uğramış Yahudi bu gün Filistinlilere aynı zulmü uygulamakta tereddüt etmiyor.

Bir yandan Ramazan reklamlarıyla üzerinde Müslüman isimleri yazılmış Coca Cola ürününü zavallı Müslümanlara pazarlıyor, öbür yandan elde ettiği gelirlerle Filistin'de Müslümanların üzerine Yahudi kızlarının isimleri yazılmış füzeler patlatıyor. Biz zavallı Müslümanlar manzarayı sessizce seyrediyoruz. Bütün Müslüman liderler de koltuklarına keyifle oturmuş yiyip içmekle meşguller.

Ahmet Kemal

NECİP FAZIL KISAKÜREK İLE

NECİP FAZIL KISAKÜREK İLE

BU ismi nereden öğrendim bilmiyorum. Lise yıllarıydı; elime ne geçse okuyordum. Tam bir kitap kurduydum. Ben buna okumada oburluk diyorum. Hiçbir şey ayırt etmiyordum. Gazete, kitap, dergi. Ne bulsam adeta hatmediyordum.

Yeni bir yazar öğrenince yeni bir dünya keşfetmiş oluyordu. O yazarın bütün eserlerini okumadan rahat edemiyordum. Bu yüzden bütün eserleri serilerini oldum olası çok severim. Hemen hepsini satın alıp okuma sırasına sokuyordum.

Şimdi tam hatırlayamıyorum. Hatırladığım lise 1. yarıyıl tatilinde İdeolocya Örgüsü 'nü her gün bölüm bölüm okuduğumdu. Sonra Çile 'yi bulmuştum. Bin bir gece saraylarına girmiş gibiydim. Birini bitirdikçe öbürüne başlıyordum. Okuma aşkım depreşiyor, susuzluğum bir nebze teskin oluyordu.

Onu bir konferans öncesi gördüm. Üniversite yıllarıydı. Erzurum Atatürk Üniversitesindeydim Üstat üniversiteye konferans için gelmişti. Konferans öncesi hava alanına karşılamaya gitmiştik. Naim Hoca da oradaydı ve benim yanımdaydı. Gençler gibi heyecanlıydı. Üstadı sloganlarla karşılıyorduk. O bizden daha fazla yüksek sesle sloganlara katılıyordu.

Akşam Üstadın kaldığı otelin yakınlarındaki camii yolunda onu beklemeye başlamıştık. Geldi ağır adımlarla otelinden çıkarak. Biz pür dikkat onu izliyorduk. Elini öptük sağıyla önünde eğilerek. Beraber camiye girdik. Namazda onu izliyordum. Kendinden geçmiş gibi namaz kılıyordu. Tam bir huşu hali. Onun bu hali beni derinden etkilemişti.

Aleyhinde konuşulanlar demek ki safsata ve iftiradan ibaretti. O sözü özü bir tam inanmış bir mümindir.

Namaz bitti ve biz Üstadı Otele uğurladık. Konferansta görüşmek üzere ayrıldık. Oradan Cumhuriyet caddesindeki Dadaş Sinemasına hareket ettik. 2,5 saatlik konferansı tıklım tıklım dolu salonda pür dikkat, coşku içinde izledik. O zamanlar bizim konferansçıyı konferanstan sonra otelinde ziyaret edip onunla özel sohbet etme adetimiz vardı.

Mustafa Müftüoğlu'yla böyle bir sohbet toplantısı yaptık. Çok güzel geçmişti. Konferanstan daha faydalı olmuştu. Konferansçı bizimle özel, önemli, tarihi sırlarını paylaşmıştı. Ama üstattan çekinip konferanstan sonra onu ziyarete ve yapması muhtemel sohbete gidememiştik. Ertesi gün bir kısım arkadaşların böyle bir sohbet gerçekleştirdiklerini duyunca çok hayıflanmıştım.

Üstadın konferansını haber yaparak fahri muhabiri olduğum dergi ve gazeteye göndermiştim. Memleket dönüşü İstanbul'a giderek Üstadın yeniden çıkarmaya başladığı Büyük Doğu idare yerine giderek onu ziyaret etmek istemiştik. Bir arkadaşım vardı. Üstat o cüsseyle mütenasip olmayan küçük bir masada oturuyordu. Ziyaret ettik. Üstadım dedim ben sizi adım adım takip ediyorum. Ne anlama geleceğini düşünmeden ağzımdan bu cümle çıkmıştı. Özür diledi. Genç üniversiteli kızlardan oluşan bir grup misafiri vardı. Oturacak yer kalmamıştı. Meşgulüm dedi. Teşekkür etti. Gençler dedi ben bundan sonra sizin için yaşıyorum. Bu söz hiç aklımdan çıkmadı.

Yıllar sonra ikinci üniversiteyi okuduğum İstanbul'da oğlu Osman'la tanışmıştım. Ona Üstadı ziyaret etme isteğimi söyledim. Olur dedi çok sevinir. Siyaset dolayısıyla kendi çevresi tarafından yalnızlaştırılmıştı. Randevu alma safhasında sorun yaşandı. Hastaydı. Olmadı. Acı haberi öğrendik. O akşam evine doğru yola çıktım. Vapurda Üstadın başlısı bir arkadaşla karşılaştım. Beraberce Erenköy'e gittik. Üstadın evini aradık. Bir köşkün bahçesinde küçük bir müstemilatta yaşıyordu. Kızı karşıladı bizi. Buyurun dedi abim evde. O sıra Ömer Kısakürek camiden çıkmış geliyordu. Onun da davetiyle eve girdik. Üstadın çalışma katına çıktık. Mehmet Kısakürek oradaydı. Ağlıyordu. İkrâm edilen çayları içtik. Mehmet beyin anlattıklarını dinledik. Babamın şekeri vardı diyordu. Doktoru zamanında gelmedi. Oysa haber vermiştik. Zamanında müdahale edilse kurtulabilirdi diyordu.

Ertesi gün sınavım vardı. Sınav bitişi alelacele koşarak cenazeyi götürme topluluğuna ulaştım. Slogan atılıyordu. Cenaze törenine yakışmıyordu. Olağanüstü hal vardı. Polis ikaz etti, aldırın olmadı. Müdahale etti. Coplarla saldırdı kafile Demir Kapı 'ya gelince. Kalabalık dağıtıldı. Ben son kez tabutu üstlenmiş, ayrılmıştım. Çevirme içinde kaldım.

Çevirmeyi yarmak için gelen belediye otobüsüne atladım. Ama olmadı. Polis otobüse binerek benim gibi kurnazları copla indirmeye başladı. Bana cop isabet etmedi. İndim. Orada kurulu Pazar yerine saparak izimi kaybettirdim. Birçok kişi tutuklandı.

Tabutu Eyüp mezarlığına 10 kişiye yakın bir topluluk götürmüştü. İçlerinde bir kaç sivil polisti duyumlara göre Üstadın kerameti gerçekleşmişti. Onun şu ünlü beyti yankılanıyordu o sıra beynimde: 'Son gün olmasın dostum çelengim top arabam/ alıp beni götürsün tam inanmış dört adam' evet tam inanmış dört adam Üstadın tabutunu götürmüş mezarlıkta bekleyenlerle birlikte toprağa vermişlerdi. Ama içlerinde ben yoktum. Bu beni üzmüştü. Allah rahmet etsin.

Ahmet Kemal

SIYONİZM, FİLİSTİN VE MÜSLÜMANLAR 2

SIYONİZM, FİLİSTİN VE MÜSLÜMANLAR

2

Gazze kan ağlıyor. Lanetlenmiş Yahudi Siyonizm şarabını açmış zavallı Filistin'e zulüm üstüne zulüm yapıyor. Ramazan günü Müslümanlara saygı göstereceğine tepelerinden bomba yağdırıyor, evlerini başlarına geçiriyor, ne huzur içinde sahur yapmalarına, ne de iftar açmalarına izin veriyor. Ne uyku uyabiliyor zavallı Filistinli, ne bir an olsun dinlenebiliyor.

1999 depreminde bir dost evlerimizi başımıza yıkan, iyi ki düşman değil. İşte şimdi bu sözlerin anlamını daha iyi kavriyorum. Filistin'deki, Müslüman kardeşlerimizle duygudaşlık yaparak diyorum ki şimdi bu bombalar bizim başımıza düşseydi ne yapardık. O kadar vurdumduymaz olmuşuz ki İsraili Yahudi kızlar Filistinli Müslümanlara atılacak füzelere adlarını yazdırırken zavallı Türkiyeli Müslüman adının yazıldığı Coca Cola şişesini, lıkr lıkr içerek iftarın ı açıyor, susuzluğunu gideriyor. Bir yandan içtiği kolanın karıyla zalim Siyonist Yahudilere maddi yardım yapıyor, onun zulmüne ortak oluyoruz.

Zalim Siyonistler Arz-ı Mevut hülyasıyla bir milleti kahrı perişan ederek yerinden yurdundan etmekte, anne babaları öldürerek çocukları yetim ve öksüz bırakıyor, günahsız yavruları öldürerek anne babaları çaresiz bırakmakta. Dünya bu olan bitene seyirci kalmakta, hatta yoğun propagandanın etkisiyle Filistinlilerin zalim Yahudilerin mağdur olduğunu sanıyor. Mazlum yerine zalime yas tutuyor.

Bütün bir dünya ve zavallı İslam alemlerinde bitene seyirci kalıyor. İnsan hakları evrensel beyannameyi yerinde duruyor, mazlum insanları teselli etmek üzere zalimler tarafından okunup duruyor. ABD olup bitene alkış tutuyor, bu zulmü, bu insanlık faciasını zalimden yana tebrik ediyor, haklı buluyor, Rusya ve Çin susuyor, kendi zulümlerine gerekçe olarak elde tutuyor, Avrupa olup bitene bigane ve kayıtsız olarak bön bön bakmakta. Belki de içten içe sevinmekte, tıpkı ABD gibi zalimi haklı bulmakta, ona alkış tutmaktadır.

Söz konusu Müslüman olunca hemen haksız oluyor, ehli kitap Müslümanlar karşısında taraf oluyor, birleşiyor kendilerini doğuştan haklı görüyor. Filistin'den atılan ve kimin attığı belli olmayan füzelerin Yahudi katliamı yaptığını söyleyerek timsahın gözyaşlarını akıtıyor, zalim Yahudi'ye ağıtlar döküyorlar.

İsrail aslında yeni icat ettikleri füzesavarları ve ateşli silahları denemek için suni bir ortam oluşturdu. Çöle düşen füzeleri atmakta Filistin'in ne menfaati olabilir. O füzeler olsa olsa Yahudi'nin işine gelir. Filistinliler cahil ya da hain değilse bu işi kim yapar. Yahudi zulmünü haklı çıkararak böyle bir teşebbüsü kim ne için yapar.

Bir yanda İsid Suriye ve Irak'ta diğer yanda Yahudi Filistin'de Müslüman katlediyor. Myanmar, Arakan, Doğu Türkistan ve Güney Afrika'da Müslüman kıyımı yapıyor. Diğer Müslümanlar ve insan hakları türküsü tutturan insanlık seyirci. Müslümanlar Yahudi malları kullanmakta devam ediyor.

Yahudi bir yandan sahte dolar basarak dünyanın büyük şirketlerini satın alıyor. ABD karşılıksız dolar basıp tüm dünyaya kağıt satıyor. Dünyanın jandarması bu haksız zenginlik içinde

YAHUDİLER VE MÜSLÜMANLAR

YAHUDİLER VE MÜSLÜMANLAR

Yahudilik tarih boyunca hak ve hakikatin düşmanı, yalanın, sahteciliğin ve batılın bayraktarı oldu. Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'de 'onları Müslümanların gerçek düşmanı olarak anmakta, İslam düşmanlığında onları putperest müşriklerle bir tutmaktadır. Hristiyanların içindeki bazı kişileri ise İslam'a en yakın hayatı yaşayanlar olarak betimlemektedir.

Yahudilerin hahamlarını Tanrı edindiklerini haber veren ilahi bildiri bu yönüyle onları da putçu olarak ilan etmektedir. Onların putçulukları peygamberleri daha aralarındayken başlamış, Musa(as) Allah ile konuşmaya gider gitmez Samiri'nin yaptığı buzağıya tapmışlardır. Hidayetten sonra dalalet. Ne kötü bir seçim. İşte Yahudiler hep bu halet-i ruhiye içinde olmuştur. Onların hak ve hakikate olan düşmanlıkları bu gün İslam'a olan saldırganlıklarını her fırsatta ortaya koymaktadırlar. Bu gün Gazze'de olanlar bu gerçeğin yansımasıdır.

İsraf suresinde 'Biz İsrail oğullarına kitapta! 'Kuşkusuz siz yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve ve elbette büyük bir taşkınlıkla kibirleneceksiniz hükmünü takdir ettik. ' diye haber verilen bu iki fesat sıradan bir karışıklık değildir elbette. Devam ederek 'Birincisinin zamanı geldiğinde üzerinize güçlü, kuvvetli, savaşçı bir takım kullar gönderdik de onlar(memleketin her köşesini kontrol altına aldılar) ta evlerin aralarına girip araştırdılar. Bu gerçekleşmiş bir vaat oldu.'Sonra onların üzerine size tekrar hakimiyet verdik; size mallarla ve evlatlarla yardım ederek sayınızı artırdık ve sizi toplumca daha çoğalttık. Eğer iyilik yaparsanız kendinize iyilik yapmış olursunuz; yok eğer kötülük yaparsanız o da kendinizdir. Derken ikincisinin zamanı geldiğinde yüzlerinizi kara çıkartsınlar, daha evvel girdikleri gibi mescide girsinler ve ele geçirdikleri her şeyi mahvetsinler diye onları göndeririz.'(4.5.6.7)

İşte bu ayetler bize geleceğe yönelik işaretler vermektedir. Bu ayetler geniş tefsirlere muhtaçtır ancak bize Yahudilerin başına gelecek önemli olayları işaret etmektedir. Birinci fesadın Buht'un -Nasır tarafından bertaraf edildiği, Allah'ın İsrail oğullarının azgınlığa dalıp isyan etmeleri üzerine kendilerine düşmanlarını musallat ettiğini ve kanlarını helal kılarak evlerine çepeçevre girdiklerini ve onları zelil ve kahr ettiklerini bunun da uygun ceza olduğunu Allah'ın kullarına zulmetmeyeceğini haber veriyor. Doğrusu onlar Allah'a çok isyan etmişler bilginler ve peygamberlerden bir topluluğu öldürmüşlerdi.'(İbn-i Kesir)

İşte birinci isyanlarında Babil Kralı Buhtunnasr tarafından katledildiler. Onların mabetlerini harap etti. Onlardan yetmiş bin kişiyi öldürdü. Onların ileri gelenleri ve bilginlerini de öldürdü. Tevrat'ı ezber bilen hiç kimseyi sağ bırakmadı. İçlerinden peygamber torunlarıyla diğerlerini esir alarak götürdü.

İkinci isyan için tam belirgin bir işaret vermemekle beraber o zaman onlara Müslümanları musallat edeceğini haber vermektedir. Bu savaş ve hezimetin geçmişte mi olduğunu yoksa gelecekte mi olacağını tam açıklıkla işaret edilmemesi geçmiş ve geleceği kapsadığını göstermekte bir diğer ayette taşlar ve ağaçlar arkasına saklanacakları ağaçların arkalarındaki Yahudi'yi haber vereceğini yalnızca Gargat ağacının onları gizleyeceğini bildirmektedir. Bu gün İsrail'de Gargat ağacını fazlaca ekildiğini düşünürsek bu sona Yahudilerin de buna inandıkları, içten içe bu korkuyu yaşattıklarını anlarız.

İsrail cumhurbaşkanının İsrail'in sonunun Müslümanlar eliyle olacağını söyleyen birine o Müslümanlar gelsin de o zaman düşünürüz demesi de manidardır.

İSRAİL SİYONİZM VE FİLİSTİN

İSRAİL SİYONİZM VE FİLİSTİN

Bütün dünya ile alay ediyor İsrail kendini büyük gören bir millet. Kendilerini seçkin insan, Allah'ın sevgilisi ve dostu sanan zavallı mahluk. Diğer insanları insanlık dışı bir mahluk yahut bir hayvan, başka bir deyimle ağaçlara sarılı böcek, yok edilmesi gereken haşere sayan bir zihniyet. Bu zihniyet insanlığın karşısına geçmiş kahkahalar atarak katliam yapmakta.

Bütün insanlık sus pus olmuş. Korkudan mı, aldatılmışlıktan mı, bilgisizlik yahut yanlış bilgilendirmekten dolayı mı? Ya da başka bir ihtimalle bütün dünya zalimin arkasında saf tutmuş bile bile, isteye isteye. Bu gönüllü köleliğin tohumu ne zaman ve nasıl atıldı? Buna bir bakmak, tecessüsümüzü bu alana kaydırmak gerek. Daha fazlası giderek hatta zorunludur. Bu alanın araştırılması, incelenmesi hayati önem arz etmektedir.

İslam karşısında birliğe giden bir yapı var tam anlamıyla. İslam'ı bir sapma olarak gören kitabı mukaddes cephesi o günden sonra bu din mensuplarını sapkın, anarşist ve terörist saydı. Kitaplarını birleştirdi ve muharref batıl bu iki din kendilerini yürürlükten kaldıran bu yeni dine cephe aldılar. Yahudilik başlangıçta İseviliğe baş düşman ilan etmişti. Önce ona açıkça savaş açtı. Sonra onu sinsice tahrif etmeye yöneldi. Bu konu Mevlana'nın Mesnevi'sinde çok veciz bir şekilde anlatılıyor. Sonra putperest Roma tarafından dönüştürülerek benimsendi.

Ve tahrif edilen bu iki kitabı din onları yürürlükten kaldıran İslam'la karşılaştılar. Baş edemeyeceklerini anladıkları İslam'a karşı birleştiler. Muharref Tevrat ve İncil'in Kitap-ı Mukaddes olarak birleşmesi bu dayanışmanın eseri. Ayrıca kurnaz Yahudi Hristiyanlığı içinden kuşatan Evangelizm kurarak kendi ideallerine Hristiyan dünyadan gönüllü köleler edindi.

Ayrıca dünya hakimiyeti yolunda dünya finans kaynaklarını ele geçirdi. Gerek dünya bankası gerek IMF gibi finansal kuruluşları tesis etti. Önce Avrupa'yı ele geçirdi, sonra yenedünya Amerika'ya el attı.

Ardından dünya medyasını avucunun içine aldı. Tam anlamıyla dünya hâkimiyeti elde etti. Siyonizm'in yönlendirdiği bu lanetli kavim arzu mevut sevdasına düştü. Theodore Hetzel'in sistemleştirdiği bu düşünce yapısı şimdi dünyayı parmağında oynatıyor.

İşte İsrail budur ve kendine ait bir düşünce ve inanç yapısı içinde yaşamakta, eylemlerini buna göre yapmaktadır. Nil'den Fırat'a kadar Büyük İsrail Devleti'ni kurmak için her eylemi meşru saymakta, günahsız çocuk ve kadınlara zulm ve canice katliamlar yapmaktadır. Bu katliamları yapmakta kendine göre haklı gerekçeleri vardır her zaman. Bu gerekçelerini dünya kamuoyuna elinde tuttuğu medya ile inandırmakta, gerçekleri gizleyerek katliamları haklı göstermektedir. Dünyayı uyutarak aldatmakta, her geçen gün zulmünü artırmaktadır.

Yenedünya düzenini Yahudi tesis etmiştir. BM onun kuklasıdır. Unesco onun kuklasıdır. AB ve ABD onun emrindedir. Hitler'den sonra tüm Avrupa'yı vicdan azabıyla sarıp sarmalamış, şimdiki zulümlerine alet etmiştir. Arap ülkeleri ve Arap birliği onun elindedir. İslam dünyası yöneticileri Yahudi dostudurlar yahut ta en azından ondan korkan zavallı ödleklele yönetilmektedir.

Çin, Rusya ve Uzakdoğu çeşitli saiklarla bu zalim icraatlara karşı dilsiz kalmaktadır.

Lanetlenmiş Yahudi ve kirli Siyonist planlar her geçen gün daha büyük zulümler icat etmekte mahirdir. Gazze'yi dört bir yandan beton duvarlarla kuşatmıştır. 1.5 milyon insanı açık hava hapishanesine mahkum etmiş, işkenceyle yaşatmakta, yavaş yavaş acı içinde kıvrandırarak öldürmekte, bir milleti yok etmekte, soykırım yapmaktadır. Bu kendi topraklarında 150 milyon Kızılderili'yi yok eden ABD'nin sicili bozuktur. Onun için Amerika'dan mazlumlara sahip çıkmasını beklemek ham bir hayaldir. İşte aynı zalim Amerika gerçek kara suratını göstermekte mazlum yerine zalime yardım etmektedir.

O halde tek çare ve sığınacak kapı kalmıştır. O da Allah'ın kapısıdır. O kapıyı çalmak lazım.

Ahmet Kemal

YAHUDİNİN SONU

YAHUDİNİN SONU

Siyonizm gide gide kanlı bir katliam felsefesine ulaştı. Bu yönüyle Yahudilik ve ona yurt aramak gibi masum bir düşünceyle yola çıkan Siyonizm'in veçhesi değişti. Artık o bir zulüm aracına dönüşmüş durumda. Hiçbir şekilde masum ve savunulur bir tarafı kalmamış durumdadır.

Yahudilerin Arz-ı Mevut hayaliyle Nil'den Fırat'a yurt edinme çabaları ve bu yolda yaptıkları bin bir zulüm, şiddet ve terör onların sonunu getirecek en büyük amil olacaktır. Dün Hitler zulmünü acı bir şekilde tatmış olan millet bu gün ondan daha şiddetlisini dünyaya ve özellikle Filistinlilere uygulamakta. Mazlum zalim rolünü benimsemekte, kendisine yapılanların intikamını başkalarından çıkarmaktadır.

Mazlumların ahı yerde kalmaz, kalmayacaktır. Allah ile mazlumlar arasında perde yoktur. Elverir ki zulüm haddini aşsın. Bu gün bu sınır aşılmıştır.

Ancak bu olup bitenler Müslümanlar için bir uyarı niteliğindedir. İsrail'in Gazze'ye attığı her bomba Müslümanların üzerine düşmekte ve onların kendilerini sorgulamasına yol açmaktadır. Bu gün İslam Alemi derin bir uykudadır. Ehl-i küfrün Müslüman katliamı yapması onları derin uykularında sarsmaktadır, ama nedense bir türlü uyandıramamaktadır. Bu ne derin bir uykudur ki binlerce, milyonlarca Müslüman savunmasız kadın ve masum çocuk yaralanmakta, öldürülmekte, işkence altında yaşatılmaktadır. Doğu Türkistan'da, Myanmar'da, Mısır'da, Filistin'de, Irak'ta, Suriye'de Çeçenistan'da milyonlarca Müslümanlara zulüm yapılmaktadır.

Bu zulüm ne zamana kadar sürecek, bilinmiyor. Mehdi'yi beklemek mi lazım? Bunun yerine Müslümanları toparlanması, yönetimlerini sorgulaması gerek. Bu sorgulama nasıl olacak? Sosyal şartların zorlaması, bu tip olayların artması, yöneticilerin ona suskun kalması toplumları derinden etkileyecek elbette.

Zalim İsrail'in ve onun felsefesi Siyonizm'in Ramazan ayını Müslümanlara zehir etmesi, Coca Cola'nın tüm karını İsrail'e devretmesi, üstelik Bu yıl Ramazan hep aynı olacak sloganıyla alay edercesine reklam vermesi ne anlama gelmektedir. Şişelerin üstüne Müslüman isimleri Müslümanlara dünyayı cehenneme çeviren füzelerin üstüne Yahudi kızlarının isimlerinin yazılması olayın vahametini, Yahudi'nin aymazlığını, kendine olan aşırı güvenini ve dünyaya olan küstahça bakışını gösterir.

Bunca küstahlık, bunca saygısızlık, bunca şiddet daha nereye kadar sürecek. Elbette Müslüman toplumların uyanışına, toparlanıp kendine gelişine kadar. Müslüman Birleşmiş Milletleri, İslam ordusu ve gerçek İslam birliğini kuruncaya kadar. Elbette güçlü bir süper İslam devleti oluşuncaya kadar.

Kişisel olarak korkak olan Yahudi dünyada tesis ettiği Gizli Dünya Devleti'ne olan güveni, süper güç ABD' ye dayanıp sırtını yaslaması ile güç ve cesaret bularak şirretleşmektedir. Kudurmuş köpek gibi saldırmakta, ağzından salyalar saçmaktadır. Onun ortakları bu zulme sessiz kalan öncelikle Arap devletleri, sonra diğer İslam alemi ve en son diğer dünya devletleridir.

Kafirler tek millettir. Bunu biliyoruz. Ya Müslümanlara ne demeli? Hani onlar bir elin parmakları, bir binanın taşlarıydı?

İnşallah o günleri de göreceğiz.

DÜNYA OSMANLIYI BEKLİYOR

DÜNYA OSMANLIYI BEKLİYOR

Dün dünya Osmanlı ile barış ve adalet içinde yüzüyordu, bu gün emperyalist devletlerin elinde zulüm altında inim inim inliyor. Osmanlı yok edildiği günden beri adalet dünya yüzeyinden silindi, süpürüldü. Onun yerini sömürü, kargaşa ve zulüm aldı.

Bu gün tüm dünya o günleri hasretle anıyor ve dört gözle ondan bir işaret bekliyor. Herkes ve her şey Onu arıyor. Katledilen çocuklar, bombalanan şehirler, öldürülen masumlar. Filistin, Gazze onu bekliyor, Mısır onu bekliyor, Arakan onu bekliyor, Türkistan onu bekliyor. Kırım onu bekliyor, Çeçenistan onu bekliyor, Pakistan, Bangladeş, Hindistan onu bekliyor. Dahası bütün mazlum halklar, bütün mazlum milletler, bütün masum çocuklar onu bekliyor. Bu bekleyiş daha ne kadar sürecek kimse bilmiyor. O geri gelecek mi kimse bilmiyor. İslam dünyası halifesini bekliyor. Sahte İşid halifesinden ağız yandı, İsrail'le dost ve işbirliğiyle halifeliğini ilan edecek, zulme adalet makyajı yapacak sahte kahramanlardan usandı. Dindar görünümlü zalimlerden, sıkıştığı zaman Müslüman olduğunu iddia eden sahtekarlardan bıktı. Kendini kahraman ilan eden sahte kahramanlardan, kendini kurtarıcı ilan eden batırcılardan bıktı İslam dünyası.

İsrail'in yaptığı zulümlere ses çıkarmayan Arap dünyasının despot ve zalim liderlerinden gına getirdi İslam dünyası. Batının hümanist yalanlarından nefret ediyor artık. Bu timsah gözyaşları onu ne kandırıyor, ne acısını dindiriyor. Aksine acısına acı katan bu dünya karşısında kendi haline yarıyor, yalancı kurtarıcılardan nefret ediyor. Yahudi güdümlü birleşmiş milletlerden, güçlüden yana dünya konjonktüründen usandı.

Şimdi kendi haline ağlıyor mazlum milletler. Ölümünden kanıksadı. Ölmeye can atar hale geldi. Irak kan ağlıyor, Suriye kan ağlıyor, Filistin kan ağlıyor, Doğu Türkistan kan ağlıyor, Çeçenistan kan ağlıyor, Myanmar kan ağlıyor, Afganistan kan ağlıyor, Karabağ kan ağlıyor, Bangladeş, Keşmir, Hindistan kan ağlıyor.

Dünya top yekun bir adil hükümdar bekliyor. Dünya evrensel adaleti sağlayacak bir büyük devlete muhtaç. Düşmanın silahıyla silahlanmış, uluslararası dengeleri gözetken ama adaletten ayrılmayan bir süper gücü bekliyor. Bu güç Osmanlı'nın yerini alacak, onun boş bıraktığı adalet koltuğuna kurulacaktır.

Bu güç İslam dünyasını birleştirecek, küfür dünyasını ise top yekun karşısına almadan adalet terazisini elinde tutacaktır. Her an mazlumların imdadına yetişecek maharetle olacak bu güç. Güçler dengesini iyi ayarlayacak, her türlü yanlış oluşumun önünü alacaktır.

Bu güç evrensel İslam kurallarını uygulayacak, yalanın ve zulmün saltanatına son verecektir. Bu güç gizli dünya devletinin saltanatını yıkacak, Yahudi'nin dünya hakimiyetini sarsacaktır. Tagutların, diktatörlerin, despotların zulmüne son verecektir bu adil devlet. Bu adil devlet dünyaya barış getirecek, düşmanlarına bile adaletle davranacaktır. Bu yeni Osmanlıdır. Ve bunun merkezi İstanbul, mekanı Türk devletinin sınırları olacaktır.

DİNDE ÖZ VE KABUK İLİŞKİSİ

DİNDE ÖZ VE KABUK İLİŞKİSİ

DİN yalnızca şekilden ibaret değildir. Şekilde Müslüman olmak yeterli değildir, bazen de dinin ruhuna taban tabana zıt bir durumdur. Münafık da şekilde Müslümandır; fasık da. Üçü arasında belirgin farklar vardır. Münafık şekilde Müslüman ancak özde kafirdir. Fasık ise günahlarla dolu Müslüman. Gerçek Müslüman sözü özü bir insanı kamil olma yolunda nefsiyle savaşan kişidir.

Bu tanımlamaya göre Esed de Müslümandır, İşid lideri El-Bağdadi de. El-Nusra da Müslüman örgüttür, özgür Suriye Ordusu da. Kadırov da Müslümandır Cevher Dudayev de. İslam'ın adını kötüye çıkaranlar, İslamofobiye sebep olanlar da Müslümandır, bu anlayışı yıkmaya çalışanlar da. El-Kaide de Müslümandır Taliban da. Karzai de Müslümandır Usame Bin Ladin de.

Bu kişiler arasındaki fark öz ve kabuk ilişkisindedir. Abdullah İbn-i Sebe de Müslüman olduğunu ilan ediyordu, ama Peygamberin eylemleri aleyhinde elinden geleni ardına koymuyordu. Kuzman da Müslümandı ama İslam için değil Medine'deki hurmalıkları için savaşıyordu.

İşte Müslümanlar olarak bu iç-dış, zarf-mazruf, öz-kabuk ilişkisini iyi ayarlamak zorundayız. Söz de değil özde Müslüman olmak kendini sürekli kontrol etmek, eleştirmek ve kınamakla mümkündür. Bu doğruyu sürekli elde etme çabası öyle pek kolay başarılacak bir şey de değildir. Hele hele günümüz dünyasında, herkesin nefsinin putlaştırdığı, egozimanın şaha kalktığı dünyada.

Bu dünya kapitalizmin sürekli tüketme kültürünün pompaladığı dünyadır ve sürekli tüketme ahlakı insanı azgınlaştırma, yoldan çıkarma, nefsi istek ve arzularını şaha kaldırma yarışının yapıldığı yer olmaktan başka bir fonksiyonu kalmayan mekandır. Ahiret duygusunun ötelendiği, unutturulduğu, yok sayıldığı, bu alanda inananla inanmayanın adeta yenileştiği düşünülürse durumun ne kadar vahim olduğu anlaşılabilir.

Evlerin içini işgal etmiş medyanın (tv ve internet) toplumların yaşamlarını aynileştirdiği ortada. Yalnızca reklam arası namaz kılmak, zoraki verilen zekat, adet kabilinden tutulan oruç bizi ne kadar gerçek Müslüman yapabilir acaba. Eğer doğruyu sürekli elde etme çabamız yoksa eğer her işimiz Allah adına değilse, eğer evrensel doğrular yerine, günübirlik değişken doğrulara sahipsek ne kadar Müslüman sayılabiliriz. Eğer kendi yanlılarımızı görmek ve onları düzeltmek yerine başkalarının yanlışlarını araştırıp onları düzeltmek(!) çabasıdayken ne kadar iyi Müslüman olduğumuzu söyleyebiliriz. Kendimizden başka Müslüman kabul etmediğimiz, kendimizden başka herkesi yanlış yerde gördüğümüz bir gerçek. Bu durumda bizim gerçek Müslümanlıkla ne kadar ilişkimiz vardır.

Başkalarında kusur aramak ve görmek şeytanın keşiflerinden bir keşif iken, Müslüman olarak birbirimizin ayıbını örtmekle mükellef iken biz ne yapıyoruz. Tam aksine biz kendi hatalarımızı sevap saymış, başkalarının sevabını günah addetmişiz.

Onun içindir ki bir türlü doğrulamıyor, İslam izzet şerefine sahip Müslümanlar haline gelemiyoruz. Onun içindir ki 3,5 Yahudi İslam alemine meydan okuyor. Onun içindir ki Müslümanlar birbirini katlediyor. Onun içindir ki dünyanın her yerinde Müslümanlar acı içinde. Onun içindir ki birbirimizi yiyoruz. Onun içindir ki kardeş kardeşe düşman. Onun içindir ki bir türlü iflah etmiyoruz.

Büyüklerden birine sormuşlar 'Müslümanlar ne zaman kurtulacak 'diye. O da ' bana Müslüman gösterin size kurtulduğunu müjdeleyeyim' buyuruyor. Ne derin bir ifade. Müslüman zaten kurtulmuş demek. Önce nefsinden, sonra diğer felaketlerden.

Yine başka bir büyüğün ifadesiyle: (Sahabeyle günün Müslümanlarını karşılaştırırken) 'Siz onları görseydiniz bunlar deli derdiniz, onlar sizi görse bunlar Müslüman değil derlerdi.'

Gerçek İslam'a delilik derecesinde sahip çıkmadığımız müddetçe kurtulamayacağız. Kendimizi eleştiri ocağında yakıp kavurmadıkça gerçek Müslüman olamayacağız. Hep başkaları cehennem dediğimiz sürece gerçek Müslüman olmak hayal.

Varın gerisini siz hesap edin.

Ahmet Kemal

BENİ İSRAİL'İN SONU 1

BENİ İSRAİL'İN SONU

1

İsrail Yakup (a.s.) in adı. Onu lanetlemek yanlış olur. Bu kavmin suçlarına onu ortak etmek yanlış olacaktır. O halde bu azgın kavme Beni İsrail yani İsrail oğulları demek uygun düşer. Aslında bu kavmin tümü de suçludur demek yanlış olur. Has adıyla Yahudilik Siyonizm'den farklıdır. Siyonizm'e karşı Yahudilerin bu cinayetlerde suç ortaklığı yoktur. Onlar da en az bizim kadar suçsuzdurlar ve bu cinayetlere karşı en ufak bir fırsatta tepkilerini bizim kadar ortaya koymaktadır.

Beni İsrail son sürat sonunu hazırlamaktadır. Bu lanetlenmiş kavim kendisine iyilik yapan, onu Firavunun zulmünden kurtaran Musa'ya bile nankörlük etmiş, en ufak bir fırsatta ona ihanet etmiştir. Nil nehrinden mucize geçişlerini unutmuş, Allah'ın gökyüzünden indirdiği helva ve bıldırcın etinden şikayet etmiş, mercimek ve nohut istemişlerdir. Firavunun bin bir eziyet içinde, binlercesi hiç uğruna ölür, işkence altında yaşıyorlardı. Kıptilerin aşağılama ve eziyetlerine her an muhatap olmaktadır.

Onlar buna rağmen eski hayatlarına dönmek istiyorlar, tek tanrıya inançtan sonra put tapıcılığa dönüyorlardı. Kurtarıcısına ihanet ve isyan edecek, en ufak bir zorlukta sen ve Allah'ın gidin ve halledin demekteydiler. Firavunun zulmü altındayken bile 'bizi nereye götüreceksin' diyorlardı.

O zaman kendilerine Allah ve peygamberleri Kudüs'ü vatan olarak va'd etmekteydiler. Bu va'd edilen vatanda bulunan putperest topluluk Amalika kavmiyle savaşmaları emr edilmişti. Ama onlar buna karşı çıkmışlardı. 'Sen ve Allah'ın gidip savaşın. Biz seninle gelmeyeceğiz. Gidin onları oradan çıkarın biz savaşmak istemiyoruz' demişlerdi. Beni İsrail'in yaptıkları bundan da ibaret değildi. Ondan sonra kendilerine gösterilen bir sürü mucizeyi inkar ettiler. Musa (as) dan dan sonra da kendilerine gönderilen peygamberleri de zora soktular. Çoğuna inanmadılar, bir kısmına iftira ettiler, bazılarını öldürdüler, hatta öldürdükleri peygamberin başıyla top oynadılar.

Hahamlarını Tanrı edindiler, dinlerini az bir menfaat karşılığı sattılar. Zulmü hayat tarzı haline getirdiler. Kendilerine iyilik yapan herkese kötülük yaptılar. Kendilerini korumaları için öğretilen büyüü başkalarına kötülük etmek amacıyla kullandılar. Faizi helal saydılar. Tefecilik alabildiğine arttı. Zayıfları ezdikçe ezdiler. İdarecilerinin zulmüne ortak oldular. Babil'de karışıklık çıkaran onlardı. Lanetlendiler. Dünyanın her tarafına sürgün edildiler. Babil hükümdarı onları bulduğu yerde öldürüyordu. İsa as ve bağlılarına dünyayı dar ettiler. Onların putperest hükümdarlar tarafından çarımha gerilmemek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Kendi kitaplarını tahrif ettikleri gibi İncil'i de tahrif ettiler. Tevrat'a sapık ideolojilerini onaylattıran Talmud adlı bir yorum kitabına bağlandılar. İslam'da ilk fitneyi onlar çıkardılar. İslam'a inanmadan inanmış gibi göründüler. Nifak tohumlarını saçtılar. Abdullah İbn-i Sebe; Müslüman görünen münafık Yahudi. Hz. Osman'ın şehadetinde başrolü oynadı. Sonra Hz. Ali döneminde karışıklarda en önemli etken oldu.

Yıllar geçti. Siyonizm'in önderliğinde vatan edinmek istediler. Bu vatanın sınırlarını Nil'den Fırat'a olarak belirlediler. Ve bunun için ellerinden geleni yaptılar. Dünya sermaye kaynaklarını ve medyayı ele geçirdiler. Büyün güçlü devlet yapılarına sızdılar. Birçoğunun felaketini hazırladılar, tarih sahnesinden çıkmasına yol açtılar. İşte olanlar ondan sonra oldu. En son Osmanlı devletinin sonunu hazırladılar. Parça parça ettiler koca imparatorluğu.

BİZ BU FİLMİ GÖRMÜŞTÜK MÜ? ' DİYELİM NE DERSİNİZ?

'BİZ BU FİLMİ GÖRMÜŞTÜK MÜ? ' DİYELİM NE DERSİNİZ?

İŞİD mişid bahane, petrol şahane... Batı İslam dünyasını sömürmek, bu sömürüyü kökleştirmek için her defasında yeni argümanlar icat etmiştir ve etmeye devam edecektir bundan böyle. Bu yeni bir argümandır ve aynı senaryo tekrarlanmaktadır

Onun için diyoruz ki; 'biz bu filmi görmüştük, görmeye de devam edeceğiz.' Geri dönerek bakalım, Libya'da Arap baharı vesilesiyle kan döken Kaddafi'yi bahane yapmış, Irak'ta Saddam'ın katliamlarını sebep göstererek iki defa hareket düzenlemiş, yanına aldığı batılılarla birlikte savaş tazminatı adı altında başta petrol olmak üzere bu ülkelerin zenginliklerini talan etmiştir.

Afganistan'ı iç sebep bile arama gereğini duymadan ikiz kule komplosunu gerekçe göstererek işgal etmiştir. Kuveyt zaten işgal edilmiştir kurtarıc(!) sı eliyle. Şimdi Ukrayna'da bir paylaşım savaşı verilmekte, ülke iç savaşa sokulmaktadır. Türkiye için senaryo budur baştan beri, önce Türk- Kürt, sonra Alevi-Sünni ayrışması planlanmış, başarılamayınca şimdi laik- anti laik ayrışmasıyla gezi kalkışması görüntüsü altında karıştırılmaya çalışılmıştır. İslam dünyası bu zalim kapitalist sömürücüler yüzünden kan ağlamaktadır. Devletler parçalanmakta, bitmeyen savaşlar planlanmakta, Müslüman Müslümana kırıdırılmaktadır. Çin Doğu Türkistan'ı ezim ezim ezmekte, yok pahasına Firavun esirleri gibi çalıştırdığı Türkleri en ufak bir başkaldırıda katletmektedir. Ucuz üretim için köleleştirdiği Müslümanları en ufak bir kıpırtıda kanla boğmakta, zulüm düzeninin sürmesini sağlamaktadır. Hindistan'da Müslümanlar ezilmekte, Keşmir'de Müslümanlar esaret altında yaşamaktadır. Bangladeş'te yine Müslümanlar baskı altındadır. İngilizler yıllarca sömürdükleri Hindistan'ı özgürleştirirken parçalamış, Müslümanları büyük güç olmalarını önleyerek zulmün ve sömürünün devamını sağlamıştır.

Mısır'da İslamcı iktidar darbeyle alaşağı edilmiş, Filistin İsrail tarafından adım adım yok edilmiştir. Lübnan yıllardır iç savaşa mahkum edilmiş, Ürdün İsrail yanlısı bir yönetime teslim edilmiştir. Çeçenistan Rus sömürüsüne terk edilmiş. Gürcistan bir sömürgeciden öbürüne devredilmiştir. Afrika yüzyıldır Batılıların sömürge kıtası olarak açlığa ve sefalete terk edilmiştir.

Dünya bir sömürü ve zulüm meydanıdır artık. Ölümler büyük devletlerin kasasına gelir olarak dönmekte, küçük devletlerin acı, kan ve gözyaşı hanesini kabartmaktadır. Açlık ve sefalet te çabası olarak beri yanda arz'ı -endam etmektedir.

Bu yüzden Tonbee'nin tespitiyle dünya Osmanlıya muhtaçtır. Osmanlı sömürmemiş imar etmiştir. Osmanlı adalet dağıtmış zulüm yapmamıştır.

Batı ise Roma'nın yeni bir devamı olarak hep sömürü ve zulüm peşinde koşmuştur. Batı hakimiyeti dünyaya hep zulüm pompalamış, adalet söylemleri sözde kalmış, insan hakları batı hakları olarak addedilmiştir. Batı kendisinden başkaları insan bile saymamıştır.

Batı hep aldatmıştır. Çünkü batı Roma'dır. Roma ise kölelik ve sömürge düzenine dayalı zulüm imparatorluğudur. Doğuya zulmün yeni ocağıdır. Komünist dünya kapitalist dünya ile el ele vermiş dünyayı sömürge alanı olarak bölüşmüştür. Olan Müslüman dünyaya olmaktadır. Tek çare İslam'ın dirilişidir. Doğu ve batı halklarının da kurtuluşu buna bağlıdır.

Ahmet Kemal

AİLEDE İLETİŞİM

AİLEDE İLETİŞİM

Tam bir iletişim engellisi toplumuz. Kimse kimseyle doğru dürüst iletişim kuramıyor. Aile de aynı vaziyette. Kimse kimseyi anlamıyor, anlamak istemiyor. Bu yüzden de çocukların aile içi eğitimi tam bir faciaya varıyor. Eğitilmeyen, eğitimi eksik ve yanlış olan bireyler yetiştiriyoruz toplumda. Bu bireyler evlilik yapıyor aile kuruyor, ama iletişim kuramıyor. Bu iletişimsizlik çatışmaya yol açıyor. Çatışma savaş boyutlarına doğru gidiyor, ya yuvalar yıkılıyor, bireyler yalnız hayata mahkum oluyor. Yeni evlilikler yapılıyor; ilk denemeden elde edilenler kullanılarak birliktelik sürdürülmeye çalışılıyor, ya da kadın sığınma evine yerleşiyor veya baba evine. Bir kısmı da yalnız yaşamaya çalışıyor, çocuklarını tek başına yetiştirmeye çalışıyor.

Veya ayrı yaşamarlar tercih ediliyor, zina, alkol ve uyuşturucuya doğru yol alınıyor. Yahut ta cinayetler işleniyor, katliamlar başlıyor. Çocuklar perişan oluyor. Büyüyüp yetişen çocuk aile kurmakta zorlanıyor, kursa da sürdüremiyor bu birlikteliği.

Kimse kimseyi dinlemiyor. Ön yargılar, yanlış anlamalar, karşısındakini değiştirme çabaları hayatımızı tam bir işkenceye çeviriyor. Bu işkence büyük bir savaşa dönüşüyor, savaşlar yıkıma yol açıyor. Hayatımız tam bir cehennem.

Bunun nedeni son zamanda toplumun hızlıca değişimi, zenginleşme ve refahın artması, kapitalizmin değerleri erozyona uğratması, yerine yeni değerler konamamasıdır. Medyanın değerleri yok edici etkisi ise olayın boyutlarını tırmandırıcı en büyük etken.

Tam bir anarşizm yaşıyoruz. Buna anomi diyor Cemil Meriç. Değerlerin yok oluşu. Aşırı bencillik ve hazcılık her şeyi yok ediyor. Herkes dünyanın merkezine kendisini koyuyor. Nefisler putlaşıyor. Allah'a tapınma yerini kendine tapınma başlıyor.

Kimsenin kimseye saygısı yok. Herkes karşısındakinden saygı bekliyor ama kimseye saygı göstermek istemiyor. Herkes çalışmadan kazanmak, bedel ödemediği harcamak istiyor. Çalmak çırpamak meşru hale geliyor. Helal haram karışıyor birbirine.

Böyle bir ortamda yetişen çocuklar bu yaşam şeklini daha ileri boyutlara getirerek tam bir faciaya doğru ilerliyorlar. Cep telefonları, tabletler, internet oyunları, tv ve AVM'lerde, tatil planları, gayri meşru zevkler hayatı kuşatmış durumda. İnançlı insanlar da bu dünyevileşmeden etkileniyor.

İnançla yaşam çelişiyor, intiharlar başlıyor. Tek çare değerler eğitiminin ailede, toplumda ve eğitim kurumlarında başlatılması. Çok geç kalınmış olsa da yapılması gereken budur.

Milli eğitimin, belediyelerin ve medyanın el birliği ederek yapması gereken budur. Sirenler çalmaktadır. Toplum yanmaktadır. Egoizmin yerini diğerkâmlığın alması için çok vaktimiz kalmamıştır.

Erdem toplumu olmamız için yapılacak çok şey vardır. Dünyevileşmenin ahiret inancını yok etmesine çok az kalmıştır. Şekilci dindarlık çökmüştür. Bilinçli dindarlık için tasavvuf terbiyesi ve değerler eğitiminin ihtiyaç hayati boyutlardadır. Toplumumuz taam bir felakete yuvarlanmadan acil tedbirler alınmalıdır. Bunun ilk ayağı örgü eğitim, ikinci ayağı medyadır.

Hükümetlerin bu yaraya parmak basması, kamuoyu oluşturarak acil toplu eylem planı uygulaması şarttır. Milli gelir seviyesi arttıkça bu fecaat artacaktır. Manevi kalkınma maddi kalkınma ile at başı beraber gitmezse toplumlar için tam bir felaket olacaktır. Bizim toplumumuzu da bekleyen bu felakettir.

Umarız yetkililerimiz bu konuda gerekli hazırlıkları yapıyordur. Yoksa 'bade harab' ül Basra' iş işten geçmiş olacaktır.

Ahmet Kemal

YENİ TÜRKİYENİN ZORLA İMTİHANI

YENİ TÜRKİYENİN ZORLA İMTİHANI

Yeni Türkiye dışta sıfır sorun politikasıyla yola çıkarken dünya konjonktürünün değişmesiyle çevresinde bir sürü sorunlarla kuşatılmıştır. Geçmişte kriz, terör ve anarşiyle boğuşan Türkiye bu üç sorunun üstesinden gelmesini becermiş ama ona şimdi dış sorunlar hediye (!) edilmiştir.

Türkiye'nin yükselen güç olmasını kendi menfaatlerine aykırı gören dış güçler işbirliği ederek bu gücün önünü kesmek için ellerinden geleni artlarına koymamaya and içmişlerdir adeta. Önce İran sorun haline getirilmiş, onunla dalaşmamız istenmiş, şimdi de Arap baharının meydana getirdiği karışıklığı başımıza sarmaya başlamışlardır. Önce Libya, sonra Mısır, ardından Suriye ve en son Irak karıştırılmış, bu ülkelerle gelişen ilişkilerimiz ve artan ihracatımız baltalanmıştır. Bunlar rasgele oluşan olaylar olmayıp büyük bir planın sonucudur. Ortadoğu'nun eski yapısını kırarak yükselen güç Türkiye'nin önüne sorunlar yumağı bırakılmıştır. Şimdi yapılmak istenen Türkiye'nin bir büyük problemler batağına çekilmesidir.

Bu Afganistan'da denenmiş, Türkiye orada oyuna gelmemiştir. Ardından Suriye ile dalaştırılmış Türkiye temkinli davranarak orada da iyi bir sınav vermiştir. Şimdi İşid belası başımıza sarılmaya çalışılıyor. Bu seferde umarım Türkiye temkinli bir hareketle iyi bir performans gösterir, başımıza örülmek istenen çorapları yırtıp atar.. Aksi halde İttihatçıların oyuna gelip Koskoca Osmanlıyı parçalaması gibi bir gaflete düşülür de elimizde kalan bu son toprak parçası da parçalanıp, bir daha toparlanamamak üzere tarihin karanlık sayfalarında yok olup gideriz.

Allah korusun en ufak bir hata bizi derin bir bataklığa itecektir. Bu ara sık gelip giden Amerika diplomatları bizim hayrımıza çalışmamakta aksine bizi bir felakete sürüklemek için çabalamaktadırlar. Onlar dostluk maskesi altında düşmanlık yapmaktadırlar. Onlarıki diplomasi değil bir gizli düşmanlıktır.

Batı hiçbir zaman bizim iyiliğimizi istememiştir, bundan sonra istemeyecektir de. Batı hiçbir zaman bizim hayrımıza olacak bir plan yapmamıştır, bundan sonra da yapmayacaktır da. Batının amacı Ortadoğu ve İslam dünyasını sömürmesine engel olacak her türlü gücü en erken, çabuk ve maliyetsiz yok etmektir. Batının amacı karışıklık çıkarmak, karışıklıktan istifade ederek karını artırmak, felaketleri ranta çevirmek, kan ve gözyaşından maddi çıkar elde etmektir.

Batı her zaman Türkiye'nin başına çorap örmüştür, örmeye de devam edecektir. Rusya ve Çin batının doğusudur. Bu üç şer güç menfaat savaşında yeni bir ortak istememektedir. Onun içindir ki Çin Ukrayna ve İşid terörü devam ederken Doğu Türkistan'da zulmünü yeniden hortlatmıştır.

Düşmanı iyi tanımak lazımdır. Adımları temkinli atmalıdır. Tarihten iyi ders almamalı, geçmişte yapılan yanlışlar tekrarlanmamalıdır.

OSMANLICA EĞİTİMİ ZORUNLU OLMALI

OSMANLICA EĞİTİMİ ZORUNLU OLMALI

Bizi tarihi köklerimizden koparmak için büyük bir plan yaptılar. Büyük devlet olan Osmanlı'yı parçalamak, İslam'ın yeryüzündeki hakimiyetini yok etmek için sinsice, planlı ve organize bir şekilde hareket ettiler. Devlet-i Aliye'nin gerileme dönemi işte bu yıkım ve yıkılışın başlangıç yılları. Onu Üstad Necip Fazıl Kanuni'ye kadar getirir. Batı haçlı seferleriyle yakından tanıdı doğuyu. Kendi ortaçağ sefalet ve karanlığında aydınlık bir dünya gördü. O doğuydu. Doğu ve İslam dünyası. Kütüphanelerini yağma etti. Okuyup anlamakta güçlük çektiği eserleri ülkesine götürdü. Yıllar içinde tercüme etti ve orada bulduklarını kendine mal etti. Sonra gelişmenin önündeki skolastik zihniyeti tasfiye etti. Önce her yeniliğe engel olan ruhban sınıfını hizaya getirdi. Reform hareketleri bunu sağladı. Sonra Rönesans'ını yaptı. Ardından sanayi devrimi ve kalkınma. Sanayi devrimi hammadde ve maden yataklarına ihtiyaç duyuyordu. Maden yatakları da doğudaydı. Oryantalizmi başlattı. Devleti aliye varken bu toprakları sömüremeyecekti. Onu yıkmak gerekiyordu.

Yıkmak için parçalamalıydı. Önce medeniyetimize olan güvenimizi sarstı. Tanzimat'la başlattı bunu. Büyük yıkım düzenleme adıyla yutturuldu. Sonra milliyetçilik düşüncesini yaydı. Osmanlı bir çok ırkın bir düşünce etrafında birleştiği bir yapıydı. Bunu sarstı. Türkçülük akımını destekledi. Moiz Kohen Tekinalp adlı Yahudi baş rolü oynadı burada. Gökalp dört elle sarıldı bu düşünceye. Yeni lisan hareketi dile ilk büyük darbeyi vurdu.

Osmanlı bir çok ırkı birleştirdiği gibi bir çok dili de birleştirmişti. İlim dili Arapça, Edebiyat dili farsça idi. Konuşma dili Türkçeydi. Medresede öğrenilen bu iki dil Türkçeyi besledi büyüttü. Onunla birlikte Osmanlı büyüdü. Beylikten imparatorluğa yükseldi. Çok dilli, çok kültürlü bir yapı 100 bin kelimelik bir büyük imparatorluk dili inşa etti. Yeniden büyük devlet ve büyük millet idealine erişmek istiyorsak bu büyük dili yeniden inşa etmek zorundayız. Onun için de gerekli olan tek şey bu dili çocuklarımıza öğretmektir.

Batı AB çatısı altında çok dilli bir devlet inşasında. Bu devlet için gerekli olanın Arapça Farsça- Türkçeden meydana gelen Osmanlıca gibi, Almanca- Fransızca- İngilizceden oluşan büyük Avrupa dili oluşturma çabasında. Ana okulunda ikinci dil, ilk okulda 3. Dil eğitimi yapıyor batı. Biz de ana okulunda ikinci dilimiz Arapçayı, ilk okulda 3. Dilimiz olan Farsçayı öğretmeyelim. Öğretmeliyiz. Öğreteceğiz. Acilen bunun alt yapısını hazırlamalıyız. Geç kalmamalıyız. Orta okulda Kur'an-ı Kerim, Lisede ise mecburi Osmanlıca dersleri vermeliyiz.

Bu olmazsa olmazlarımızdandır. Aksi halde İslam aleminin birliğinden söz edemeyiz. Kurtuluşun rüyasını bile görmek mümkün olmaz. Olmayacaktır.

Bu hayati bir meseledir. Çok geç kalınmıştır. Dün batı kafalılar yıllardır öğrenilemeyen İngilizce yanında Fransızca ve Almancayı öğrenmemizi istiyorlar bu dilleri ana okulundan başlatmayı öneriyorlardı. Bu öneriyle Batılaşmamız hedefine varacak, tam anlamıyla bir batı devleti olacaktık. Bizi ancak o zaman Avrupa Birliğine alacaklardı. Almadılar, almayacaklar, almazlar. İyi ki da almıyorlar. Alsalar bu bizim yok oluşumuz olurdu.

Şimdi bize gerekli olan yeniden kendi kültür ve medeniyetimize dönmenin adımlarını atmak. Bu da eğitimle başlayacak. Hem de yeniden bu büyük ana dilin inşasıyla. Büyük edebiyat, evrensel kültür ve büyük medeniyetin yolu buradan başlayacak.

Ahmet Kemal

SIYONİZMİN AMACI VE HEDEFLERİ

SIYONİZMİN AMACI VE HEDEFLERİ

Önce Siyonizm'in amacı hakkında konuşalım. 'İnanışa göre David'in soyundan gelecek olan Mesih İsrail'in on üç kabilesini toplayarak Siyon'a götürecektir ve orada dini bir krallık kuracaktır.' (İlgaz Zorlu-Evet Ben Selanikliyim) Bu dini krallık yalnızca devletsiz kalmış bir kavmin amaçlarından sadece biridir ve esas nihai amaç dünya hâkimiyetidir. Planın birinci aşaması Kudüs ve çevresinde hakimiyet kurmak, ikinci parçası ise Nil'den Fırat'a va'd edilen topraklara sahip olmak ve orada büyük bir devlet kurmak. Büyük İsrail Devleti. Bir sınırı kuzeyde Kapadokya dağları ve öbür sınırı güneyde Sudan çölleri olan Büyük İsrail Devleti. Ve 3. Aşama da dünya hakimiyetidir. Bu onlara kutsal kitaplarında va'd edilmiştir. 'O günde Rab Aram'la ahdedip dedi: Mısır (Nil) ırmağından Büyük İrmak (Fırat) 'a kadar bu diyarı senin zürriyetine vereceğim.'

'Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnan'a, İrmaktan, Fırat Irmağından Garp denizine kadar olacaktır. Önünüzde kimse duramayacak. Tanrınız Rab size söylediği gibi dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bu diyar üzerine koyacaktır.'

'Fakat gerçekten onun sözünü dinlersen ve söylediklerini yaparsan, o zaman senin düşmanlarına düşman olacağım ve senin hasımlarına hasım olacağım. Çünkü benim meleğim seni n önünden gidecek ve seni Emarilerin, Hititlerin ve Perizzilerin ve Kenanlıların ve Hivilerin ve Yebesilerin arasına götürecektir ve ben onları helak edeceğim.'

(Tevrat-Tekvin)
Bütün bu ayetlerin gösterdiği hedef bellidir. Ve Siyonizm'in amacını belirleyici inancı oluşturmaktadır. Onlar bu amacı gerçekleştirmek için çok yönlü çalışmalar yapmış, bu amaca giden yolda birçok uluslararası gizli ve açık örgütler, tarikatlar kurmuşlar, legal ve illegal faaliyetlerde bulunmuşlardır.

Bu örgütler Siyon Teşkilatı, Tapınak Şövalyeleri, Bilderberg'çiler, Masonlar, Rotaryenler ve Lionslar. Bu örgütler dünyayı bir örümcek ağı gibi sarmış, bir noktadan planlanan her şeyin uygulanması için faaliyet göstermektedirler. Bu örgütler sayesinde ülkelerde istedikleri yönetim şeklini değiştirmekte, yöneticileri satın almakta, karışıklıklar çıkarmakta, amaçlarına giden yolda istedikleri her şeyi gerçekleştirmektedirler.

Dünya finans kaynakları, uluslararası medya ve uluslararası tüm büyük kuruluşları ellerinde tutmakta bunlar sayesinde dünya üzerinde istedikleri her şeyi elde etmektedirler. Aslında şu anda tüm dünya hakimiyetini çeşitli yöntemlerle ele geçirmişlerdir.

DÜNYA SİYASETİNİ, EKONOMİSİYLE BİRLİKTE İSTEDİKLERİ GİBİ PARMAKLARINDA OYNATIYORLAR. Bu da yetmiyor kitleleri medya vasıtasıyla etkiliyorlar, gıdadan iletişime bütün her şeyi kontrol ediyorlar. Düşünce ve sanat dünyasına el atıyor, onları yönlendiriyorlar. Üretime de el atıyor, bitkilerin genetiğiyle oynuyorlar, böylece daha fazla kazanmaya çalışıyor, insan sağlığıyla oynuyor, sağlık sektöründen büyük kazanç sağlıyorlar.

Bütün bunlar büyük dünya devleti ve dünya hakimiyeti için atılmış adımlardır. Bu adımlar nihai noktada kendini üstün insan sayan Siyon önderlerinin hedeflerini gerçekleştirecek ve nihai amaçlarına ulaşmalarını sağlayacaktır.

Ahmet Kemal

YAHUDİ, ANTİSEMİTİZM VE BİZ

YAHUDİ, ANTİSEMİTİZM VE BİZ

Yahudi iyi bir zırh elde etti. Anti Semitizm. Bu gün hiçbir din ve milletin dünya çapında böyle bir kalkanı yoktur. Gelgelelim ki Yahudi kendine böyle büyük bir kalkan edinmiş kendisi ne yaparsa yapsın eleştirilemez olmuştur. Bunca katliama, bunca soykırıma rağmen en ufak bir eleştiri, en ufak bir muhalefet ve eleştiri Anti Semitizm kalkanına çarparak geri dönmekte ve onu yapanı zor durumda bırakmaktadır. Bu gün Yahudi ırkı geçmişteki horlanmalarının acısını çıkaracak şekilde davranmakta, bu horlanmaya bizzat kendi aşağılık davranışları neden olduğu halde hak ettikleri bu muamelenin intikamını bütün dünyadan almaya kalkışmışlar, almışlardır da. Babil’de büyük karışıklıklar çıkardıktan sonra Buhtunnasr ’ın gazabına uğradıkları günden beri dünyanın dört bir yanına dağılmış ve saklanmış, ama gittikleri yerlerde de rahat durmayıp, tefecilik, karaborsacılık yaparak halkları sömürmüş, menfaatleri için savaşlar çıkarmışlardır.

Bu topluluk her türlü kötülüğü yaparken başkalarına iyiliği emrederlerdi. Bu yüzden kutsal kitabımızda onlardan bahseden ilk ayetler onların bu yönünü ortaya çıkararak ele alıyordu. Bu yönlerini bir misalle şöyle anlatıyordu: İnsanlara iyiliği öğretip onunla amel etmeyen bilgin, başkalarını aydınlatıp kendisi yanan çıra gibidir.

Allah İsrail oğulların onlara peygamber göndererek ve bin bir nimet vererek diğer insanlara üstün kıldığını bizim kutsal kitabımız Kur’an’da da bildirmiştir. Bu üstünlük inanç üstünlüğü idi. Putperest insanlara karşı ilahi dinle yüceltilme, inanç ve ahlak üstünlüğü idi. Yoksa onların sandığı gibi doğuştan kazanılan ve hiçbir durum ve şartta kaybedilmeyecek bir özellik değildi. Oysa onlar böyle sandılar ve büyük bir aldanışa kapıldılar.

‘Hani Musa kavmine demişti ki; Ey kavmim Allah’ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani sizden peygamberler yaratmış ve hükümdarlar kılmıştı ve size alemlerden hiç birine verilmemiş olan şeyi vermişti.’ Oysa Muhammed ümmeti için daha büyük müjdelere var: Siz insanlar arasından çıkarılmış ümmetlerin en hayırlısıdır. Eğer kitap ehli de inanmış olsalardı kendileri için daha hayırlı olurdu.’

Burada inanmanın üstün olma ölçüsünü belirlediğini apaçık bir şekilde görüyoruz. İnanma ve iyi işler yapma. Bu şart yerine geldiği takdirde üstünlüğün elde edilebileceği, aksi halde kimsenin kimseye karşı bir üstünlüğü olmadığını kutsal kitapların öğretilerinden anlayabiliyoruz.

‘Daha sonra Allah İsrail oğullarına verdiği nimetleri sayıyor. Ve sizi firavun ailesinden kurtarmıştık ki (onlar) , size kötü azap ediyorlar, oğullarınızı kesip kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. Ve bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardır2

Ve yine hatırlayın ki, bir vakit sizden ötürü denizi yarıdık da hepinizi kurtardık, Firavun avanesini ise, sizler bakıp dururken, suda boğduk.’

Evet, bunca nimete eriştikten sonra peygamberlerine isyan eden, bazılarını öldüren, din adamlarını ilah edinen kitaplarını tahrif eden, sapık Talmud tefsiriyle sapık bir öğreti ortaya koyan, içlerinde oldukları toplumları tahrif eden bir millet. Tabii biz içlerindeki iyileri, vicdan sahiplerini ayrı tutuyoruz. Bir kavmi bir ırkı toptan lanetlemek değil amacımız. Ne ırkçılık, ne ırk düşmanlık peşindeyiz.

Anti semitik değiliz, ancak doğruları söylemek insanlık vicdanını yaşatmak zorundayız. Çünkü ‘haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır.’ Bu yüzden bağırarak zorundayız. Zulme karşı birlik olmak sesimiz en yüksek perdeden çıkarmak zorundayız.

Bu böyle biline...

Ahmet Kemal

DİNİN DOĞRU YAŞANMASI

DİNİN DOĞRU YAŞANMASI

Sıla-i rahimi hemen hemen terk etmiş bir Müslüman kesimiz. Hepimizin bir takım nedenleri var. Ya iş yoğunluğu, ya aile içi problemler, yahut karşılıklı çekememezlikler.

Yaşlıları ihmal ediyoruz. Onları kendilerine muhtaç olduğumuz zaman hatırlıyoruz. Evlenip ayrılan çekirdek aile, çocukları büyütürken anne babasına ihtiyaç duyuyor, gezmeye giderken bırakacak bir emin yer olarak görüyorlar onları.

Komşularla ilişkimizi ihtiyaçlar belirliyor. O eski komşuluklar yok artık. Apartmanda kimse kimseyi tanımıyor. Kimse kimseye selam vermiyor. Kimse kimseden bir şey beklemiyor, yahut bir şey isteyemiyor. Oysa komşu komşunun külüne muhtaç. Apartman komşuları sık değiştiği için kimse kimseyi tanımıyor.

Komşuya bir tabak çorba gönderen yok. Herkes en güzel şeyi kendi tüketme peşinde. Yardımlaşma kalkmış.

Birbirinin hatırını sorma unutulmuş. Bayramlaşma bile unutulmaya başlamış, bayramlar tatil fırsatı olarak görülmekte.

Hasta ziyaretleri azalmış, hepsi bir yasak savma mertebesine inmiş, ölü taziyeleri telefona indirgenmiş, o bile unutuluyor, ihmal ediliyor artık. Zaman hızla geçiyor. Meşguliyetimiz çok fazla.

O eski sohbet ve muhabbetler yok artık, aile ziyaretleri unutulmuş. Herkes televizyon başında, kimi bilgisayarda internetin sanal dünyasında dostluklar kurmakta. Faceden twettere, oradan instegramaya atlıyor, resim paylaşıyor, 140 harfle meramımızı anlatıyoruz. Faceden birini dürtüyor, beğeniler ve paylaşımlarla vaktimizi geçiriyoruz.

Hadi gidelim AVM'lere dışında yerimizden kalkmak istemiyoruz. Eğer sinema alışkanlıklarımız varsa film seçiyoruz, lokantalarda yiyoruz, Kafelerde içiyoruz kahvemizi. Bu gün kendime ne alsam, hangi markadan hangi giysiyi seçsem peşindeyiz. İhtiyacımız olup olmadığına bakmıyoruz.

Bir yazlık alsak, arabamızı yenilesek. Bütün hedefimiz bu. Kitap okumak, araştırma yapmak hak getire. İbadetlerimiz şekilden ibaret. Elimizde cep telefonları ve tabletler. Hayatımız ve dostluklarımız sanal.

Çocuklarımızı erdemli insanlar olarak yetiştirme diye bir meselemiz yok. Onları şımartmaktan ve övüp durmaktan başka işimiz yok.

Dünya Müslümanlarının başına gelenler bizi ilgilendirmiyor. İlgilendirse bile geçici bir ilgi bu. Ucu bize dayandığı zaman isyan ediyor, en ufak bir fedakarlığa yanaşmıyoruz. Daha dün Nazilerin Almanya'da Türklere yaptığını bugün biz Suriyelilere yapmaktan çekinmeyeceğiz neredeyse.

Hayvanları gözetmiyoruz. Sıcak yaz gününde onlara bir yudum suyu bile çok görüyoruz. Neremiz bizim Müslüman Allah'ını seversen. Müslümanlık bu mu? Müslümanlık bu yaşamının neresinde? Allah'a nasıl hesap vereceğiz? Hiçbir hayırlı işimiz, hiçbir toplumsal hedefimiz yokken kendimize nasıl iyi Müslüman diyebiliyoruz?

Biraz düşünelim ve kendimizi hesaba çekelim artık. Bu gidişe bir dur diyelim. Yanlışın neresinden dönersek kar diyelim. Yeni bir başlangıç yapalım artık.

Ahmet Kemal

A

SESSİZ DEVRİM

A Denemeleri SESSİZ DEVRİM

SESSİZ DEVRİM

Bu bir devrimdir. Ülkemizde 200 yıldır süren yabancılaşmanın bittiği, yerleşmenin başladığı, millileşme hamlelerinin uç verdiği bir devrim bu. Bu devrim Osmanlının parçalandığı günlerden bu güne arayışları başlayan öze dönüş hareketidir.

Mehmet Akif, Bediüzzaman, Necip Fazıl ve Sezai Karakoç'un seslendiği büyük mücadelenin devrime dönüşmesidir. Bu devrim kökü Muhteşem Süleyman'a uzanan bozulmanın sona erdiği, her kemalin bir zevali vardır, her zevalin bir kemali özdeyişindeki tarihi dönüş başlamıştır. Bu dönüşün ilk ışıkları Menderes dönemimde görünmüş, Özal'la büyümüş ve Erdoğan'la ortalığı aydınlatmaya başlamıştır.

Bugün bu büyük dönüşümü yaşıyoruz. Sevinçliyiz. Ülkemizin ufuklarında Hakk'ın ve hakikatin güneşi doğmaktadır. Bu güneş hakkın iradesi ve milletin dualarıyla doğmaktadır. Bu güneş çekilen çilelerin, yaşanan zulümlerin, dinmeyen acıların sonucudur. Zulüm ebedi değildir. Küfürle devlet kaim olur zulm ile asla diyen hüküm icra edilmektedir.

Osmanlı ruhu ölmemiştir. Bu anlaşılmıştır. Bu ruh yeniden dirilecektir. Bu ruh asrısaadet ruhudur, Emevi, Abbasi, Selçuklu ve Osmanlı devreleri kapanmış yeni devre başlamıştır. Buna ister yeni Osmanlı deyin, ister Yeni Türkiye fark etmez. Buna ister İslam birliği deyin, isterse hak ve hakikatin yükselişi, mazlumlar yeni bir hamiyet kavuşacak, zayıfların, ezilenlerin makûs talihî değişecektir.

Bu gün bu tarihi ana tanıklık etmekteyiz. Bu gün büyük diriliş hareketinin başladığı gündür. Bu gün Mehmedim sevinin başlar yüksekte, ölsek te sevinin eve dönsek te, sanma bu tekerlek kalır tümsekte, yarın elbet bizim elbet bizimidir/gün doğmuş gün batmış ebed bizimidir' diyen Necip Fazıl'ın müjdelediği gündür. Bu gün Evrim günlük sularla, Devrim irinle kanla/bizse diriliş eriyiz/Bengisu bengisu kayna ve çağla' diyerek diriliş meşalesini yakan Sezai Karakoç'larına ipuçlarını verdiği gündür. Bu gün Bediüzzaman'ın 'İstikbalde en gür seda İslam'ın sadası olacaktır diye haber verdiği gündür. Bu gün Asımın nesli nesilmiş gerçek/işte çiğnetmedi namusunu çiğnetmeyecek dediği Asımların diriliş günüdür.

Bu gün dünya mazlumlarının yüzünün güldüğü gündür. Bu gün Doğu Türkistan'ın, Filistin'in, Çeçenistan'ın, Bosna'nın, Orta Afrika'nın, Suriye'nin, Irak'ın, Mısır'ın Myanmar'ın mazlum halklarının dualarının kabul olduğu gündür.

Bu güneş doğmadan önce onun habercileri doğdu. Zülfikarlar, Dudayevler, Begoviçler, Mursiler bugünleri müjdeledi.

Bu Erdoğan günü değil, bu Büyük milletin yeniden diriliş günüdür. Bu Osman Gazilerin, Murad Hüdavendigarların, Sultan Fatihlerin, Yavuzların, Alpaslanların, Melikşahların, Selahaddin Eyyubilerin yeniden doğduğu gündür. Yükseliş, yeniden doğuş ve diriliş günü kutlu olsun. Sessiz devrim mübarek olsun.

Ahmet Kemal

HAYATIMIN GİZEMLİ ANLARI 1

HAYATIMIN GİZEMLİ ANLARI 1

Hocam bana: 'bu başlıkları nereden buluyorsun' demişti bir keresinde de verecek bir cevap bulamamıştım. Hayatımda bu çeşit sivri yanlar hep vardır. Biriyle karşılaşım ilerde olacakların, kurulacak dostlukların habercisi gibi görünür bana. Aynen de öyle olur. Yıllar süren dostlukların temeli daha o gün atılır.

Hisse kablelvuku mu denir? Yoksa tesadüf mü, o da değil tevafuk mu bilmiyorum. Bildiğim şu ki bazı olaylar vuku bulmuştur ki hayretimi muciptir. Bunlardan birisi uzun süren kız bulma evlenme maceramdır. Bir sürü kız gördükten sonra başımdan geçen bir nişanlılık dönemi. Rüyamda bir yılanı koynumdan çıkarıp atıyorum. Annem beni uyandırıyor: 'Bu nişanı at 'diyor. Çok kötü şeyler oldu. Bu kızın sevgilisi geldi askerden: 'O benim karım olmuştu. Ben askere gitmeden onunla gizli gizli buluşuyorduk. Biz karı-koca olmuştuk. Ben askerliği bitirince onu babasından isteyeceğim, evleneceğiz.' Demiş arkamdan. Beni aramış ta bulamamıştı. Bana aktardılar. Biz onunla karı-koca olmuştuk.' Alın 'dedim Anneme.' bu pislige beni nasıl bulaştırdıysanız öyle temizleyin.'

Ben zaten ondan işkillenmiştim. Babam otoriter biriydi. 'Bu nişanı bozarsa onu bir daha evlendirmem' diyordu. Ben de sesimi çıkaramıyordum. Oysa kız belli etmişti. Beni davet ettiği amcasının kızının düğününde delikanlılara benim yanımda horona katılmış, enikonu dans etmişti. Beni de kenarda oturtmuş, bana ay ikram etmişti. Tabiri caizse bayağı boynuzlamıştı beni. Beni horona davet etmeyerek gülünç duruma düşürmüştü. Kendimi çok kötü hissetmiş, Ankara'ya dönünce strese girmiştim.

Dedesinin evine onu görmeye gittiğimde bahçeye dolaşmaya çıkmış, bana mesafeli duruşu göğüslerinin sarkmış hali zaten durumunu belli etmiş, içime yeterince kuşku düşürmüştü. Validemin hac dönüşü onları ziyarete gelmiş bana kendi evimde oldukça soğuk davranmıştı.

Az kalsın resmi nikah yapıyordum. İşleri biraz ağırdan almam beni bir faciadan kurtarmıştı. Sonra bir gece rüyamda bana senin evleneceğin kız bu dediler. Uzun boylu, parmakları ince ve uzun, üzüm gözlü bir kızdı. Oysa ben nişanlıydım bu rüyayı gördüğümde. Öğretmenliğe yani atanmıştım. Ankara'nın Elmadağ kazasındaydım. Yarıyıl tatilinde olup bitmişti her şey. Yüzüğü çıkardıktan hemen sonra bir telefon aldım arkadaşşımdan. Bana dul kız kardeşini vermek isteyen şimdi rahmetli olmuş - Allah taksiratını affetsin- lise sıralarından tanıştığımız, beraber dernekçilik yaptığımız, aynı tarikata bağlı olduğumuz arkadaşşımdı bu.

Validem beni evlendirmekten aciz kalmıştı. Aslında annem beni evlendirmek istemiyordu. Çocuklarının en yakışıklısı olan oğlunu kimseyle paylaşamıyordu. Kentte bakmadık, görmedik kız bırakmamıştı. Ünü bütün şehri sarmıştı. Kız beğenmeyen kaynana diye şöret bulmuş, ona kimse kızını göstermek istemiyordu. Zaten baştan kaybedilecek savaşı kimse kabullenmek istemiyordu. Kim çirkin kız durumuna düşmek isterdi. Kim beğenilmeyen kız olmayı kabullenebilirdi.

Hacca gidiyordum, bana öyle özen göstermişti ki ben bu ilgiden rahatsız olmuş, ona öyle bağırılmıştım ki evde misafirimiz olan halam hayret etmişti. Halama ben buna böyle yapmasam bu beni bekar bırakacak demiştim. Öyle de olacaktı. Ama bu olay onun benden ümit kesmesine neden olmuş, beni kendine ayırma fikrinden korkar hale gelmişti.

Valideme nispet yapmıştım. Annem elini yakamdan çeksin ben 3 günde evlenirim. Öyle de olmuştu. Birinci gün kız görmeye gitmiştim. Hatta bozgunculuk yapar diye annem yerine kız kardeşimi götürmüştüm. 2. Gün validemi kız istemeye götürmüş ve 3. gün nişan yapmıştım.

Evet, 3 günde olup bitmişti her şey tam da dediğim gibi olmuştu. Olup bitecek her şey önceden kalbime doğmuştu.

Ahmet Kemal

[««»] [«] 1 2 3. . . 5 6 7 8 9. . . 12 13 14 [»] [»»]

Antoloji.Com; 29.10.2016 11:47:51

SEÇKİN ŞAİRLER ÜSTÜNE

SEÇKİN ŞAİRLER ÜSTÜNE

Bir genç şair için yazıyorum bunları. Güzel bir iki şiirini okudum. Diğerleri berbattı. Onları yırtıp atabilmesi için bir sürü kitap okumasını, iyi şiir okumayınca iyi şiir yazılamayacağını, evvel emirde şiir yazmak için birikim sahibi olunulmasını tavsiye ettim.

Sayın Sedat Umran bir konuşmamızda beğendiği şairleri sıralamıştı. Marmara kıraathanesindeydik. Aramızda şiir kitabı çıkarmış belli bir üne kavuşmuş kişiler de vardı. Kimlerdi şimdi unuttum.

Modern şiirin başına Necip Fazıl'ı ve onun Çile'sini koyuyordu elbet. Sonra Ahmet Haşim'in Göl Saatleri' ve Piyale'sini, Yahya Kemal'in Kendi Gök Kubbe'miz ve Eski Şiirin Rüzgârıyla adlı eserlerini, Mehmet Akif'in Safahat'ı, Tevfik Fikret'in Rübabı-ı Şikeste'sini Nazım Hikmet'in 835 satır, Taranta Babu'ya Mektuplar, Benerci

Kendini Niye Öldürdü, Jokond ile Siyu adlı eserlerini bir bir saydı. Ben onlara Dranas, Dağlarca, Necatigil'i ekledim. Özellikle Sezai Karakoç'u, (o'nu n yeri büyük bu yeni Türk Şirinde çağdaşlarını ve sonrakileri etkileyen büyük şair, etrafında büyük bir hale oluşturacak, Türk şiirini etkileyecek, gerek sağ gerek sol şiir akımlarını besleyecek, gelecek Türk şiirini emzirecek besleyecek büyük bir damar olarak bu şiir damarı atacaktır) hatta iki Cahit'i (Sıtkı Tarancı, Zarifoğlu) Turgut Uyar, Orhan Veli, Oktay Rifat'ı (garipçilerden Anday hariç onu hiçbir zaman şair sayamadım ben) tüm 2. Yenicileri, İsmet Özel'i İlhan Berk'i, Atilla İlhan'ı ekledim. Önemli eserlerini saydım. Türk Şiir Tarihi için vazgeçilmez olanları sıraladım. Hilmi Yavuz'u yıllar sonra keşfedecek Enis Batur'u ise hala benimseyemeyecektim. Dahası geçmiş Türk şiiri üzerinde kafa yorarak halk edebiyatı ünlü şairleri klasik şairlerimiz, tasavvuf şairleri -ki ben onları hala halk edebiyatından ayrı tutuyorum- salık verdim, illa okuması gerektiğini tembih ettim. Fuzuli, Baki, nedim, Nabi, Şeyh Galip, Naili, Bağdatlı Ruhi, Dadaloğlu, Karacaoğlan, Pir Sultan Abdal, Kaygusuz Abdal, Yunus Emre, Hacı Bayram-ı Veli bütün bu şairleri okumak hazmetmek, meşk etmek lazım.

Batılı şairleri de unutmamak lazım. Bodler, Malarme, Vörlen, Şekspir. Onları da ihmal etmemeli. İran islam şirinden Hafız, Sadi, Nizami de unutulmamalı.

Bunlar da yetmez aşk lazım. Ne demişler aşk olmayınca meşk olmaz. Münevver Akkaya olmasaydı Sezai Karakoç olur muydu sanırsınız, olurdu belki ama böyle olmazdı. Bana göre her şairin hayatında böyle mecnunane aşklar var.

Yahya Kemal'in Canan'ı, Ahmet Haşim'in hayalileştirdiği sevgilisi ve bizim bilmediğimiz nice sevgililer.

Ayrıca şiiri üzerinde düşünmek, değişiklikler yapmak, yeni ve özgün bir dil bulmak gerek. Şiiri bekletmeli, mayalandırmalı, yakın çevre eleştirilerine açılmalı, değişik yerlerde paylaşmalı tepkileri almalı. Aslında şiir yazmamalı, şiir şairine kendini yazdırmalı. Bir ustaya açılmalı, onun denetimi ve öğütleri doğrultusunda gidilmeli. Bol okumalı sadece şiir değil, roman, hikâye, masal, kısaca tüm edebiyat alanında bilgi birikimi, kültürel donanım, hatta Fuzuli'ye göre tüm bilimler. Dini ilimler de bence olmazsa olmazı için. Tarih derinlik ve diyalektik açısından gerekli donanımlar. Şimdilik bu kadar yeter. 20 30 yıl öncesindeki yazımı değiştirerek temize çektim şimdi.

Düşüncem fazla değişmemiş.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

İÇİMİZDE GİZLİ ZALİMLER

Zulüm Yalnızca Saddam'a Mahsus Değil

İÇİMİZDE GİZLİ ZALİMLER

Evet, zulüm ve zalimlik içimizde gizleniyor. Zulüm sadece Saddam, Esad, Mübarek gibi diktatörlerin işi değil. Zulüm sadece Saddam gibi diktatörlere mahsus değil. Ben geleceğin kara yüzlü zalimlerindenim diye Şaire hak vermemek elimizde değil.

Evet, her insanın içinde bir zalim gizli. Elimizde fırsat geçtiğinde her şeyi yapabilen bir ruh yaşıyoruz içimizde. Görünüşte ne kadar insancıl, ne kadar merhametli olursak olalım, bu gizli zalim tarafımız mevcut. Her birimizin acımasız yanımızla acıyan, merhamet eden yanlarımızın derecesi farklı.

Her birimizin Allah'tan korkumuz yanında O'na olan sevgimiz de farklı. İşte bu korku ve sevgimiz derecesinde ya zalim, ya da merhamet abidesi olabiliyoruz. Elimize fırsat geçirdiğimiz ilk an ve yalnız kaldığımız, güçlü olduğumuzu hissettiğimiz ilk yerde gerçek yüzümüzü ortaya çıkarabiliyoruz.

Gerek yalnız kaldığımız yer ve zamanda yaptıklarımız, gerekse savunmasız kişi ve hayvanlara karşı tavırlarımız bu gerçek yüzümüzü ortaya koyuyor. İşte ruhumuza bir ayna tutarak söyleyebiliriz ki nefsimizin vahşi ve hayvani yanı yeri geldiğinde alabildiğine zalim ve korkunç olabiliyor, bazı durumlarda bu korkunç yüz pek açık seçik fark edilebiliyor. 'Ben geleceğin kara yüzlü zalimlerindenim' diyen şair işte bu yanımızı bize fark ettirme peşinde. Adam ali oluyor ilk icraat olarak babasını astırıyor. Yahut anane babası elinde ihtiyarlıyor o onları kapı önünde bırakıyor. Yahut karısını bir gece yarısı kapı dışarı edebiliyor yahut çocuğunu sokaklara terk edebiliyor. Veya sevmediği bir adamın ayağını kaydırıyor, ona iftiralar atıyor, o da yetmiyor, karı kocanın arasını açıyor, boşanmalara sebep oluyordu.

Nice çocuklar evsiz, yurtsuz kalıyor bu tür hareketler sonucu. Buna neden olanlar belki de kendilerini dindar ve insancıl kişiler olarak takdim edebiliyorlardı. Dahası adam karısı ve çocuklarını terk ediyor, onları kimsesiz ve aç bırakabiliyor. Bu kişi kendisini dindar ve merhametli bir sayabiliyordu.

Adam karısı ve çocuklarını soğukkanlılıkla öldürebiliyor buna kendince haklı sebepler bulabiliyordu. Ya da kitleleri savaşa sürükleyen bir lider oluyor, halkının ya da başka halkların üzerine ateşli, kimyasal veya biyolojik silahlar kullanabiliyor, binlerce kişinin ölümüne binlerce çocuğun yaralanmasına acı çekmesine sebep olabiliyor ve kendisini adil bir insan, misyonu olan biri olarak takdim edebiliyordu.

Yahut binlerce masum evli kadının ırzına geçebiliyor, anne karnında binlerce bebek ve savunmasız çocuğun hayatına son verebiliyordu. Yahut üç kuruş için birilerinin canına kıyabiliyor, karısının dul ve çoluk çocuğunun yetim kalmasına sebep olabiliyordu.

Yahut daha fazla kazanabilmek için ürünlere kanserojen maddeler katabiliyor, erken ve acılı ölümlere neden olabiliyorduk. Yahut para için ameliyatlar yapıyor, insanların hayatını karartabiliyoruz. İşte bunlar zulmün ta kendisidir. Dahası insanların din duygularına zarar veriyor, onların ebediyetlerini karatmaya sebep olabiliyoruz. Bürokrasi de halkın işlerini zora sokuyor, onlara zulüm etmekten zevk alabiliyoruz. Bu aynı bir çocuğun böceklere işkence ederek zevk almasına benziyor, biz o çocukla aynı ruh haline sahip olabiliyoruz. Yahut bir öğrencinin öğrenim hayatına haksızlıkla son verebiliyor, bunun için görünüşte haklı neden ve delillere sahip olduğumuz sanabiliyoruz. Yahut yarım yamalak bilgimizle bilim adamı titrine sığınarak, kendimize ün sağlamak adına onların inançlarını tahrif edebiliyoruz hiç yüreğimiz titremeden, hatta hiç utanmadan, sıkılmadan. Dahası övünerek, iyi bir şey yaptığımızı iddia ederek, hatta dini ihya ettiğimiz zannederek.

Bazen de kendimizi kurtarıcı ilan ederek yapıyoruz bunları. Halkı ve dini hurafelerden kurtarma adına onların inançlarıyla oynamaya kalkıyor, kendimizi ebedi cennetlik ilan ederek, cehennemde yerimiz derinleştiriyoruz. Üstüne üstlük kendi dışımızdakileri cehennemin dibine kati bir kararla yollamamız yok mu evlere şenlik.

Zulmün daha hangisini yazayım ki. Hayatımızın her yanında boy veriyor bu zehirli yemiş. Onu afiyetle yiyoruz, zevkle çiğnemeye devam ediyoruz.

Ahmet Kemal

BENİ İSRAİL'İN SONU 2

BENİ İSRAİL'İN SONU

2

Beni İsrail'in sonu böyle gelecek. Dünyayı yaşanmaz hale getiren, milletleri devletlerinden ayıran, yönetim ve halkları ayrıştıran, ters düşüren millettir bunlar. Yeryüzünde şeytanın saltanatını kurmak için şeytanla işbirliğine giden, Deccal'i kurtarıcı gibi bekleyip duran, böylece dünya hakimiyeti kuracağını, bu hakimiyetini 2000 yıl sürdüreceğini hayaliyle yanıp duran ve bu hayallerle sarhoş olan bir millet bu.

Yusuf'u kuyuya atan bunlar, sonra çıkarıp satan bunlar, kıskançlıktan dolayı haktan sapan bunlar. Babaları Yakup'u aldatan bu kavim dünyayı aldatmaktan, aldatmak şöyle dursun zulüm ve işkence altında inim inim inleyen bunlar. Hakkı her defasında batıla kurban eden bunlar. Sapkın oldukları halde kendilerini Allah'ın sevgilisi zanneden bunlar. Kendilerine her şeyi meşru gören bunlar. Kendilerini üstün insan sanan, bu yüzden de günahın kendilerine zarar vermeyeceğini zanneden bunlar.

İnsanları kendilerine hizmetçi sanan, hatta insanları insan değil başka bir mahluk sanan bunlar. Sapkınlıkta sınır tanımayan bunlar. Kitaplarını tahrif ettikleri yetmezmiş gibi, İsa dininin kitabı İncil'i de tahrif eden bunlar. Bu da yetmezmiş gibi Kur'an'ı da tahrife yeltenen bunlar. Peygamberlerine iftira eden bunlar. Peygamberlerini katleden bunlar.

Parayı ele geçirip, tefecilikte sınır tanımayan bunlar. İnsanlığın kanını emen bunlar. Dünyada bin bir savaş çıkarıp savaşın nemalanan bunlar. Silah sanayiini ellerinde tutan bunlar. Silah satmak için dünyanın bin bir yerinde bin bir karışıklık çıkarıp, halkları birbirine kırdıran bunlar.

Amaçları için her yolu mubah sanan bunlar. İnkarcılığın bin bir felsefesini yapan bunlar. Ahlaksızlığı yayan. Toplumlari ahlaksızlıkla perişan eden, aileleri dağıtan, nesilleri kötü alışkanlıklarla mahv-ü perişan eden bunlar. Bütün mukaddesleri çiğneyen, bütün inançları tahrip eden bunlar. İnanç adına, mukaddesat namına her şeyi tahrip eden bunlar. Millî değerlere savaş açan bunlar. Bütün kutsal değerleri hiçe sayıp, her şeyi maddeye feda eden, maddeyi kutsayıp tanrılaştıran bunlar. Tanrıyı tahtından indirip, insanı onun yerine koyan, sonra da 'Tanrı öldü' diye bas bas bağırarak insanlığı öldürmeye çabalayan bunlar

İnkarcılığı bin bir türlüünü icat ederek imana aralık kapı bırakmayan bunlar. Bu da yetmezmiş gibi maddeyi Tanrı haline getiren bunlar. MADDECİLİĞİN ŞAHESERİNİ YAZIP MANAYI ONA KURBAN EDEN BUNLAR. Bunlar yeryüzünde şeytanın temsilcisi olmuş, Tanrı diye şeytana ve nefislerine tapan bunlar.

Başkalarına zulüm etmeyi maharet zanneden, zulmün bin bir türlüünü icat edip en hunhar bir şekilde uygulamaya koyan bunlar. Dünyanın en korkak yarattığı olduğu halde fırsatını eline geçirdiği zaman her türlü düşmanlığı gözünü kırpmadan yapabilen, bu alanda sınır tanımayan bunlar.

İnsanlık aleminde bin bir karışıklık, bin bir fesat çıkararak sonra onu zevkle seyreden, hatta onu ranta çeviren bunlar. İşte şimdi de her zamanki gibi yaptığı bundan ibarettir. Eğer kendine dokunmayacağını bilse dünyayı yakıp karşısında kahkahalar atarak seyretmeyecek olan İsrail oğullarıdır bunlar. Necip Fazıl'ın deyişiyle 'Yumurtasını pişirmek için dünyayı ateşe vermekten çekinmeyenlerdir bunlar,

YAHUDİLİĞİN ANATOMİSİ

YAHUDİLİĞİN ANATOMİSİ

Muharref Tevrat ve onun tefsiri Talmut'un öğretisi Yahudiliği insanlık dışı, şeytani bir öğreti haline sokmuştur. Kendilerini üstün ırk, Allah'ın dostları ve sevgilileri, hatta oğulları sayan, cennetin kendileri için yaratıldığını, cehennemde ancak birkaç gün kalacaklarını iddia eden bir millet bu. Kendilerini asil ırk olarak kabul ediyorlar ' Ve aranızda yürüyeceğim ve sizin Allah'ınız olacağım ve siz benim kavmim olacaksınız'(Leviller 26/12) Şu öğretiye bakın bu gün Filistin'de yaptıklarını daha iyi anlarsınız. 'Yahudi olmayanın malı mülkü sahipsiz sayılır. Ona herkesten önce el koyan Yahudi onun sahibi olur.'(Talmud Hoşemha-mişpat 156-5) Bu inançta olan milletin Filistinlilerin evlerini bombaladıklarını, greyderlerle yıktıklarını, çoluk çocuklarını öldürdüklerini, gayrimenkullerine el koyup üzerlerine Yahudi yerleşim yerleri yaptıklarını nasıl yapabildiklerini daha iyi anlıyoruz.

Talmut'ta yer alan şu öğretilere bir bakın 'Yahudi olmayanların tohumu hayvan tohumudur.' Yalnız Yahudi olanlara insan gözüyle bakılır, Yahudilerden başkası sadece birer hayvandır' / şimdi İsrailin Filistinlileri misket bombalarıyla vurmaları, çocuk ve kadınları hedef seçmekten çekinmemeleri, çocukları canlı kalkan yapmalarının nereden kaynaklandığını daha iyi anlıyoruz. Bu insanlık dışı öğretilerle insanlıklarını kaybetmiş bir hayvan sürüsüyle, kanlı, vahşi, acımasız zalim bir terör devletiyle karşı karşıya olduğumuzu daha iyi anlarız.

'Yahudi olmayanın kanını akıtmak Allah'a kurban sunmaktır' diye bir öğretiye inanan bu sapık kavmin çocukları öldürmekten zevk aldığını, onları öldürmekle övündüğünü, hatta bayram yaptığını görmek pek şaşırtıcı olmamalı.

'Yahudi kendinden olmayan birinin malını çalmak ve işini elinden almakla iyi bir şey yapmış olur.

'Siz Yahudi olmayanlardan birini öldürmek suçuyla yargılanıyorsanız, bunu açıkça yemin ederek inkar edebilirsiniz. Çünkü öldürülen bir hayvandır.'

İşet şu din i öğretilere bir bakın. Bunlara inana bir millet neler yapmaz.

'Dünyanın insanları İsrail ve bir bütün olarak ele alınan diğer milletler olarak ikiye ayrılabilir. İsrail seçkin bir millettir. Bu temel bir doğmadır.'

'Yahudiler ya üzerlerine basılıp yürünecek kadar küçük yahut ta yıldızlara degecek kadar büyüktür. Orta büyüklük yoktur.'

'Yaratılış merdiveninde farklı basamaklar olduğunu doğal olarak herkes kabul eder. Önce inorganik maddeler, bitkiler ve hayvanlar alemi. Sonra konuşan yaratıklar ve hepsinin üstünde Yahudiler.(Sources de la pensee Joive Contemporaine-Ahad Ha'am Nietzsche)

Ben bu apaçık hezeyanlar karşısında araya girmeden sizi korkunç gerçeklerle karşı karşıya bırakıyor, bu gün olan biteni, nasıl bir durumla karşılaştığımızı anlamanızı istiyorum.

'Herkes kardeşine karşı, herkes komşusuna karşı, şehir şehre karşı, ülke ülkeye karşı cenk edecek.(İşaya- Bab:19 Cümle:2)

'Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek ve tutulan her adam kılıçla düşecek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak. Evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek.)

' O zaman Rab Yahova bütün milletleri önünüzden kovacak. Ve sizler büyük, kuvvetli milletlerin topraklarını alacaksınız. Ayak tabanınızın bastığı her yer sizin olacak.' (Eski Ahit. Tesniye bab:11 Cümle:23-25)

'Milletlerin sütünü, kralların memelerini emeceksiniz.' (İşaya-Bab: 60 Cümle:16)

Varın siz gerisini düşünün. Bunca sapık öğretilerden sonra İsrail'i daha iyi görürü ve ona göre karar verirsiniz artık.

Ahmet Kemal

NECATİ ÇELİK

NECATİ ÇELİK

İzmit İmam Hatip Okulu'nun ilk öğrencilerinden. İleriki yıllarda aynı sınıfta beraber olacağız. Pek çalışkan bir öğrenci değildi. Kilolu olduğundan dolayı boğazının altında sarkan bingıldaklarından dolayı kendisine mebus derdik. Hakkı var ağırlıklı bir adamdı. Yürüyüşünde, tavırlarında bir saygınlık vardı. Sanki ta o günlerde bakan olacağını biliyordu. Liseyi onunla okuduk. Fazla bir yakınlığımız olmadı. Benden bir iki yaş büyüktü galiba. Sınıfın yaşlılarıyla gençleri arasında bir mesafe vardı. Biz de bu yüzden çalışkanlığımızla ön plana çıkmaya çalışıyorduk. Onlar yaşlarının olgunluğunu ortaya sürüyorlardı. Okulumuzun ilk öğrencilerinden oluşan bir sınıftaydık. Çoğu Kur'an-ı Kerim kursundan gelmedi. İçlerinde hafızlar vardı. O hafızlık yapmamıştı sanırım. Liseyi bitirdik. Bir sınav sonuçlarıyla üniversiteye kaydolmaya hak ettik. O istediği bölüme girememişti. Kuran kursu öğretmeni oldu kendi köyünde. Şimdi Gölcük ilçesinin bir mahallesi olan İhsaniye idi onun köyü. Yılsonu hatim merasimine o dönemin Çalışma bakanı Şevket Kazan'ı davet etti. Törende bakanı iyi ağırladı. Çok geçmeden Bakan onu Ankara'ya aldırdı. Özel kalem müdürü olmuştu. Koltuğu dolduruyordu. Almanya'ya dini görevle giderken ona misafir olmuşum. Bir üniversite öğrenci yurdunda kalıyordu. Her gün tıraş oluyordu. O ünlü vecizeyi ondan dinledim. Bürokrasi de en önemli iş her gün sinekkaydı tıraş olmaktır. Tam böyle miydi şimdi hatırlayamıyorum. Onu Ankara bürokrasisi daha iyi bilir. Bizi Ankara'ya uğurladı. O sıralar ODTÜ'de ön lisans okuyordu. Kısa bir zaman sonra Hak İş Konfederasyonuna genel sekreter oldu. Genel başkan da Şevket Kazan'ın memleketinden bizim de hemşerimiz, aynı zamanda Şevki Yılmaz'ın Abisi Azizi Yılmaz'dı. 12 Eylül ihtilali oldu. Azizi Yılmaz bazı nedenlerle başkanlığı bıraktı. O genel başkan oldu. Uzun yıllar sürdürdü bu görevi. Ben de yıllar ikinci üniversiteyi bitirmiş öğretmen olarak Ankara Elmadağ ilçesinde bir ilköğretim okuluna atanmıştım. Kendisini okula kitap bağışi almak için ziyaret ettik bir arkadaşla. Bizi iyi karşıladı. Pek bir şey alamadık ama ilgisinden memnun olduk. Bir seçimde kendi ilinden belediye başkanı olması için teklif aldı ama kabul etmedi. Konfederasyon başkanlığı bırakmak istemedi. Daha sonraki seçimde İzmit büyükşehir oldu. Büyük şehir belediye başkanı adayı oldu. Kazanamadı. Sonra milletvekili oldu, şimdi hangi ilden olduğunu hatırlayamıyorum. Bir de baktık ki bakan oldu. Özel kalem müdürlüğünü yaptığı Çalışma bakanlığının başına geçti. En yakın arkadaşı bizim de aynı sınıftan arkadaş olduğumuz İlyas Uzuner'i –şimdi o da rahmetli, bir kazaya kurban gitmişti- genel müdür yaptı. Rivayet edilir ki bir seçim konuşmasında kendisine inşallah seçimi kazanır bakan olursunuz diyen bir tanıdığına ben bakan olursam seni de genel müdür yaparım dediği ve sözünde durduğu meşhurdur. Sözü özü bir adamdı. Döneminde kendi gönüldaşlarına pozitif ayrımcılık yaptığı, bakanlığında eleman olarak bir çoğuna görev verdiği bilinir ve bu yüzden hala hayırla yad edilir. Onun döneminde görev alanlar daha sonra işten atıldılarsa bile mahkeme kararıyla geri dönmüşlerdir. Bakanlıklarda ateist azınlığın yuvalandığı, bakanlıkları fiili olarak ele geçirdiğini sık sık söyler olmuştu. Bu konuyu dile getirir, gelecekte Irak ve Suriye'deki gibi Baasçı bir yapılanmanın bakanlıkları teslim alma tehlikesini işaret etmiştir. Ömrünün sonlarında zayıflama tutkusuna kapılmıştı. Çok hızlı zayıflıyordu. Yüzüyordu, spor yapıyordu, yemeğini azaltmıştı. En onun hızlı ve aşırı zayıflamasına şaşırılmış, aynı zamanda bundan korkmuşum. Bir yıl önce amcasının oğlunun cenazesinde buluşmuştuk. Nereden bilecekti ki bir yıl sonra kendisi de bu mezarlığa gelecekti. Son zamanlarda çok buluşuyorduk. İlk mezunlar olarak sohbet ediyorduk. Efendiydi. Kimseyi kırmazdı. Hoşsohbeti. Vefalıydı. Ekabir görünüşünün altında alçak gönüllü bir hali vardı. Allah rahmet eylesin.

GAZZE'DE İNSANLIK ÖLDÜ

GAZZE'DE İNSANLIK ÖLDÜ

Ne Tanrı öldü ne Gazze'liler; Gazze'de insanlık öldü. Ne insanlık kaldı, ne insani değerler. Birleşmiş Milletlerin 'İnsan hakları bildirgesi' de kadük oldu. Yok böyle bir şey. Hepsi bir safсата, hepsi bir aldatmacadan ibaret. Bu gerçek apaçık ortaya çıktı.

İnsanlığın suratına vurmali artık bu apaçık gerçeği. İnsanları kandıran, aldatan bu zalimlerin suratına çarpmalı o bir kötü yalandan ibaret olan İnsan hakları yutturmacasını. Yuh olsun yüzyıllardır insanları aldatıp duran ikiyüzlü zalimlere. Yuh olsun hem zulüm yapıp, hem de timsah gözyaşı dökenlere. Artık inanmıyoruz sizin cafcacı yalanlarınıza. Kanmıyoruz, kanmayacağız timsah gözyaşlarınıza.

İnanmayacağız Gazze'de bunca çocuk, kadın katledilirken; hastaneler, okullar, bombalanırken ses çıkarmayan sahtekar, iki yüzlü, aramızda yalancı maskelerle dolaşan katillere, canavarlara. İnanmayacağız süslü, cafcacı medeniyet yalanlarına. İnanmayacağız hümanist aldatmacalara.

Yazıklar olsun ey dünya, yazıklar olsun ey insanlık, yazıklar olsun ey biraz kaldıysa ey insanlık vicdanı. Yuh olsun size. Bombalanan siviller acı içinde kıvrılırken hala yemek yiyebiliyor, içki içebiliyor, kahkahalar atabiliyorsanız utanın insanlığınızdan. Yazıklar olsun sizi doğuran annelere, sizin dünyaya gelmenize sebep olan babalara. Sizin yerinize bir taş doğursa, bir böcek doğursa, bir yılan doğursalardı keşke.

Bunca acı, bunca ıstırap varken bu dünyada nasıl yaşayabildiğimize, nasıl yaşayabildiğimize şaşıyorum zaten ben de? Nasıl nefes alabiliyor, nasıl yemek yiyebiliyor, nasıl su içebiliyor, nasıl gezip eğlenebiliyor, nasıl gülebiliyor, nasıl kahkaha atabiliyoruz buna şaşıyorum işte ben.

Yazıklar olsun size. Yazıklar olsun bize. Yuh olsun, yüzlerce, binlerce, milyonlarca, milyarlarca, trilyonlarca, trilyonlarca, katrilyonlarca, katrilyonlarca yuh olsun sizi dünyaya getiren anne babalara.

Demek ki insanlık ölmüş, demek ki insanlık yok artık. İnsanlık yaşamıyor yeryüzünde. Bu yürüyen iki ayaklılar hayvan belki de hayvandan da beter yaratıklardır artık.

Niçe 'tanrı Öldü' demişti. Yanlış söylemiş. Ben de diyorum ki 'İnsanlık öldü' biz yaşayan ölülerimiz artık. Belki ölü de değiliz, hayat süren leşleriz. Belki ondan da beteriz.

Belki de hayvanız biz, belki de hayvandan da aşağı bir mahlukuz. Belki de yeryüzünde yürüyen şeytanlarız,. Belki Adem'in değil de İblis'in çocuklarıyız biz.

Kimse bana bir şey söylemesin; inanmam artık. Hiçbir yalana ben kanmam artık. Hiçbir şey, hiçbir mazeret uydurulamaz bunca vahşetten sonra. İnsanlık bir daha geri gelmez, gelemez, gelmeyecek artık. İnsanlık dirilmemesine öldü artık. Onu biz usulünce gömelim gitsin, daha fazla kokutmasın ortalığı. Ya da Allah'ın lanetini bekleyip duralım geleceği güne kadar. Biz lanetlenmiş bir topluluğuz artık. Haksızlık karşısında dilsiz şeytanlarız artık.

Ahmet Kemal

AİLEDE DEPREM

AİLEDE DEPREM

Yıkılıyoruz. Dikkat. Kimsenin kimseye tahammülü yok. Tam anlamıyla fecaat. S.O.S. batıyoruz. Zenginleşme bireyselleşmeyi, bireycilik bencilleşmeyi getirdi. Diğerkâmlık yok artık. Empati kalktı. Yardım severlik enayilik sayılıyor.

Ailede, toplumda, her yerde. Herkes bencil, herkes egoist. Tek amacımız var; yiyip, içip, eğlenmek. Sabah kalkıyoruz en güzel sofralarda kahvaltı yapıyoruz, sonra TV açılıyor o sağlıklı yaşam programlarıyla uzun yaşama açılıyor, sonra bu gün nereye gidelim, hangi alışveriş merkezine, hangi sinemada iyi film var onları kesiyoruz.

Bu arada elimizde tabletlerle oyun oynuyor, bilgisayarla internete giriyoruz; facebook 'ta takılıyor biraz derken biraz çetleşme, biraz paylaşma, sanalın dibine vuruyoruz, bir yandan da o dizi senin bu dizi benim, dizi kavgası yapıyoruz, evin reisi haber programları isteye dursun kadın dizilerin sayısını bilmez, bu uğurda kocasıyla kanlı bir çatışmaya hazırlanır, çocukları da yanına alarak orduyla saldırır. Koca çaresiz soluğu kahvede alacaktır.

Sıra gelir magazin programlarına. O da yetmez akşam eve dönen kocasına yemek bile yapmamıştır. Mutfak toplanmamış, kaplar bulaşık makinasına atılmamıştır. Bi zahmet atıver kocacığım. Bir yandan citoslar yenir, bir yandan çekirdek çitilenir, sonra varsa yoksa sağlıklı yaşam programlarında sihirli değnek aranacak, ama asla bulunamayacaktır. O da olmayınca kocacığım bir zayıflama aleti gördüm ipince yapıyor insanları, hadi hemen alalım. Beni nereye yemeğe götüreceksin, bu akşam da falan yerde güzel bir restoran açılmış hadi orada yemeğe gidelim.

Bunlar tatmin etmemiştir, bu yıl nereye tatile gideceğiz planları, borçlanmalar. Araba eskimiş yenilenecektir, yeni bir delik açılmıştır. Benzin parası alıp başını gitmiştir. Telefonlar eskimiştir, yenilenecektir. Doğum günleri yaklaşmış, hediyeler alınacaktır. Yok, evlilik yıldönümü, yok bayram, yok falanın nişanı varmış eski elbiseyle gidilir miymiş, yok falanın düğünü var, onun için elbiseler alınmalı.

Çocuklar harçlık ister, okul masrafları artmıştır. Büyük kız evlenecek borca girilir, oğlan sıradadır. Oğlan tatile gitmek ister para lazımdır, sigaranın iyisini içer baba kesesinden. Kızın çocuğu olacak ona beşik alınmalı. Yok, falanın çocuğu doğdu ona maşallah alınacak. Yok, filanın düğünü var ona küçük altın.

Kadın isteklerini tam elde edememiştir akşam kocasına yan çizer. Bahane hazırdır, yorgunum, uykusuzum. Kocanın gözü dışa kayar, yeni arayışlar başlar. Evde huzur yoktur sürekli kavga ve çatışma. Adam içkiye veriri kendini, baş edemez olan bitenle. Kötü kadınlara gitmeye başlar. Kadın kıskanır savaş açar. Her şeye tahammül ederim ama buna asla. Slogan budur. Kavgalar sertleşir, erkek kaba kuvvete yönelir. Sevginin yerini nefret alır ve yuva dağılır. Kadın sığınma evine gider, sonra yeni bir ev açar, oğluyla yaşamaya başlar. Bir yandan kocasının yakasını bırakmaz. Ben ona bunca yıl katlandım her şeyini alacağım donuna kadar söylemleri başlar. Koca ben sana gösterir imlerle saldırı iş cinayete varır.

İşte size bir senaryo. Hayatımızın özeti. Elde var bir. Sonuç bu. Görünen köy kılavuz istemez. Altı ay içinde yakın akrabalarımın üç aile bu yola girdi. Birkaç sene önce aynı apartmanda 3 yuva dağıldı. Hem de 2 si yeni kurulmuştu daha. Şu an ikisi yeni yuva kurdu erkeklerden kadınlar yalnız ve çocuklarıyla hayat sürmekte...

Toplum ve devlet olarak bu konunun alarm işaretleri verdiğini görmek zorundayız. Yol yakınken dönmek, hayatlarımıza yeni bir yön vermek zorundayız. Yeniden erdem toplumuna dönmek, ahireti önceleyen bir hayata yönelmek zorundayız.

Aksi halde aileler yıkılacak, çocuklar perişan olacaktır. Kadınlar ezilecek, erkekler perişan olacaktır. Yeniden eski değerlerimiz dönmek zorundayız. Aileyi ve toplumu yeniden ihya ve inşa mecburuz. Bu konuda devletin tedbirler alması kadar sivil toplum örgütlerinin de üzerine düşenler olacaktır. Hepimiz sorumluyuz. Aksi halde çok yakın zamanda iş işten geçmiş olacaktır. Bu böyle biline...

Ahmet Kemal

Nostaljik Bir Gezi

Nostaljik Bir Gezi

Yıllar önce gittiğim bu yerler bir daha gitmek nasip olmuştu. Fındık toplamak için gittiğim bu aileye kız vermişim. Düğünde karşılaştığım Yaşlı Nine ölmüştü. Bu ninenin evinde kalmış, onun yemeklerini yemiştik. Ani bir ölüm haberi biz yıllar önce gittiğin 10, 15 gün kaldığım, havasını soluyup ekmeğini yediğim yerlere gitmek zorunda kalmıştım. Sularında yüzdüğüm melen üzerine baraj yapılıyordu. Ama bu matem gününde sıla özlemi yapma imkanım yoktu. Gözüm hiçbir şey görmüyordu. Ninenin erdemli hayatını öğreniyordum. Bu beni büyülemişti. Daha sonra yeniden gelecektik. Abimle dünür sözleşmişlerdi abim bu yerleri baraj suları altında kalmadan görmek istiyordu. Yıllar önce gittiğim bu yerlerle ilgili anılar zihnimde canlandı:

“Lise sıralarında öğrencydik. Yılsonu tatili fındık toplama teklifi geldi komşumuzdan. Tabi kabul ettik. Üçkardeş ve mahallemizden birkaç kişiyle Adapazarı dolmuşuna bindik. Yolda tekeri patladı. Bekledik, şoför değiştirdi lastiği. Yola koyulduk.

Adapazarı’na gelmiştik. Oradan Karasu garajına yürüdük. İlçeye kalkan tek otobüsü beklemek zorundaydık. Gecikerek geldi. Hava sıcaktı, ama biz sabrediyorduk. Sonuçta işçiydik, çalışarak para kazanacaktık.

Araba geldi bindik, yola koyulduk. Şose yolda eski otobüs yaylana, yaylana gidiyordu. Yemeden içmeden gidiyorduk. Neden sonra Karasu’ya vardık. Oradan başka bir arabaya aktarıldık. Bu kez taşlı yollardan Ortaköy’e ilerliyoruz. Bin bir zahmetle her tarafımız haşat olmuş bir şekilde, yoğun argın köye varmıştık.

Akşam yemeğini yediğimiz evde yatmaya koyulacaktık. Ev tahtadan yapılmıştı. Tuvaleti çok garipsemiştik. Atıklar eğri duran bir tahtanın üstünden kayarak aşağıya düşüyordu. Yorgunluktan yattığımız yeri tanıyamamıştık. Sabah erken bizi kaldırdılar. Çorbamızı içtikten sonra yola koyulduk. Traktöre binerek fındık tarlasına varmıştık. Öğlene de dek çalıştık çok zor gelmişti.”

Sabah yola çıktık. Büyük Abim de bizimle beraberdi. Yolda bir lokantaya girip karnımızı doyurduk. Abim yemeğini fazla bulmuştu. Ben o fazlalığı yedim; ama keşke yemez olsaydım. Yola koyulduk ama benim midem rahatsız olmuştu. Her tarafı inceliyorduk ama ben hiç rahat değildim. Bu özlemler bana zehir olmuştu.

Yollar muhteşemdi. Bölünmüş asfalt yol yıllar önceki yola nazaran çağ atladığımızı haykırıyordu. Karasu’ya varmıştık. Oradan Kocaali ve Ortaköy’e ulaştık. Yolda muhabbet kırıla gidiyordu. Ben işkence altındaydım. Bütün yol bana ağır esaret hayatı gibi gelmişti.

Tabiri caizse yediğim bu yemek yüzünde gezi bana tam bir eziyet haline dönüşmüştü. Bizi ilk olarak buralara getiren Fındık üreticisi komşumuz Nizamettin Abi bizi bekliyordu. Damadın Dayısıyla telefonla görüştük. O da köydeydi. O zaman gün boyu tüketemediğimiz yolu birkaç saatte almıştık.

Köye indiğimizde Damadın Dayısı Çavuş kahvede çay dağıtıyordu. Masaya oturup çaylarımızı içtik. Biraderle muhabbet ediyorlardı. Yıllar sonra ilk defa karşılaşıyorlardı. Fındık için gittiğimiz o eski ev artık yerinde yoktu. Onun yerinde betonarme tek katlı ev vardı. Bir başka ev daha yapmıştı ihtiyar onun tam karşısında. Fındıkları yeni toplamışlar, kurutmak için sermişlerdi. Torunları ilgileniyordu. İhtiyarla birader sohbe başladılar. Eskiye anıyorlardı. İhtiyarın hoşuna gitmişti. Eşi ölmüş, yalnız kalmıştı. Çocukları ve torunları vardı ama hiç biri eşinin yerini tutmuyordu.

Nizamettin abi bizi bahçede bekliyordu. O da fındığını sermiş kurutuyordu. Çaylar hazır, ama bizimkilerin fazla vakti yoktu. Üç bardak çayı zor içmiştik. Hanımı yaşlanmıştı, annesine çok benziyordu. Kendisi saç sakal beyazlatmıştı. İzin aldık. Bir poşete fındık koyarak yanımıza verdi.

Akşam yaklaşıyordu. Dönmek istiyorduk. Barajı yukardan seyrettik. Her taraf yemyeşildi. Demek bu yeşillikler sular altında kalacaktı bu güzelim vadiler suyla dolacaktı. Hafızamdan hiç kaybolmayan o güzelim Melen çayı denize dönüşecekti.

OKULLARIN YENİDEN TANZİMİ

Eğitim üzerine yazılar:

OKULLARIN YENİDEN TANZİMİ

Bugünkü okulların öğrenciyi nefret ettiren, öğrenim psikolojisine tamamen aykırı, askeri nizamiye havasında, yeşilden ve spor alanlarından mahrum, iç mekanları hapishane koridor ve koğuşlarının birebir aynısı denebilecek stildedir.

Yeni mimari arayışlarıyla özel sektörün inşa ettirip devlete devrettiği okullar bile bu alanda fazla bir fark göstermiyor, ideal olana uzak yapılarıyla Türkiye’de eğitim mekanlarının eğitimi felç eden mekanlar olduğunu artık anlamının zamanı gelmiştir.

Eğitimde ilk halledilmesi gereken budur ve bu konu aciliyyet gereken konuların başında gelir. Kent dışına taşınması zaruri hale gelmiştir tüm okulların. O da yetmez eğitim kampüsleri planlanmalı, doğu İslam, Osmanlı Selçuklu mimarisinin bir devamı olarak yapılacak binaların, bahçe peyzajından tüm mekânlarına kadar her şeyinin milli olması gerektiği açıktır.

Dahası okul bahçelerinin öğrenci eğlenme ve dinlenmesini kendi geleneklerimiz doğrultusunda sağlayacak şekilde olması gerekir. İlk okullar için seksek, mile, ip atlama, birdirbir, beş taş, dokuz taş ve diğer oyunlar için özel mekan ve öğretmen yönlendirmeleri, yararlı internet salonları, klasik müzik, tasavvuf ve halk müziği eğitimleri, eskrim, ok atıcılığı güreş vb. milli sporlar özendirilmesi için özel mekanlar ve eğitimcilerin tahsisi, okumanın özendirilmesi için iç ve dış mimarisi sevecen, memurları motive edici yetenekte kişiler olan okuma odaları, kütüphaneler, şiir okuma mekanları, vb. ortamları oluşturulmalı...

Sınıflar, koridorlar, okul kantin ve kafeteryaları yeniden tanzim edilmeli, kapalı dinlenme mekanlarına açık iç açıcı mekanlar da eklenerek, öğrenci motivasyonu en üst düzeye çıkarılmalıdır.

Okullarda seminer ve konferans salonları güzel ve nefis mekanlar haline getirilmelidir. Öğretmen odaları öğretmenleri psikolojik olarak rahatlatıcı mekanlar olmalıdır. Öğretmenin bilgiye kolay ve rahat ulaşabilmesi için bilgisayar ve internet imkanlarının artırılması şarttır.

Ayrıca okullara bilimsel ve kültürel dergilerin idarece satın alınarak, öğrenci ve öğretmenin kolayca erişebileceği yerlere ulaştırılması acil ve zorunlu eylemlerdendir.

Bu konuda doğu ve batı eğitim mekanlarının araştırılması, örnekler üzerinde uzman ekiplerce çalışılarak yeni bir yapılanmaya gidilmelidir.

Okulların dini mekanlarla iç içe olması sağlanmalı, kampüslerde hem mescid hem de mimarisi özel ve güzel mabetler yapılmalıdır.

Eğitim yuvaları yeşille kuşatılmış, canlı ve sevimli mekanlar haline getirilmelidir. Bu konuda acil eylem planları hazırlanmalı, kent içinde gürültülü ortamlardaki okullar acilen satılarak finansman oluşturulmalı, bu finansman yeni eğitim mekanlarının inşasında kullanılmalıdır.

Ahmet Kemal

ETÜT MERKEZLERİ

ETÜT MERKEZLERİ

Dershanelerin bir yanlığı olduğunu, eğitim sistemine yardımcı değil, muhalif olduğu ve ona zarar verdiği gerçeğini ihtiyaç haline gelen etüt merkezleri ortaya çıkarmıştı birkaç yıldır. Örgün eğitim sistemi olan okullarda dersler zaten yapılmaktaydı. Yapılan bu dersleri aynı oranda işlemek, anlaşılın kısımlarla anlaşılınmayanları tekrarlamak için bu külfete gerek yoktu.

Aksine dershane sistemi öğrenciyi tembelliğe itiyor, örgün eğitimden de koparıyordu. Oysa aynı sistem içinde eksik öğrenme gerçekleşiyor, geç öğrenen öğrencilerin dersten kopması bir vakıa gibi karşımıza çıkıyordu. Ancak müfredatı yetiştirme gibi bir problemi olan öğretmen geride kalanlarla ilgilenemiyor, onlarda sınıfta dersin işlenmesine yönelik problemler teşkil ediyorlardı.,

Bu gibi problemler disiplin sorunlarına yol açıyor, giderek örgün eğitimi, yavaşlatma, sabote etme, engelleme gibi sonuçlara varıyordu. Dahası bu öğrencilerin örgün eğitimden kopmaları sağlanıyordu. Bu gün hala devam ediyor bu durum, sınıfta kalmalar, ya da eksik bilgilerle bir üst sınıfa taşınmalar eğitim seviyesini her geçen gün biraz daha düşürüyor, eğitimciler yıllardan beri bu durumdan şikayet ediyorlar, ancak bu konu yöneticilere intikal etmiyor ve herhangi bir çare üretilmiyor.

Çünkü eğitimciler kendilerine verilen had ve sınırları aşma cesaretinden yoksun bırakılmışlar. Herkes bir vurdumduymazlık içindedir. Bakanlık eğitimcileri önemsememekte, onların fikirlerine değer vermemektedir. Bu kanaatte olan eğitimci kitlesi sorunları ortadan kaldıracak düşünce üretmek yerine, en az problemle aybaşı getirmek, daha fazla gelir kazanmak ve emeklilik hesaplarıyla meşgul olmaktadır.

Aşılınmayan engeli dolaşmaktadır eğitimci. Sallabaşı al maaşı cinsinden bir yaşam, artan gelirle otomobil değiştirme, krediyle daire ve yazlık alma, ardından daha fazla refah, daha fazla eğlenmekten başka bir şey düşünemez hale gelmiştir.

Şimdi gelelim etüt merkezleri ihtiyacına. BATIDA UYGULANAN BU SASTEMİ İRDELEYELİM. ÖRGÜN EĞİTİMDE ERI KALAN ÖĞRENCİ ÖĞRETMENİ tarafından etüt merkezine yönlendirilmekte, eksik konu ve anlaşılınmayan bölümler etüt merkezinde öğrenciyeye birebir verilmekte, öğrenci örgün eğitime kaldığı yerden devam edebilmekte, sorunlar en aza indirilmektedir.

Bunu savaş sırasında yaralanan askerin hastanelerde tedavisi sonrası tekrar asli vazifesine döndürülmesi olarak düşünelim mesele daha iyi anlaşılacaktır. Bu etüt merkezlerinin bu günkü işleyişinin dershanelere dönüşmesi tehlikesi de böylece ortadan kaldırılabilir. Etüt merkezi masrafları batıda öğrenci velisi değil devlet tarafından karşılanmaktadır. Bu doğru bir karardır. Ancak bugünkü işleyişte vatandaşın ödemeleriyle hayatlarını sürdürmektedirler.

Arz talep dengesine göre bugünkü işleyiş de isteklilerin buralardan yararlanması şeklinde bedelleri bizzat kendileri tarafından karşılanarak_ devam edebilir. Ancak devletin bu kurumları sıkı denetlemesi, dershanelerde yapılan yanlışların burada tekrarlanması sağlanabilir. Bu tehlike vardır ve hele dershanelerin kaldırılmaya çalışıldığı bu ortamda bu tehlike daha büyüktür.

Anadolu Aleviliğinin baskı gördüğü dönemlerde Alevilerin Bektaşî tekkelerini cem evine dönüştürdükleri bilinirse durum daha iyi anlaşılabilir. Yetkililerin soruna acilen el atmaları şarttır. Bu alandaki sorun kroniktir ve bir an önce bu soruna çare üretilmelidir. Sorun ortada, çözüm ortadadır. Sorunların çözümü için gerekli irade hükümetlerindir.

Ahmet Kemal

ALLAH, TAGUT VE İNSAN

ALLAH, TAGUT VE İNSAN

İnsanın yeryüzüne iniş macerası ilahi takdirde vardı, gerçekleşecekti; ancak bazı sebeplere bağlıydı. İşte o sebeplerden bir ve başlıcası İblis'in lanetlenmesi ve onun ayartısıyla yasak meyvenin yenmesi.

İnsanın yaratılışı kadar yeryüzüne iniş macerası da bu takdirin içindeydi. 'Ben bir gizli hanineydim bilinmeyi istedim ve insanı yarattım' buyuran yaratıcı insanın yaratılış hikmetini açıklar. Bu kutsi hadis yaratılış amacımızı açıklıyor, yaratılış sırrından bizleri haberdar ediyor.

Bu yaratılış sırrı insanın cennetten yeryüzüne indirilişini de izah ediyor aslında. Bu macera bizi yaratılış gayemizi de ortaya koymakta.

Allah bir yanda melekler diğer yanda hayvanat, öbür yanda ise can taifesi. Nebatı da buna eklersek yaratılış tablosu tamamlanmış olur. Bu yaratılış stratejisinde insan tam ortada durmaktadır. Can yani cin taifesi insan gibi ilahi emre muhataptır, ancak bu ilahi emire uymakta insan kadar şanslı değildir. İnsan ise İblis'in ayartısı ve içindeki nefsin şerre meyli yüzünden ilahi emre uymakta zorlanmaktadır.

Allah insanoğlunu yaratmış onu kendisine itaat edip etmemekte serbest bırakmıştır. Can taifesi de aynı sınava tabi olmuş bu yolda insanın kaderine ortak olmuştur. Hayvanat ve nebatatın ise bu imtihana tabi olması söz konusu olmayacaktır.

İnsan bu yaratılış çizgisinde ya doğru yolu bulacak, kendisine peygamberlerle gönderilen ilahi emre tabi olarak mükafata nail olacak, ya büsbütün inkar yoluna saparak ilahi cezaya muhatap olacaktır. Ya Allaha inanıp ona kulluk yapacak yahut kendisine ilahlar edinerek onların kul ve kölesi olarak bedbaht olacaktır.

Can taifesi ateşten yaratılmış olmakla birlikte aynı imtihana tabi olmuş, bu imtihan ilahi adaletle doğrulanmıştır.

İnsan yeryüzüne iniş macerasına cennetle başlamış orada şeytanın ayartısıyla yeryüzüne inmiş ve orada Allah'ı tanıma ve bilme, ona ibadet etme imtihanına tabi kılınarak, bu imtihan sonucu ulaşacağı yere varacaktır.

Bu uzun seyri süluk ya hakta olacak ya da lain şeytanın gösterdiği çizgide inkar çukurunda yuvarlanarak cehenneme atılacaktır. Burada insanın karşısında şeytan ve onun dostları nefis ve onun aynaları tagutlardır.

Bu yeryüzü macerası oldukça karmaşık ve bir o kadar da netameli olacaktır. Bu macera sonunda ya ebedi saadetin kapıları açılacak yahut ta ebedi felakete duçar olunacaktır. Bu macera aslında soylu ve kutlu bir maceradır. Ancak insan kendi nefesine en çok zulmeden varlık olarak gafletle yaşamakta, bu kısa hayatı amacına uygun yaşamak yerine onu bizzat gaye haline getirmekte, bütün hayatını basit zevkler ve eğlenceler peşinde saçıp savurmaktadır.

Dünya hayatı oyun ve oyuncaktan ibarettir Hadis-i Şerifi'nin hakikati ortaya çıkmaktadır. İnsanlar uykudadır ölünce uyanırlar.

Ahmet Kemal

HAYATIM

HAYATIM

Nerde doğmuşum ben. İzmit'in en köşe en tenha semtinde. Mehmet Ali Paşa Mahallesi. Annem karnı burnunda- bu onun tabiridir-köyden yaya olarak gelmiş şehre. Dayımın evine yerleşmişler iki Abim ve Baba'mla birlikte. Burası yeşilliklerle dolu yarı köy, yarı kent bir küçük semt. Ufak bir camisi var. Yollar yer yer çamur, ter yer çakıl taşlarıyla kaplı. Kentin tek ünlü caddesi baştanbaşa uzanan Bağdat Caddesi. Kentin iç ulaşımın sağlayan tek otobüs sahibi bizim sokakta otaran İdris Amca.

Babamın köyü Yuvacık. Oturdıkları yer köyün dışında Arap oğulları Mahallesi. Dedem oradaki arazilerini kardeşine satarak çıkmış. Bu mahalleden bir arsa satın almış köyedekinin onda belki yirmide biri kadar bir yer. Bir kısmına kendi ev kurmuş bir de ahır. Babam ondan sonra inmiş şehre. Ahırın üstünde ufak bir ev yapmış. Ben dayımın evinde doğmuşum o sıra. Babam orayı kendi elleriyle yapmış. Ben o evde bebekliğimi geçirmişim. Bu yüzden mi acaba hayvanları çok sevişim bilmem.

Ben doğduğumda babam hademe-i hayrat kadrosuna atanmış. Çocuk yardımı almak için nüfus kaydı olmayan benden iki yaş büyük abimle beni nüfusa ikiz olarak kaydettirmiş.

Kendimi aynı arazi üstünde halamla bitişik ahşap evde hatırlıyorum. Küçük odaları hiç kullanılmayan misafir odası ve salonda yattığımız yatağı içinde odun yakılan ocağı olan mutfağı tahayyül ediyorum.

Annem sokağımızın başındaki tek çeşmeden eve su taşıyarak leğende çamaşır yıkıyordu. Bahçede üçlü sacayağın altında yanan odunlarda istiyordu suyu, Arap sabunuyla bir güzel yuyardı elbiseleri.

Anne kucağında 6,7 km ötedeki tarlamıza giderdik. Annemle babam çapa yaparken beni mısırla fasulye ekilmiş tarlada bırakırdı. Bir müddet sonra ortaya çıkan yılandan korkudan bağirtıma yetişirlerdi.

Çocukluğumun geçtiği ev bu kentin varoşu sayılan bu mahaladeydi. Halamın evine bitişik 2 katlı evdi bu. Alt katta kiracılarımız vardı. Halamın evinin ve bizim evimizin girişleri ters istikametteydi. Halamı çok sevdiğim için bu uzaklıktan hiç hoşlanmıyordum.

Ahmet Kemal

BABAM 1

BABAM 1

Uzun boylu, kalıplı- bu yüzden kendisine Battal Hoca denilen-, güzel sesli, ağır yürüyüşlü, kendinden emin adımlarla gezinen bir adam. Evde otoriter, dışarda demokrat ve insancıl bir kişi. Camii müezzini. Halkla fazla ihtilat etmez, camiden eve, evden camiye gidip gelir. Kimsenin etlisine, sütlüsüne karışmaz. Kimseyle en ufak bir tartışma yaptığı görülmemiştir.

Dünya işlerinde beceriksiz babasının eksikliğini tamamlamak hep O'na düşmüştür. İş hastası anne ve küçük erkek kardeşler düşünülürse bütün yükün onun omuzlarına düştüğü görülmektedir. Bir yandan reçberlik, diğer yandan hocalık bir koltukta iki karpuz deyiminin tam karşılığıdır.

Önce köy hayatının çileleri sonra şehre göç ve orada tutunma çabaları. Askerlikten önce evlendi. Askerdeyken bir çocuğu öldü. Genç ve cahil eşi çocuğu beslemeyi bilememiş, yemek yedirirken bebeğinin boğulmasına sebep olmuştu. Askerliğini İstanbul ve Ankara'da yaptı. Kendi ifadesiyle açık göz ve işini bilen biriydi. Askerde hamamcı olmuş oldukça rahat etmişti.

Yakın köyde babasıyla beraber yaptıkları Cami görevliliğini sürekli acı bir anı olarak anardı. Pek genç yaşlarda evlenmiş, art arda bir sürü çocuk sahibi olmuştu. Geçim sıkıntısı çektiği için Muska yazmış, hastaları okumuştur. Bu yüzden adı Cinci Hoca'ya çıkmıştır.

Hem kendi evinin hem de ayrı olduğu baba evinin işlerini çekip çevirmek hep ona kalmıştır. Güçlü kuvvetli olduğu için işten yılmaz pek becerikli biriydi. Bu yüzden babasını bile beceriksiz bulur, çoğu kişiyi küçümserdi. Para kazanma ve tasarruf etmede, küçük tasarrufları yatırıma çevirmede üstüne yoktur. Hanımını müsriflikle suçlar, sabahtan akşama kadar evde söylenirdi. Sabah namazı dönüşü eve gelir, bir yandan muska yazar, bir yandan günlük eleştirilerini peş peşe sıralardı.

Hocalığı yanında kendi evinin ustalık işlerini çoğunlukla kendisi yapardı. Çelimsiz büyüyen çocuklarını amele yapar, inşaatını sürdürürdü. İştahı kuvvetli, yediğini hazım eder, boş durmayı sevmezdi. Çocuklarıyla hemen hemen hiç sohbet etmez otoriter yapısını muhafaza ederdi. Kız çocuklarını çok sever, bunu belli etmekten kaçınmazdı.

Kiracılarına karşı pek sert ve acımasız davranırdı.

En büyük erkek çocuğuyla yıldızı hiç barışmamış, onu hep aşağılamış, eleştirmiş hatta şiddete başvurarak yetiştirmişti. Onu hiç sevmemişti ve hiçbir zaman baba şefkati göstermemişti. Adını Muhammet koyduğu hayattaki ikinci oğlundan başka hiçbir erkek evladını sevmemişti.

Ömrü boyunca babasına yakın oturmuş, onun işlerine göz kulak olmuştu. Kardeşlerinden bir erkek ve topu 3 tane olan kızları sevmişti. Bir kardeşini hiç sevmemiş, O'nun maceralarının bir büyük arazinin satılıp, parasının zayi edildiğini hayıflanarak anlatıp dururdu.

Babasından kalan tarlada yetiştirdiği mısırdan un yapar yıl boyu çocuklarına o undan yapılan ekmekleri yedirirdi. Aynı tarlada ekilen fasulyeden turşu yapılır yıl boyu o turşu kavru olarak çocuklarına yedirirdi. Bir de bahçede ekilen karalahana eklendi mi menüye tamam. Sabah kahvaltılarının değişmez yemeği mıhlama idi.

Kente taşındığında hademe-i hayrat olmuştu ama köylü geçim kaynaklarını sürdürmeye devam etmişti. Memuriyete geçtiğinde evde francala ekmeği yenir olmuştu. Daha sonraki yıllar pazara gitmeye evde değişik yemekler pişirilmeye başlanmıştı. Ancak ev kadını bu yemeklere gerekli lezzet vermemiş bu konu hep kocasının şikayet konusu olmuştu.

Ahmet Kemal

İNSANLIK ÖLDÜ MÜ?

İNSANLIK ÖLDÜ MÜ?

Dün izlediğim bir haber bana bunu düşündürdü. İki kız annesini planlayarak öldürdü. Bu nasıl olur. Öz evlattan düşman nasıl yaratılır. Doğurduğu ve nazla büyüttüğü merhamet timsali annenin merhametle dolu olması gereken kız evlatları canavara dönüşebilir öz annelerini canavarca öldürebilirler miydi?

Bu da mı olacaktı dedirten ve akıllara hayret veren vahşet insanlığın ne kadar yozlaştığını hatta öldüğünü göstermiyor mu? Biz bunu hikâyelerde dinlerdik ve anne merhametinin boyutlarını anlatmak amacıyla örneklenen bir fıkra dilendirildiğini görürü, bu fıkranın a priori bir örnek olduğunu gerçekte olmayacağını bir duyguyu anne merhametinin boyutlarını anlatmak için kurgulanmış olduğunu düşünürdük.

Hikâye malum. Çocuk annesini bıçakla yaralar, bıçak annenin ciğerini parçalar, bu arada oğlanın eli bıçaktan zarar görür de oğlan bıçağın elini yaralamasıyla elim diye bağırır, anne ciğerindeki bıçak darbesini hiçe sayar, oğlum sana ne oldu diye kendisini bıçak darbesiyle öldürmeye azmeden oğlunun bir anlamda katilinin üzerine kapanır.

Evet, evet durum tam anlamıyla bir fecaat arz ediyor. Dün büyüklerine saygı göstermeyen, hayatın yemek, içmek, eğlenmekten ibaret olduğunu sayan, hiçbir manevi değer tanımayan bir gençlik yetişti. Kutsal değerlerin hiçe sayıldığı ortamlarda yetişen bu gençlik eskilerin eyyamcı dedikleri günübürlük eğlenceye dayalı hayatını –kendilerine göre- en iyi bir şekilde sürdürebilmek için sınır tanımaz bir hale geldi.

Her istediği karşılanan, istekleri önünde sınır tanımayan bu gençlik önündeki engelleri aşmak için Makyavelist anlayışla her şeyi mubah telakki etmeye başladı. İşte anne baba rızası peşinde koşan gençlikten anne –baba düşmanı, hatta katili bir gençlik doğdu, büyüdü ve yetişti. Şimdi de kendi zevkleri için her şeyi yapmayı zorunluluk haline getirdiler.

Bütün dünyayı saran bu yeni hayat tarzı insanın hayvandan aşağı bir yaratık hale geldiğinin resmidir ve bu gidişin sonu felakettir.

Yıllar önce büyüklerine yer vermeyen gençliğin ilk örnekleri oluşmuştu. Bunlardan biri de -itiraf etmekte biraz zorlanıyoruz ama- belki de bizdik. Manevi eğitimi ihmal edilen, değerler eğitimine alınmayan her genç gibi biz de bu olaya kendi açımızdan bakıyor ve ilerleyerek aşırılaşan bu davranışın buralara geleceğini ve bizi tehdit edeceğini kestiremiyorduk.

Bu gün ne yiyeceğini, ne giyeceğini, nasıl eğleneceğini şaşırarak karşı karşıyayız. Her şeyi anlık zevkleri için yapabilecek bir gençlik bu. Marka giyinmeye alıştırılan, Coca Cola içen, Citos yiyen, elinde tabletlerle gezen, ondan bıkınca ipadlarla sarmaş dolaş olan bir gençlik bu. AVM'lerin üyesi, Cafelerin abonesi, sinemaların daimi müşterisi bu gençlik çığırından çıkmıştır. Annelerini öldürmeye varan bu akıl almaz vahşiliğe varan bu katiller sürüsünün daha fazla çoğalmasını engelleyici tedbirler almak için acele etmeli, yeni bir gençlik yetiştirmenin planlarını yapmalıyız.

Milli eğitimi laik-dinsiz, egoist, çıkarıcı yapısından çıkarmalıyız bir an evvel. Din dersine gereken önemi vermeli, değerler eğitimi derslerini ciddi bir şekilde verecek eğitim kadrolarını yetiştirmeli, gerçek kutsalların yerine oluşturulan yalancı kutsallar kaldırılmalı, inanan, inancını yaşayan ahlaklı nesiller yetiştirilmeli artık. Yoksa kendi katillerimizi yetiştirmeye devam edecek, bir gün o katiller eliyle hunharca öldürüleceğiz.

Bu gün her evde bu şekilde yetişmiş birer düşman yaşıyor. Bir, belki de birden çok gizli düşman artık evimizde bizi tehdit eder hale geldi. Bunları evde, sokakta okulda ve toplumda biz büyüttük ve yetiştirdik. Bu gün bizi tehdit eder hale gelmeleri için farkında olmadan çok çalıştık. Bu gün yetiştirdiğimiz bu canavarların tehdidi altındayız ve ne yapacağımızı bilemiyoruz.

En kötüsü de hep beraber yetiştirdiğimiz bu düşmanların tehdidi karşısında yalnızız ve çaresiziz. Toplumca, hatta devletçe bu işe el atmalı bir an önce çareler üretmeliyiz. Yoksa iş işten çoktan geçmiş olacak.

Ahmet Kemal

ELİTLER VE SEÇKİNCİLERİMİZ

ELİTLER VE SEÇKİNCİLERİMİZ

Çağdaş Aristokratlar, Bizim Asillerimiz

İslam Ülkelerinde tipik darbeci ruhu yaşamaktadır. Bu ruh kendi halkına yabancı, kendi halkına düşman bir yönetici elit oluşmuş, bu elit halkı her zaman horlamış, hakir görmüş, aşağılamış, itmiş, tu kaka etmiştir.

Bu elit kesim nasıl oluşmuş, hangi etmenler buna katkı sağlamış, hangi Saikler bu oluşumda rol almıştır. Kendini halkın hizmetinde gören bir anlayıştan buralara nasıl gelinmiştir. Efendimiz as in Seyyid 'ül kavmi hadimuhum: kavmin efendisi hizmetçisi dir. Bu elit yönetici ve seçkinciler toplumun hizmetçisi olmak yerine, onun kralı, zorbası ve feodal beyi olmayı tercih etmiştir.

Bu zorba entel, aydın ve elit seçkinci yönetici tabaka toplumu sınıflara ayırmış, en üstte kendileri asilleri, diğer bir deyimle Türkiye'de Beyaz Türkleri oluşturmuş, bu üst tabaka kendilerinden sonra sırasıyla zenginler, alt bürokrasi ve en son tabaka olan köle serf sınıfını tayin etmiş, halk çoğunluğunu bu aşağı sınıfa itelemiştir.

Bir yandan köylü milletin efendisidir derken diğer yandan 'doğrusunu söylemek gerekirse bu millet sizin düşmanınızdır diyerek gerçek yüzünü ortaya çıkarmıştır. Daha bariz bir örnekle yüksek sosyete denen bu seçkinci tabaka 'Halk plajları istila etti, vatandaş denize giremiyor diye çirkin yüzünü ortaya çıkarmıştır.

Kim bu elit tabaka, kim bu seçkinci sınıf? Nereden geldi yahut nasıl oluştu. Bu yazıda bunları irdeleyeceğiz. Bu sınıf Amerika'da buraya zenciler ve köpekler giremez yazıyordu, zencilerle aynı arabaya binmek istemiyordu, onlarla aynı mekânda ve eşit olmayı asla içine sindiremiyordu. Zencileri daima köle olarak görmek istiyor, onlara ayaklarını yıkatmak, onların kızlarını kirletmek, istedi i zaman ve yerde onları kırbaçlamaktan sadistçe zevk almayı adet haline hatta hatta bir yaşama biçimi haline getirmişti. Kilisede bile onlarla aynı sırada oturmayı nefislerine yediremediler. Bu zavallı insanla hayvan arası gördükleri yaratıkların haklarını elde etmeleri karşısında KLU KLAN örgütlerini kurarak vahşi saldırılarla bu kitleyi sindirmeyi ve ezmeyi adet edinmişlerdi

Bizde durum farklı mıydı? Hayır. Bizde de 'Buraya örtülüler giremez deyip ilk, orta ve yüksek eğitimi, devlet kadrolarını bir sınıf insana kapatan zavallılar aynı zihniyetin ürünü olduklarını, inançlı insanları zencileştirdiklerini bilmiyorlar mıydı sanırsınız? Dahası ülkede bir kesimi Kürt yahut Çingene diye aşağılamayı adet edinmemiş miydi aynı kesim. Dahası olayı genelleştirirsek hakkın oyunu onunla alay ederek, bir elinde Kuran ve bir elinde fötr şapkaıyla aldıktan sonra Ankara'nın labirentlerinde içki, kadın ve kumarla zevk sefa yapa aynı kesim değil miydi? Kâh gazinolarda, kâh barlarda, kâh pavyonlarda vakit geçiren bu zavallı elit yalnızca seçim zamanlarında halkın arasına iniyor, camilerde riyakârane abdestsiz namazlar kılıyor yahut ta benim babam da Hacıydı, annem de örtülüydü diyerek halktan biri olduğu imajını yayıyor, halkın reyini aldıktan sonra onu bir daha tanımıyordu. Hatta kendine özel statü tanıyor, VIP hizmet servislerle krallar gibi yaşıyor, halka tepeden bakıyor, halkı aşağılıyor, hor ve hakir görüyordu.

Bu seçkinci grubun siyasi olmayan bir kesimi de var ki bunlar asker ve sivil bürokrasi var ki bunlar siyasilerden farklı olarak hiçbir zaman popülist olma gereği duymuyor, camiye cenazesi dışında uğramıyor, halkın inançlarıyla alay ediyor halkı aşağılamanın bir yolunu buluyordu. Asker eline düşen erati köle gibi kullanıyor, hatta eğitim zayıfatı adı altında canını hiçe sayıyor, sivil olan ise halkın işlerini görmek için astronomik rakamlarla rüşvet istiyor, adaleti ranta çeviriyor, parayı basanı haklı çıkarıyor,

Eline geçirdiği tüm noktaları halkı söğüşlemek için kullanıyordu. Bu kesim medyada da odaklanmış, Ramazan ayında Müslümanlaşıyor, 11 ay ise halkı dininden koparmak için elinden geleni yapıyordu. Tüm bu noktalara yerleşen elit zümre içerisinde ateist, sosyalist, Marksist, Maoist ve Sabataist bir kesim vardı. Çoğunluk elit bunlardı, bunun dışında bunlara yaranabilen tek tük halk arasından çıkmış, ama onu aşağılayarak büyümüş yüksek makamlara sırf bu yüzden tırmanabilmiş zavallılar da bulunmaktaydı.

Bu yüksek rütbeli köleler halkı ve inançlarını aşağılayabildikleri kadar yükselebilecek, aksi halde alaşağı edileceklerdi. Üniversiteler, barolar, odalar, sendikalar bunların yuvalandığı yerlerdi. Gizli örgütler kurdular, masonik örgütlere üye oldular oralarda yükselme kendi milletine ihanet etme yarışına girdiler, derin yapılanmalarla güçlerini pekiştirdiler, 'maksat vatan ise gerisi teferruattır 'diyerek her türlü kanunsuzluğa imza attılar. Bu uğurda her türlü yolsuzluğu meşru gördüler, her türlü zulüm, işkence ve şiddete başvurmaktan vazgeçmediler.

İşte bunlar bizim aristokratlarımızdı, krallarımız ve baş tacımızdı yakın zamana kadar. Ta ki halk uyanıp iktidara ortak olmak isteyene kadar.

Ahmet Kemal

AHLAKİ ÇÖKÜŞ, İNSANIN VE TOPLUMUN EROZYONU

AHLAKİ ÇÖKÜŞ, İNSANIN VE TOPLUMUN EROZYONU

Dünya globaleşti. Biz de küçülen dünyada her türlü etkiye açık hale geldik. Medya, internet dünyayı köy haline getirdi. Şimdi biz değerlerimizi korumakta zorlanıyoruz. Eğer kültür değerlerimizi ihya edip değişen kitle iletişim araçlarıyla dünyaya anlatamazsak kaybolup gideceğiz.

İyi ve kötü güçler tarihin ilk zamanlarından beri savaşıyor. Kabil Habil'i öldürmeye kararlı her zaman. İlahi öğreti her zaman önümüzde dursa da şeytan boş durmuyor. O bize Adem'in çocukları olduğumuz için düşmanlık içinde elbet. Onun lanetlenmesine sebep olan Adem' olan düşmanlığı hiç bitmeyecek.

Dahası içimizdeki düşman onun en büyük yardımcısı... Bu düşman en büyüğü düşmanların. Bu düşman Peygamber Efendimize bir savaş dönüşü 'Küçük cihattan büyük cihada gidiyoruz' dedirten bu büyük düşmandır. Zaten bu dünyanın da imtihan yeri olmasının nedeni bu. Ama gel gör ki biz bu imtihanı hep kaybediyoruz.

İçki, kumar, faiz yanında, dolandırıcılık, cinsel sapmalar artık dünya çapında bir yayılış gösteriyor. Bu gidişle dünya komple bir çöküşe gidiyor olacak. Pornonun yayılması, çıplaklığın özendirilmesi, serbest yaşamaların artması, Bonzai ve diğer uyuşturucuların yaygınlaşması felaketin boyutlarını gösteriyor.

Ahlaki çöküş aileyi yıkmakta, değerler aşınmakta, lüksün artışı insanların arzularını kamçulamakta, din ve manevi değerler yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmaktadır. Bebeklik yaşlarından itibaren kültür ve inanç tahribatına uğruyor nesiller artık.

Doğadan ve doğal yaşamdan uzak insan tipi sanal alemde yaşamakta, bu alemin her türlü kirliliğiyle iç içe olmaktadır. Bu sanal dünyanın sınır ve had tanımazlığı insani ve İslami birçok değeri yok etmektedir.

Büyük bir felaketle karşı karşıyadır insanlık. Doğal afetlerden, savaşlardan daha büyük tehlike bu. Doğal afetler yalnızca maddi yıkım yapmakta, manevi tahribatı kadar kazançları da beraberinde getirmektedir. Oysa bu ahlaki çöküş yalnızca maddi yıkıma sebep olmamakta, asıl tesirini insanın ruh dünyası ve toplumların geleceği üzerinde icra etmektedir.

Bu tahribat bizi' İnandığın gibi yaşamazsan yaşadığın gibi inanırsın' gerçeğiyle yüz yüze bırakmakta, felaketin daha ileri derecesi de o zaman ortaya çıkmaktadır. Sodom ve Gomore'nin günümüz dünyasında örnekleri boy göstermekte, bir değil onlarca sapkın topluluklar ortaya çıkmaktadır.

Bu gün batı baştanbaşa bir Sodom ve Gomore'dir. Ad ve Semud kavimleri kutsal kitabımızın naklettiği bir vakıa değil günümüz gerçeğidir. Batı dünyası eşcinsel ilişkilerin resmi evliliklere vardırıldığı sapkın topraklar olmuştur. Biz de de örnekleri görülmeye başlayan bu eşcinsel ilişkilerin artması, hatta ticari bir sektör olması, sanal dünyada sık rastlanır olgulardan olması bir tesadüf değildir.

Zina dindar ailelere kadar uzanmış, faiz ve tefecilik dindar kesimi kuşatmıştır. Faiz artık olağan hale gelmiş, Kur'an-Kerim'de belirtildiği gibi. 'Faiz de alışveriş gibidir' denilmeye başlanmıştır. Havuzlu villalar da yaşama olağanlaşmış, lüks arabalara sahip olma, lüks dairelerde oturma, pahalı motellerde tatil yapma dindarların da yaşamının bir parçası oluvermiştir.

Bu gidişin nereye varacağı şimdiden kestirilemez ama hızlı bir dezenformasyonun yaşandığı ve boyutlarının bu gün tahmin edilemeyecek kadar ileriye varacağı anlaşılmaktadır. Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir. Şimdiden ne yapılması gerekiyorsa iyi düşünülüp yapılmalıdır.

Yoksa bade harabul Basra

Ahmet Kemal

ÇATIRDAYAN AİLE

ÇATIRDAYAN AİLE

Batılaşma ve zenginleşme ile birlikte aileler çatırıyor. Karı koca arasındaki iletişimsizlik, beklentilerin yükselmesi, artan refah seviyesinin getirdiği suni ihtiyaçlar, bu ihtiyaçların karşılanmasındaki anlaşmazlık, yaşam şartlarının değişmesi, medyanın kışkırtıcılığı, giderek artan bencillik beraber yaşamayı zorlaştırmakta, evlilikleri sarsmaktadır. Artan boşanmalar, özgürlük duygusunun sınırsız derecede ileri gitmesi toplumun temeli olan aileyi zora sokmaktadır. Zenginleşme le beraber dünyevileşmenin ileri boyutlara varması kadını feministleştirmekte bu da aileye zarar vermektedir. Medyanın hayatımızın tümünü işgal etmesi, TV dizilerinin yanlış yönlendirmeleri, internetin hayatımıza boyu boyunca girmesi insanı çevresinden koparmakta, sanal dünya gerçek dünyayı karıştırarak yıkıcı bir görev üstlenmektedir.

Dindarlığı ve geleneklerin gelişen teknolojiye ayak uydurmakta zorlanması her şeyde olduğu gibi aileyi de zedelemekte, işleri çıkmaza sokmaktadır. Bu gidişle geleneksel aile yerini batı tipi evliliklerine bırakacak, evliliklerin azalması ve boşanmaların artması, yalnız ve serbest yaşamının artması kaçınılmaz olacaktır.

Bu gün gelenekselle batılaşmacı hayatın köprüsündeyiz. Gidiş batıyadır. Yüzyıla yakın gidişin vardıği yer burasıdır. Yıllardır batı dizileri ve batıdan daha çok batıcı zihniyetin çalışmaları ile gelinen nokta budur. Eğitim sistemimizin yanlışları, çevre etkileri ve yaşanan yeni hayat tarzı bu yapıyı oldukça kötü sarmakta. Artık son noktaya gelmiş, kadın da erkek te kendini daha özgür hissededeği bir hayatı yaşamak için alternatifler aramakla meşgul. Bir yandan bu birlikteliği sürdürürken diğeryandan güvenli bir ayrılık ve yeni birliktelikler için gözlemler yapmakta.

Şimdi çalışan kadınlar daha fazla fedakarlık yaptıkları için evliliklerini korumakta çalışmayan kadınlara göre daha fazla gayret sarf etmekte, ancak onlar da bir noktadan sonra değişik çözümler aramakta gecikmemektedirler. Ev işlerinden kendini görmekte ihmalkar olan çalışmayan kadın eve dönen erkeğini hiçbir zaman iyi bir şekilde karşılayamamakta, TV bağımlılığı yüzünden kendini kritik edememekte, eşi için hiçbir çekiciliğinin kalmadığını anlayamamakta, eşin değişik çıkışlar aradığını fark edememektedir.

Bakımsız, hiçbir çekiciliği olmayan kadın kendisine karşı azalan ilginin sebebini fark edememekte, kocasından bekledikleri bulamamanın şaşkınlığıyla öfkelenmekte, giderek ondan soğumakta, bu yüzden de onun cinsel ilgisine karşılık verememektedir.

Ev işleri, çamaşır bulaşık gibi hizmetlerin teknoloji sayesinde kolaylaşması eşlerin birbirine olan ihtiyaçlarını azaltmış, cinsel tatminsizliğinin de etkisiyle anlaşma büsbütün zorlaşmıştır. Tarım toplumunun yerini sanayi toplumuna bırakması zaten eşlerin birbirine karşı olan gerekliliğini yarı yarıya azaltmıştı. Şimdi de modern hayatın kapıya dayanmasıyla bu birlikteliği zorunluluğunu nerdeyse ortadan kaldırdı.

Bundan sonra birliktelikler daha kısa süreli olacak, uzun süre devam eden evlilikler yerini fasılalı evliliklere bırakacağına benzer. Serbest ve özgür yaşama eğilimleri aileyi sıkıntıya sokmuş, değişen hayat şartları daha esnek bir aile yapısına doğru yol almayı zorunlu hale getirmiştir.

Ahmet Kemal

YENİ ZİHNİYET VE ESKİNİN SAVAŞI

YENİ ZİHNİYET VE ESKİNİN SAVAŞI

YENİ Türkiye'nin yeni zihniyetine karşı eski zihniyetin direnci kırılmamıştır henüz. Eski zihniyet Yeni Türkiye'ye baştan beri karşıdır ve onu engellemek için elinden gelen her şeyi yapmaktadır. Beyaz Türkler dediğimiz eski Türkiye'nin yönetici asil ve aristokrat sınıfı tüm güçleriyle bu yeni gelişme savaş açmış durumdadır. Gezi olayları, yargı ve Ergenekon darbeleri hep bu savaşın dışavurumudur. Bu savaş kolay kolay bitmeyecek, en ufak bir fırsatta ortaya çıkıp kendini gösterecektir. Yeni Türkiye'yi kuran iradenin zaafalarını her fırsatta dış düşmanla birleşerek kollayacak, bulduğu her uygun ortamda saldırmaktan, tüm güçlerini ortaya koyarak savaşmaktan geri durmayacaktır.

Hem de ne pahasına, yok olmak, kaybolmuş, toptan imha olmak pahasına. Çünkü onlar zaten bu yeni Türkiye'nin saltanatlarını yıktıklarının farkındalar ve sıradan birey gibi mücadele etmek, hayatta bu şekilde yer almak onlar için ölmekten beterdir. Bu yüzden kati bir ölümdense ucunda bir ihtimal dahi olsa eski düzenin geri gelmesi karşılığında intihar denebilecek bu denemeyi yapmaktan geri durmayacaklar.

Eski yönetimde ayrıcalıklı kesim kimlerdi? Burasını iyi tahlil edersek olayı daha iyi anlayabiliriz. Bunlar Tanzimat'tan beri kurulu düzene başkaldıran Jön Türklerdir. Daha sonra İttihat Terakki diye teşkilatlanmış şer ocağıdır ki masonlukla iç içedir. Asıl gücünü Yahudi dönmesi Sabataist'lerden alır bu şer güçler.

Osmanlıyı yıkıp yerine bir sürü devletçik oluşturan dünya şer odaklarıyla iç içe yaşayan bir azınlıktır. Kısa zamanda yönetimi ele geçirmiş, milletin kanını emmiş, ülkeyi badirelerden badirelere sürüklemişlerdir. Koca imparatorluğu kısa zamanda batırmışlar, misak-i milli sınırlarının kurtuluşunda bile savaşın arka cephesinde karşı işlere koyulmuş, savaştan sonra ise Cumhuriyet Halk Fırkasına üşüşerek ülkenin en önemli mevkilerine yerleşmişlerdir.

Sanatçı, siyasetçi ve bürokrat olarak ülkenin en hakim noktalarına üşüşen mason, Sabataist karışımı kesim (Onlara isterseniz beyaz Türk deyin, isterseniz Mutlu Azınlık fark etmez) yıllardır ülkenin kaynaklarını dış güçlerle birlikte sömürmüşler, ülkeyi geriliğe, halkı açlık ve sefaletle mahkum etmişlerdir.

Halk savaşta şehit vermiş, gazi olanlar da yaralı olarak köyüne dönmüş, yöneticilerin baş gösteren zulmü karşısında boynunu bükmüş, denenen demokrasi olanaklarıyla başkaldırmaya çalışmış, ancak her on yılda bir yapılan darbelerle sindirilmeye çalışılmıştır. Ayrıca dış güçlerin desteklediği, sağ sol çatışmalarıyla acılara gark edilmiş, sürdürülen sömürüye karşı uyanmaları önlenmek istenmiştir. Yıllar süren terör belasıyla halk iyice ürkütülmüş, büsbütün sahipsiz bırakılmak istenmiştir.

Ancak meydana gelen ve sömürünün dibe vurması anlamına gelen krizler sonucu halk uyanmış, her ne pahasına olursa olsun kendi içinden çıkan kurtuluş hareketlerine destek vermiştir. İşte Yeni Türkiye budur. Menderes, Özal, Erbakan ve en son Erdoğan'ın çıkışlarıyla yeni bir uyanış baş göstermiş, iki yüzyıllık makûs talihimiz kırılmaya başlamıştır.

Bu yeni Türkiye'nin önü engellerle doludur. Şer güçler pusudadır. Dış güçlerle birleşen iç güçler her türlü ihaneti yapmaya hazırdır. Sanatçısı, siyasetçisi, bürokrati ve sermayesiyle gizli bir direniş sürdürmekte, sessizce hazırlıklarını sürdürmekte, en ufak bir zaaf üzerine harekete geçmek üzere beklemektedir. Bu uğurda düşmanlarıyla bile birleşebilmekte, dün savaştığı kesimlerle bu gün kol kola gezebilmekte, kucak kucağa yaşayabilmektedir.

Ahmet Kemal

DIŞ VE İÇ DÜŞMAN

DIŞ VE İÇ DÜŞMAN

İspanya'da terör halkın eylemi sonunda bitti. Demek ki işe halkın el atması gerekli. Halkı kendi menfaatlerine eyleme sevk eden mihraklara karşı devlet ve sivil toplum örgütleri de halkı devlet ve millet menfaatine milli meselelere sahip çıkıp eylem ve gösterilere katılması, büyük yürüyüş ve mitingler yapması şarttır.

Ulusların hayatında önemli olaylar vardır. Bu olayların çoğu da dış mihrakların yönlendirmesi, iç düşmanlarla birleşmesi ve onları yönlendirmesiyle oluşur. İç düşmanlar ki - bunlar hainlerdir yahut gafillerdir- dış düşmanların emrine girerek buradan getirim devşirmeye girecek, ülke için felaket olan geri dönüşsüz bir yola girmekten kaçınmayacaklardır. Hem de bunu ülkenin menfaatine yaptıklarını vehmedecekler yahut insanları bu şekilde kandırmaya çalışacaklardır.

Dost görünen düşmanlardır bunlar. İçinde buldukları toplumun düşmanıdır. Kendilerini gizlemeyi iyi becerirler. İsim değiştirirler, o toplumda geçerli olan isimleri alırlar. Geremediği halde din değiştirmiş, o toplumda yaygın olan din mensubuymuş gibi görünürler.

Bizim ulusumuzun gizli düşmanları kripto Yahudi dediğimiz Sebataistlerdir, Masonlardır, Rotaryenlerdir, Lionslardır. Bunlar Kabala öğretisi doğrultusunda teşkilatlanmışlar, o gün bu gün içinde buldukları uluslara düşmanlık yapmak için planlı ve programlı hareket edegelmişlerdir.

Lanetlenmiş kavim Yahudiler dünyanın her tarafına sürgün edildikten sonra muharref Tevrat ve onun sapık tefsiri durumundaki Kabalanın öğretisi doğrultusunda çalışmışlar ve hala da bütün güçleriyle çalışmaktadırlar.

Lanetli Yahudi'nin Siyonist hedefleri doğrultusunda planlı hareketler bu gün dünyanın her tarafını sarmış durumdadır. Bu lanetli Yahudi girdiği her topluda sonu gelmez entrikalarını yürürlüğe koymak için her türlü hileye başvurarak para kaynaklarını ele geçirir ve bu paranın gücüyle yan örgütleri kurar, destekler, örgüt üyelerini önemli mevkilere getiri, ordu, polis, adalet güçlerinin önemli noktalarını tutar, medyaya hakim olur, kiralık kalemler vasıtasıyla gündem değiştirir, algı operasyonları yapar, iktidarlar değiştirir.

Devletler yıkar, böler, parçalar, yutar. Terör örgütleri kurar, karışıklık çıkarır, iktidarları yıpratır, alaşağı eder, ya da isteklerini yaptırır. Liderleri kullanır, işi bitince düşmanlarının önüne atar. Suikastlar düzenler, amaçlarını gerçekleştirmek için gerekli gördüğü kişileri öldürür. Vatan dostlarının adını haine çıkarır. Vatan hainlerini kendi uluslarının baş tacı haline getirir.

Bu ahtapotun yaptıklarını boşa çıkarmak için yapılması gereken halkını seven aydın ve yöneticilerin halkla birlikteliğini sağlaması, sürekli milli mücadele veriyormuş gibi düşmanın silahlarıyla silahlanması ve karşı taarruzla onun planlarını boşa çıkarmasıdır.

AHMET KEMAL

TANZİMAT KAFASI

TANZİMAT KAFASI

BU tabir nereden çıktı bilmiyorum. Adı üstünde düzenleme olan Tanzimat kelimesi her ne kadar düzeltmeyi, düzenleme, bozuk, dağınık olanı düzenlemeyi kastetmekte. Ancak anlamının tam tersi bir işlev gördü. Bu kafa Osmanlı'yı son yenilgilerle dağılmış, bozulmuş olan Osmanlı sistemini düzeltmeyi amaçladı. Bu düzeltme hareketi doğru dürüst ön çalışma yapılmamış bir hareketti. Öz kaynaklardan değil yabancı yönlendirmelerden alıyordu gücünü ve ilhamını. Hatta maksatlı ve planlı çalışmaların eseriydi. Düşmanların hain planlarının maskelenmiş çalışmalarıydı.

Kuruluş reçetesi olarak sunulan Tanzimat fermanı da aslında batırma planıydı. Kamu maliyesi bozuktu. Akçenin değeri sürekli düşüyordu. Kanuni döneminde başlayan bozulmalar son haddine varmıştı. Yeniçerilik bozulmuştu. Askerlikle alakası olmayan binlerce kişi yeniçeri ocağına yazılmış, devletten maaş alıyordu. Savaşa gitmeyen, gitse de zafer kazanamayan koskoca hantal ordu devletin tüm kaynaklarını sömürüyordu.

Devlet adamları bu durma çare bulamıyorlardı. Koçi Bey risale yazarak meselenin nirengi noktasını ortaya koymuş, çareyi terk edilen, rafa kaldırılan Şer-i Şerif'e dönmekte bulunduğunu söylemişti. Herkes bunu kabul ediyor ama bu dönüşümü yapacak kudreti kimse kendisinde bulamıyordu.

Medreseler beşik ulemaları yüzünden eğitim ocakları olmaktan çıkmış, beleş karın doyurulan, serseri yuvaları olmuştu. Her türlü keyif verici maddelerin içildiği, masrafları vakıflar tarafından karşılanan bu müesseseler de yıkımın ikinci odağı haline gelmişlerdi.

Koca devletin savaştacak askeri, yazışmaları yapacak katibi bulunmuyordu. Hele yabancı dil bilip, yabancılarla yapılacak yazışmaları ayarlayacak kişi bulmak imkansız hale gelmişti. Bütün bu olumsuz gelişmeler, rüşvet ve iltimasın her alanda kol gezdiği, adaletin rafa kalktığı bir devlet gemisinin yüzdürülmesine imkan kalmamıştı.

Bu fırsatı değerlendiren batılı güçler devletin en mahrem meselelerine el atıyorlar, pusulasız giden gemiyi kendi emelleri doğrultusunda kayalıklara saplama için ellerinden geleni artlarına koymuyorlardı.

Tam bu hengamede kendisine büyük sıfatı takılmış Mustafa Reşit Paşa batılı dostlarının güdümünde bir diğer adı Tanzimat fermanı olan Gülhane Hattı Hümayununu ilan ediyor, zaten filen ortada olmayan şeri şerif hükümlerini resmen ortadan kaldırmanın ilk adımını atıyordu. Halk bu durumu veciz bir cümleyle izah ediyordu. 'Artık gavura gavur denilmeyecek.'

Bu ferman filen kopmuş olduğumuz İslam Medeniyet dairesinden ayrılışımızı resmileştiriyor, batı Medeniyet dairesine eklendiğimizi ilan ediyordu. Batılı dostlarımızın amacı biz güya Batılılaştırmak ve medenileştirmekti. Aslında onların gayesi Osmanlıyı parçalamak, bölerek yok etmektir, ama aydınlarımızın bundan haberi yoktu.

İşte yüzyılların yanılığısı böyle başladı. Evet, Osmanlı hasta adamdı. Ama batılı dostlarımızın reçetesi onu diriltmeye değil öldürmeye yönelikti. İçimizdeki gafiller de onlara inanmışlardı. Oysa halk ne güzel ifade ediyordu: 'Ayıdan post gavurdan dost olmazdı'. Onlar bunu bilmiyorlardı. Biliyorlardı da belki de denize düşen yılanı sarılır misali başka seçenekleri olmadığını sanıyorlardı.

Bu Tanzimatçılar Koçi Bey Risalesini okumamışlar mıydı bilmiyoruz. Ama okumamışlarsa büyük ayıp içindeydiler. Devleti kurtarmak, cahil halkı eğitmek için yola çıkmış olan bu allame adamların onu okumamaları, bilmemeleri imkansızdı. Okudularsa ona rağmen çareyi batıda aramaları ne büyük gafletti. Tanzimatçıların hamisi ve reisi Mustafa Reşit Paşa'nın büyük bir yanılığısı içinde olduğu bu gün apaçık ortada. Ancak geri dönüşsüz bir yola gelindiği, Batılaşmanın son raddesinde büyük bir uçurumun kenarına geldiğimizi görüyor, bu gün bu uçurum kenarından geri dönmek için çareler aramaktayız.

Belki de uçurumdan yuvarlanmış bir koca devletin parçalarını toplayıp onlardan yeni bir yapı inşa etmek gibi hayati bir görevimiz var. Bu görev günümüz aydınına düşmekte, yüzlerce yıllık büyük yanılığının sona ermesi için umutlar taşımaktayız.

Ahmet Kemal

AHMET DEDEM NAM-I DİĞER TOPAL AHMET EFENDİ

AHMET DEDEM NAM-I DİĞER TOPAL AHMET EFENDİ

1904 veya 5 doğumlu. Babasının en sevdiği oğlu. Rize'nin eski adıyla Potamya, yeni adıyla Güneysu ilçesinin eski adıyla Kamboz, yeni adıyla Selametli köyünden İzmit'e göçtüklerinde küçük yaşlardaydı. İlk önce ayrıldıkları yerlere benzer Servetiye köyüne yerleştiler. Orada çiftçilikle uğraştılar. Göçme nedenleri olarak kuraklık gösterilir. O yıl mısırın hiç olmadığı, yağmurların azlığı yüzünden hayvanlara yedirecek ot bile bulamadıklarından yakınırılar. Babasının ilim tahsiline ayırdığı oğludur. Hem ahlakı hem de ilmi yüzünden babası tarafından çok sevildiği nakledilmiştir. Seferberliğe katılmamıştır. O zamanlar ilmiye sınıfı savaflara gitmezdi. Babası borç içinde ölmüştür. Babasının ikinci büyük oğludur. Birincisi Yemen'e gitmiş, uzun süren savaştan evine dönünce ölmüştür. Ömrü din hizmetiyle geçmiştir. Uzun yıllar Doğantepe'de yapmış, -20 yıl gibi- bu esnada kendisine yardım eden babamı babasını o kadar saygı duymasına rağmen isyan ettirmiştir. Beş vakit namaz dışında caminin temizliğini yapar, köylünün çocuklarını okutur, az bir maaş karşılığında camiye namaz dışında kahvehane haline getiren cemaatin hizmetlerini yaparmış. Maaşına hiç itirazı olmaz, çocukların yaramazlığından şikayet etmez, babalarının cami müstemilatında- hiç hoşlanmasa da- sigara içmelerine ses çıkarmazdı. Oradan büyük oğlunun gayretiyle kente göçmüş, orada da boş durmayıp az bir ücretle çeşitli kurslarda hocalık yapmıştı. Köydeki malını mülkünü az bir bahaya kardeşine satmış, ondan kendisine bağışlanan birkaç meyve ağacını benim diyerek toplamaya hiçbir zaman tevessül etmemişti. Hayır, kurumlarından aldığı ücretlerin büyük bir kısmını da sürekli o kurumlara bağışlamış, bu yüzden karısının alay ve hakaretlerine sessizce katlanmıştı. Evin geçimini onun elde ettiği az gelire bırakmayarak sürekli çiftçilik yaparak karısı karşılamıştı. Bu yüzden de ve de hiç itibarı yoktu. Aksine paraya değer vermemesi, dünya işi için kimseye dalaşması, kendini ibadete vermesi ve yüksek ahlakı ile çevrede evliya denilerek itibar edilirdi. Beş vakit namazı camide kılar, geceleri ibadet eder, kimsenin kalbini kırmaz, kimseye kaşının üzerinde gözün var demezdi. Herkesi dinler, kimseye hoşlanmayacağı bir şey söylemezdi. Hep doğruyu konuşur yahut susardı. 'Ya hayır söyle ya sus' emri mucibince davranırdı. Malayani konuşmazdı. İki kelimesinden biri Allah olurdu. Dilinde la ilahe illallah zikri daimdi. Bu ondan hiçbir zaman iğreti değildi. Hiçbir zaman riyaya kapı açmamıştı. Hep inandığını yapardı. Hayatında gösterişe yer yoktu. Kahveye gitmezdi. İlim meclisleri dışında konulmazdı. Sorulmadan söylemezdi. Dini parayla satan zamane hocalarından değildi. Vefakârdı, her şeyini bölüşürdü. Cömertti, her şeyini her isteyene verirdi. Kimseye yük olmazdı. Her işini kendi görürdü. Kimseden bir şey istemezdi. Yavaş yerdı. Yemesi bir şiir gibiydi. Lokmalarını çok iyi çiğnerdi. Erken yatar, erken kalkardı. Yollardan geçerken küçük büyük herkese selam verirdi. Sokaklardaki kâğıtları toplar duvar deliklerine sokardı. Büyük taş parçalarını kenarlara taşır, insanların yolundaki engelleri kaldırırdı. Ceplerinde daima kâğıtlara sarılı şeker ve lokumlar olur onları önüne gelen çocuklara dağıtırdı. Herkesi hayırla yad eder, kimsenin dedikodusunu yapmazdı. Herkesle çok iyi geçinir, kimseye bir alıp veremediği olmazdı. Her zaman ne olacak halimiz der, haline yazıklanır, akıbetinden hiçbir zaman emin olmaz, hep ümit le korku arasında yaşardı.

Ahmet Kemal

SALİH DEDEM NAM-I DİĞER HAFİZ SALİH HULUSİ EFENDİ

Ailem ve Ben

SALİH DEDEM NAM-I DİĞER HAFİZ SALİH HULUSİ EFENDİ

1911 doğumlu. Ailenin en büyük oğlu. Babadan yetim kalmış. Annesinin Hafızlık yapmak için ayırdığı tek evladı. Dört erkek bir kız kardeşler. Önceleri çeşitli yerlerde imamlık yapmış. Ramazan imamlığı için Gürcistan'a bile at sırtında gittiği söylenir.

Annesi, kardeşleriyle beraber bir vapur yolculuğuyla İzmit'e göç ederler. Yeterli paraları bulunmadığı için kardeşlerini kilim ve yorganlara sararak getirirler. Önce Kocaeli'ye bağlı Döngel köyüne yerleşirler. Bir ara Balıkesir'e İmamlik yapmaya gider. Orada ikinci evlilik yapıp bir kız çocuğuna sahip olduğu söylenir. Kumayı birinci kabul ettiremeyince boşar ve unuttur onları. Ara sıra bahsi edilirse de o pek katılmaz. Bu olay bir şehir efsanesine dönüşür.

İlk evliliğini kız kaçırma şeklinde yapmıştır. Kızın babaannesi uykuda sırtına vermiştir onu. Emine ninem zengin bir adamın kızıdır. Ağa kızı. Nineme ondan büyük miras kalır. Babaanne ilim adamlarını sevmektedir. Kız babasının onu bu fakir gence vermeyeceğini düşünerek bu yola başvurmuştur.

Dedem daha sonra Döngel Camiinde imamlık yapar. Orada bir ahşap ev yaparlar, bir yandan çiftçilik yaparlar.

Annem o günleri şöyle anlatır. Beni ahıra, tarlaya göndermekten mutfağa hiç sokmadılar ki yemek yapmasını öğreneyim. Hasılı geçimleri bu yöndeydi.

Hafızdı ama derin bir ilim sahibi değildi. Hiç bir zaman da olmadı. Kardeşi ahırdaki hayvanlara çobanlık yapıyordu. Ama kaçarak ilim öğrenmeye gitti, hem hafız, hem alim oldu. Sonra kente inerek imamete başladı. İkinci oğlunu onun yanına göndererek hafız olmasını sağladı. Kardeşi müftülük sınavlarına girip atanınca onun yerine imamete başladı.

Camiden eve, evden camiye bir hayatı oldu. Cemaatle ihtilat etmez, vakit aralarında o köy senin bu mahalle benim gezerdi. Cenaze ve düğünleri ihmal etmez, gizlice fakirleri gözetirdi.

Hanımının lezzetli yemeklerinden başka yemek yediği, her hangi bir lokantaya girdiği görülmez. Düğün yemekleri hariç.

Sabah erken kalkar, hatta gecenin ikinci yarısı uyanır, tehheccüt kılar, sabah namazına giderdi. Camiye erken gelen cemaate o günkü cüzünü okur, namazı kıldırır, herkes kahveye giderken o evine dönerdi. Eve gider gitmez sekisinde hafif bir uyuklar - buna kuş uykusu denebilir ancak- sonra çakısıyla bir küçük elma soyarak yer, misafiri varsa ona da verir. Sonra kahvaltısını yapar, kitaplarından biraz okur sanırım ama ben onu okurken hiç görmedi. Ondan ziyade ninemi elinde Muhammediye okurken görürdüm. Sonra o meşhur gezilerine çıkar. Hanımı evdedir hep onu bekler. Yemeğini verir, çamaşırını yıkar. Onunla konuşur, ibadet eder. Kimseye güvenmez, damatlarının evine bile yılda bir gider. Nerede nasıl vakit geçirir bilinmez. Evliyalara saygısı vardır. Kıraati pek iyi değildir ama hafızlığına diyecek yoktur. Güzele bakmak sevaptır der ama karısı pek güzel değildir. O da bunun farkındadır. Bazı çocukları güzelliğini ondan alır. asabidir herkes ondan çekinir, otoriterdir. Çocuklarını dayakla büyüttüğü söylenir. Karısı ölünce ard arda iki kez evlenmiştir. Son evlendiği kadın kızı yaşındadır.

Beslenme yetersizliğinden vereme yakalanmış tedavi olmuştur. Yemeğe fazla önem vermez. en son aynı hastalıktan vefat etmiştir. Hacca gitmiştir ama çok fazla değil. Son karısı için bayağı para biriktirdiği söylenir. Karısından kalan yerleri satarak çocuklarına bölüştürmüş, kendi yerlerini erkek evlatlarına vermiştir. Küçük oğluyla kendisine baktığı söylenen kızına fazla hisse vermiştir.

BATILAŞMACI EDEBİYATIN KISA MACERASI

Edebiyata Dair

1 BATILAŞMACI EDEBİYATIN KISA MACERASI

Tevfik Fikret Edebiyatı Cedide, Ahmet Haşim Fecr-i Atidir. Tanzimat edebiyatı demek aslında Ziya aşu demektir. Bir iki şiiriyle Namık Kemal'i saksak bile Şinasi ikinci, sınıf kalem erbabıdır. Her ne kadar yeni edebiyatın ışığını yaktıysa da ek bir varlık gösterememiştir. Yıkmaya kalktığı büyük edebiyatın enkazı altında kalmıştır. Birçok alanda ilkleri ortaya koymuş ama çok özendiğı batılı anlamda bir sanatçı asla olamamıştır. Ne 'Şiir Evlenmesi' gerçek bir tiyatro eseri olabilmiş, ne de Büyük Reşit Paşa denilen Necip Fazıl'ın tabiriyle Küçük Reşit Paşa'ya yazdığı Kasideden başka bir varlık gösterememiştir. Namık Kemal ise Vatan Kasidesi ve birkaç şiir dışında bir el ele tutulur bir eser verememiş, Vatan Yahut Silistre gibi o zaman için değerli birkaç oyunla edebiyat tarihine geçmek istemiş, eserleri yeterli olmayınca edebiyat dünyasında siyasetiyle yer alabilmiştir. Ziya Paşa yaptıkları tarihi hatayı fark etmiş, Harabat adlı antolojiyi telif ederek günah çıkarma yoluna gitmiş, arkadaşı Namık Kemal tarafından ihanetle suçlanmıştır. Bu suçlama Tahrib-i Harabat adlı bir esere neden olmuş, Ziya Paşa da ona cevap olarak Tahrib-i Harabatı Tahrip adlı eserle karşılık vermiş, Namık Kemal ona Takip adlı eserle tartışmayı nihayetlendirmiştir. Osmanlı Tarihinden Celaleddin Harzemşah'a ulaşan tarih ilgisiyle İslamcılığa ve Osmanlıcılığa kapısını açık bulunduran şair batıcılığın en önemli üç dehlizinden birini oluşturmuştur. Tanzimat 1. Dönemin açtığı yolda ilerleyen Hamit- Ekrem-Sezai üçlüsü de bir varlık gösterememiş, edebiyatı cedide adlı kumanyadan doğru dürüst bir şair çıkabilmiştir. O da isnadıyla grubun yüz akı olmuş, inancıyla Türk Edebiyatında ilk tereddinin örneğini vermiş, edebiyatımızın irtidatını ilan ederek İslam dünyasının yüz karası olmuştur. Cenap Şehabettin Elhan-ı Şita ile şiir semasına bir yıldız ve bir sürü moloz bırakmıştır. Recai Zade' nin Araba Sevda'sıyla eleştirdiğı yanlış batıcılığın doğrusu bir türlü ortaya konulamamıştır. Muallim Naci ve Ahmet Mithat Efendi gibi iki Osmanlı fedaisi edebiyatımızı kurtaramamıştır. Halit Ziya'da batılı anlamda ilk romana kavuşan edebiyatımız batının yasak aşkını ve ruh hastası tilerini ülkemize ithal etmiştir. Fecr-i Atiyle Edebiyat-ı Cedide 'nin başaramadığı yapılmak istenmiş ama buna muvaffak olunamamış, Ahmet Haşim'in klasik mertebeye ulaşan şiirlerinden başka bir varlık gösterilememiştir. Milli edebiyatla millige yol açılmamış, Cumhuriyete dek özgün bir edebiyata ulaşmak mümkün olmamıştır. Cumhuriyet döneminin yüz akı Necip Fazıl, Sezai Karakoç ve sanatta Nazım Hikmet, Hasan Hüseyin, 1. Ve 2. Yeni, Atilla İlhan ve diğerleriyle Türk edebiyatı kurtarılabilmıştır. Yahya Kemal'le yeniden yüzünü gösteren Divan Edebiyatı tekrar tünele girmiş, bir türlü gün ışığına çıkamamıştır.

Ahmet Kemal

BEYAZ TÜRKÜN ÖZGÜRLÜĞÜ

BEYAZ TÜRKÜN ÖZGÜRLÜĞÜ

Senin özgürlüğün benim özgürlüğümü engelliyor, benim haklarımı ortadan kaldırıyor bu özgürlük değil düpedüz hak ihlalidir. Bu özgürlüğe sokağa işeme özgürlüğü denir. Bu bir hak değil düpedüz ak ihlalidir.

Çağ özgürlük çağıdır, evet ama bu özgürlükler de sınırsız değildir. Her şey gibi özgürlüğün de bir sınırı vardır. Toplumun yaşama hakkına zarar veren özgürlük hak olamaz. Hatta her hangi bir bireyin yahut bir varlığın -bu canlı veya cansız bir varlık olabilir- özgürlüğünü veya haklarını ihlal ediyor, sınırlıyorsa bu özgürlük bir hak değil, hak gaspidir.

Bugün bazı insanlar kendilerini o denli toplumun, hatta her şeyin üzerinde görüyor olmalı ki her şeyi yapabileceklerini söylüyorlar. Bu tipler özgürlüklerini nasıl bu kadar ileri götürebiliyorlar. Bu hakkı nasıl kendilerinde bulabiliyorlar. Acaba doğuştan böyle haklara sahip olduklarını, kendilerinin seçilmiş insan mı olduklarını düşünüyorlar. Böyle mi inanıyorlar, yoksa böyle mi inandırıldılar. Küçüklüklerinden beri bu telkinlerle mi büyüdüler. Kendilerinin Beyaz Türk oldukları, doğuştan bazı ayrıcalıklarının olduğu mu fısıldandı kulaklarına, bu ninnilerle mi büyütüldüler. Kendilerinde başka olanları zenci mi görüyorlar. Yoksa ülkemizde Hindistan'daki kast sistemi mi var da bizim haberimiz olmamış?

Bu ben ne yapsam doğrudur mantığıyla hareket eden zavallılar, halkı gerici diye damgalıyor, inanmayı gerilik kabul ediyor, her türlü hakkın kendisinde olduğunu düşünüyor. Kendi sınıflarından olmadığını düşündüğü birilerinin kendileriyle aynı haklara sahip olmasını hazmedemiyor ve onlara aptal: geri zekalı damgasını yapıyor; böylece kendileri çok akıllı ve ileri zekalı, seçkin insan oluveriyor, böyle düşünerek mutlu oluyor zavallılar.

Benim oyum çobanın oyuyla bir mi olacak diyor bu zavallı beyaz Türk. Düne kadar bundan şikayet etmeyen zavallı acaba şimdi nasıl şimdi bundan şikayet eder hale geliyor. Hatta bas bas bağıyor, feryat ediyor, ter ter tepiniyor, saçını başını yoluyor, çingar çıkarıyor, kıyamet koparıyor, ortalığı velveleye veriyor.

Ah bu Beyaz Türk, ah bu zavallı yaratık. Dün işler yolunda gidiyor diye ses çıkartmadığı her şeyi yeniden ele alıyor. Her türlü argümanı kullanıyor. Eskileri raftan indiriyor. Ey kalabalık topluluklar, ey ikinci sınıf insanlar diyor benim sana verdiğim hakları benim lehimde kullanmadığın için geri alabilirim senden, sakın ha aklını başına al ve o hakları benim lehimde kullan. Heyhat, maymun gözünü açtı, uyutulan büyük kitleler uyandı, 'yıllardır benim bütün haklarımı gasp ettin, bana hayat hakkı vermedin, sürekli ensemde boza pişirdin artık buna izin vermeyeceğim.' diyor artık. Artık ben de özgürlük istiyorum. Senin özgürlüklerin benim özgürlüğümün sınırına adar. Yıllardır sınırsızca kullandın benim varlığımı hiçe saydın, benim haklarımı gasp ettin. Artık buna müsaade etmeyeceğim. Bana hakaret etmene izin vermeyeceğim. Bana aptal demene katlanmayacağım. Asıl aptal sensin.

Sana çok sevdiğin yazarın Aziz Nesin'in ağzından sesleneceğim. Sen büyük bir aptalsın. Sanatçı da olsan, yazar da olsan aptalsın. İşte ispatı. Ne diyordu o sayın yazar ben yıllardır aptallar için yazıyor ve çok okunuyorum. Ben hiç o senin baş tacı ettiğin yazarı okumadım ki, okumaya değer bulmadım ki. Onun yazdıkları benim zekama hitap etmedi ki. Onu hep sen okudun, sen baş tacı ettin. Kutsal kitap gibi değer verdin sen o yazarın eserlerine.

Ahmet Kemal

YENİ PAGANİZM

YENİ PAGANİZM

Paganizm ölmedi, paganizm hala yaşıyor. Çağdaş paganizm gündelik hayatın içine gizlenmiş durumda bu yüzden kimse fark etmiyor bunu. Bu yüzden de ruhumuzun derinliklerine yerleşiyor, toplumlara ele geçirilip kuşattığı gibi fertleri de derinden derine ele geçiriyor.

Bu gün sabah erkenden kalktığımızda karşımıza çıkan ilk kişiye günaydın deyişimiz pagan dünyasının ilk selamlaşmasını oluşturuyor. İslam düşünce ve yaşantısının alternatifi olarak yerleşen bu tür paganist uygulamalar hayatımızın her yanına uzanıyor, bin bir kollu bir ahtapot gibi dünyamızı kuşatıp yavaş yavaş somurup yok ediyor. Okullarda sabah antlarının çıkışı modern paganizmin ilk uç vermesi, amentüsüdür. Hatta bu gün marşla haftaya başlama ve marşla haftayı bitirme törenleri pagan tören değil de nedir? Kentlerin tüm meydanlarını kuşatan, adım başı korkunç bir heyula gibi insanların üzerine abanan heykellerin, okulların en mutena yerlerine konulan adeta bir tapınma köşesi haline getirilen büstlerin pagan uygarlıklardan kalma olduğunu, bu pagan dinin bir versiyonu olan günümüz paganlığının ibadet yerleri olduğunu kim inkar edebilir.

Devlet adamlarının geliş gidişlerinde yapılan törenlerin devlet adamı ve onun şahsında devleti kutsama olduğu apaçık bir gerçek değil mi? Bu gün siyaset, spor, siyaset ve ekonomi dünyasındaki starların var oluşu pagan dünyasının ne denli büyük noktalara geldiğini göstermiyor mu? Bu kutsanan kişilerin Olimpos dağında oturan zaman zaman insanların arasına karışan yarı tanrılar olduğunu yadsımak mümkün mü?

Bu yarı tanrıların, ya da tanrılaşan starların halk arasına girip normal hayat sürdürememelerinin nedenini hiç düşündünüz mü? Bu dünyanın varlığı ve sayılarının hiç de azımsanamayacak noktada olduğu pagan dünyasının ne kadar ileriye gittiğinin bir ispatı değil mi?

Çıplaklığın bu denli ileri boyutlara varması, kadınların yatak odası kıyafetlerinden daha transparan kıyafetle kentin en işlek caddelerinde gezip durmayı nedir acaba? Kadın bedeninin ve şehvetin ne denli kutsandığının alameti değil mi? Kumarın milli piyango diyerek millileştirilmesi bu meşum oyunun, yuvalar yıkan bu pagan ibadetinin boyutlarının nereye vardığını işaret etmekte.

Tüketim çılgınlığının haddini aştığının göstergesi olan AVM'lerin hayatımızda ibadethanelerin yerini alması da paganizmin anıtlarını dikmesinden başka bir şey mi sizce? Herkesin bir özel araba satın alma yarışına girmesi, kentin içinde en kısa mesafelere bile tek başlarına bu son model arabalarla seyahat etmesi de bir nevi kendine tapınma fetişizmi değil mi?

Doğum günü partileri, beş çayları, yılbaşı kutlamaları, hindi ziyafetleri hepsi çağdaş puta tapıcılığının ibadet ritüellerinden başka nedir ki? Hele yeni türeyen selfcilik kendine tapınmanın en müthiş gösterisi sayılmayacak kadar önemsiz bir eylem mi?

Daha altını karıştırırsak ortaya çıkacak binlerce eylemimizin ardında bu puta tapıcılıktan başka ne var ki?

Ahmet Kemal

DİRİLİŞİN AYAK SESLERİ

DİRİLİŞİN AYAK SESLERİ

Dirilişin ayak sesleri geliyor her yandan. Bu diriliş madde ve manada ölüme sürüklenmiş bir milletin küllerinden yeniden doğuşunun başladığını göstermekte. Bu yeniden doğuş hareketi gücünü milletten almakta ve geri dönerek aynı millete can ve hayat vermektedir.

Bu dirilişin ayak sesleri gelmeye başlamıştır. Bu sesler dirilişin başladığının, ölümden sonra hayat gibi, bir yeniden doğuşun ilk ışıklarının ortaya çıktığının göstergesidir. Bu bir medeniyetin yeniden dirilişinin destansı rüyasıdır. Bu rüya gerçekleşmeye, yıkılmış, yakılmış ve yok edilmiş medeniyetin küllerinden yeniden doğuşu hakikat olmaya başlamıştır.

Bu yüzyıllık rüyamızı bizim. Yüz yıllık, iki yüz yıllık belki de üç yüz yıllık rüya gerçek olmaktadır. Bu yüzyılların özleminin bitmesi anlamına gelmektedir. Yüzyıllık hasret, yüzyılların hasreti, babadan oğula ondan toruna aktarılan, ama bir türlü gerçekleştirilemeyen büyük rüya hakikat olmaktadır.

Bu ezilen, horlanan büyük millet artık ayağa kalkmaktadır. Bu yok edilmek istenen büyük ruh bas-u bad'el- mevt gibi yeniden dirilişe gebedir. Ölümden sonra yeniden diriliştir bu. Batının tüm planlarına, entrika ve hilelerine rağmen ayakta kalabilmiş, tam öldü, yok oldu derken yeniden hayat emareleri göstermiş, hasta adam yeniden bu ölümcül hastalıktan kurtulma emareleri göstermeye başlamıştır.

Düşmanların bin bir türlü hilelerine, hainlerin hilelerine, iç ve dış düşmanların el ele vererek öldürücü darbeleri her fırsatta vurmuş olmalarına rağmen beklenen feci son gerçekleşmemiş, yaralı aslan tam ölecekken birdenbire canlanma emareleri göstermiştir. Bütün kirli planların bu büyük devin yok edilmesi, tarih sahnesinden silinmiş olduğu pek açıktır.

Bunca kirliliği ve karanlık plan Osmanlı'nın kadim düşmanlarınca yüzyıllar içinde hazırlanmış, bin bir itina ve gayretle yürürlüğe konulmuştur. Bunca organize harekete rağmen koca dev bir türlü devrilememiş, tam yıkıldı, yok oldu, tarih sahnesinden çekildi derken birden bire kımıldamaya, canlanmaya ve ayağa kalkmaya başlamıştır.

Oryantalizmin bütün hesapları şaşmış, yenildi, yıkıldı, yok oldu denen doğu ayağa kalkmaya başlamıştır. İslam'ın karşısında bir ve beraber olan küfür medeniyeti nin yegane temsilcisi eski ve yeni Roma bu yükseliş karşısında şaşkına düşmüştür. Bu beklenmedik canlanma ve diriliş için şaşkınlıklarını gizleyememiş, taktiklerinin bir işe yaramadığını görmek onları şok etmiştir.

Şimdi şoku atlatamamalarını etkisiyle ne yapacaklarını bilememektedirler. Ancak şoku atlatır atlatmaz planlarını gözden geçirecek, muhtemelen yeni tedbirler almaya çalışacaklardır. Ancak dev uyanmaya başlamış, zaman tersine dönmüştür. Dün hasta adam Osmanlı iken bu gün Avrupa olmuştur. Yeni Romanın batısı ve doğusu menfaat kavgasına düşmüştür. Ancak İslam dünyası henüz prangalarından kurtulamamış, başlarındaki Firavunların esaretleri altında inim inim inlemektedir.

Nacak devin prangalarından kurtulma vakti yakındır. İslam dünyası uyanmış, başlarındaki Firavunların farkına varmıştır. Ancak bu zulmün bitmesi için Musalara Harunlara ihtiyaç vardır. Siyonizm'in gizli devletinin yıkılması yakındır. Deccal er geç ortaya çıkacak ve Mehdimin askeri önünde ordusuyla yok olacaktır. İsa Mesih'in yeryüzüne inme vakti yakındır.

Batının her entrikasına başışıklık kazanmıştır İslam dünyası. Hele bir prangalardan sıyrılıns görsün o zaman dünya kimmiş kahraman. İslam'ın diriliş vaktidir bu vakit, İslam'ın diriliş anıdır bu an. Bu çağ büyük doğuşlara gebedir. Bu çağ hakikate gebedir. Hakikat güneşi doğmak üzeredir.

Gece bitmiş, fecir başlamıştır. Binlerce Fecr-i kazipten sonra fecri sadıklara gebedir dünya. Gecenin en karanlık vakti gün doğuşuna en yakın vakittir derler ki doğrudur. İşte bu yüzden diriliş vakti yaklaşmıştır diyoruz. Dirilişin ayak seslerini duyuyoruz. Diriliş başlamıştır. Hiçbir şekilde bu yeniden doğuşun, dirilişin önüne geçilemeyecektir.

İstikbal'de en yüksek seda İslam'ın sadası olacaktır diyen Bediüzzaman'ların müjdesi gerçekleşecektir. Mehmedim sevinin başlar yüksekte 'diyene Necip Fazılların 'gün doğmuş gün batmış ebed bizimdir' müjdesi gerçekleşecektir.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

Maneviyat Üniversitesi

Maneviyat Üniversitesi

Maddi ve laik bir eğitim bakın görün neler yaptı bize.Gün geçmiyor ki medyada bir haber çıkmasın.Toplumumuzun nasıl dejenere edildiğini, maddeci, çıkarıcı bir nesil yetiştirdiğimizi gözler önüne sermesin.

İslam medeniyetinin üstün asırlarında örnek insan toplumu nereye gitti..Ahlak, erdem abidesi İslam insanı Batı'nın ahlak değerlerini nasıl benimsedi sanırsınız...

200 yıldır yönümüzü doğudan batıya çevirdik.'Işık doğudan gelir' diyen düşünürümüze karşın kötülüklerin vatanı olarak doğunun anılması ne büyük talihsizlik. Ülkemizde kendilerine Batı Çalışma Grubu diyen bir ihtilal grubunun bu adı alma gerekçesi olarak doğunun şerhlerin kaynağı gösterilmesi ne büyük şerefsizlik.

'İşte hal'i -pür melalimiz...İşte yeni yetişen gençliğin hali..Gayr-i meşru ilişkilerden, çarpık, dahası enstest ilişkilere ...Sayalım mı: Bir bilgi yarışmasında Allah adına yemin verdikten sonra yeminini çiğneyip butona basan 75 bin lirayı bölüşmek yerine, tek başına hileyle cebine indiren 30-35 yaşlarındaki erişkinin annesinin çocuğunun bu davranışına övgüler yağdırmasına ne demeli...İşte ahlak ve maneviyat eğitiminin yoksunluğunun dayandığı nokta.İşte insanlığın tefessüh etmiş hali..Üstelik karşısında anne babadan öksüz ve yetim bir insan var.Ve onun tepkisi ' hiç değilse Allah'ın adına yemin vermeseydin' sözünden ibaret oluyor...

Daha sayalım mı? Ülkede içilen içki, yıkılan yuvalar bakım evlerine verilen ve orada anne baba sevgisinden mahrum büyüyen çocuklar....Aşırı kumar tutkusu sigara, esrar ve uyuşturucu bağımlılığı...

Daha ne söyleyeyim..Buşların her birisi tek başına bir değil, bin değil milyonlarca insanın felaketine dahası bir milletin inkırazına yol açacak olgulardır.

Gel gelelim bün hala bunca rezalete rağmen bunlar yetmez diyenler, parklarda deniz kenarlarında caddelerde öpüşenler, okullarda flört edenler görüldükçe olan bitenin farkında olmayanlar..Serbest yaşama diye ahlaksızlığı savunanlar, serbest yaşama diye özgürlük alanı olarak görenler, çoluk çocuğunun nikahsız yaşamasını onun tercihi diye alkışlayanlar,okullarda mini etekli üniformaları olağan kabul edip başörtüsünün adına bile tahammül edemiyenler nerede yetişti dersiniz? İşte hepsinin kökeninde batıdan körü körüne alınan eğitim sisteminin tabii bir sonucu değil mi?

Bütün bu olan bitenler, ve olup bitecek olanlar hepsi hepsi tek gerçeğe işaret etmiyor mu? Maddi bir hayat, manevi bir tefessüh.Her şey 200 yıllık bir gidşin yanlış sonucu.Vahim son.onun için değil mi başbakan dindar bir nesil yetiştirmeyi en gür sada ile seslendirmiyor mu? Ve aynı Başbakan maddi hazcı ve çıkarıcı hayatın hedonist yaşamının insanları bekar ve özgür yaşama, tek çocuk ya da çocuksuz yaşamaya koşullandırdığından genç neslimizin azlarak, gitgide yokolma millet olarak bir voluk yokluk kavgasına sürüklendiğimizi görerek en az 3 çocuk demiyor mu?

Evet üç çocuk yetmez bir de dindar nesil gerekli.Bu nasıl olacak.Asıl soru bu? Asıl sorun burda.Meselenin bam tel burada.Can damarı burada atıyor.

Maneviyat üniversiteleri burada devreye giriyor.Yazıya attığımız başlığın nedeni bu.Maneviyat üniversitelerininib bir ayağı İlahiyat fakülteleri...Gelecek yazıda ona devam edeceğiz...

Ahmet Kemal

EMİNE NİNEM YAHUT NAMI DİĞER ANNANEM

EMİNE NİNEM YAHUT NAMI DİĞER ANNANEM

KOCASI Hafız Salih Hulusi Efendinin hanımı. Ağa kızı. Poyrazlardan. Rize’de Ağa konağında uyurken haminnesinin sırtında verildi O’na. Bilime çok önem veren bu kadının genleri Anneme kadar aktarılır. Kocasının kaprislerine katlanmıştır. Güzel olmamasına karşın zenginliği ve ilim adamına değer veren haminnesi yüzünden bu yakışıklı adama verilmiştir. Bu adam fakirdir. Cami hocalığı yaparak evini geçindirmeye çalışmaktadır. Bu yüzden sık sık evden uzakta kalmaktadır. O kadın başına biraz bahçe biraz tarla velhasıl çiftçilikle evi geçindirir. Kocasının katkısı nedir bunu bilmiyoruz. O fazla güzel olmayan ama aksine evine ve çocuklarına bağlı kadın evin direğidir ve adamın gözü arkada kalmamıştır. Ama adamın gözü açtır güzellere karşı. Önce Batum’a sonra Balıkesir’e gurbete gitmiş birinde O’na kuma bile yapmıştır. Karısını psikolojik olarak hazırlamak isteyince paparayı yemiş, onun bu ağır tepkisinden korkarak ikinci kadını memleketine getirmekten vazgeçmiştir. Öyle ki bu olay varla yok arası kalmış, kadının varlığı, o kadından bir çocuğu olduğu bile şehir efsanesine dönüşmüştür. 8’i kız 3’ ü erkek 11 çocuk dünyaya getirmiştir. Hiç yüksünmemiş, hiç şikayet etmemiştir. Kocasının abdestten sonra ‘bana dokuma, bana dokunma ‘bağırtısı bile onu rahatsız etmemiştir. Gezip dolaşması onu enterese etmemiş, o hep onu evde beklemiş, kente göçtüğünde bile inek besleyip süt ve süt ürünleriyle çocuklarını beslemiştir. O da diğer ninem gibi kentte bile köy yaşantısından vazgeçmemiş, babasının mirasıyla satın aldığı tarlaları ekip biçerek evini geçindirmiştir. Lezzetin doruğuna ulaşmış yemeklerinin tadı hala damağımdadır. Ev ekmeği, turşu kavurmaları ünlüdür. İç yağlı karalahanasını biz sevmediğimiz için takdir edemiyoruz ama herhalde o da onlar için doyumsuz bir tattadır. Güneş almayan evinde baş ağrılarıyla ömrünü geçirmiştir ama bundan hiç şikayet ettiği kendini evin dışına attığı görülmemiştir çoğunlukla. Yalnızca eltisine gider iki sokak ötede bir cadde üstünde ki eve. Misafirleri olur onlarla halleşir. Kızları gelir arada bir. Annem sık gider biraz bütün sıkıntılarını onlara satar. Evinde hiç gelin tutmamış, ayrıldıktan sonra da işlerine karışmamıştır. Damatlarının evine çok az gitmiştir. Gittiyse de fazla kalmamıştır. Bayramlarda çeşit çeşit yemekler, baklavalar yapmıştır.

Ahmet Kemal

'BİR BÖYLE YAŞAMAK GÖRÜLMEMİŞTİR!'

'BİR BÖYLE YAŞAMAK GÖRÜLMEMİŞTİR!'

Hayatımız giderek zorlaşıyor. Yahut başka bir deyişle hayatımızı git gide zorlaştırıyoruz. Bu nasıl oluyor, bunu nasıl yapıyoruz onu irdeleyeceğim şimdi.

Evet bir el sanki bizi kısıp alıyor. Her tarafımızı kuşatıyor. Ölümler, öldürmeler, bombalar, yıkımlar, savaşlar, açlık, kıtlık, yokluk ve hastalıklar. Daha kötüsü insanlar arasında başlayan psikolojik savaş. Hayatı en fazla çekilmez kılan da bu. Bitmeyen istekler, iletişim eksikliği diyemeyeceğim hemen hemen hiç olmaması, bir birini iğnelemeler, saldırganlık, egoistlik. İşte hayatımızı çileye dönüştüren nedenler. İşte intiharların en büyük değilse de ikinci nedeni. Mutsuzluk ve sonucunda hayatına son verme isteği.

İşte hayatın anlamsızlaşması sonucu ona son verme çabası. Bu anlamsızlaşma hayatımızı yanlış kurguladığımızı yüzümüze vuruyor. Aslına olayın temelinde yatan neden bu. Biz niçin yaşadığımızı bilmiyoruz. Evet evet tam da bu noktada düşümleniyor mesele.

O halde meseleyi halletmeye buradan başlamalıyız. Biz kimiz ve bu dünyaya neden geldik? Hadi bakalım bunu tartışalım önce.

Yıllar önce bu soruyu kendime sormuş çok sığ bir cevap almıştım kendimden. Mal, mülk, şan, şöhret, makam, mevkii eledikten sonra kadın fenomenine gelmiş orada takılmıştım. İsmet İnönü o gün ölmüştü. Ölüm merasimini minare şerefsinden takip eden radyo muhabiri onun son günlerinde yabancı mecmualar okuyarak vakit geçirdiğini söylemişti de şok olmuş, onun dine karşı davranışlarını düşünerek hayıflanmıştım. Ama ben de kendime dini bir amaç bulamamıştım. Öğrendiğim din bilgisi imam hatipli olmama rağmen bana bu konuda yol göstermemişti. Laik eğitimin ne kadar kısır bir dünya görüşü verdiğini o gün fark edememişim ama yıllar sonra öğretmen olup öğrencileri bu konuda yokladığımda aynı durumu daha vahim bir şekilde tespit etmişim. Laik eğitim, ladini ve hedonist bir eğitime dönmüştü. Egoist, hancı, pragmatist ve Makyavelist nesiller yetiştirdiğimizi anlamıştım. Bu yoklamayı hala yapıyorum ancak yine git gide kötüleşen sonuçlarla karşılaşmak beni olağanüstü şekilde umutsuzluğa sevk ediyor bu benim daha büyük bir umutsuzluk girdabına düşmeme neden oluyor.

Önceleri birkaç öğrencinin vatan millet uğruna çalışma ideallerine tanık olsam da şimdilerde bunun düşme giderek yok olma eğilimine girdiğimi müşahade ediyorum. Bu durum a beni daha fazla üzmeme sebep oluyor. Bu duruma hükümetlerin müdahale etmesi eğitim sistemimizi yeni baştan dizayn etmesinin hayati bir sorun olduğunu düşünüyorum. Bu artık bir varlık ve yokluk meselesidir.

Kendi hayatını üstün ideallere adayan nesil kalmamıştır. Asım'ın Nesli artık yetişmiyor. Yaradılanı yaradan için seven bir insan yetiştirmiyor eğitim sistemimiz. Erdem çöpe atıldı artık. Korkunç bir maddecilik sardı ortalığı. Laik eğitim ladini eğitime dönüşeli beri insan yetişmiyor artık. Rahat bir hayat yaşama, bol para kazanma, uzak ülkelerde tatil yapma, lüks arabalarda seyahat etme, avm'lerde gününü gün etme, serbest hayat sürme heveslisi bir nesil yetişiyor. Bunu aile, çevre, okul ve medya sağlıyor. Başta medya olmak üzere aileyi ve bireyi süfli ideallere zorlayan diğer etmenlerin başında eğitim yer alıyor. Ve şimdi seçmeli din dersleriyle de bunun değiştirilmesi mümkün görünmüyor. Top yekün bir değişime, toplumsal bir konsensüse yeni bir değişim ve dönüşüme ihtiyacımız var.

Bu ihtiyaç, bir zorunluluk halinde karşımıza çıkmıştır, bu milletin varoluş yok oluş kavgasıdır. Günlük hayatımızda bile ayan beyan karşılaşılan durumdur bu. Sokaklar, ticarethaneler, yozlaşan ahlaki yapımız, bencilleşen toplum yapımız acil müdahale gerektiriyor.

Bir millet yanıyor, bir memleket yavaş yavaş elden gidiyor. Üstüne üstlük bu durumdan ne birey memnun ne toplum. Etrafını ateşe çeviren fert ve toplum bir akrep gibi kendini zehirlemeye hazırlanıyor. Çıplaklığın had safhaya vardığı, aşkın bedenselleştiği, her şeyin parayla ölçüldüğü bir yapıya doğru koşar adım gidiyoruz.

Ahmet Kemal

ÇOCUKLAR VE BÜYÜKLER

ÇOCUKLAR VE BÜYÜKLER

Çocuklar büyüklerin ateşinde yanıyor. Büyükler emelleri uğruna küçükleri harcıyor. Büyükler kötü emellerine küçükleri alet etmekten vaz geçmiyorlar. Büyükler ne kadar büyükse küçükler de o kadar küçük.

Çocuklar, günahsız yavrular, günahkar büyüklerin oyunlarının kurbanı haline geliyor. Biz büyükler küçükleri kendi kirli işlerimizde kullanmaktan vaz geçmiyor, onları kendi kirli işlerimizin kurbanı haline getirmekten çekinmiyoruz. Biz büyükler önce onların kaderlerine hükmediyor, sonra geleceklerine ipotek koyuyoruz. Bu da yetmiyor onlara kötü örnek olarak kötü bir yaşantı hazırlıyoruz. Kendi ahlaki zaaflarımız aşıyor, sonra da bunları uyguladığı için onları eleştiriyoruz.

İşte çocukların büyükler tarafından hor kullanılması, büyüklerin çıkarları açısından kötü ve hor kullanılması içler acısıdır.

Çocukları önce ailede harcıyor, sonra cemiyette kötü işlerimize alet ediyor, sonra da eğitim sisteminde yazboz tahtası haline getiriyoruz. Bu kadar kötü kullanılan küçük insan kitlesi bunun acısını büyüklerden çıkarmakta gecikmiyor, asi gençlik olarak kendisine yapılanı büyüklerden kat kat fazla çıkarılıyor.

Önce büyüklerinden yalanı öğreniyor çocuklar, sonra ikiyüzlülüğü. O da zaten yalanın bir başka türü. Sonra aldatmalara başvuruyor çocuk. O da yetmiyor kötü alışkanlıklar ediniyor. Böylece büyüklerin ona yaptığı kötülöklere karşı intikam alıyor. Onları zora sokuyor ve o artık bu tip hareketlerden zevk alan sadist bir kişilik haline geliyor. Emir dinlemek, büyüklerine karşı gelmek, denilenin aksini yapmak sıradan işler haline geliyor onun için. Sonra çatışmaya başlıyor karşısına çıkan her şeyle ve herkesle. Çalma çırpmaya başlıyor sonra. Onun eğitimi daha ilkokulda sınavlarda kopya çekerek alıyor. Deneyim kazanıyor. Amatörlük devresini okulda geçiriyor. Hayata atılınca profesyonel olarak hortumculuğa başlıyor.

Tertemiz bir çocukluk yaşayan küçükler büyüdüklerine nasıl böyle saptırılmış insan haline geliyor anlayabiliyoruz. Biz büyükler onları kötü bir eğitimden geçiriyor ve bu şekilde hayata hazırlıyoruz.

Rüzgar eken fırtına biçer tabii; biz bu sonuçları görüyor eleştiriyor ama nedenlerini araştırmıyoruz. Bizim küçük küçük yanlış ve yalanlarımız karşımıza koca hatalar olarak çıkıyor ve küçük kıvılcımlar yangınlara dönüşüyor.

Ahmet Kema

BÜYÜK KAVGA

BÜYÜK KAVGA

BU kavga Hak ile batıl arasında. Bu kavga küfür ile iman arasında. Bu kavga Adem'le Şeytan arasında. Adem as cennette Havva anamızla birlikteyken ilk igvasını verdi şeytan. Bu igva: ayartı kadından yol buldu insana. Her kadından bir yol olduğu gibi şeytana, her erkekten de bir yol vardır. Havva'dan yol bulan şeytan Kabilde kendini bulur. İki türlü şeytan vardır denir bu yüzden. Biri insan şeytanı diğeri cin. Cin'nin atası iblistir.(İns) İnsan atası Kabil. Firavun, Şeddat ve Nemrut onun soyundan. Hatta hak yoldan ayıran her insan. Arkadaş olsun, düşman olsun. Lider olsun, hükümdar olsun.

Batıl ile Hak arasındaki kavga o gün bugün devam etmektedir. Bu kavga hem dış alemde hem iç alemde cereyan etmekte. Dış alemde küfür ve iman cephesinde süren bu savaş insanın iç aleminde nefis ve ruh arasında cereyan etmekte. İşte imtihan da burada, dünyaya getirilişimizin amacı da bu.

Batıl açık, hak aşıkardır. Şairin deyişiyile; 'batıl hemişe batıl olur, amma müşkil odur ki suret-i haktan zuhur eder.' İşte Gazali'nin deyişiyile 'şeytanın şerden bin hilesi vardır hayırdan iki bin. İşte nefis ve şeytan -ki biz buna iç ve dış şeytan diyoruz- haramdan yollar edindiği gibi helalden hatta ibadetlerden yol bulmaktadır.

İşte doğruluk her an kazanılması gereken bir edimdir ve fani olan hiç kimse nefisini tezkiye edemez. Bu yüzden Yusuf(a.s.) 'Ben nefsimi tezkiye etmem. Kuşkusuz nefis kötülüğü emreder.'

İşte Nizamülmülk ile aynı medresede talim gören Hasan Sabbah nasıl haşhaşilik mezhebini kurarak, batıla merkez olduyorsa öyle de nefis ibadetlerin gururuyla nemrutlaşır, önce peygamberliğini ve en son Allah'lığını ilan eder. İşte nefis şeytanı insanı vezir de eder, rezil de. Nefis açıkça şeytana uyduramazsa ruhu ibadetlerle guru sahibi yapar, o guru içinde nefis öyle büyür, öyle büyür ki ilahlaşır.

Amerikan Müslümanlarının lider Elijah Muhammed bu yoldan giderek önce peygamberliğini ilan etmiş, sonra ilahlığını. Çevresindeki hemşire kızları 'kendisini Hz. Ali'ye nisbet ederek, nikahımız göklerde kıyıldı diyerek aldatmış, sayıları 20 ye varan bakire kızlardan nesebi gayri sahih çocuklar edinmişti. Hatta saf duru İslam'ı değiştirerek ırk dini haline getirmiş, beyaz ırkın tümünü şeytan addederek siyah ırkı kutsallaştırmıştı.

Aynısını Samiri de yapmış, Musa'nın ümmetini buzağıya taptırmıştı. Günümüz Türkiye'sinde kendini önce mehdi, sonra peygamber ilan eden onlarca, yüzlerce sapık lider yetişmiştir. Bunların bir kısmının Abdullah bin Sebe gibi Yahudi münafıklarının olduğunu da hatırlamalıyız. Bunların içinde İbn-i Teymiyye, Cemaleddin Afgani, Abduh gibi ilim kisvesi altında arzı endam edenler olduğu da unutulmamalı.

İşte o ilimdir ki kişiyi Allah'a yaklaştırmaz uzaklaştırır. İşte o ibadetlerdir ki kişiyi Allah'a yaklaştırmaz, uzaklaştırır. Bu nefisini ibadette büyüten Belam bin Baura'lar ümmetin başına her zaman bela olmuştur, kıyamete kadar da bela olmaya devam edeceklerdir.

Ahmet Kemal

MİLLET VE DÜŞMANLARI

MİLLET VE DÜŞMANLARI

İsmet İnönü'nün meşhur sözüdür bu. Kimseye söylemeyin: Millet sizin düşmanınızdır." Bunu söyleyen kişinin millet düşmanı olduğunu anlamaktan daha kolay ne vardır. İşte milleti düşman ilan eden bu zihniyet yıllarca milletin yönetimini elinde tutmuş bir zihniyettir.

Dahası bu milletin ne kadar düşmanı var bir bilesek. Osmanlı Sadrazamının meşhur sözünü hatırlayalım. Osmanlı sadrazamı yabancı devlet adamlarıyla yaptığı tartışmada "En büyük devlet hangi devlettir dünyada". Osmanlıdır: Çünkü siz dışardan biz içerden yıkamadık bu devleti." Evet, yıllardır bu ülkede yöneticilerin çoğu bu millete düşmandır ve içten içe bu milletin aleyhinde faaliyet göstermekte, hem de bu milletin ekmeğini yemektedir. Dahası satın alınmış basın bu milletin baş düşmanıdır. Yabancı güçlerin satın aldığı, kendi menfaatini milletin menfaati üstünde tutan, milli menfaatleri az bir paraya satan zavallılar güruhu milletin en önemli düşmanlarıdır. Bu düşmanlar öyle bir büyük birlik içindedirler ki kimse bunun farkında olamaz. Her şeyi kendilerine göre yeniden tanzim eder, birbirlerini kollar, gerçek vatanseverleri hedef tahtasına koyarak millet düşmanı ilan ederler. Öyle bir hava yaratırlar ki millet için çalışan gerçek vatanseverler bir anda kendilerini milletin karşısında bulurlar, ne yapacaklarını şaşırırlar, yılarlar ve çaresizlik içinde kendilerini şerit dışında bulurlar. Bazen bu kadar da şanslı olmazlar, olamazlar bizzat o millet tarafından bertaraf edilirler. Bazen bu imkan da onlara tanınmaz olur, millet için yaptıkları yüzünden canlarını kaybederler.

Adnan Menderes'in idam edilmesi, Turgut Özal'ın zehirlenmesi, hayalarında dış güdümlü basın tarafından linç edilmesi unutulabilir mi? bu gün bu iki büyük insanın neler yaptıkları daha iyi anlaşılakta, hayatlarında kendilerine hain muamelesi yapıldığı hafızalarda canlılığını korumaktadır.

Bu gün basın milletin düşmanlarıyla işbirliği yapmaktadır. Dahası basın tröstleşmiş, belli bir holdingin menfaatleri doğrultusunda yayın yapar olmuştur. Gizli örgütlerin maşası ve paralı ajanı olarak görev yapmaktadır satılmış basın. Bu basın millet menfaatini gördüğü her şeye saldırmayı vazife olarak görür. Aslında yabancı menfaatleri için çalışır ve ondan kendine menfaat devşirir. Gezi olaylarında gördüğümüz taleplerin ne adına yapıldığı görülmüş, isteklerin kimin menfaatine olduğu bir türlü sorgulanamamıştır.

Molotof kokteyl atanlar kahraman ilan edilmiş, bir hiç yere başı taşla ezilen, üzerinden araba geçirilenler aynı basın tarafından yok sayılmış, unutulmaya terk edilmiştir. Bu satılmış basın ve milleti düşman bilen unsurlar her şeyi işlerine geldiği gibi yorumlamakta, millet menfaati yerine beynelmilel güçlerin menfaati doğrultusunda çalışmaktadır. Bir gün bu gerçek anlaşılacak, ama iş işten geçmiş olacaktır.

Ahmet Kemal

EĞİTİMDE REVİZYON

EĞİTİMDE REVİZYON

Eğitimde yenilenme şart. Bu yönetimin olmazsa olmazlarından olmalı. Aksi halde geçmiş iktidarların neden olduğu krizlerin getirdiği İslamcı iktidar ekonomide yatığı atılımlarla milli geliri artırarak toplumun refah seviyesini yükseltmiş, ancak bu yüksek kalkınma ile manevi kalkınmanın at başı beraber gitmemesi yüzünden oluşan yeni X,W,Y,Z gençlik kuşakları iktidarı tehdit etmeye başlamıştır.

Eğer ivedilikle hareket ederek gereken tedbirler alınmazsa İslamcı iktidar kendi eliyle kendi kuyusunu kazmış olacak, maddi kalkınmanın dünyevileştirdiği kesimler tarafından tarihin çöplüğüne gömülecektir. Bu nedenle manevi kalkınma için gerekli şartların oluşturulması, bunun için de eğitimde yenilenme yapılması şarttır.

Bugünkü eğitim halı hazırda zenginleşen toplumda bencil insan oluşturmaktan başka bir şeye yaramamaktadır. Her şeyi çıkar amaçlı düşünen, hedonist, hazzı bir nesil yetiştiren bu bireyler zenginleştikçe egoistleşmekte, egoistleştikçe insanlık değerlerinden uzaklaşmaktadır.

Bir yandan teknolojik vasıtaların gelişmesi, diğer yanda zenginleşme kitleleri her iki yandan kuşatmakta, bu iki saik arasında sıkışan, manevi değerlerden yoksun gençlik git gide kendini kaybetmekte, karşı cins ilişkisinden, konformizm sevdasından başka bir şey düşünemez hale gelmektedir.

Ahlaki değerlere bağlı bir gençlik yetiştirmekten başka çıkar yolu yoktur bu yönetimin. Aksi halde madden zenginleştirdiği bu toplum tarafından tasfiye edilecektir. Gidiş o yönedir. Seküler eğitimin vardığı nokta hiçte İslamcı yönetimin idealleriyle örtüşmemektedir.

Gidilen yolda iktidarını kaybetmek istemiyorsa eğer bu İslamcı yöneticiler eğitimde acil tedbirler almak zorundalar. Hem de bu tedbirlerin geçici, palyatif tedbirler olmaması şarttır. Bu nedenle eğitim baştanbaşa revizyona uğratılması şarttır.

Yapılması gerekenleri önceki yazılarda ele almıştık. Yine tekrar etmek gerekirse bugün İmam hatip okullarında yapılan eğitimin ana hatlarıyla bütün okullara yayılması, İmam Hatiplerince bu alanda uzmanlık eğitime yönlendirilmesi gerekecektir.

İmam Hatip okullarının ilk kademelerinin dört yıl olduğu yıllarda verilen ağır mesleki eğitim bu gün liselerde verilememektedir. Yapılması gereken aynı ağırlıklı eğitimin en azından İmam-Hatip liselerinde verilmesidir.

Diğer liselerde ise bu günkü İmam Hatip Liselerindeki kadar olması bile bir Müslüman bireyin dinini öğrenebileceği kadar yeterlikte eğitimin verilmesi zaruridir. Ayrıca milli eğitim müfredatının baştan ayağa yenilenmesi, eğitim sisteminin revizyona tabi tutulması şarttır.

Ahmet KEMAL

AİLEDE ÇATIŞMA VE YIKILAN YUVALAR

AİLEDE ÇATIŞMA VE YIKILAN YUVALAR

Artan geçimsizlik ve toplumsal problemler ailelerde büyük bir çatışmaya ve yuvaları yıkmaya, katliam boyutuna varan cinayetler baş göstermekte. Artan gelir düzeyi ve yükselen ekonomik düzey iç çatışmayı ortaya çıkarmış, ayakları üzerinde duran kadının boyun eğme sürecini bitirmiş, koca tahakkümüne son vermiş, sonuç buraya varmıştır.

Maddi kalkınma yanında manevi kalkınmanın aynı hızda ilerlememesi toplumu sarmış, bu sarsılış en çok kendini ailede göstermiştir. Görsel medyanın parlak hayatları özendirilmesi, toplumda gelişen lüks tüketim yarışı bu sarsıntıda en büyük rolü oynamıştır.

Egoizmin tavan yaptığı lüks tüketim toplumları ailenin dağılmasına yol açmakta. Kimse kimseye tahammül etmiyor. Kişi bireyi kendi içinde çatışma yaşamakta. Değerler alt üst olmuş. İnsani değerler yerini nefsanî istek ve arzulara kurban etmiş. Gelir artışı ihtiyaçları artırmış, ihtiyaçlar masrafları. en iyiyi yemek, en iyiyi giymek, pahalı arabalara binmek, lokanta ve kafelerde tıkmak, AVM'lerde gezinmek, tatil beldelerine gitmek.

Çocuğunu iyi okullarda okutmak, eğlenmek, gezinmek, özgür olmak, bağımsız olmak, kimseye hesap vermemek, bireylerin tek arzusu olmuş. Tam bir çılgınlık yaşıyoruz. Bu çılgınlık en çok aileyi vurmakta.

Yıllar önce bir bakan eşinden boşanmış, TV'de istediğim kanalı seyrediyorum. Bu anlayış bu gün bütün ailelere sirayet etmiş, aileler önce TV'lerini ayırmış, sonra sofralarını ve en son da hayatlarını. Kadın kocasıyla hiçbir şey paylaşmaz olmuş. Aynı sofraya oturmuyor, aynı TV'yi seyr etmiyor, aynı odada oturmuyor, sohbet etmiyor, beraber hiçbir şey gerçekleştiriyor. Dünyalar tamamen ayrılmış. Aynı evde ayrı hayat yaşanıyor. En son yatağını terk ediyor kocanın. Gelirler ayrı, masraflar ayrı, yalnız mutfak aynı, giderek o da ayrılıyor. Kadın ayrı bir ev tutup koca evini terk ediyor. Yahut koca ceketini alıp çıkıyor. Başka bir kadın devreye giriyor. Veya başka bir erkek.

Ardından cinayetler işleniyor. Karşılıklı saldırılar ölümle neticeleniyor. Ebeveynin biri hapisaneye diğeri kabre giriyor. Çocuklar perişan oluyor. Önce psikolojileri sarsılıyor, sonra eğitimleri. Ardından aile kuramayan, kursa da sürdüremeyen bireyler meydana geliyor. Bu durum toplumun geleceğini kritik bir noktaya getiriyor. Toplumların sarsılması devletin bekasını zora sokuyor.

Şimdi yapılması gereken ne ve sorumluluk kime düşüyor. Bence devlete ve devleti yönetenlere. Devlet dediğimiz aygıt, hükümeti, belediyesi ve tüm diğer kuruluşlarıyla bir bütün. Belediyelerin kadın sığınma evlerinden daha önemli bir sorumluluğu olmalı. Öncelikle devlet aygıtı aileyi korumak için çareler aramalı, bu konuda çalışmalar, araştırmalar yapılmalı. Aile bakanlığı daha sistemli çalışmalı. Evlenecek bireyler evlenmeden önce evlilik okullarına alınmalı. Okullarda iletişim dersleri verilmeli.

Bireylerin manevî değerlerle mücehhez yetişmesi sağlanmalı, topluma her vasıta ve fırsatta değerler eğitimi verilmeli. İyi örnekler çoğaltılmalı, ödüllendirilmeli. İslam'ın ve Osmanlı'nın vakıf anlayışı teşvik edilmeli. Bireylerin hayır amaçlı faaliyetleri desteklenmeli, özendirilmeli, teşvik edilmelidir. İnsanların hayırda yarışmasını teşvik etmeli, gelecek nesiller bu günkü gidişten kurtarılacak, yeni bir anlayışla yetiştirilmelidir.

Ahmet Kemal

AİLEDE İLETİŞİM 2

AİLEDE İLETİŞİM

2

Ailede, toplumda en büyük eksiğimiz iletişim. Birey olarak da toplum olarak da iletişime kapalıyız. Dediğimiz dedik bizim. Söyletmen vurun mantığı içinde yaşayıp gidiyoruz. Kimse kimseyi dilemiyor, kimse kimseyi anlamıyor. Dinlese de anlamıyor. Çünkü her tarafımız önyargılarla dolu.

Ne diyor bir düşünür: Önyargıları söküp atmak dağları yerinden söküp atmaktan daha zor.

İşte iletişimin önünde en büyük engel bu. Dahası da var. Önyargılarımızın temelini kültür eksikliği kadar empati yoksunluğumuz da var. Okumuyoruz. Bunu daha önce yazmıştık. Kelime dağarcığımız sınırlı. Tam anlamıyla kültür kısırlığı yaşıyoruz.

Bütün bilgi kaynağımız TV yayınları, diziler, mahalle dedikoduları. Ömründe tek kitap okumamış zavallılar olarak eğer bir tek kitap okusak kazara bilgiçlik satmaktan geri durmayan Hacivat'ı oynayıp durmaktayız sürekli. Kendimizi geliştirmedik gibi ahlaken de yoksullaşmışız. Hep başkalarının kusurunu arayıp duruyoruz. Kendimizi mükemmel sanıyoruz. En zeki, en akıllı biziz. Başkaları itiraf –etmiyoruz ama- aptal, cahil, hatta hödük. En iyi biziz, en zeki, en akıllı biziz.

Ziya Paşa'nın dediği gibi 'Onlar ki laf ile veririler dünyaya nizamat/ Bin türlü teseyyüp bulunur hanelerinde.' Kadın kocasını beğenmiyor, koca karısını. Herkes birbirini kusurlu görüyor. Kendisine zerrece toz kondurmuyor. Herkes kendi keyfine bakıyor, başkasını düşünmüyor. Herkes egoist olmuş, kendi keyfi için başkalarını kullanmaya çalışıyor. Herkes Firavun olmuş, başkalarını köle kılıp kendi ehramına taş taşıyor. Başaramayınca da saldırıyor ve Musa'yı öldürtmeye çalışıyor.

Bu nefislere tapınmanın son haddidir. Bu nefisler neye tapıyor? Önce kendi nefislerine, sonra zevklerine ve en son da şeytana. Bütün bunlar bizim önce iletişimimize sonra da mutlu ve huzurlu bir hayat yaşamamıza neden oluyor. Bütün bunların çaresi nedir? Öncelikle asıl düşmanımız olan nefis ve şeytanı tanımak ve o lanet ikilinin oyunlarının farkına varmak. Ünlü bir mutasavvıfın söylediği şu söz yolumuzu aydınlatır sanırım: Allah'a varmak iki adımladır. Birinci adımda nefsine basarsan ikinci adımda Allah'a varırsın. İşte aynen bunun gibi birinci adımda kendi içindeki o düşmanı keşfet ikinci adımda gerçek dost olan Allah'ı bulacak, onunla dost olacak, yarattıklarını o yaratıcı adına seveceksin. Ne diyor Yunus Emre: ' yaratılanı severiz Yaratan'dan ötürü'

İnsan çevreye kendi iç âleminden bakar. İçi kötü duygularla dolu olan hep kötü görür. O halde içimizi güzelleştirmeli değil miyiz? Önce iç âlemimizden başlamalıyız işe. Sonra tasfiye başlamalı. Dış âlemde gördüğümüz her kötülüğün içimizde olduğunu hatırlayarak başlayalım işe. Sonra içimize dönerek temizlenmeye, tezkiye olmaya çabalamalıyız. Bu tezkiye öyle kitap okumakla falan halledilecek gibi bir şey de değil. Elbette ki okuyacağız, elbette ki kendimizi yetiştirecek ve aşacağız. Gün günden ileri olmadan bir yere varamayacağız elbette. Kendimizi aşmadan bir yere varamayacağız elbette.

Bu tezkiyenin tek başına olması da mümkün değil elbette. Bir dosta varmadan olmaz diyen şaire uyararak biz de diyelim; ' elif okursun hoca/tersen var bin hacca/hepisinden iyisi bir gönüle girmektir'. Yunus Emre'lerin, Hacı Bektaş-ı Veli'lerin, Hacı Bayram-ı Veli'lerin, Şah-ı Nakşibendi'lerin, Abdülkadir Geylani'lerin yolundan başka yol yok.

Ahmet Kemal

NEDEN OKUMA ÖZÜRLÜYÜZ?

NEDEN OKUMA ÖZÜRLÜYÜZ?

Evet, toplumca sorgulamamız gereken en önemli sorun bu bence. Okumuyoruz bu bir gerçek. Öğretmenlik hayatım boyunca çok kere karşıma çıkmıştır bu acı gerçek. Kompozisyon derslerinde okumadan söz açılınca hep şu söylemler karşı karşıya kalmışımdır. ‘hocam ben kitap okumayı hiç mi hiç sevemedim. Bu güne dek hiç kitap okumadım, hala da okumuyor, okuyamıyorum’

Bu cevap beni hep şaşırtmıştır. Bu yıl yine aynı cevaplarla karşılaştım her yıl gibi. Üstelik bu yıl bu tür söylemler her yılından fazla. Öğretmenliğime ilk başladığım yıllarda TV dışında radyo ve kasetçalar vardı. Ne video, ne DVD çalar ne internet. Sinema vardı ama unutulmuştu bu günkü gibi tekrar cazip hale gelmesi için bayağı zaman geçmesi gerekecekti.

Düşündüm bu acı feryadın sebebi ne? Bana göre acı ve acıtıcı olan bu feryat sahibine göre pek şikâyet edilen durum değil. Artık kimse bu durumdan şikâyetçi değil. Hiçbir zaman da değildi zaten.

Ben öteden beri bunu düşünmüşümdür. Zaman zaman bazı sonuçlara ulaşmadım değil. Bazıları bizim görsel kültüre sahip bir millet olduğumuz söyler. Doğrudur bir bakıma. Evet, biz okumak yerine dinlemeyi, hatta dinlemek yerine seyretmeyi daha fazla severiz. Soyut düşünce yerine somut olayları merak etme, anlama isteği daha baskın. Biz aslında sözlü kültüre yatkın milletiz der okumama nedenlerimiz açıklayan bazıları. Bu doğru olabilir.

Bu bir. Bence de kabul edilebilir ama. Kabullenilmiş çaresizlik değil ve olmamalı bu. Bizim halk kültürümüz sözlü kültürdür evet ama klasik edebiyatımızın getirdiği bir yazılı kültürümüz de var. Sözlü kültürün mekânı köy odaları ise yazılı kültürün mekânı medreselerdir. Medreseler ve kütüphaneler ayrıca okuma evleri anlamına gelen kiraathaneler bu yazılı kültürün mekânları. Demek ki biz sözlü kültüre mahkûm değiliz. Her ne kadar bu sözlü kültüre eğilim genlerimizde varsa da yazılı kültür de nerdeyse 600 yıl sürdürülmüş ve genlerimize işlemiştir.

İkincisi tarihimiz savaşlar ve zaferler kadar yenilgilerle dolu. Özellikle son asırlar 1. Dünya savaşı balkan savaşı yenilgi fakirlik, açlık ve sefalet yılları. Bir de buna Cumhuriyetin ilk yıllarının ağır vergileriyle inim inim inleyen zavallı Türk insanının çaresizliğini ekleyelim. Bu insan kitaba ve okumaya nasıl vakit para ve imkân bulabilecektir.

Daha da önemlisi harf devriminin yıkıcı etkisini buna eklersek durumun vahameti daha iyi anlaşılacaktır. Ayrıca tek parti iktidarının dini kitaplar üzerine koyduğu yasaklar düşünülürse bu baskıcı rejim yasakları ve cezalandırıcı yapının toplum üzerindeki olumsuz etkisini hatırlamakta yarar var.

Bir de yıllar süren risale-i nur takibatlarının yarattığı olumsuz etkiyi hesaba katmakta yarar var. Bir de sol yayınların takibatı yasaklanan bunca şair ve yazarların eserleri bu okuma fakiri olmamızda etkisi yok mu diyeceğiz. Hayatımızda okumanın yeri var mı ki okum ilgi görsün. Biz erişkinler okuyor muyuz ki okuma sevgisi geleceğe aktarılsın.

Biz çocukluğumuzda Teksas Tommiks okurduk. Bu resimli romanlar kimseye okuma aşkı vermedi. Sempatik Konyakçı genç nesilleri konyak içmeye teşvik etmiş alkolik bir kuşak yetişmiştir. Amerikan kovboy filmlerinin kanunsuzluğu aşladığı bir kuşakla karşı karşıyaydık geçmiş yıllarda şimdiyse internetin fikirsizleştirdiği oyunlar kurban ettiği kısa ve kısaltılmış cümlelere mahkûm ettiği bir kuşakla karşı karşıyayız. Ve biz bu kuşağın bu hale gelmesi için her şeyi yaptık. Evlere gazete, dergi ve kitap sokmadık, evlerimiz radyo TV ve DVD’lerin bilgisayarların cehalet depoladığı mekânlar haline getirdik. Daha bu gençlerden ne bekleyebiliriz

Ahmet Kemal

YİNE AYNI SENARYO

YİNE AYNI SENARYO

BU ülke bu senaryoyu çok gördü. Bitti derken yine aynı senaryoyu görmek aslında bizi şaşırtmadı. Bazıları şaşıırıyorsa da bu işin bu kadar kolay olacağını biz hiçbir zaman düşünmedik zaten Bill Clinton 'Türkiye kendi haline bırakılmayacak kadar önemlidir' demişti de kimileri bundan övünç çıkarmış olabilir. Ama işin aslı öyle değil. Sömürücü yeni Roma İmparatorluğu ABD bu topraklardan elini çekmeye hiç niyetli değil. Bu da kan, gözyaşı ve zulüm demek. Amerika azılı katil ve canilerin ülkesi. Amerika'yı keşfeden batı oraya ilk olarak hapishanelerdeki azılı katilleri gönderdi. Bu katiller kıtanın asıl sahibi olan Kızılderilileri yok etti. Onların arazilerini gasp etti. Daha sonra zulümle gasp edilmiş bu bitmez tükenmez toprakların işlenmesi için güce ihtiyaç duyuldu. O da bulunmuştu. Kara Afrika kıtasının yerlileri. Orda da bir zulüm tezgahı kurdular. Vahşi Afrika ormanlarında yalnız gezen yerlileri yırtıcı canavarları avlar gibi canlı canlı yakaladılar, gemilere balık istifi doldurup yeni kıtaya götürdüler. Esir pazarında sattılar. Özgür insanları köleleştirerek çalıştırdılar. Dinlerini değiştirdiler ama kölelikten azat etmediler. Hâsılı büyük bir zulüm imparatorluğu kurdular. Onların sırtından sanayi devrimlerini yaptılar. Sanayi hammaddeye ihtiyaç duydu. Onu Ortadoğu'da buldular. Bu nedenle Ortadoğu'ya el attılar, Ortadoğu'yu karıştırdılar. Zulümlerini oraya da taşıdılar. O da yetmedi tüm dünyayı karıştırdılar. Dünya milletlerine hayatı zehir ettiler. İşte Türkiye'de en çok müdahale ettikleri ülkelerden biri oldular. Yeni güç dengeleri oluştu. Onlarla savaştılar. Baktılar olmayacak bu zalim güçler birbirleriyle anlaşarak zulüm düzenini sağlama aldılar. Bazen açık, bazen kapalı işgallerle sürdürdüler bu zulüm düzenini. Kapalı işgal açık olanından daha güvenliydi onlar için. Manda yerine kendilerine dolaylı yollardan bağlı yönetimleri tercih ettiler. Bazen kukla diktatörlerle, bazen de güya demokratik yönetimlerle sürdürdüler sömürü düzenlerini. Ama ne sömürüden vazgeçtiler, ne de zulümden. Milletlerin kanını emdiler, iliklerini sömürdüler. Batı Gladyolarla sürdürdü bu düzeni. Sömürecekleri ülkeleri önce geri bıraktırdılar, sonra aşağılık kompleksi içine attılar. Gerek medya gerekse diğer bütün güçleri ele geçirdiler. Ülkelerin istihbarat teşkilatlarını ele geçirdiler, ordularını kendilerine hizmet eder hale getirdiler. Bürokrasiyi gönüllü ajanları haline getirdiler. Seçimlerle elde edemediklerini kanun dışı eylemlerle elde etmeye çabaladılar. Bugün hala yürürlükte olan Gladyo'nun ordu içinde Seferberlik Tetkik Kurulu, Özel Harp Dairesi- geçmişteki duyumlara dayalı olarak söyleyebiliriz ki -görünen yüzüdür. Ayrıca ülke içindeki yabancı istihbarat ve kontrgerilla ajanlarının varlığı kuşkusuzdur. Basındaki paralı ve gönüllü elemanlarını da düşünürsek geleceğimiz için kaygılanmakta haklıyız derim. Hatta içimizdeki palazlanmış sermayenin azgın azınlıkla birlikte yapmayacağı şey olmayacağını da hesaba katmak zorundayız. Bütün bunlar yanında Soros gibi spekülâtörleri karlarını daha fazla artırmak için yapmayacağı yoktur. Bütün bu şer odaklarını ve yapmakta oldukları hain planlar hiç te ülkemizin hayrına değil. Allah milletimize yardım etsin. Bu aziz milleti tekrar yokluğa, açlığa, geri kalmışlığa mahkum etmek için iç ve dış düşmanlar el ele vermiş bütün imkanlarıyla savaşıyor. CIA 'nin MOSSAD'ın ve diğer ülke ajanlarının beraber planladıkları bu oyunları ancak milletin sağduyusu çözecektir. Yeniden kardeşkanının akmaması için çok dikkatli olmak zorundayız. Yeniden fakir ülke olmamak için çok akıllı olmak zorundayız. Bugün Mısır'da, Ukrayna'da, Suriye'de, Irak'ta, Afganistan'da oynanan oyun hep aynı. Bu oyunu bozmak için güçlü Türkiye gerek. Bu zulüm düzenine son verecek bir adil güç gerek. Bu da küresel bir oyuncu olması gereken Türkiye'dir. İşte bütün oyun bunun üzerindedir. Bütün oyunlar bunun için tezgahlanmaktadır.

Ahmet Kemal

EMPERYALİZMİN SON OYUNU

EMPERYALİZMİN SON OYUNU

Kirli ilişkiler:

ORTALIK tozduman. her şey olabilir. Güçler çatışıyor. Tam Ergenekon içeri tıkkıldı derken yeni bir Ergenekon ortaya çıkıyor ve icrai faaliyetlere başlıyor. Bir kolu yargıda olan, bir kolu emniyete uzanmış bu büyük Ergenekon kendini gösteriyor.

BU Ergenekon öbürüne rahmet okutturuyor, onun yerini aldığı gibi onunla da işbirliğine gidiyor. Ayrıca onun kalıntılarıyla da işbirliğine gidiyor. Kalıntıları demek yanlış ve o büyük aysbergi küçük bir buz parçasına benzetmek olur. Tutuklu Ergenekon'un aysbergin küçük bir parçası olduğunu asıl büyük kısmın deniz altında olduğunu unutmamak gerekir. Bu yapıyı küçümsemek düşmanı tanımamaktır.

BU yapının bu koca filin, bu dev yaratığın bir çok ayağı var ve bu ayağın dev bir gövdeye sahip olduğunu, başının ise hiçbir zaman görünmediğini, derin sularda gömülü olarak yüzdüğünü bilmem lazımdır.

BU ayaklar medya, iş dünyası, ordu, emniyet, sivil bürokrasi, sivil siyaset ve illegal örgütler, gizli servisler, uluslararası sermayedir. Daha aklımıza gelmeyen, bizim bilmediğimiz kirli karanlık odaklar olabilir.

ÖNCE Türkiye, sonra Ortadoğu bu kirli odakların, ulusal ve uluslararası Ergenekon'un, kısacası dünya derin devletinin faaliyet alanıdır. Gladyo'nun, CIA, MOSSAD, İran, Suriye, Alman, Fransız ve İngiliz gizli servislerinin cirit attığı alan bu ülke. Kısaca dünya üzerinde planları olan bütün muharrik güçler problemlili bölge olan Türkiye'de.

Bu bölge dünyanın mihrak noktasıdır ve bölgeyi kontrol eden dünyayı kontrol eder. Bunu bilen karanlık odaklar bütün güçlerini -iç ve dış düşmanla birleşerek- bu alana teksif etmişlerdir.

BU alan Osmanlının 6 asır dünyayı adaletle yönettiği İstanbul merkezli Anadolu'dur. Burası dünyanın ikinci yarısına merkez olmuş Konstantinopolisli Bizans yani Doğu Roma'dır. Batı Roma bugün İtalya'dan ABD ye kaymış, bu günkü Büyük Roma imparatorluğu bu yeni doğu Roma'yı elinde tutarak Çin'e uzanan Uzakdoğu'yu elinde tutmak, Ortadoğu'yu elinden kaçırmamak, böylece dünyanın zengin doğal kaynaklarını sömürmek emelindedir. Burada aslan payını almak yine Yahudi ırk temelli büyük uluslararası sermayeye düşüyor. İşte kirli savaş bu yüzdendir. İşte bu karanlık odakların dayanışması bu zenginliklerden pay alma savaşlarıdır.

Ahmet Kemal

HERKES PLAN YAPAR

HERKES PLAN YAPAR

Evet, herkes plan yapıyor. Herkes her şey için plan yapıyor. Fertler, toplum mühendisleri, iç ve dış mihraklar, gizli örgütler, legal ve illegal örgütler, devletler, derin devletler, partiler, Tapınaklılar, mason örgütleri, Rotaryen ve Lions kulüpleri, Neon Conlar... Hepsi hepsi bir plan peşinde. Ama Allah'ın da bir planı var.

Dünya yüzeyinde büyük devletler sayılan ABD, Rusya, Çin, Almanya, Fransa, İngiltere hep bir plan yapıyor. Hepsi de dünya yüzeyinde daha çok sömürü yapabilmek için. Özellikle doğal kaynakları bol olan doğu ülkelerini sömürebilmek için binlerce plan ve bu planlara bağlı binlerce anlaşma yapmakta, binlerce entrikalarla amaçlarına ulaşmaya çalışmaktadırlar.

Bu planları uygulamaya koymak için faaliyet gösteren bir sürü gizli servis, kontrgerilla, özel harp daireleri, gladyovari örgütlenmeler hep bu iş için varlar, hepsi de yeraltı ve yer üstü kaynaklarının sömürüsüne dayalıdır.

Dünya savaşları, mahallî savaşlar, keşifler, icatlar, bilimsel alandaki gelişmeler, seyahatler, konferanslar, antlaşmalar, birlikler, uluslararası örgütler, kuruluşlar, organizasyonlar hepsi bu sömürü amaçlıdır, şöyle veya böyle bu amaçlar doğrultusunda yapılmaktadır.

Hileler, entrikalar, gizli servis faaliyetleri, terör örgütleri hepsi bu amaç uğruna yapılmakta. Devletler kurulmakta, devletler yakılmakta, büyük devletler parçalanmakta, topraklar işgal edilmekte, isyanlar ve işgaller sürmekte, meydan savaşları yapılmakta, suikastlar tertip edilmekte, adam kaçırılmakta, devlet adamları zehirlenmekte, uçaklar düşürülmekte, gemiler batırılmakta, ülke içi karışıklıklar çıkarılmaktadır.

Borsalarda spekülasyonlar yapılmakta, adamlar satın alınmakta, kara propaganda yapılmakta, karşılıksız para dağıtılmakta. Yayın organları çıkarılmakta, medya şirketleri kurulmaktadır. Devrimler yapılmakta, ihtilaller tezgahlanmaktadır.

Bütün hepsi sömürü temellidir, dün de bu gün de olup biten olayların anlamı budur, açıklanamayan birçok olayda ana neden bundan ibarettir. İnanç kavgaları bile bu alanda ikincil sebep olarak kalır.

Evet, herkesin bir planı var, herkesin bir oyunu var. Herkesin bir planı olduğu gibi Allah'ın da bir planı var. Herkesin bir oyunu olduğu gibi Allah'ın da bir oyunu var. Herkesin bir hilesi olduğu gibi Allah'ın da bir hilesi var. Bunca plana ve zulme karşı Allah'ın da bir hesabı var. Ve hesap günü için birçok şey hazırlanmakta, ya da başka bir deyişle o gün görülecek çok büyük bir hesap var. Büyük hesap günü.

Bunca zulüm, bunca sömürü varken ve birçok hesap bu dünyada görülemezken, elbette ilahi adaletin gerçekleşeceği bambaşka bir dünyaya ihtiyaç var. Mazlumun hakkını zalimden alacağı bir öteki dünya. Bir ebedi alem. İşte o ahirettir ve mutlak hesap orada görülecek, hak sahibine verilecek, sömürünün hesabı verilecektir.

Evet herkesin bir planı varsa Allah'ın da bir planı var. Mazlumun hakkının zalimden alınacağı bir dünya olmalı ve bu da gerçek. Bu yüzden diyoruz ki herkesin bir hesabı var, Allah'ın da bir hesabı var. Herkesin bir hilesi varsa Allah'ın da bir hilesi var.

EĞÖİZM, BENCİLLEŞME VE BİREYSELLEŞME

EĞÖİZM, BENCİLLEŞME VE BİREYSELLEŞME

Çağın en büyük yanılığı bu. Artan gelir ve yükselen refah seviyesi bencilliği kamçılıyor. Bu bencillik o kadar ileri dereceye varıyor ki dönüp bireyi vuruyor. İnsan yalnızlaşıyor, ruhen hastalanıyor, çaresiz ve zayıf bir birey haline geliyor. Bununla da kalmıyor, yalnızlaşan bireyin sorunları arttıkça artıyor, baş edilmez hale geliyor ve hayat yaşanmaz hale geliyor. Ve sonunda insan etrafını ateşler sarmış akrep gibi kendini zehirliyor. Kısacası çareyi kendini öldürmek, hayatına son vermekte buluyor. İntihar çaresiz insanın çaresi, çıkışsız dünyanın çıkışı oluyor. Bu egoizm yenedünyanın çehresini gösteriyor. Bu çehre asık bir çehredir ve bu çehre mutlu bir görünüş arz etmiyor. Bu aşırı bencillik insanın yapısına aykırı, yaratılışına ters olduğu içindir ki insan mutsuz oluyor, dünya yaşanılacak yer olmaktan çıkıyor, ölünecek yer haline geliyor.

Fakir ama mutlu insan tipi kalkınmasını başarmış toplumlarda zengin ama mutsuz kimlikler yaratıyor. Fakir toplumların zenginleşme hayalleri, erişemedikleri nimetlere erişme hayalleri vardır ve bu toplum bireyleri bu hayallerle sıkıntılara katlanmakta, yokluklara sabretmekte, azla yetinebilmeyi öğrenmekte, israftan uzak, sade, basit yaşayabilmekte ve mutlu olmayı becerebilmektedir.

Zenginleşen toplum, maddi olanakları elde ettikçe paylaşma alışkanlığını kaybetmekte, daha fazla mal edinme hırsıyla daha yoğun çaba sarf etmekte, bunun sonucu kendine, ailesine ve çevresine daha az zaman ayırabilmekte, geçmişte hayal ettiği nimetlere kavuştukça, hayallerini kaybetmekte, onlardan aldığı hazzı kavuştuğu nimetlerden alamamakta, git gide yaşama zevkini kaybetmektedir. Aynen gençliğinde işsiz ve fakir olan kişinin yaşlılığında zengin ve mutsuz bir insan gibi, her şeyin hayal, gerçeğinden daha tatlıdır gerçeği çıkıyor burada karşımıza. Paylaşmayı kaybeden toplum birbirine olan sevgi ve saygısını kaybetti. Sevgisiz toplum birbirine yabancılaştı. Yabancılaşan toplum birbirinden uzaklaştı. Sevgi ve saygı kaybolunca yalnızlaşan toplum mutsuzluk merdivenlerinden aşağı son hızla yuvarlanmaya başladı.

Bu mutsuzluk yokluktan değil varlıktan kaynaklanan mutluluktur. Nimetlerden nimetlere koşan insanoğlunun ruhu gitgide acıkmakta, kişi asla mutluluğu yakalayamamaktadır.

Zenginleşen toplumlar doğal hayatı zedeleyerek insan tabiatına aykırı bir çevre sunmakta, bu da bu toplumların mutsuzlaşmasına neden olmaktadır. Ayrıca maddi ilerleme hayatın sade ve basitliğini ortadan kaldırmaktadır. Sessiz ve sakin toplum gidip yerini insan tabiatına zıt gürültülü bir topluma bırakmakta, artan gürültü kirliliğe ulaşmakta, bu gürültü kirliliği de insanı mutsuz eden nedenler arasında bulunmaktadır.

Maddi zenginlikle birlikte hayatı işgal eden teknolojik aletler mutsuzluğun başka bir nedenini oluşturmaktadır. Kişi ile kendi, kişi ile ailesi ve toplumu arasına giren teknolojik aletler insanı mutlu etmemekte, mutsuzluklarını artırmaktan başka bir şeye yaramamaktadır. Bunun yanında bu teknolojinin ve onun maddi külfetlerinin altında ezilen insanoğlu büsbütün mutsuz olmaktadır.

Bankalar, borçlar, kredi kartları ve fatura ödemeleriyle yorulan insanı hiçbir şey mutlu edememektedir.

Ahmet Kemal

HZ. ALİ VE ALEVİLİK

HZ. ALİ VE ALEVİLİK

Her ümmetin bir önemli yanılığı vardır. Hristiyanlar İsa'yı ilahlaştırdılar, Müslümanlar ise Hz. Ali'yi. Her ikisinde de lanetli kavim Yahudilik başrolde. Hak dinlerin sapıtırılmasını kendine vazife edinmiştir Yahudiler.

Bu lanetli kavim her doğruyu sapıtmaya amade, her fitneyi alevlendirmekte başrolde. Yeryüzünde ne kadar hile, entrika, sahtekarlık, yalancılık, zülüm, sapıtma ve saptırma varsa hepsinde en büyük etken o. Bir peygamber nesli olmalarına rağmen sapmanın ve saptırmanın, bozgunculuğun ve anarşinin mimarı bir kavim. Beni İsrail oğulları Hz. Yakup'un oğullarıdır, çünkü Yakup(a.s.)'in bir adı İsrail'dir. Ki o da İbrahim (a.s.)'in oğlu İshak (a.s.)'in neslindedir. İbrahim as ın hanımı Sara Hatun'un hikayesi malum. Buraya sığmaz, hem de konumuz değil. Sara hatunun önce yüce gönüllülükle kocasına kölesi Hacer'i bağışlaması ondan çocuk sahibi olmasına izin vermesi, bu yüce gönüllülük karşısında Allah'ın geç yaşta ona İshak'ı vermesi, am bundan sonra çocuklu Sare'nin Hacer'i ve oğlu İsmail'i kıskanması sonucu göç ettirilmiştir.

İşte bu kıskanma aynı soydan gelen Arap ve İbranilerin tarihi düşmanlığının ilk kaynağıdır. Ayrıca İshak (a.s.)'in torunu Yakup oğulları Yusuf (a.s.)'i kıskanarak kuyuya atmış ve sonra köle olarak satmışlardır.

İşte bu iki mühim olay dünya tarihinin mihrak noktalarını teşkil etmiş, geleceği şekillendiren en önemli olayların ilk tohumlarını oluşturmuştur.

Biz bu zaviyeden bakarak diyeceğiz ki hak dinleri sapıtan bu lanetli kavmin hak dinleri sapıtıcı rolünü unutmamak gerek. Alevilik de bu meyanda İslam'da Yahudi fitnesinin açtığı ilk büyük yaradır. Hz. Ali sevgisi etrafında şekillenerek taassuba yönelen bu akım giderek İslam içinde derinleşen bir yara halini almıştır.

Hz. Ebubekir'in halife olmasından başlayarak İslam içinde nifak tohumlarını atmaya başlamış, inanmadıkları halde Müslüman görünerek içten içe İslam'ı yıkmayı hedeflemiştir. Mevlana'nın mesnevisinde anlattığı vezir hikayesi Yahudilerin hak dinlere karşı bu yıkıcı rolünü çok güzel anlatmaktadır.

Aleviliğin çıkış, gelişme ve yayılmasına bu nokta-i nazardan bakmak olayları ve olguları anlamak için isabetli bakış açısı olacaktır. Ayrıca Hz Osman'ın şehadeti, halifelik savaşları, Siffin Savaşı ve Cemel vakası Aleviliğin gelişmesi dallanıp budaklanmasında önemli safhaları teşkil edecektir.

'Doğru Yolun Sapık Kolları' isimli eserde Üstat Necip Fazıl Aleviliğin doğuş, gelişim ve yayılışını güzelce anlatmaktadır. Biz bu yazıda kısa bilgilendirme ve ilerde yazacağımız yazılara bir girizgah yaptık. Bu konuda anlatılması gerekenler onlarca yazıya sığmaz.

Bilinmesi eğerken en önemli şeyin Aleviliğin İslam'da en hassa konulardan biri olduğudur ve Sünnilerin de en az aleviler kadar Hz Ali ve evlatları olan Seyyid ve şerifleri sevdiği gerçeğidir. Aleviliği bayraklaştıran devlet İran olduğu halde Seyyid ve şeriflere en büyük hakları veren en saygın mevki sağlayan Osmanlı devletidir. Nakib'ul- Eşraflik müessesini kurarak onların soyunun belirlenmesi ve maaşa bağlanması sağlanmış, ticaret ve tarım erbabından vergi alınmamıştır.

Sünni mezhep imamı İmam-ı Şafii'nin 'Peygamber neslini sevmek Alevilikse ben de Aleviyim ' dediğini biliyoruz. Biz de diyoruz ki Alevilik Sünnilik suni bir ayırmadır, hem Aleviler hem de Sünniler peygamber sevgisinde birleşmektedirler.

Ahmet Kemal

ÇILGIN İNSANLIK

ÇILGIN İNSANLIK

İnsanlık bu kadar hiç çilgin olmamıştı. Bu denli egoist, bu denli hodbin, bu denli hedonist hiç olmamıştı insanlık. Hiç bu kadar gasıp, hiç bu denli zalim, hiç bu denli gaddar olmamıştı, olamamıştı insanlık. Yavrularını diri diri gömerken bile bu kadar acımasız değildi.

İnsanlık artık ölçüsünü kaybetti. Kendini kaybetti, kendinden geçti, insanlığını kaybetti insanlık. Her şeyimizi kaybettik biz. İnsanlığımızla beraber tüm değerlerimizi kaybettik. Erdemlerini kaybetti insanlık. Kabil 'in öz kardeşini bir kız uğrun, öz kardeşi olan kız uğruna katletmesinden sonra insanlık Allah'tan ve onun iradesinden ayrı bir yola koyuldu ve iki yolda ilerledi: birisi hak yol ki adı sırat-ı müstakimdir. Öbürü doğru yola aykırı giden, şeytan igvasına kapılanların yoludur.

İşte şeytan saltanatını kurmuş, tüm dünyada hakimiyetini ilan etmiştir. Bu hakimiyet o kadar büyük boyutlardadır ki Müslüman dünyasını ümidini kaybedecek duruma düşmüş, düşmanlarından yardım istemeye ve onlara yataklık yapmaya varmıştır.

Bu insanlıkla beraber Müslümanlığın da tereddide uğradığı, insanlıkla beraber Müslümanların da alçalmaya başladığı noktadır. İşte bu noktada gelecekte ümitvar olmak zor görünmekte, Müslüman dünyasını karamsarlığa itmektir. Bu ortamda insanlığın bu denli kendini kaybettiği bu fecaat ortamında -ki ben buna hakiki cehalet devri diyorum- Müslümanların üzerine düşen çok önemli görevler var. Bunların başlıcası bu zulüm ortamında öncelikle İslam'ın yüce değerlerini öğrenerek yaşamak ve yaymaktır. Hakkın ve hakikatin o en büyük meşalesini yakmak ve bu meşaleyi dünyanın en yüksek yerine dikmek çağdaş Müslümanın gönül borcudur.

Bu gün dünyanın her yerinde süregelen zulüm daha fazla devam edemez, edemeyecektir. Bu zulüm düzeninin sürmemesi için Müslüman vicdanı sızlamalı, kafirlere dost olmaya çabalayan Müslüman tipini dışlamalı ve tavrı reddetmelidir.

Bu gün dünyanın her tarafında zulüm devam etmekte, gerek İslam alemi, gerek dünya halkları bu zulmün sorumluluğunu taşımaktadır. Doğu Türkistan'da, Filistin'de, Çeçenistan'da Orta Afrika'da, Irak'ta, Afganistan'da, Pakistan'da, Kırım'da, Myanmar'da Suriye'de Müslüman kıyımı ve zulmü sürmektedir. Bu zulüm, kan ve şiddetin sürmesi dünyanın bu yükü taşımaya daha fazla devam edemeyeceğini göstermektedir. Dünya kana doymuştur. Kan tüccarları her ne kadar doymamışlarsa da zulüm haddini aşmıştır. Silah tüccarları dünyayı yangın yerine çevirmiş, her geçen gün bu yangını artırmaktadır. Maddecî zihniyetin bu denli azgınlaşması insanlığı git gide geri dönülmez yola sokmuştur.

Madde ile mananın çatışması, maddeciliğin ilahi olanı bu denli sıkıştırması tarihin hiçbir döneminde bu denli fazla olmamıştır. Ancak bu son kerteye varmışlık bizde bir umut ışığı doğurmamakta da değil. Karanlık haddini aşınca gün doğumu başlar. Hiçbir zulüm ilanihaye devam edemez, etmeyecektir.

Gecenin karanlığı fecre en yakın zamandır. İşte biz şimdi o fecri bekliyoruz. Dünya yeni bir doğuş bekliyor. Dünya yeni bir kurtarıcı bekliyor. Mazlumların ahı göğe yükselirken dünya kan ağlarken umutsuzluk umudu kovalarken biz elleri bağlı mı oturacağız.

Allah'tan başkasına gönül bağlamadan, şairin deyişine uyarak 'ey dipdiri meyyit iki el bir baş içindir/ davransana eller de senin başta senindir. Diyor kendimizi bu derin uykudan uyanmaya çağırıyoruz.

Ahmet Kemal

İSLAM ÜLKELERİ VE ORYANTALİZMİN OYUNLARI

İSLAM ÜLKELERİ VE ORYANTALİZMİN OYUNLARI

Darbe kan akıyor Mısır'da. ABD uzman desteği veriyor İslam dünyasını birbirine kırdırmak için. İslam dünyasında ne de çok satılık adamlar var. Oryantalizm yıllar önce bu tezgâhı kurdu. Batılılaşma adı altında öncü karakollarını kurdu. Her ülkede sivil ve askeri karakollar edindi. Gerek siyaset gerekse eğitim perdesi altında ajanlarını yetiştirdi. Ve işte bu güne gelindi.

İşte şimdi İslam dünyasında satılık kalemler satılık vicdanlar ortalığı tutmuş vaziyette. Gerek demokrasi gerekse darbe yoluyla hep kendi adamlarını öne çıkarıyor. Aykırı bir sesle karşılaşınca önce tehdit ediyor sonra askere havale ediyor. Yahut öldürtüyor bir yolla. Zehirliyor, darbeye deviriyor veya bir suikastla hallediveriyor işini. Faysal, Özal, Menderes, Sunisi, Kral Faruk, Şerif Hüseyin, Ziya Ül Hak vb.

Osmanlı'yı yok oluşa götüren İttihatçı guruhu Jön Türklerin devamı. O jön Türkler ki başları sıkıştığında soluğu batı elçiliklerinde alıyordu. Osmanlı'yı yıkmanın planları yıllar önceden yapılmıştı. Yerine kurulacak devletçiklerin arazisi bile cetvelle çizilmişti. Ve her küçük ülkeye bir kukla yönetici yerleştirmişlerdi. Osmanlı'yı yıkmada en büyük ortakları Şerif Hüseyin ve oğullarına Arap coğrafyasını bölüştürmüştü.

Bu kukla yönetimlerle de yetinmedi: ülkelerin eğitimine el attı. Eğitim sistemlerini batı kölesi Man kurtlar yetiştirmeye ayarladı. Cemil Meriç'in Müstağripler dediği intelijansiya böyle doğdu. Bu yarı aydın tipler eliyle batı kafalı sanatçılar yoğruldu. Hatta kayıtsız şartsız batı kölesi gençlik, batı kölesi kitleler doğurdu.

Bu kitleler kendi tarihinden yoksun batı değerlerini kendi değeri haline getirmeye meftun, batılı yaşam ve inanç tarzını ilke edinmiş kitlelerdi ve batıya gönüllü kölelik yapmaya adanmışlardı kendilerini.

İşte bu mahut kitle ülkelerinde sol diye adlandırıldı ve bu sol fakir halkın yanında olmak yerine mutlu azınlığı oluşturdu ve kendi menfaatlerini ülke menfaatinin yerine koydular.' Kendilerini ülkeleri yerine koydular maksat vatansa gerisi teferruattır 'diyerek hainliklerine vatanseverlik süsü verdiler ve belki de zavallı beyinleriyle buna inanıp fakir halk kitlelerini buna inandırdılar. Bu yolda batının deli gömleği izmleri kurtuluş reçetesi olarak yaydılar. İşte gel gör ki bu ekip ve kitleler kendilerini bu vatanın gerçek sahibi halkı ise ikinci sınıf yaratıklar sayıyor aşağılıyor, kendi inanç değerlerine bağlı kitleleri aşağılayarak gerici, yobaz, göbeğini kaşıyan adamlar, tepsi kafalılar diye adlandırmakta ülkelerin zencileri haline dönüştürmekte, ellerine geçirdiklerinde gözlerini kırpmadan öldürmektedir. Suriye ve Mısır 'daki katliamlar bunun bir örneğidir. Daha birçok örnek sayabiliriz Irak'ta Saddam zulmü, Suudi Arabistan'da Seyyid ve şeriflere açılan savaş bu alanda sayılması gereken örneklerdir.

İşte Rusya'da Man kurtlaştırılan Müslüman Türk aydınlarının her ülkede bir türü oluşturulmuş bu da batı dünyasının işini kolaylaştırmıştır. Batı bu ülkelerde yalnızca inanç savaşı değil aynı zamanda sömürü düzeni kurmak için kullanmıştır oryantalizmi. Bu oryantalizm ki tek amacı doğu islam dünyasının inanç yönünden yozlaştırılması olarak anlaşılmalı, aynı zamanda sömürülmesi amacını taşımaktadır.

İşte Mısır'da oynanan oyun tam da budur. Yıllardır çeşitli diktatörlerle ellerinde tuttıkları bu islam ülkesini demokrasi kartıyla İslamcılarının elinden almak, halkın gerçek temsilcilerini bir alternatif olmaktan çıkarıp ülkeyi kayıtsız şartsız kendi kölelerinin zalim ajanlarının zulmüne razı etmektir.

Bu oyun Pakistan'da oynanmış Ziya' ül- Hak bir suikaste kurban edilerek ülke tekrar Man kurtların eline teslim edilmiştir. Afganistan'da önce Taliban desteklenmiş sonra işgal edilerek Karzai misüllü bir batı köpeğinin ellerine teslim edilmiştir. Şimdi Mısır'da bu oyunun son perdesi kanlı bir şekilde oynanmaktadır.

AHIR ZAMAN MÜSLÜMANININ ZOR İMTİHANI

AHIR ZAMAN MÜSLÜMANININ ZOR İMTİHANI

Ahır zaman Müslümanının işi zor. Gerek dinin gerçeğini öğrenmek, gerekse onu yaşamak oldukça zorlaşmış durumda. Şeytan bin bir hile, tuzak ve düzen kurmakta. Birinden çıkıp diğerine düşmemek imkansız neredeyse. Şimdi anlıyorum Efendimiz As. in bu dönemdeki Müslümanlara olan sitayişli muhabbetini. Bu zamandaki az ibadetin geçmiş asırlardaki çok ibadete denk gelmesinin hikmetini. Gençliğimde bir camide namaz kılarken beni öven mübarek cami imamının sitayişli sözleri kulağımdan hiç gitmez. Oysa ben son cemaat mahallindeydim ve cemaate yetişememiştim. O beni tanıyamıyordu ve beni cennetle müjdeliyordu. Onun sağladığı bu motivasyonu hiç unutamadım. Şimdi onun ne demek istediğini daha iyi anlıyorum.

Efendimiz As. İn Ahir zamandaki dost ve muhiplerini ne tehlikelerin beklediğini şimdi görüyor ve Efendimizin onlara ilgisinin nedenini de daha iyi anlıyorum. Bu dönem Müslümanı her yönden saldırıya uğramaktadır. Gerek açıktan gerek gizliden yapılan bu saldırılar oldukça yoğun ve stratejik. Şairin dediği gibi 'batıl hermiş batıl olur amma/müşkil odur ki sureti haktan zuhur eder.'

Bu dönemde gerek arkadaş igvası, gerek medya yoluyla yapılan ayartılar, gerekse çeşitli örgütlerin planlı ayartı çalışmaları, toplumsal ve bireysel tahrik bu dönem Müslümanının en büyük imtihanı.

Özellikle Müslüman görünümlü bazı örgütlerin igvası bu alanda en büyük tuzaklarından biri ve başlıcasını oluşturuyor. Gerek Fetö, gerekse benzeri yapılanmalar bu şeytani tuzağın en önemlileri. Bunlara yakalanmamak ve yakalandıktan sonra kurtulmak öyle kolay işlerden değil. Tam da şairin işaret ettiği olay bu. Sureti haktan zuhur eden batıl.

Ancak bu handikaptan kurtuluş da yok değil. Ashabı Kiramın hayatını iyi bilir ve örnek alırsak bu tehlikeye düşmekten kurtulabilir veya düştükten sonra kurtulmak mümkün olabilir. Efendimiz sorgulayabilen 'Ya Resulullah bu sizin görüşünüz mü yoksa ilahi bir bilgi mi diye sorgulayan Ashabın bilinci tam da buna örnek. Hz. Ömer'i mihr konusunda uyarı kadın Sahabe bunun örneği. Her iki durumda da uyarılan Peygamber ve Halifesi kendi görüşlerinden vazgeçerek toplumun yanlış düşmesini engellemiştir. Gerek uyarı gerekse uyarılan bu olayda en doğru davranışı sergilemiş, kıyamete kadar gelecek Ümmet-i Muhammed'e örnek olmuştur.

Sorgulayıcı, eleştirici, nassı esas alıcı bu tavır bizim için kurtarıcı tavidir. Bu tavrı sağlayacak olan da doğru itikat ve sağlam bilgidir. Bu ikisine yapışılarak istikamet sağlanabilir, ahır zaman sapkınlıklarından kurtulunabilir.

Ahmet Kemal

YAŞLILAR VE GENÇLER

YAŞLILAR VE GENÇLER

İşte hep yıllardır söylenegelen bu kuşak farkı bir türlü sorunu çıkartılmıyor. Evet, kuşakların birbirini anlamaması bir yana gün geçtikçe bazı değerlerin yitirilmesi için en vahim yanı. Bu değerlerin en başta geleni ise yaşlılara saygı ve onlara verilen değerle ilgili olanıdır.

Soruyorum yeni tanıştığımız polis memuru gence. Babanız nasıl? Babam sizlere ömür. Anneniz ne yapıyor? Annem eski evimizde oturuyor. Biz de ona yakın oturuyoruz. Benim aklıma da Annem düşüyor. Zavallı Babam öleli bir yetim gibi kaldı. Kendine bir yer bulamadı. O köşe senin bu ev benim bir yerde tutunamadı. Başlangıçta yalnız kalamadı. Sonra da her oğlan onu başından atmak için ne oyunlar yaptı. En son yalnız kalmaya karar verdi. Sadece gündüzleri olsun yanında bir oğlunu istedi ama onu da bulamadı. Bir ara yeğenle kaldı depreme kadar deprem gecesi yeğen onu bırakıp babasının evine gitmişti. Depreme yalnız yakalandı evde kapı sıkıştı. Komşu kapıyı açarken yaralandı. Bir ara halamla kaldı ama o zavallıyı da canından bezdirdi. Şimdi yalnız kendisini bir gün şuraya bir gün buraya götürterek yalnızlığını gidermeye çabılıyor. Evi var, maaşı var, temizliğini kız kardeşim yapıyor ama yine de mutlu değil. Yemeği yapıyor, evi temizleniyor ama derdi bir türlü bitmiyor. Çünkü o yalnız.

Aynı tablo bir çok yerde. Aynıısı bu genç adamın annesinin de kaderi. Aynıısı halamın kaderi. Zaten o kader mahkûmu. Çünkü hiç çocuğu olmamış. Evlatlık aldığı çocuk da onu terk etmiş. Ama yine de ona yeğenleri ve kardeşleri sahip çıkıyor. Hiç değilse birer ay arayla misafir diyorlar. Benim annemin o şansı da yok. Çünkü o buna razı olmuyor. Gelinlerin evinde kalmak ona esaret gibi geliyor.

Bu her ailenin kanayan yarası. Her köşe başında bir yaşlının yalnızlık çığlığı patlıyor. Kimisi anne babasından yalnız kalanı alelacele bir huzur evine bırakıyor. Dahası atılan, itilen, dövülen yalnız anne babaların ahı bu dünyayı yıkmayacak mı?

Bu tablo ve tablolar hazin sonuçlar olarak karşımızda duruyor. Otobüslerde yaşlılara yer vermemek için uyuma numarası yapan gençler biz değil miyiz? İşte o günün gençleri bu gün de anne ve babalarına evlerinde yer vermeyen orta yaşlılarız biz. Evlerde baş tacı edilmesi gereken yaşlıları biz tuttuk dışladık kapı dışına attık ya da evlerinde yalnız bıraktık. Şimdi ne arıyor ne soruyoruz. Bir ara telefonla

İletişim kuruyorduk şimdi ise ona da bir bahane bulduk. Haftada bir, o da kendi işlerimiz yahut çocuklarımızın işleri dolayısıyla uğruyor, uzaktan bir hal hatır soruyoruz.

Bayramlardan bayramlara aranıp sorulan anne babalar artık ölümleri beklenen varlıklar olmuşlar aile için bir problem bir yük telakki edilegelmişlerdir. Büyüklerine bu davranışı layık gören biz orta yaşlılar yakın gelecekte onlardan daha feci hale geleceğimizi düşünmek zorundayız. Dahası bu davranışlarımızın bizi vebal altına aldığı onların bize emanet olması yanında kaybetmeye yarıştığımız bir imtihan olduğunu da varsaymak durumundayız.

Cennet anneleri ayakları altında müjdesini apaçık bildiğimiz halde o cenneti kaybediyor ve yanlış yerlerde arayarak büsbütün hüsrana uğruyoruz. Bu yüzden ne dünyada ne de ahirette bir mutluluk belirtisi görmüyoruz.

Onlara öf bile dememek gerektiği halde biz hep ileniyor hep onlardan şikâyet ediyor, hatta onlara hakaret ediyor, onları düzeltmeye, onlarda yanlış aramaya çabılıyor bunu onların yüzüne vuruyoruz.

Anne babasından biri yanında yaşlandığı halde cennete giremeyen burnu yerde sürtülsün diyen o Kâinat Serverinin bu uyarılarına kulak tıkıyor kendi cehennemimizi şimdiden hazırlıyoruz.

Nerede o kötürüm anne babasına asılı oldukları salıncaklarında bakım yapan evlat. Nerde o anne babanın peygamberlerle yoldaş olma duası. Nerde hiç annesinin rızasını kazanmak için evlenmeyen evlatlar.

Sahi siz hangisisiniz? Sahi siz nereye hazırlanıyorsunuz? yeriniz neresi olsun istersiniz cehennem mi cennet mi? Hadi bakalım buyurun buradan yakın.

Ahmet Kemal

KÜRESEL OPERASYONLAR

KÜRESEL OPERASYONLAR

ULUSLARARASI emperyalizmin çok karmaşık ilişkileri var. Bu ilişkiler dünyayı çepeçevre sarmakta. Kara paradan gizli örgütlere, medyadan siyasete kadar karanlık ilişkiler ağı bulunmaktadır.

Bu ilişkiler büyük uluslararası sermayenin devletleşmesi, hatta devletlerden daha güçlü hale gelmesi sonucu oluşmuştur. Petrol, silah tüccarlığı, kumar ve uyuşturucu ticaretinin devletleştirdiği uluslararası sermaye arlığını korumak gücüne güç katmak için her türlü yollara başvurmuş, türlü örgütler kurmuşlardır.

Uluslararası sermaye ağı büyük şirketler kurmuşlar karanlık işlere karışmışlardır. Yalnızca bununla kalsalar iyi. Bu kirliliği karanlık örgütler çeşitli örgütlenmelere gitmişler, bu örgütlenmeler o kadar ileri gitmiştir ki hatta gizli dünya devleti kurmaya kadar vardırırmışlardır bu işi.

Bu gizli dünya devleti, bütün oluşumlara karışmakta, bütün devletleri gizli bir elle yönetmektedir. Bu gizli el borsaları sarsmakta, ülke yönetimlerini değiştirmekte, hangi yönetim gelirse gelsin onu eline geçirmekte, ondan istediğini almakta, alamayınca yönetimleri el çabukluğuyla değiştirmektedir.

Bu değişiklikleri yapmak için bazen terör örgütleri kurmakta, bazen kurulmuş örgütleri desteklemekte, bazen de onları ele geçirmektedir. Bu gizli el istedikleri hem de ne ucuzuna ele geçirmek için dünyanın çeşitli yerlerindeki çeşitli olaylara sebep olmakta, çeşitli problemleri kaşımaktadır. Ülke içinde bazen siyah beyaz ayrımı, bazen kabile savaşı, bazen ırk ayrımlarını kışkırtmış, bazen de din savaşlarına yol açmışlardır.

Bu gizli devlet ülkeleri karıştırmakta, iktidarları değiştirmekte, ülkeleri parçalamakta, kanlı savaşlara yol açmakta, devrimler yapmaktadır. Kitleleri tahrik etmekte, milli oluşumları yok etmekte jenosidler planlamakta ve uygulamaktadır.

Bu derin devlet/gizli dünya devleti ya da öteki adıyla gizli el çeşitli ideolojiler üretmekte, bu ideolojileri kitlelere mal etmekte, onları bu uğurda savaştırmaktadır.

Bu savaşlar bazen yıllarca sürmekte, bazen dünya çapında katliam ve kıyımlara yol açmaktadır.

Ahmet Kemal

DEFİNECİLİK MACERASI

DEFİNECİLİK MACERASI

Bu ÷lkede defineye büt÷n bir hayatını feda eden insanlar var. Bu define macerası büt÷n hayatını kaplayan nice insanlar gelip geçti bu dünyadan. Define aramayı hayatının macerası, yaşama gayesi haline getiren, bu uğurda servetini ve hayatını harcayan nice insanlar yaşadı bu alemde.

Bu dünyada paranın tek hakim olduğu, tek amaç haline geldiği günden beri nice kimseler her şeyini bu uğurda harcadı. Bir define misali hayatını yer altından çıkacak hayali defineye harcayan bir kesim bu. Üstelik bir hayal uğruna gerçek hayatlarını heba eden bir kesim.

Bu kesim üstüne üstlük kanun dışı iş yapmakta, her an cezai müeyyideyi hak edecek bir eylem içinde bulunmaktadır. Hayatları için gerçek bir gaye, yaşanabilir bir amaç bulamayanlar böyle suni bir amaç üretmekte, amaçsız hayatlarına amaç kazandırmaktadırlar.

Bu maceracıları ben çocukluğumdan beri duyarım. Onların hikayelerini, uzun uzun maceralarını anlatanları alık alık ve büyük bir heyecanla dinlerdik. Bu maceralar bizi de heyecanlandırır, özendirir, ileride bu yolla zenginleşebileceğimizi düşünürdük.

Bu yolda ömür tüketen, bir sürü insanın hayatını yok eden bu maceraları dinleye dinleye gecelerimizi süslerdik. Bir gün bizim de bu maceralara katılacağımızı düşünür, hazine bulmak ümit ve zengin bir hayat hayaliyle avunurduk. Bu hayal büt÷n hayatımızı kaplar günlerce bu hayal ile meşgul olurduk. Aynı kuşak arkadaşlar gelecek hayallerimizi süslerdik. Bu hayaller bin bir gece maceraları gibi uzun kış gecelerimizin tatlı rüyaları haline gelirdi.

Bu yolda ömür tüketen, üç harflilerin gazabına uğrayan bir sürü insanın hikayesini dinlerdik. Bu hikaye bizi ürkütür ve bunca hayal ve macera düşlerimize tuz biber ekerdi. Babamın hoca olarak gece yarısı giyinip gittiği define aramalarından bir sonuç çıkmadığını alayla anlatılan akraba sohbetlerinden anlardık. Babamın define hayali yoktu. Bu kumpanyalara aldırılmaz onlara ortak olmazdı. Yalnız onların ricalarını kırmaz, üç harflileri bağlamak üzere uykusundan fedakarlık ederdi. Onlardan bir menfaat elde edip etmediğini bilmezdik.

Bir arkadaşımızın yıllar sonra bu guruba gönül verip hayatını adadığını işitmiş, şaşırmıştık. Aileden varlık sahibi olan, yeterli geçiminin pederşahi ailece temin edildiği bir yapıda yaşamını sürdüren bu arkadaş, büyük zengin olma hayallerini bu yolla karşılamayı düşünüyor olmalıydı anlaşılır.

Defineciler derneği tabelasını, dernek merkezini ve derneğin özel arabasını görünce başka dünyaların varlığını görür gibi olmuşum. Bir gün emekli kayınbiraderimin bu topluluğa katıldığını duyunca şaşırmadım. Bu hayalperest orduya bir kişi daha katılmıştı. O da bu hayalden güç alıyordu. Yadırgamadım. Anlattıklarını dinlemekten imtina etmedim. Ama beni artık etkilemiyordu. Bağışıklık kazanmıştım.

Bu hayal ordusunun varlığı ve böylece hayatlarına bir amaç bulanların olması artık bana pek yadırganacak bir şey gibi görünmüyor. Altın arayıcıları için sismik tarayıcılarından define bulmuşçasına zengin olan yakınlarımın varlığı bu sektörün ne kadar büyüdüğü hakkında bir fikir verir sanırım.

Ahmet Kemal

MUHAFAZAKAR HALKIN EŞSİZ SAĞDUYUSU

MUHAFAZAKAR HALKIN EŞSİZ SAĞDUYUSU

Bu halk sessiz ve derinden gidiyor. Bu halk muhafazakardır. Aslında bu tabir de yanlışdır ve hastalıklı bir yapı arz ediyor. Bu halkın yapısı iyi tahlil edilmedi. Hep aceleye getirildi. Hep ucuzcu bir yaklaşımla karşılandı. Aslında bu halk muhafaza değildir. Aslında bu halk devrimcidir ve kendisine yapılan her türlü hile ve desiseyi ustalıklı atlatan, yanlış ve yanlışlığı tersine çıkararak, alt eden, entrikaları boşa çıkararak bir yapıyla tam bir devrimcidir.

Buna tam anlamıyla devrim denemez aslında. Bu bir diriliş hareketidir. Her defasında öldürücü darbeler alan bu halk, bu darbeleri ustalıklı savuşturmasını bildi. Bu öldürücü darbeler sonrası ölmesine kesin gözle bakılan, ölüme terk edilen bu inançlı halk tabakası, -aslında bu bir halk tabakası değil, millettir ve milletin en asil, hiç çürümemiş, hep sağlam ve temiz kalabilmesini bilmiş özüdür- her defasında küllerinden yeniden doğmasını bilmiştir. Bu yüzden bir bas'ül- bad'el-mevt: yeniden diriliş, bir ihya hareketidir.

Bu millet hep dir ve uyanık kalmasını bilmiştir. Bu millet her türlü yıkım hareketini savuşturmuştur. Bu millet sağduyusuyla kendisine yapılanı sezmiş, doğruyu yanlıştan ayırmış, kendisine dost olanla, dost görünen düşmanları tanımış, ona hiçbir zaman inanmamış, hep inanır görünmüş ama bildiğini yapmaktan geri durmamıştır.

'Hak bildiğin yolda yalnız gideceksin' düsturuyla hareket etmiş, kimseye aldırmamış, dış ve iç düşmanların hile ve entrikasına derin sağduyusuyla karşı koymuştur. Bu entrika o denli güçlü olmuştur ki bazen ona yenilmiş, bu hileye aldanmış olmuştur, ama en ufak bir fırsatta yanlışlığını telafi etmiş ve hile entrika sarmalından kurtulmasını bilmiştir.

Bu derin ve engin sağduyudur ki onun bu güne kadar sağlam kalmasını sağlamış, her ne kadar birçok yerinden yara almış, bazen koma derecesinde hastalanmışsa bile güçlü bünyesiyle her defasında ayağa kalkmasını bilmiştir.

Güçlü bünyesi kadar var olma azim ve iradesini de bu arada hesaba katmak lazım. Bu var olma azim ve iradesidir ki onun bunca saldırılardan sağ salim çıkmasını sağlamıştır.

Bu var olma, yeniden dirilme ve hayat bulma iradesi bu milletin engin tarihinden, bu toprakların şehadet kanıyla yoğrulmuş olmasından kaynaklanmaktadır. Asırlar boyu ila'y-ı kelimetullah davasında bayrağı canı, kanı ve tüm varlığı pahasına her şeyini feda etmiş, toprağın her karışını kanı, gözyaşı ve canıyla yoğurmuştur.

İşte bu manevi varoluştur ki gelecek nesilleri, iman ve aşkla yoğurmuş, bu saf ve temiz yapı onun her zaman kendisini muhafaza etmesini sağlayan eşsiz koruma kalesi olmuştur.

Bu canlı ve diri ruh nesilden nesile aktarılmış, onu bütün çürümelere karşı korumuştur. Allah aşkıyla diri olan bu milleti bin bir ile ve aldatmacayla kandırmayı başarmışlarsa bile bu hile ve aldatmaca hep geçici olmuştur. Bu millet en ufak bir fırsatı yakalar yakalamaz onu aldatanların hilesini sezmiş, onların başına örmek istedikleri çorabı kendi başlarına geçirmiştir.

Tarihin her döneminde ona bin bir tuzakla savaş açan iç ve dış düşmanları tuzaklarını başlarına geçirmiştir. O bunları hep güçlü imanı, Allah'a olan aşk derecesindeki bağlılığı, kendine örnek aldığı peygamber ve evliyalara olan bağlılığıyla yapmıştır.

Bu aşk, iman ve bağlılık onda eşsiz bir sağduyuyu meydana getirmiştir. O bu sağduyuyla düşmanının oyunlarını sezmiş ve bunları tersine çevirerek oyunların düşmanın başına dolanmasını sağlamıştır.

ARLANMAZ ADAM

ARLANMAZ ADAM

Bu utanmaz yüz, bu arlanmaz, insanlık dışı mahluk, bu kepaze yaratık nerede, nasıl yaşıyor anlayamıyorum. Bu her defasında korkunç yüzünü gösteren insan yüzlü şeytan nasıl dolaşıyor insanlık aleminde pek şaşıyoruz. Hangi yüzle, ya da yüzüzlükle yaşıyorsun behey gafil. Hangi suratla dolaşıyorsun insanlar dünyasında. Şeytan bile düşmanlık yaptığı bu insanlığa utancından yüzünü göstermiyor. Sen hangi yüzle bunca düşmanca söz ve davranışlarınla insanlık meydanında dolaşmaya devam ediyorsun. Behey kepaze yaratık, behey insanlık dışı mahluk. Behey insan yüzlü şeytan. Behey münafık.,

Bu insanlara utanmadan insan görünerek, basit sebeplerin arkasına sığınarak saldırıyor, kin ve iftiralarla saldırıyorsun. Behey akli az, utanması yok, rezili razul herif-i na-şerif. Sen ne utanmaz, arlanmaz, en ufak bir onurdan yoksul bir yaratıksın. Senin bir benzerin yok emin ol. Bununla iftihar edebilirsin. Bir yerlerine bir sebepten dolayı kına yakmak istiyorsan yakabilirsin.

Ulan homoseksüel, cinsi ve cibilliyeti bozuk adam. Sana adam demek adamlığa, hayvan demek tüm hayvanlık alemine hakarettir. Sen bu milletin bütün değerlerine düşman olduğu halde bunu itiraf edemeyecek kadar korkak ve zavallı birisin. En ufak bir cesaretin olsa, en ufak bir onurun olsa bunu açıklarsın. Yok, ama yapamazsın. O zaman seni kimse okumaz, seni kaale alacak bir aptal bulamazsın. Şimdi seni kaale alacak bir sürü geri zekâlı, aptal bulabiliyorsun.

Zaten seni okuyanların aptal olduğunu senin soyundan bir yazar tescillemişti de o aptal güruh kendilerine açık açık aptal diye hakaret eden adamın eserlerini büyük bir iştiaqla okumaya devam etmişlerdi de onun kendilerine aptal diye hakaret ettiğini anlayamamışlardı. Üstelik bu hakareti o yazarı okumayan, okumaya tenezzül etmeyen, okuyacak kadar aptal olmayan inançlı kesime atfetmişlerdi. Bunlardan bir kaçı da mizahi eserleriyle ünlü oyuncu bozuntusu ve bazı yazar bozuntularıdır.

Bunlar o denli zavallı ve denli aptal yaratıklardır ki o meşhur yazarlar kendilerinin ünlü yazarlarının bu sözünü alıp nasıl da o yazarı ve kendilerini okumayan bu asil millete yapıştırdılar anlayamıyorum. Aptallığın bu derecesine şaşıyorum, bu akıl tutulmasına şaşıyorum.

Bu utanmaz, arlanmaz, fikir akıl ve izan yoksunu zavallılara şaşıyor, bu milletin karşısına nasıl çıkıp bu denli hakaret edebilme cesaretini nerede bulabildiklerine şaşıyorum. Bu köhne yaratık sen kimsin nereden geldin. Bu zamane hortlağı nereden ne zaman hortladın.

Ahmet Kemal

MÜSLÜMANLAR VE İLİM 2 İslam, Cehalet ve Toplumun Eğitilmesi

MÜSLÜMANLAR VE İLİM 2

İslam, Cehalet ve Toplumun Eğitilmesi

İlk yazımızdaki sorunları halletmenin, toplumu top yekûn eğitime alan en önemli mekân olan Cami'yi ele alacağız. İslam'da eğitim de toplumun tüm edimlerinde olduğu gibi Cami'yi merkeze almaktadır. Bu Peygamberimiz (s.a.s.)'in başlattığı eylemdir ve ilk örnek uygulamayı en esaslı şekilde O'nun hayatında görüyoruz.

Peygamber mescidinde en önemli faaliyetlerinden biri ve başlıcası eğitimidir. İlk emri 'Oku' olan bu din Peygamberini Cebrail (As.) rehberliğinde eğitmiştir. Peygamber (a.s.) da Ashab-ı Kiram (r.a.) ı eğitmiş, her birini daha büyük toplulukları eğitecek büyük eğitmenler olarak yetiştirmiştir. Bu eğitimin mekânı Mescid-i Nebevidir.

İslam Tarihi boyunca İslam'ın eğitim merkezi hep mescidler olmuş, müstakil medreseler açılabilir mescidler bu fonksiyonunu sürdürmeye devam etmiştir. Ayrıca bu medreseler de merkezine mescitleri almış eğitimin olmazsa olmazı haline getirmişlerdir.

Buradan da anlaşılıyor ki İslam'da ilim ibadetten ayrılmayan onun omurgasını oluşturan bir olgudur. Çünkü İslam'da her şey Allah'ın rızasını kazanmak içindir. Çünkü ilimsiz ibadet olmaz ibadetsiz ilim bir fayda sağlamaz. İşte İslam'da mescitle medreseyi buluşturan ana öğretisi budur. Çünkü İslam'da bir saat tefekkür bin saat nafie ibadetten hayırlı sayılmıştır.

Müslüman toplumlarda ilmin özel bir mekânı yoktur aslında. İlim her yer ve zamanda sürdürülmektedir. Öğrenmede kişi ayrımı da yapılmamakta herkesten her an bir şeyler öğrenme çabasındaki fertler birbirlerini eğitmede rol almaktadır. Bu eğitim seferberliği İslam'ın ilme verdiği değerendir. İslam eğitimi 'beşikten mezara bir süreç' olarak kabul etmektedir.

Gerek Emeviler, gerek Abbasiler, gerekse Osmanlılar eğitimi bu zaviyeden ele almış, eğitimi bir ibadet olarak görmüştür. Ümeyye Camii ve diğer ünlü Camilerdeki ilmi tartışmaların ilim alemindeki önemini düşünürsek ibadet mekanlarıyla iç içe olduğu gerçeği ortadadır.

İşte eğitimi ladinilikten kurtarmak, eğitimi geniş halk kesimlerine mal etmek, gençliğin ahlak ve maneviyattan yoksun yetişmekten korumak için yapılması gereken en önemli işidir. Bu aciliyet kazanmaktadır. Şer güçlerin her türlü araç gereçle saldırdığı din, ahlak ve maneviyatımız ancak bu şekilde kurtarılabilir.

Ayrıca önceleri kıraathane: okuma evi olarak kurulan kahvehanelerin aslına irca edilmesine ihtiyaç aşikârdır.

Kahvehanelerde şiir ve sanat sohbetlerinin yapıldığını hatırlarsak Osmanlı medeniyetinin gelişim odaklarının ne denli çok yönlü ve çok merkezli olduğunu biraz olsun anlayabiliriz.

Camiyle mektebin barıştığı bir eğitim ve ibadet anlayışı ülkeyi baştanbaşa yeniden imar edecektir, ahlaklı bir neslin yetişmesine ortam hazırlayacaktır.

Ahmet Kemal

ESKİ TÜRKİYE

ESKİ TÜRKİYE

Sınava gidiyorum bu kadar uzak yeri yazdığımı hatırlamıyorum. Seçimler oldu. Bir parti tek başına çoğunluk sağlayamıyor. Koalisyon zorunlu. Yeni nesil koalisyonu bilmiyor. Google'a soruyorlar bilmem kaç kişi. Bu nesil fakirlik ve yoksulluğun ne olduğunu bilmiyor. Kriz ne demek bilmiyor. Yunanistan'ın bu günkü kuşağı gibiler. Onlar da refah içinde yaşıyorlardı. Birden bu sahte cennet bitti. Bizdeki gelişmeye göz dikti batık Avrupa. Kendi hazinelerini müsrif mirasyedi gibi yediler. Şimdi bizim tasarruflarımıza göz diktiler. İçimizdeki hainlerin gönüllü köleliğiyle yapıyorlar bunu.

Bakalım ne olacak şimdi. 2002'de yaşadığımız olayı tekrar yaşayacağız galiba. Özal'ın doldurduğu hazineyi bu hainler bir çırpıda iç ve dış işbirlikçilerine yedirmişlerdi de devlet gemisi batmaya yatmıştı. Erdoğan'ın kaptan köşküne geçmesiyle kurtulan gemi tekrar batırılmaya, doldurulan hazineler talan edilmeye başlanacak anlaşılır. Bu gün iş beğenmeyenler yarın çalışacak iş bulamayacaklar. İşyerleri batacak ve kapanacak birer birer, işçiler çıkarılacak, işsizlik tepe yapacak. Evine ekmek götüremeyenler intihar edecek. Bir yanda yıkılan yuvalar artacak. Dolar artacak, borçlar artacak. Yakıt pahalalanacak. Her şey pahalalanacak. Devlet memuruna verecek para bulmak için Dünya Bankasından yüksek faizle borç isteyecek. Ellerimizdeki akıllı telefonları kaybetmeye başlayacağız. Vergiler faizlere gidecek. Mutlu azınlık üretim yerine faize yönelecek. 3. Boğaz köprüsü hayal olacak. Köprülerde saatlerce kuyruk bekleyeceğiz. Yeni kuşakların darlık yılları baş gösterecek. Hırsızlık artacak, kapkaç yeniden yaygınlaşacak. Kaçakçılık yaygınlaşacak.

Devlet dairelerinde rüşvet yeniden başlayacak. Okullarda öğrencilere kasıtlı zayıf vermeler, zayıf alan öğrencileri başka okullardaki branşdaşlarına yönlendirmeler başlayacak. Doktorlar bıçak parası almaya başlayacak yeniden. Hakimler rüşvete isteyecekler davaları kazandırdıklarından.

Nüfuz ticareti yeniden başlayacak. Torpil, rüşvet adam kayırma yeniden gündeme gelecek. İşte eski Türkiye. Geri gelecek olan Türkiye bu. Beğenmediğiniz yeni Türkiye'nin alternatifi. Terör yeniden alevlendirilecek. Ülkeyi bölmenin planları yeniden yürürlüğe konulacak.

Yurt dışı çıkışlar yeniden sınırlandırılacak. Döviz yokluğu baş gösterecek. İnşaatlar duracak. Ev kiralari yeniden maaşların yarısına varacak. Asker bu puslu ortamda kendine vazife çıkaracak. Siyasete müdahale edecek. Emekli generaller servetlerini artıracak. Halk fakirleşecek.

Özgürlükler kısıtlanacak. Dini eğitim yeniden tırpanlanacak. Okullardaki mescitler kapanacak. Türban yasakları başlayacak.

Ahmet Kemal

TÜRK ŞİİRİNİN YENİ DAMARI

TÜRK ŞİİRİNİN YENİ DAMARI

Bu dört şair son devir edebiyatımızın yüz akıdır. Tanzimat, Servet-i Fünun, Fecr-i Ati ve Milli Edebiyat gibi aciz edebiyat hareketleri Türk Edebiyatını gerçek anlamıyla temsil etmekten uzak, ikinci sınıf bir edebiyat birikimi oluşturmuştur.

Servet-FünunTevfik Fikret, Fecr-i Atide Ahmet Haşim gibi birer örnek sesten başka soylu bir ses bırakmamıştır. Ancak Fuzulî'den, Baki'den, Nefi'den, Nedim'den ve Şeyh Galip'ten gelen o engin soluk Tefvik Fikret ve Ahmet Haşim'le sürmüş, Yahya Kemal, Necip Fazıl, Nazım Hikmet ve en son Sezai Karakoç'la bayraklaşan büyük soluğun sürmekte olduğunu görmekteyiz.

Bu soluk Türk şiirinin altın çağı olan Klasik edebiyatımız Divan edebiyatının büyük soluguğudur. Her ne kadar bu soluk şekil değiştirerek devam etmişse de aynı soluktur. Bu büyük şairlerdir ki kaynağını klasik edebiyatımızdan almış, onu yeni şekil ve biçimlerde sürdürmüşlerdir. Bu yeni Türkiye'nin eskisinden ilham alarak yola devam ettiğinin bir göstergesidir.

Cahit Sıtkı, Ziya Osman, Atilla İlhan, Orhan Veli ve İkinci yeni grubu gibi şiirin bu asil damarını sürdürmüş damarını görmekteyiz. Bunun dışında bir takım gruplara girerek şair görünmeye çalışan müteşairlerin varlığını da fark etmekteyiz.

Fikret divan geleneğinden birçok açıdan kopmuş müstağrip bir kişiliktir, divan şairleriyle taban tabana zıt bir inanç peşindedir. Ama yine de Türkçenin şairidir. Bizimdir. İnanç olarak bizden bir değilse bile dil ve kültür olarak bize aittir. Tarih-i Kadim'i şiir olarak mükemmeldir ancak İslam inancı açısından yüzkarasıdır. İnançını kaybetmiş bir müstağribin cehennemi feryadıdır. Onun şahsında son devir edebiyatımızın tereddisini haykırır.

Aynı materyalizmi Ahmet Haşim'de de fark ederiz gizli açık, ancak o bu yapısını gizlemiş, milletin asli değerlerinden uzaklığı onu hiçbir zaman inkar ve isyan çukuruna yuvarlamamıştır. Bu inkar ve isyan halini bir de Nazım Hikmet'te göreceğiz, ancak onda gördüğümüz bir inkardan ziyade iman haline dönüşmüş materyalizmin haykırışıdır. İnanç sarsılan intelijansiya onun şahsında yeni bir kurtarıcı gibi gördüğü Marksizm'e sarılmış, bu yeni dinin mühtedisi olarak kurtuluşu orada aramıştır.

Bu Marksizm inançları yok edilmiş bir neslin kurtuluş umudu olmuş, denize düşen yılanı sarılır misali bu materyalist felsefe imanını kaybeden nesillere can simidi gibi görünmüştür. Ancak uzun vadede intelijansiya bu materyalimin de gerçek bir kurtuluş olmadığını anlamış, ancak gizli açık bu inancını sürdürmekte devam etmiştir. İslam inanç ve yaşam biçiminden uzak kalmış intelijansiyamız materyalizme bir inanç gibi sarılmış, yok edilen inanç değerleri yerine onu ikame etmeye çalışmıştır.

Yahya Kemal ise bu inanç değerleriyle barışmayı yurt dışında öğrenmiş, tam bir mümin gibi yaşayamasa bile bu ayrılığın derin acısını çekmiş ve şiirlerine bunu yansıtmıştır.(Süleymaniye'de Bayram Sabahı, Atik Valideden İnan Sokakta şiirleri)

Necip Fazıl İslam imanının intelijansiyamız geri dönüşüdür. Aydınlarımız onunla ihtida etmiş, aydın halk ikiliği sona ermiştir. Artık halkla aynı inancı paylaşan aydın kesimi oluşacaktır. Sezai Karakoç bu aydın kesiminin zirvesidir ve son asırda Türk Şirini besleyen en asil damarıdır.

Yahya Kemal Klasik edebiyatımızı bire bir yenilemeye çalışmış ama tek başına buna güç yetirememiştir. Neo klasik adıyla adlandırılacak bu eğilim onun şahsıyla münhasır kalmış devamı getirilememiştir. Ancak klasik edebiyatımız asil ruh ve manasıyla Sezai Karakoç'la diriltirmiştir. Her ne kadar şekil açısından fazla benzerlik gösteremese de ruh ve mana yönünden klasik edebiyatımızın bir devamıdır.

20. yüzyılda aruzun büyük şairleri Tefvik Fikret, Ahmet Haşim, Yahya Kemal ve Mehmet Akif gibi büyük dâhiler olmasına rağmen klasik edebiyatı atar damarından yakalayan Sezai Karakoç'tur. Çünkü bu saydığımız şairlerden hiç biri bu edebiyatın özünü yakalayamamışlar, böyle bir iddiaya da kalkışmamışlardır. Onların böyle bir davaları yoktur. Belki biraz Yahya Kemal bu eğilimin dışında tutulabilir ancak o da bu davasını şümüle erdirememiştir.

Ahmet Kemal

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER

Toplumumuz büyük bir ahlaki dejenerasyonla karşı karşıya. Bu yozlaşma çok yönlü etkenler tarafından yapılıyor. Bir yandan medya, diğer yandan eğitim bu bozulmayı meydana getirmekte, her iki etmen bu alanda birbiriyle yarışmaktadır.

Eğitimimizi gençliği maddeci kılmak, ateistleştirmek için kurgulayan gizli el medyanın da desteğiyle istediği sonucu almayı hedefliyordu ve bu hedeflere varmakta gecikmedi.

Her geçen gün karşımıza çıkan tecavüz vakaları bunun açık bir göstergesi değil midir? Manevi değerlerden yoksun bir eğitimin varacağı son burasıydı ve bu acı sonuç karşımızda arz-ı endam edinmekte gecikmedi.

Allah'ı ve ahlaki dünyamızdan çıkararak tek parti zihniyeti bu sonuçlara ulaşmamızda büyük pay sahibi. Onu takip eden demokrasi denemelerinin verdiği özgürlük ve zenginleşme de bu gidişe katkıda bulunmakta gecikmedi.

Daha sonra gelen darbeci zihniyetlerin manevi alanda yaptığı büyük tahribatlar öldürücü darbeyi vurmakta gecikmedi. Şimdi bu tahribatin acı sonuçlarını yaşamaktayız. Kundaktaki bebeklere varıncaya kadar yapılan tecavüzler, katliamlar hep bu maddeci gidişatin acı sonucu.

Hayatımızı kuşatan maddeci zihniyet hazcı nesillerin oluşmasına yol açtı. Bu nesiller bu gün sürekli cinsellik peşinden koşmakta, o yetmeyince uyuşturucuya başvurmakta, sonra da cinayetlere varan eylemler içine girmektedir.

Toplum olarak bir cinnet hali yaşamaktayız. Özellikle yeni nesiller tam bir cinnet boyutuna varan hayatın içine yuvarlanmakta. Din dışı bir hayatın içinde yetişen bu nesiller hazcı, egoist, pragmatist bir hayatın içine yuvarlanmaktadır.

Bu hayatın yaşanabilir bir hayat olmadığını kısa zamanda anlamakta, ancak bir çıkış yol bulamadıkları için de ya cinayete, ya da intihara başvurmaktadırlar.

Bu yolun yanlış yol olduğunu, bu gidişin durdurulması gerektiğini anlamalıyız artık. Toplumca bu gidişe dur diyecek tedbirleri almak zorundayız. Yöneticilerimiz ve yönetilenlerimiz bir konsensüse vararak acil çareler aramalıyız. Kısa ve uzun vadeli programlarla bu gidişe dur demeliyiz.

Gelecek yazıda neler yapabileceğimizi ele alacağız.

Ahmet Kemal

İSLAM ÜLKELERİ VE ORYANTALİZMİN OYUNLARI

İSLAM ÜLKELERİ VE ORYANTALİZMİN OYUNLARI

Darbe kan akıyor Mısır'da. ABD uzman desteği veriyor İslam dünyasını birbirine kırdırmak için. İslam dünyasında ne de çok satılık adamlar var. Oryantalizm yıllar önce bu tezgâhı kurdu. Batılılaşma adı altında öncü karakollarını kurdu. Her ülkede sivil ve askeri karakollar edindi. Gerek siyaset gerekse eğitim perdesi altında ajanlarını yetiştirdi. Ve işte bu güne gelindi.

İşte şimdi İslam dünyasında satılık kalemler satılık vicdanlar ortalığı tutmuş vaziyette. Gerek demokrasi gerekse darbe yoluyla hep kendi adamlarını öne çıkarıyor. Aykırı bir sesle karşılaşınca önce tehdit ediyor sonra askere havale ediyor. Yahut öldürtüyor bir yolla. Zehirliyor, darbeye deviriyor veya bir suikastla hallediveriyor işini. Faysal, Özal, Menderes, Sunisi, Kral Faruk, Şerif Hüseyin, Ziya Ül Hak vb.

Osmanlı'yı yok oluşturan İttihatçı güruhu Jön Türklerin devamı. O jön Türkler ki başları sıkıştığında soluğu batı elçiliklerinde alıyordu. Osmanlı'yı yıkmanın planları yıllar önceden yapılmıştı. Yerine kurulacak devletçiklerin arazisi bile cetvelle çizilmişti. Ve her küçük ülkeye bir kukla yönetici yerleştirmişlerdi. Osmanlı'yı yıkma işinde en büyük ortakları Şerif Hüseyin ve oğullarına Arap coğrafyasını bölüştürmüştü.

Bu kukla yönetimlerle de yetinmedi: ülkelerin eğitimine el attı. Eğitim sistemlerini batı kölesi Man kurtlar yetiştirmeye ayarladı. Cemil Meriç'in Müstağripler dediği intelijansiya böyle doğdu. Bu yarı aydın tipler eliyle batı kafalı sanatçılar yoğruldu. Hatta kayıtsız şartsız batı kölesi gençlik, batı kölesi kitleler doğurdu.

Bu kitleler kendi tarihinden yoksun batı değerlerini kendi değeri haline getirmeye meftun, batılı yaşam ve inanç tarzını ilke edinmiş kitlelerdi ve batıya gönüllü kölelik yapmaya adanmışlardı kendilerini.

İşte bu mahut kitle ülkelerinde sol diye adlandırıldı ve bu sol fakir halkın yanında olmak yerine mutlu azınlığı oluşturdu ve kendi menfaatlerini ülke menfaatinin yerine koydular.' Kendilerini ülkeleri yerine koydular maksat vatansa gerisi teferruatır 'diyerek hainliklerine vatanseverlik süsü verdiler ve belki de zavallı beyinleriyle buna inanıp fakir halk kitlelerini buna inandırdılar. Bu yolda batının deli gömleği izmleri kurtuluş reçetesi olarak yaydılar. İşte gel gör ki bu ekip ve kitleler kendilerini bu vatanın gerçek sahibi halkı ise ikinci sınıf yaratıklar sayıyor aşağılıyor, kendi inanç değerlerine bağlı kitleleri aşağılayarak gerici, yobaz, göbeğini kaşıyan adamlar, tepsi kafalılar diye adlandırmakta ülkelerin zencileri haline dönüştürmekte, ellerine geçirdiklerinde gözlerini kırpmadan öldürmektedir. Suriye ve Mısır 'daki katliamlar bunun bir örneğidir. Daha birçok örnek sayabiliriz Irak'ta Saddam zulmü, Suudi Arabistan'da Seyyid ve şeriflere açılan savaş bu alanda sayılması gereken örneklerdir.

İşte Rusya'da Man kurtlaştırılan Müslüman Türk aydınlarının her ülkede bir türü oluşturulmuş bu da batı dünyasının işini kolaylaştırmıştır. Batı bu ülkelerde yalnızca inanç savaşı değil aynı zamanda sömürü düzeni kurmak için kullanmıştır oryantalizmi. Bu oryantalizm ki tek amacı doğu islam dünyasının inanç yönünden yozlaştırılması olarak anlaşılmalı, aynı zamanda sömürülmesi amacını taşımaktadır.

İşte Mısır'da oynan oyun tam da budur. Yıllardır çeşitli diktatörlerle ellerinde tuttıkları bu islam ülkesini demokrasi kartıyla İslamcıların elinden almak, halkın gerçek temsilcilerini bir alternatif olmaktan çıkarıp ülkeyi kayıtsız şartsız kendi kölelerinin zalim ajanlarının zulmüne razı etmektir.

Bu oyun Pakistan'da oynanmış Ziya' ül- Hak bir suikaste kurban edilerek ülke tekrar Man kurtların eline teslim edilmiştir. Afganistan'da önce Taliban desteklenmiş sonra işgal edilerek Karzai misülli bir batı köpeğinin ellerine teslim edilmiştir. Şimdi Mısır'da bu oyunun son perdesi kanlı bir şekilde oynanmaktadır.

Bakalım ABD ve Batı bu oyunu daha ne kadar kanlı bir şekilde sürdürecektir. Çeçenistan'da Kırım'da Azerbaycan ve Türk İllerinde Rusya Doğu Türkistan'da Çin Afganistan, Pakistan ve Arap ülkelerinde Amerika bu tiyatroyu oynamayı sürdürmektedir.

Daha ne kadar sürecektir bu tiyatro. Sahi siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ahmet KEMAL

EMPERYALİZMİN SON OYUNU 2

EMPERYALİZMİN SON OYUNU 2

Batı emperyalizmi son oyununu oynuyor. Bu oyun diğerlerinden daha tehlikeli. Batı oryantalizmin planları çerçevesinde önce Reform ve Rönesans'ını İslam bilgi kaynakları sayesinde sağlamış, sonra da kendi kalkınmasının kaynağı olan doğuyu yıkmaya ve parçalamaya başlamış, daha sonra da onu yok etmeyi amaçlamıştır. İşte bu yol batının ilk önce doğunun büyük temsilcisi, İslam'ın bayraktarı Osmanlı'yı parçalamışlar, yok etmişler, irili ufaklı müstemlekelere ayırmışlar. Kimisini diktatörlerin balyozu altında, bazılarını da sözde demokrasiyle yönetmişlerdir. Diktatörleri istedikleri gibi yönetmişler, onun balyozuyla halkları ezim ezim ezmişler, demokratik yönetimleri ise zaman zaman darbelerle hizaya getirmiştir. Arap ülkelerinin çoğunda diktayla, Pakistan, Türkiye gibi ülkelerde ise ikinci yolu tercih etmiştir. Batının iki büyük gücünden biri ABD ikincisi AB'dir. Batının Gladyo'su bu ülkeleri büyük sermayenin sömürmesine uygun ortamı sağlıyor, CIA ve Mossad gibi örgütlerle de bu uluslararası sermayenin sömürü sistemini güvencesini sağlıyorlar. Bu gizli örgütlerin sömürülen ülkelerin istihbarat örgütleriyle bağlantılı, çeşitli örgütlerin içine sızıyor, sonra ülkede çeşitli karışıklıklar çıkarıyor, bütün bu karışıklıklarla siyaseti dizayn ediyorlar. Bu uluslararası sömürü odakları uluslararası Ergenkonvari yapılanmalar, Otpor türü örgütler, Soros türü spekilatörlerin yaptığı toplumlari yönlendirme çalışmaları, Alman vakıfları, Bizantizm vakıfları, İngiliz, Fransız örgütleri, geri kalmış ülkelerde çeşitli oyunlara kalkışıyor, hatta o ülkenin içerisinde kendilerine yüzde zıt dini örgütleri ele geçiriyor, onları yönetiyor. İşte bugün görmekte olduğumuz at izinin it izine karıştığı bu günlerde biz böyle bir yapı ile karşı karşıyayız. Bu yapı derin bir yapılanmadır. Geçmişte devleti ele geçirmiş Ergenekon yapılanmasının yerini almış yargıda, eğitimde ve bir çok birimde örgütlenmiş, CIA ve Mossad emrine girmiş bir yapılanmadır. Ve kendi ideallerini onlarla revize etmiştir.

Ahmet Kemal

MANKURLAR 1

MANKURLAR

1

Beyinleri yıkanmış bu zavallılara Mankurt adını takmıştı Cengiz Dağcı. Bir romanında mankurtlaştırılan bir adamın annesini tanımayıp öldürüşünü konu edinir eser. Bu beyni yıkanmış, kendine yabancılaştırılmış, aile ve çevresine düşman edilmiş insanı ele alacağız bu yazıda.

İslam dünyasının her tarafında rastlıyoruz bu örneklere, hem de bolca. Bu tipler özel bir planla hazırlandı ve İslam dünyasının işgali böyle başladı. Batının sömürü düzeni böyle kuruldu. Ve hala bu işgal ve sömürü olanca hızıyla devam ediyor.

İlk Mankurtlaştırmayı Romalılar yapmıştı. Düşmanları olan Galya'lıları kendi okullarında eğiterek, kendilerine gönüllü köle ve asker haline getirdiler. Çağdaş Batı Roma olan ABD ve Çağdaş Doğu Roma olan Rusya aralarında anlaşarak dünyayı bölüştürler, kendilerine ayrılan alanlarda yaşayan milletlerin içerisinde seçtikleri özel adamları mankurtlaştırdılar ve kısa zamanda onlar vasıtasıyla köle haline getirdiler. Ve kendilerine sadık olan bu köleleri ülkelerinde yüksek mevkilere getirdiler, o ülkenin finansa, sanayi ve medyasının hakim noktalarına getirdiler. Böylece onlar vasıtasıyla sömürülerini kökleştirdiler. Onlar vasıtasıyla o ülkenin maden kaynaklarını ve bütün zenginliklerini ele geçirdiler ve en uygun yoldan ülkelerine transfer ettiler.

Bu Mankurtlaştırma sıradan bir işlem değil, tam bir beyin yıkama ile gerçekleşiyor, kişi kendine, çevresine ve milletine yabancılaşıyor hatta düşman hale gelebiliyordu. Bunlar efendilerinde aldıkları emirleri gözü kırpmadan yerine getirebiliyor, efendilerinin menfaati gereği ve emirleri uyarınca kendi halklarına savaş açabiliyor, toplu katliamlar yapabiliyordu.

Ülkenin geleceğini dahil her şeyini ipotek altına atacak her türlü eylemler için gerekirse canlarını verebiliyorlardı bu gönüllü köleler. Hatta o kadar ileri gidiyorlar ki efendilerinin emirleri gereği ülkelerini yakıp yıkıyor, yabancı egemenliğine terk ediyor ve efendileri gerek duyarsa parçalanmasına ön ayak olabiliyorlar.

İşte bu gün Ülkesini tarumar eden Esed ve halkını topluca katleden Sisi bunların en çarpıcı örneğidir. İslam dünyasını saran Mankurtlar bunlardan ibaret değil. İslam dünyasını inim inim inleyen diktatörler, krallar, göstermelik seçimle başa gelen başkanlar hepsi hepsi birer Mankurturlar ve tek amaçları efendilerinin emirlerini yerine getirmektir. Bunlardan da ibaret değildir bu gönüllü köleler. Bunlardan binlerce yüzbinlerce yetiştirdi ve en önemli mevkilere getirdiler.

Şahlar, Mübarekler, Enver Sedatlar, Evrenler, Kral Faysallar, Kral Abdullahlar, Kral Halitler, Şeyh Zayedler, Saddamlar, Hafız Esadlar, Zülfikar Ali Buttolar ve bunların arkadaşları Mankurtlar ordusudur ve ülkelerini iliklerine kadar sömürttüler ve hala sömürtmeye devam etmektedirler.

Bu Mankurtlar ordusu o kadar kök salmışlar düzenleri öyle kurmuşlardır ki onlardan kurtulmak, onları söküp atmak kolay değildir. Çünkü bu tipler o kadar çoğalmış ve kendilerini devlet ve millet hayatında öyle bir şekilde yerleştirmişlerdir ki onları öyle kolayca yerleştikleri yerden söküp atmak zordur. Hatta imkansız gibidir.

Ahmet Kemal

ABİM veya DİĞER ADIYLA İMAM

ABİM

veya

DİĞER ADIYLA İMAM

Bu adam benimle birlikte yaşamaya mahkum, Ben de Onunla. Babam onun doğumunu epey es geçti. O'nu kayıt ettirmek için benim doğmam gerekti. Benim doğumum mutlu bir olaya denk geliyor Babamın memuriyete başlamasına. Bu yüzden nüfusa günü gününe kayıt olmuşum Annem öyle der. Annem ayrıca Ağustos sıcağında doğduğumu da ilave eder.

Resmi kayıtlara göre ikizim, aslında benden iki yaş büyük. Onun yüzünden iki yıl önce okula başladım. Okula başlama yaşı 7. Ben 5. Yaşımda başladım okula. Bu yüzden hep ezik büyüdüm.

Ve hep abimle beraber yaşadım, hep O'na kaprisler yaparak. O benim kaprislerime dayanarak yetişti. Resmi kayıtlara göre ikizim, aslında benden iki yaş büyük. Onun yüzünden iki yıl önce okula başladım. Okula başlama yaşı 7. Ben 5. Yaşımda başladım okula. Bu yüzden hep ezik büyüdüm.

Ve hep abimle beraber yaşadım, hep O'na kaprisler yaparak. O benim kaprislerime dayanarak yetişti.

Ayrıca çok çalışkan biri. Ben hep O'nun bu yönünden istifade etmişimdir. Değil mi ki ben O'nun yüzünden erken yaşta büyük ve ağır tahsil yükünün altına girdim bu yükü omuzlamama sebep olanın bana yardım etmesinden daha normal ne olabilirdi. Bana yardım etmediği zaman onu anneme şikayet ettiğimi şimdi ayan beyan hatırlıyorum.

Ben hep onun gölgesinde kaldım bu açık. O da benim kaprislerime katlanmak zorunda kaldı. İlkokulu orta ve Liseyi onunla bitirdik. Bir Adapazarı maceramız var. Sonra o Erzurum üniversitesi Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesine kaydoldu ben İslami İlimler Fakültesine. Orada da beraberiz. Yurtlarda evlerde, her yerde. Orada yarı aç yarı tok okulu bitiriyor. Soğan ekme yemekten midesini patlatıyor. Önce böbrek ameliyatı, -bir böbreğini aldırıyor-mide ameliyatı, barsak ameliyatı, ameliyatlardan ameliyatlara koşuyor. Annemin tabiriyle yarım adam oluyor. İlk ameliyat olduğu hastanede hemşireye âşık olup ona şiirler yazıyor.

Ameliyattan yeni çıkmış, alelacele İzmit'e dönüyor, uçak biletini alıp yolcu ediyorum onu. O gidip Necip Fazıl'ın büyük doğu gecesinde nekahet döneminde sunuculuk yapıyor.

Fakülteyi bitirip Tarım Bakanlığı'nda işe giriyor. Orada md. yardımcılığından müdürlüğe yükseliyor. Ancak müdürlükte fazla kalamıyor. Mahkeme kararıyla tekrar döndüğü makamından alınıyor.

Sigaraya karşıdır, makamında şöyle bir yazı vardır o günlerde: ' Bu makamda iki günde bir sigara içilir. Bu gün sigara içmeme gündür.' Ömründe çok az sigara içmiştir; o da benden arakladığı sigaralardır. Büyükşehir Belediye Başkanı'nın siyasi hayatında büyük rolü vardır. Kendisine teklif edilen ilk belde belediye başkanlığını onun adına reddetmiştir.

Akıncılar Derneği başkanlığını yapmıştır, birçok dernek ve oluşumun başlangıç ve yönetimine katkıda bulunmuştur. Sivil toplum örgütlerini çok sever. Adeta bu işler için yaratılmıştır. Akşam aklına bir fikir gelir, sabah o derneği kurar. Tek başınadır, her işe tek başına kalkışır, her şeyi kendisi yürütür, her türlü mükellefiyeti kendisi üstlenir. Kurduğu derneğin temizlik ve hizmet işlerini kendisi yapar.

Kimseye küsmez, kimseye darılmaz. İçi dışı birdir, sözünü kimseden sakınmaz. Kendi tabiriyle bodoslama girer. O yüzden herkes ondan sakınır. Menfaat için konuşmaz. Çıkarıcı değildir. Dur durak bilmez. Hizmet ehlidir. Hizmet etmekten davet ettiği misafiriyle oturup konuşamaz. Hasbihal edemez. Bu arada duramaz kendisine başka işler çıkarır.

Emekli olduğu halde bir dakika boş vakti yoktur. Oradan oraya koşuşturur. Her şeyi ciddiye alır. Herkese inanır. Yalancıya, dalavereciye kanar, kendisiyle alay edenlerin alayını bile fark edemez; o kadar saf kalplidir. Onu ciddiye alır. Kimseyle alay etmez. Alaylara katlanır. Eleştirilere açıktır, hakaretlere kızara bozara tahammül eder, hiç sesini çıkarmaz.

Onun kadar hızlı kimse yürüyemez. Hep acelecidir, bir yerlere bir şeyler yetiştirme çabasındadır. Hiç vakti yoktur. Aklında bin bir şey vardır, hepsini birbirine karıştırır. Hanımını bıraktığı yerde unuttur, köye döner hatırlar, alacağı ve yapacağı şeyleri unuttur. İyi araba kullanır, ilk sürücü kursu öğretmenlerindendir.

Büyük bir organizatördür, her şeyi ve herkesi organize eder. Ömründe birçok dernek başkanlığı yapmış, birçok derneğin başkanlığını aynı zamanda yürütür. Birçok vakıf yönetim kurulu başkanlığı ve yönetim kurulu üyeliğinde bulunmuştur. Hepsini ciddiye alır. Başkalarının görevini de üstlenir. Zamanında siyasete de karışmıştır, memur olduğu halde siyasi faaliyette bulunmaktan çekinmemiştir.

Her yerde ve her şeyde fedakarlıktan çekinmez, kimseden bir şey beklemez, zenginlere bile borç verir, onlardan isteyemez. Ağadır. Gelen gideni evinde ağırlar. Öğrencilerle ilgilenir, onlara yardım eder, burslar verir.

Çevresindekilerin buluşup kaynaşmasına yardımcı olur, ortamlar hazırlar.

Mezun olduğu orta ve yüksek okulların mezunlarının buluşmasını, aylık, yıllık toplantılar yapmalarını sağlar.

Akrabalarını buluşturmak için dernek kurmuş, onların da tanışıp kaynaşmasına önderlik eder, Sahtekardan, dolandırıcıdan nefret eder, siyasette bile temiz kalmasını bilmiş, hileli, karışık işlere yönelmemiştir. Başkalarının işini hiç karşılık gözetmeden kovalar, inandığı kişilerin yüksek yerlere gelmesi için her şey yapar. Onlardan bir şey beklemez. Rüşvetin adını bile ettirmez, haklarının kaybolmasını bile göze alır, ama haksız kazanç

sağlamaz, kimseye de kazandırmaz.

Ahmet Kemal

AHLAKİ YOZLAŞMA 1 Çocuk cinayetleri ve İstismar

AHLAKİ YOZLAŞMA 1

Çocuk cinayetleri ve İstismar

Bu bir travmadır. Başbakan yardımcısı itiraf ediyor. En yetkili ağızlardan biri. 10 yılda ekonomik alanda büyük mesafeler kat ettik diyor ama manevi anlamda aynı şeyi söyleyemeyeceğim.

Evet çok doğru. Bu bir itiraf olarak kabul edilmelidir. Hatta ben diyorum ki maddi anlamda ülkeye çağ atlarken manevi alanda tam bir trajedi yaşanıyor. Bu talanda tam bir facia yaşıyoruz. Alabildiğine zenginleşen toplum alabildiğine bencilleşti, bencilleşmeye devam ediyor.

Alabildiğine bencilleşen toplum aynı zamanda alabildiğine zevk-perest oldu. Parayı ve serveti kazanmak için kazanan toplum şimdi kazandığını nereye harcayacağını bilemiyor. Hedonizmin dibine vuran toplum bütün kazancını zevklerine harcamaya, zevk üzerine zevkler icat etmeye başladı.

Önce içki ve kumar, sonra eğlence yerleri, ardından zina ve alemler, bunlarla da yetinmedi esrar ve eroin partileri. Daha da tatmin olmadı sapık zevklere düştü. Bir yandan sapık ilişkiler, diğer yandan çarpık ilişkilere yol açtı, ardından çocuk istismarlarına yol açtı. Savunmasız çocuklar kaçırılmaya, bir yandan çocuk tacirleri, bir yandan organ mafyası, diğer yandan çocuk istismarcılarının kurbanı oldular. Toplumun en korumasız kesimini büyükler de muhafaza edemediler. Anneler, babalar yandı. Yüreklere kavruldu. Masum çocuklar acımasız katillerin sapık zevklerin tatmin ettikten sonra vahşi cinayetlere kurban gitti.,

Sırf AB ye gireceğiz aldanışına kurban giden toplum idam cezasını kaldırdı. Katiller ve sapıklar az bir cezayla toplumda yeni kurbanlarını aramak üzere ellerini kollarını sallayarak gezer oldu.

Şimdi caniler her türlü şer planlarını insan haklarına sığınarak hafifletilmiş ceza yasalarını istismar ederek icra ettiler. Buna tv ve sinemalarda oynatılan film ve diziler de ilham kaynağı oldu. Üstüne üstlük dini inançtan yoksun bırakılmış bir toplum yapısı buna müsait bir ortam sağladı. Ayrıca oturmaz toplum yapısı, kültürel değerleri yeterli olmayan bir gençlik, çıplaklığın ve cinsel açlığın tavan yaptığı bir düzen tam da bu sorunların odağına yerleşti.

Dahası eğitim sisteminin seküler yapısı ve yetişen seküler nesiller bu tiplerin bolca üretilmesini sağladı. TV programları ve topluca medyanın materyalist değerler üretmesine karşın toplumun yeterli oluşumları sağlayamaması, devletin eli kolu bağlı, şer güçlerin itelemesiyle yetersiz ve cılız eylemleri insan tipini değiştirdi, İslami ve insanı değerlerden yoksun bir toplu doğdu. Hayır, duygusunun azaldığı, giderek yok olduğu bir dünyada bu hazin sona ulaşmak hiç te tesadüf olmadı.

Bir de son yıllarda gelişen İslami hareketlere karşı devletin iç dinamiklerinin engelleyici, ezici, yok edici tavır ve eylemleri toplumu iyice dindışı hale getirdi. Önce devrimci ve Kemalist değerlerle kurulan yerleşik düzen dini toplu dışına itti ve camilere hapsetti öte dünyaya sıkışan din ahlaki değerlerini yayamadı. Kemalist sistem de ahlaki değerler üretmedi. Dinin yerine ürettiği kutsallar tatmin edici olmadı. Toplum yok edilen değerlerin yerine hedonizmi yerleştirdi ve yaydı. Teşhircilik, çıplaklık, moda, porno yaygın hale geldi.

Bütün bu bozulma, yıkılma ve çürüme ardından bu facialara yol açtı. Şimdi ahlayıp vahlanıyor, toplumsal öfke duyuyor, galeyana geliyor, linç kültürü iler ayaklanıyoruz. Ama elimizden bir şey gelmiyor. Çünkü bu bir sebep değil sonuçtur. Sebepleri değiştirmeden sonuçları değiştiremeyiz. Öncelikle bunları bilmeli acil tedbirler almalıyız.

Hükümetler ekonomik krizleri ciddiye alıp acil eylem planı yaptıkları gibi, manevi krizleri de önemsemeli acil eylem planları hazırlamalı. Kara kara düşünmeli, uzmanları toplamalı, acil tedbirler için görüşleri alınmalı ve hemen yürürlüğe konulmalıdır. Yoksa iş işten geçmiş olacak, atı alan Üsküdar'ı geçmiş olacak. Ondandı sonra bade harab 'ül Basra.

Ahmet Kemal

BU BENİM HAYATIM

A Anıları Bu Benim Hayatım

BU BENİM HAYATIM

(Anılar)

Bizim kuşak ailesinden hiç destek görmedi. Ne yazık ki en ufak bir alaka bile görmedik. Ne harçlık aldık, ne ödevlerimize bir yardım. Ne kaynak kitabımız vardı, ne ansiklopedimiz. Ne sözlüğümüz vardı, ne bir okuyacak kitap alma imkanımız. Bir tek sınıf kitaplıklarımız vardı. İyi ki vardı yoksa okuyacak kitap bulamazdık.

Sonra ne oldu diyeceksiniz. Küçük yaşta doğru dürüst giyecek elbise bulamamıştık. Önlüklerimiz daralınca dek giydik. İlk alındığında da oldukça bol geliyordu. Çamur yollardan bata çıka okula gidiyor, lastik ayakkabılarımızın içi vıcık vıcık çamur oluyordu. Yolu kısaltmak için tarladan geçiyorduk. Tarla sahibi de bizi görünce kovalardı. Onu görünce biz de çamura aldırılmaz tırıs kalkardık.

Hatta bir defasında Başöğretmenimiz benim ayakkabılarımın içinin su dolu olduğunu görmüş beni öğrencilerin karşısında bir suçlu gibi teşhir etmişti. Bu anı hiç unutamadım ve bu bence Beyaz Türklerin temsilcisi saydığım bu adamdan ve temsil ettiği sınıftan nefret ettim. Yıllar geçti ben bir meslek lisesini bitirdim. Aynı lisenin mezunlar derneğinde yönetim kurulu toplantısında iddik. Kapıdan içeri destursuz daldı fötrlü aksaklı biri. Hemen söze girdi: 'Siz ne yapmak istiyorsunuz. Şeriatı mı getireceksiniz. Ben Kuran-ı Kerim'i baştanbaşa okudum. Ben bu dini sizden iyi bilirim. Daha bu minvalde bir sürü şey sıraladı. Cevap vermedik. Çekti gitti. Yılar sonra bir cenaze salası işittim. Müezzin sala sonunda onun adını söyledi. Ömründe cami yüzü görmemiş adamın ölüsü camiden kalkacaktı. Esef ettim. Ama sevinmedim diyemem. Azrail intikamımı almıştı.

Din dersine giren ateist bir öğretmendi. Müzik dersine de o giriyordu. Yan sınıfın öğretmeni idi. Ondan ve onun yüzünden din gibi bağlandığı o meşhur kemanından da nefret ederdik. Bizim sınıfın öğretmeni de öbür sınıfa müzik ve din dersine giriyordu. O sınıf bizden talihli miydi bilmiyorum ama ben öyle düşünüyordum. En azından dinsiz olmayan bir öğretmen din dersi veriyordu.

Okulun adı 27 Mayıs'tı ve ben bu addan da hiç hoşlanmıyordum. Ne anlama geldiğini de pekiyi bilmiyordum. Fakat belli belirsiz bir şeyler hissediyordum demek ki. BEŞ YIL BÖYLE GEÇTİ.

Müteassıp bir aileydik. Babamın bizi okutmak gibi bir niyeti yoku. Okursanız gavur olursunuz diyordu. Komşu çocuğunu örnek gösteriyordu. Bakın diyordu namazını bırakmış. Önceleri kılıyormuş ama arkadaşlarının imam ali diye takılmalarının etkisiyle midir bilinmez namaza kendince – o sıralar öyle söylüyordu- ara vermişti. Ama hiçbir zaman kaldığı yerden devam etmedi, edemedi.

Kuran-ı Kerim kursu yöneticisi olan babam rahmetli bizi oraya yazdırmak istiyordu. Ama olmadı yer açılmadı. Amcaoğluna da biraz darıldı bu yüzden babam. Açılan yerlere kendi öz amcası oğlunun çocuklarını yerleştirmişti. Babam dernek yönetim kurulu üyesi olmasına rağmen tercih edilmemişti. İyi de oldu. Kentte yeni açılan İmam hatip Okulu'na yazıldık. Bina inşaat halindeydi. Halamın oğlu rahmetli adaşım bizden önce yazılmıştı. Biz 200. olmuştuk. Babamın ihmali mi yoksa amcaoğlunun beklediği haber mi bilmiyorum onun işi ağırdan almasını sağlamıştı.

/Devam edecek/

Ahmet Kemal

Şiir Okuruna Notlar:

A Denemeleri 2 Şiir Okuruna Notlar 2

Şiir Okuruna Notlar:

2

Fen Lisesi öğretmenliğim yıllarında yazdığım şiirler. Bu öğrencilerin zeka pırıltıları beni aydınlatmış bu şiirlere ilham kaynağı olmuştu. Derslere hep bir şiir kitabıyla giriyordum. Ders bitince onları serbest bırakıyordum şiir kitabını açıyordum. Benlik şiirleri o zaman yazıldı. O günlerde Behçet Necatigil'in kitaplarını bilmem kaçınıcı defa okuyordum. Birinci cilde ilaveten bir dostumun evinde bulup aldığım, hala geri vermediğim vermeye kıyamadığım bu kitapları ezberlercesine tekrar ediyor, yutarcasına okuyordum. Derslerde şiir okumamı istiyorlar, ben de onlara ünlü şairlerden en güzel şiirleri okuyordum. Bir sınıfta okuyunca öbür sınıflar duyuyor, onlar da isteklerini bildiriyorlardı. Ayrıca kendi şiirlerimi de okumamı istiyorlardı. Ben bu konuda biraz cimri davranıyordum. Onlara şiirlerimi yayınladığım siteleri tanıtıyor, oradan kendilerinin okumalarını salık veriyordum. Ben şiir okurken büyük bir sessizlik oluyor, şiir bitince alkış kopuyordu. Bense burası sınıf şov dünyası değil diyerek engellemeye çalışıyordum onları. 'Sessiz dinlemeniz en büyük alkıştır' diyordum. Bu okulda 3.5 yıl süren öğretmenliğim boyunca yazdığım şiirler kitaplık çapa ulaştı. Hiçbir okulda şiir yazdığımı dair bir açıklama yapmamıştım. Oysa yıllar önce dergilerde tek tük şiirlerim yayınlanıyordu. İkinci yazılarında tek uzun 'kutlu tarih destanı'yla görünmüştüm. Şimdilerde ise İslami Edebiyat dergisinde bir şiir ve yazımla göründüm. Ayrıca kendi editörlüğümde yayınladığım İlim dergisi de şiirlerimin okurla buluştuğu ortam oluşturdu. Bu okul farklıydı. Ya da ben öyle düşünüyordum. Aslında zamanı gelmişti topluluklara açılmanın. Sonradan tayin olduğum bu yeni okulda da aynı eğilimi sürdürdüm.

Ahmet Kemal

BİR KAVVAMIN NOTLARI

BİR KAVVAMIN NOTLARI

O kadın doğru söylüyor. Erkek problem çıkmasın diye hep alttan alıyor. Uyumlu gitmeye çalışıyor. Aman kavganın olmasın, aman sorun çıkmasın, aman tatsızlık olmasın diye kadına gözünün üstünde kaşın var demiyor. Ne oluyor sonra bunu fırsat bilen kadın gemi azağına alıyor, azıttıkça azıtıyor, erkeği aşağılıyor, küçük görüyor, işe yaramaz bir varlık olarak görmeye başlıyor. Giderek ona saygı bile duymuyor. Onun yerine geçiyor. Hem erkek hem kadın oluyor. Onun görevlerini de üstleniyor. Erkekten erkeklik bırakmıyor, hatta insanlığını bile elinden alıyor, yaşama hakkını sıfırlıyor.

Sonra da niye erkek olamadın diye ondan intikam alıyor. Ne oluyor sonra evde otorite kalmıyor, kadın sığınacak başka dal aramaya, erkek kendisine erkekliğini geri verecek kadın aramaya başlıyor. İşte yuvalar böyle dağılıyor, yuvalar dağılmadan önce aldatmalar başlıyor. Aldatmalar bazen cinayetlerle sonuçlanıyor.

Kadında isteksizlik, ardından erkekte isteksizlik yaratıyor, iletişim bozuluyor, eskiden kavganın yoluyla kurulan iletişimin yerini riyakarlık alıyor, erkek kadını övme yarışına giriyor, kadın aksine erkeğin tahtını el ele geçirmiş, ev sahibini bastıran hırsız gibi savurganca ve pervasızca kullanıyor.

Kavvamlık tahtından düşürülen erkek krallığından düşmüş maymun gibi adadan sürgün edileceği günleri evde aşağılık bir mahkumiyet günlerine terk ediliyor. Evde sözü geçmiyor, alay ediliyor, kişiliği kalmıyor, kararlarını kendi veremiyor, onun adına kararlar veriliyor, ona uygulanıyor. Uygulayamayınca da beceriksizlikle suçlanıyor. Evde bir sığıntı, bir köle, bir uşak, bir esir, bir mahkum düşürülüyor, denilen her şeyi anında yapmaya mahkum bir aceze durumuna düşürülüyor. Bu durumda erkek ya kötü olacak, despotluğa baş vuracak, ya da evi terk edecek, kadını aldatacak veya boşanma yeni bir ev kurma yoluna gidecektir.

Kadın feminist düşünceler etkisinde erkeği her yönden kuşatır teslim alır, köleleştirirken, kendi kadınlığına da ihanet ediyor, kendinden ve benliğinden kopup erkekleştikçe mutsuzlaşıyor, bedbaht oluyor, acısını yine erkeğinden çıkarmaya kalkıyor. İşte çatışma burada başlıyor. Ya erkek bu yeni duruma da boyun eğerek iyice medyumlaşıyor. Kadın da bu durumda büsbütün mutsuz olarak, hırçın, huysuz ve geçimsiz biri olup çıkıyor.

İşte çağın yanığı bu. İşte şimdi tüm erkekler ya hayali ya da gerçekte yeni bir kadın arayışındalar. Kaçamak ilişkiler, ikinci eşler, boşanıp yeni yuva kurmaların gerçek sebebi bu. Ve bu feminizmin kışkırttığı kadınlık erkeklığe özenip erkekleşmeye çabaladıkça bu devam edecek, belki ikinci, belki üçüncü evlenmeler, kaçamak aşklar ve birliktelikler, aldatmalar, boşanmalar ve yeni evlilik arayışları sürecektir, batı toplumlarındaki gibi kısa süren evlilikler, cinsel sapmalar çoğalacak, aile kurumu çökemeye başlayacaktır.

Evinde sözünü geçiremeyen babalar, evinde insan yerine konmayan erkekler bu duruma isyan edip yeni yollar aramaya, yeni çözümler bulmaya devam edeceklerdir. Bu durumun nedenini anlamayan eksik akıllı feministler bildikleri yolda gitmeye devam edecekler, ya aldatılmaya mahkum unutulmuş eş olacaklar, ya da ikinci eş olarak mücadelelerini sürdürecekler veya bir cinayete kurban gideceklerdir.

Veya çocuklarıyla baş başa bir hayat sürecektir yıkılan evliliklerinden en az zarar, en fazla karla çıkmaya çalışacak, en sonunda evlatlarını büyüyüp baş göz ettikten sonra yalnız ve yaşlı bir dul olarak yaşamaya ve tek başlarına ölmeye mahkum olacaklardır.

Erkekse ya evde aşağılık bir mahkum gibi yaşama zilletine katlanacak veya onu aldatarak intikamını almayı yeğleyecek, yüzüne sevgi sözcükleri söylediği karına içten gazaplanarak kinlenecek, dost görünen düşman rolünü oynamayı sürdürecektir yahut ta ayrılmayı tercih ederek yeni bir birliktelikte, bunu başaramazsa yalnız yaşamaya devam edecektir.

Üçüncü bir yol da düşman bellediği karısını ortadan kaldırmayı deneyerek ömrünün geri kalanını hapis hanede geçirecektir.

Değerli öğretmen arkadaşlarım, sevgili öğrenciler

Değerli öğretmen arkadaşlarım, sevgili öğrenciler

Bugün aziz şehitlerimizin hatırasını yad etmek için buradayız. Ne mutlu bize.

Biz ki onların evlatlarıyız. Biz ki aynı inanç ve idealler peşinde koşan insanlar olarak aynı bayrağı yükseltmek için gayret sarf etmekteyiz.. Ne mutlu bize.

Biz ki Seyit Onbaşlıların, Kınalı Hasanların, Yahya Çavuşların torunlarıyız. Ne mutlu bize.

Biz ki tarih boyunca bütün cephelerde ölüme gözünü kıpırdamadan giden o mutlu insanların çocuklarıyız.. Ne mutlu bize.

Biz ki vatan sevgisini iman bilen bir milletin 21. Asra aynı İnanç ve aynı ruh ve mana içinde aynı şuurla ulaştığımız.. Ne mutlu bize.

Biz ki Akif'in dediği gibi 'Ne büyüsun ki kanın kurtarıyor tevhidi/ Bedrin aslanları ancak bu kadar şanlı idi,/sana dar gelmeyecek kabrini kimler kazsın/Gömelim gel tarihe desem seni tarihe desem sığmazsın' diye resmettiği o kahramanların evlatlarıyız.. Ne mutlu bize.

Biz ki yine Akif'in lisanıyla Asım'ın nesli diyordum ya nesilmiş gerçek/işte çiğnetmedi namusunu çiğnetmeyecek dediği vatan sevgisini namus bilen insanları.. Ne mutlu bize.

İşte şimdi biz de ilim ve irfan yolunda, bilim ve kültür yolunda atalarımızın diktiği o kırmızı beyaz bayrağı yere düşürmeyeceğiz. Her zaman ve her yerde onu bilecek, düşünce ve sanatın en yüksek tepesine kanımız ve canımız pahasına dikeceğiz.

Artık savaşlar cephelerde değil, artık savaşlar bilimle ve sanatla oluyor. Artık ölümlerle öldürmekle işimiz yok bu çağda. Bu çağ diriliş çağı. Kutsal kitabımız Kurana kulak vererek diyoruz ki bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş, bir insanı dirilten bütün insanlığı diriltmiş gibidir.

İşte biz de şimdi ilim sanat ve düşüncede yapacağımız hamlelerle ruh ve manada fert ve millet olarak yeniden dirilişimizin çağını başlatacağız. Ölümle, ölümlerle işimiz yok bizim. Biz yeniden dirilişin peşindeyiz. Düşmanlarımızın bütün çabalarına rağmen kardeşçe yaşayarak, hep daha fazla çalışarak ilerleyeceğiz.

Biz yine konuşmamızı Şiar Sezai Karakoç'un bir şiiriyle bitirelim: Evrim günlük sularla /Devrim irinle kanla/Bizse diriliş eriyiz /Bengisu bengisu kayna ve çağla

Hepinizi sevgi ve saygıyla selamlarım en kötü gününüz bu gün gibi olsun ömrünüz zafer ve mutluluklarla dolsun.

Ahmet Kemal

A

AİLE VE ÇEVRENİN EĞİTİMİ

AİLE VE ÇEVRENİN EĞİTİMİ

Doğrusunu söylemek gerek: Bu düşünce bana ait değil. Bir öğretmen arkadaşın görüşü bu. Eğitim üzerine yazan biri olarak hemen dikkat kesildim. Dinleyince hak verdim. Evet, eğitim bir bütündür. Eğitim ailede başlar sokakta sürer, mahallede şekillenir, şehirde mahyalaşır.

Evet, öncelikle aileyi eğitmek gerek. Eğitilmemiş anan baba çocuğu yanlış yönlendirmekte, eğitime ilk büyük darbeyi vurmaktadır. Onun için toplum olarak önce ebeveyn eğitimi ele almak ve bunu acil olarak başarmak zorundayız. Gerek evlilik okulu, gerekse anne baba okulu acilen müesseleşmeli. Ruhun, fikren ve bedenen sağlıklı bireylerin kurduğu aileler ancak sağlıklı nesiller yetiştirebilir. Ne yalan söyleyeyim ben kendimi bile aile eğitimi almamış, evlilik ve anne baba okulu öğrencisi olmaya aday bir olarak görüyor, bu alandaki eksiklerimi biliyor, ama onları tamamlama alt yapı, düşünce ve kazanılmış davranış yönünden yetersiz buluyorum. Üstelik bir eğitimci biri ve eğitim üzerine düşünen biri olarak. Tabii ki ben Milli Eğitim'in ilk ve orta eğitimi üzerine düşünen biriyim. Çünkü yıllardır bu kurumlarda çalıştım.

Sonra sokak eğitilmeli, sonra mahalleye teşmil edilmeli eğitim, sonra da tüm şehir toptan eğitime tabi tutulmalı. Bu eğitimde çevre, toplum bilinci, birey eğitimi, toplumsal ahlak eğitimi öne alınmalıdır. Bu gün topluma zarar veren, devlet malını tahrip eden, sosyal dokuya sürekli zarar veren bir toplum yapısı oluştuysa eğitimin bu ayaklardan birçoğundaki eksiklik ya da yetersizlik yüzündendir.

Arkadaşım bu eğitimin tekkede, zaviyelerde ve dergahlarda yapıldığından bahsetmişti. Evet, doğru geçmişte bu böyle yapılıyordu. Tefessüh eden tasavvufi yapı bu müesseselerin işlevini ortadan kaldırmış, toplum ana baba öksüzü gibi ortada kalıvermiştir.

Tekke ve zaviyelerin yasaklanması bu alanda büyük bir boşluk yaratmış, illegal bir şekilde faaliyet baş gösteren tasavvufi kurumlar kendisinden bekleneni verememiş, denetlenemediği için de eğitimden uzak müesseseler haline gelmiştir. Ayrıca camiler bir kurum olarak yalnızca namaz kılma mekanları haline getirildiği için bu kurumların da aile ve çevre eğitimi ortadan kalkmış, ayrıca kıraathanelerin asli mahiyetini kaybetmesi toplumu bu eğitim müessesesinden de yoksun bırakmıştır.

Cami, dergâh, kıraathane ve medrese eğitiminin ortadan kalkmasıyla ortalığı tam bir cehalet kaplamış, batı tipi mektepler ise bize yabancı bir eğitimin kapılarını açmış, laik, seküler eğitim dindışı bir kuşak yetiştirmeye konuşlandırılmış, bu günkü Bonzaici nesil ortaya çıkmıştır.

Bir de tevhide tedrisat kanunu gereği tek tipleştirilen eğitim, toplumun çoğulcu yapısına darbe vurmuş, nesilleri hancı, bencil ve eyyamcı olmaya zorlamış, İmam-Hatip Liseleriyle bu yapıya baş kaldırmaya çalışan halk bu okulların rejim eliyle dejenerasyonu ile karşı karşıya bırakılmıştır.

Ahmet Kemal

İKSLER

İKSLER

1

Seni ilk gördüğüm gün bir boşluktaydım ve yalnızdım sevmeden boş hayallere kapılmadan umutları kovalamadan gülümsemeyi hiç eksik etmeden yüzünde çiçekler açıyor, güller birbiriyle arda arda boy atıyordu Kuşlar böcekler doğadaki bütün hayvancıklar senin üstüne övgüler düzüyordu. Bir alış veriş vardı seninle doğa arasında. Aniden bir yılan girmişti aramıza konuşmalarımızı bir akrep zehirlemişti aaahhhhh ve film koptu bir yerinden Sen bir açmazdaydın ben bir açmazda. İki açmaz bir açar yapmıyordu. Bir çıkış bulamıyorduk labirentimizden ikimiz de kaçmak istiyorduk kendimizden ve içine yuvarlandığımız bu çıkmazdan kurtulamıyorduk Hayatı doya doya yaşamak istiyorduk ama yaşayamıyorduk her şeye dudak büküyorduk olur olmaz şeylere aldırıyorduk aldırmayacağız diyorduk ama olmuyordu ufak bir terslik büyüyor büyüyor dağ gibi olup önümüze çıkıyor yolumuzu kesiyordu Oysa biz düşlerimizde ne güller deriyorduk aşk güllerini deriyorduk sevda güllerini deriyorduk sevgi çiçeklerini topluyorduk bahtımız açılsın diye ne dualar ediyorduk türbelere türbelere türbelere Nisan yağmurlarını bekliyorduk koca yıl nisan gelince de o yağmurların altında ıslanmak için koşuyor koşuyor koşuyorduk Ele ele gönül gönüleydik düşlerimizde ben hep seni düşünüyordum o zamanlar emini ki sen de beni aksi imkansızdı biliyordum gönülden gönüle yol vardı ben o yollarda koşuyordum delicesine Ne zaman ben kentin en geniş caddelerinde dolaşsam seni yanımda yanı başımda buluyordum öyle de oluyordu aniden karşıma çıkacak diye bekliyordum ve sen orada beni bekler oluyordun karşıma çıkıyor aniden karşımda beliriveriyordun AHMET KEMAL

KAYBOLAN GENÇLİK

KAYBOLAN GENÇLİK

Bu gençlik ellerimiz arasından kayıyor. Mustafa Miyasoğlu'nun romanındaki 'Kaybolmuş Günler' aslında kaybolmuş gençliktir. Anne babası Müslüman ve mütedeyyin olduğu halde çocuğu kumarıcı, içkici, esrar ve eroin kullanıcısı, hatta ateist olan bir gençlik kesimi oluşuyor.

Laiklik adı altında ladini bir eğitim alan bu nesil, gitgide yozlaşıyor, bozuluyor, temel değerlerini alamadan hüda-i nabit gibi yetişiyor. Bu köksüz yetişen gençlik ülkenin geleceğini tehdit diyor. Tehlike çanları çalıyor artık. Bu çanlar bizim için çalıyor. Hele hele ekonomik kalkınma ile birlikte zenginleşen toplum git gide manevi değerlerini kaybediyor. Bekaret kontrolü yaptırmak isteyen anne katlediliyor. Harçlık vermeyen baba oğlu tarafından acımasızca öldürülüyor.

O halde ne yapmalı. Bir yandan eğitim ve öğretime bir çekidüzen verirken diğer yandan sivil toplum kuruluşları belediyelerle el ele vererek genliğe eğilmeli, onu ahlak ve maneviyat dairesine alacak çalışmalar yapılmalıdır. Çare burada. Aksi halde iş işten geçmiş olacak atı alan Üsküdar'ı çoktan geçmiş olacaktır.

Maalesef sivil toplum kuruluşları belli kişilerin egosunu tatmin etme aracı olmuş, enerjisini boşa harcamakta, beride büyük bir genlik kitlesi heba olmaktadır.

Öncelikle bu alanda projeler üretilmeli, bu projeleri yürütmeye koşullanmış sivil toplum kuruluşları, gönüllü kültür teşekkülleri kurulmalı, ya kurulmuş olanlar revize edilerek belli bir plan ve program çerçevesinde çalışmalara başlamalı, belediyeler bunlara yer ve imkan sağlayarak destek vermelidir.

Bu çerçevede faaliyet gösterecek dernekler öncelikle gençlerin enerjisini boşaltacak spor faaliyetlerine önem vermelidir. Dernek bünyesinde açılacak spor salonlarında bilardo, tenis, pinpon masalarıyla öğrenciyi bu mekanlara çekmeli, enerjisini boşaltan gençliğe dinlenme mekanları sunulmalı, bu mekanlarda uygun okuma ortamları, okuduğunu paylaşacağı tartışma ve düşünce alışverişi mekanları oluşturmalıdır. Ayrıca gençlerin belli bir sanat eğitimi alarak bu yeteneğinin ortaya çıkarılması, geliştirilmesi ve bu yeteneğini ortaya koyması ve böylece kendisini ifade etmesi sağlanmalıdır.

Belediyeler kent ve kasabalarda gönüllükültür sarayları inşa etmeli, bu sarayları gönüllü kültür teşekküllerine ehven fiyatlarla kiralamalıdır. Bu saraylarda konferans salonları, seminer salonları, tiyatro salonları ve müzik mekanları ve resim atölye ve sergi salonları bulunmalıdır. Bu mekanların gönüllü kültür teşekkülleri tarafından ortak kullanmalarının sağlanması elzemdir. Ayrıca bu komplekste kütüphaneler, okuma evleri bulunmalı, ayrıca kurs mekanları bulunmalı, ibadethaneler, hatta hatta o kente yaşayan bilge kişilerin düşüncelerini ulaştırabilecekleri, çalışmalarını yapabilecekleri mekanları olmalıdır. Bu büyük bir projedir ve ancak büyükşehir belediyeleri tarafından inşa edilebilir.

Bugünkü sivil toplum merkezleri bir aşamadır ama lokal kalmaktadır. Yetersizdir. Ancak faydadan hali olmadığı için onlar da devam etmeli, ancak bunlarla yetinilmeyerek bu büyük projeye acilen önyak olunmalıdır. Bu proje genliğin kucaklanması, kuşatılması, ihya ve yeniden inşa edilmesi için acil projedir. Geç kalınmıştır aslında, ama zararın neresinden dönülürse kardır. Yarın kafamızı taşlara vurmamak için bu konuda acil çalışmalar yapılmalıdır.

Ahmet Kemal

OKURUMA NOTLAR 1

OKURUMA NOTLAR

1

SEVGİLİ okurum; seni ne kadar sevdiğimi bilirsin. Bir yazar için en sevgili şeyi okurudur. Bir öğretmen için öğrencisi, baba için çocukları, usta için çırağı- bunu söz gelimi söyledim bu konuda kanıtım yoktur- işte sen benim en kıymetli şeyim, en değerli varlığın, iki gözüm, canım, cananım, biricik varlığım, her şeyim.

Her şeyi sana açıklayacağım. 40 senelik yazarlık hayatımda senden başkası için bir şey yapmadım. Hep senin için yaşadım, senin için düşündüm, senin için kaygılandım. Senin için yaptım ne yaptımsa. Senin için okudum, senin için yazdım.

Ben seni tanımam belki ama arada derede izlerini, benzerlerinin yüzlerini görürü dururum. Bazen öğrencimsin sen benim, bazen hiç yüzünü görmediğim bir hayranımsın.

Her ne kadar seni tanımıyorsam da kendimi sana tanıtmak emelindeyim. Ben 1956 'da İzmit'te doğdum. 9 çocuklu ailenin 3.cü çocuğuyum. Ölülerini sayarsak 11 kardeşiz. İkisi ölü olan abilerimi sayarsak 11 kardeşiz. Birinin ismini ben aldığıma göre ben yaşamayan birinin yerine yaşayan bir zavallıyım. Ben aslında başkasının yerine yaşayan biriyim. Bana doğduğumda Ahmet ismini vermiş ebem. Ebem dedim de annemin babaannesi mübarek bir kadın. Çok severdim onu. Melek gibi bir kadındı. Çocukluğumda ara sıra görürdüm onu. Dedemin evine gelirdi.

80 yaşlarındaydı. Dedikodu nedir bilmezdi. Namaz niyazdan başka bir işi yoktu. Çocuklarını kilimlere sararak gemiyle İzmit'e getirmişti. Kocasını ölmüş koca bir aileyi tek başına geçindirmekle mükellef, dul kadın. Büyük çocuğunu okutmuş, bir küçüğü çobanlıktan kaçarak ilim tahsiline gitmiş, abisiyle yarışmış, hafızlıkta onunla yarıştığı gibi Arapça ve medrese ilimleriyle ona fark atmıştı. Ona Müftü Hoca Ali Efendi derlerdi. Annemin babası Hafız Salih Efendinin ikinci ismi Hulusi pek anılmazdı. O'nun da 8 kızı 23 oğlu vardı. Tam 11 çocuk. Babam onunla yarışarak 11, 11 maç yapacak takımları kuracaklardı.

Biz 4' ü erkek 3' ü kız 7 kardeş kalmıştık. Kızlar en küçüklerimizdi. Büyük abim okuyamamış, sanat edinmek için çırak verilmişti. Abimle ben ikiz yazılmıştık. Onun yüzünden ben ilkokula 5. yaşımı bitirince yazıldım. Büyüklerin arasında hep ezildim. Üniversite tahsilinde artık bu yükü taşıyamaz oldum. Yorgun düşmüştüm. Psikolojim patlak verdi ve ben o bir iki yıl yüzünden yıllar kaybettim. Onun için sanata verdim kendimi. Ne diyordu Sartre 'kayıplar kazançtır, kazançlar kayıp'. Bu kayıplar kazanç olmuştu benim için. Şimdi onun keyfini çıkarıyorum.

Ailede ilk müdür ben oldum. Bir özel sektör yurdu müdürlüğüydü bu. İkincisi abim üçüncü ve son müdür kardeşim. İki üniversite okudum, birini bitirdim diğerini bitirmiş kadar okudum ama bitiremedim. Ama o fakülteyi bitiren çok kişiden daha donanımlıyım branşta. Birinci fakültem ilahiyattı ikinci edebiyat. İlahiyatta ilgim edebiyata idi. Gece gündüz edebi eserler okurdum. Yemek kuyruklarında, dolmuşlarda, kahvelerde. İlk fakültem Erzurum'daydı. İkinci İstanbul'da. Edebiyatı bitirdim ama fakültenin edebiyatla ilgisi yapay bir ilgiydi ve Türkçeleri berbattı. Edebiyatın bilimsel kısmına takılıp kalmışlardı, sanat yönüyle bir ilgileri yoktu.

Mehmet Kaplan'ı, Ömer Faruk Akün'ü, İnci Enginün'ü, orada tanıdım ve öğrencileri oldum. Zeynep Kerman, Muharrem Ergin, Birol Emil, Kazım Yetiş, Kemal Yavuz, Amil Çelebioğlu orada tanıdım, derslerine girdim. İstanbul Üniversitesinin koridorlarında hayatı tanıdım. İlk karşılıksız aşkı orada yaşadım. Şairliğim ordandır. Ve bu nedendir desem yalan olmaz.

Bu fakülte ve İstanbul bana çok şey öğretti ve çok şey kazandırdı. Ben İstanbul'u çok sevdim, ama İstanbul beni çok sevmedi. İstanbul benim hayallerimin kenti oldu. Ve o benim hep altın şehir oldu. Bir masal şehri oldu. Bir doğu başkenti, bir bin bir gece ülkesi oldu.

Ben Fakülteyi bitirince İstanbul beni nazlı bir sevgili gibi bıraktı. Karasevdalara saldı beni. Benim ikinci karasevdam birinciyi bastırdı, aşk ütopyası kadın safhasını aştı ve kent safhasına ulaştı. Oradan da ülke safhasına ulaştı, millet safhasına ulaşacak. Bu millet safhası Akif'in millet anlayışıyla özdeş olacak.

Şiirde Necip Fazıl, Yahya Kemal, Sezai Karakoç favorilerimdir. Divan şiirini severim. Halk şiirinin seçkin ürünlerini unutmam tasavvuf şiirine, Yunus Emre'ye hayranım, Mevlana'ya aşığım. Batılaşmacı şiirimizden hazzetmem ta ki yeni şiirimize kadar. Yeni şiiri bana Karakoç sevdirdi, sonra birinci ve ikinci yenileri sevdim. Batı ve doğu şiirini tercüme yoluyla okudum. Arapça, Farsça ve İngilizce bilirim. İngilizce öğretmenliği yaptım. Asıl branşım Edebiyat öğretmenliğidir. 26 yıllık mesleğime aşığım. Şiir ve düzyazı yazmayı sürdürüyorum. 'Ailem ve Ben 'adlı bir anı roman,' yazılarım 1' adlı düşünce yazıları, 'aşk kitabı', 'ashabı kehf', 'gizli kapı' isimli şiirlerim var. Eğitim üzerine bir kitap hazırlıyorum. Günlüklerim var. Evli ve üç çocuk sahibiyim.

Daha yazacağım çok şeyler var. (Devamı gelecek yazıda)

AHLAKİ YOZLAŞMA 2 Havuzlu Siteler

AHLAKİ YOZLAŞMA 2

Havuzlu Siteler

Şimdilerde moda havuzlu siteler. Eğer apartmanların ortasında kadınlı erkekli yüzmeye müsait havuzlu siteler varsa fiyat birden bire üçe beşe hatta ona katlanıyor, 100 binlik bir dairenin fiyatı milyonları buluyor Yeni trend bu. Müteahhitler yatırımlarını bu yolda yapıyor. İster dindar olsun, ister liberal, ister solcu-laik, isterse ateist hepsi havuzlu sitelerden yana kullanıyor tercihini. Bu müteahhitler için olsun böyle, müşteriler için de. Hiç bir şey değişmiyor.

Geçenlerde bir hısımımız Cami önünde bana anlatıyor: Evimin önü havuz. Kadınlı erkekli çıplaklar yüzüyorlar, bir de bana laf atıyorlar:(Burada kendi dindarlığına pay çıkarıyor.) 'Bu Hacı Amca bize kızar 'diyor 'Bastonuyla bizi kovalar.' 100 dönüm arsasını 100 daire karşılığı müteahhide vermiş. Daireleri oğullarına bölüştürmüş. Büyük bir çoğunluğunu da kendine ayırmış. Şimdi şikâyet ediyor. Sakalına bakmadan, utanmadan, arlanmadan, tercihini inançlarıyla bağdaşp bağdaşmadığını düşünmeden, tartışmadan, yaptığının yanlış olduğuna en ufak bir tereddüt beslemeden anlatıyor. Sanki günah çıkarıyor huzurumuzda. Sanki dinimiz Hristiyanlık. Sanki biz günah çıkaran papazlarız. Aslında susturduğu vicdanının son ateşlerine kül serpiyor.

Yerini kat karşılığı üç kuruşluk dünya menfaati için böyle ahlaksız yapılaşmaya veren Hacı acaba ahirette bunun hesabını nasıl ereceğini düşünüyor. O çıplakların arasından geçerek Camiye gidip cemaatle namaz kılmakla Cennete girivereceğini mi zannediyor zavallı Müslüman? Bu yapılaşmaya ortak olmakla yerini genele eve bağışlamak arasında ne fark vardır acaba ey hacı efendi? Bunu hiç düşündün mü? Bu kararın için hiçbir Âlim kişiye danıştın mı? O ne gerek var. Sen zaten tüm Âlimleri cebinden çıkarırsın. Kendinden başka dindar kimse de tanımazsın. Cehenneme hiç mi hiç girmeyecek, Cennete bütün kapılardan buyur edilecek tek kişi de sensin. Eee geriye ne kalıyor? Bu durumdan da nefesine pay çıkarmak. En ufak olaydan kendine pay çıkarırsın ya bu olayı da nefsinin fazilet hanesine yaz. Nefsini büyüt, büyüt, büyüt. Dev kadar olsun ve günü gelince seni yutsun. İmanını yok etsin.

Oysa İslam nefsi yok etmek üzere kurulmuştu. Gurur sebebi olan ibadettense üzüntü ve pişmanlık sebebi olan günahı yeğ tutan bir dinin mensubu böyle mi olmalıydı? Ama oldu işte. Günümüz Müslümanı bu. Aynı adama onca mirası bırakan zatın imamın arkasını kapmak için başka bir yaşlıyla kavgasına da şahit olmuştum da hayretler içinde kalmıştım.

İşte dünün Müslümanı işte bu gün onun nesli. İşte Müslümanın acıklı hali. İşte hal-i pür melalimiz. İşte adım adım yuvarlandığımız çukur. Zenginleştikçe duyarlılıklarımız törpüleniyor. Nerede Müslümanlık, nerede İslamcılık. Dünün İslamcıları bu gün modernlikte en önde yarışıyor. Evlerindeki eşyadan tutun, arabaya, yılsonu tatillere, eğlencelere, pikniklere kadar, yazlık edinmelere, tatil köylerine kadar her şey derin bir dünyevileşmenin izlerini taşıyor. Bir de giyim kuşam tarzımızdaki gidişata bakın isterseniz. O alanda da laik ve liberal kesimden bir farkımız kalmamış. Bu gidiş hayra alamet değil. Yalnızca söylemlerimiz farklı. Dün Kudüs'te yerlerini Yahudilere satıp bu gün vatansız kalan Filistinlilere dönmüşüz. Yarın elimizde kalan son toprak parçalarından da kovulacağız. Hoş kovulmasak ne olacak onların kulakları sağır eden ve öz yuvamızı tehdit eden tam tamları yüzünden kaçarak terk edeceğiz yurtlarımızı. Filistinliler kadar bile direnemeyeceğiz.

Bu gaflet ne kadar devam edecek. Gelişen yangının, yaklaşan tehlikenin farkında mıyız? Dün yana yakıla şikâyet ettiğimiz şeyleri az bir menfaat karşılığı elimizle tesis ediyoruz. Kendi Cehennemimiz kendimiz alevlendiriyoruz. Eh siz bu cehenneme Cennet diyorsunuz zaten evinizin camından baktığınızda cıvılcıplak hurileri seyrediyor, Gilmanları temaşa ediyorsunuz. Daha ne olsun. Cennet dediğin de bu kadar olur. Bir hikâyecik anlatarak yazıyı bitireyim. Aynı adamın oğlu benim düğün cemiyetime gelemeyişini pikniğe gittikleri için gelemediğini bildiriyor, mazereti kabahatinden büyük olan bu zavallı bu özü ile beni ne kadar yaraladığının farkında bile olmuyordu. Pikniğe giden eşi benim akrabamdı. Yeni aldıkları arabayı da almış gitmişlerdi. Güya bana onu şikâyet ediyor suçu üzerinden atıyordu. Aynı kişinin kız kardeşi de çocuklarının tatile gittiğinden bahisle gelemediğinin mazeretini beyan ediyor benden cenazelerinde benim de tatile gideceğimi iştirerek karşılık buluyordu.

Düşündüm bunların babası da ailede aykırı bir tipti. Sosyetenin hayatına özenmekten dolayı küçük kızı genelevlere düşmüş annesinin kahreden bir ıstıraba düşürmüştü. Ne demişler armut dibine düşer.

Haydi

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN BÜYÜK YANILGISI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN BÜYÜK YANILGISI

1

Yanlış Azınlık Politikası

Osmanlı mirasını devralan Türkiye Cumhuriyeti evvel emirde büyük yanlışlar yapmış, Cumhuriyeti yanlış temeller üzerine kurmuştur. Bu yanlışlardan biri azınlık politikasıdır, ikincisi ise ulus devlet anlayışı...

Azınlık politikasındaki yanlışlık öncelikle onları T.C. vatandaşı sayıp onlara ikinci sınıf vatandaş uygulaması yapması, onları dışlaması, en ufak bir fırsatta onların mallarını müsadere ederek yut dışına göçmelerine, mübadele politikasıyla ülkeyi terk etmelerine yol açmasıdır.

Oysa azınlıklar bu vatan coğrafi bünyesinin mikrobik varlıklarıydı ve bünye onlara karşı alyuvar ve akyuvarlarını üretmekteydi. Mikrop vücuttan atılınca vücut savunma mekanizmalarını üretmedi. Ve vücut zayıf düştüğü bir anda ateizm mikroplarının saldırısına uğradı ve maalesef vücut hazırlıksız yakalandığı için bu saldırı sonunda yenik düştü. Bu büyük yanlış vücutun yalnızca ateizm mikroplarını üretmesiyle kalmadı aynı zamanda İslam unsurunun yozlaşmasına, her şeyiyle Hristiyanlara benzemesine de neden oldu. Yemesi, içmesi, giyinişi, aile yaşantısı, hayat anlayışıyla tamamıyla Hristiyan batı alemine özenen bir ulus oluştu.

Çıplaklıkta yarışan, modernliği çıplaklık olarak algılayan, cumhuriyetçiliği alabildiğine dekolte, alabildiğine mini giymek, bikiniyle denize girmek, içki içmek, kumar partileri düzenlemek, uyuşturucu partilerine katılmak olarak algıladı. Serbest yaşama, nikahsız birliktelik, çocuk doğurmama, zinayı yaygınlaştırma olarak algıladı. Tam olarak ahlaki bir tefessüh yaşadı, şimdi bundan kurtulmanın çarelerini arıyor, ama 'bade harab' ül Basra.

İş işten geçmişti. Olan olmuştu. İçimizde yabancılar türemişti. Mikrop bünyeyi sarmıştı. Kanser vücudu kaplamıştı. Habis ur her tarafı tutmuştu. Kanser hücreleri asıl hücrenin yerini almıştı çoktan. Kanser vücutta hakimiyetini ilan etmişti. Halk ne kadar inanç değerlerine sahip çıkmak istese de olmuyordu. Yeni nesiller kanserli ortamda dünyaya gözlerini açıyorlardı ve daha doğar doğmaz ölüyorlardı.

Temeli yanlış atılmıştı Cumhuriyetin. Medeniyet köklerimizde dinamit yerleştirilmiş ve hepsini birer birer behava edilmişti. 200 yıllık Batılılaşma macerası biz ne batılı yapabilmemiş, ne de doğulu kalmamıza imkan bırakmıştı.

Kalkınma ve muasır medeniyet seviyesine erişme yanlış anlaşılıyordu. İlim ve teknikte ilerleme ve yarışma yerine giyim, kuşam ve yaşam anlayışında özentiler başlatılmıştı. Onlar gibi yeme, onlar gibi giyinme, onlar gibi eğlenme kalkınma ve ilerleme sanılmış, çağdaşlaşma ve modernleşme dış görünüşe ve hayat anlayışına indirgenmişti.

Bu büyük yanlış hala sürmekte, kanser hücreleriyle asıl hücreler arasındaki korkunç savaş bütün şiddetiyle ortaya çıkmaktadır. Millet tüm varoluş gücüyle bu yozlaşmaya direnmekte ama vücuda hakim olmuş bu hastalıklı zihniyet alabildiğine saldırmakta, vücudun korucu dinamiklerine pervasızca karşı oymaktadır.

Ahmet KEMAL

KUŞAK ÇATIŞMASI

KUŞAK ÇATIŞMASI

Babam benden memnun değildi, ben oğlumdan. O benim kusurlarımı sayar dururdu ben onun. Anne kızından şikayetçi, kız annesinden. Dünyanın kuruluşundan beri böyle sürüp gitti bu.

Babasına ilk isyan eden Kabil'di ve bir kız uğruna kardeşini katletti. Hem babasına karşı geldi, hem Allah'a. Putperest oldu. Peygamber oğlu olmasına rağmen Allah'a asi olmaktan kurtulamadı. Sırf güzellik uğruna kendisine yasaklanan aynı batın ikiz kardeşiyle evlendi, bu yüzden öz kardeşinin katili oldu. Bu olayda kendine göre haklı gerekçeleri vardı. Babasının cennette yasak meyveyi yemesi sonucu yeryüzüne düşmüştü insanlık. İlk itaatsizlik buydu ve burada da kadın faktörü büyük yer aldı. İblis kadın yoluyla nüfuz etti Adem'e.

İblis ezeli düşmandı. Ve ademoğullarının bütün anlaşmazlıklarında hep o yer alacaktı. Aslında büyük düşman insanın içindeki şeytandı. O nefisti ve insan onunla imtihan olacaktı. Gerek kişilik çatışmalarında, gereke kuşak çatışmalarında, gerek aile içi çatışmalarında hep o etlen olacaktı. Baş aktör oydu.

Aile içi çatışmalarda, toplumsal karışıklık ve kargaşalarda da hep o vardı. İç ve dış düşman. Mevlana buna dost görünen düşman adını takmıştı. Bu düşman içimizdeydi ve bize dost görünüyordu. Dış düşmanı işe göremiyorduk, ama tüm işlere o karışıyor, her olayda onun parmağı bulunuyordu. İşte kuşak çatışmasında da bu iki düşmanın parmağı vardı, üstelik bu iki düşman birbirinden bağımsız değildi. El ele vermişlerdi. Her şeyi beraber planlıyorlardı. Ailelerde çatışma vardı. Her olay ve olgu bu çatışmaya kapı açıyordu. Oğul babaya düşmandı, kız anneye. Kardeş kardeşe düşmandı, komşu komşuya. Bir hiç yüzünden kavgalar çıkıyordu. Bu kavgalar ölümlere neden oluyor,ölümler kan davalarına yol açıyor, kan davaları yıllarca sürüyordu.

Bu kavgalar sonucu nice ocaklar sönüyor, nice acılar yaşanıyor. Hep bu trajedinin bir yansımasıydı olup biten. İşte dünyanın başlangıcından beri bu güne kadar aynı çatışma sürüp gidiyor. Ve daha da sürecek.Bu çatışmayı kim nasıl durduracak. Bu çatışmanın durması için ne yapacağız. Nasıl bir arbulucu olacaktı. Babam beni tembellikle suçluyordu ben oğlumu suçluyorum şimdi.Babambeni düzensizlikle suçluyordu ben oğlumu suçluyorum. Babam beni müsriflikle suçluyordu ben oğlumu suçluyorum şimdi.

Herkesin kendine göre haklı gerekçeleri var benim de oğlumun da. Kızla annenin de durumu farklı değil. Bu çatışma orada da aynı şiddetiyle sürmekte. Karı koca arasındaki çatışmayı burada ele almayacağım.

İnsanoğlu bir çatışma içinde doğdu, yaşadı ve öldü. Kimsenin kimseyi beğenmediği, herkesin başkasını hizaya getirmeye çalıştığı bir dünya bu. 'Onlar ki laf ile verirler dünyaya nizamat/bin türlü teseyyüp bulunur hanelerinde' diyen şair tam da bu noktaya parmak basıyor. Evet, herkes muhatabında buluyor hatayı, suçu ve kendisine toz kondurmuyor. Empati yapan hiç mi hiç yok. Herkese göre başkaları cehennem. Oysa herkes kendi içinde barındırıyor cehennemini ve odun atıyor her an kendi ateşine.

Kuşak çatışmasının da kaynağı bu. Aile içi çatışmanın da, toplumsal çatışmaların da. Hep kusuru başkalarında aramanın sonucu bu. Hep başkalarını düzeltmenin anlamsız çabalarının sonucu bu. İşler bu noktaya gelince savaşın başlaması kaçınılmaz oluyor. Oysa herkes kendine baksın ve aynayı kendine tutsa, hatta başkalarını ayna bilse mesele kalmayacak. Başkaları hatalı diyen kendine dönüp hatayı kendinde arasa her şey hallolacak. Kuşak çatışması da bitecek aile içi çatışma da, toplumsal kargaşa da... Bu konuda en iyi örnek olan Allah dostları ve onların yaşama biçimini başka bir yazıda ele alalım.

Ahmet Kemal

İSLAMI YAŞAMAK

İSLAMI YAŞAMAK

En büyük derdimiz bu. İnanmak ve inandığı gibi yaşamak. Maalesef bu durumdan çok uzağız. Müslümanım diyenler ya İslam'ı bilmiyor, ya yanlış biliyor, ya da yanlış uyguladığı için o yanlış uygulamayı İslam zannediyor. İşte bu zarlardan kurtulmanın tam zamanı. Yok, sayılan, inkâr edilen, öğretilmeyen, öğretilmesi yasak olan din gerçeğı karşımızda bütün haşmetiyle arzı endam ediyor. Evet, efendiler dinimizi bilmiyoruz, yalnızca bildiğimizi zannediyoruz. Herkes kendi bildiğı İslam anlayışına sığınyor. Gerçeğı arama iştıyakı yok. Bu tecessüs kaybolmuş. Her an gerçekliğı arama ve bulma anlayışı kayboldu. Hep benim yanlışlarım doğrudur deme devri başladı. Yanlışlarımız kural haline getirdik. O kurallardan yola çıkarak bir hayat tarzı tutturduk. Bu da bizi hak ve hakikat çizgisinden ayırdı. Cehalet ve şekilcilik içerisinde battıkça batıyoruz. Oysa dinimizin ilk emri oku idi, biz onu son emir haline getirdik, giderek unuttuk ve yok saydık. Şimdi okumuyor, öğrenmiyor, git t gide geri gidiyoruz. Artık yerimizde saymıyoruz, dostlar batıyoruz. Debelendikçe debeleniyoruz, battıkça batıyoruz. Hep bir birimiz suçluyoruz. Hep hatayı birbirimizde arıyoruz. Kimse kendine toz kondurmuyor. Herkes nefisini putlaştırmış, her köşe başına nefsimizin putunu dikeyoruz. Övgüleri çok seviyoruz, övüldükçe övülmek istiyoruz. Eleştirinin en ufağına tahammülümüz yok. Bizi eleştireni yok ediyoruz.

Baştan aşağı kusurlarla doluyuz, o kusurları başkalarında görüyoruz. Hep başkalarını düzeltmeye çabalıyoruz- ben de dahil- kendimizi dokundurmuyoruz. Oysa büyükler böyle miydi? Evvelkiler kendilerine hakaret edenlere ben daha kötüyüm, sen nereden bileceksin derlerdi. Bayezid-i Bestamiler Cüneyd-i Bağdadiler, Şahı Nakşibendiler böyle miydi? Onlar kendilerini Kitmir'den aşağı kabul ediyorlardı. Sahabe böyle miydi, tabiin böyle miydi? Peygamberler böyle miydi? Ben zalimlerden oldu diyorlardı, ben nefsimi uydum diyorlardı.

Bir ufak hata için kendilerini günlerce cezalandırıyorlardı. Bizse hatalarımızdan dolayı nerdeyse kendimizi peygamber ilan edeceğız. Evliyaliğı geçtik. O makamları atlادık, evliyalar evliyası olduk, Cennet ve Cemalullah'ı garantiledik. En iyiyi en doğruyu biz biliriz, en çok ibadeti biz yaparız, en makbul kişi biziz. Değerimiz öldükten sonra anlaşılacak. Bizi tanıyacak irfan sahibi bu devirde bulunmaz.

'Emr olunduğun gibi dosdoğru ol ayeti gelince 'Beni Hud Suresi ihtiyarlattı' buyurdu Peygamber. Bizse dosdoğruyuz ya hiç şüphemiz yok bundan, ihtiyarlamıyor hep genç kalıyoruz. Bizi ihtiyarlatan dünya işleri, entrikalarımız, başımıza dolanan üçkâğıtçılıklarımız.

Günah işlemekte üstümüze yok. Onları gizliyoruz, ibadetlerimiz açıktan, onları herkes görsün istiyoruz.

Kendimiz nefsi Raziye ve merziyye makamında sanıyoruz, ama hala nefsi emmarelikten kurtulamadık. 'sofiyim halk içinde' diyen Yunus'u anlamadık. 'Sen derviş olamazsın' diyemedik kendimize. Bu yüzden de olma ihtimalimiz de kalmadı artık. 'sen hakkı bulamazsın demedik, kendimizi gerçek Hak erenlerinin başı saydık. Bir gün geldi Azrail kapımızı çaldı. Eyvah dedik eyvah ki eyvah. Dev aynasında görmüştük kendimizi, karınca bile olmadığımız anladık. İş işten geçmişti. Yapacak bir şey yoktu.

Gelin o gün gelmeden, kıyametimiz kopmadan kendimize dönelim ne yapıyoruz, ne ediyoruz'? Bir muhasebe yapalım. Eksimiz ne, artımız ne görelim? Başkalarını bizden sormazlar. Bizi bizden sorarlar. Yerin üstü gibi altı da var. Unutmayalım. Tabii bu sözlerim inanmayanlara değil, inananlara...

Ahmet Kemal

YENİ TÜRKİYE NİN ZORLA İMTİHANI

YENİ TÜRKİYENİN ZORLA İMTİHANI

Yeni Türkiye dışta sıfır sorun politikasıyla yola çıkarken dünya konjonktürünün değişmesiyle çevresinde bir sürü sorunlarla kuşatılmıştır. Geçmişte kriz, terör ve anarşiyle boğuşan Türkiye bu üç sorunun üstesinden gelmesini becermiş ama ona şimdi dış sorunlar hediye (!) edilmiştir.

Türkiye'nin yükselen güç olmasını kendi menfaatlerine aykırı gören dış güçler işbirliği ederek bu gücün önünü kesmek için ellerinden geleni artlarına koymamaya and içmişlerdir adeta. Önce İran sorun haline getirilmiş, onunla dalaşmamız istenmiş, şimdi de Arap baharının meydana getirdiği karışıklığı başımıza sarmaya başlamışlardır. Önce Libya, sonra Mısır, ardından Suriye ve en son Irak karıştırılmış, bu ülkelerle gelişen ilişkilerimiz ve artan ihracatımız baltalanmıştır. Bunlar rasgele oluşan olaylar olmayıp büyük bir planın sonucudur. Ortadoğu'nun eski yapısını kırarak yükselen güç Türkiye'nin önüne sorunlar yumağı bırakılmıştır. Şimdi yapılmak istenen Türkiye'nin bir büyük problemler batağına çekilmesidir.

Bu Afganistan'da denenmiş, Türkiye orada oyuna gelmemiştir. Ardından Suriye ile dalaştırılmış Türkiye temkinli davranarak orada da iyi bir sınav vermiştir. Şimdi İşid belası başımıza sarılmaya çalışılıyor. Bu seferde umarım Türkiye temkinli bir hareketle iyi bir performans gösterir, başımıza örülmek istenen çorapları yırtıp atar.. Aksi halde İttihatçıların oyuna gelip Koskoca Osmanlıyı parçalaması gibi bir gaflete düşülür de elimizde kalan bu son toprak parçası da parçalanıp, bir daha toparlanamamak üzere tarihin karanlık sayfalarında yok olup gideriz.

Allah korusun en ufak bir hata bizi derin bir bataklığa itecektir. Bu ara sık gelip giden Amerika diplomatları bizim hayrımıza çalışmamakta aksine bizi bir felakete sürüklemek için çabalamaktadırlar. Onlar dostluk maskesi altında düşmanlık yapmaktadırlar. Onlarıki diplomasi değil bir gizli düşmanlıktır.

Batı hiçbir zaman bizim iyiliğimizi istememiştir, bundan sonra istemeyecektir de. Batı hiçbir zaman bizim hayrımıza olacak bir plan yapmamıştır, bundan sonra da yapmayacaktır da. Batının amacı Ortadoğu ve İslam dünyasını sömürmesine engel olacak her türlü gücü en erken, çabuk ve maliyetsiz yok etmektir. Batının amacı karışıklık çıkarmak, karışıklıktan istifade ederek karını artırmak, felaketleri ranta çevirmek, kan ve gözyaşından maddi çıkar elde etmektir.

Batı her zaman Türkiye'nin başına çorap örmüştür, örmeye de devam edecektir. Rusya ve Çin batının doğusudur. Bu üç şer güç menfaat savaşında yeni bir ortak istememektedir. Onun içindir ki Çin Ukrayna ve İşid terörü devam ederken Doğu Türkistan'da zulmünü yeniden hortlatmıştır.

Düşmanı iyi tanımak lazımdır. Adımları temkinli atmalıdır. Tarihten iyi ders almamalı, geçmişte yapılan yanlışlar tekrarlanmamalıdır.

Kayıt Tarihi : 14.9.2014 12:05:00

E

MÜFREDAT VE HAYAT

MÜFREDAT VE HAYAT

Hayattan kopuk müfredat. İletişim adına saçma sapan, hayatta hiç işe yaramayacak bilgilerin zorla öğretilmesinin ne amacı var, ne mantığı. Tolumda iletişimsizlik kanser gibi şifasız bir hastalık haline gelmiş, biz kalkmış, onun yerine bir sürü saçmalıklar uydurmuşuz. Yazanın bile doğru dürüst bilemeyeceği, öğretmenin de neye yaradığını keşfedemediği bu papağanca ezberleri müfredata sokmuşuz.

Yalnızca bu mu? Daha yüzlerce hayattan kopuk, öğrenciyi eğitimden soğutan, akademisyen zırvaları eğitimi felç etmiş durumda. Zaten alabildiğine teorik olan eğitim bu yönüyle de iyice ütöpik bir karaktere bürünüyor.

Sayısal dersler öğrencinin anlayamayacağı denli zorlaştırılıyor, sözel dersler ezbere mahkum ediliyor, öğrenci bu iki cendere arasında sıkışıp dururken, tek çarenin kopya çekmek olduğunu anlıyor ve bu can simidine balıklama atlıyor, biz öğretmenler de güya eğitim yaptığımızı sanarak aldaniş içinde günlerimizi geçiriyoruz.

Şimdi biz bu çarpık müfredatın neresinden başlayalım; okullarda kullanılmaya kullanılmaya tahrip olmuş laboratuvarlar, kapısı açılmayan kütüphaneler, kullanılmayarak yılanmış ve demode olmuş bilgisayar sınıfları eğitimimizin içler acısı halini ifade etmeye yeter.

Öğrenciye güvenmeyen eğitim kadroları onları sürekli suça itmiş, Allah'ın günü hakaretle karşılandığı için kendine güvenini kaybetmiş bir eğitim ordusu. Bu eğitim ordusunun pusulası yanlış, hedefi belirsizdir. Amacı saptırılmış, kendisi şaşırtılmıştır.

Hayattan ve hakikatten kopuk bir müfredat, hayatla fazla ilintisi olmayan dersler öğrenciyi şaşırtmaktan ve hayat karşısında çaresiz bırakmaktan başka yol bırakmamış, öğrenciyi yanlış yollara sapmaya mecbur bırakmıştır.

Bir türlü öğretilmeyen imla kuralları, noktalama işaretleri, değil en küçük bir mektup, bir dilekçe yazmayı beceremeyen öğrenci tip eğitimimizin ve anlı şanlı müfredatımızın başarısıdır. Aklına esenin yeni ders koyduğu, daha sonra bir faydası olmadığı anlaşılınca kaldırıldığı bu sistemin iflas ettiği artık anlaşılmıştır.

Derslerin yeniden değerlendirilmesi, müfredatın amaç belirlemesi ve hayatla ilgisi gözden geçirilerek yeniden belirlenmesi şarttır. Bu da yetmez eğitimde devrim şarttır. Ve bu devrim planlı, programlı, işin ehli kişilerden, eğitim alanında uzman akıl adamlardan oluşan bir kurulca yapılmalıdır. Bu anlamda sözde değil özde bir eğitim şurası toplanmalı, orada alınan kararlar bir icra heyetince işbölümü ve işbirliği yapılarak uygulanmalıdır.

Bu eğitimde önce idarecilerle işe başlanmalı, sonra eğitim kadrosu pedagojik yönden ele geçirilmelidir. İdareciler idealist olmalı, öğrenciye güvenen, onu motive edebilen kişilerden seçilmeli, yasağcı anlayış yerine demokrat anlayış sahibi olmalıdır. Ayrıca her biri ideal normlarda demokrasi eğitiminden geçirilmelidir.

Edebiyat dersleri yeniden gözden geçirilmeli, cumhuriyet edebiyatının kolay metinlerinden başlanarak klasik ve Tanzimat edebiyata dönülmeli en son eski Türk edebiyatı kaynaklarına dönüş yapılmalıdır. Dil dersleri yeniden tanzim edilmeli, tümevarım yerine tümdengelim metoduyla yeniden planlanmalıdır.

Hasılı eğitim için yapılacak çok iş var ve bu işten de öte bir devrim denecek denli büyüktür. Bu yeni devrim kutlu olsun şimdiden. İnananlara müjdeler olsun

Ahmet Kemal

MİLLİ POLİTİKA VE DIŞ MİHRAKLAR 1

MİLLİ POLİTİKA VE DIŞ MİHRAKLAR 1

Milli politika öyle sıradan bir iş değildir. Dış mihrakların etkisi, basiretsiz politikacıların varlığı milli politikaların uygulanmasını zorlaştırır, hatta yer yer imkansızlaştırır. Geri kalmış ülkelerin düştüğü engel tam da budur. İsmail Cem'in dediği gibi geri kalmış devletler aslında geri bıraktırmış devletlerdir. Beşinci kol faaliyetleri ve uluslararası şirketlerin engellemeleri, milli politikaların yürütülememesi yüzünden bu geri kalmışlık tarihi bir türlü geri çevrilememekte, az gelişmiş ülkelerin makus talihi yenilememektedir.

Global dünya artık bütün ülkelerde bağımsız politika uygulanmasını imkansız kılmaktadır. Bizim gibi ülkeler dünya devlerinin ayak oyunları ile kuşatılmakta, geri kalmışlık zinciri daha da kalınlaştırılmaktadır. Bu gün Türkiye'nin içinde bulunduğu durum tam da buna benzemektedir. 50 yıldır uygulanan sömürgeci politikalar suuraltımızı işgal etmiş, şimdi uygulamaya konulan bağımsız politikalar yadırganmakta, kuşku ve korkuyla izlenmektedir.

Uzun yıllar komşularıyla düşman politikalara zorlanan ülkemiz şimdilerde etrafımızda çıkarılan karışıklıklarla tam bir ateş çemberi haline getirilmiştir. Bu ateş çemberini kırmak, sorunsuz dış politika yürütmek çok istendiği halde başarılammıştır. Aslında buna engellenmiştir demek daha doğru olur ancak bu bizim başarısız olduğumuz gerçeğini de ortadan kaldırmaz.

Dünya üzerinde oyun kurucu hale gelmedikten sonra bu tür engellemelerle karşılaşmamız kaçınılmaz. Asıl olan bu engellemelere rağmen politikalarını gerçekleştirebilmektir. Bu da dünya üzerinde büyük devlet olabilme yeteneği ile iyi bir dış politika uygulamakla mümkündür.

Milli politikalar kurmak, stratejik araştırma merkezleriyle planlanacak politikaların uygulanması için gerekli tedbirler almakla mümkündür. Bunun için dış politika akademileri, araştırma merkezleri kurulmalı, bu konunun uzmanlarından yararlanılmalı, milli politikalar değişik seçeneklerle, alternatifli bir şekilde hazırlanmalı ve uygulanmalıdır.

A,B. C vs. alternatif planlar mikro ölçekte uygulamalı bir şekilde hazırlanmalı, gerekli zaman ve şartlar oluştuğunda yürürlüğe konulmalıdır.

BATI'NIN YALAN DÜNYASI

BATI'NIN YALAN DÜNYASI

Gerçekten bu yüzyılın en büyük yanılgısı budur bana göre. Batı dünyayı büyük yalanlarla aldatmaktadır. Ve Doğu sürekli bu yalanlara kanmakta, aldanmaktadır.

Batı'dan kastımız Osmanlı'nın Orta Asya'dan gelip Anadolu'yu yurt edinmesi, Batı ülkelerini yarıya ele geçirmesi, Viyana kapılarına dayanmasından sonra Bizans'ın yıkılıp Doğu Roma'nın bir daha dirilmemesine yok olmasından sonra Batı'ya göç eden pagan medeniyeti kendi içinde yaşattığı paradigmalardan sonra kendinden saymadığı, ötekileştirdiği, düşman saydığı Doğu diye adlandırılabilir Dünyanın Batı kesimi dışında kalan bölümünü ezebilmek, sömürebilmek için büyük bir yalan sarmalı kurmuştur.

İşte bu yalan sarmalı bazen demokrasi, bazen insan hakları ve hümanizm, bazen de özgürlük, eşitlik ve adalet talebi olarak karşımıza çıkmaktadır. İçi boş bir karam haline getirilmiş bu yıldızlı yalanların insanlığı avutmak, köleleştirmek için büyük bir oyun olduğunu dünya ve özellikle Doğu nedense bir türlü kavrayamamıştır.

İşte Batı dediğimiz İngiltere'nin başını çektiği Avrupa ve en yeni Batı sayılabilecek olan Amerika Birleşik Devletleri bu büyük yalanı öyle planlı, öyle organize bir şekilde oluşturmuş ve işlemiştir ki Dünya yüzyıllar geçmesine rağmen uyanamamış ve bu büyük yalan sarmalından bir türlü kurtulamamıştır.

Bu tarihi yalan ve yanılgının bu kadar güçlü, kuşatıcı ve yıkıcı olmasının nedeni Batı'nın bu yalanı oldukça mahir bir şekilde ve büyük organizasyonlar kurarak sistemleştirmiş, onu gerçeğin yerine ikame etmiş olmasıdır. Batı bu işte mahirdir, oldukça yeteneklidir. Bu yetenek onun ruhunda var.

Roma nasıl önceleri yok etmek için bin bir türlü vasıtalarla savaştığı Hristiyanlığı nasıl putperest eştirerek kendi pagan ruhuna dönüştürdüyse dünyayı da çeşitli entrikalarla oyuna getirmekte ezim ezim ezmektedir.

Batı bu işte mahirdir dedik; çünkü batı o medeniyetin adıdır yalanın medeniyetinin. Bu şeytanın medeniyetidir. Bu şeytanın saltanatıdır. Batı Allah'a isyan etmiş Kabil'in şehvetperest ve Ensest medeniyetinin adıdır. Batı Lut (As.) a başkaldıran kavmin mirasçısıdır. Onun içindir ki Batı bütün gücüyle İslam aleminin ortasına yerleşmiş fesat yuvası İsrail'in arkasında, hatta onun emrindedir.

Batı Deccal 'ın medeniyetini kurmuştur ve o medeniyeti onun adına sürekli güçlendirmektedir. Batı zulmün imparatorluğudur. Batı zulmün ve yalanın saltanatını kurmuştur asırlarca. Ama onu adalet süsü ve doğruluk yalanıyla süslemiştir.

İspanya hapishanelerinden serbest bırakılıp Amerika'ya yollanan azılı katiller Kızılderilileri bu yalanın saltanatı için yok etmişlerdir. Yine aynı katiller Kızılderilileri yok ettikten sonra onların uçsuz bucaksız ülkelerine el koymuşlar, bu uçsuz bucaksız ülkenin zengin topraklarını ekip biçmek için Afrika'nın masum kara derili insanını en vahşi yöntemlerle hayvanlar gibi avlayıp, gemilerle Amerika'ya götürerek köleleştirmiş, aç biilaç, kırbaç altında çalıştırılmış, en insanlık dışı ortamlarda yaşatılmış ve bu günkü yeni Roma Amerika doğmuştur. Aynı Amerika bu firavun medeniyetine taş taşımak için sürekli Doğu- İslam ülkelerini karıştırmış, o ülkelerin yönetimlerini aydınlarını medyasını ele geçirerek doğal kaynaklarını sömürmüştür. Bununla da yetinmemiş o ülke insanlarını da madden ve ruhen kendilerine bağımlı hale getirmişlerdir. Bu bağımlılıkta o kadar ileri gitmişlerdir ki o ülkelerin insanlarını gönüllü köle haline getirmişler, bir yandan savaşlarla başlarını belaya soktukları bu ülke insanlarını ekonomik yönden fakirleştirmiş sonra da az bir ekmek karşılığı satın almışlardır.

Ayrıca bütün bu korkunç zulümleri yalanlarla adalet diye göstermiş, insan hakları makyajıyla süslemiş, özgürlük yıldızıyla allayıp pullamış, bu yalancı aldatıcı melek yüzlü şeytan doğuyu kendi cehenneminde ateşlere atmış bütün dünyayı cehenneme çevirmiştir.

Ahmet KEMAL

YENİ ROMANIN YENİ OYUNU

YENİ ROMANIN YENİ OYUNU

Eski oyununu daha fazla sürdürmeyeceğini anlayan Yeni Roma yeni oyun kurmuş ve oyunu büyük bir ustalıklarla oynamaya başlamıştır. Yeni Roma kendini doğu ve batı diye ikiye ayırmış, batıda acımasız kapitalizm olanca sömürsüyle hüküm sürerken, doğuda komünizm değişik taktiklerle halkların ilğini kurutuyordu.

Dünyayı Yalta konferansında paylaşmışlar, aralarındaki danışıklı dövüşle sömürge düzenlerini sürdürüyorlardı. Bu sömürü düzeni bir yerlerde çatlak verdi ve sürdürülemez hale gelince de yeni küresel oyunlarını ortaya sürdüler. Bu oyun İslam'ın erdemli yüzünün karartılması, buna dayanarak İslam-a-fobinin yürürlüğe konmasıydı. Tam da bunu yaptılar. Büyük bir ustalıklarla sahnelediler bu oyunu.

Önce Amerika'da ikiz kuleleri vurdular ve bunu Müslümanların üzerine attılar. Kendilerinin destekledikleri El-Kaide canavarını öne sürdüler. Bu bahaneyle Afganistan İslam rejimi getirmesinden korktukları Taliban'ı yok etme hareketine giriştiler. Bu bahaneyle Afganistan'ı işgal ettiler. Yine aynı örgütleri başına bela ettikleri Pakistan'ı karıştırdılar. Ardından Irak, Suriye, Libya, Mısır, Yemen derken tüm İslam ülkelerini taşeron örgütler vasıtasıyla karıştırmaya başladılar.

Şimdi de IŞİD örgütünü kullanarak İslam dünyasını köşeye sıkıştırmayı, ezmeyi planlıyorlar. Bir yandan Işid, Boko Haram, El-Nusra gibi örgütlere sızarak onları istedikleri gibi yönlendiriyor, büyük algı operasyonları yapıyorlar, diğer yandan Sisi, Esad gibi diktatörleri kullanarak başkaldırması muhtemel İslami birikimleri eziyorlar. Müslümanı Müslümana kırdırma tam da bu olsa gerek.

Batı içinde gelişen İslami duyarlılığı geriletmek ezmek ve yok etmek için de yeni provokasyonlar yapıyorlar. Önce batı medyasında İslam karşıtı yayınlar yapıyor, sonra onlara karşı yönelecek tepkileri organize ederek İslam'ı karalama çabalarına giriyorlar.

Bu çok yönlü karmaşık komplo çalışmalarını bu yeni Roma kendi içinde büyük ve gizli bir işbirliği içinde kotarıyor. Gizli servisler aracılığıyla bu büyük planı hazırlayarak uygulamaya koyuyor ve dünya hakimiyetleri önündeki en büyük engel gördükleri İslam dünyasını top-yekun yok etme hedefine doğru ağır ağır ilerliyor.

Dün göstermelik bir oyunla aldatılıp sömürülen ve çeşitli şekillerle yozlaştırılmaya çalışılan İslam dünyası bu gün başka bir oyunla alt edilmek isteniyor. Dün İsa bağlılarını Roma'ya şikayet ederek çarمیha gerdiren Siyonist zihniyet bu oyunda da baş rolü üstleniyor, ama kendini büyük bir taktikle gizlemeyi de ihmal etmiyor.

Ama başaramayacaklar. Her türlü oyu, hile ve desise planlarından büyük bir gizli direnişle kurtulan İslam dünyası bu hain planı da alt edecek, Allah'ın izniyle kafir Romanın planı kendi başına geçecektir. Havarilerin mücadelesi nasıl Romanın inancını teslim aldıysa İslam inancı da batıyı ve bu yeni Roma'yı yenerek teslim alacaktır.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 9.1.2015 20:49:00 Şiiri Değerlendir

OSMANLI'NIN ÖNLENEMEYEN YIKILIŞI VE BATI

OSMANLI'NIN ÖNLENEMEYEN YIKILIŞI VE BATI

Cumhuriyet ne yapıyor, ne yapmak istiyor. Osmanlının Şeriat Devleti, Batıda gelişen Rönesans ve Reformları fark etmeyip kendini yenileyemeyince olanlar oldu. Üç kıtaya hakim olan bu koca devlet içten içe çürümeye başladı, 600 yıllık imparatorlu binası çatırdamaya başladı. Medeniyetler doğar büyür ve ölür diyen İbn-i Haldun'u haklı çıkarırcasına içten içe çökmeye başladı.

Batı karşısında yenik düştü. Gelişmeleri takip edemedi. Batı sanayi derimin yapmış, güçlü silahlar ve ulaşım vasıtalarına kavuşmuştu. Denizde insan gücüyle giden gemiler yerine buhar gücüyle giden gemiler yapılmış, donanma gücü Osmanlıya karşı hakim güç haline gelmişti.

Buharlı trenler icat ve imal edilmiş, karada süratli ulaşım gücü elde edilmişti. İşet bütün bu gelişmeler karşısında apışıp kalan Osmanlı bazı yenilikler yapmak istemişse de Batı tarafından kasıtlı bir şekilde yanıltılmış, özde değişiklik yerine şekilde değişikliklere başlamış, bu da batan gemiyi kurtaramaya yönelik her hangi bir fayda sağlamamış, aksine geminin daha büyük darbe almasına, batışın hızlandırılmasına yol açmıştı.

Önce Islahat fermanlarıyla kökünde darbe alan Osmanlı, Tanzimat fermanıyla gövdesine derin bir yara almış, meşrutiyet ve en son Cumhuriyetle bir daha ayağa kalkmamacasına devrilmişti.600 yıllık çınar artık yerlere serilmiş, sıra büyük hızarlarla parçalanmasına kereste ve işe yaramayan parçalarının da yakacak odun haline getirilmesi için büyük gayret sarf edilmişti.

Osmanlı'nın can alıcı damarları oryantalist faaliyetle bir bir koparılmış, çok önceleri bu koca dev yaşayan bir ölü olarak bitkisel hayata terk edilmişti.

Bir yandan bunlar yapılırken bir yandan da siyasi, kültürel ve bilimsel dayatmalarla hastaya yanlış tedaviler uygulanmış, sebepsiz yere çıkarılan savaşlarla hastanın en önemli uzuvları bir bir parçalanmıştı.

Bütün bunların yanında hastanın biyolojik yapısı bozulmuş, çok dilli çok kültürlü yapının engin hoşgörü içerisinde devam eden hayatına müdahale edilmiş, hastaya kanser mikrobi enjekte edilmiş, Hastayı iyileştirmek için batıdan getirilen doktorlar kanserli hücreleri öldürmek yerine sağlıklı hücreleri tarumar etmiştir.

İşte bu koca imparatorluğu ayakta tutan eşsiz hukuki ve ahlaki yapı kısa zamanda dejenere edilmiş, çeşitli etmenlerle birada yaşama kültürüne sahip Osmanlı hinterlandı birbirine düşürülmüş, topluma ayrılık tohumları ekilmiştir.

Fransız ihtilalinin getirdiği özgürlük, eşitlik, adalet düşünceleri, Osmanlı coğrafyasında Milliyetçilik hareketlerini başlatmış, bu ırka dayalı milliyetçilik düşüncesi toplumu bölmek için oldukça uygun ortam hazırlamıştır. Bu hareketleri baştan sona bir senaryo yazarak uygulayan batı, Osmanlının önlem almasına izin vermemiş, milliyetçilik düşüncesini ayrılık hareketlerine dönüşmesini sağlamış, bu çerçevede çeşitli örgütler kudurmuş, onları desteklemiş, en son isyan hareketleri başlatarak Osmanlı devletinin bölünmesini sağlamıştır.

Bu arada Tanzimat'la Şeriat düzenin kaldırırken, meşrutiyetle ayrılığa manivela hazırlamış, balkan ve dünya savaşlarıyla bu imparatorluğu önce yıkılmasını, sonra da tarihe gömülmesini büyük bir özenle yerine getirmiştir.

Dahası en son küçük küçük devletçiklere böldüğü bu coğrafyadaki tabii kaynakları ele geçirmiş, çıkarlarının korunması için de bu devletçiklerde kendisine kayıtsız şartsız tabi yönetimler kurduştur.

Bununla da yetinmemiş, o ülkelerin medya, eğitim, ordu ve bürokrasisini çeşitli yöntemlerle elinde tutmasına büyük bir maharetle becermiştir. İpleri elinden kaçırmı gibi olunca da o ülkelerde, toplumsal olaylar, terör, tedhiş hareketleri, illegal örgütler vasıtasıyla karışıklıklar çıkarmış, çok kere de bunları bahane ederek darbeler yaptırmıştır.

Bu da yetmemiş bu ülkeleri sonsuz köle ve gizli müstemleke yapmak için gönüllü Müstagripler yetiştirmiş, gerek düşünce gerek sanat yoluyla o ülkeleri bozmak, yozlaştırmak için elinden gelen gayreti esirgememiştir.

İşte üzerinde güneş batmayan büyük bir imparatorluk böylece tarihin karanlıklarına gömülmüştür.

DIŞ GÜÇLER VE ONLARIN İŞBİRLİKÇİLERİ

DIŞ GÜÇLER VE ONLARIN İŞBİRLİKÇİLERİ

At izi it izine karışmış durumda. Büyük bir kirlilik yaşanıyor. Ülke içinde dış mihraklardan emir alan birçok kurum ve kuruluş var. Özellikle medya dış güçlerin gönüllü uşaklığına soyunmuş durumda. Medyada bazı yazarların yıllar yılı CIA'dan maaş aldığı ortaya çıkınca, içlerinde bize pek tanıdık gelen milliyetçi, muhafazakâr yazarların olduğunu duyunca küçük dilimizi yutacak hale gelmemiş miydik? İçimizde satılık medya, satılık yazarlar buldukça bu ülkede rahat vehuzur olmayacağı aşikar. Satılık olanlar bunlardan da ibaret değil. Yıllar yılı MİT'in CIA ile aynı binada faaliyet gösterdiği, bazı MİT mensuplarının CIA'dan maaş aldığı açıklanmamış mıydı?

Dahası da var. Bu ülkede DHKPC diye dış güçlerin taşeronu, satılık, sözde solcu bir örgütün varlığını kim inkar edebilir? Balkanları Osmanlı'dan ayırmakta kullanılan Komitacılar(Bkz. Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu) 'ın, günümüzde Güneydoğu'yu Türkiye'den ayırmak için kullanılan PKK'nın dış güçlerin uşağı, pis bir maşası olduğunu görmeyen mi kaldı?

Bu ülke ve bu topraklar hep dış güçlerin iç ihanetle buluşmasına sahne olmuştur. Bunu tarihi bir anekdotla anlatarak olayın vahametini ortaya koyalım. Hani o meşhur Sadrazamın bir dış ülkede yabancı misyonla yaptığı toplantıda Hangi ülke daha güçlü sorusuna: 'Osmanlı, Çünkü siz dışardan bir içerden bir türlü yıkamadık bu devleti.'

İşte bu topraklarda Osmanlı bakiyesi Türkiye de aynı durumla karşı karşıyadır. Dış düşman içteki hainlerle işbirliği halindedir ve bu hainler vatansever insanları ihanetle suçlamakta o kadar ileri gitmekte, onların destekçisi işgalci basın da onları o denli desteklemektedir ki kamuoyu kimin vatan haini, kimin gerçek vatansever olduğunu anlamakta güçlük çekmektedir.

Kendilerine Vatanseverler Birliği adı veren bir grubun Ergenekon adlı bir ihtilal yapılanması içinde olduğunu hatırlarsak bu söylediklerimizin ne kadar haklı olduğu daha iyi anlaşılacaktır. 10 yılda bir yapılan devrimlerin ABD ve Batı destekli olduğunu bir göz önüne alalım. 'Bizim çocuklar ' sıfatını hak edecek kadar Amerikan uşağı 12 Eylülcülerin, devrimlerini bir yıl daha geciktirdiklerini, şartların olgunlaşması bahanesine sığınarak bunca vatan evladının ölmesine göz yumdukları düşünülürse ne kadar vatan dostu(!) oldukları, ne kadar vatan haini oldukları anlaşılır.

Bizim gibi az gelişmiş ülkelerin ordularının sürekli Batılı misyonlarıyla içli dışlı olduğunu biliyoruz. Yüksek rütbeli birçok askerın Amerika'da eğitildiğini bilmeyen kaldı mı acaba? Sisi'nin, Evren'in, hatta Çevik Bir'in batılı güçlerle göbek bağlarını kim inkar edebilir.

Çevik Bir'in 'Biz 28 Şubat'ı İsrail'in güvenliği için yaptık diyecek kadar Yahudi uşaklığını açığa vurmaktan çekinmediğini düşünelim. Bu kişinin Sabataist olduğunu biliyoruz. Sebataizm Yahudiliğin takiyeci mezhebidir. Şimdi ihanetin boyutlarını daha iyi düşünelim isterseniz. Hatta ülkenin en hayati noktalarına sızmış Sabataistler varlığı bize ülkemizin nasıl ve ne şekilde işgal altında olduğunu anlayabiliriz.

Bütün bu kendini kahraman ilan eden zavallıların hain olduğunu kim inkar edebilir. Saddam'ın, Kaddafi'nin; Şah'ın batı uşağı, kendi halkının düşmanı liderler olduğu bugün apaçık anlaşılmıştır.

Hatta İsmet İnönü'nün 'Bu halk sizin düşmanınızdır demesinin anlamını iyice düşünenecek olursak, bu sözün ne anlama geldiğini anlayabiliriz. 200 yıl önce yeniden hortlatılan Yeni Roma'nın geri kalmış ülkeleri nasıl sömürdüğünü şimdi daha iyi anlayabiliyoruz.

Dış güçler ve onların işbirlikçileri kraldan çok kralcıdırlar. Kendilerini gerçek vatansever, vatanseverleri vatan haini olarak ilan etmekte mahirler. Bu işbirlikçiler her yerdeler. Sanat dünyasını işgal etmiş vaziyetler, gezi eylemlerinin başında onlar var. Paralelciler onların emrinde. Sermaye onların. Gladyo onlarla beraber. Dışişlerinde onlar var. Bürokrasi onların kölesi. Ordu onların emrinde. Mit onlar tarafından ele geçirilmiş çoktan. Basın onların emrinde. Yayın ve dağıtım kuruluşları onların.

Borsa, döviz, bankalar ve borsalar onların icraat alanları... Allah vatanseverlerin yardımcısı olsun.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 19.10.2014 14:46:00 Şiiri Değerlendir

AKIL TUTULMASI

AKIL TUTULMASI

Bu ülkenin tarihinde yaşanmış birçok akıl tutulması olayı vardır. Bunlar bu ülkenin insanına zarar vermiş, tarihin şanlı sayfalarına kara leke olarak yerleşmiştir.

İslam toplumunu bölen fitne hareketlerinin ilki Cemel ve Siffin vakalarından sonra Hz. Osman'ın öldürülmesi, Hz. Ali devrindeki karışıklıklar ve başta Hz. Hüseyin olmak üzere Peygamber evlatlarının katli. Yahudi'nin hainane planlar İslam ümmetini bölmeye varmış, önce Haricilik sonra Alevilik adı altında bölünmeler yaşanmıştır.

Bu bölünmeler bugüne kadar sürmüş, bugün e İslam'ın en büyük problemi haline gelmiştir. Bugün Deaş'ın varlığı bu harici anlayışın çağımızda yeniden hortlatılması olmuş, o günkü haricilik İslam'ı nasıl içten vurmuşsa, bugünkü haricilikte İslam'ın çok yönlü bir şekilde zor durumda bırakılmasına neden olmuştur.

Bu gün İslam dünyasını karıştıran batı entrikaları Yahudi'nin açtığı bu fitneyi her zaman canlı tutmayı bilmiştir. Musa'nın boşluğunu bulan Samiri fitnecisi gibi Hak dini saptırıp putçuluğa varan, insanı yahut kuru akli putlaştırmaya yol açan bu felsefi inanışlar İslam'a büyük darbe vurmuştur.

Altın ve gümüş hırsı, makam ve mevki düşkünlüğü gibi belalar yanında şöhret ve liderlik şehvetleri İslam Alemi'nin baş belası kesilmiştir. Allah için yaşamak ve ölmek yerine sapık düşünceleri hak yerine ikame ederek küfrün ekmeğine yağ sürenler bu gün ortalığı tutmuş durumdadır. Mısır'da darbeci Sisi, Irak'ta Deaş faciası, Afrika'da Boko Haram cinayetleri ve dünyanın çeşitli yerlerine yayılmış El-Kaideci zihniyet sureti haktan görünen batıl düşünce ve hareketlerdir ve İslam'ın güzel yüzünü kirletici rol üstlenmektedirler.

Hristiyan ve Yahudi dünyası bu gün İslam dünyasını her alanda sıkıştırmakta ve İslam'ın tarihsel gelişimindeki akıl tutulmalarını kaşımaktadır. Bu akıl tutulmalarından kurtulmak İslam dünyası olarak bilim, kültür sanat ve düşünceye dayalı yeni bir forma kavuşmak zorundadır. Aksi halde daha çok akıl tutulmaları yaşayabiliriz.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

AKILLI TELEFONLAR VE AKILSIZ NESİLLER

AKILLI TELEFONLAR VE AKILSIZ NESİLLER

Bu akıllı telefonlar nereden çıktı. Bu teknoloji git gide insanın yerini aldı. Onu hayattan kovaladı, kendi uydusu yaptı. Giderek onu dünyanın dışına itti. Daha kötüsü onu kendi kölesi yaptı. Şimdi her istediğini ona yaptırıyor. Kapitalizmin tanrısı para yerini teknolojiye bıraktı. Teknoloji ilahlaştı tüm dünyalılar onun azatsız kölesi haline geldi. Bu gönüllü kölelik öyle yaygınlaştı ve genelleşti ki, tüm insanlığı ve insanların tüm hayatını kapladı. Şimdi insanlık onun için çalışıyor, onun için kazanıyor, onun için nefes alıyor, onun için yiyor, içiyor; hatta yemiyor, içmiyor. Önceleri basit bir radyo ve ilkel bir telefondur. Sonra evlerimize çamaşır makinesi olarak girdi. Sonra buzdolabı kardeşini getirdi. Sonra televizyon olarak evimizin baş köşesine ruhumuzun tahtına yerleşti. Ardından özel otomobil oldu, sonra telefon. Sonra bilgisayar oldu gelip karşımıza dikildi. Aldı bizi içine götürdü. Ailemizden ve çevremizden kopardı. Tüm ilişkilerimizi karmaşık hale getirdi. Sonra tablet oldu koynumuza girdi, bizi can evimizden vurdu. En son akıllı telefon oldu aklımızı başımızdan aldı. Şimdi akılsızlar güruhu olarak yaşamakta, hatta hiç yaşamamaktayız. Yemiyoruz, içmiyoruz, uyumuyoruz; onların emrinde bir deri bir kemik yaşıyoruz. Onlardan kaçıp kurtulamıyoruz, buna imkan da yok. Çünkü bizim yerimize geçmişler, bizi kendi gölgeleri hâkline getirmişler. Her geçen gün daha fazla onların esiri haline geliyoruz. Her yandan ve her yönden bizi kuşatıyorlar. Kuşatmak ne kelime ruhumuza yerleşiyorlar. Bir kanser hücresi gibi ruhumuzun hücrelerini öldürüp kendi hücrelerini yerleştiriyorlar. Biz eski nesiller yine olan bitenin farkındayız; ama bu selin karşısında duramıyoruz. Bu toplumsal felaketin farkındayız ama kendimizi çaresiz hissediyoruz. Şimdiki nesiller ise işin farkında bile değiller. Onlar bu teknoloji dünyasında büyüdüler, bu teknoloji ile yaşlanacaklar. Bir de bakacaklar ki yaşamamışlar. Ya intihar edecekler, ya kahırlarından bir teknolojik hastalık nedeniyle ölecekler. Sonraki nesillerse teknoloji dünyasında doğacaklar, büyüyecek ve ölecekler. Teknoloji dünyasının ezici baskısını uyuşturucuyla yenmeye çalışacaklar, denize düşen yılanı sarılır misali o yılan tarafından zehirlenerek ölecekler. Artık bu kadar fazla. Akıllı telefonların akıllarını aldığı nesilleri kurtarmak zorundayız. Hem kendimizi, hem geleceğimizi, hem de insanlığı bu müthiş sondan kurtarmak zorundayız. İş işten geçmeden, olayın farkında olan bizim nesil geçmeden bir çare bulmalıyız. Tehlike çanları çalıyor. Tehlike çanları bizim için çalıyor. Tehlike çanları tüm dünya için çalıyor. S.O.S.,S.O.S.,S.O.S.

Ahmet Kemal

GELENEK VE MODERNLİK

GELENEK VE MODERNLİK

İşte artık gelenek modernlikle büyük savaş aşamasında. Bu savaş hiç bu kadar yoğunlaşmamıştı. Seküler batının dünyayı dünya çapında köy haline getirmesi ve yoğun bir baskı altında tutması bunu adeta zorunlu hale getirmiştir. Başta Amerika ve Avrupa bu işin başını tutmakta Yeni Romanın batısı adını verdiğimiz bu bölgeden sonra doğusu olan Çin ve Rusya da bu alanda onlardan geri kalmamaktadır.

Bu gün ta içimize kadar giren öz benliğimiz kuşatmak için büyük çaba gösteren modernlik budur. Yemekte çatal, bıçak kullanmaktan, iç mekanlara ayakkabıyla girmek tam da bu modernliğin ürünü değil midir?

Yemeği böyle yiyeceksin; şu elinde çatal, bu elinde bıçak olacak şekilde verilen modernlik komutları bu gün bizi zorlamakta, bunları yapamayan, yapamayanları horlayan zihniyet aynı kaynaktan beslenmekte değil midir? Doğum günü partileri bu gün en mutaassıp ailelere bile girmedi mi? Özel anma günlerine artık mutaassıp çevreler de katılmıyor mu? Tv ve internet bütün hayatımızı işgal etmedi mi? Reklam arası ibadet sözleri tüm dindar ailelerin ocaklarından yükselmüyor mu?

Allah'ın günü AVM'lerde yeni elbise koşanların arasında dindar aileler yok mu? Elbisesi eskimeden yenisini almaya yarışan, bu yolda geçim sıkıntısı geçiren, sırf bu geçim sıkıntısından dolayı dağılan aileleri görmüyorsak bile duymuyor muyuz?

Marka giyinmek için varını yoğunu harcayan zavallılarla dolu değil mi toplumumuz? Sigaranın en pahalısını içerek, eşyanın en pahalısını giyerek, telefonun son modelini almak için sürekli borca girerek, arabanın son modeline binerek hava atmıyor muyuz şimdi Evine en modern eşyayı alamadığı için huzursuzluk çıkaran kadınlar az mı günümüzde sanıyorsunuz?

Evinde yemek masası olmadığı için kocasının gözünü çıkaran kadınlar yok mu sanıyorsunuz? Belki siz de şimdi bu durumdasınız. Kadınıyla, erkeğiyle bu adam da nereden çıktı, mağara devrinde mi yaşadığını sanıyor diyor bana mağara adamı lakabını takmaya hazırlanıyorsunuz.

Bugün bahçeli tek veya iki katlı evlerde oturmak out oldu, apartmanlarda, villalarda ve triplekslerde oturmak in oldu. Hatta havuzlu villalarda oturma yarışı, o villalarda kadınlı erkekli olarak yüzmek moda haline geldi. Yarın bunları yapamayanlar kastın en altı sayılacak, bu efendiler soylu sınıfına yükselmiş sayacaklar kendilerini ve bizi aşağılayacaklar.

Modernleşmenin daha ileriki boyutlarını diğer yazımızda ele alacağız.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

IŞİD ABD VE ŞER ÜÇGENİ

IŞİD ABD VE ŞER ÜÇGENİ

Işid ABD ve AB'nin bir maşası. Bu maşa oldukça ABD, AB ve ÇİN şer üçgeni daha çok çorap örecektir İslam dünyasının ve özellikle Türkiye'nin başına. Bir bu şer üçgenini bir yazımızda yeni Roma diye tarif etmiş, ABD'yi Batı Romanın Batısı AB'yi doğusu, Rusya'yı doğu Roma'nın batısı ve Çin'i de doğusu olarak vafş etmiştik. Doğrusu da buydu. Evet, yine aynı görüşteyim.

Yalnız şimdi şer üçgenini bu ikilem dışında aramak gerektiğini düşünmekte, şerrin üçüncü odağının da Pers imparatorluğunun yeni uzantısı İran'da aramak gerektiğinde ısrarcıyım. Hint imparatorluğu ve Japonya bunun neresindedir, şimdilik bir şey diyemeyeceğim. Amma bildiğim bir şey varsa Afganistan ve Pakistan'ı istediği gibi elinde tutan ve yeraltı, yerüstü kaynaklarında sömüren bu yeni Batı Roma'nın El-Kaide gibi bir paravan örgüte ihtiyaç duyması, aklımıza bu Işid' in de Ortadoğu'da sömürünün sürmesi için gerekli bir paravan örgüt olduğu duygusunu uyandırmıyor değil.

Yıllardır Türkiye'yi PKK ile elinde tutan, güçsüzleştiren, aşırı silahlanmaya sevk ederek sömüren, beri yandan borç batağına batıran Yeni Roma onun görevini son zamanda yeterince yerine getiremediğini düşünerek daha yakın ve büyük tehlike olarak dünya gündemine koyduğu bu örgütle Ortadoğu'daki sömürsünü güçlendirmeye çalışmakta, borç batağından çıkan ve kendi silah sanayisini kurarak batı silah sanayisinin ekmeğini elinden alma ihtimalini gündeme getiren Türkiye'yi yeniden dize getirme, boyun eğdirme ve çok yönlü bir sömürü çarkının ortasına yerleştirme hamlesine koyulmuştur.

Ayrıca Müslümanı Müslümana kırdırma palan ve projesini işleten yeni Roma, önce Şii, Sünni ayrımını kışkırtmış, sonra bu ayrımlaştırmaya İslam ülkelerini bölüp parçalama yoluna gitmiş, daha sonra da paravan radikal örgütlerle bu projeyi korkunç boyutlarda tehlikeli olarak yürürlüğe koymaya inat etmiştir. Batı Roma tam bir mütecanis yapıya kavuşturulmuş, İslam dünyası ise gayri mütecanis bir yapıya zorlanarak paramparça edilmiştir.

Önce İran Irak'ı az savaştırılmış, on yıl Müslüman kanı dökülmüş, sonra Saddam Kürtlere saldırarak Onlarla bitmeyecek bir husumete zorlanmış, daha sonra Kuveyt'e saldırtılarak ABD'nin hem Kuveyt'i, hem Arabistan'ı, hem de Irak'ı işgal ederek derin bir sömürü mekanizması kumuş, o da yetmemiş, Saddam'ı devirerek Irak'ta bir Şii zulmü başlatmış, başlatılan suni Arap baharıyla İslam dünyası tam bir kaosa mahkum edilmiştir. Libya'da Kaddafi devrilmiş, yerine bir düzen tesisi edilememiş, ama koalisyon güçleri havadan yaptıkları harekât karşılığında Libya petrollerinin altın damarına el koymuşlardır. Mısır'da gelen kısa bahar e bir el çabukluğuyla kukla iktidara devredilmiş, Katil Sisi ülkeyi demir yumrukla yönetmeye, özgürlük hareketlerini doğmadan ölmeye mahkûm etmiştir.

Suriye 'de başlatılan Arap baharı uzun bir karakışa teslim edilmiş, orada bir cadı kazanı kurularak Türkiye'nin başına belalar açılmaya başlanmıştır. Gezi hareketleri ve daha öncesinde muhtıralarla yenilemeyen iktidar, 17 Aralık ve 27 Nisan darbeleriyle alaşağı edilmeye çalışılmıştır. Burada da başarılamayan kirli oyun yeni algı operasyonlarıyla zora sokulmaya çalışılmakta, bu hain tezgâhlarla hizaya sokulmaya çalışılmaktadır.

Önce İran'la savaştırılmak istenen Türkiye, başarılamayınca Suriye'yle dalaştırılmaya çalışılmış, bu da başarılamayınca Işid belasıyla bir köşeye sıkıştırılmaya çalışılmaktadır.

Bunca komplolarla uğraştırılan Türkiye bir türlü gittiği yoldan döndürülemedi, şimdilik düşmanların oyunlarını boşa çıkarmış görünmektedir. Bir yandan bunca mülteciyle uğraşaduran yönetim, aynı göçmenlerin akrabaları tarafından sıkıntıya sokulmakta gecikilmemiş, çözüm sürecini zora sokacak eylemler başlatılmakta gecikilmemiştir.

Şimdi ne olacak acaba? Şer odaklarının yeni planı ne olacak. Günlerdir ülkeyi ziyaret eden yabancı misyonların planı ne olabilir ki? Hepsi tilkinin hesabı tavuk çalmak üzere olan binlerce plan değil mi?

Şimdi gelip algı operasyonlarıyla tehdit ettikleri yönetimi yeni tehditlerle sindirmek ve kirli oyunlarına alet etmek değil mi? Hatta sıtmayı gösterip ölüme razı etmek diye meşhur atasözünün işaret ettiği yeni büyük oyunlarına figüran yapıp büyük bir tehlikenin içine atmak. Aynı İttihat Terakkiye yaptıkları gibi büyük, kirli bir operasyonun içine itmek, son küçük toprak parçasını da elimizden almak. Nihai hedefleri olan bu toprakları ele geçirerek, Türk Milletini yok etmek, olmazsa Orta Asya bozkırlarına sürmek, İslam dünyasını mahv-u perişan ederek tarih sahnesinden silmek.

KÖKÜNDEN KOPARILAN ÇINAR

KÖKÜNDEN KOPARILAN ÇINAR

Osmanlı'nın sembol ağacı çınar. Uzun ömürlü bir ağaç bu. Kendisine böyle uzun ömürlü ağaç olan çınarı sembol olan bu büyük devlet onun gibi uzun yıllar yedi kıtaya yayılmış, köklerini dünyanın dört bir yanına salmıştır.

Osman Gazinin rüyasından neşet etmiştir bu sembol. Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'e olan saygısından dolayı uykusuz kalan bu büyük insanın büyük rüyasıydı ilham kaynağı. Rüyasında göğsünden çınar ağacı filizi çıkar Osman beyin. Sonra büyür, büyür, büyür, gökyüzünü kaplar.

Bu çınar İslam'ın bayraktarı Devlet- Ebed Müddet olan Osmanlı Devlet-i Aliye'sidir. Bu yüce devlet ila'y-ı Kelimetullah davasıdır. Büyük gayeye hedeflenmiştir. Şeyh Edebali'nin yorumuyla müjdelendi Osman Bey.

İşte bu ulu çınar altı yüz yıl büyüüp kökleştikten sonra köklerinden koparılmak istendi. Bu hain plan yürürlüğe konuldu. Önce içte iş birlikler ayarlandı. Modernlik adına özgürlük adına yola çıktı bu iç düşmanlar. Dış düşmanların işbirlikçileri bütün planlarını onlardan aldılar. Stratejileri dışarda yapıyor, içerde uyguluyordu.

Öncelikle kendine güveni sarsıldı bu milletin. Sonra batıya çevrildi projektörler. Batı ki doğunun ezeli düşmanıydı. Doğuyu temsil eden Osmanlı. Bu büyük çınarı devirmek için düşmanlar el ele verdiler. Oryantalizmin hedef aldığı büyük çınardı o. Emperyalizmin sömürsü önünde tek engel oydu çünkü.

Bunun için de koca çınarın yıkılması lazımdı. Bunun için de en güçlü yeri olan kökler hedef alınmalıydı. Önce koca çınarın büyük devasa dalları koparıldı. Sonra öldürücü darbe ağacın köklerine vuruldu. Bu da dil meselesiydi. Büyük imparatorluk dilinden mahrum bırakıldı. Dilde tasfiye hareketleri halkların ortak iletişim aracını ortadan kaldırdı. Önce milliyetçilik fikirleriyle imparatorluk unsurları birbirinden ruh ve mana olarak ayrıldı. Sonra büyük Osmanlı dili ortadan kaldırılmaya başlandı. Türkçülerin Türkçecilik saplantısı bu hareketin ilk basamağıydı. Ardından harf devrimleri başladı. Önce kuşa çevrilen dil sonra alfabe değişikliğiyle öldürücü darbeyi aldı. Koca bir kültür hazinesi bir daha kullanılmamak üzere yer altına gömüldü.

Şimdi hazinenin gömüldüğü yeri ne bilen var ne gören. Hele hele gömüyü hatırlamak bile yasak. O büyük hazineyi araştırmak ihanetten öte bir suç sayılmakta. Osmanlıca tartışmalarına bu gözle bakmakta yarar var. Aksi halde ne olup bittiğini anlamak imkansız olacaktır.

Batının gönüllü köleleri öze dönüşe şiddetle karşı çıkmakta, içinde buldukları yabancılaşmadan memnun görünmektedirler. Atalarını tanımayan, köklerine yabancı bu millet ne doğulu kalabilmiş, ne batılı olabilmiştir. Ne deve ne kuş olduğuna karar veremeyen devekuşu misali ortada kalakalmıştır.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 10.12.2014 19:46:00

ABDURRAHMAN DAYIM YAHUT HAFIZ ZİYA

ABDURRAHMAN DAYIM YAHUT HAFIZ ZİYA

Uzun yıllar Almanya'da çalıştı. Biz hep O'nu 'Almanya'daki Dayım' diye anardık. Dönmüştü, kesin dönüş yapmıştı. Derince'de ev yapmış oraya yerleşmişti. Babasının evine bile pek gelmiyordu. Yengemi daha fazla görüyorduk. Oldukça resmiydi. Şaka falan yapmazdı. Bizi de pek fazla sevdiğini sanmıyorum. İnsanlara karşı soğuktu. Bu soğukluğun nedenini o zamanlar keşfedememiştim. Yıllar sonra öğrendiğim bir olay bana bu davranış stiline nedenini açıklamıştı. Dedem köyde oturuyordu. Dayımı hafız olsun diye kente amcasının yanına göndermişti. Amcasının evinde hem hafızlık yapıyor hem de kalıyordu. Yengem onunla birlikte evinde kalan birkaç komşu çocuğunu daha bakıyor, hatta anlatıldığına göre onları leğende yıkıyordu. Leğende yıkamak tabiri banyo yaptırmak anlamına geliyor çünkü o zamanlar çocuklar kışın üşütmesinler diye leğende yıkanır. Bunun için midir nedir kentin bu mahallesini hatta bu kenti hiç sevmez önceleri kente bağlı o küçük beldeden – daha sonraları büyük bir ilçe olmuştu- hiç çıkmazdı. Babasına karşı geldiği hep söylenir, bir çocuğunun da O'na mutlaka karşı geleceği konuşulurdu. Sonunda bu da oldu. Büyük oğlu babasıyla annesi arası arasında bir tartışmada annesinin tarafını tutmuş, babası sert karşılık verince O'na karşı gelmişti. Men dakika dukka. 'İşte sonunda yaptığını buldu.' dediler. Almanya'da on yıl civarında kaldıktan sonra evine döndüğü, hanımını boşayıp genç kadın almak istediği hep söylenir dururdu. Ama bunu hiçbir zaman gerçekleştiremedi. Müteahhitliğe başladı. Çift daireli yaptığı binadaki dairelerin bir kısmını karısına satıp yeni bir inşaata koyuldu. Onu tamamlayıp bir kısmını satmıştı ki depremde yıkıldı. Çok üzüldü. Binanın ustalık kısmını çoğunlukla kendisi yapmıştı. Ömrünün sonlarında beş vakit camiye gider, namaz aralarında cami kahvesinde otururdu. Artık yapacak bir işi de kalmamıştı. Bazen de evinin altında oğlunun açtığı bakkalda takılırdı. Emekliliğinin olmamasından pek yakınır. Fazla çevresi yoktu. Bizimle oturmayı sever olmuştu. Çay paralarını hep Oöderdi. Bizim eve geldiğinde iğne üzerinde oturur gibiydi. 'Ziyaretin iyisi kısa sürendir' der gibiydi hep. Ömrünün son zamanında ciğerleri su topladı. Evin pencerelerini pimapen yaptırmıştı. Kapıyı pencereyi hiç açtırmıyordu. Bu onun hastalanmasına sebep oldu. Hastaneyi çok sevmişti. Oradan çıkınca fazla yaşamadı.

Ahmet Kemal

YENİ SENARYO

YENİ SENARYO

Biz bu senaryoyu biliyoruz. Filmini bile izledik defalarca. Bu senaryo hem de hiç yeni değil. Eski senaryoların bir benzeri. Batı aynı filmi yüzlerce kez çekmeyi sever. Aynı senaryoda birkaç değişiklik yaparak ve yeni bir film diye vizyona sürer. Anti-Nazi filmlerinin yüzlercesini hatırlayınız. Ya Titanik filmlerinin versiyonlarını.

İşte ülkemizde de belirli aralıklarla gündeme getirilen bu kargaşa filmi yabancı olduğumuz filmlerden değil. Ne demiştik: Biz bu filmi görmüştük. Evet, biz bu filmi birkaç kez görmüştük. İç ve dış mihrakların ortak noktada birleştikleri anlaşıldı. Hapishanelerden boşalan Ergenekoncular, bir türlü izine ulaşılamayan Jitem, bir türlü yakalanamayan Yeşil zihinlerde hep kuşku yaratıyordu

Hep gizli bir korku kovalıyordu düşünen beyinleri. Ordunun darbe hevesinden arındığı söylene bile kimsenin pek inanası gelmiyordu. Herkes bunu temenni ediyordu ama yüzyılları aşan darbe tarihinin bu kadar çabuk değişeceğine kimse inanamıyordu. Nitekim bu son olaylar korkuları depreştirdi. Yine mi aynı günlere dönüyoruz.

Bir günde 24 ölü. Olacak şey değildi. Bir partinin eylem çağrısı ertesi gün tedhiş ve terör hareketine dönüşüyordu. Üstelik aynı partinin sabıkalı eş başkanı eski tüfek 12 Eylül'leri hazırlayan anarşi ve terör olaylarının baş aktörlerindendi. Girdiği olaylardan hep sıyrılan, tutuklandığı hapishaneden kolayca kurtulan, binlerce suç ve cinayetten kolayca aklanan bu zavallı kıskırtıcı yine baş roldeydi. Attığı tweetlerle ortalığı ayağa kaldırmış, olaylar olup bittikten sonra aradan sıyrılmış, kendini unutturmuştu.

Şimdi yeni bir kompo ile karşı karşıyayız. Uyuyan hücreler uyanı. Zinde kuvvetler harekete geçti. Paralel yapı tutukladığı darbeleri dışarı salıverdi ve onlarla ittifaka girdi. Başarısız yargı darbesinden sonra pusuya girdi. Şimdi çift koldan hareketle demokrasiye yeni bir tuzak peşindeler. Bu tuzağın hazırlayıcısı içte Ergenekon ve Paralel yapı, dış düşmanların ittifakıdır. Bu yerli ve yabancı şer güçlerin ittifakı milli iradeyi boğmaya azmetmiş durumda.

Ergenekon yapılanması yıllardır batıya bağlı çalışırken güçlenmiş ve batının isteklerinin milli menfaatlere aykırı olduğunu fark etmiş, ona başkaldırmaya Rusya ve İran gibi dış güçlerle ittifak arayışına gitmişti. Durumun kötüye gittiğini, örgütün elinden sıyrıldığını fark eden İsrail ABD-Almanya-İngiltere kumpanyası paralel yapıyı devreye sokarak Ergenekon'u zayıflatmış, sonrada yargı darbesiyle idareyi ele almaya çalışmış, başarısız olunca da geriye çekilmiş, ancak Ergenekon yapılanmasını aralarında gizli bir anlaşma yaparak salıvermiş, onlarla ittifak yaparak hükümeti yıkmak için yeni bir harekete kalkışmıştır.

Yeni Roma dediğimi ABD ve işbirlikçileri yeni bir eylem planı içindedir. Dikkat edilmesi gereken şu noktadır ki düşmanlar anlaşmış ve aralarında demokrasiye karşı ittifak yapmış durumdadır. Yapılması gereken bu ittifakın acilen bozulması ve düşman güçlerin birleşmesinin önlenmesidir.

Bu yapılanma PKK ve İşid gibi paravan örgütleri de kullanmasını iyi becermektedir. Algı operasyonlarında deneyimli bu düşman koalisyonu özgürlükleri milli iradenin yok edilmesi için kullanmaktan çekinmemekte, dışta ve içte ihanet medyası bu eylemlerde başrolü oynamaktadır.

Maalesef bazı siyasi partilerde bu oyunda rol almakta gecikmemekte, bu darbeci zihniyetten iktidar elde etme hayalleri kurmaktadır.

Bu geçmişte de böyle olmuştu. Sicili o zamanlardan bozuk partiler yine aynı fiili işlemeye pek heveskâr görünmektedir. Darbenin iç dış mihrakları el ele vermiştir. Basın ayağı da tamamdır. Dış basın ve mihraklar da hazırdır. İç ve dış terör örgütleri de rollerini oynamaya dünden razıdır. İşte uluslararası sömürü mekanizması işe el koymuş, elinden çıkmaya hazırlanan büyük pasta için kollarını sıvamıştır.

Yöneticilerin işi zordur. Yapılması gereken çok iş vardır. Gerekirse bazı özgürlüklerin azaltılması, darbe güçlerinin çeşitli yollarla zayıflatılması şarttır. Ayrıca büyük bir istihbari faaliyete, olayları oluşmaya başlamadan önlem almak hayati önemde işlerdendir. Anti-terör timleri ve karşı eylem planları hazırlanmalı iç ve dış güçlere hadleri bildirilmelidir. Bu oyun bozulmalı, bu oyuna karşı oyun geliştirilmeli. Bunun için yeni stratejiler belirlenmelidir. Bunun için stratejistlere ihtiyaç vardır.

Ahmet Kemal

TÜRK MİLLETİNİN RÜYASI

TÜRK MİLLETİNİN RÜYASI

Bu millet büyük rüyalar görmüştür hep. Bu millet görünüşte küçük hesaplar peşindedir ama aslında gizliden gizliye büyük davalar hayal etmektedir. Bu hayallerdir ki büyük devletler kurmuş, büyük imparatorluklar tesis etmiştir. Rüya görmeyen milletler hiçbir zaman büyük medeniyetler kuramaz. Büyük medeniyetler için büyük rüyalar gören milletlere ihtiyaç vardır. Bu milletlerin başında Türk Milleti gelmektedir. Tarihinde birçok devletler kurmuş olan bu millet en son büyük İslam Medeniyetinin bir parçası olmuş, hatta o medeniyeti ileri boyutlara taşıyan kurucu öge haline gelmiştir.

Göçebe bir kavimken devlet kurma çabasına girmiş, tam yerleşememişken dış istilalara maruz kalmış, dış güçlerin fitnesiyle iç karışıklıklar yaşamış, devletleri yıkılmış her defasında yeni devletçikler kurmuştur. En son İslam'la müşerref olmuş, İslam'ın bayraktarı olmuş, ila'y-ı Kelimetullah davasını kıtalardan kıtalara taşımıştır.

Bu misyonlar art arda büyük devletler kurmuş, bu devletler zincirinde büyük İslam medeniyetinin halkalarını tamamlamıştır. Şimdi yeniden o zincirin bir halkası olmak için küllerinden sıyrılmakta, etrafına örülen duvarları yıkmaktadır.

100 yıllık esaretin sonu geldiğini içten içe hissetmekte, düşmanların onu yuvarladığı uçurumdan kurtulmak için gücünü toplamaktadır. Bu millet özünü hak ve hakikatle yoğurmuş, dış tesirlerin onu etkilemesine izin vermemiştir. Aç kalmış, açlık kalmış, şikayet etmemiş, kendisinden fedakarlık istendiği her zaman tereddüt etmeden fazlasıyla karşılık vermiştir. Savaşlardan savaşlara sürüklenmiş, o hiçbir zaman savaştan kaçmamış, her savaşı şehitlik için fırsat bilmiştir.

Yöneticilerin basiretsizliğini fark etmiş, onun yanlışlarını telafi etmek için kendi rahatını bozmuş, her türlü cefaya katlanmıştır. Yöneticiler ülkeyi uçurumun kenarına getirip bırakmış, o canını, malını, her şeyini feda ederek kurtarmıştır.

Ülkesi için her zaman ve her yerde kendisini feda etmiştir. Çağrıldığı her yere gitmiş, her türlü aşağılanmayı sineye çekmiştir. Her türlü haksızlığa uğramış, ama hakkını aramasını bilmemiş, kendisine yapılan haksızlıklara tahammül etmiştir.

Haksızlık yapmaktan hep kaçınmış, büyük rüyalar uğruna küçük hesapları terk etmiştir. Vermeyene vermiş, hep vermiş, hep vermiş, hiç almayı seçmemiş, karşılıksız vermeyi, karşılığını Allah'tan beklemeyi adet edinmiştir. Allah için yaşamış, Allah için ölmüş, dünyasını ahireti için feda etmeyi seçmiştir. Büyük rüyalar görmüş, bu büyük rüyaları gerçekleştirmek için her şeyini feda etmiştir. İlayı kelimetullah davasında tüm dünyaya hak ve adaleti yaymayı kendisine görev bilmiştir.

Ahmet Kemal

EĞİTİMDE BAŞÖRTÜSÜ SORUNU VE BASKICI ZİHNİYET

Eğitim Üzerine Yazılar

EĞİTİMDE BAŞÖRTÜSÜ SORUNU VE BASKICI ZİHNİYET

Ülkemizde laikliği kendi mantığına göre anlayan, laik değil ama laikçi, seküler, baskıcı totaliter zihniyet hükümferma oldu yıllarca. Çok partili döneme geçtiğimiz halde hâkim bürokratik zihniyet hep tek parti diktatöryası özleminde oldu.

Bu totaliter zihniyet halka hiçbir zaman inanmadı. Onu düşman ilan etti. Ona gerici yaftasını vurdu. Onu cahil, aydınlatılması gerekli, gayr-i medeni gördü. Hep onu Batılaştırmayı hayal etti. Ama tam Batılaşmasına izin vermedi. Batılı anlamda bir demokrasiye geçit vermedi. Batılı anlamda özgürlüklere layık görmedi onu.

Düşünün dünyanın her tarafında okullarda başörtüsü serbest iken bizde yasaktı. Dünyanın her yerinde memurlar istedikleri kıyafetle işe gelebilirken bizde yasaktı. Dünyanın her yerinde eğitimciler serbest kıyafetle çalışırken bizde hala yasak.

Bu laikçi zihniyet çok partili demokrasiyi hiç benimsemedi, hep benim dediğim olacak dedi. Basını da sürekli arkasına aldı. On yılda bir yapılan devrimlerle totaliter hakimiyetini sürdürdü. Beyinleri kilitledi. Şimdi biz aksini düşünemez olduk. Atatürk'ü tabu yaptı. Dayatmasını onun adına sürdürdü. Hala daha sürdürmeye çalışıyor.

Eğitim özgür düşüncenin mekanı olması gereken bir alandı. En baskıcı sistemi orada kurdu ve bunun değiştirilmesine hiçbir zaman izin vermedi. Daha düne kadar kız öğrenci ve bayan öğretmen pantolon giyemiyordu. Daha düne kadar bayan öğretmen ve kız öğrenci başörtüsü ile EĞİTİM ALAMIYORDU. Din özgürlüğü diye bir şey tanııyordu bu zihniyet. Özgürlükleri hep kendisi için istiyor ve alıyordu.

Batıcı basın arkasındaydı. Kız öğrenciler erkek öğrencileri tahrik etmek için etekleri alabildiğine kısaltıyor, idare buna önlem almaya kalksa medya kıyameti koparıyordu. Formayı dayatıyorlardı ama bu formanın teşhirciliği yaygınlaştırmasına ses çıkarmıyorlardı. Oysa teşhircilik bir sapıklık ve ruh hastalığıydı. Bu ruh hastalığının yayılmasını teşvik ediyorlardı.

Etek kısaltma yarışı öyle ileri boyutlara varmıştı ki –hala da devam ediyor- sınıfta mahalle baskısı oluşturuyor, inançlı öğrenciler bu baskı altında eziliyor, hiç uygun görmedikleri halde pantolon giyiyorlardı. Bu mahalle baskısına kimse ses çıkarmıyor, müdahale etme gereği bile duymuyorlardı.

Şimdi kalkmış özgürlük adına, Batılaşmak adına özgürlüklere karşı çıkıyor, buna o örümcek kafalarıyla bir bahane uyduruyorlar. Dün teşhircilerin mahalle baskısına ses çıkarmayan, bundan gizli haz duyanlar bu gün kalkmış başını örtenlerin mahalle baskısı oluşturacağını söylüyor, söylemekle kalmıyor en yüksek sesle bağırıyor, kızılca kıyamet koparıyorlar.

Ne adına, kim adına yaptıklarını bilmeden, yıllardır sürdürdükleri totaliter zihniyetin kalıplarından çıkmadan yaşamayı bir yaşam biçimi haline sokmuş olan zavallılar güruhu yine ortalığı velveleye veriyor, bir türlü salim düşünemiyor, saçmalamaya devam ediyorlar. Bir de bunu Atatürkçülük adına yapıyorlar. Oysa bugün Atatürk yaşasaydı muhtemelen batı tipi demokrasi ister, özgürlüklerin genişlemesinden rahatsız olmazdı.

Evet,artık bu elbise bize dar bu anlaşıldı. Batı tipi bir demokrasinin gelmesi için daha fazla beklemeye tahammülümüz yok. Özgürlüklerin kısıtlanması ve inançlar üzerine baskılar anti demokratik uygulamalar terör örgütlerini doğurmakta, IŞİD, Boko Haram, El-Nusra, El-Kaide gibi güya İslami örgütlerin doğmasına, kitlelerden destek bulmasına neden oluyor. **BÜTÜN İLLEGAL ÖRGÜTLER LEGAL TALEPLERİN KARŞILANMAMASINDAN KAYNAKLANMAKTADIR.** Bunu anlamayan güçler daha sonra terör belasıyla uğraşmak zorunda kalıyor. Bu nedenle binlerce cinayet işleniyor, felaketler yaşanıyor, göçler başlıyor. Dünyanın başı sırf bu yüzden beladan kurtulamıyor. Irak'ta Şii Maliki zihniyeti, Suriye'de Nusayri Esed zihniyeti Sünnilerin normal yaşama haklarını gasp ederken terör ve isyan hareketlerine maruz kalacaklarını hesap etmiyorlardı. Ülkemizdeki totaliter zihniyet ise hala inançlı kesimin halklarını tanımakta zorluk çıkarıyor, olanca kin ve nefret duygularıyla saldırıyor. Ama halk olan **BİTENİ GÖRÜYOR, ZAMANI GELİNCE GEREKLİ ATILIMI YAPMAKTA TEREDDÜT ETMİYOR.**

Kendisine koyun diye hakaret edilen geniş kitleler ne istediğini pekala biliyor, demokrasinin, özgürlüklerin yerleşmesi için azami gayret gösteriyor. Bunca hakarete ve aşağılamaya rağmen bu gayreti göstermeye devam edecek. Yaşasın özgürlükler, yaşasın özgür düşünce, yaşasın demokrasi. Yaşasın aydın düşünce. Kahrolsun despot zihniyet. Kahrolsun kendisinden başkasına özgürlük tanımayan anlayış.

Ahmet Kemal

SÖMÜRÜ DÜZENİ VE GERÇEKLER

SÖMÜRÜ DÜZENİ VE GERÇEKLER

Din adına dünyayı yiyenler. Kimler mi bunlar? Başlangıçta iyi niyetle yola çıkmış birçok kişi. Çoğu başlangıçta bu günkü duruma geleceğini düşünmemiştir belki de. Din sömürücüleri bunlara diyorlar işte. Bence her şeyin sömürüsü var. Birileri bir ideolojiyi, birileri mukaddes değerleri bir başkası da insanların özlemlerini sömürüyor. İşte bunlardan en kötüsü ise din sömürüsü dediğimiz mukaddes değerlerin sömürüsüdür. Yazımızın konusu bu olsa da biz konuyu genelleştirerek işleyeceğiz.

İnsanoğlu bazı değerleri kendine ait kılarak o değerler peşinde bir dünya kuruyor böylece hayatlarını anlamlandırıyorlar. Ama bazı kurnazlar - ya da bunlara şanslılar mı desek- bu duyguları kendi emelleri için kullanarak servet yağma şan şöret edinme yoluna girmişler, kısaca dersek bu masum duyguları ranta çevirmişlerdir.

Öncelikle konuyu din dışı alanda olanlara bir göz gezdirelim: Bu sömürü olayı şöretler alanında görülmekte özellikle. Sanatçılar futbolcular bu alanın rekortmenleri. Yenidünyanın totemleri olan bu insanlar sıradan insan olduklarını unutup bir yalanın peşine düşüyor, bu yalanı kendi uydurduğu için önce kendisi inanıyor sonra başkalarına inandırıyorlar. Tabii bu işte medyanın payını da unutmamak gerek. Bu mitleri onlar besliyor onlar yaratıyor ve onların üzerinden getirim sağlıyorlar. İç içe getirim dünyası. Ve bu getirim dönüp dolaşıyor bir yaşam tarzına ulaşıyor. Karşılıklı aldanma ve aldatmalarla sürüp gidiyor bu dünya. Sanatçılar bizi eğlendiriyor biz onları ödüllendiriyoruz. Şöhret ve onun gerek moral gerek maddi getirisi bu sömürünün merkezi.

Gelelim din sömürüsüne ve bu sömürünün gitgide yaygınlaştığı dünyamıza. O kadar ki adım başında rastladığımız bu tipler gitgide artarak sıradanlaşacak, gerçek inanç erleriyle bu tipler karışacak git gide birbirinden ayıramayacak hale gelecektir. İçlerinde siyasi parti liderlerinin de olduğu bu tipler irili ufaklı olarak aramıza karışmışlardır. Bize düşen onları tanımak ve ayıklamaktır. Adam başlangıçta güzel söylemlerle -belki de iyi niyetle- girişmekte ama zaman içinde şekil değiştirmektedir.

Benim çok yakından tanıdığım bir kişi dindar kimliğiyle yıllar önce bir vakfa üye sonra başkan olmuştu. Aradan az bir zaman geçti bu kişi bir cami derneğine başkan oldu. İki kuruluşun başkanı kendisi olduğu için caminin mülkiyetini vakfa devretmesi zor olmamıştı. Yıllar geçti bu vakıf bir TV kurdu. Bu TV caminin müstemilatındaydı. Dernek ve vakıfların TV kurmaları yasaklanınca adan TV evine taşındı. tuttu bu TV yi ranta çevirdi bir dönem sağcı partilerden yardım alamadığı için sol partiye angaje oldu ve beldenin aynı sol parti tarafından kazanılmasını sağladı. Caminin alt katlarını yüksek ücretle kiraya verdi. Vakfın yönetim kurulunu değiştirdi. Vakfı aile şirketi haline getirdi. Kısa bir zaman önce öldü. Şimdilerde caminin istimlakı söz konusu. Arkada bir alanı belediye istimlak etti ve camiye tahsis etti. Eski cami yer ve binasına milyon istimlak bedeli verdi ama vakıf kabul etmedi 11 milyon istiyor. Yeni camiye kurulan dernek yapacak. Rahmetlinin çocukları davayı sürdürüyor.

İki örnek de parti liderlerinden. Biri milliyetçi biri dinci iki parti lideri partililerden topladıkları gelirleri bankalarda kendi hesaplarında tuttular. Öldüklerinde mirasçıları paralar üzerine kavgalar yaptılar.

Bizde doğru dürüst dünya şampiyonluğu görmeyen takımlarımızdan birinin teknik direktörü 100 bin TL aylık alıyor. Kimse ona bu parayı hak edip etmediğini sormuyor hatta tartışmıyor bile. İşte bu da bir sömürü örneği.

Ama en kötüsü sizce hangisi? Ne spor ne siyaset ne de sanat adına yapılanı. En kötüsü mukaddes değerlere bağlı istismar. Çünkü dini değerler bu sömürüyü kaldıramaz. Allah'ın dinini az bir bahayla satanlar durumun düşenler ahirette bunun hesabını vereceklerini düşünmüyorlar mı? Üç günlük dünyayı ebedi saadetlerine feda ettiklerini anlayacak idrakleri körelmiş mi? Birer örneğini verdiğim bu sömürü olayları artık adım başı rastlanır oldu. Daha nereye kadar artarak gidecek bu sömürü. Artık buna bir dur demek zorunlu. Gerçekleri halı altına süpürmeden ortaya çıkaracak bir çağrı yapmak gerekecek.

Bu sorun giderek kangrenleşti. Ortaya çıkanlar da kısa zaman sonra unutuluyor, ama istismarcılar faaliyetlerini sürdürüyor. Saadet zincirleri her alanda kuruluyor. Efkâr-ı umumiye konudan habersiz. Herkes susuyor. Gerçekleri kimse açıklamıyor.

Bakalım daha ne kadar sürecektir bu yanılgı? Bunları kimse uyarmayacak mı? İsrail'in surunu mu bekleyeceğiz?

Ahmet Kemal

BM MİZANSENİ

BM MİZANSENİ

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER bir tiyatro oynuyor. Mübarek sanki Naşit'in kumpanyası. Yıllardır dünyanın gözü önünde oyun oynuyor, dünyayla alay ediyor. Küstahça ve alaycı tavırlar takınıyor. Yıllardır İsrail zulmüne karşı etkin bir tavır almıyor, göstermelik kararlarla dünyanın tepkisini azaltıyor.

Birleşmiş Milletler terör kuruluşudur. Birleşmiş Milletler zulmün bayraktarıdır, dünyadaki tüm karışıklıkların sorumlusudur. Zalimlerin destekçisi, mazlumların düşmanıdır. Kuruluşundan bu güne yaptığı tek şey ABD-İsrail ittifakının güdümünde olmaktır. Dünyayı bölüp parçalayarak sömüren Yeni Roma'nın kukla teşkilatıdır. Bu Yeni Roma'nın daha önceki yazımızda ne olduğunu anlatmıştık.

Bu yeni Roma'nın batı ve Doğu Roma olarak ikiye ayrıldığını, Doğu Romanın Rusya ve Çin, Batı Romanın ABD ve AB olduğunu açıklamıştık. İşte bu şer imparatorluk dünyanın tek sorunudur. Mazlum milletlerin en büyük düşmanı bu Yeni Roma'dır.

Dünyayı inim inim inletmektedir. Aralarında anlaşarak bütün insanlığa acı çektirmektedirler. Sahnede görülen sözde terör örgütleri bu Yeni Roma'nın taşoren kuruluşlarıdır ve onlar tarafından kurulmakta, gizlice desteklenerek güçlendirilmektedirler. El-Kaide, EL-Nusra, Boko Haram ve daha niceleri.

Eskiden bölüp parçaladıkları ülkeleri tiranlarla yönetiyor, içten içe sömürüyorlardı. Artık demokrasi maskesi altında sövmeyi deniyorlar. Demokratik ülkelerde meydana getirdikleri terör hareketleriyle karışıklıklar çıkarmakta, böylece yöneticileri hizaya getirmekte, o ülkenin yeraltı ve yer üstü kaynaklarını sömürmektedirler.

Bu sömürünün en büyük aracı BM ve ona bağlı teşkilatlardır. Afrika'yı iliğine kadar sömüren Yeni Roma, Afganistan'ı El-Kaide ile karıştırarak oraya yerleşmiş, Pakistan'ı karıştırmış, Irak'ı bölmüş, Suriye'yi parçalamıştır. Şimdi Türkiye için hain planları yürürlüğe koymaktalar,

Yeni Batı Roma bunları yaparken, Doğu Roma ise boş durmamakta, doğu Romanın batısı Çeçenistan'da kukla hükümetle zulüm ve sömürsünü sürdürmekte, Doğusu ise Türkistan'da zulmünü artırarak sürdürmektedir. Ne gariptir ki İsrail Gazze'yi bombalarken Çin Türkistan'da cinayetlerini artırmayı seçmiş, dünyanın dikkati İsrail üzerindeyken, zulmünü perdelemeyi seçmiştir.

Bu Yeni Roma'nın zulmünü en iyi perdeleyen ise BM ve ona bağlı kuruluşlardır. Aslında şer eksen bu yeni Roma'dır. Bu yeni Roma'nın en büyük düşmanı İslam dünyasıdır. Dostluk perdesi altında düşmanlığın en büyüğünü İslam dünyasına yapmaktadır Yeni Roma. Bu zulüm geçici ve mevzii değildir, kalıcı ve sathidir. Bütün dünya yüzeyini sarmıştır bu zulüm. Sezar'ın zulmünden daha büyüktür bu. Cengiz'in istilasından daha vahşidir. Atilla'nın Avrupa'yı istilasından daha korkunçtur. Stalin'in zulmünden daha tehlikelidir.

Birleşmiş Milletler bu yeni Roma'nın kukla örgütüdür. Bu kukla örgüt mazlumun daha fazla ezilmesine, kan ve gözyaşının daha fazla akmasına neden olmaktadır. İsrail'in adım adım Filistin'i ezip yok etmesine, Sisi'nin Mısır'da Müslümanları katletmesine yol açmakta, Afgan halkının huzursuzluğunu sonsuza dek sürmesine, Suriye ve Irak'ın katliamların ülkesi olmasına neden olmaktadır. Libya'da, Yemen'de bir türlü devlet otoritesinin sağlanamamasına neden olmaktadır.

Bu BM teşkilatı dünyayı tam bir cehenneme çevirmiştir Yeni Roma'yla beraber. Bu cehennem tüm dünyayı kuşatmıştır. Benim tespitlerim bunlardır.

Ahmet Kemal

İFRATLA TEFRİT ARASINDA KUR'AN'LA İLİŞKİMİZ

İFRATLA TEFRİT ARASINDA KUR'AN'LA İLİŞKİMİZ

Kur'an'la ilişkimizde hep iki uç arasında dolaşıyoruz. Bu iki uç ya ifrat oluyor ya tefrit. Müslüman olarak Kur'an'la doğru bir iletişim kurmakta başarılı olamıyoruz. İslam alemi Kuran'a yabancı. Yıllarca ülkemizde okunması yasaktı bu kitabın. Gizli ve kaçak bir şekilde öğrenilebildi.

Annem bir hoca kızı olmasına rağmen koca evine gelene dek öğrenememişti kutsal kitabımızı okumayı. O da bir hoca olan kayınpederi öğretebildi ona. Ama hiçbir zaman anlamını merak etmedi. Hoş merak etseydi ne fark ederdi. Buna ne imkan ve ne zamanı vardı. Babam müezzin olmasına rağmen anlamından bihaberdi. Dedem anlamını vermekten korkardı. Aslında bilgisi vardı. Bu yüzden o da anlamından uzak kaldı.

Biz çocukken yalnızca vaazlarda birkaç ayetin anlamından haberdar olurduk. Gündüz kurslarında yüzlerce öğrenci arasında yaz tatillerinde okumasını öğrenebildik yalnız. O da her yıl elif bayı bitirir Kur'an'a geçmeden – biz böyle ifade ederdik- tatil biterdi, biz yine Kur'an okumasını öğrenemedik kursa veda ederdik.

Bir yıl boyunca onu unutulmaya terk eder yılsonu tekrar Elif-Ba'larımızı koltuğumuz altına alarak Kur'an Kursu'nun yolunu tutardık. Birkaç sure ezberler, namaz kılmasını öğrenir, bol bol oyun oynardık.

Yıllar böyle geçti. İlkokulu bitirdiğim sene Kur'an okumayı öğrenebilmişim. Ama anlamına bir türlü sıra gelmemişti. Ne okuduğumuzu bilmezdik, merak da etmezdik. Bu duruma alışmıştık. Dini eğitim alan bir okula gitmiştik. Orada da öğrendiğimiz Arapça ve diğer dersler bize Kur'an'ı anlamakta yardımcı olmadı.

Yıllar sonra meal okuma alışkanlığı edindik ama o da bu kitabı anlamamıza pek yardımcı olmadı. Oysa yüzlerce tefsir vardı. Tefsir sulu derslerinde okuduğumuz yüzlerce tefsir yazarı ve onların birbirinden değerli yüzlerce tefsir kitabı Kur'an'ın anlaşılması için iyi bir anahtar olabilirdi. Ama biz hep bunu erteledik, hala da erteliyoruz. İslam alemi Kur'an'ı okuyor ama anlamıyor. Anlamak için bir çaba da göstermiyor. Art arda tercüme yapıyor, yayınlanıyor, bir birinin benzeri, hatta taklidi diyebileceğimiz, belki de bir birinden kopya eserlerle Kur'an'ın manasını anlamakta bir arpa boyu bile gidememişiz.

Yıllar önceydi bir toplantıya gitmiştik de içimizden bir Kur'an'dan kısa bir bölüm, aşır (Bu arada şimdi hatırladım aşır on demek. Demek ki yıllarca aşır aşır deyip ne olduğunu merak etmediğim kelime on sayısının karşılığı ve on ayet anlamına geldiğini bu yazı vesilesiyle akl edebildim) okumuştum. Dinleyenlerden biri ağlamıştı da arkadaşı ona 'Bu arkadaş anlamını biliyor da onun için ağladı demişti. Aslında bu da doğru değildi. Ben tahmin edebiliyordum. İşte Kur'an'a bakışta tefrit te buydu. Anlamını bilmeden dinlenemez miydi, dinlenip hislenilemez miydi?

İşte biz ya o kutsal kitabın hakikaten mucize olan lafzını anlamadan okuyor, ya da yalnızca tercümesine takılıp kalıyoruz yorumlarını araştırmadan, araştırmaya gerek görmeden yaşayıp gidiyor, o yüce anlamlardan bihaber yaşıyoruz.

Okuyan bilmiyor, dinleyen merak etmiyor. Merak eden kabuğundan öteye gidemiyor. Özünü, anlam derinliklerini araştıran, merak eden yok. Bunca tefsir, hadis kitapları yazılmışken, kitap raflarında duruyor, din alimleri bile onları okumaya vakit bulamıyor. Bizse aktüalitenin kirli batağında yuvarlanıp gidiyoruz. Bir yanda yalnızca Kur'an'ı lafzıyla okumaktan anlamını merak etmeyen büyük çoğunluk, diğer yandan anlamı deyince yalnızca tercümelerdeki kısır manayı okuyup duran ve az Arapça bilgisiyle kendi kısır aklıyla kutsal kitaba anlam vermeye çalışanlar. İşte Müslümanlar olarak böyle yuvarlanıp gidiyoruz.

Değil çoğunluğu Arapça olan tefsirlerin Türkçeye çevrilmesi, Türkçe olanların bile kitap raflarında süs gibi durması halimizi anlatmaya yeter de artar bile. İslam'ın ilk devrelerinde Kur'an'ın anlaşılması çerçevesinde büyük çalışmalar yapılmıştır. Hatta astronomi ile uğraşan bilim adamına gökyüzünde ne aradığını soranlara Kur'an ayetlerinin bu mealde yaptığı teşvikleri gerekçe göstermişti.

Ahmet Kemal

Ahmet Kemal

MİLLİ POLİTİKA VE DIŞ MİHRAKLAR 2

MİLLİ POLİTİKA VE DIŞ MİHRAKLAR

2

Abdülhamit Siyaseti

Milli politika için tarihi deneyimlerimize bakmak, onlardan ders almak şart. Abdülhamit'in en nazik zamanda devleti nasıl idare ettiği, düşmanlarını birbiriyle anlaşmazlığa düşürerek Osmanlı'nın menfaatlerini koruduğunu anlamak gerek.

Önce imparatorluk içindeki Hristiyanların anlaşmasını, sonra dış düşmanların ittifakını önlemiş, böylece her iki düşman unsurun Osmanlı için yapmakta oldukları ve yapabilecekleri çalışmaları akamete uğratmış oldu. Ancak Abdülhamit'i güya Şeriatçı bir ayaklanmayla deviren İttihatçıların bu büyük politikadan habersiz, Abdülhamit'in bütün planlarını bozarak ve Osmanlı'nın düşmanlarının kendi aralarındaki ayrılıkları gidererek, anlaşmazlıkları yok ederek birleşmelerini sağlamış, böylece birleşen şer güçlerin Müslümanlar aleyhine hain planlar yapmalarını kolaylaştırmış, Balkan savaşıyla Osmanlı'ya karşı büyük bir cephe açmalarını sağlamıştır. İşte Balkan savaşı ve mağlubiyeti bu tip ahmakça eylemler ve siyasetçilik siyaseti nedeniyle aleyhimize sonuçlanmış, koca bir devletin gelecekteki yıkımına yol açılmıştı.

Akıllı bir politika bu değildi ve yapılmaması gerekenler yapılmış, basiretsiz politikalarla ülkenin yıkımına çanak tutulmuştu. Açıkça kendi ayağına kurşun sıkmak denilen bu hareket devlet adamlığıyla bağdaşmaz 3,5 zavallının hamasete dayalı iyi niyet politikalarından ibaretti. Ancak iyi niyet her yerde iyi sonuçlara varmayacaktı. Düşmana yapılacak iyi niyetli davranış, düşmanın güçlenmesine yol açacak, bundan en büyük zararı yine devlet görecek. Oysa devletlerarası politikalarda iyi niyet her zaman iyi sonuçlar vermez. Bu iyi niyet aklın öngörüsü ve devletin yüce menfaatleri göz önüne alınmadan kullanılırsa yarar yerine zara verecek, düşmanın ekmeğine yağ sürerek, kendi ayağına kurşun sıkmak anlamına gelecekti. Bindiği dalı kesmekle aynı anlamı taşıyan bu politik davranış, gaflet, dalalet ve ihanet dışında hiçbir şekilde adlandırılmaz.

Siyasette duygusallığa yer yoktur. Siyasette hamasete yer olmamalı. Siyaset akılcı, zamana ve şartlara uygun olursa ancak halkın yararına, devletin bekasına uygun olabilir. Başka türlü yarar yerine zarar verir. Ve açıkçası bu da basiretsizliktir asla ve asla devlet adamının davranışına uygun bir yöntem değildir.

Ahmet Kemal

DÜNYA FANI

DÜNYA FANI

Bu gün bir dostun ölümüne tanık olduk. Benden iki yaş küçük. Tanışıklığımız dolaylı. Ortak arkadaşlarımızı aradım. Pek üzgün değillerdi. Ben öldüğümde de fazla üzülmeyecekler demek ki. Kendi ölümümü düşündüm. Emekli olmak istedim hemen, ama bir şey beni tutuyordu, hissediyorum. Bu kader mi acaba? Cenaze namazına bile kalamadık, arkadaşlarla yemeğimiz vardı. Hayat bu işte, ölüm de bu. Herkes yalnız ölür bu kesin. Yaptıkları ve yapamadıklarıyla. İyi ve kötü amelleriyle. İyi insandı dedik, herkes tarafından sevildi. İbadeti fazla değildi ama dostluk ve insanlık yanı fazlaydı. Amaç da bu değil mi? Din, ahlak için. Bütün ibadetler üstün ahlaki yaşamak için. Ben üstün ahlaki tamamlamak için gönderildim buyur muyor muydu peygamber? Her şey ahlaklı bir insan üzerine İslam dininde. Yaradılış gayemiz bu. Yaradılanı sevmek Yaratan'dan ötürü. Yetmiş iki millete bir göz ile bakmayan hakikatte asidir. Bir kez gönül kıldın ise bu kıldığın namaz değil. Evet, namazla da olmaz namazsız da. İmansız hiç olmaz namazsız olur da ahlaken olgun değilsek, hamsak, nobransak, cimriyse tam inanmış sayılmayız. Dedikodu cuysak, laf taşıyorsak, insanlar hakkında hep kötü zan besliyorsak gerçek bir mümin değiliz. Hakikatte asiyiz. İbadetlerimizle gurur duyuyorsak, insanların dünyalıklarında gözümüz varsa tüm ibadetlerimiz bir gösterişten ibaret. Kendimizi aldatıyor, nefsimizi tatmin ediyoruz. Tanıdık dinar bir doktordan naklediyorlar: Size sakallı bir adamla çarşafı bir kadının kürtaj için geldiklerini ve bunların sayılarının az olmadığını söyleyen inanır mısınız? Şaştım, ilk defa duyuyordum bu itirafı. Demek ki görüntü ile gerçek her zaman örtüşmüyor. Dışı yeşil içi kırmızı karpuz misali olanlar az değil toplumumuzda. Açık saçık bayanların cami avlusuna girdiklerini görüp çok yadırgamıştım geçenlerde. Göz ucuyla takip ettiğimde onların mescide girdiklerini görmek beni hayli şaşırtmıştı da eşim olayı açıklığa kavuşturdu. Çantalarından çıkardıkları eşarp ve eteklerle namaz kıldıklarını söylemişti de beni sui-zannımdan dolayı utandırmıştı. İşte şekille ö-zün her şeyi göstermediğinin açık kanıtı. Kadın ağlıyor kocasına. Oysa hayattayken ne kavgalar etmişlerdi. İşte hayat buydu. Birden bir kalp krizi ve ölüm. Oysa benim daha ne kadar yapacağım işler vardı. Oysa uzun bir ahret yolculuğunun kapısında ve hiçbir Hazırlığımız da yok. Hep emekliliği bekliyoruz, hep erteliyoruz. Ertelenen İslami hayat bir türlü yaşanmaz, yaşanamaz hale geliyor. Bir hayal ve ütopya oluyor. Oysa gün bu gündür diyen sufi felsefe ne kadar isabetli demek. An bu andır, an bu andır ,an bu an. Şeyh Galip dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu dem dememiş miydi şiirinde?

Ahmet Kemal

HAYATIMIN GÜZEL ANLARI

HAYATIMIN GÜZEL ANLARI

Bundan birkaç yıl önceydi. Bir derneğin lokalinde otuyordum. Takım elbiseli bir adam içeri girdi. 'Hoş geldin' dedim. Tokalaştık. İlim Yayma Cemiyeti değil mi burası? Evet 'dedim. 'Başkanı arıyorum' dedi. 'Yok, burada' dedim. 'Yarın gelin'.

Ertesi gün yine oradaydık, yine aynı vakitte geldi aynı adam. Yine Başkanı sordu. Yine Başkan yoktu. Bu kez onu oturmaya ve başkanı beklemeye davet ettim. Oturdu. Sohbet etmeye başladık. Nereden gelip nereye gittiğini sordum. Siirtli olduğunu, buraya tayin olduğunu, geldiği yerde aynı derneğin şubesinde görev yaptığını, burada da hizmetlerine devam etmek istediğini bildirdi.

'Olur' dedim 'Ben Başkanın kardeşiyim, sen bizim yönetim toplantımıza gel'. 'Tamam' dedi. Ayrıldık bir iki hoşbeşten sonra. Çay ikram edebildik o gün kendisine sadece. Sonradan uzun sürecek dostluğumuz böyle başladı.

Bir devlet dairesinde müdür yardımcısı idi. Lojmana yerleşmişti. Lojman benim oturduğum ilçedeydi. İhtiyacı olan her şeyi bana soruyordu. Öğlenleri şehirdeki dernek merkezinde hizmetlinin kaynattığı çorbadan içiyorduk beraberce. Akşamları beraber eve gider olmuştuk. Özel arabası vardı. Sabahları da beni almaya başlamıştı. Onun işyerinden sonra ben biraz yürüyordum.

Abimle tanıştırmış, hakkında araştırma yapmıştım. Geldiği vilayetteki dernek başkanı aramıştı.' Ona güvenin demişti. Seyittir ama bunu saklar. Onunla övünmek istemez. Çalışkandır, alçak gönüllüdür. İnançlı ve erdemlidir. Kıymetini bilin.'

Böyle başladı dostluğumuz. Ailece de görüşmeye başladık. Yediğimiz, içtiğimiz ayrı gitmez olmuştu. Onu eşim dostumla tanıştırdım. Ama o beni satmadı. Abimle de dost oldu. İkimizin manevi kardeşi oldu. Bütün ailemizi tanıdı. Bizimle oturup kalktı. 'Kankan' diyorlardı bana onun için.

Onu gittiğim her yere götürdüm. Bir günümüz ayrı geçmiyordu. Sonra belediyede müdür oldu. Resmi arabayla beni de her yere taşımaya başladı. Bütün faaliyetlerimize katkıda bulunuyordu.

Yıllar önce ettiğim duaları hatırladım. Allah'ım beni sofi ve seyitlere yoldaş eyle diyordum. Olmuştu, duam kabul olmuştu. Bu duayı da bilinç dışı yaptığımı eminim. Duayı da bana o yaptırmıştı. İstetmiş ve buldurmuştu. Hayatımın her döneminde seyitlerle arkadaş olmuştum.

Seyit Adnan, Mustafa, Rıdvan, daha ismini şu an hatırlayamadığım niceleri. Daha dün Seyit komşumuz bizi kente giderken arabasın almış gideceğimiz yere götürmüştü. Bizim evde kiracı olan bir sürü seyit dost ve arkadaşlarımız olmuştu. Seyithan, Seyit Enes.

Seyit Rıdvan öğretmen olarak tayin olduğum ilçede iş bulup yerleşmişti. Bu ne büyük tesadüftü. Hayatımın her anı bu şekil tevafuk sayılabilecek tesadüflerle doluydu.

Ahmet Kemal

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER 2

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER

2

Daha önce bu konuya giriş yapmış, bu gün içinse çareleri araştıracağımızı yazmıştık. Öncelikle eğitim alanında yapacaklarımız hatırlatmakta fayda var.

Bu alandaki önerilerimiz eğitim üzerine yazılarımızda açıklamıştık. Burada özetlemekte yarar var. Öncelikle dindar ve ahlaklı nesiller yetiştirmek zorundayız. Dahası dindar nesillerin yetişmesi için yasakların kaldırılması, gerekli, dini ve ahlaki eğitimin verilmesi şarttır. Bu güne kadar verilen eğitimin laik eğitim adı altında dindışı eğitimi olduğunu söylemeye gerek var mıdır bilmiyorum.

Öğrencinin dinini öğrenmesi, öğrendiklerini uygulaması için gerekli ortamlar son derece kısıtlı, hatta yasaklı bir durumdadır. Batıda din eğitimi kilisede verilir ve bu eğitim için özel ve yeterli bir vakit verilirken, bizde bir saatlik in dersinin olsa olsa dine yabancı bir nesil yetiştirdiğini görmek için üstün zekalı olmaya gerek yok sanırım.

Beş vakit namazın farz olduğunu teorik bir şekilde öğrenen öğrenci bu ibadetini yapmaya olanak bulamıyordu daha bu güne kadar. Bu günde yılların getirdiği öğrenci alışkanlıkları ve toplumsal baskı yüzünden bu ortam oluşmamakta, dindar ailelerin çocukları yarım yamalak öğrendikleri dinlerini yaşama alanına geçirememektedirler.

Dahası Cuma namazını farziyyetini, bunun toplumsal sorunların çözüldüğü bir namaz, daha ileri giderek bu günün Müslümanların bayramı olduğunu öğrenen genç bütün bu teoride öğrendiklerinin pratiğe geçmediğini görmekte, hali hazırdaki durumun defakto bir durum olduğunu yıllardan beri bizzat yaşayarak içselleştirmiş bulunmakta, aksinin olabilirliğini düşünmemektedir, hatta hayal edememektedir bile.

Ayrıca okul ortamında oluşan seküler yaşam biçiminin yansıması, öğrencinin öğrendiklerini uygulamasına izin vermemekte, mahalle baskısının ağırlığı buna imkan vermemektedir. Bu mahalle baskısının kırılması oldukça zordur. Ancak din özgürlüğünün artması, uygulama imkan ve şartlarının oluşması belki zaman içinde gidişatı değiştirebilecektir.

Benim çocukluk yıllarımda lise öğrenimi gören bir komşumuzun arkadaşları tarafından sırf evinde gizli gizli namaz kıldığı için imam diye nitelendirilmesi sonucu namazını lise sonlarına ertelediği ancak üniversiteyi bitirdiği, hayata atıldığı halde bile geri dönmemiştir.

(Devam edecek)

Ahmet Kemal

AİLE ÇATIRDIYOR

AİLE ÇATIRDIYOR

İletişim çağında iletişimsizliğin aileyi adım adım yıkıma götürdüğünü seyrediyoruz. Seyrediyoruz diyorum çünkü pek bir şey yapamıyoruz. İnsanların birbirini dinlememesi, dinlese de peşin hükümler yüzünden anlamaması bir vakıa. Dahası maddi kalkınmanın bağımsızlaştırdığı bireylerin birbirine minnetsiz davranışları bu yıkımı tetiklemektedir. Çocukluktan beri bir arada eğitim gören karşı cins birbirini bir türlü tanıyamamakta, ani kararlar ve aceleci birliktelikler, düşünmeden taşınmadan yapılan evlilikler kısa zamanda düş kırıklığına yol açıyor, bu düş kırıklıkları da aile yapısını daha kurulmadan dağıtıyor.

Kişilik olarak egoizmin aşılandığı bireyler birbirlerine tahammül sıkıntısı yaşamakta ve bu tahammülsüzlük boşanmaların kapısını açıyor. Alt yapısı tam hazırlanmadan yapılan evlilikler kısa süren bir beraberliğe dönüşüyor, ikili daha birbirini tanıyamadan ayrılış noktasında buluyor kendisini.

Her iki cins kendisinin mutlu edilmesini bekliyor, beklentiler aşırıya vardırılarak mutsuzluk kıyısına varılıyor. Bu mutsuzluk giderek derinleşiyor, çiftlerin akrabaları devreye giriyor, kimse ne olup bittiğini anlamadan ayrılış çareleri aranıyor.

Önceden hesaba katılmayan eğitim ve çevre faktörleri daha sonra yuvayı bozucu faktörler olarak devreye girmekte gecikmiyor. Aynı inanç değerlerini taşımayan bireyler daha sonra bu değerler yüzünden birlikteliklerini zayıflatıyor. Zayıflayan bu beraberlik en ufak bir fırsatta büyük bir yara alarak yok oluşa doğru yol alıyor.

Farklı gelenek ve göreneklere sahip bireyler de sırf bu farklılık yüzünden birleşmelerine ara vermekte, yuvalarını terk ederek ayır yaşamaya karar vermekte, arada kalan çocuklar büyük bir tıravmayla büyüyerek sağlıksız bireyler olarak hayatlarını sürdürmek zorunda kalmaktadırlar.

Aile ve çevre faktörlerinin, eğitimsizliğin, yanlış anlamaların, iletişimsizliğin bütün birliktelikleri yok etmeye yöneldiği ortamdayız. Hiç bir aile eğitimi almayan bireyler geçmişin yanlışları. Öğrenilmiş yanlış davranışlar kurulan yeni aile birliğini tehdit ediyor.

Dünyanın kendi etrafında döndüğü sanısıyla yetiştirilen bireyler hep ilgiyi karşı taraftan beklemekte, bu da birlikteliğin devamına zarar vermektedir. Hazcı bir kişilikte yetişen nesiller hayal ettikleri hazlara kısa zamanda ulamayınca isyan ediyor, sevgiler düşmanlığa dönüşüyor, ayrılıklar için en ufak fırsatlar kaçırılmayarak aile kurumunun yıkılma çalışması başlıyor.

Bütün bu nedenler göz önüne alınırsa boşanmaların neden bu kadar arttığını anlayabiliriz. Feminizmin tavan yaptığı günümüzde aile kurumunun ayakta kalabilmesinin mucize olduğu artık anlaşılmalı, kadın sığınma evlerinin varlığının da aile kurumunu tehdit ettiği apaçıktır.

Bunca olumsuzlukların varlığı düşünülürse ailelerin yıkılmasının sürpriz olmayacağı anlaşılabilir. Sosyal devlet ve belediyeçilik anlayışının aile kurumuna sahip çıkması, onu sürdürebilmenin kurum ve kuruluşlarının devreye sokularak ailenin desteklenmesi zaruret halini almıştır.

Ahmet Kemal

YABANCILAŞMA

YABANCILAŞMA

Yabancılaşma ülkemizde 200 yıllık bir mazisi olan büyük trajedi. Bu trajediyi yaşamamız kaçınılmazdı. İslam ülkesi olan Osmanlının devlet-i ebed müddet anlayışı kendini beğenme ve düşmanı küçük görme anlayışı, Müslüman dün dünyayı gaflete düşürmüştür.

Bu gaflet o kadar ileri boyutlara varmıştır ki batı dünyasının Reform ve Rönesans hareketleri görmezden gelinmiş, kaplumbağa ile yarışan tavşan misali koca yüzyıllar uykuda geçirilmiştir. Rönesans ve reformlar ardından sanayi devrimini başaran batı İslam dünyasını yıkmak en azından ilerlemesini durdurmak, parçalamak ve yok etme peşine düşmüştür. Bunun için de gereken her türlü hazırlığı yapmış, oryantalizm çalışmalarıyla planlarını sinsice yürürlüğe koymuştur.

Bu planlardan biri de doğu insanını kendine yabancılaştırma, özünden, geleneklerinden giderek dininden koparma, dinsizleştirme, yapabilirlerse Hristiyanlaştırma politikasıdır. Öncelikle bu ülkelerdeki eğitim politikalarına el atılmış, oradan kendilerine düşman, batı medeniyetine ve insanına hayran, özüne yabancı, maymunvari taklitçi insan tipi yetiştirmişlerdir.

Bu yabancılaşma ve yabancılaştırma hareketi sistemli ve planlı bir şekilde gerçekleştirilmiştir. Bu hareket o derce ileri gitmiştir ki evinden atasından, ana ocağından koparılan saf temiz Anadolu evlatları dinine, inancına düşman, kendi halkını ve içinden çıktığı toplumu hor ve hakir görerek aşağılayan bir insan tipi haline gelmiştir.

Bu yabancılaşma o kadar ileri varmıştır ki her alanda batı hayranlığı ilerlemiş, tüm iyi örnekler oradan alınmış, batı karşısında aşağılık kompleksine kadar ileri vardırılmıştır. Bu aşağılık kompleksiyle batılı gibi giyinme,, onun gibi düşünme, onun gibi inanmaya kadar vardırırmıştır işiama ona yine de yaranamamıştır. Bu alanda batıdan çok batıcı olmuş ama kendini bir türlü efendisine beğendiremeyen uşak misali palyaço durumuna düşmüştür.

Batılaşmacı insan tipi batının maskarası olmuştama bir türlü kendisine saygı duyulan kişilik geliştirememiştir. Bu yabancılaşan aydının ilk resmini açık seçik olarak ilk defa Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Yaban adlı romanında görüyoruz. Oradaki aydın tipinin Albert Camus 'nün yabancısından daha aşağı kalır yanı yoktur çevresiyle yabancılaşmakta. Biz dek i yaban toplumu, gelenekleri ve inancına da yabancıdır, düşünce dünyasına da...

Bu kendine ve milletine yabancılaşma en çok aydında kendini göstermiş, sonra bu iş siyasetçiye sıçramış, şimdise giderek toplumun alt katmanlarına doğru ilerlemeye başlamıştır. Bu bir yenilenme değil bir çürümedir, bir doğrulma, dirilme değil, bir hastalık halidir ki çaresizdir ve ölümcüldür. Toplumun tümünü kaplamadan yok edilmesi gereken bir metamorfozdur.

Çaresi milletin değerlerine, inanç ve düşüncesine, yaşayış biçimine dönmektedir. Ancak bu da kolay başarılacak işlerden değildir. Top yekûn tüm kurum ve kuruluşlarıyla, başta eğitim kurumları ve bürokrasisiyle yeni baştan reorganizasyonuna tabi tutulmak gerektir. Bu yeniden dirilme demektir. Ölümden sonra dirilme bas'ü-bad'el mevt olarak adlandırılabilir bir diriliş hareketidir.

HAKİKATİ ARAMAK

HAKİKATİ ARAMAK

En büyük iş bu. Niçin arayacağız hakikati. Arayacağız çünkü yaradılış amacımız bu. Varlık misyonumuz bundan başkası değil. Kutsi hadiste ne buyruluyor: 'Ben bir gizli hazine idim, bilinmeyi istedim, alemleri yarattım'. İşte şaşkın insanoğlu dünyanın yaratıldığı günden beri insanoğlu hep bir arayış içinde olmuştur. Bu arayış esnasında bazen bulduğunu sanmış, bazen bulur gibi olmuş, bazen de tam zıddı bir buluşla aldanıp durmuştur. Bu aldanıştır ki insanlığı bunalımlardan bunalımlara sürüklemekte, savaşlardan savaşlara yuvarlamaktadır. İşte bu bunalım, buhran ve savaşlar büyük yıkımlara sebep olmakta, insanoğlu bu badirelerden büyük kayıplar, ziyan ve zararlarla çıkmaktadır. Her defasında büyük felaketlerle karşılaşan insanoğlu bir türlü akıllanmamaktadır. Oysa Yunus Emre'nin deyişiyle 'Şeriat, tarikat yoldur varana/ marifet, hakikat andan içeru'. Gidilecek yol belli iken bunca arayış niye diye sorası geliyor insanın. İşte insanoğlu o kadar zavallıdır ki hakikat güneşini ceketinin cebinde kaybetmiş, başka yerlerde aramakta. Bu arayış aslında daha büyük kayıpların habercisidir ve yanlış arayış sürdükçe kayıplar artmakta, insanoğlu felaketlerden felaketlere yuvarlanmaktadır. Hakikati arama işçisi olan insanoğlu bu hakikati arama macerasında oldukça tembel davranmakta, yanlışlardan yanlışlara gitmekte, yanlışlardan yanlışlara gidip gelmektedir. Meşhur Hocanın yaptığı gibi insanoğlu kaybettiği hakikati kaybettiği yerde değil, başka başka yerlerde aramaktadır. Emr olunduğu gibi dosdoğru olmak yerine hep yanlış yollara atılmakta insanoğlu ve kendini bu arayış macerasında mahv-u perişan etmektedir. İşte Kutsal kelimada buyrulduğu gibi; 'insan elbette ziyandadır', hakikati gün gibi önümüze çıkmakta, 'insanoğlu zalim ve cehuldur' gerçeğiyle yüz yüze gelmekteyiz. Dini hayatımızın bu alanda tuttuğu ışık şer güçlerin engellemeleriyle karartılmak istenmektedir. Bu hakikati arama macerası insanlığın ilk gününden bu güne sürmektedir. Bu arayış bazen büyük yanlışlarla sürmüş, insanoğlunun önüne hakikat yerine büyük yalanlar getirilmiş, büyük kitleler zaman zaman bu yalanlarla aldatılmış oyalanmış ama bu aldatılma hiçbir zaman sonsuzca olmamış olamamıştır. Çünkü 'hak geldi batıl zail oldu hükmü apaçık ortadadır. Batıl kuşkusuz yok olmaya mahkûmdur ifadesiyle asıl zaferin hakkın ve hakikatin olacağı ilan edilmiştir. İnsanoğlunun bu büyük macerası zor ve meşakkatli bir yolculuktur, ancak zor olduğu kadar da kutlu bir yolculuktur. Bu yolculuk aslında ahsen-i takvim: en güzel yaratılıştaki olan insanoğlunun nefesine uyması sonucu yuvarlandığı esfel-i safilin: aşağıların aşağısından kurtuluşu ve tekrar yaradılış gayesine dönüş macerasıdır. Bu macera kutlu bir maceradır ve insanoğlunun en büyük ve en değerli macerasıdır. Kutlu bir yolculuktur bu. Bütün yolculukların üstünde bir değere haizdir. Seyri süluk budur tasavvufta. İnsanı kamilin bulunması yoludur bu. Kamil insana ulaşma yolculuğudur bu. Kutlu olsun

Ahmet Kemal

TEKKE DERGÂH ZAVİYELER VE RİBATLAR

TEKKE DERGÂH ZAVİYELER VE RİBATLAR

Eğitimde en önemli faktörün ailelerin eğitimi olduğu, eğitimin öncelikli meselesinin en önemli unsuru bu. Bu mesele halledilmeden eğitimin en önemli bir ayağı her zaman eksik kalacaktır. Eğitimin üç sacayağından biri bu. Aile, sokak ve okul. Ailenin eğitimi halledilmeden eğitimde hiçbir şey halledilemez.

Eğitim için yapılan ve yapılacak bir sürü şeyler dışında yapılması gerekenlerden biri de tekke, zaviye ve dergahların ve ribatların yeniden ihya edilmesidir. Bunun için yapılması gereken ilk şey ise tekke ve zaviyeleri yasaklayan tekke ve zaviyeler kanunun kaldırılması ve müesseselerin ihyasıdır. Toplumumuzu eğiten bir kurum olarak bu müesseselerin yokluğu büyük bir eksikliklerdir.

Şimdi yapılması gereken bu tarihi yanılığdan vazgeçmektir. Toplum hayatı boyu koruyan ve kollayan, bireyleri hayatı boyu eğiten bu müesseselerin yokluğu bugün iyiden iyiye hissedilmektedir. Alevilik meselesinin de halli burada yatmaktadır. Çünkü Alevilik bir din değil İslam içerisinde bir uygulama, mezhep ve yol demektir. Bu mezhep ve yol giderek aynı mezhep içerisinde bir tarikat haline almış, Bektaşiliğin engin hoş görüşüne sığınarak hayatlarını idame ettirmeye çalışmış, burada mezhep ve tarikat iç içe geçmiştir.

Camilerin Sünniliğin merkezi olmasına karşılık cem evleri de Aleviliğin merkezi ve ibadet yeri olmuştur. İşte bu ve benzeri bütün hata ve yanlışların düzeltilmesi için gereken tekke ve zaviyelerin kaldırılmasına dair kanunun kaldırılıp onun yerine bu kurumları istismarcıların elinden kurtaracak, onları bir düzene kavuşturacak hukuk düzeninin sağlanmasıdır. İşin asıl yönü de bu kurumların toplumsal fonksiyonlarının yeniden ikamesidir.

Halihazırda bu fonksiyonlarını illegal bir şekilde sürdürmektedir bu kurumlar. Kanun adamlarının ve sistemin de göz yumarak onayladıkları bu durum ile ebet sürdürülemez. Çünkü bu illegalite bu kurumların istismarına ve kirli amaçlar için kullanılmasına yol açmakta ve bu durum bu tür kurumların olumlu işlevlerini olumsuzla çevirmektedir. Bu kurumlar medreseler gibi Osmanlı'nın gerileme ve yıkılma dönemlerinde onunla birlikte tefessüh etmiş kurumlardı. Seyyid Abdülhakim Arvasi'nin ifadesiyle tekke ve zaviyeler o kanundan önce kendi kendisini kapatmıştı. Arvasi hazretlerinin kastettiği fili kapanma değil olumlu fonksiyonlarını icra edememe halidir ve aynı zamanda olumsuz bir fonksiyon icra ettikleri anlamındadır.

Geçmişte meşihat makamı nezaret ediyordu bu kurumlara. Şeyhlerin atanmasını, ehil kişilerin buraları sevk ve idare etmesini sağlıyordu. Ancak meşihat makamının da ehil olmayan ellere geçmesi yüzünden bu kurumlar da ehil olmayan müteşeyyih kişilerin eline geçmiştir. Böylece bu kurumlar ahlaki eğitim veren kurumlar olmak yerine toplumdaki genel bozulmaya ivme katan yerler haline gelmiştir. Yakup Kadri'nin Nur Baba romanını okursak bu kurumlardaki bozulmanın nerelere vardığını fark ederiz.

Şimdi ivedilikle yapılması gereken bu işin hukuki yönünün halledilerek bu kurumların sağlam bir yapıya kavuşturulması, ve bu kurumların toplum ve birey hayatındaki hayati rolüne kavuşturulmasıdır. Bu kanuni düzenlemeyle birlikte Diyanetin revize edilmesi ve bu kurumlara yön veren bir fonksiyona kavuşturulması lazımdır. Hatta daha ileri giderek diyebiliriz ki; Diyanet mezhepleri de hesaba katarak yeni bir yapılanmaya gitmeli, Şafii çoğunluğun olduğu yere Hanefi İmam ve müezzin tayin etmek gibi yanlışlara düşmemeli, yalnızca Hanefi mezhebini esas alan bu günkü tek yanlı durumundan kurtarılmalıdır.

Yapılması gereken işler çoktur. Her alanda bir revizyona ihtiyaç gösteren devlet yapısı baştan sona ele alınmalı hakim devlet değil hadim devlet düşüncesiyle yeniden yapılanmaya gidilmelidir.

Ahmet Kemal

KADIN VE ERKEK

KADIN VE ERKEK

Kadın evde dur durak bilmeden problem çıkarmakta. Çocukları evdeyken başka, yokken başka tavırlar sergilemekte. Bu birbirine zıt iki davranış ve karakteri bir kişilikte nasıl barındırabilmekte kocası buna şaşırmakta. Onun bu yanardöner hali kocasını iyice aptallaştırmakta ne yapacağını karısına her iki durumda da nasıl davranacağını bilememektedir.

Erkek işinde gücünde, kadın ondan ev işlerine katkı beklemekte, ev kadını olduğu halde feminizmde tavan yapmakta, çalışan kadınlar gibi ev işlerini bölüşmeye çalışmaktadır. Yorgun kocayı daha da yoracak teklifler getirmekte, kendini çalışan kadınlardan daha mağdur göstermektedir.

Kocasını bu konuyu gündeme getirmek istese: 'Aklın neredeydi çalışan kadın alsaydın, ben erkek olsaydım çalışan kadın alırdım.' diye kocasıyla alay etmekte, alay ettiğini belli de etmemekte hiç bozuntuya vermemektedir.

Bütün gün televizyon karşısında yemek programları ve bir sürü dizi izler, sağlık programlarına özenir, feminist fikirlerini geliştirir. Kocasını gelince ona bilemediği dille eziyet eder. Kocasını geldikten sonra evde tv hakimiyeti savaşı verir onunla.

İş cinselliğe gelince her akşam bir hastalık uydurur. Hastalıklar nöbette beklemekte, her akşam birini gündeme getirmekte, öyle sahici bir rol yapmaktadır ki kocası bile inanmak zorunda kalır. Hoş inanmasa ne yapacak. Emeline zorla ulaşamaz ya. Sonra erkeğin dışarda arayışları başlar.

Kadın günün birinde kızına gider. Birkaç akşam kalır. Koca evde yalnızdır. Telefonla hatırlarını sorar. Kocasına onu özleyip özlemediğini sorar. Koca kafasını dinlemiştir. Kocasını cevap veremez. İsrar edince gerçekleri söyler adam gayrı ihtiyari. Sonra kadın evine döner. Kocasını öpmek ister. Ağzı kokmaktadır.

Kadın güzelleşmeyi bilmemekte, kocasını hiçbir yönden mutlu edememektedir. Hiç farkında değildir. Çünkü o hayata hep feminist pencereden bakmaktadır. Çocuğunu da kendisi gibi yetiştirmiştir. Boynuz kulağı geçer. O da tam bir erkek düşmanıdır. Erkeği değil kendini mutlu etme, bencil hesapların peşinde koşmaktadır. Kendi mutluluğunun kocasının mutluluğundan geçtiğini bilmemektedir.

Ahmet Kemal

GELİR DAĞILIMINDAKİ DENGESİZLİK VE SOSYAL ADALET

1

GELİR DAĞILIMINDAKİ DENGESİZLİK VE SOSYAL ADALET 1

Eski Yunan filozoflarından biri 'toplumda en yüksek gelir sahibi ile en az gelir sahibi arasında 5 kattan fazla bir fark olursa o toplumda huzur olmaz' diyordu. Bu gün bu gelir farkının değil 5, 10 20, 30, belki de 100 kat olduğu bir gerçektir.

Toplumda gelir dağılımındaki bu adaletsizlik toplumsal olaylar kaçınılmaz olacak, sosyal çalkantılar, sosyal patlamalar doğaldır ve kaçınılmaz olarak karşımızda durmaktadır. Öyleyse yöneticilerimizin bu büyük gerçeği hatırlamalarında fayda var. Bu konuyu bilmek ve gerekli tedbirleri almak faydadan da öte zarurettir, olmazsa olmazlardan biridir, yöneticilerin en önemli işidir.

Bu iş öyle savsaklanacak, ötelenecek iş değildir. Bu iş toplumun huzur ve asayışı için başta gelen işlerdendir. Bu görev yöneticilerin ne önemli görevlerindendir ve en başta yapılması gereken, hayati derecede önemli işlerdendir.

Toplumsal kargaşanın, sokak gösterileri ve anarşinin kaynağında hep bu gelir dağılımındaki adaletsizlik yatmaktadır. Bu adaletsizliği düzeltmek, toplumsal adaleti sağlamak huzur ve güvenin kaynağı olduğu kadar devletin idamesi için de olmazsa olmaz işlerdendir.

'Devlet adaletle kaimdir' buyurmuş büyükler.' Zulüm ile abat olan kahr ile berbat olur' buyurmuşlar yine büyüklerimiz. İdareci bizzat zulüm etmiyor, adalete riayet ediyor, işlerinde adli ilahiye riayet ediyor ancak sosyal adaleti sağlamada, gelir dağılımındaki dengesizliği düzeltmede başarısız oluyorsa bizzat zulüm ediyor, emaneti gereği gibi yerine getiremiyor demektir. O halde adil bir yöneticinin yapması gereken en önemli iş budur, asla ve asla ihmale gelmez, getirilmemelidir.

Sosyal adalet, ferdi adalet kadar, belki ondan da fazla önemlidir. Sosyal adalet ve gelir dağılımındaki denge yönetimlerin baş sorunudur. Aksi halde meydana gelecek toplumsal olayların önünü almakta başarısız olacak, asayişin sağlanmasında güçlükler ortaya çıkacak, toplumsal huzur ve sosyal barış ortadan kalkacak, devletin hakimiyeti sarsılacaktır. Bu durum kötü niyetlilerin ekmeğine yağ sürecektir, sinsî planlarının tıkr tıkr yürümesini kolaylaştıracaktır.

Gelir dağılımı sosyal adaletsizliklerle dolu olan toplumlarda her geçen gün bir huzursuzluk baş gösterecek anarşi ve şiddet eylemleri kol gezecektir. Bu adaletsizliğin olduğu toplumlarda sosyal patlamaların önü alınamayacak, bu alanda başta polisiye tedbirler olmak üzere hiçbir tedbir işe yaramayacaktır.

O halde yöneticilerimizin yapması gereken en önemli iş bu konuyu masaya yatırmak, işin uzmanlarını toplayarak, neler yapılması gerektiğini öğrenmek ve en kısa ve emin yoldan gereken tedbirleri almaktır. Bu konuda gerekirse acil eylem planları yapılarak, çıkacak karışıklıklara önlem almak zarurettir.

Bu gün toplumsal gelir dağılımı öyle müthiş boyutlara varmıştır ki, yüksek gelir grupları ayrı sosyal sınıflar oluşturmuşlardır. Bu sosyal sınıflar toplum içinde derin ayrımlar oluşturmuş, gerek yaşam stili gerekse yaşam anlayışı bakımından derin ayrımlara sebep olmuştur. Toplumun en üst tabakasını oluşturan yüksek gelir grupları her yönden topluma yabancılaşmış, toplumu aşağılamaya, hor görmeye, itelemeye başlamışlar, onlarla toplum arasında derin uçurumlar açılmıştır.

Bu yüksek zümre topluma yukarıdan bakmaya başlamış, halkı hiçe sayan tavırlarıyla, halkın düşmanı haline gelmiştir. Bu yüksek zümre demokrasiyi de hiçe sayarak, toplumda karışıklıklar çıkararak yönetim değişikliği yapmaya yeltenecek, kendisinin sebep olduğu durumdan faydalanarak istediği sonuçları demokrasi dışı eylemlerle elde etmeye çalışmaktadır.

Bu duruma bakarak diyebiliriz ki demokratik yollarla iktidara gelen yöneticilerin yapması gereken ilk ve en önemli iş gelir dağılımını düzeltmektir.

Ahmet Kemal

RUH SAĞLIĞIMIZ BOZULUYOR

RUH SAĞLIĞIMIZ BOZULUYOR

Eskiden nasıldı? Bilmiyoruz. Ekonomik kalkınma ile birlikte ruh sağlığımızın bozulduğu ortaya çıkıyor. Zenginleşme ile birlikte meydana gelen, diğer bir deyişle maddi refahın getirdiği bir sorun mu bu bilmiyoruz. Bildiğimiz bir şey varsa o da giderek artan psikolojik sorunlarımız olduğu kesin. Bu yüzden geleceğin en önemli mesleği psikologluk ve psikiyatri olacak. Bu kesin.

Şimdi biz ne yapabiliriz? Bunu düşünelim. İnançlarımızın zayıfladığı, Allah ile irtibatımızın azaldığı, giderek koptuğu anlaşılıyor. Dünyevileşmenin çok ileri boyutlara vardığı, maddeci bir dünyanın kapımızı kırıp ruhumuzu işgal ettiği kesin.

İşte ruh dünyamız işgal edildi ve biz bu evden kovulduk. Şeytan ezeli arkadaşı nefisle gelip oturdu, yerleşti evimize. Bu iki ezeli düşmanımız bizi asli evimizden kovdu. Her şeyimiz maddileşti. Ruhumuz havasızlıktan öldü ölecek. Dikkat toplumca intihar ediyoruz.

İbadetlerimiz göstermelik. İbadetlerimizin ruhu çalınmış. Onu da o iki düşman kapıp götürmüş besbelli.

Ağlayamıyoruz. Ölümleri görüyoruz, görmezlikten geliyoruz. Dünyaya ve zevklerimizimize tapıyoruz. Ama artık o zevkler de bizi tatmin etmiyor. Aradığımız orada da yok. Bu yüzden birbirimize saldırıyoruz. Kendimizle ve çevremizle çatışıyor, büyük bir savaşa giriyoruz. Sonuçsuz bir savaş bu. Her hal-u karda mağlup olacak olan biziz.

Topluca intihar ediyoruz diyorum. Hedeflerimiz kalmamış varsa bile dünya üstüne. Amaçlarımız kalmamış varsa bile dünyevi ve faydasız. Hiçbiri bizi mutlu etmeyecek. Hepsini geçici hazlar üstüne kurulu. Kalıcı bir mutluluk sağlamıyor hiçbir dünyevi amaç ve hedef. O halde bir çıkış yolu bulmalıyız.

Bu çıkış yolu ne olabilir. Çağın, toplumun ve insanın Allah'a dönmesi. Kalbin mutluluğu onu anmakta. Dünyamızı yeniden kurgulamak zorundayız. İnananlar olarak inançsızlar gibi yaşıyorsak varılacak nokta buydu. Ve buraya vardık. Tabiri caizse uçurumun kenarına geldik son sürat gittiğimiz bu dünyevileşme yolunda. Manevi değerleri harcadık, heba ettik maddi varlıklara. İnsanı sevmeyi kaybettik, hayvan sevgisini kaybettik, kendimize olan sevgimiz de kalmadı artık.

Çünkü taptık nefsanî hazlarımıza. İlahlaştırdık nefislerimizi. Şeytan ve nefis esir aldı bizi. Boyun eğdik onlara. Şimdi kalkıp diyoruz ki ne oldu bize. Ne olacak düşmana teslim olmuşuz. Ve o düşman içerde. Düşman işgal etmiş bütün manevî kalelerimizi. Ruhumuz kararmış bizim. İşte bu yüzden mutsuzuz. Bu yüzden psikolojimiz bozuk. Bu yüzden toplumca çıldırıyoruz.

Herkes cehennem artık bizim için. Başkaları cehennem diyoruz. Oysa cehennem bizim içimizde. İç dünyamız kalmamış. Ne kitap okuyoruz, bir şey öğrenmeye açığız. Her şeyi biz biliyoruz. En iyi, en doğru biziz. Kimseden yardım almıyoruz. Nasihatler bize kar etmiyor. Öğüt dinlemiyoruz.

Sorunlarımız çok artık. Taşıyamıyoruz. Ya da sorunsuzuz. Sorunsuzluk en büyük sorun artık. Erdemlerimiz kaybolmuş. Bu gün insanlar için ne yaptım diye sormuyoruz kendimize. Bugün insanlar bizim için ne yaptı diyoruz. Hep başkalarından bir şeyler bekliyoruz.

Fakirlere, muhtaçlara düşmanız. Göçmenleri sevmiyoruz. Başkalarının felaketlerine biganeyiz. Daha fazla harcamak, daha fazla tüketmek peşindeyiz. Bu işin sonu nereye varacak. Bu gidişe bir dur demek zorundayız. Toplumca, milletçe felaketlere sürükleniyoruz. S.O.S, S.O.S. S.O.S.

Ahmet Kemal

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER 3 ÇARE (MEDYA)

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER

3

ÇARE (MEDYA)

Bu yazımızda meselenin medya ayağını konuşuyor olacağız. Ahlaki dejenerasyonda eğitim kadar medyanın da büyük rolü ve etkisi vardır. Bu gün karşımıza çıkan tecavüz ve katliamlarda medyanın rolü azımsanmayacak boyutlardadır. Dizi filmlerde özendirme boyutlarına varan tecavüz vakaları, en ince ayrıntılarına kadar varan cinayet sahneleri kitlelerin şuuraltını harekete geçirmektedir. Fatmagül'ün Suçu dizisindeki tecavüzün sıradanlaştırıcı gösterimi bu gün tecavüz vakalarının sıradanlaşmasında büyük rol oynamamış mıdır dersiniz.

Bir zamanlar bir kadının intiharını konu edinen bir dizi gösterime girmiş, sürekli tekrarlanan intihar sahnesi birçok intihara sebebiyet vermişti. Dizilerle ekilen bu zehir tohumları zamanı gelince boy vermiş, acı meyvelerini vermekte gecikmemişti.

Medyanın süslü yaşantıları öne çıkarması, cinselliği öne çıkarması, cinayet vakalarını sürekli tekrarlayarak gündelik olaylar gibi sıradanlaştırması bu günkü faciaların gerçek müsebbibi değil midir?

Bundan 1, 15 yıl öncesine gidelim. 28 Şubat'ta medyanın dindar öğrencileri sınıf çatısında Cuma namazı kıldılar diye linç etmesi, dindarların medya tarafından mahalle baskısına alınması, kötü, öcü gösterilmesi kitleleri din dışına itelemiş ve bugünkü sonuçlara ulaşmış olamaz mı? Başörtülü öğrencilerin uğradığı ötekileştirme medya tarafından alkışlanmış, inançlı insanlar aşağılanmış, manevi değerler erozyona uğratılmıştır.

Öncelikle medyanın günah defterini açması ve geçmişini temizlemesi gerekir. Bu gün bile in adına büyük yanlışlara saplanan bir medya insanımızın manevi değerler yönünden yozlaşmasında büyük pay sahibidir.

Medyanın bu gün geçmişte yaptıklarının da günahını yüklenerek, hatasını itiraf etmesi, kendini yeniden dizayn ederek halkın dini duygularını örseleyici tavrı ve tutumundan sıyrılması gerekir.

Bir din müşaviri bile bulundurmayan, bu yıl hac kurban bayramına rastladı diyerek halkın inanç değerlerine yabancı kalabilen bu müstemleke basın aslında olmuş ve olacak tün cinayet, tecavüz ve benzeri sapıklık ve çarpıklıklardan sorumludur.

Bütün iyi şeylerin önündeki en büyük engel ve büyük kötü fiillerin bombalayıcısı durumundaki basın her kötü olayın baş sorumlusudur. Bu böyle bilinmeli ve revizyona en başta ondan başlanmalıdır.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

AHLAKİ YOZLAŞMA 4 (uyuşturucu, sahtekarlık, Osmanlıca ve ahlaklı nesiller)

AHLAKİ YOZLAŞMA

4

(uyuşturucu, sahtekarlık, Osmanlıca ve ahlaklı nesiller)

Adam feryat ediyor. Bu mahalle dindarlığıyla bilinen, ahlaken mazbut, mutaassıp bir mahalle. Ama gel gör ki uyuşturucunun mekanı haline gelmiş. Gençler uyuşturucuya müptela oluyor ve git gide artıyor bu iptila. 'Allah rızası için bir şey yapın' diyor.

Bu mahallede büyük alimler yaşamış, marka insanlar. Kentin en dindar muhiti bilinir eskiden beri. Gel gör ki şimdi emniyetin uyuşturucu muhiti olarak kayıtlara geçtiği bir yer haline geldi. Aynı özellikleri benzer bir köy için de geçerli. Ama gel gör ki aynı durum onun için de geçerli bu günlerde. Polis kayıtları bunu belgeliyor. Dahası sürekli yapılan aramalar ve bulgular da olayı şöhretli kılıyor.

Bu durum mutaassıplıkla ahlakiliğin aynı oranda ilerlemediğini, klasik dindarlığın hayatı kuşatmaya yetmediğini gösteriyor. Demek ki daha başka şeyler gerekli. Geleneğe bağlılık anlamına gelen bir taassubi dindarlık sorunlarımızı çözmeye yetmiyor.

Dini yeniden yorumlamaya, klasik anlayışlarımızı masaya yatırmaya ihtiyacımız var. Yalnızca ferdi hayatla sınırlı olan bir dindarlık anlayışı bu gün her alanda yetersiz kalıyor, bir aile dindarlık içinde kendi hayatını sürdürürken komşu ailede yangın başlıyor, din duygusundan uzak bir yaşam kişileri her türlü kötü alışkanlığa sevk ediyor. Buna karşın komşusu olup bitene seyirci kalarak ferdi planda camiden eve, evden camiye dindarlığını sürdürüyor.

Şimdi kalkmış bütün bu olup biten arasında biz Osmanlıca tartışmalarına katılıyor, Osmanlıca okutulsun mu, okutulmasın mı, okutulacaksa zorunlu mu olsun seçmeli mi olsun yahut okullar sınıflandırılarak hangi okullarda zorunlu olsun, hangi seçmeli olsun, tartışmasına katılıyor, gençliğin bu korkunç dramına bigane kalıyoruz. Toplumca bu dertleri önümüze koyup, kara kara düşüneceğimize yahut kara kara düşünmek yerine bir çözüm üreteceğimize biz neler yapıyoruz. Evet, onun da tartışılması lazım. Ancak bu gibi konuların toplumsal yozlaşmamızın önüne geçmek gibi projelerimizin olmamasını gerektirmez. Evet, acilen bu konularda fikir jimnastiği yapmak lazım, fikir jimnastiği yetmez, beyin fırtınası gerekir.

Bu ortamda belki de aynı sorunla birlikte eğitim sorunsalını da düşünmemiz gerekli, onun bir parçası olan Osmanlıca'yı da, Kuran-ı Kerim derslerini de, dinin doğru anlaşılmasını da ahlaki nesiller yetiştirmeyi de hesaba katmamız gerekir. Çünkü bunlar bir bütünün parçasıdır.

Dahası harf devrimiyle kültürel kopukluk yaşayan millet batı kültürüne endekslenmiş, bunu sonucu da batı gençliğinin içine düştüğü ruhi bunalımları Türk gençliğinin de malı olmuştur. Dini değerlerden uzak bir nesil yetiştiren, köklerinden koparılmış bir neslin trajedisidir bu. Bir milletin geleceğinin bu şekilde bir uçurum kenarına varışının nedenlerinin iyi düşünülmesi zorunludur. Buradan kurtuluşunun reçetelerinin yazılması ve ilaçların kullanılarak tedavisinin sağlanması hayati bir davadır.

Milletçe top yekûn kurtuluşumuzun anahtarı eğitimde ve daha ahlaki ve maneviyat değerlerine bağlı bir toplum oluşturmamıza bağlıdır. Her yönüyle dini daha iyi anlayan ve dini, ahlaki değerleri yaşantı haline getiren bir toplum olabilmek, kültürsüz bir ortamdan çıkıp daha bilgili, kültürlü bir hayatı kuşanarak sorunlarımızı halletme yolunda daha çok geç kalmadan gerekli, zorunlu, hatta hayati adımları atmamız.

Ahmet Kemal

ÖLÜM VE ACI

ÖLÜM VE ACI

İki ölüm şiiri yazdım, hatta üç. Sınavda görevliydim. Sıkıntıdan şiirler yazdım. Behey ölüm, Şaban abi bana bunu yapmayacaktın şiirleri onlardandır. Ölümün işaretiymiş. Art arda iki ölüm acısı yaşadım. İkisi de genç ölümler. İkisi de hayatlarının baharında.

Birincisi en acı ölümdü. İntihar. Askerlik dönüşü bunalıma düşen çocuk, bunalımdan çıkamıyor. Doktora gidiyor, hap kullanıyor, ama kifayet etmiyor.

İkincisi öz yeğenim. O da askerlik dönüşü. Yine askerlik stresi. Ama bu kez şofben kazası. İntihardan şüphelendik ama değildi. Art arda iki ölüm şok etkisi yarattı bizde.

İzmir'e gidip onu aldık. Ağladım intihar olmadığını öğrenince. Bir sekine geldi çöktü üzerime.

Otopsi yapmışlar. Yüzüne baktım yaralı. Su içinde kalmış, şişmiş. İki gün kalmış banyoda. Sular alt daireye akmış. Öyle fark etmişler. Kapıyı çilingir açmış polisle. Banyo tamamen is olmuş. 2 gün boyunca yanmış şofben. Sönmesi lazımken sönmemiş. Şofben bacasına iki kuş girip ölmüş.

20 yıl kiracı oldukları yerde yaşamışlar. Yeğen ölüme gitmiş adeta. Abisi ona daire kiralamış. 3 aylık ödemesini yapmış. Doğalgazını, suyun, elektriğini açmış. O da elektriği, suyu olmayan bu evi benimseyememiş. İntihar eden akrabamız namazında, niyazında, tarikat ehli bir genç. O da askerden yeni gelmiş. Her ikisi de hayatın baharında.

Bu sömestr bana zehir oldu. Nerden yazdım ben ölüm şiirlerini. Yazmaz olaydım. Peş peşe gelen bu iki acı beni sarstı. Onlarla bir kere daha öldüm, bir kere daha acılarımla dirildim. Bu tatil bana zehir oldu.

Eniştenin deyişle' Allah'ım bize sabır yağdır'. Evladını kaybetmesinin öncesinde Kur'an-ı Kerim'i tetebbu ederken rastlamış bu duaya, bir anlam verememiş. Başına gelince anlamış.

İzmir'den alıp geldiğimiz cenazeyi abimin evinin önünde soğutmalı tabuta koymuşlardı. Babası üst katta yeğenin evinde misafir. Oğlum alt katta evin önünde tabutta ben sıcak yerde üstteyim. Soğuk kış gecesinde soğutmalı tabuttaki oğlunu düşünerek acı çekiyor baba. O zaman diyor işte bu duayı hatırladım ve uyuyabildim ancak onca yorgun ve uykusuz gecelerden sonra...

Bizse önceki intihar olayından sonra hiç değilse intihar olmadığını, kazai bir ölüm olduğunu düşünerek müteselli idik. Hatta bu ölümün hükmi şahadet olduğunu düşünerek rahatlıyorduk. Ahlaki noktada oldukça ileri olan yeğenimizin ameli kusurlarının da bu şahadetle affolunacağını düşünerek teselli ediyorduk kendimizi.

Tarikat ehli olan akrabamızın intihar etmesi biz oldukça sarmıştı. Acı üstüne gelen bu acı biz oldukça hırpaladı. İntihar etmeden önce sabah namazına camiye gitmiş, çorbasını içmiş, gelip tekrar yatmıştı. Evlerinin alt katında rahmetli dedesinin evinde yalnız kalıyor, bazı geceler babasının evine çıkıyor, korkuyorum diyerek babası yahut annesiyle birlikte yatıyormuş.

O gün arkadaşlarımla kalacağım diyerek alt katı tercih etmiş. Ama kimseyi çağırılmamış eve. Tavanda babaannesinin yoğurt vurarak ayran yapmak için kullandığı demir kancaya kısa mesafeli ip bağlayarak asmış kendisini. Ama boğazında derin tırnak izleri varmış. Anlaşılan ölümü görünce vazgeçmek istemiş, can havliyle kurtulmaya çabalamış ama nafiye.

Ahmet Kemal

TOPLUMUMUZ VE İNSAN YAPIMIZ

TOPLUMUMUZ VE İNSAN YAPIMIZ

Hayatımız pamuk ipliğine bağlı. Her an ölümle karşı karşıyayız. Ölüm bize ne uzak/ölüm bize ne yakın/ölümsüzlüğü tattık /bize ne yapsın ölüm' diyen şairi anmak gerekecek burada. O da kanser gibi amansız bir hastalıktan ölmüştü. (Mehmet Akif İnan)

Bir yandan hastalıklar, diğer yandan toplumumuz için bir vakıa haline gelen intihar vakaları, öldürmeler hayatta kalmamızı oldukça zorlaştırmakta. Toplumun mutsuzluğun yol açtığı depresyon en büyük tehlike. Hayattan zevk almayan, alamayan toplum ne denli zenginleşirse zenginleşsin bir değer ifade etmiyor.

O halde ne yapmalıyız. Bunca yıldır dini değerlerin yozlaşması, hayatın alabildiğine maddileşmesi, insanların sözde inançlı ama özde maddeci bir kişiliğe düşmeleri her şeyi berbat eden bir durum. Ne denli ekonomik olanaklara kavuşursa kavuşsun mutlu olamıyor, yaşama sevincini hissedemiyor insan.

Her şeyiyle Batılaşmış, maddeci bir felsefeyle yaşamaya başlamış bir Müslüman toplum, adı ne denli Müslüman olursa olsun gerçekte maddeci bir kişiliktir, erdemden ve yardımlaşma duygusundan uzak bu kişilik yapısı kendi kendisinin canavarı haline gelebiliyor.

Cömertlik ve fakirleri koruma, yardımlaşma duygusundan uzak, bencil yaşama duygusuna sahip insanın yaşama sevinci duyması imkansız. İyilik yapma ve bununla yaşama aşkına kavuşamamış insan tipi her zaman için kendi kendine zararlı bir varlık haline gelmesi mümkün.

Osmanlı toplumunun vakıf anlayışının yaygın oluşunu düşünürsek, bu gün bu anlayışa tekrar geri dönülmesinin ne kadar önemli olduğunu –bir az sosyolojik okuma yaparsak- anlayabileceğimiz açıktır.

Günümüzün insanı batı tipi kurgulanmış, zavallı, bencil, tüketici, hırslı, egoist ve hedonist yapıdadır. Hazcı insan tipi sonunda yaşama sevincini tüketmektedir. Bu da toplumumuzun geleceğini, insan yapımızı tehdit eden en büyük sorundur.

Ahmet Kemal

ÖLÜM AŞK HAMASET VE ŞİİR

ÖLÜM AŞK HAMASET VE ŞİİR

Annem öleli bir ayı geçti. Ben hala onun acısını yaşıyorum. Öldüğünde ağlayamadım içime gömdüm acısını. Ağlayamıyorum yazık. Bu ağlayamamak beni yakacak. Yeğenlerim öldü ağlamadım peş peşe öldüler. Biri intihar etti bir şofben kazasında gitti. İkisi de asker dönüşü öldü, daha hayatlarının baharındaydılar. Sonra annem öldü 40 gün geçti, amcamın ölmesi için bir 10 gün daha geçti. İki, yeğen arasında 10 gün var. Bu kadar acı bana fazla. Yaşadım bu acıları ben hepsini gömdüm içime. Şimdi bana onları hatırlatan ne varsa acıtıyor yaramı. Akşam hatun açtı konuyu susturdum onu. Bir öğrencim onların üzerine yazdığım şiiri animasyon yaptı. Sıra sıra tabutlar bahçede ve bir şiir. Kanattı yaramı. Güya bana yaranacaktı. Notunu verdin ve ödevi yüksek bir yere kaldırdım öğretmenler odasında. Öğrenciler laubali oluyor kızıyorum. Sinirliyim. En ufak bir şeye tahammül edemiyorum. Annemin evine yakın oturuyorum evin yakınına gitmek istemiyorum. Kiraya versin istiyorum abim anneme tahsis ettiği evi. Vermiyor. Bu benim acımı küllendirmemi önlüyor. Halam geçen yıl ölmüştü. Daha onu unutamamıştım. Ama o ban çok acı vermedi. Ona çok emek vermemiştim. Ve bu ölümün onun kurtuluşu olduğunu düşünmüştüm. Sevinmişim bile onun adına. Yalnız çok yakında olduğu halde ve çok istediği halde sırf annemin onun peşine takılmasından dolayı evimi ona gösterememiştim. Buna üzüldüm. Oysa evin yapılmasında katkısı vardı haberi olmadan. Abim bana verdiği borcu ona yıkmıştı. Onun bundan haberi yoktu. İntihar vakası beni hazırlıksız yakaladı. Hiç tanımadığım bir uzaktan akraba genç yeğenin bu acı ölümü sarstı beni. Kardeşlerim bu ölümlerden hiç etkilenmiş görünmüyorlar. Benim içimde fırtınalar kopuyor. Ağlayamamak ne kötü bir şey. Niçin ağlayamıyorum ben. Acaba annemin genç ölen dayıma sürekli sesli, ağlamasından mı? Belki de. Bakalım ne kadar sürecek. Annemin ölümü bende tam bir şok etkisi yaptı. Üst üste ölümler hep birbirinin acısı üstünde iz yaptı. Bu iz derin acısı derinleştirmek denir. Acım o kadar derinleşti ki aşık olduğum güzellik ve üzerine şiir yazmayı bile bıraktım. Onu gördükçe içimden kopuşuna bile üzülemediğimi görüyorum. Oysa ne tatlı acılar çekiyor ne güzel şiirler yazıyordum. Bu geçkin yaşımım ürünlerini topluyor, yeniden doğum sancıları çekiyor yaşama hazzım tazeleniyordu. Her şey daha bir anlamlı hale geliyor umutlarım tazeleniyordu. Annemi düşünüyorum, Amcamı düşünüyorum, ölümü düşünüyordum. Bütün bu düşünceler içimde yeni yeni derinleşen aşkı küllendiriyordu. Aklım devreye giriyor, imkansız aşktan uzaklaştırıyordu gitgide beni. Aşkın yerini ölümler alıyor, aşk şiirleri yerine ölüm şiirleri yazıyordum. En son dini şiirlere geçerek kurtulmayı denedim bu ölüm fikri sabitlerinden. Peygamber hayatlarını şiirleştirirken şimdi de bir den bire geçmişte başladığım Çanakkale destanını sürdürmeye başladım. Her gün bir parçasını temize çekerken yeni ilhamlarla süslüyor kendimi avutuyorum. Bu avutma ne kadar sürer ruh gemim hangi denizlere açılır hangi limanlara demirler bilmiyorum.

Ahmet KEMAL

ŞİİR SERÜVENİM

ŞİİR SERÜVENİM

ŞİİR yazıyorum. Boş geçen derslerimde can sıkıntısından şiir yazıyorum. Fen lisesinde de böyle oluyordu. Edebiyat dersine ilgisi olmayan o fencilerin bana kazandırdığı şey şiirdi. Dilseza ve şair gibi bir sürü şiir o yılların ürünü. Elime geçirdiğim bir ajanda bana bir sürü şiir hediye etmişti. Şimdi de yeni bir ajanda aldım elime. Eğitimci günlüğü tutarken aradan şiir de yazıyorum.

Her derse birden fazla şiir kitabıyla giriyorum. İlk günler onalar şiir okuyordum Türk Edebiyatının en güzel şiirlerinden. Şimdi de istiyorlar ama yanıt vermiyorum. Onun yerine kendim şiir yazmayı, kendi şiirimi yazmayı yeğliyorum.

Yazdığım yazıyı kaybettim. Bir oyuncağı kırılmış çocuk gibi üzülüyorum. Ama bu kez kendimi üzmeyeceğim. Söz verdim kendimi hiçbir şeyle üzmeyeceğim. Pozitif olmak zorundayım. Hayatımın bu raddesinde negatif olmak bana gelmez. Lise sıralarında bir divan şairinin beytini ezberlemiş, okul dönüşü yorgunluk ve mutsuzluğumu onunla yener olmuştum. Şöyleydi. Mihnet ü belayı kendine zevk etmededür bu alemde hüner, Gam-ı Şadi felek böyle gelmiş böyle gider. Şair meçhul bu şiir çok kere beni gamdan kurtarmış, gam denizinde boğulup gitmemi önlemiş, sahili selamete çıkmamı sağlamıştır.

Bu kez öyle yapmayacağım. Üst üste yazı yazmayacak, düzeltmeden kaydedeceğim. Kayıt önemli, kayıt her şeyden önemli. Aptal makine aniden durabilir, elektrikler kesilebilir. Her şey olabilir. Emegiimin zayi olmasını istemiyorum. Emegë değer veriyorum. Öğrencileri de öyle ikaz ederim hep. Emegë saygı. Emek en güzel şey. O olmazsa hayat olmaz.

Yarın ders almaya gideceğim. Notlar tutacağım. O notları değerlendirecek yazılar yazacağım. Bu yazılar yolumu aydınlatacak. Eserler vereceğim. Eserler geleceğim olacak. Kayıp yıllarımın kazancı olacak. Hayırla yâd edileceğim. Hayırlara taşacak beni ahirette mesut ve bahtiyar edecek işler olacak bunlar. Salih amel olacak diye düşünüyorum hiç bitmeyen sadak yerine geçecek. Sadaka-i cariyeye.

GİZLİ KAPI'yı üç yıl önce ramazan geceleri uykusuz sahur beklerken demledim. Demledim diyorum tam bir çay kıvamında yazdım onları. Ey Kutlu Peygamber yine yıllar önce askerlik öncesi o stresle yazıldı akşamüstleri romantik bir ortamda. İki üç yıllık evliydim, bir çocuğum vardı. TV'de eşimle anlaşamazdık. O yatıp uyurdu. Ben yalnız kalırdım. Yalnızlığın tadını çıkarırdım.

Bir öğrencim 'nasıl şiir yazıyorsunuz?' dedi. Sıkıntıdan diye cevap verdim. Sıkılmazsam yazamam. Şimdi ben en çok ders yapmadığım zamanlar sıkılıyor ne yağacağımı bilemiyorum. O zaman günlük, ya da şiir yazmak devreye giriyordu.

İşte şiir hayatımın bu zorlu anlarından doğuyordu. Kaybettiklerimi geri alma hırısından. Zamanı aşmak istiyordum. Oldum olası zamanla yarışırım. Bu bana hocalarımla tavsiyesi. Necip Fazıl'ın etkisini de inkar edemem. Hocalarım önce okumayı salık verdiler, okudum. Sonra yazmayı salık verdiler yazdım. Kendimizi aşmayı salık verdiler aşmaya çabaladım hep.

Ahmet Kemal

NOSTALJİK GEZİ 2

NOSTALJİK GEZİ

2

Bu evler bu Camiler yok olacaktı. Köylü paraya kavuşmuş, halinden memnundu. Bu Cami'yi ikinci kez görüyordum. Geniş ve yemyeşil bahçesi bir daha olmayacaktı. Bu fındık alım yerleri, bu kahvehane, bu dükkânlar. bu dere, bu köprü olmayacaktı. Bu hatıralar suya batacaktı bizim için. Bir daha sıra özlemi yapamayacaktık. En son cenaze için gelmişim altı ay önce bu duyguları his edememişim.

Hanımı ölmüş bu ihtiyarı hiç iyi hatıralarla anmıyordum. Oysa o adam çok değişmişti. O zamanlar sigara içiyordu ve geceleri sürekli yatacağımız yerde kendi yaşıtı olan işçisiyle- o da bizimle gelmişti- sohbet etmekten bize rahat vermiyor, uyumamıza olanak bırakmıyordu. Yattığımız yerde sigara içiyorlar, yüksek sesle sohbet ederek bizi rahatsız ediyorlardı. Sabah da erkenden kaldırarak eylemlerini tam bir zulme dönüştürüyorlardı. Ağır çalışma şartları gücümüz zorluyordu

Ayranımızı içip akşama doğru oradan ayrıldık. Giderken tepede durmuş baraj inşaatını ve köyü seyretmiştik. Ama ben bir türlü barajı tam olarak nereye yapılacağını algılayamadım. Nasıl olsa yapıldıktan sonra ortaya çıkar diye pek önemsemedim.

Bu tepeleri bir daha geçmişim ama bu duyguları yaşayamamışım. Dönüşte yakın köyde bir komşumuza uğramaya karar verdik. Köylülere sorduk, bir evi işaret ettiler. Bahçesinde fındıklarla meşgul olan biri vardı ve yanında da fındık yiyen bir köpek. Selam verdik. Kendimizi tanıttık. Aradığımız eski komşumuz ayakkabıcının saf oğluydu. Evlenmiş boşanmıştı. Biz tanımadı biz de onu. Kendimizi tanıttık. Hatırladı. Babası hastanede yoğun bakımdaydı. 85 yaşında olmuştu. Annesi başında bekliyordu. Sağlık dileyerek oradan ayrıldık.

Bu 45 yaşlarında adı deliye çıkmış çocukluk arkadaşımız Bekir'di. Ne günlerimiz geçmişti. Ama şimdi onlardan geriye bir şey kalmamıştı. Demek ki arkadaşın da akıllısı arkadaş olabilirdi. Bu saf adamdan arkadaş olsa ne olur olmasa ne olurdu. Bir varmış bir yokmuş gibi. Bir aile bile kuramamış bu zavallıdan arkadaşın ne olduğunu anlaması beklenebilir miydi?

Anlattıklarımız anlamış mıydı, anlar gibi mi yapıyordu belli değildi. Buyur bile etmemişti. Bir avuç fındık ikram etmek bile aklına gelmiyordu. Bizim ona ihtiyacımız toktu ama insan karşısında bir canlı görmek istiyordu. Akıl ve idrak ne müthiş bir şeydi şu an anlıyorduk. Büyük abim bahçedeki elmadan yemek istedi o son derece hissiz yiyin diyordu. Acaba babasının durumu mu onu etkilemişti. Bu da pek belli olmuyordu.

Dua ederek ayrıldık. Ama bu görüşme bize hiçbir tat vermemişti. Sanki bir duvara toslamıştık. Buruk duygularla ona veda ettik. Yola koyulduk arabada sohbeta devam ediyorduk. Büyük abim sürekli konuşuyor, dünürle adeta yarışlıyordu. Ben bu bitmez tükenmez gevezelikleri dinleyerek adeta hafakanlar geçiriyordum. Bu yol arkadaşları yüzünden özlemlerim bana zehir olmuştu. Demek ki yoldan önce yol arkadaşı önemliydi. Bir gezi daha böyle sona ermişti. Ben gittiğime, gideceğime pişman olmuşum.

Ahmet Kemal

Şiir Okuruna Notlar 3

Şiir Okuruna Notlar 3

Güneşli bir hava, hafif tertip yanıyoruz. Benim düşük tansiyonum yokluyor. Verimli bir gün geçiriyorum. Sınavlar, şiir yazma, günlük hepsi bir tarafa [www. hikayeler.net](http://www.hikayeler.net)' te şiir yayınlamak Hayatımın en bereketli günlerimi geçiriyorum. Geçen yaz Ramazan- ı Şerif'te yazdığım Ramazan Konuşmaları şiirleri düzelterek temize geçiriyorum. Bu bana müthiş bir haz veriyor. Hayatımın hikayesini yazacağım. Emekli olunca mı olur yoksa parça parça yavaş yavaş yazar mıyım bilemiyorum. Ama bildiğim bir şey varsa hikâye, roman ve deneme de yazmam gerek. Emir adlı o pek sevdiğim yıllarca önce yazmış olduğum şiirim ilk el yazımının bir kısmını buldum. Tamamını bulacağıma emini. Bu benim başyapıtım olacak belki de. Eski defterleri beriye almalıyım. Ancak eskileri temize çekmek şiir dışında bana pek haz vermiyor. Şiir de de her defasında yenilikler değişiklikler ilave ve çıkarmalar yapmak için zevkli tarafı. Yeniden yaratıyormuşum o an ilham geliyormuş gibi oluyor bana. Yıllar önce yazdığım o modern romanları ve günlükleri temize çekmem gerekecek. Üniversite yıllarımın ürünleri o roman. Günlükler öğretmenlik hayatımın en cafcıflı günlükleri. 'Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer. O günlere gitmek pek eğlenceli olacak galiba. Laptopta spontan yazmak işime geliyor. Oysa hiç böyle yazabileceğimi zannetmiyordum ama oldu. İyi de oldu. Herkes 18ine kadar şairdir derler bir mesel vardır mesel atasözü demek. Ben 18'inden sonra şiir yazmaya başladım. Hepsi Sezai Karakoç' u okuduktan sonra oldu. ilk şiirlerim kayıp. İyi ki şimdi yok onlar. Şiir denilemeyecek kötü şiir taklitleriydi bunlar. Bu şiirlerimi bir defter yapmıştım da İstanbul'da kaldığımız bekar evinde misafir bir arkadaşta göstermişim Unkapanı köprüsü üstünde gezerken. Başımdan her hangi bir önemli aşk vakası geçmemişti. Bir yıl sonra aynı misafir arkadaşta yeni aşk serüveninden sonra yazdığım şiirleri /ben kendi kendimin oğluyum ben/ göstermişim de hah işte şimdi şair oldun be arkadaş demişti. Alevden güller şiirleri idi onlar. Yıllar sonra facede paylaştığımda pek beğenip aşırılmıştı. Oysa ben o denli beğenileceğini hele 30 sene sonra bu beğeniye ulaşacağını hiç tahmin etmemiştim edemezdim de., Aynı arkadaş başımdan geçen o aşka da muttali olmuş bu kız demişti seni şair yapmak için gelmiş. Bu imkansız aşk sendeki cevheri ortaya çıkarmak için oluşmuştu. Nasip şiirleri, Mona Lisa, Raks, Sevgilerin Kedisi, Hayal Kent, Rintlerin Şarkısı, Ölüm Şiirleri, Sonsuz Şarkı, Emir, Senin İçin Ey Kadın şiirleri o devir ürünlerindedir.

Ahmet Kemal

BU BENİM HAYATIM 2

BU BENİM HAYATIM 2

Validemin 5.erkek çocuğuyum. Validem 4. erkek çocuğundan sonra kız çocuk istemiş ama bu kez de amaçlarına ulaşamamışlardı. Ama yakışıklı olduğum için bir nebze olsun ferahlamışlar, bana çocukken ölen büyük abimlerden birinin ismini vermişlerdi.

Ben aslında onun yerine yaşayacaktım. Benden önce ölen çocuk sayış bir değil ikiydi. Birinin adı Adem'di öbürünün adı bana verilen addı; yani İsmail. Ben onun yerine yaşayacaktım. Bebeklerden birini mamasını çok kuru yaptığı için yemek yerken öldüren annem bunu cahilliğine veriyordu.

Benim doğumum önemli olaylara sebebiyet vermişti. Anne karnında kente göçmüş, dayımın evinde misafirken dünyaya gözlerimi açmıştım. Babam kadrolu işe girmişti. Ardından ev yapma girişimin başlatmış, önce dedemin ahırının üstüne ufak bir ev yapmış, sonra da halamla sırt sırta bitişik iki katlı evini tamamlamıştı.

Küçük ahşap ev nohut oda bakla sofadan ibaretti. Kışın küçük bir odaya tıkışır, yazın bakla sofada otururduk. Beslenme yetersizliğinden verem olmuş, doktor en kıymetli yiyeceğinizden buna yedirin de gözünüz arkada kalmasın demiş. Babam da çok sevdiği ve yalnızca kendi yediği bal ve yağ karışımından bana yedirmiş, beni bilerek ya da bilmeyerek hayata döndürmüştü.

Artık beleş yaşıyordum. Beslenme yetersizliğimiz sürüyordu oysa. Fakirlikten et yüzü görmüyorduk. Kurbandan kurbanda et yiyorduk. Turşu kavurması ve karalahana yemeğinden başka beslenme aracımız yoktu. Ekmeğimiz mısır unundan yapılıyordu. Annemin meşhur mıhlamasını yemek bir şanstı.

Dört erkek kardeştik. Ben kardeşimin salıncağını sallıyor kapı ile pencere arasına gerilmiş salıncağı biraz fazla sallayınca düşürüyordum. Ben de dik olan merdivenden aşağı düşüyor, kafamı gözümü yarıyordum sık sık. Böylece hızlıca sokağa çıkmış oluyordum. Hala bu olayların izini bıyık kısmımda taşıyorum. Bıyığımın darbeli yerinde kıl çıkmaması o günlerin hatırasındır.

Çocukluğum çamurlu sokaklarda geçti. Sokağın içi su çukurlarıyla doluydu. Bu çukurlara bata çıka neşeli oyunlar oynardık. Okula gitmemiz netameli olurdu. Çoğunlukla ayakkabılarımızın içi su dolu olurdu. Ayaklarımız vıcık vıcık olurdu. Sokağımızda elektrik ve su yoktu. Sokağın başında tek çeşmeden taşıma suyla idare ederdik. Çeşme başı su alanlarla dolup taşardı.

Her taraf yemyeşildi o zamanlar. Evlerden çok bahçelerimiz yer alırdı sokakta. Sokağımızın yakınlarında büyük bahçeler vardı. Hepsi ekilirdi. Çeşit çeşit meyve ağaçları vardı. Bu meyvelerden biz de yararlanırdık. Zaten o zamanlar pazar kurulmazdı ilde. Yahut biz öyle zannederdik. Çünkü bahçelerimizde her şey yetişirdi. Ah ne günlerdi onlar...

Ahmet Kemal

KAR KEYFİM KAÇTI

KAR KEYFİM KAÇTI

11.01.15

Bir haftalık kar tatili öğrenim zevkimiz ve alışkanlığımızı bozdu. Pazartesi okullar açılıyor. Neredeyse bir yarıyıl tatili yaptık. Her geçen gün bir sonraki gün için tatil beklentisi, öğretmenlerin performans ve yazılı notlarını kaydetme zorunluluğu tatili sıkıntıya boğdu. Doğru dürüst kartopu bile oynayamadık. Son yılların en soğuk kışı. Kara hasret bu kenti bile kardan usandırdı. Karda eve kapanma zorunluluğu, yolların yürünemez hale geliş bu güzelim kar havasının zevkini kaçırmakta yarıştılar. Hasılı yıllardır beklediğimiz sevgili kar keyfimizi pek iç açıcı şekilde tadamadık. Gece kar yağışının zevkini doya doya seyrederememek ne hazin. Bir yandan soğuk, öbür yandan tatil düşüncesi, diğer yandan bir öğretmen olarak not verme sıkıntısı u yıllarca beklediğimiz en zevkli havamızın tadını kaçırdı. İnternetin arıza vermesi de cabası. Televizyon yayınlarının aksaması üstüne tuz biber ekliyor, bunca terslik bu kaç yılda bir gelen kar keyfini kaçırıyordu. Etraf hala kar içinde. Dünkü yağmur bile buzlanmış çevreyi açamadı. Erimedi buzlar, açılmadı yollar. Hepsinden beteri aile içinde karı sevmeyen, sürekli dert yanan birinin etrafa saçtığı negatif dalga hayattan ve kardan yeterince keyif ve zevk almamı engelledi. Oysa ben bu karlı havaları ne çok severdim. Yıllar var ki bu kentte kara hasret gidiyordum. Oysa üniversite yıllarında Erzurum, ilk öğretmenlik yıllarımda Ankara kara doymama, hatta ondan bıkmama yol açmış, çocukluğumun İzmit'inde kendine doyurmadan çekip giden kardan usandırmıştı. Oysa çocukluğumuzda kar yağın gün ve gecelerimizin arkadaşlarla kartopu oynayarak ve bayır yerlerden kayarak geçirdiğimiz, karda yürüdüğümüz günler ne günlerdi. Oysa şimdi ömrümüzün sonbaharında aynı mevsimin bu kadar zevksiz geçmesi bana gayet zor göründü. Hayat bu demek miydi? Her şeyin iyi ve güzeli gençlikte miydi? Oysa ben hala aşık olabiliyor, yaşıma başıma bakmadan bu aşkla şiirler yazabiliyordum. Bu platonik aşklar bana yaşama sevinci aşıyor, ömrümün hazan mevsiminde hayatın güçlüklerini yenmem yardımcı oluyordu. Son durak, yanılğı, canan, özge aşk bu şiirlerden. Artık basılı kitaplar çıkarmamın zamanı. Oysa kendimde böyle bir güç bulamıyorum. Bilinçaltıma hep Yahya Kemal'in hayatı kazılı. Sanal dünyada 60 binlere ulaşan şiir reytinglerim beni tatmin etmiyordu. Çünkü hala sanal dünyadan haberi olmayan büyük bir çevre vardı. Gerçi sanal dünya git git öbürünü yeniyor ve sahadan uzaklaştırıyor, ama biz hala o eski alışkanlıklarımızdan vaz geçemiyoruz. Bu da bende büyük bir eksiklik duygusu yaratıyor. Belki de hala velut olmamın altında yatan en önemli etken bu. Hayatımı onunla anlamlı kılıyorum. Elimle tutabileceğim bir kitabım olmayınca her geçen gün yeni bir esere koşullanıyorum. Adeta zorluyor beni şartlar. Belki de bu eksiklik bir as yaratıyor bana. Bu denli derin aşk şiirleri yazabilmemde etken olan durumun bu olduğunu düşünüyorum. O halde var olsun sanal dünya. Var olsun sanal okuyucular.

Ahmet Kemal

İSLAMOFOBİ TERÖR VE İSLAM

İSLAMOFOBİ TERÖR VE İSLAM

Hayır, bu İslam değildir. İslam asla ve asla teröre izin vermez. İslam ne canlı bomba olmaya, ne sırf inanç adına eylem yapmak amacıyla adam, asla ve asla çocuk öldürmeye izin vermez.

Bu nasıl bir İslam'dır ki Peygamber Efendimizin hayatında rastlanmayan yöntemlerle cihat anlayışı yayılmakta, müntesipleri İslam dışı yöntemlerle Allah rızasını kazandıklarını sanmaktalar.

Bu ne biçim bir İslam anlayışıdır ki Edille-i Şeriyye'de bulunmayan yöntemler icat ediyor, bu yöntemlerle Allah'ın rızasını talep ediyor. Bu son asırda icat edilen bu İslam dışı, insanlık dışı yöntemlerle İslam'ı ikame etme anlayışı nereden çıktı. Muhtemelen İslam düşmanı mihrakların yönlendirmesinin etken olduğu bir yol bu.

Beşini kol faaliyetlerinin cahil Müslümanları suret-i haktan görünerek yönlendirdiği açıkça belli oluyor. Bu yönlendirmeler sonucu meydana gelen terör İslami terör olarak adlandırılacak ve bu yolla dünya çapında bir İslam-o-fobi meydana getirilecektir.

Büyük bir planın parçası aşikar olan bu durum bir komplolar bütünüdür ve Yeni Roma'nın İslam'ın başına ördüğü büyük bir çoraptan başka bir şey değildir. Son Pakistan olayı göstermiştir ki İslam'ın bu tür terör olaylarıyla hiçbir alakası yoktur. Yalnız ve yalnız kendine İslam süsü veren dış mihrakların kontrol ettikleri taşeron kuruluşların eseridir ve İslam süsü ve makyajıyla donatılmış, tamamıyla İslam-dışı hareketlerdir.

Gerek Boko Haram örgütü, gerek El-Kaide, gerek El-Nusra ve gerekse İşid örgütleri hep bu kategoriye giren batı kontrollü örgütlerdir, hepsi de İslam'ın barışçıl imajını silmek, ona zalim, insanlık dışı bir görüntü vermek için kurulmuş, ya da işbirlikçiler eliyle kurdurtulmuş uluslararası Kontra-gerilla örgütleridir.

Yeni Romanın uluslararası sömürü düzenini sürdürmesi, onu daha ileri götürerek kökleştirmek amacıyla kurulmuştur bu örgütler. Bizzat CIA-MOSSAD kaynaklıdır. Birçoğu Suudi sermayesiyle finanse edilmektedir.

İslam düşmanı bu yeni Roma İslam'a öyle bir uluslararası komplo kurmuştur ki bu gün Müslümanlar bile bunun farkında olmamakta, bu komploya kurban olmakta, bu oyunda kolayca figüran olarak kullanılmaktadırlar.

İslam dünyasına her gün yeni, bir oyun, hile ve aldatmacayla yönelmektedir bu Yeni roma. Komploların biri bitmeden diğerini yürürlüğe sokmakta böylece İslam dünyasını köşeye sıkıştırmakta, dünya çapında sürdürdüğü zulüm ve sömürü düzenini daha da karışık hale getirmektedir.

Ama artık İslam dünyası uyanmıştır. Her ne kadar bu tür komplolara alet olacak çok sayıda cahil Müslümanın varlığı bir gerçekse de Müslüman halklar artık işin gerçek yüzünü fark etmektedirler. Çok yakın zamanda batının bu oyunu da diğer oyunları gibi bozulacaktır.

Pakistan'da masum çocukları sınıflarında öldüren zihniyet asla Müslüman olamaz. Afgan Taliban'ın dahi karşı çıktığı bu eylem kimin adın yapılmış olduğu bu gün gazetelerde satır aralarından anlaşılmaktadır. Olay olur olmaz Pakistan hükümetine birlikte savaş teklifi veren Yeni Roma'nın batısı olan ABD'dir. ABD bu komplo sayesinde Pakistan'ı işgal etme peşindedir. Afganistan'ı Taliban ve El-Kaide, Irak ve Suriye'yi İşid ve El-Nusra, Afrika'yı Boko haram gibi örgütlerle işgal etmiştir bu yeni Roma.

Türkiye'yi ise paralel örgüt vasıtasıyla ele geçirmeyi planlamakta, başarıya ulaşıydı tüm Sünnileri kukla bir halifeyle yönetim sömürmeye devam edecekti. Şiiler zaten bu Yeni Romanın gizli müttefiki İran tarafından kontrol edil ekte yıllardır. Böylece İslam dünyası bir şekilde bu yol ve yöntemlerle Yeni Romanın büyük sömürgesi haline gelecektir.

Ahmet Kemal

RAHMAN İLE ŞEYTAN ARASINDA İNSAN

RAHMAN İLE ŞEYTAN ARASINDA İNSAN

İŞte biz buyuz. Adem atamızdan beri biz hep bu git gel arasında bocalayıp duruyoruz. Bu git-geller bizim hayatımızı allak bullak ediyor. Herkese akıl verebiliyoruz, ama gel g3r ki kendimize s3z ge3iremiyoruz. Nefsle ruh arasında bunca a3ık uyarılara rağmen bu bocalamalar bizi bunalımlara s3r3kl3yor. Bunalımlar buhrana d3n3Ő3yor. Buhranlar ruh hastalıklarına yol a3ıyor. Artık doğru d3Ő3nemez hale geliyoruz. Doğru d3Ő3nme yeteneğimizi kaybediyoruz. Kişilik ve kimliğimiz kaybediyoruz. Hayatımızın bir d3neminde kendi ilkelerimizle bile ters d3Ő3er hale gelebiliyor, daha 3nce 3izdiğimiz 3izgiyi değiştirerek bambaşka bir 3izgide ilerleyebiliyoruz. Bir yanda rahmani uyarılar, bir yanda Şeytani iğvalar ruh dengemiz allak bullak oluyor. Nefsle Şeytan arasında k3Őe kapmaca oynuyoruz. Bir yanda cennet, bir yanda cehennem d3nyada değiliz de sanki sırat k3pr3s3ndeyiz. Aslında cennet k3pr3n3n sonunda ama cehennem hemen altımı

Hele teknolojinin bu kadar ilerlediği, internetin, TV'nin ve g3nl3k kent hayatımızın ŐaŐaasının ŐaŐırttıđı insan tipi zavallı bir sineğe d3nm3Ő, Őekere yapıŐan sinek gibi yavaş yavaş 3l3me s3r3klenmiŐtir. Bir de buna k3t3 arkadaşı eklerseniz seyredin manzarayı. G3nl3k hayatın yemek i3mek ve uyumakla ge3tiği bu d3nyada eğlenmenin meşru sınırlar 3tesine taŐtıđı, hayata sıradan bir g3n ge3irmenin bile g3nahlarla dolu olduğu, g3nahsız bir anın bile ge3irilemediği d3Ő3n3l3rse ademoğlunun Şeytanın tuzağına d3Őmemesi i3in bir neden kalmadığı kolaylıkla anlaşılır.

Hele bu d3nyada yol g3stericilerin bile yol kesici olduğu d3Ő3n3l3rse ne demek istediğimiz kolayca anlaşılabilir. Din adamlarının din adına dini katlettiği apa3ıkken bu zavallı insanoğlu Şeytanın tuzağına d3Őmekten nasıl kurtulacaktır. Cehennemin yolu iyi niyet tezgahlarıyla kuşatılmış, cennetin yolu ise bin bir engel, zorluklarla kuŐatılmıŐtir. İŞte insan bunca tehlikeli ge3itlerden ge3erek Rahman'ın yolunda dosdoğru yola gitmek ne kadar m3mk3n olacaktır. Emr olunduğun gibi dosdoğru olmak bunca netameli yolda nasıl m3mk3n olacaktır. Beni Hud suresi ihtiyaarlattı diyen Peygamber Efendimiz as. Bu ayeti işaret etmişti. Demek ne kadar doğru ve isabetliymiŐ.

Bu sayılı 3m3r de ge3en her g3n yeni yeni tuzaklara d3Őmek Şeytanın 3r3mcek ağında yem olmak işten bile değil. Ge3en her an yeni bir oyunla Şeytan ve arkadaşları tarafından 3vrili insan ne yapacağını bilmiyor. Allah'ın af ediciliği olmasa hi3 kimsenin cennete giremeyeceği, t3m insanlığın Şeytanın ağına d3Őerek cehenneme yuvarlanacağı a3ıktır. Tевbe eden hi3 g3nah iŐlememiŐ gibidir' m3jdesi olmasa t3m insanlığın umutsuzluk d3Ő3ncesine yuvarlanacağı apa3ık bir ger3ek olarak 3n3m3zde duracaktır.

Umutsuzluğun inan3sızlıkla eş olduğunu d3Ő3n3rsek insanlığın nasıl kıldan ince kılı3tan keskince bir sırat k3pr3s3nde iÇinin ne kadar zor olduğunu anlarız. Ancak Allah'ın rahmetinin gazabını ge3tiğini hesaba katarsak kurtuluş 3midimiz 33đalır ve beyn'el-havf ve'r-reca umutla korku arasında bir imana ulaŐtıđımızı anlarız.

Ahmet Kemal

Arnika Günlükleri 03.01.15

03.01.15

Sınavdayım. Yıllarca öğrenci olarak geldiğim sınavlara 27 yıldır öğretmen olarak giriyorum. Ya sınavın hazırlayıcısı benim, ya hazır sorularla yapılan sınavda salon başkanı ya da gözcü. On yıldır değişen nesilleri sınava soktuk. Babalarını sınav yaptığımız kişileri de sınava soktuk. Belki onların oğulları ya da kızlarını da sınav yapacağız. Sınav yapmak çok sıkıcı bir şey. Belki de sınava girenlerin sıkıntısı yansıyor bize. Sınav kağıtlarını okumak öğrenciyken bana çok zevkli bir şeymiş gibi gelirdi. Oysa hiç de öyle değil. Aksine çok bunaltıcı bir işlem. Cevap anahtarı karşınızda bile olsa kağıtları doğru değerlendirememek korkusu strese sokuyor insanı.

Sabah hava çok soğuktu. Ellerimi ceplerime sokuyor, paltoma sıkı sıkı sarınıyor, atkımla boynumu sarmalıyor, yün şapkamı kulaklarıma indiriyordum. Arabanın kaloriferinden daha fazla ısınabilmek için bir durak ötede indim. Sert rüzgar suratımı yakıyordu.

Sabah patates yahnisi yemiştim acılı. Acıyı daha fazla koymadığıma pişmandım şimdi soğuşun şiddetini görünce. Salon da soğuktu. Zaman geçmez diye düşündüğümünden yanıma şiir kitabı ve muhtemel sıkıntıyla baş edebilmek için şiir yazarım düşüncesiyle ajandamı yanıma aldım.

Bu yıl bu ajanda bana çok şiir armağan etti. Son Durak, Yanılgı, Veda, Özge Aşk, Git Git Yabancılaşıyorum Buralara, Biz Buradayız Artık, Aşk Bir Dama Taşı, Her Şey Yerli Yerinde, Canan, Ben Bunu Hep Bilir Bunu Söylerim, Utku, Şimdi Ben Kendimi Nerede Bulsam, Ölüme Koşuyorlar, Her Şey Yerli Yerinde. Son Durak 1-6. Şiirleri. Sıkıldığım, ders anlatamadığım, dinleyen öğrenci bulamadığım zamanlarda, özellikle 12. Sınıflarda. Onlar kendilerini aşmış durumda. Sınıfta elif Şafak'ın 'Siyah Süt'ünü buldum. İçerek okumaya başladım. Korkunç bir şekilde sardı beni. Bu nasıl bir roman. Roman tarihini özetliyor, romancı biyografilerini bize aktarıyor, onlarla beraber yaşıyor biz. Düş dünyasını gerçeğe taşıyor. Bir nevi Harry Potter tarzı uyguluyor. Düş dünyasını alegorik tarzda bu denli canlı anlatabilen başka bir roman okumadım ben. Alev Alatlının 'Beyaz Türkler Kızacak'ını da okuyorum bu günlerde. O da yakın çevremizdeki ünlüleri canlandırıyor romanında.

Eyvah daha soğuk bir hava geliyor. Ne yapacağız. Arabayı kapıda yatırıyorum. Çalışmıyor zaten. Artık yaşlandım. Yeni bir arabam olsa herkes gibi sıcak bir mekanda okula gelsem. Artık rahat etmeye benim de hakkım var değil mi? millet borç harç araba lamayı ihmal etmiyor. Ne derler ayrıyı yok içmeye...

Camide telefonla konuşuyorum. Cemaat çıkmış, kuran okuyorum. Gelen telefonlara cevap vermek istiyorum arkamda kimse yok zannediyorum. Alçak sesle konuşuyorum sanıyorum. Bir gelip beni ikaz ediyor. Aldırmıyorum konuşmaya devam ediyorum aynı adam bu kez tekrar gelip azarlayarak uyarıyor. Adam haklı diyorum. Konuşmayı kesiyorum. Adam haklı. Ben haddimi aştım. Anlayışla karşılıyorum. Cemaatten bir adamın üslubunu aşırı buluyor. Ama ben bunu hak ettim diyorum ben bunu hak ettim. Başkası yapsa kınayacağım bir hareketi nasıl yapabilirim. Daha fazlasını bile hak ettim ben.

Ahmet Kemal

BÜYÜK KAVGA

BÜYÜK KAVGA

BU kavga Hak ile batıl arasında. Bu kavga küfür ile iman arasında. Bu kavga Adem'le Şeytan arasında. Adem as cennette Havva anamızla birlikteyken ilk igvasını verdi şeytan. Bu igva: ayartı kadından yol buldu insana. Her kadından bir yol olduğu gibi şeytana, her erkekten de bir yol vardır. Havva'dan yol bulan şeytan Kabilde kendini bulur. İki türlü şeytan vardır denir bu yüzden. Biri insan şeytanı diğeri cin. Cin'nin atası iblistir.(İns) İnsan atası Kabil. Firavun, Şeddat ve Nemrut onun soyundan. Hatta hak yoldan ayıran her insan. Arkadaş olsun, düşman olsun. Lider olsun, hükümdar olsun.

Batıl ile Hak arasındaki kavga o gün bugün devam etmektedir. Bu kavga hem dış alemde hem iç alemde cereyan etmekte. Dış alemde küfür ve iman cephesinde süren bu savaş insanın iç aleminde nefis ve ruh arasında cereyan etmekte. İşte imtihan da burada, dünyaya getirilişimizin amacı da bu.

Batıl açık, hak aşıkardır. Şairin deyişiyile; 'batıl hemişe batıl olur, amma müşkil odur ki suret-i haktan zuhur eder.' İşte Gazali'nin deyişiyile 'şeytanın şerden bin hilesi vardır hayırdan iki bin. İşte nefis ve şeytan -ki biz buna iç ve dış şeytan diyoruz- haramdan yollar edindiği gibi helalden hatta ibadetlerden yol bulmaktadır.

İşte doğruluk her an kazanılması gereken bir edimdir ve fani olan hiç kimse nefisini tezkiye edemez. Bu yüzden Yusuf(a.s.) 'Ben nefsimi tezkiye etmem. Kuşkusuz nefis kötülüğü emreder.'

İşte Nizamülmülk ile aynı medresede talim gören Hasan Sabbah nasıl haşhaşilik mezhebini kurarak, batıla merkez olduysa öyle de nefis ibadetlerin gururuyla nemrutlaşır, önce peygamberliğini ve en son Allah'lığını ilan eder.

İşte nefis şeytanı insanı vezir de eder, rezil de. Nefis açıkça şeytana uyduramazsa ruhu ibadetlerle guru sahibi yapar, o guru içinde nefis öyle büyür, öyle büyür ki ilahlaşır.

Amerikan Müslümanlarının lider Elijah Muhammed bu yoldan giderek önce peygamberliğini ilan etmiş, sonra ilahlığını. Çevresindeki hemşire kızları 'kendisini Hz. Ali'ye nisbet ederek, nikahımız göklerde kıyıldı diyerek aldatmış, sayıları 20 ye varan bakire kızlardan nesebi gayri sahih çocuklar edinmişti. Hatta saf duru İslam'ı değiştirerek ırk dini haline getirmiş, beyaz ırkın tümünü şeytan addederek siyah ırkı kutsallaştırmıştı.

Aynısını Samiri de yapmış, Musa'nın ümmetini buzağıya taptırmıştı. Günümüz Türkiye'sinde kendini önce mehdi, sonra peygamber ilan eden onlarca, yüzlerce sapık lider yetişmiştir. Bunların bir kısmının Abdullah bin Sebe gibi Yahudi münafıklarının olduğunu da hatırlamalıyız. Bunların içinde İbn-i Teymiyye, Cemaleddin Afgani, Abduh gibi ilim kisvesi altında arzı endam edenler olduğu da unutulmamalı.

İşte o ilimdir ki kişiyi Allah'a yaklaştırmaz uzaklaştırır. İşte o ibadetlerdir ki kişiyi Allah'a yaklaştırmaz, uzaklaştırır. Bu nefisini ibadette büyüten Belam bin Baura'lar ümmetin başına her zaman bela olmuştur, kıyamete kadar da bela olmaya devam edeceklerdir.

Ahmet Kemal

CAMİLER VE TOPLUMUN DÖNÜŞÜM MERKEZLERİ

CAMİLER VE TOPLUMUN DÖNÜŞÜM MERKEZLERİ

Camiler birleştirici mekanlar olarak asli vazifelerine ne zaman dönecek. Arap mescid demiş namaz kılma mekanlarına; mescid yani secde edilen yer. Secde kişinin Allah'a en yakın olduğu ibadet. Namazın bir rüknü gibi görünse de kulluğun en çok ve derinden idrak edildiği ibadet rüknü.

Bu rükün kendi başına bir ibadet şekli aynı zamanda. Tilavet secdesi, şükür secdesi olarak karşımıza çıkıyor bu ibadet. Bu yüzden Kur'an-ı Kerim'de de bu adla geçiyor. Mescid-i Haram, Mescid-i Aksa özel isimleri yanında, 'Allah'ın mescidlerini Allah'a ve ahiret gününe iman edenler imar eder 'ayetinde cins isim olarak geçer.

Biz Türkler bu ad yerine onun toplumsal fonksiyonunu öne çıkararak bir isimle anmışız tarih boyu. Ayasofya Camii, Sultanahmet Camii. Ancak bu fonksiyonu nedense Cumhuriyet tarihi boyunca engellenmiş, adeta yasaklanmıştır. Biz şimdi ülkenin demokrasi ayarından sonra öncelikle bu noktayı ele almalıyız. Dahası bu ülkede maddi kalkınmanın bu denli yükseldiği, ilerlediği şu zamanlarda onunla at başı gitmeyen manevi kalkınmanın aşırı dünyevileşmeye yol açmasının gençliği dejenere ettiği ya ve z kuşaklarının zuhur ettiğini görmek bu gençliğin iyi bir gelecek vadetmediğini anlam gerek. Yalnızca anlamak yetmez bu gidişin önünün alınması, gençliğin maddi gelişmeye kurban edilmemesi için gerekli önlemlerin alınması bir zaruret halini almıştır.

Bu zarurettten daha ileri hayati bir zorunluluktur. Bu alanda yapılacak bir ihmalin geleceğimizi karartacağını bilmek için kahin olmaya gerek yoktur. Bu önlemlerden birisi de camileri asıl fonksiyonlarına kavuşturmak olacaktır. Camileri toplumun değişik kesimlerini eğitmede en uygun mekan olduğu hatırdan çıkarmamalı. Milli eğitimi millileştirme, ahlaki nesiller yetiştirme söyleminin bir parçası da bu olmalı değil mi? burada en büyük vazife Diyanet'e düşmektedir.

Bir zamanlar kahvehaneleri aslına irca hareketi başlatmak isteyen yönetimin bu çabasının boşa çıktığını hatırlatalım hemen. Plansız programsız, hiçbir araştırmaya dayanmadan yapılan bu çalışmanın toplum psikolojisi, alışkanlıklar ve ortam düzenlemesi, özendirme çabaları olmadan yapılamayacağı bilinmeliydi.

Demek ki tüm toplumsal hareketin ön araştırmaları, fizibilitesi, uygulanabilirliği hesap edilerek, gerekli argümanlar önceden hazırlanarak yapılmalı. Biz de bunu önererek düşüncelerimizi sıralayacağız. Öncelikle toplumu eğitmeyi planlamalı. Bu eğitimi eve, aileye, sokağa ve mahalleye yaymalı, dernekleri olduğu kadar, okulları, camileri ve tüm mekanları kültür, bilim ve araştırmaya yönelik olarak yeniden organize etmelidir.

Camilerin bir odasına kurulacak kütüphanelerde günün belli saatlerinde cami görevlilerinin yönetiminde, Kur'an eğitimi, hadis öğretimi, namaz surelerinin anlamının öğretilmesine yönelik tefsir çalışmaları, fıkıh ve ilmihal öğretimi yapılmalıdır.

Bu öğretiler yöresine göre günün en uygun saatinde olmalı. Derslerin yöneticisi cami görevlileri ders ücreti almalı, ders saatleri muntazam programlı olmalıdır. Halkın her yaş ve sınıfının tasnif edilerek değişik günlerde derse alınması sağlanmalıdır. Ayrıca derse katılanları özendirici ödüller ve programlar yapılmalı, diyanet 'te bu eğitim faaliyetlerinden sorumlu planlayıcı uzman grup kurulmalı, onların araştırma ve buluşları, illere aktarılmalıdır. Bu alanda Milli eğitimdeki tecrübeli eğitimcilerden de istifade edilmelidir.

Ayrıca camilerde çeşitli mekanlar ihdas edilerek yörenin yetişkin bilim adamları ders vermeleri sağlanmalıdır. Böylece cami asıl vazifelerinden biri olan (Ashab-ı Suffe ve Efendimizin sahabesini mescidde eğitmesi gibi) toplum eğitiminin merkezine alınması sağlanmalıdır.

Ahmet Kemal

KUTLU GEZİ 1

KUTLU GEZİ

19.05.14 PAZARTESİ

Ne zamandır günlük yazmamışım. Neden bilmiyorum? Birkaç sebebi var herhalde. Mobildik.com'un günlük kitabımı hala yayınlıyor spotunda bulundurup bir türlü yayınlamaması mı buna sebep. Ama bu hafta sonu gezimi ıskalayamayacağım.

Hüseyin abi aradığında hemen evet demiştim; hem de önünü arkasını sormadan. 17 Mayıs günü başlayacaktı bu muhteşem yolculuk. Dönüşümüzün 19 Mayıs tatiline rastlayacak olması da beni oldukça memnun ediyordu. İyi ve güzel bir yolculuk olacaktı.

Manevi bir yolculuk bu. Eskişehir'in Sivrihisar ilçesindeydi Allah Dostu. Onu ziyaret edecektik. Ondan manevi feyz almaya gidiyorduk. Onun yaşadığı bu mübarek köyün manevi havasını tatmaya gidiyorduk.

O'nu en son İstanbul Çengelköy'de görmüştük. Çengelköy'ün arka tepesinde yeraltında yaptırdığı o muhteşem mescitte ziyaret etmiştik O'nu. O kutlu insan örnek yaşantısıyla bizi kuşatıyordu. O'nun ikram ettiği yemekleri yemiş, arkasında namaz kılmış ve tevbe tazelemiştik. Aynı zamanda bağlılığımızı yenilemiş, aramızdaki bağlılığı kuvvetlendirmiştik.

Köyde yetiştirilen patateslerden burada da vardı ve eski fiyattan satılıyordu. Sofilerden hiçbiri bu düşük fiyata tamah ederek ucuza satılan bu ürün için yarışmıyor, açgözlülük yapmıyordu. Bu yıl patates fiyatları % de % artmıştı; ama mübarek insan hala eski fiyattan satmaya devam ediyordu.

Akşam namazını kıldığımız Fevziye camiinde intiharla hayatına son vermiş zengin bir adamın mevlit cemiyetine rast gelmiştik. Camii cemaatindendi ama hakkındaki şayialar yenilir yutulur gibi değildi. İşyerinde çalışan kızlardan makas almasından, kuyumcu imalathanesinde altına bakır karıştırmasına kadar bir sürü şey söyleniyordu. Bu son olay emniyet kayıtlarına geçmiş, medyaya da yansımıştı. Ama o bir şeyler yapmış ve olayı örtbas ederek ceza davasından kolaylıkla kurtulmuştu; ama her halde vicdanının mahkemesinde feci şekilde yargılanmıştı.

Araba gecikmeli de olsa gelmişti. Beklemek biraz kaygılı olmuştu ama. Gelmeyenlerden bahsetmiştik, son anda işi çıkanlardan, misafiri gelenlerden, hastalananlardan. Organizatörü suçlamıştık kayıt yaparken pey almadığı için. Bir 5 ya da 10 lira olsa böyle olmazdı demiştik. İnsan kendisine hayrandır, kendi emeğini sever ve ona değer verir. Onun çok sevdiği parasını alırsanız onun peşinden koşu koşu gelecektir. Bu yol nefis yolu değil nefse rağmen bir yoldur. Koşarak en ön koltuğu kaptım. Şansıma seviniyordum. Ama sevincim kısa sürdü. Üşüyordum. Arabanın kapısı iyi kapanmıyordu. Uyuyamadım. Karşı koltuk boştu, gelmeyenlerden birinin yeri idi. Oraya geçtim, uyumuşum. Sabah namazı köye varmaya çabalıyorduk, planımız buydu. Yetiştik. Mübarek sabah namazının farzını kıldırıyordu. 2. rekata yetişebilmiş mescidin en son kısmında kapının içinde kendime yer bulabilmişim. Üşümüşüm yine.

Bu yolculuk yaz ortasında üşümekle başlamış, üşümekle devam etmişti. Bir ara gözlerimi açtım Eskişehir'in battı-çıktılarından geçiyorduk. Battı-çıktıların birine Arif Nihat Asya'nın ismi verilmişti. Buna sevindim. Sol parti mensubu belediye başkanının üç dönemdir seçilmesinin sırrını anlar gibi oldum. Art arda gelen battı çıktılar ve kuşatıcı davranışları herhalde bu başarıya etken olan.

Sivrihisar deyince Hortu köyünde doğan Nasrettin Hoca burada doğmuştu, Yunus Emre burada yatıyordu. İlçenin dışındaki yoldan devam ettik. Güzelçayır levhasından saptık yeni yapılan yola girdik. Mıcır dökülmüş ama henüz asfaltlanmamış yoldan güçlükle gidiyorduk. Araba sarsıla sarsıla ilerliyor yoldan çıkma tehlikesi yaşıyorduk. Bu deyim bana Faruk Nafiz'in Han Duvarları şiirini hatırlatmıştı. Toz alabildiğine havalanıyor arabanın içine aralık kapıdan içeri doluyordu. Bu yol kısa yoldu ve yeni yapılmıştı. Bitmek bilmiyordu. Araba öyle sarsılıyordu ki parçalanıp dağılacak sanıyorduk.

Namazdan sonra battaniye ve yastıklarımızı alarak uyumaya çekilmiştik ama ben yine üşüyordum. Yanımdaki cam açıktı ama ben birilerini rahatsız ederim diye kapatamıyordum. Elbiselerimizle yatıyorduk; ama çok rahattık. Benim üşümem dışında hiçbir problemim yoktu. O da zaten soğuk algınlığımdan kaynaklanıyordu.

Saat 7,5 da kalkmamız gerektiği, mescidin boşaltılacağı ihtar edilmişti. Bir ara tuvalet ihtiyacı için kalkmam dışında bir problem yaşamamıştım. Keyfim hoştu, gerisi boştu. Kalktık. Öğleye dek yemek yemeyecektik. O meşhur dergah çorbası gecikecekti. O meşhur ekmeğe kavuşmak için biraz daha bekleyecektik. Yüzümüz yıkadık ve çayevine yollandık. Güneş gören şiirin avluda çay içerken ısınmaya çalışıyorduk. Rüzgar esiyordu.

Bu revakların süslediği yapıda huzur vardı, kardeşlik vardı sevgi vardı. Bizi baştan ayağa kuşatıyordu. Kalplerimiz coşuyordu, zevk ve huzurla dolup dolup taşıyordu.

Ahmet Kemal

ÇOCUKLUĞUM

ÇOCUKLUĞUM

Babam sahur vakti annemi rahatsız etmez ,kalkar akşamdan annemin bana moli moli olmasın diye sıkı sıkı tembih ederek yaptığı ve sonra tencereden düz bir tepsiye dökerek soğuttuğu çılbırı tereyağı dökerek ısıttığı, yanında aynı özenle tereyağıyla yeni bir lezzet için kızarttığı pideyle sunduğu menüyü yemek üzere kalkardık.

Daha ufak yaşlarda sahurlara uyanır babam tarafından zorla uyutulurduk. Yat uyu size oruç farz değil azarlarıyla uyumaya zorlanır ,anne merhametinin baskın çıkmasıyla bazen zafer elde eder ,bu muhteşem sofraya kavuşurduk. Oruç bize bir mükâfatti. Zaten yemekle arası olmayan biz cılız yavruların muhallebi sevdası hiç de yadırganacak bir şey olmamalı o ortamda.

Benden iki yaş küçük kardeşimi hayal meyal iple yapılmış salıncakta sallayıp düşürdüğümü hatırlıyorum. Sonradan öğrendiğime göre abimin de bana aynısını yaptığını. Hem de bir kaç kere.

Benden küçük kardeşimin ben süt çocuğu iken -henüz 8 aylık- annemin karnına düştüğünü , yeterince süt emmediğim için cılız bir çocuk olduğumu, sağlıksız büyüdüğümü söylemekten geçemeyeceğim. Hatta çocukluk günlerinde ciğerlerimi duman kaplamış. Doktor tarafından ne iyi yiyeceğiniz varsa ona yedirin, sonra ahınız kalmasın dediğini, babamın da çok sevdiği balını yedirdiğini ve bu bal etkisiyle ciğerlerimin kurtulduğunu anlatır annem.

Oysa ben benden ve bir büyük abimden önce doğan abimin ismini yaşatıyorum. Onun bebekken ölümü benim onun ismini almama sebep olmuş. Oysa ebem olan ananemin ninesi Ayşe kadın; o mübarek insan bana dedemin adını koymuştu ve bu ad benim göbek adım olarak kalmıştı. Ben de bu adı mahlasımın ilk adı olarak almış onu Yahya Kemalden esinlenerek Kemal'le birleştirmiştim.

Bir büyük abimiz daha varmış, babam askerdeyken annem onu süte doğradığı ekmeği iyi eritmediği için boğulmasına sebep olmuş. Adı Âdem'di ,ama onun ismi bir daha hiç kimseye verilmedi. Oysa bizim ailede, hatta sülalede bu ada hiç ilgi olmadı. Benim adım ise çok fazla kullanılan bu yüzden çok fazla karıştırılan bir ad.

Büyük abim Mustafa babama hiç bir zaman baba dememiş, onu ninemin çağrısından esinlenerek ismiyle çağırmamış, bu yüzden babamla yıldızları hiç barışmamıştı.

Abim kunduracı çırağıydı. Sabah gider akşam gelirdi. Babam ondan namaz kılmıyor diye şikâyet ederdi. Onu okutmamıştı, ilkokula bile göndermemişti. Annem bunu hep söylemiş,en son mirastan ona biraz fazla pay verdirerek vicdanını tatmin etme yoluna girmişti.

Bizim okula gitme vaktimiz gelmişti. Bizim derken aslında bir büyük abimi kast ediyorum. Yaşı yedi olmuş ama benimle birlikte yazıldığı için resmi yaşı 2 eksik kalmıştı. Bu yüzden ikimiz beraber ben 5 yaşında o yedi yaşındaydım.

devam edecek

Ahmet Kemal

İSLAMOFOBİ TERÖR VE İSLAM

İSLAMOFOBİ TERÖR VE İSLAM

Hayır, bu İslam değildir. İslam asla ve asla teröre izin vermez. İslam ne canlı bomba olmaya, ne sırf inanç adına eylem yapmak amacıyla adam, asla ve asla çocuk öldürmeye izin vermez.

Bu nasıl bir İslam'dır ki Peygamber Efendimizin hayatında rastlanmayan yöntemlerle cihat anlayışı yayılmakta, müntesipleri İslam dışı yöntemlerle Allah rızasını kazandıklarını sanmaktalar.

Bu ne biçim bir İslam anlayışıdır ki Edille-i Şeriyye'de bulunmayan yöntemler icat ediyor, bu yöntemlerle Allah'ın rızasını talep ediyor. Bu son asırda icat edilen bu İslam dışı, insanlık dışı yöntemlerle İslam'ı ikame etme anlayışı nereden çıktı. Muhtemelen İslam düşmanı mihrakların yönlendirmesinin etken olduğu bir yol bu.

Beşini kol faaliyetlerinin cahil Müslümanları suret-i haktan görünerek yönlendirdiği açıkça belli oluyor. Bu yönlendirmeler sonucu meydana gelen terör İslami terör olarak adlandırılacak ve bu yolla dünya çapında bir İslam-o-fobi meydana getirilecektir.

Büyük bir planın parçası aşikar olan bu durum bir komplolar bütünüdür ve Yeni Roma'nın İslam'ın başına ördüğü büyük bir çoraptan başka bir şey değildir. Son Pakistan olayı göstermiştir ki İslam'ın bu tür terör olaylarıyla hiçbir alakası yoktur. Yalnız ve yalnız kendine İslam süsü veren dış mihrakların kontrol ettikleri taşeron kuruluşların eseridir ve İslam süsü ve makyajıyla donatılmış, tamamıyla İslam-dışı hareketlerdir.

Gerek Boko Haram örgütü, gerek El-Kaide, gerek El-Nusra ve gerekse İşid örgütleri hep bu kategoriye giren batı kontrollü örgütlerdir, hepsi de İslam'ın barışçıl imajını silmek, ona zalim, insanlık dışı bir görüntü vermek için kurulmuş, ya da işbirlikçiler eliyle kurdurtulmuş uluslararası Kontra-gerilla örgütleridir.

Yeni Romanın uluslararası sömürü düzenini sürdürmesi, onu daha ileri götürerek kökleştirmek amacıyla kurulmuştur bu örgütler. Bizzat CIA-MOSSAD kaynaklıdır. Birçoğu Suudi sermayesiyle finanse edilmektedir.

İslam düşmanı bu yeni Roma İslam'a öyle bir uluslararası komplo kurmuştur ki bu gün Müslümanlar bile bunun farkında olmamakta, bu komploya kurban olmakta, bu oyunda kolayca figüran olarak kullanılmaktadırlar.

İslam dünyasına her gün yeni, bir oyun, hile ve aldatmacayla yönelmektedir bu Yeni roma. Komploların biri bitmeden diğerini yürürlüğe sokmakta böylece İslam dünyasını köşeye sıkıştırmakta, dünya çapında sürdürdüğü zulüm ve sömürü düzenini daha da karışık hale getirmektedir.

Ama artık İslam dünyası uyanmıştır. Her ne kadar bu tür komplolara alet olacak çok sayıda cahil Müslümanın varlığı bir gerçekse de Müslüman halklar artık işin gerçek yüzünü fark etmektedirler. Çok yakın zamanda batının bu oyunu da diğer oyunları gibi bozulacaktır.

Pakistan'da masum çocukları sınıflarında öldüren zihniyet asla Müslüman olamaz. Afgan Taliban'ın dahi karşı çıktığı bu eylem kimin adın yapılmış olduğu bu gün gazetelerde satır aralarından anlaşılmaktadır. Olay olur olmaz Pakistan hükümetine birlikte savaş teklifi veren Yeni Roma'nın batısı olan ABD'dir. ABD bu komplo sayesinde Pakistan'ı işgal etme peşindedir. Afganistan'ı Taliban ve El-Kaide, Irak ve Suriye'yi İşid ve El-Nusra, Afrika'yı Boko haram gibi örgütlerle işgal etmiştir bu yeni Roma.

Türkiye'yi ise paralel örgüt vasıtasıyla ele geçirmeyi planlamakta, başarıya ulaşıydı tüm Sünnileri kukla bir halifeyle yönetim sömürmeye devam edecekti. Şiiler zaten bu Yeni Romanın gizli müttefiki İran tarafından kontrol edil ekte yıllardır. Böylece İslam dünyası bir şekilde bu yol ve yöntemlerle Yeni Romanın büyük sömürgeci haline gelecektir.

Ahmet Kemal

DİRİLİŞİN AYAK SESLERİ

DİRİLİŞİN AYAK SESLERİ

Dirilişin ayak sesleri geliyor her yandan. Bu diriliş madde ve manada ölüme sürüklenmiş bir milletin küllerinden yeniden doğuşunun başladığını göstermekte. Bu yeniden doğuş hareketi gücünü milletten almakta ve geri dönerek aynı millete can ve hayat vermektedir.

Bu dirilişin ayak sesleri gelmeye başlamıştır. Bu sesler dirilişin başladığının, ölümden sonra hayat gibi, bir yeniden doğuşun ilk ışıklarının ortaya çıktığının göstergesidir. Bu bir medeniyetin yeniden dirilişinin destansı rüyasıdır. Bu rüya gerçekleşmeye, yıkılmış, yakılmış ve yok edilmiş medeniyetin küllerinden yeniden doğuşu hakikat olmaya başlamıştır.

Bu yüzyıllık rüyamızı bizim. Yüz yıllık, iki yüz yıllık belki de üç yüz yıllık rüya gerçek olmaktadır. Bu yüzyılların özleminin bitmesi anlamına gelmektedir. Yüzyıllık hasret, yüzyılların hasreti, babadan oğula ondan toruna aktarılan, ama bir türlü gerçekleştirilemeyen büyük rüya hakikat olmaktadır.

Bu ezilen, horlanan büyük millet artık ayağa kalkmaktadır. Bu yok edilmek istenen büyük ruh bas-u bad'el- mevt gibi yeniden dirilişe gebedir. Ölümden sonra yeniden diriliştir bu. Batının tüm planlarına, entrika ve hilelerine rağmen ayakta kalabilmiş, tam öldü, yok oldu derken yeniden hayat emareleri göstermiş, hasta adam yeniden bu ölümcül hastalıktan kurtulma emareleri göstermeye başlamıştır.

Düşmanların bin bir türlü hilelerine, hainlerin hilelerine, iç ve dış düşmanların el ele vererek öldürücü darbeleri her fırsatta vurmuş olmalarına rağmen beklenen feci son gerçekleşmemiş, yaralı aslan tam ölecekken birdenbire canlanma emareleri göstermiştir. Bütün kirli planların bu büyük devin yok edilmesi, tarih sahnesinden silinmiş olduğu pek açıktır.

Bunca kirlili ve karanlık plan Osmanlı'nın kadim düşmanlarınca yüzyıllar içinde hazırlanmış, bin bir itina ve gayretle yürürlüğe konulmuştur. Bunca organize harekete rağmen koca dev bir türlü devrilememiş, tam yıkıldı, yok oldu, tarih sahnesinden çekildi derken birden bire kımıldamaya, canlanmaya ve ayağa kalkmaya başlamıştır.

Oryantalizmin bütün hesapları şaşmış, yenildi, yıkıldı, yok oldu denen doğu ayağa kalkmaya başlamıştır. İslam'ın karşısında bir ve beraber olan küfür medeniyeti nin yegane temsilcisi eski ve yeni Roma bu yükseliş karşısında şaşkına düşmüştür. Bu beklenmedik canlanma ve diriliş için şaşkınlıklarını gizleyememiş, taktiklerinin bir işe yaramadığını görmek onları şok etmiştir.

Şimdi şoku atlatamamalarını etkisiyle ne yapacaklarını bilememektedirler. Ancak şoku atlatır atlatmaz planlarını gözden geçirecek, muhtemelen yeni tedbirler almaya çalışacaklardır. Ancak dev uyanmaya başlamış, zaman tersine dönmüştür. Dün hasta adam Osmanlı iken bu gün Avrupa olmuştur. Yeni Romanın batısı ve doğusu menfaat kavgasına düşmüştür. Ancak İslam dünyası henüz prangalarından kurtulamamış, başlarındaki Firavunların esaretleri altında inim inim inlemektedir.

Nacak devin prangalarından kurtulma vakti yakındır. İslam dünyası uyanmış, başlarındaki Firavunların farkına varmıştır. Ancak bu zulmün bitmesi için Musalara Harunlara ihtiyaç vardır. Siyonizm'in gizli devletinin yıkılması yakındır. Deccal er geç ortaya çıkacak ve Mehdimin askeri önünde ordusuyla yok olacaktır. İsa Mesih'in yeryüzüne inme vakti yakındır.

Batının her entrikasına başışıklık kazanmıştır İslam dünyası. Hele bir prangalardan sıyrılıns görsün o zaman dünya kimmiş kahraman. İslam'ın diriliş vaktidir bu vakit, İslam'ın diriliş anıdır bu an. Bu çağ büyük doğuşlara gebedir. Bu çağ hakikate gebedir. Hakikat güneşi doğmak üzeredir.

Gece bitmiş, fecir başlamıştır. Binlerce Fecr-i kazipten sonra fecri sadıklara gebedir dünya. Gecenin en karanlık vakti gün doğuşuna en yakın vakittir derler ki doğrudur. İşte bu yüzden diriliş vakti yaklaşmıştır diyoruz. Dirilişin ayak seslerini duyuyoruz. Diriliş başlamıştır. Hiçbir şekilde bu yeniden doğuşun, dirilişin önüne geçilemeyecektir.

İstikbal'de en yüksek seda İslam'ın sadası olacaktır diyen Bediüzzaman'ların müjdesi gerçekleşecektir. Mehmedim sevinin başlar yüksekte 'diyene Necip Fazılların 'gün doğmuş gün batmış ebed bizimdir' müjdesi gerçekleşecektir.

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

ÇAĞDAŞ İSLAM DÜNYASI VE GERÇEKLER

ÇAĞDAŞ İSLAM DÜNYASI VE GERÇEKLER

İslam en çok ittifadı, birliği ve beraberliği emreden bir din. Nasıl oluyor da birlik ve beraberliği, ittifak ve ittifadı emreden bir dinin mensupları nasıl oluyor da birlikten uzak, birleşmek ve yabancı, her hangi bir konuda ittifak değil ittifak bile yapamaz hale gelen, bölük pörçük topluluklar olarak yaşıyor ve kendilerine Müslüman adını yakıştırıyorlar.

En ufak bir konuda bile anlaşamayan, birbirini dinlemeyen, dinlemeye bile yanaşmayan, uzlaşmayı lügatine bile sokmayan zavallı çağdaş Müslüman. Tam bir söyletmen, vurun psikolojisinde bir kitle. Bu Müslüman milleti onlarca devlet kurmuş, o devletler içinde bile yüzlerce firkaya ayrılmıştır. Bunca ayrılık ve ayrışmadan sonra nasıl olur da birlikten bahsedebiliriz.

Bugün dünyanın her tarafında Müslüman devletler arasında tek bir sulh adası kalmamıştır Türkiye hariç. O da son birkaç yıldır başlatılan görüşmelerle son büyük terör dalgasından kurtulmaya çalışmakta, ancak bu barış ortamı da her an bozulmaya hazır bir halde durmaktadır. İç ve dış düşmanlar bu sükûnet adasını da yeniden karıştırmak için hazır halde durmakta, harekete geçmek için en ufak bir fırsatı ganimet bilmektedirler.

Yeni Roma'nın Siyonizm'in emrindeki uluslararası sermaye şirketlerinin eliyle yaptığı çalışmalar İslam ülkelerinin her bölgesinde karışıklıklar çıkarmakta, Müslümanlar da bu fitneye gönüllü olmaktadır. Yıllar önce Yahudi asıllı ABD Dışişleri Bakanı Kissinger'in ifade ettiği kehanetler bu gün ortaya çıkmaktadır. O kehanet neydi hatırlayalım: 'Artık Hristiyan dünyası birbiriyle savaşmayacak. Hristiyan dünyası İslam dünyasıyla savaşmayacak. Bundan sonra İslam dünyası birbiriyle savaşacak.'

İşte o kehanet ortaya çıkıyor. Önce Afganistan'ı işgal eder Rusya. Ardından ABD Elkaide2yi örgütler ve Rusya'ya karşı isyan başlatılır. Ardından Taliban girer devreye. Taliban'ın uygulamaları ve İkiz kulelerin bombalanması ve ABD'nin Afganistan'ı işgali. Bu işgal Afganistan'ı tam bir terör ortamına sokmuş, bu terör belası Pakistan'ı da sarmıştır.

Aynı senaryo Irak'ta da uygulanmış, El –Kaide'nin oraya da girmesiyle kargaşa ve karışıklık buraya da taşınmıştır. Arap baharıyla dikta yönetimlerin yıkılmasıyla oralar da kargaşaya teslim edilmiştir. Afrika'da teşkilatlanmış Boko Haram örgütü ortaya çıkmış, burada da aynı kargaşa için düğmeye basılmıştır.

Ayrıca İslam dünyasında oluşturulmak istenen Şia kuşağı Sünnilerle savaştırılmak için planlanmış, bu yolda büyük şeytan Amerika can düşmanı gibi sunulan İran'la işbirliğine gitmiştir. Suriye'deki karışıklıkların meydana getirdiği El-Nusra, İşid gibi örgütler bu kargaşa planı için uygun güçler dengesine katılmıştır.

Bu olaylara müdahale eden koalisyon güçleri ise karışıklığa son vermek yerine onu artırmaktan başka bir şey yapmamaktadır. Bütün bu olaylar batının İslam dünyasını nasıl bölük pörçük hale getirdiğinin resmidir ve bütün bu olanların büyük bir planın yürürlüğe konmasından başka bir şey değildir.

Ahmet Kemal

ESKİLER VE YENİLER

ESKİLER VE YENİLER

Eski kuşak her şeye katlanır, zor zamanları yaşamış, çile nedir bilir, yokluktan anlar bir kuşaktı. Yeni kuşak hazıra konmuş, lüpcü, üretmekten çok tüketmeye yönelik, gününü gün etmekten başka bir şey bilmeyen, hedonist, zevklerinin peşinden koşan, çıkarıcı, gösterişçi ve teşhirci zavallı mahluklar halindedir.

Eski kuşak yokluklar arasında doğdu, yokluklar arasında yaşadı. Yoksulluklar içinde büyüdü. Yol yok, elektrik yok, su yoktu. Her şeyin mahrumiyetinin yaşandığı bir dönemdi. Çamurlu yollardan geçilir, yırtık ayakkabılar giyilir, yırtık lastik ayakkabıdan ayaklara dolan su kış mevsiminde vücudu dondururdu. Yiyecek ekmeğini zor bulan bir nesildik. Komşularımızdan refah içinde yaşayanlara imrenir, bizden daha fakir olanlara acırdık.

Çamaşırlar elde yıkanır, deterjan yerine Arap sabunu kullanılırdı. Evde ekmek pişirilir, sobalarda talaş yakılır, bahçelerde sebze yetiştirilirdi. Elbiseler yırtılınca yamalanır, yamalanacak hali kalmayınca pala yapılır, palalar kilimciye gönderilerek kilim yaptırılırdı.

Şimdiki nesil bunları hiç bilmez, hayal bile etmez, edemez. Yokluk bilmez, kıtlık bilmez, bolluk içinde büyümüştür. Vardan yoktan anlamaz. Her şey nünde hazır olsun ister. Kafelerde tıklar, AVM'lerde vakit geçirir, sürekli yeni giysi peşindedir. Sinemaya gitmek ister, eğlenceden eğlenceye koşar. Allah'ın günü yeni bir şey olsun ister. Sanaldır. Teknolojiyle yarışadır. En son modellerin peşindedir. Sürekli telefon değiştirir.

En uçuk modayı takip edip uygular. Günün trendini yakalamaktır tek amacı. Dövme yaptırır her tarafına, çıplaklık ve teşhircilik peşindedir. Hep ilgi çekmek ister. Dünyanın merkezi odur. Dünyada ondan başkası yoktur. Her şey onun içindir.

Hep başkalarıyla yarış içindedir. Kıskançtır, kaprislidir. Müsriktir, müthiş tüketicidir. Hep bir şeyler ister, sürekli yenilik peşindedir. İhtiraslıdır, doymak bilmez, maymun iştahlıdır. Nobrandır, şıpsesvidir. Ne istediğini bilmez. Hep bir şeyler ister, durmadan ister, durmadan ister. İstekleri bitmez, tükenmez.

Hep bir şeyler alma, hep harcama peşindedir. Hep bir şeyler tüketmek ister, üretime yabancısıdır. Kimseleri beğenmez, hep beğenilme peşindedir. Hep gülmek, oynamak ister. İyi gün dostudur.

Düşünmez, hep konuşur. Konuşmayı tüketince de kavga eder. Kavgaları düşmanlığa dönüştürür. Kin tutar, affetmez, affetmeyi bilmez, hatta af nedir hiç bilmez. Elde edemediğine düşman kesilir. Düşmanlığına sınır yoktur. Fırsatçısıdır, ikiyüzlüdür. Eline geçirdi mi ezer, yüzüne güler, arkadan kuyu kazar.

İşte yeni neslin panoraması, işte eski nesil...

Ahmet KEMAL

Ahmet Kemal

YENİ ROMA VE İSLAM DÜNYASI

YENİ ROMA VE İSLAM DÜNYASI

Yeni Roma İslam dünyasına gizli ve açık bir savaş başlatmıştır. Yeni Roma eskisinden daha planlı bir şekilde düşman bildiği İslam dünyası için organize olmuş bir vaziyette savaş açmıştır. Bu savaş İslamın yayıldığı yıllardan bu yana sürmektedir.

Kendi aralarındaki çıkar çatışmalarına dinler arası diyalog çalışmalarıyla son vermiş, İslam alemine karşı top yekun bir savaş açmıştır. Bu savaş büyük bir savaştır, iki dünyadan biri yok oluncaya dek sürecektir. Geçmişte kapitalist ve komünist bloklara ayrılan Hristiyan alemi İslam toplumlarının dirilişi karşısında birleşme yoluna gitmiş, güç birliği yapmıştır.

Bu güç birliğidir ki bu gün İslam dünyasının geçmişte iki blok arasındaki bölünmüşlüğüne daha fazla artırmıştır. Böl, parçala, yok et teorisiyle İslam dünyası güçsüzleştirilmiştir. İslam dünyası Yeni Romanın böl, parçala, yok et teorisinin de ötesinde birbiriyle savaştır sloganıyla iç savaflara sürüklenmektedir.

Önce İran devrimi desteklenerek Şia bayrağı güçlü bir savunucuya kavuşturulmuş, sonra Irak parçalanarak İran'ın yayılcı siyasetine terk edilmiştir. Şimdiye Yemen'e kadar uzanan bir Şia kuşağı tamamlanmaktadır. Bu kuşak Suriye'nin parçalanmasıyla yıldızına kavuşmuştur. Bu karışık ortamda yıllar önce Afganistan'da konuşlandırılan El-Kaide örgütü bu bölgede uç vermiş, taşeron İşid örgütüyle ehl-i Sünnet camiası Harici akımın kollarına atılmıştır. İran'la savaştırılmayan Türkiye parçalanmak istemiş, Arap baharıyla bütün Arap devletleri korkunç bir iç karışıklığa, kaosa mahkum edilmiştir.

ABD'de rehin tutulan İslam halifesi bir yargı darbesiyle Türkiye'nin başına geçirilmek istenmiş, ama bu planda başarı sağlanamamıştır. Eğer bu plan da başarıya ulaşıyorsa Sünni ve Şii İslam dünyası bitmeyen bir savaşa sokulacak, bu savaş yoluyla tüm İslam dünyasının kitlelerce kıyımını sağlanarak, yok edilmelerinin yolu açılacaktı.

Büyük planın şimdilik aksayan tek noktası burasıdır. Bir şekilde bu da sağlanırsa amaçlarına ulaşmalarına bir engel kalmayacaktır.

Ahmet Kemal

YARDIMLAŞMA DUYGUSU VE ÇAĞDAŞ MÜSLÜMANLAR

YARDIMLAŞMA DUYGUSU VE ÇAĞDAŞ MÜSLÜMANLAR

Artık yardımlaşma duygu ve düşüncesi de rafa kalkıyor. Hızlı kalkınma ve hızla zenginleşme bizi sonradan görme, gavurdan dönme durumuna düşürüyor. Eskiden yanlış Batılaşma ve batı hayranlığı kınanır, bu temayı işleyen eserler yazılırdı.

Şimdi görünen o ki geçmişteki hastalıklarımız yanında mezihyetlerimiz de varmış ve bu hastalıklarımız artarken, mezihyetlerimiz de azalarak yok olmaya doğru gidiyor. Bu aslında şimdiki halimizin zenginleşme değil tam bir fakirleşme ve sefalet olduğunu gösteriyor.

Bu eskilerin manevi zenginlik dediği kanaatkarlık ve yardımlaşma duygusunun yok olduğu, her geçen gün insanlığımızdan biraz uzaklaştığımızı gösteriyor. Aynı aileden biri maddi olarak zenginleşirken diğeri fakirleşiyor. Biri saltanat içinde yaşarken diğeri sefilleri oynuyor, yiyecek ekmek bulamıyor. Birinin fakirlikten dolayı yuvası yıkılırken, diğeri zevk ve safa içinde gününü gün ediyor.

Birinin bir sürü dairesi var birinde oturuyor, diğerlerini ya kiraya veriyor, bazılarını çoluk çocuğu için boş tutuyor, ama bir tanesini öz kardeşi barınsın diye veremiyor. Hani meşhur bir hikaye var: Adamın biri çölde seyahat eder. Karşısına bir düzenbaz çıkar. Hasta numarası yapan sahtekar, yardımsever zat devesinden inince doğrulur ve silahını çekerek adamın devesini ve bütün parasını alır, soyup soğana çevirir onu. Yardımsever çölde soyulup soğana çekildikten sonra yankesiciden bir ricası olur. Ne olur sakın bu durumu kimseye anlatmayın. Yoksa bundan sonra hiç kimse mağdur durumda olanlara yardım etmez. Buna da biz sebep oluruz.

Evet, bugün durum bundan ibarettir. Birçok dilencinin çok zengin olduğu öğrenildiğinden beri kimse dilenciye para vermek istemiyor, birçok yardıma muhtaç kişi yardımdan mahrum oluyor. Bu gün birçok yardım kuruluşunun topladığı yardımları maç dışı kullandığının medya vasıtasıyla kitlelere ulaştırılması, bazı yardım kuruluşlarında ileri boyutlara varan yolsuzluklar yardımlaşma duygusunun git gide zayıflayarak yok olmasına yol açıyor.

Bunu aksi örnekler de yok değil. Kocası ölüp dul kalmış kız kardeşlerinin bakımını üzerine alan erkek kardeşlerin varlığı, komşularının geçimini üstlendiği dul kadınlar, yüzlerce kişiye burs imkanı sağlayan kişi ve kuruluşlar bunun örneklerinden. Buna bir de sonradan ve ani gelişen ve zenginleşen toplumun zevk ve eğlenceye düşkünlüğü önceliklerin yerlerini değiştiriyor, eskiden hayır yapmayı önceleyen, sanki yedim, say ki yedim diyerek kendi için harcamayıp toplumun yararına harcayan, bir hayır işine sarf eden insan tipi yok olmuştur.

Onun içindir ki bu gün çok yiyerek sağlığını kaybeden insanlar yanında kendi zevkenden başka bir şey düşünmediği için en ufak bir terslik yüzünden depresyona giren insanların çoğalması da nerelerden nerelere geldiğimizi göstermektedir.

Bu gidişimiz hayra alamet değildir. Bu gidiş toplum yapımızın sarsılmasına yol açabilir. Bu gidişin doğru olmadığı, en yakın zamanda bu yoldan dönülmesi gerektiği aşikardır. Aksi halde millet olma şuurunu ve millet olarak var olma gücünü yitip gidecek, milletçe yol olmaya mahkum bir topluluk olacağız.

Ahmet Kemal

TOPLUMSAL ŞİDDET VE KADINA ŞİDDETİN İÇ YÜZÜ

TOPLUMSAL ŞİDDET KADINA ŞİDDETİN İÇ YÜZÜ

X

Kadına şiddet genel anlamda toplumdaki şiddetin bir parçasıdır. Toplumumuz yüzyılın yanığı olarak bir şiddet sarmalına düşmüştür. Biz toplum olarak yüzyıldır birbirimize şiddet uygulamaktayız. Bu şiddetin kaynağı nedir? İliklerimize kadar işleyen bu şiddetçi anlayışın nerden kaynaklanmaktadır?

Bu şiddet anlayışını o kadar içselleştirmişiz ki onu benimsemiş, onsuz yapamaz hale gelmişiz. Onun dışındaki tüm çözümleri yerle bir etmiş, yere gömmüş, üzerine toprak atmış, sonra da adeta gömdüğümüz yerden çıkarmamacasına unutmamız. Şimdi korkunç bir akıl tutulması yaşamaktayız bu alanda, hafıza kaybı yaşamaktayız. Bu hafız kaybının sebepleri olarak gerileme dönemlerinde yaşadığımız mağlubiyetler, ardından gelen yokluk ve yoksulluklar, akçenin değerinin düşürülmesiyle oluşan enflasyon, enflasyonun yoksullaştırdığı kitleler, ardından oluşan manevi değerler kaybı ve yayılan yolsuzluk dalgaları. Hepsi bu şiddet hareketinin nedenleri arasında sayılabilir.

Bu toplumsal şiddet önce toplumun en zayıf tabakasına yönelmiş, çocuk, kadın ve yoksul tabakayı hedef almıştır. Medresede falakada simgeleşen bu şiddet anlayışı askerlikte kendini anıtlamış, ailede kutsallaşmıştır. Dayak cennetten çıkma özdeyişiyle alkışlanan şiddet her ne kadar " hayırlı bir şey olsaydı oradan çıkar mıydı " diye yadırgansa da toplumun her kesiminde büyük yer bulmuş, zamanla temellenmiş, kökleşmiştir.

'Hocanın vurduğu yerde gül biter.' anlayışıyla güzelleme yapılan şiddet hayatımızın bir parçası, hem de en önemli ve sevimli yanı haline gelmiştir. Bu şiddet sarmalı o denli içimize işlemiştir ki toplumsal hayatımızın her alanını kaplamış, adeta ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir.

Evde, sokakta, mahallede, okulda, askerde, iş hayatında, sporda, eğlencede, trafikte, hasılı her yerde ve her zamanda hayatımızı hakimiyeti altına almıştır. Bu şiddet sarmalından kurtulmak ahtapotun kollarından çıkmaktan zordur. Toplumu her tarafından kuşatmış bu şiddet sarmalı hastalık halini almış, bünyeyi sarsmış, içten içe işleyen kanser gibi bünyenin yerine geçmiştir.

Bu gün toplumsal iletişimin yerini almış, Yeniçerinin 'söyletmen vurun' söylemine yansımış bu anlayış kolay kolay gerileyecek gibi görünmemekte, bu hastalığı tedavi edecek ilaç ve çare bulunamamış gibi görünmektedir. Toplumsal kültürsüzlük ve iletişim becerilerinin öğretilmemesi bu problemin ortadan kalkmasını engellemektedir. Bu konuda devlet yönetimi, milli eğitim ve yerel yönetimlerin ortak hareket ederek, bilimsel çalışmalar yaptırması, şuralar toplanması, medyanın etkin kullanılması, panel ve açık oturumlar düzenlenmesi, toplumun bilinçlendirmesi gerekir.

Ayrıca toplumun kültürlü bireylerden oluşmasının da bu şiddetin önüne geçileceği düşünülerek bu konuda acil eylem planları yapılması zorunluluk arz etmektedir. Bu sorunun tüm diğer sorunlar gibi, belki de onlardan daha öncelikli ele alınması şarttır.

Ahmet Kemal

ETÜT MERKEZLERİ

ETÜT MERKEZLERİ

Dershanelerin bir yanılığı olduğunu, eğitim sistemine yardımcı değil, muhalif olduğu ve ona zarar verdiği gerçeğini ihtiyaç haline gelen etüt merkezleri ortaya çıkarmıştı birkaç yıldır. Örgün eğitim sistemi olan okullarda dersler zaten yapılmaktaydı. Yapılan bu dersleri aynı oranda işlemek, anlaşılan kısımlarla anlaşılamayanları tekrarlamak için bu külfete gerek yoktu.

Aksine dershane sistemi öğrenciyi tembelliğe itiyor, örgün eğitimden de koparıyordu. Oysa aynı sistem içinde eksik öğrenme gerçekteşiyor, geç öğrenen öğrencilerin dersten kopması bir vakıa gibi karşımıza çıkıyordu. Ancak müfredatı yetiştirme gibi bir problemi olan öğretmen geride kalanlarla ilgilenemiyor, onlarda sınıfta dersin işlenmesine yönelik problemler teşkil ediyorlardı.,

Bu gibi problemler disiplin sorunlarına yol açıyor, giderek örgün eğitimi, yavaşlatma, sabote etme, engelleme gibi sonuçlara varıyordu. Dahası bu öğrencilerin örgün eğitimden kopmaları sağlanıyordu. Bu gün hala devam ediyor bu durum, sınıfta kalmalar, ya da eksik bilgilerle bir üst sınıfa taşınmalar eğitim seviyesini her geçen gün biraz daha düşürüyor, eğitimciler yıllardan beri bu durumdan şikayet ediyorlar, ancak bu konu yöneticilere intikal etmiyor ve herhangi bir çare üretilemiyor.

Çünkü eğitimciler kendilerine verilen had ve sınırları aşma cesaretinden yoksun bırakılmışlar. Herkes bir vurdumduymazlık içindedir. Bakanlık eğitimcileri önemsememekte, onların fikirlerine değer vermemektedir. Bu kanaatte olan eğitimci kitlesi sorunları ortadan kaldıracak düşünce üretmek yerine, en az problemle aybaşını getirmek, daha fazla gelir kazanmak ve emeklilik hesaplarıyla meşgul olmaktadır.

Aşılamayan engeli dolaşmaktadır eğitimci. Sallabaşı al maaşı cinsinden bir yaşam, artan gelirle otomobil değiştirme, krediyle daire ve yazlık alma, ardından daha fazla refah, daha fazla eğlenmekten başka bir şey düşünemez hale gelmiştir.

şimdi gelelim etüt merkezleri ihtiyaçına. BATIDA UYGULANAN BU SASTEMI İRDELEYELİM. ÖRGÜN EĞİTİMDE ERI KALAN ÖĞRENCİ ÖĞRETMENİ tarafından etüt merkezine yönlendirilmekte, eksik konu ve anlaşılamayan bölümler etüt merkezinde öğrenciye birebir verilmekte, öğrenci örgün eğitime kaldığı yerden devam edebilmekte, sorunlar en aza indirilmektedir.

Bunu savaş sırasında yaralanan askerin hastanelerde tedavisi sonrası tekrar asli vazifesine döndürölmesi olarak düşünelim mesele daha iyi anlaşılacaktır. Bu etüt merkezlerinin bu günkü işleyişinin dershanelere dönuşmesi tehlikesi de böylece ortadan kaldırılabilecektir. Etüt merkezi masrafları batıda öğrenci velisi değil devlet tarafından karşılanmaktadır. Bu doğru bir karardır. Ancak bugünkü işleyişte vatandaşın ödemeleriyle hayatlarını sürdürmektedirler.

Arz talep dengesine göre bugünkü işleyiş de isteklilerin buralardan yararlanması şeklinde bedelleri bizzat kendileri tarafından karşılanarak_ devam edebilir. Ancak devletin bu kurumları sıkı denetlemesi, dershanelerde yapılan yanlışların burada tekrarlanması sağlanabilir. Bu tehlike vardır ve hele dershanelerin kaldırılmaya çalışıldığı bu ortamda bu tehlike daha büyüktür.

Anadolu Aleviliğinin baskı gördüğu dönemlerde Alevilerin Bektaşi tekkelerini cem evine dönuştördükleri bilinirse durum daha iyi anlaşılabilir. Yetkililerin soruna acilen el atmaları şarttır. Bu alandaki sorun kroniktir ve bir an önce bu soruna çare üretilmelidir. Sorun ortada, çözüm ortadadır. Sorunların çözümü için gerekli irade hükümetlerindir.

Ahmet Kemal

BATININ DELİ GÖMLEKLERİ

BATININ DELİ GÖMLEKLERİ

Batı yüzyıllardır doğuya deli gömlekleri giydirmekte. Bu deli gömlekleri o kadar fazladır ki ne zaman doğu insanı bir gömleği yırtıp içinden çıkmaya kalksa, ne yapıp edip ona yeni bir gömlek giydirir. Bir de üstüne üstlük alay-ü valayişle büyük törenler yapar, yaptırır, bu törenlerin de masrafların bire bin katarak doğu uluslarına ödetir.

Doğunun şaşaalı yüz yıllarında batı koyu bir karanlık içinde yüzmekteydi. Bu yüzden de bu çağa ortaçağ karanlığı adını verdi. Batı için karanlık olan bu çağ doğu İslam dünyası için aydınlık çağdı. Doğu dünyasını İslam aydınlatıyordu. İslam altın çağını yaşamaktaydı. İslam güneşinin Arabistan yarımadasında doğmasından sonra bu güneş önce Ortadoğu'yu, oradan yayılarak Maveraünnehir ve Horasan'ı, oradan daha ileri giderek önce Uzak-Doğu'yu aydınlatmış, oradan Hindistan'a uzanmış altın şıklarla dünyayı apaydınlık bir yer haine getirmeye başlamıştır. Yalnız zalim Roma'nın dünyanın yarısını koyu bir karanlığa gömmüş, zulüm içinde büyük bir bataklığa çevirmiş, tam bir zindan hayatına gömmüştür.

Doğu altın çağını yaşar, medeniyetin nimetlerini tadarken batı cehalet karanlığında boğuluyordu. Doğu bin bir zenginlik içindeyken batı fakirlikten kırılıyor, doğu huzur dünyasında yaşarken batı işkence ve engizisyon dünyasında azap çekiyordu.

İslam doğu dünyasında adaletle batı kapılarına dayanmış, dünyayı huzur ve mutlulukla doldurmuştu. En son Endülüs kapılarına kadar ilerlemiş, İslam'ın adalet ışığı ve huzur dolu dünyasından mutluluklar saçmıştır. Buna karşın batı kendi sefaletinden çıkmak için doğunun göz kamaştırıcı zenginliklerine göz dikmiş, bu uğurda haçlı seferlerini düzenlemiştir.

Doğunun batı dünyasını büyüleyen zenginliklerini yağmaya koşan batı haçlı seferleriyle tanıdığı doğu dünyasının bütün zenginliklerini yağmalama yoluna gitmiş, kütüphanelerini yakmış, yakılmayan kütüphaneler ve yanmayan kitaplardan bazılarını süslerine altın yaldızlı varaklarına tamah ederek ülkesine götürmüş, daha sonra bunları çevirerek kendine mal etmiştir.

İslam alimlerinin eserlerinden yola çıkarak gerçekleştirdiği Rönesans ve reformlardan sonra sanayi devrimini yapmış ve sanayinin ham madde ihtiyacı için doğu yeraltı kaynaklarını sömürmeye yönelmiş, daha sonra bu sömürüyü sistemleştirmiş, sömürünün teminat altına alınması için doğu dünyasını paramparça etmek için oryantizmi kökleştirmiştir.

Bu arada doğu dünyasını ruhen ve zihnen köleleştirmeyi ihmal etmemiş, doğu insanına deli gömleklerini bir biri ardına giydirmeyi ihmal etmemiştir. İşte bu deli gömlekleri son çağda doğu dünyasını demirden prangalarla yaşamaya mahkum etmiştir.

Ahmet Kemal

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER 4

AHLAKİ DEJENERASYON VE YENİ NESİLLER

4

Tecavüz olayları herkeste büyük bir infial meydana getiriyor, hemen herkes olayın nedenlerini araştırmaya yönelik beyin fırtınasına başlıyor. Ancak bazıları bu infial anında yanlış yorumlara yol açacak açıklamalar yapıyor. Maksadını aşan açıklamalar infialleri artırıyor. Toplum nefretini yönlendirecek bir yer arıyor, maalesef bazı mihraklar tarafından kitlesel linçler başlatılıyor.

Maalesef bu yüzden de uygun tartışma ortamı engelleniyor, çözüm arama çabaları akamete uğruyor. Sağlıklı düşünme ortamı ortadan kaldırılıyor. Bu da toplumsal sorunların çözümünü zorlaştırıyor. Tecavüz vakalarında şeffaf giyinişin etkisini söz konusu eden açıklamalar üzerinde tartışma açılmadan, görüş sahiplerini linç eden açıklamalar, hatta bu açıklamalara yapılan yanlış, yanıltıcı yorumlar meseleyi saptırmakla da kalmadı, sağlıklı düşünme ve tartışma imkanını da ortadan kaldırdı.

Oysa medeni insanlar olarak düşünce özgürlüğünü ortadan kaldırmadan uygun bir dille konuşma, tartışma ve araştırma kapılarını ardına kadar açık tutmalı değil miyiz? Bu durumda yapılacak olan hiçbir hissi yoruma yer vermeden, söyletmen vurun söylemlerini ter ederek düşünce ve tartışma ortamını teessüs etmelidir.

Transparan kıyafetlerin tecavüz vakalarında etken olduğu inkar edilemez bir gerçektir. Ancak bu durum tecavüz edileni suçlu, edeni ise masum yapmaz hiçbir zaman ve hiçbir şekilde. O halde bu durumu iyice tevzih etmek ve kamuoyuna mal etmek elzemdir.

Özellikle yalnız gezen kız ve kadınlarımızın geç vakit dışarda kalmayacak şekilde ihtiyaçlarını gidermeleri, eğitim, öğretim ve diğer insani gerekleri güvenli bir şekilde karşılamaları, cezaların caydırıcılığı, kitlelerin cezalar konusunda bilgilendirilmesi bu alanda oldukça mesafe almamızı sağlayacaktır.

Özellikle hapishanelerin durumu ve orada tecavüzcülere yapılan muamelelerin kamuoyu tarafından bilinmesi, verilen cezaların kesinliği konusunda kitlelerin bilgilendirilmesi olayların önlenmesinde etken olacaktır.

Dahası genç kız, kadın ve çocuklarımızın bilinçlendirilmesi de hayati bir özellik arz etmektedir. Bu konunun ulusal düzeyde ele alınması, eğitim camiası ve medya olarak kamuoyunun bilinçlendirilmesi için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.

Bütün bunların yanında korunmaya muhtaç insanımızın bileklik, panik butonu gibi araçlarla güvenliklerinin sağlanması yoluna gidilmeli, bu konuda yapılabilecek her şey bir an önce düşünülmeli ve icraata geçilmelidir.

Ahmet Kemal

O KADINLAR VE BİZ ZAVALLI ERKEKLER

O KADINLAR VE BİZ ZAVALLI ERKEKLER

Bir batılı yazar der ki: ' bu kadınlar bizi nasıl da burnumuzdan tutup yakalıyor ve peşleri sıra sürüklüyorlar'. İşte o gün bugündür bu sözü düşünür, dururum. Bu sözü ünlü yazara söyleten o günkü toplum ve insan yapısı hiç mi hiç değişmemiş.

Geçmişte kadının ezildiği yıllardır her ortamda, herkes tarafından söylendi durdu. Hala kadınlara yaranmak isteyen bazı sözüm ona erkekler aynı popülist yaklaşım, hatta feminizmin yoğun baskısı altında ikide bir medyada görünüp, erkeklerin kadınları ezdiğinden dem vururlar. Bazı yöreler için –doğu kentleri ve tarıma dayalı geçim sürdüren yerlerde hala öyledir belki de- ama bugün ülkenin sanayileşmiş toplum yapısı kadınların feminizmin de etkisiyle tüm haklarını ellerine aldıkları gibi, daha da ileri giderek erkekleri köleleştirmeye, hatta efemineleştirmeye doğru gitmişler, bu alanda oldukça da fazla yol kat etmişlerdir.

Özellikle çalışmayan ev kadınların bu alanda alabildiğine hızlı gittiklerini çalışan kadınları bile geçtiklerini görmekteyiz. Bu kadınların gündelik hayatlarına bir bakalım. Koca çalışır, kazanır evin ihtiyaçlarını çarşıdan pazardan bin bir güçlkle taşıırken, kadın öğleye kadar yatmakta, sabahları kocasına bir kahvaltı bile hazırlamaya erinmekte, eğer hazırlıyorsa suratını alabildiğine asmakta, adamı kahvaltı yaptığına, yapacağına bin bir pişman etmektedir.

Ayrıca kocasına sabah sabah ettiği dır dır da cabası olmakta, kahvaltıyı adama zehir etmektedir.

Koca gittikten sonra sıcak yatağına gömülmekte- bazısı daha koca gitmeden uyumaya kaldığı yerden devam etmekte- öğleye doğru ancak kalkmakta, televizyonunu açmakta, o kanal senin, bu kanal benim, o dizi senin bu dizi benim akşamı etmektedir. Bir yandan dizi bir yandan yemek programları- bir kısmını hiçbir zaman yapmayacağı yemekleri- izlemekte, öbür yandan da mutfakta yemeğini yakmakta yahut ta haşlayarak, tatsız, tuzsuz bir yemek hazırlamakta, akşama yorgun gelene kocaya, git yemeklerin mutfakta hazır kur da ye demekte, kendisi televizyon karşısında akşam dizilerini izlemektedir.

Bir de özel gezilere çıkmakta, bu gün orda, yarın başka yerde gününü gün etmekte, gitmişken ekstra alışverişler yapmakta, oralarda gördüğü şeyler içi kocasına karpis yapmakta, gece olunca da yorgun um deyip kadınlık görevini yapmamak için bin bir mazeret üretmektedir. YA BAŞI AĞIRIR, YA YORGUN OLUR, YA İSTEKSİZ, YA HAVA SOĞUKTUR, YA VAKİT YOKTUR, YA UYKUSU ÇOKTUR. Velhasıl kadın soğuk biri olmuş çıkmıştır. Ya eskiden de öyledir de adamın bin bir rica ve yalvarmalarına karşın zoraki razı olmakta, ertesi gün kocası termal kameralarla izlemeye almakta, bir sonraki ilişkiyi sonraki aybaşı temizliğine aktarmaktadır.

Bir de üstüne kocalarının kendilerine sadık olmalarını beklemekte, lüzumsuz kıskançlık krizlerine girmekte, adamı tehdit etmekte, yapacağı yoksa bile eşeğin aklına karpuz kabuğu kaçırmaktadır.

Adama günlerce iki güzel laf etmemekte, adam ne kadar güzel konuşursa konuşsun hepsini inkâr etmekte, adamın onunla hiç güzel konuşmadığını varsaymakta, öyle iddia etmektedir. Kocasına lanetler yağdırmaktadır. Eve gelen kocayı güler yüzle karşılamak diye bir şey öğrenmemiştir zaten annesinden. Anne babasının evliliklerinin en bunalımlı olduğu yıllarda büyümüş, annesini asık suratı, babasını ona karşı sürekli hakaretimiz konuşurken müşahede etmiş ve kendi hayatını da tam buna göre kurgulamıştır. Bitmeyen istekler, tek maaşlı aileden çift maaşlı aile standardını beklemeler, bunun için çalışmayı hemen hiç düşünmeyip, her şeyi çok harcamaya endekslemiş kadın tipi erkeği sadece mutsuz etmeye ayarlanmış bir arlıktır. Hiçbir taşın altına elini koymadan kocaya hep şunu al bunu al, şu kadar para ver bu kadar para ver demeler adamı yıldırmakta hayata geldiğine pişman etmeler...

Ahmet Kemal